ספר

שער גן עדן

וזאת תורת האדם הגדול בעתיק. שפתותיו שבעתיים מזוקקים. הכו ממתקים. האדם המכבד את המקום. חור הגנוז לצדיקים. זה השער לה' יי"ג שערי נהוזיס חור שבעת ימי הבנין אשר בדבריו הקיים. דרך כוכב מיעקב דרכי נועם בית האבמה מים עמוקים. אשר האסיל דרך ישרה וסלולה. נפש ולתפארת ותהלה. בעמקי מצולת האבמה עילאה אשר רזא מגויית ק"ק האר"י ז"ל נח זז מדרכיו אפי' כמלא נימא אלין נודע כל תעלומות האבמה דברי ק"ק האר"י ז"ל מיוסדים על אדני פז עפ"י רוס"ק שהופיע בבית מקדשו של האר"י ז"ל מפי רבו מובהק אליהו ז"ל. כל זאת זכה וזיכה את הרבים בבוד שם קדשו של המחבר הלזה הרב הגדול המובהר בכתר עטרה וירושה חיים אלקי קדום המקובל בוליעל קדישא שמעון מו' יעקב **קאפיל** זללה"ה אשר אור תורתו היתה זורחת בק"ק **מעזריטש** גדול. וברכות לראש נדיק זה יעקב חיים הביני' ברוח ופי שמיס מגיד דבריו ליעקב חק ליסראל להגדיק ולתרן דברי האר"י ז"ל להבין חמרי בינה. ממנו יחד ממנו פנה. כפי אשר נשמע מפי דובר נדק ואמת שבסיות בבוד הרב הקדוש המאור לארן ולדריס בדברי רוס"ק **הבעש"ט** ז"ל בק"ק הס"ל סובא לפניו מערכת המטורה האמורה דברי גופא נופת צופים עליהו לתרופה מהחיבור הלז הן מספר שער גן אשר נעש בעדן מקדם השתלשלות העולמות הן מסידור התפלה אשר חיבר וקרא בשם פה הקדוש הס"ל שתיס ונשם דלתות. והיבאם וישקם ולקח דברי קודם הס"ל ויבם מראשותיו שמלו תחת לראשי וימינו תחבקני ונעבע בראשו אשרי השם שלו ככה. שמורים בכל וערוכה וקוה קוינו להשי"ת גוילה ונשמחה בישועתו. לזכות לביאת דלין ומורח. ונגלה לכל בשר יחד כי פי ה' דבר **צדיק משיחא** לפ"ק.

נדפס מחדש

פה עיה"ק ירושת"ו

שנת התשכ"ז

BM 525
1967

לזכרון לפני ה׳ תמיד

הזקן הישיש הנפ׳ בשם טוב

המנוח יצחק בן משה עמקייה

הכהן ז״ל

נלב״ע יום ב׳ י״ז אד״א תשכ״ז

ת. נ. צ. ב. ה.

הוצאת ספרים ״מקור חיים״ שע״י ישיבת ״תורת חיים״

ע״ש המנו״ח הרב חיים עטייה ז״ל

נפטר בקיו״ש ביום ה׳ תשרי תשכ״ג

ת. נ. צ. ב. ה.

©

כל הזכויות שמורות

הכתובת: הרב מרדכי עטייה, רח׳ יוסף בן מתתיהו 18
ירושלים

נדפס באופסט ש. מונזון בע״מ
קרית־נוער ירושלים

הסכמת גאוני ומניני

דברים הנאמרים מפי הרב הגאון אבד״ק קרשאנוב חיים צריכים חזוק. מי לא ידע מעלת הספר הקדוש שערי ג״ע המפורסים חיבו צריך רחיב להסכמה. לא נערכה חלא להזכיר שלא להזיק העוסק במצוה הדפסת ספר הזה. דלא ניקום חלילה בר ישראל בתרור מציג גבול רעהו סגני מסכים והולך לדברי הרב הגאון מוהר״ר הלברשטאם:

היום יום ד׳ למ׳ שלח לך תר״ם לפ״ק הבעה״מ

פה ק״ק קראקא.

הק׳ שמעון בהגמהרם״ם זצ״ל.

נלחר כי״ל לבוא חיו לידי פסידא כי הסוגרה על זה מרובה לכן סגני נוחר בגזירת נחי״ם שלא ידפוס שום אדם הן במדינה זו והן במדינה אחרת עד משך שנים מיום דלעטה. דברי הכותב לכבוד הקדוש׳ המחבר זי״ע ולכבוד התורה ולומדיה ושמוע לדבריו תבוא עליו ברכת טוב למן:

היום יום ג׳ לחמור לא למב״ו תר״ם לפ״ק קרשאנוב. הק׳ דוד הלברשטאם.

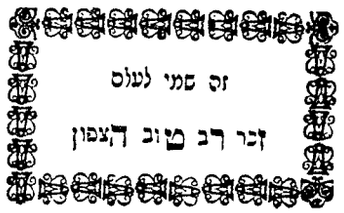
דן בא לפני מוה׳ אברהם ליינצייג מחוסדי עירנו וגילה לחני לחבר רלוחו להוציא לחור ספר יקר המליחות **שערי גן עדן** מכבוד חים חלקי קדום ב״ק המנוח מוה׳ יעקב קאפיל זי״ע. לחבר רבים וחלמים מתחויט להתעדן בעדן גנו הקדום ויען כי הרחסוניט לחבר מדפסו בשנת תרי״ד ספו חמו ולין להשיג לותם ולמלוה רבה יחסב להדפיס ספר הי״ל על חדש. ומטה להגיל גודל קדושת הספר לך למותר כי המפורסמות חין לריכין חיזוק. לך למען לא יבוחו זריט להשחית נחלתו ולהדפיס ספר הי״ל שנית ועי״ז יכול המוגה לבוא בנחת ובשלום ולהשיג חלקו בעולם הבה. ולכן הנני בזה בגזירת נחי״ם שלא ידפוס שום אדם מכל מקום ומקום בכל חלקי העולם בלי רשות מהמחבר זי״ע ומי שיעבור על גזירתנו יהיה נידון בבית דין של מעלה ויתחייב בכל ההוצחות והנזקין שיגרמו לבעל הספר ולכל הקונים חלילה.

היום יום ג׳ לחמור לא למב״ו תר״ם לפ״ק קרשאנוב. הק׳ דוד הלברשטאם.

סימני ראש תיבות

חות א ח״ם חין סוף. ח״ם חריך חנפין חו חי חפשר חו חכרסם חביגו. חק״ם חדם קדמון חו חויר קדמון. חח״פ חותן חופש פה חמר״ע חם עיט רוח עפר. חמ״ק חויר מיט חם. חו״ח חבא וחיחא. ח״ע חבא עלמה חו חימא עלמה. חביי״ע חליה בריחה יהיר׳ עשיה חבי״ח חחור בחמור. חב״ם חחור בפנים. (חות ב) ב״ע בריחה יהירה עשיה. ב״ם ג׳ פרלופים חו ב׳ פרקים חו ב׳ פעמים. בכ״ם בכל מקום חו בכמ׳ מקומות בם״ח בשער ח׳. בם״ב בשער ב׳ בע״ע בג׳ עולמות חו בגן חדן בג״ה בינה גבורה הוד בג״י בינה גבורה יסוד בגה״ם בינה גבורה הוד יסוד מלכות בד״ח בדרך חחר חו בד׳ חותיות ב״ם ב׳ ספירות בם״ה בסוד הכתוב. בבדע״ח בבריחת דחברה, חביגו בחסק״ם בחספר הזה בר״ת ברחמי חיבות. בם״ח בסופו חיבות חו בספר תורה חו ב׳ ספירות חחחוגו, בס״י בספר יהירה בס״ח בפרלוף חחד חו ב׳ פרקים למעלה בחל״ק בלחידע קדישא בס״ת ב׳ פרקים חחחוגים בד״ה בית דין סגדול. (חות ג) ג״ע גן עדן חו ג׳ עולמות. ג״ג גדולה גבורה. חו ג׳ גבורות. גג״ת גדולה גבורה תפחרת נעקע״ר ח״ת גלגלתא עלא דכדולחא קרומא דחויראא עמ׳ נקי רעוחא דרעוון לחצמחא פקיחא חוטמא. ג״כ גם כן. ג״ר ג׳ רחשוות. ג״ת ג׳ חצילות חו ג׳ חחחוות. ג״ת ג׳ חקוים חו ג׳ חחחוות ג״ם ג׳ פרקים ג׳ פרלופים ג׳ פעמים בם״ע ג׳ פרקים עליונים בם״ת ג׳ פרקים בחלעים בם״ת ג׳ פרקים חחחוגים. ג״ם ג׳ ספירות. בם״ג ג׳ פעמים ג׳ ג״ב ג׳ נקודות. (חות ד) ד״ע ד׳ עולמות ד״ח דרך חצילות. ד״ת ד׳ חותיות חו דרך חחר ד״ם ד׳ ספירות. דו״ב דבר ועוקב דמ״ד דיוקא דחלכותא דיוקא. דם״ד ד׳ פעמים ד׳ ד״ב דרך כלל דח״ת דחריך חפשר חו ליחכרסם חביגו: (חות ה) ה״ת ה׳ חותיות ה״ב ה׳ בחינות. ה״ח ה׳ חבדי׳ ח״ב ה׳ גבורות. ה״פ ה׳ פרלופים חו ה׳ פעמי׳ ה״ם ה׳ ספירות הפ״ה ה׳ פעמים ה׳ פעמים חסערת חחרת ה״ד היכי דמי העפ״ב העולם הבא. (חות ו) ו״ב ו׳ נקודות ו״ק ו׳ קלוות ו״פ ו׳ פרקים ו״ם ו׳ ספירות ונק׳ ונקרא חו ונקרחת חו ונקרחו חו ונקרחים ונ״ז חם״ה וזה סוד הכתוב ופ״ו ו׳ פעמים ו׳ ח״ם וזה שחמר חו וזה שחמרו חו וזה שכתוב ו״ת ו׳ תיקונים ו״ג ויש גורסין ומ״ב ועל זה נחמר וכשח״ו וכשהם ומשם (חות ז) ז״ת זעיר חנפין ז״ב זעיר וקטן ז״ב ז׳ נקודות ז״ם ז׳ ספירות זם״ת ז׳ ספירות תחחוגות ז״ת ז׳ תיקונים ז׳ תחחוגים ז״ת ז׳ חלבים זפ״ן ז׳ פעמים ז׳ (חות ח) ח״ב חכמה חכמה וביגה חב״ד חכמה ביגה דעת חו״ג חסד וגבורה חח״ב חכמה חסד נלח ח״ם ח׳ ספירות. חג״ת חסד גבורה תפחרת חד״ר חסד דינרחמים ח״ת חד חמר. (חות ט) ט״ב ט׳ נקודות. ט״ם ט׳ ספירות טו״ר טוב ורע ט״ת ט׳ תיקונים ט״ע עסירו עילאה. (חות י) י״ג ת״ך י״ג תיקונין דיקנא יסוד״ת ישראל סבא ותבונה. יש״ם יעון סם י״ם י׳ ספירות יפ״י י׳ פעמים יו״ד. ים״ת י׳ ספירות מקוריות. (חות כף) כ״ע כתר עליון חו כתר עלאה כמ״פ כמה פעמים כ״ת כל מקום כ״ז כל זה חו כל זמן כ״ח כל ח׳ חו כי חם כ״ם כל סכן כמ״ח כמה דחת חמר. (חות למד) למ״ג למספר גדול למ״ק למספר קטן. (חות מם) מ״ב מיין נוקבין מ״ת מכל מקום חו מטה מטה מדס״ר מדת הרחמים מל׳ מלכות מכ״ל מנת לן מ״ב חו מעב״ר מעשה בראשי׳ מסג״כ מה שלין כן מ״ם מה שחמר חו מה שחמרו: (חות נון) נם״ב נון שערי ביגה כ״ר נפש רוח. נר״ן נפש רוח נשמה כ״ר נח״י נפש רוח נשמה היא יחידה נקי״ם נלח טוב יסוד מלכות. (חות סמך) ס״ת ספר תורה חו סופה חיבות ס״ם סוד הכתוב חו סך הכל ספ״ם ס׳ פעמים ס׳ סת״ר סוף תוך רצם ס״ת סערת חחרת סת״ם ספר תורה מהה. (חות עין) עכ״ז עם כל זה. ע״י עתיק יומין חו על ידי ע״ם עץ הדעת חו עם הכולל חו עם החותיות ע״ם עשר ספירות ע״ם עשר שמות חו ערב שבתא חו על סם ע״ק עתיקא קדישא ע״ז על זה חו עבודה זרה ע״כ על כרחך חו על כן ע״פ על פסוק חו עשר פעמים עכ״פ על כל פנים עד״ז על דרך זה ע״ה עם הארחות. (חות פ) פפ״ם פה אל פה. חו פעם לחר פעם. פ״ם פרלוף שלם. פ״ת פרלוף תחד חו פרק ממעי פ״ת פרק תחתון. פ״ע פרקים עליונים חו פרק עליון פכ״ע פרלוף בפני עלמו פכ״פ פנים בפנים פב״ת פנים בחחור: (חות צדיק) צ״ע צריך עיון. צ״ל צריך להיות חו לריך לומר. (חות קוף) קוב״ה קודשא בריך הוא ק״ש קריחת שמע ק״ו קל וחומר ק״ק קדוש קדושים (חות ריש) ר״ת רחמי חיבות ר״ע רישא עילאה חו רע עין חו ר׳ עקיבא ר״ל רלוו לומר חו רלה לומר ר״ת רבי חליעזר. (חות שין) ש״ו שמים וחרץ ש״ם שם שמים שר״ת שרחמי חיבות שבע״פ שבעל פה שע״י שעל ידו חו שעל ידי שע״ז שעל ידי זה שח״ק שבת חולם קמץ. (חות תיו) ת״ד תיקוני דיקנא ת״ע ת׳ עלמין ת״ת תלמיד חכם:

דברי המחבר בלב נשבר על דעיל בלא בר

במאמר ויהי אור . ואחר שחטא אדה"ר הורד עדיו מעליו שהוא כתנות אור שהוא רזא דהאי אור שהוא ר"ז והוא רזא דעץ החיים שהוא רזא דאור וכיון שחטא נתגרש מגן העדן ונהלבש בכתנות עור ונתרחק מעץ החיים דכתיב ועתה פן ישלח ידו ואכל מעץ החיים וחי ונדבק בעץ הדעת טוב ורע אזי מיד נגעלו שערי הגן עדן ונגעל הפתח בפני לוון מפני להט החרב והכרובים ומאז כל הדרכים בחזקת סכנה מפני חיות רעות אריות ודובים ולסטים האורבים על הדרכים דכתיב דוב אורב הוא לי ארי' במסתרים וכתיב סביב רשעים יתהלכון . וכתיב וסביביו נשערה מאוד ואמרו ז"ל שהקב"ה מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה והוא בסוד שאמרו ז"ל אין בין ג"ע לגיהנם אלא כחוט השערה ושם נבחנים הנשמות שרוצים ליכנס בשערי ג"ע והוא סוד המצרנות שבין א"י לח"ל דכתיב זאת ירושלים בתוך הגוים נתתי' וסביבותיה ארצות : והנה כל הדורות מאדם ועד נח ואף נח היה בכלל אלא שמצא חן וממנו עד אברהם כולם לא מצאו דרך הישר ליכנס באלו השערים ונשארו מבחוץ עד שבא אברהם אבינו ע"ה והתחיל לתקן את הדרכים למצוא פתח שער הפנימי והוא סיקל כל אבני המכשול מצד ימין שמשם היה שורש נשמתו וקם בני חחת'ו הוא יצחק ות'קן את הדרכים מצד שמאל וכיון שבא יעקב מצא את הדרך אשר בו ישכון אור הצפו"ן ונכנס בדרך הישר לשערי ג"ן הע"ן שהוא מכוון נגד יעק"ב במספר השוה . ויעקב מסר את המפתח של השער ליוסף בסוד הכתוב אלה הולדות יעקב יוסף ואח"כ זכה בה משה מצד עצמות יוסף משה זכה וזיכה את הרבים בעת קבלת התורה ונפתחו כל השערים והיו השערים מצוינים בהלכ"ה בסוד וראה עצם אד"ם ובנה אצלו ציו"ן ומיום שחרב הבית חזרו ונעלו השערים ולא עוד אלא שנטבעו בארץ דכתיב טבעו בארץ שעריה ואז נסתמו כל הפתחים וילאו כל האנשים למצוא הפתח ומבוא השערים מפני שיבוש הדרכים ואין מי שיסקל האבנים ויפנה הדרכים וכתיב נדר דרכי בגזי"ת נתיבותי עוה ואין לבא בשער המלך בלבוש ש"ק ואף כי כבר קדמוני עמודי עולם והרימו כל המכשלות אין מי שיעמוד על תוכן דבריהם כי לפי כוחם הגדול היו מכסים את דבריהם בעשרה לבושים בסוד הכתוב קח צנצנ"ת אחת והנח אותו למשמרת לדרא בתרייתא ואחריהם סגרו הדל"ת והטמינו כל המפתחות ומי יכול ליכנס לפנים מן השער בסוד ונגלו את האבן ואח"כ ויחזירו אותה למקומה. ועתה בצוק העתים הקשים חש כחנו מרוב עינינו ואין לאל ידינו להרים מכשול ולסקל האבנים ולפנות הדרכים ולבנות ציונים על הדרכים למציא דרך מבוא השערים ממש דרכי ציון אבילות מבלי בא"י מוע"ד ואני בעניי הכינותי מעט את הדרך ופתחתי כוונים למלכת שמים חלונות שקופים אטומים להיות האור שופע מבחוץ להאיר לפני ולפנים ובניתי ציונים על הדרכים לבוא בדרך סלולה לפתוח שער הגדול אשר בבואו יבא דרך השער ובצאתו יצא בשלום לא יסבו בלבתן ובזה השער צדיקים יבואו בו ויכנסו לפנים מן השער לבוא בהיכל המלך לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו כולו אומר כבוד וכבוד חכמים ינחלו טוב וקראתי החבור הקטן הזה שערי **גן העדן** והוא מפתח לחבורי הגדול בפרושי על הזוהר כי שם בארתי הכל דרך קצרה וארוכה ויריכ"ה סגורה ומסוגרת אין יוצא ואין בא אם לא יהיה בידו זה המפתח כי הוא הפותח ומשביע לכ"ל ח"י רצו"ן המתהפך צנור שע"י תיזל כטל אמרתי מל אורות סוד אור הגנוז לצדיקים ובזה השל עתידים המתים להחיות בה. והנה מתחלה אבאר סוד מעשה בראשית שהוא סוד השתלשלות העולמות קודם תיקון העולמות והוא נקרא בפי חכמי האמת סוד עולם התוהו והוא שער הראשון ובו כמה פתחים ובכל פתח כמה דרכים ובהם דברים אשר לא שמע אוזן סודות גדולות ונוראים ולכן קראתי זה השער **אורח צדיקים** כדאיתא בזוהר מה בין דרך לאורח דרך דא דדרכו בו רבים אורח דא איהו דהשתא אתפתח דלא ידעו בה מקדמת דנא.

ועל פי זה יפתחו לכם שערי אורה ותבינו מתוך דברינו כמה מאמרים סתומים בזוהר ובתיקונים וכמה דרושים בכתבי האר"י ז"ל ותבחנו ותצרפו דברי קבלת ראשונים עם האחרונים ותראו נפלאות מתורתינו השם יאיר בה עינינו ואח"כ אבאר סוד מעשה מרכבה והוא סוד סדר השתלשלות העולמות בעולם התיקון ויש מרכבה למרכבה בסוד סולו לרוכב בערבות בי"ה שמו דכתיב הנה ה' רוכב על ע"ב ק"ל וכתיב כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהי' עליהם. וקראתי זה השער השני **דרך אמת** כי הוא הדרך אשר דרך בה איש האמת משה אמת ותורתו אמת הרב השלם רבינו משה קורדווארא כי הוא נטע גן ושתל פרדס ובו כל מיני מגדים . ואחריו הוקם על ארי' דכי עלאה פה קדוש מפיק מרגליות דלית ביה טינא ה"ה איש האלקי האר"י ז"ל שהוא יסד הבית על מכונו וכל דרושיו מיוסדים על אדני פז ורוב דבריו בעולם התיקון ושני השערים הנ"ל מישך שיכי אהדדי ונכללים בשער א' ואח"כ אבאר כל אית ואות מן ך"ב אותיות התורה בצירוף ובמנינם ובבנינם שהוא סלואם ובהם כמה שערים וקראתים שערי אותיות ובהם יתבארו כל אות ואות לאיזה מדה הוא רומז וגם איזה תיבות או שמות וכינויים המתחילין באותו אות ומתוך הדברים יתבארו כמה פסוקים בתנ"ך וכמה מאמרי ז"ל וימצאו בתוכם גנזי אוצרות חיים ויאירו עיניכם לנוכח יביטו וישקיפו מחלונות לבבכם אשר יחב לבבכם מרוב הטובה ומלאה כל הארץ דעה כמים לים מכסים

ונזכה לאז רוב נסים ונעלה ציון שמחים וששים : כה עתירת איש נבזה דל ורזה :

הקטן **יעקב קאפיל** בהחסיד מוהר"ר **משה** זצלה"ה איש לפשיץ מתגורר פה ק"ק מעזריטש גדול יע"א :

אלה

פתח ראשון דרך א שאלה על חידוש העולם בזה הזמן

יורעי התורה והכמי המחקר אותם המחקרים ידיעה הפלסופיא האלקית כולם כאחד יגידון ויעידון על חידוש העולם והיאו במופת שנתחדש העולם ביצון המאציל העליון וכולם היהו הדבר בפשיטות שחידוש העולם היה רצוני ולא הברחי ומאמר הנביא מעיד על זה באמרו בישם אזיהו כי מי הקדמני ואשלם לו או מי מנושי אשר יגש בי כי מצד ההכרח יגיע חס ושלים חסרון ביכלתו אלא שמרצונו הטוב שדרכו להטיב הידש עולמו להטיב לברואיו כ"א אין עיר' למי ייטיב והוא שאמר המשורר אודך לעולם כי עשית ואקוה כי טוב שכך נגד חסידך והוא מובן:

והנה כאן יש מקום שאלה יקושיא עצומה מה שהרגישו בה כל חכמי המחקר מה טעם יש לחידוש העולם עתה ולא קודם לכן שהרי המאציל העליון הוא היה נמצא קודם זמן חדוש העולם ולמה לא נתחדש העולם קודם זה הזמן וכי יש חיוי שינוי ברצונו. והא כתיב אני ה' לא שניתי שזה נאמר על הסדות שמהלבש בהם עילה על כל העילות שהוא המאציל העליון וקל וחומר בן בנו של ק"ו לעילת כל העילת שאין שינוי ברצונו: וראיתי תירוץ על זה הקושיא שמהרצים לפי דרכם באמרם שבעל הרצון שהיא עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות שיער במחשבתו הקדומה שלמחשבה זו אין לה לא ראשית ולא תכלית שזמן בריאת עולם יאות לפי רצונו שיהיה דוקא בזה הזמן לא מוקדם ולא מאוחר מאיזה טעם הכמוס שהיה במחשבתו ועל מחשבה זו הקדומה נאמר בהדי כבשי דרחמנא למה לך כי אין יכולה בשום נמצא להשיג טעם המחשבה זו אבל עכ"פ סוף כל סוף אין כאן שינוי רצון כי תמיד היה מחשבתו ורצונו לברוא את העולם בזה הזמן אשר הוא יאות לפי מחשבתו ורצונו והוא מובן:

אך אם קבלה הוא נקבל כי אף שיצאנו מידי תוכת השאלה הנ"ל עדיין לא יצאנו הובת ביאור הקושיא העצומה שא"כ קשה היאך היה בעל הרצון בשל ממלאכתו קודם בריאת עולם שהרי עיקר בריאת עולם היה כדי להוציא פעולותיו ע"י הכחות ולחשלום שמותיו שנקרא רחום והנון שכל זה יושלם ויצא מכח אל הפועל ע"י מדותיו וברואיו דמיון הנשמה שמועלת ע"י איברי הגוף כמ"ש לקמן וקודם שנברא העולם היה בטל ממלאכתו מר שלא נאות לתואר זה לבעה"ר והוא מובן:

דרך ב' בו יתבאר הנהגת השמיטות עד היובל הגדול

והנה ראיתי בכתבים ממורי האר"י ז"ל שמתרצים זה הקושיא וגם השאלה בהדא מחתא באמרם שזו כוונת הז"ל באמרם זה העולם כמאמר חז"ל שיתא אלפי שנין קיימא עלמא והד חרוב ואחד זה הזמן אסור החקירה ועל זה נאמר במופלא ממך כל תדרוש ובמכוסה ממך אל תחקור. ואמרי שכללו בזה הדבר גם איסור השאלה והקושיא הנ"ל והאיש דברים אמת אך שאין הדברים בכתבם וכלשונם ולומר שאסור לחקור ולתור מה היה קודם זה הזמן ולמה יתחדש העולם בזה הזמן כי כל הדרך בזה הדרך טה עיניו מראות בספר התמונה ששם מבאר כל ההנהגות השמיטות הינו שמבאר שם ששבעה אלפים נקרא שמיטה א' ומבואר שם שזה השמיטה אשר אנו בו נקרא שמיטת הפחד ר"ל כי יש עשר ספירות והם נקראים בפי חכמי האמת עשר שמות שהם שמותיו ומדותיו של עילת כל העילות והם כת"ר חכמ"ה בי"נ זה השלישה נקראו ג' ראשונות ונקראים ימי קדם ושנים קדמוניות כמ"ש לפנינו ויש עוד למטה מהם שבע ספירות והם נקראים חסד פחד ת"ה נצח הוד יסוד מלכות והם נקראים ימי עולם ושנו' עולם. ומבואר שם שקודם שנתחדש זה העולם שהיה שבעה אלפין שנין שאנו בו היה ג"כ עולם מלא וישמש ג"כ ז' אלפי שנין והיה נקרא שמיטה א' שמיטת החסד גנר ספירה ראשונה מן השבעה ספירות הנ"ל ובזו השמיטה היה הכל טוב ולא היה יצר הרע שולט בזה השמיטה. ולא היה שכר ועונש לכל נבראים הנמצאים בזה השמיטה והשמיטה שאנו בו הוא נגד ספירת הפחד. ולכן היצה"ר גובר בזה השמיטה לפי שזו הספירה היא מסטרא דשמאלא כמ"ש לקמן שהוא מדת צמצום ומצמצן תפתח הרעה. ולכן נקרא היצה"ר צפוני דכתיב ואת הצפוני ארחיק מעליך והוא ניתן בזה השמיטה להיכחן בזה בני אדם ולכן יש שכר ועונש בזה השמיטה שנקרא שמיטת הנסיון והצירוף והבחירה ניתנה לבני אדם כי הוא עיקר הנסיון והצירוף בסוד ויהי האדם לנפש חיה וידוי מוטריקון "ימי "ודע "החכם "היה. כי אף שנגלו לפנינו סוף הבחירה ניתנה כמאמר רז"ל ואלו צדיק וישע לא קאמר. וכתיב מי יתן והיה לבבם זה כל הימים ליראה ואמרי מבאן שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים והוא מובן:

דרך ג' בו יתבאר סוד השמיטה שנקראת שמיטת הפחד

ועל פי זה אמרתי דבר נאה ומתקבל מה שאמרו ז"ל אם הראשונים כמלאכים אנו בבני אדם ואם הראשונים כבני אדם קצה ולומר אם הראשונים כמלאכים אנו כתמורים כי בכוונה שמים מעל הארץ גבי מחשבותיהם ממחשבותינו והוא מובן. אך הוא הדבר שדברנו למעלה בשם התמונה אך הדע שמבואר שם בתמונה שבכח נשמות יש בשמיטה הזאת והם הנגם בשמיטה שעברה והמה בכתובים שנכתב אצלהם היה כמו שיקף היה ישמה היה וכיוצא בהם לרמז שהיו כבר בשמיטה הקדומה ונשתלשלו בזה השמיטה לתיקון הדור שבימים כפי רצונו ומחשבתו של בעל הרצון כאריך שם בענין זה ולפענ"ד אפשר שלזה כיוונו במאמרם ז"ל כל מי שנאמר בו היה עילם חדש ראה והוא מובן: ולזה כיוונו ג"כ באמרם אם הראשוני הכוונה היינו אותן נשמות שהיו בשמיטה שעברה שמיטת החסד שהיו במלאכים שלא היה יצה"ר שולט בהם אנו הינו שנתגלגלו בזה השמיטה נעשו ככני אדם שיצה"ר שולט בהם ע"ש האדם הראשון במאמר הכתוב אבן כאדם תמיהון ואם הראשונים הינו אותם שהיו בשמיטה שעברה ולפי שיהיו בזו השמיטה נעשו בבני אדם אנו היינו אנחנו שנשמותינו מדת השמיטה הקשה בחמישים שאנו נשבעים בעמקי הקליפות רשלימים כי השמיטה יכון אמרי בחמישים שהוא ראש הקליפה כמ"ש לקמן והיא מובן:

ונהזור אל הענין כי בתמונה הנ"ל מבאר שם כי הנהגת של כל השמיטות אף אותם שיהיו אחר שמיטה זאת עד שיכלי

ז' שמיטות נגד ז' ספירות מן חסד עד מלכות ובכל שמיטה ז' אלפים וז' פעמים ז' הוא מ"ש אלפים ובהם ז' שמיטות ואח"כ יהיה היובל הגדול שהוא אלף החמשים והוא נגד ספי' הבינה שנקרא יובל הגדול כמאמר הכתוב בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו שכל א' יורש מדרגתו וכל הדברים יוחזרו אל שרשם שממנה יצאו ואליה ישובו עכ"ל התמונה: והנה עיקר סוד דברי התמונה יתבאר מתוך הדרושים שלקמן אך עתה עיניכם לנוכח יביטו כי כבר חקרו ודרשו קודם שנתחדש זה העולם ומה שיהיה אחר שיכלה זאת השמיטה שנק' עולם ואין הדברים כפשטן. והגע בעצמך שהרי זה מ"ש אין דורשין מה לפנים ומה לאחור נלמד מקרא דכתיב כי שאל נא לימים ראשונים למן היום אשר ברא ה' אלקים אדם על האדמה ואמרו מכאן אתה שואל ואין שואלים מה לפנים ומה לאחור: והנה יש לדקדק בזה המקרא כמעט שיש בו שפת יתר דהו"ל לכתוב שאל נא למן היום וגומר וימים ראשונים למה לי ועוד מאן אינון ימים ראשונים מכלל דאיכא אחרונים הי ניהו ראשונים הי ניהו אחרונים אלא הוא הדבר עצמו שהכתוב מתיר לשאול מהשמיטה שקד מה לזו השמיטה והשמיטה שקדמה לזו נקרא' ימים ראשונים והאחרונים הם השמטות העתידות לשמש עד יובל הגדול כמו שמבואר בתמונה. ומ"ש מכאן אתה שואל אין הדברים כפשטן רק הם ממש עפ"י דברי התמונה הנ"ל וכמו שיתבאר והוא עפ"י שאמרו חכמי האמת שמותר לחקור ולתור בחכמה כל א' לפי השגתו וכאיש גבורתו היינו דווקא בז' ספירות דלמטה מן חסד עד מל' והם נקראים בפי חכמים בישם אד"ם שהיא סוד ספי' התפארת שנקרא אדם דכתיב כתפארת אדם לשבת בית והוא כולל לשבע ספירות הנ"ל כמו שיתבאר לקמן וזהו למן היום אשר ברא אדם על האדמה כמו שיתבאר בשערים הבאים. אבל מה לפנים היינו קודם שמיטת החסד שאז היה משמש אור הבינה שהוא למעלה מן החסד הנקרא עולם דכתיב עולם חסד יבנה וגם לאחור היינו אחר שיכלו כל השבע שמיטות ויחזור לשמש אור הבינה שהוא סוד יובל הגדול אסור השאלה. כי מבינה ולמעלה שהם שלשה ראשונות אסור השאלה ופשיטא החקירה: ומה שמבואר מתוך הזוהר שבינה בה סוד השאלה רק שאין בה תשובה שלכן נקראת הבינה מ"י שהם סוד חמשים שערי בינה ותיכת מ"י רומז שיש בה שאלה ואין בה השגה להשובה היינו דווקא בהנהגתה לשבע ספירות תחתונות כמו שיתבאר הכל לקמן אבל בהנהגת מהותה במקומה אסור גם השאלה ולכן לפעמים חמצא בזוהר שקורא למדת הבינה עתיקא קדישא והוא על פי מאמר רז"ל מאי עתיק שהעתיקו מבריותיו ויבואר כל זה לקמן: וידוע כי שבע שמיטות נקרא עולם כמאמר הכתוב ועבדו לעולם שמשמעותו עד היובל. ועל זה פירשו שאסור השאלה מה לפנים היינו קודם בריאת העולם רצונו לומר קודם שמיטת החסד שאז שימש אוד הבינה שאז אסור השאלה ומה לאחור אחר שיכלו השבע שמיטות שנקראו עולם ויחזור לשמש אור הבינה שהוא יובל הגדול אז נאסר ג"כ השאלה כי אין לנו השגה בהנהגת מהותה: ומה שאמר שכל אחד יורש מדרגתו הכוונה כי בימי היובל יחזרו כל הדברים אל שרשם בבינה כי ממנה יצאו בדברי התמונה וכל זמן השמיטות אין כל אחד יוכל לירש מדרגתו כי הנשמות אתר שיצאו מן הבינה הוצרכו להתלבש בצורה השייך כפי הנהגת השמיטה כמו שמבואר בתמונה שבכל שמיטה ושמיטה משתנים הצורות ועוברות בדרך בני חילוף ופושטים צורה ולובשים צורה אורת כפי הנהגת השמיטה. אבל בשנת היובל ישובו איש אל אחוזתו ואל מדרינתו אבל איך יהיה ההנהגה בשנת היובל וגם איך היה ביובל קודם שמיטת החסד אסור גם השאלה: ובזה יבואו כל הדברים על מכונם ותקונם ויתרו כל השאלות שהרי אם תפקח עיני שכלך תראה כי אין בעל הרצון בטל ממלאכתו אף רגע אחת רק מחדש המיד מעשה בראשית כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו שאינו אומר לעשה אלא לעושה שתמיד הוא עושה ומחדש בטובו עולמו להטיב לבריואיו והבן כ"ז כי נכון הוא לפענ"ד:

והנה אחר שיצאנו ידי חובת ביאור כל הספיקות נאות הוא עתה להתחיל ולבאר סדר חידוש העולם והשתלשלותו איך ירד רצונו הטוב ממדרינה למדרינה כדי להשיב לברואיו כמו שיתבאר לפנינו: והנה יש כמה כתות שמאמינים ג"כ בחידוש העולם אך שאומרים אין עולם אלא אחד והוא מן המרכז הארץ עד גלגל השמיני או התשיעי או הי' שעד שם השינו הפילוסופים ושהאל יתברך הוא נצב עליו ומניע את כל הגלגלים ברצונו: והחכמים חכמי האמת תקנו זה ותיקנו לומר מן העולם ועד העולם והמשורר העיד על זה גם כן באמרו ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם וכלל בדבריו כמה אלפים ורבבות עולמות כמו שיתבאר לקמן רק שכיוון מן עולם העליון עד עולם התחתון כי לא יאות לפי רוב גדולתו ורוממותו והעלמו שיהא נצב על חומת אנך ולצמצם עצמו ולנוח על דברים קצובים שגם שהם נסלאים ונוראים בעינינו לפניו הם שפרים כי אין ערוך לו ואיך יכלכלוהו לעמוד עליהם רק שמו מרומם ומתנשא בלי קץ ותכלה על כל הנאצלים השכליים המשתלשלים הימנו דרך עלה ועלול כמו שיתבאר לפנינו ומגדולות סריאות נעלמות סעולותיו נדע קצת גדולתו והוא נעלם ונגלה לנו על ידי תורתו שהיא כולו שמו והוא גם כן נגלה ונעלם וידעת מה שאמרו כי ישעיה נדמה לבן כרך ויחזקאל לבן כפר ולכן צריך שנכין עצמנו בהכנות המביאות נפשנו לדעתו ולהבין סתרי תורתו: אבל לעולם נחזיק שכלינו ברסן ולא נרבה לדרוש ולחקור במופלא ובמכוסה רק לקרב הכל אל השכל ואל השבע כי כמלכותא דארעא כן מלכותא דרקיעא וכתיב מבשרי אחזה אלוה כי בצלם אלקים עשה ה' את האדם: והנה תראה כי כל הכתובים הם סתומים וכאשר הושמו בפי הנביאים כך נכתבו בלי ספק ולמה לא ביארם ה' היטב אלא שרצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל כתב את העניינים שיוכל לסבול פירושים שונים וכל אחד ימצא מבוקשו וכפי חלקו שקיבל במעמד הנכבד וכמו שאמרו שבעים פנים לתורה. ולכן גם אני העיוט אבאר קצת סעולותיו הנוראים כפי אשר תשיג ידי שכלי הקט ואם שניתי את הלן. כי באהבתה תשגה תמיד וחשם יאיר עינינו בתורתו. ונתחיל לבאר כיד ה' השובה עלי:

פתח ב' דרך א בו יתבאר טעם לשם אין סוף

מרגלא בפומא דרבנן איזון מלכי דשליטו בנופא דאורייתא והם העלו בישונם הצח ז"ל בישעלה ברצון המאציל העליון לברוא את העולמות שהוא סוד חדוש העולם לא היה שום מקום פנוי כדי עמידת העולמות. לפי שאורו היה מתפשט לאין סוף. ולכן צמצם אורו מני' ובי' כהדין קמצא דלכושי' מינה והעלה את האורות מן נקודה האמצעית וסילקן לצדדים ובזה נעשה מקום פנוי לעמידת העולמות עד כאן לשונם: והנה ציריך להבין אמרי בינה כי כל דבריהם הם כדרבונות ובדקדוק גדול ולכן צריך להבין מה שאמרו בישעלה ברצונו מה הוא העליון רצון גם שאר הלשון אינו מובן. ואין צריך להאריך בדקדוקים כי יתבארו מתוך דבריהם. ועוד יש קישי' עצומה מה שהרגישו בזה כל חכמי המחקר מה דין שאנו קורין לעילת

לעיכת כל העילות בשם אין סוף ולא בשם אין ראשית שהרי כל שיש לו ראשית יש לו סוף וכל שאין לו ראשית אין לו סוף . אבל עכ"פ מלת ראשית יותר מבורר למבינים . ועוד הנישו ג"כ במה שאמרו מן נקודה האמצעית היאך יתואר אמצעית בדבר שאין לו ראש וסוף והוא מובן : והנה יש רוצים לתרץ קושי' זו ואומרים שהיא הנותנת לפי שאין לו ראש וסוף אם כן כ"ם שתחשוב ממנו נקודה הוא נקודה אמצעית לפי שמן זו הנקודה כל הצדדים שווים לפי שבכל הצדדים מתפשט האור עד אין סוף . ודבר מסתבר הוא על פי השכל אבל רחוק מן האמת שא"כ אם הוא דבר מוכרח על פי השכל למה להם לנקוט בלשונם נקודה אמצעית דלא צייך . והוא פשוט : לכן אנשי לבב שמעו לי :

אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך . אהובי את' ודעי' דעו כי התנא האלקי **הרשב"י** ז"ל כשיצה לפתוח ברזא דרזין פתח ואמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה ושם בסתר : הכוונה מי שירצה להסתכל באור פני מלך וליכנס לפנים בהמה הנפלאה והמפוארה שהוא ר"ז דחשבניה או"ר שלא יתואר בלבו להזהיר לכל באורות עליונים שום פסל ותמונה ח"ו אף בכלים שהם המלבושים כמו שאבאר לקמן ופשיטא באור העצמות שלהם . כמאמר הכתוב כי לא ראיתם שום תמונה ואם תרוץ לבך לומר הלא התורה בעצמה מעידה בנועם אמריה כמו וראית את אחורי ופני לא יראו וכן עיני ה' פני ה' . הט אזנך ושמע עלה עשן באפי . יד ה' . ועמדו רגליו ביום ההוא . וכיוצא בו הוא רק לשכך את האזן שתוכל לקבל בדבר שהוא מושבע בלבך : וגם המשורר אמר בנועם זמירותיו אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם וכתיב מבשרי אחזה אלוה . ודי בהערה זו כי כבר קדמוני עמודי עולם וכולם כאחד יגידון ויזהירו באזהרה אחר אזהרה והאריכו במתק לשונם :

תחלת דבר ה' בעיונים העליונים לפי סדר הלימוד הראוי ברומו של עולם . לשלול ממנו שום תואר להעלמו של המאיר לעולם כולו בכבודו הוא בעל הרצון יתברך שמו על כל ברכה ותהלה : ודע והתבונן מה שאנו אומרים בכל מקום יתברך שמו כוונתינו היינו רצונו כי רצו"ן הוא שם"ו במספר השוה כי על בעל הרצון אי אפשר לומר יתברך כי הוא עצמו מקור הברכה . ולא הרשינו להתבונן בו כלל ועיקר רק דעת אותו אמונת אומן בחיוב מציאותו באימה ביראה ברתת וזיע כי מלכותו בכל משלה ולא יצדק בו שום שם אפי' השם הגדול שאינו נהגה וקל וחומר שארי שמות וכינויים . לפיכך אין לנו אצל בעל הרצון ישתבח שמו בפי כל ברואיו . אלא בכל הברכות וההודאות ובכל העיונים והכוונות מוקטר ומוגש לשמו דייקא . ולו דומיה תהלה . כי הוא מקור הברכה החיים והחסד לא ישתנה לעולם . והרצון שהוא שמו הוא הברכה החיים והחסד והוא אורו המתפשט ממנו לאין סוף והוא מתברך מן המקור . ולזה הרצון אין לכנותו ג"כ בשום תואר לרוב העלמו כי הוא דבוק עם המקור ולכן אין לכנותו כ"א בשם א"ן סוף שהוא או"ר במספר השוה : וזה האור היה מתפשט לאין סוף והוא ושמו אחד כי רצונו דבוק בו ומתייחד עמו באחדות גמור ואמיתי שאין שום אחדות בשום פנים כמוהו לא כא' המנוי ולא כא' בשתוף כמו שיתבאר בריש השער של שערי האותיות : אבל הוא ושמו א' ואין יחידות כמוהו : ובאלה הדברים הותרה השאלה שאנו קורין אותו בשם אין סוף ולא בשם אין ראשית : ואם יש לך לב משכיל אז הצליח ואז תשכיל ותבין דבר מתוך דבר כי כאן אסור להרחיב הביאור. והבן היטיב דום לה' והתחולל לו : והנה כדי לבאר טעם למה שאמר נקודה האמצעית וגם שארי השאלות שיש בזה יתבאר לפנים :

דרך ב' בו"ת טעם לנקודה האמצעית

דעו אחי והעי"י כי כל הדברים הנמצאים האצולים והברואים והיצורים והנעשים הן בעולמות העליונים הן בתתתונים מקרני ראם ועד ביצי כינים כולם יש להם שורש נעלם דק וכמוס למעלה למעלה באור א"ם ואין שום דבר יוצא חוץ ממנו כדרך הנחצב שיש בו כח החוצב : והנה מבשרי אחזה אלוה שאדם אחד יש לו כמה בנים ובנות והם באים מכוחו של האב וכוחם היה להם שורש בכוחו שממנו באו . ולא היו ניכרים בו עד שיצאו מכח אל הפועל : וכן כל הפעולות שהאדם פועל הכר היה שורש במחשבתו ואחר כך מוציא אותם מכח אל הפועל : ואל תהיה נבהל להשיב שהמשל אינו דומה לנמשל . כי זה הסוד לא ניתן למסור רק למאן דעייל ונפיק ואם תזכה תבין : והמשל הפשוט הוא דומה לאילן שכח השורש בענפים שאם תפרד ענף מן השורש מיד נתייבש. ואם תאמר שיש איזה נמצא שאין לו שורש למעלה הרי תעשה אותו רשות בפני עצמו הוי חם ושלום שתי רשויות והוא סוד קיצוץ הנטיעות שתפריד הפרי אז העוף מן השורש אלא לעולם כח השורש בענפיו ואז הוא מחליף כח ועושה פירות ואף הסטרא אחרא וכל סטרא דמסאבא יש בו ניצוץ קדוש המחיה אותם לקיים ומלכותו בכל משלה . והעולה מזה שעשר ספירות קדישין שיתבאר לקמן היה להם שורש נעלם דק וכמים באור אין סוף והעשר שרשים של העשר ספי' הנ"ל היו למעלה באי"ם זה בתוך זה כנגדי בצלים והגדול מקיף את הקטן . כדרך עלה ועלול שלעולם העלה מקיף את העלול ממנו וכולל אותו והוא פשוט : וא"כ לפ"ז ספירת המלכות שהוא ספירה העשירית מן העשר וקטנה מכולם כמ"ש לקמן הוא מוקפת מן כל העשר והיא נקודה באמצע . בסוד ירושלים הרים סביב לה וה' סביב לעמו . כי ספי' הנ"ל נקראת ירושלים כמ"ש לקמן וספי' העליונים נקראים הרים סביב לה כמ"ש הכל לקמן . והיא נקראת **וה'** הוא ובית דינו כמ"ש הכל לקמן והיא סביב לעמו שהם שורש של נשמות של ישראל שהיו בתוך שורש של ספירת המל' כמ"ש לקמן ועל נקודה זו האמצעית שהיא סוד שורש של ספי' המל' כוונו באמרם שצמצם אורו מני' ובי' כמשי"ת לפנינו באר היטב . ובזה ניתר גם שאלה ב' והוא מובן . ועתה נחזור אל הביאור :

דרך ג' בו"ת שארי שאלות

הנה הרשב"י ע"ה פתח דבריו יאיר במאמר בריש הורמנותא דמלכא גליף גליפו בטהירו עילאה : הכוונה בזה כי תחלת מחשבה הקדומה שאמרנו למעלה שלמחשבה זו אין לה סוף שהיה במחשבתו שהוא רצונו לחדש עולמו השמיטה הזאת שהיא שמיטת הפחד והיא שמיטת הנסיון שבה הבחינה נתנה כמאמר הכתוב לנסותך לדעת אשר בלבבך . אף כי הוא היודע כל הנסתרות ובוחן כליות ולב הכוונה לדעת לאחרים שלא יהיה פתחון פה לחלוק כמבואר במאמר אברהם וה' נסה את אברהם כיתוע . ועפ"ז נקרא מלך שלטון כי אם אין שכר ועונש לא יושלם תואר מלך שלטון והוא מובן :

וזה

וזה גרם להיות הצימצום בנקודת המל' להיות מלכותו בכל משלה זולת שיש שעם הכמום שלא ניתן לכתוב . וז"ש בריש הורמנתא דמלכא שפירושו בריש שלטנותא דמלכא גליף גליפו כמ"ש לפנינו :

והנה בזה תבין סוד אתערותא מתתא לעילא כי סוד נקודת המל' שהיתה לתתא מן כל ספי' היא עלתה במחשבתו הקדומה להיות בשורש נקודה האמצעות זו כל העמידות העולמות . ועל זה רמזו בלשונם הצה כשעלה ברצונו לברוא העולמות והוא משעם להיות מלך שרטון ואין מלך בלא עם אז זאת ההתעוררות עלה ברצונו שהוא מחשבתו לעשות מקום פנוי דוקא בזאת הנקודה שהיא נקודת המל' שע"י ישל' תואר מלך שלטון והכל חייבים לעבוד למלך הכבוד וז"ש בפיוט ביושר את חברה בראשית ברא שיתו לב לעבוד למלך הכבוד והוא מובן :

ועתה נבא לביאור סדר חידוש העולם רק יהיו נא הדברים לזכרון בין עיניך מה שאמרנו שזאת השמיטה נקרא שמיטת מלך שלמון . וכן ישלטו כל שמיתי' של בעל הרצון ומדותי' שהוא נקרא בהם על ידי סעולותי' אם לדין אם לחסד אם לרחמים . שע"י מורים שמיתי' שנקרא בהם . ומדותי' שהוא אל רחום וחנון ער"ג מדות . וכן הוא אומר וינבה ה' צבאות במשפט ואמרו כיון שנעשה דין ברשעים מתנשא ונקרא מלך שלטון . ולכן הוצרכה להיות מתגלה חידוש העולם בזו הנקודה של ספירות המלכות שע"י נעשי' כל הפעולות הן לשכר הן לעונש כמ"ש הכל לקמן . ובה ג"כ הוא סוד הבחירה בסוד עומר שעורים דהיא אבדקת גרמה כמבואר מתוך דברי הזוהר. והסוד הוא שהיא יוהדת בעמקי הקליפות לברר הניצוצות קדושות מתוך הקליפות ומעלה אותם למעלה ומה שראוי לבנות מהם איזה ציור קדוש היא מחדשת בהם מעשה בראשית כמ"ש הכל לקמן בסוד חדשים לבקרים רבה אמונתך ר"ת **רחל** בסוד המל' כמ"ש לקמן . ונשארת באמונתה ובודקת עצמה ע"י מנחת שעורים סוד מנחת קנאות שע"י נפרדו הסינים מן הקרושה בסוד שני אחיות הנזכר במאמר הז"ל ויש בזה סודות גדולות וגנואות ואם תזכה תבין מתוך הדרושים שלקמן וכזה ניתרו כל השאלות והבן היטיב . ולכן הוצרך להיות חידוש העולם שיתנהג על פי הטבע שאף אם יהיו שושים בעולם שיקלקלו יהיה עולם כמנהגו נוהג והקב"ה מאריך אף וגבה דילה והוא עיקר הנסיון והבחירה והנה הס"בע הוא סוד אלקים במספר השוה . ולכן כל מעשה בראשית נכראו ע"י שם אלקים . וזכור זה העיקר הגדול כי הוא היסוד אשר עליו הסנוכ כל עיגולים העניינים וכל הדרושים נבנו ע"ז היסוד :

פתח ג' דרך א' בו"ת סדר התחלת חידוש העולם

יתהלל המתהלל השכל וידוע: בזה הכתוב נרמז סוד מעשה בראשית ברא ונתחיל לבאר כיד ה' הטובה עלינו : הנה אמרנו שאורו של בעל הרצון היה מתפשט לא"ם ולא היה מקום פנוי לעמידת העולמות וכשעלה ברצונו לחדש עולמו שיער במחשבתו הקדומה שבנקודת המל' שהיתה שורשה גנוזה בא"ם בו יאות להיות אותו מקום לעמידת העולמות כמ"ש לעיל . ומיר מחשבתו עשתה רושם ועלתה אתערותא מתתא לעילא : הכוונה כי הוא ית"ש היה מתעורר להיות תמיד אתערותא מתתא לעילא והוא כי ע"י עסקינו בתורה ובמעשים טובים וכוונת המצות והתפלה אנו מעלים מ"נ מתתא לעילא להתעורר יתוד עליון וסוד ט"ן יתבאר לקמן . וע"ז מחדש בכל יום תמיד מ"ב שמעלים את הניצוצות קדושות בסוד רזא דמחשבה ונצטייר מהם ציור קודש כמ"ש לקמן . והוא עיקר עבודת האדם שע"ז נברא כמד"א ויניחהו בנ"ע לעבדה ולשמרה כמ"ש הכל במקומו . כן היה תחלת אתערותא מתתא לעילא שכל אורות המל' שהיתה ננוזה באי"ם עלו האורות שלה מן נקודה אמצעית ונסתלקו לצדדין כמ"ש לפנינו . ועל אתערותא זו נאמר למעני אעשה . הכוונה כי עדיין לא היו ישראל בעולם לעורר היחוד ומחשבתו עשה זה האתערותא למען שמו שישלם שמזתיו ומדותיו בנ"כ. ואף שאמרנו שבנקודה הזאת היו בה כל שרשי של נשמות ישראל ולמה לא היה פעולה זאת ע"י וזה יה"ו שורש להנהגת העולם אתר ההידוש . המעם לפי שעדיין לא יצאו מכח אל הפועל ועדיין לא סגלו שום מעשים כדי לעורר היחוד רק שמחשבתו של בעה"ר שחשב שבנקודה זאת הוא יאות להעמדת העולמות ובה בנוזים שורש כל נשמות של ישראל ואחר שיתחדש העולם ויקבלו ישראל את התורה ויסגלו מצות . וזה הועילה במקום אתערותא דלתתא וזה היה שורש ודוגמא להנהגת העולם אחר תיקון העולם . ולזה רמזה התורה בפתח אמריה הנעימים באמרה **בראשית** הרומז על ראשית הגילוי ונרמז בו סוד אתערותא זה שאמרנו שמלת בראשית הוא נוטריקון **ב**ראשונה **ר**אה **א**לקים **ש**קבלו **י**שראל **ת**ורה והוא מובן :

והנה כמו שעתה עושה סעולות הצדיק שמעורר יחוד עליון היינו שמעלה את מדת המל' שמקומה למטה תחת כל הספי' והיא עולה ע"ז אתערותא למעלה ונתייחדת באורות עליונים של ספירות העליונים שהיא סוד יחוד קב"ה ושכינתיה כמ"ש הכל לקמן ונשאר מקומה מקום פנוי שהוא סוד החום שבת בסוד מחלליה מות יומת : מאן דעייל לחלל דילה למאן דלא אצטרך למיעל מות יומת כמבואר מתוך דברי הזהר וכמ"ש לקמן כן עתה עשתה מהשבתו של בעה"ר פעולה זאת שנקודת המל' שהיתה ננוזה באורו כמ"ש לעיל עלתה למעלה היינו שניתק האור מן נקודה אמצעית שבאמצע' ונסתלק לצדדין ונתייחדה עם שורש האורות של הספירה שלמעלה המקיפים אותה כמ"ש לעיל . ונשאר מקומה פנוי והוא מקום לכל עמידת העולמות שנאצלו ונבראו ונוצרו ונעשו הכל הוא במקום זה שהיתה מתחלה שורש נקודת המל' : והנה זה שאמרנו נקודה אמצעית שבאמצעית הכוונה כי לעולם דבר שבקדושה אין סתות מעשרה א"כ כל נקודה כלולה מעשר וט' חלקים ממנה נסתלקו לצדדין סביב בעיגול וחלק העשירי שהיא סוד מלכות שבמלכות והוא כמו רושם אור מאור הגדול זה נשאר בזה המקום פנוי ובכל מקום שנסתלקו האורות לצדדין נחשב עלי' גבי' באשר כי א"ם מקיף אותה בשוה מכל צד . הרי לפניך איך נעשה המקום פנוי בסוד נקודה האמצעית באור א"ס כדי לעמידת העולמות . וזה האור שנסתלק וניתק מן הנקודה אל הצדדין נעשה כמו שפה סביב בעיגול אל המקום פנוי וטעם לקריאת שפ"ה שהיא סוד שבינ"ה במספר השוה לפי שזה נעשה מאורות נקודת המל' שהיא נקראת שכינה בכל מקום כמ"ש לקמן . וכל זה המקום פנוי הוא רק מה שהיתה תחלה שורש נקודת המל' כמ"ש לעיל ולכן נק' מדת המל' מקום בסוד בזוך המקום כי היא מקומה של עולם ואין יוצא חוץ למקומה והיא נקר' שמו של הקב"ה כמ"ש לקמן בסוד שאמרו קו"ף זה שמו של הקב"ה כי קו"ף הוא מקום במספר השוה ולפיכך קראו חכמי האמת לזה המקום פנוי בשם טהירו עילאה כמ"ש לעיל בשם מאמר הזוהר נגיף נגיפו בטהירו עילאה כי טהירו עילאה הוא שמ"ו במספר השוה. וזה המקום מתייחד עם אור אין סוף ב"ה ביחוד נמור ונאות הוא לומר ב"ה

הוא

הוא ושמו אחד . אך שמתייחס כיחס התרגום עם לשון הקודש . ולכן נקרא טהירו עילאה לשון תרגום שפירושו מקום סנוי כמו מהרו של מזבח שפירושו מקום סנוי מן הדשן . לפי שתרגום רומז על הדין . כמו שאכתוב לקמן : וכאן היה מעט דין שנסתלקו האורות למעלה ואף כי זה היה מדת טובו להשיב לבריאתו עכ"ו כיון שנסתלקו האורות מן המקום לא ימלט ממנו צד הדין שהרי חסר דרכו להתפשט ולהאיר ולא לעלות ולהסתלק וכל עי' וסילוק הוא מצד הדין המונע מלהתפשט כמ"ש הכל באר השיב וזכור כלל זה :

דרך ב' בו יתבאר למה ניתק האור מעט מעט ולא בפעם אחת

המעם מה שאמרנו שהאור ניתק מן הנקודה מעט מעט ולא בפעם אחת זה היה כדי שישארו רושם של האור שניתק במקום סנוי שלא יעלה הרושם עם האור . והמשל לרמים אם השפוך מים על איזה דבר המשופע ברדיפה גדולה אף שיהיה איזה גומא מעט באותו דבר אי איזה מקום נמוך לא ישארו בהם שום טפת מים מכח הרדיפה אבל אם המים נשפכים לאט לאט אזי ישארו הרבה מים בכל מקומות הנמוכים כן היה בדבר הזה באור הגדול שהוא ממש מאור אין סוף וניתק מן הנקודה מעט מעט כדי שישארו ברכה והוא רושם אורות מה שנסתלקו שהרשימו נשאר במקומו במקום סנוי כדי שלא ישאר המקום רק מכל וכל בטוד לא זזה שכינה עד שעשתה רושם כמו שאמרני למעלה שזה האור שהוא מנקודת המלכות הוא סוד שכינה ובכל מקום שהשכינה שם שם מקומה אף שהעלה למעלה נשאר רשימה במקומה כדי שתוכל לשוב למקומה הראשון כי אין השכינה שורה על דבר רק בסוד הכתוב אם רוח המושל העלה עליך מקומך אל תנח. ובח"א ונתתי חכמה בלב כל חכם לב יהיב חכמה להכיתין . ואל תהיה נבהל להשיב הרי המשל אינו דומה לנמשל כי מי שיבב ע"י כי זה המשל הוא רק שייך לגבי קדושא בריך הוא אשר המים תלוים במאמרו ועומדים בהוח פיו לא שייך זה והיה לנתק האור בפעם אחד ועל כל זה ישאר הרושם במקומו וינזר אימר ויקום זה אינו קישי' כי בבר הקדמנו שחדיש העולם בזו השמיטה הוצרכה להיות נבריא הכל מה שיתהי קרוב לדרך הטבע לקרב אל הטבע בכל מה דאפשר וזה יהיה שורש ודוגמא להנהגת השמיטה שמשית הנסיון והבחירה כמ"ש לעיל כי כל מ"ב מה שאנו עתידין לבאר אף שלא נתקיימו בקיומם ולכן נק' עולם התוהו כמ"ש לקמן עכ"ז לא לתוהו בראה אף שאמרו ז"ל בסוד בונה עולמיות ומחריבן ואמר דין לא הניין לי ח"ו לחשוב זאת בבעל המחשבה העליונה אשר למחשבתו אין סוף ואין הכלית שלא יקויים ח"ו מחשבתו או שיהיה ח"ו שינוי רצון ברצונו אלא הכל היה שורש ודוגמא להנהגת העולמות אף אחר התקון בשמיטה הואת להיות נוהג עמ"י הטבע כמו שהיה בתחלת מ"ב כמ"ש הכל לקמן המשיל בזה בטפה זרע' של אדם לא יצליח לעשות פרי להיות הולד נוצר ממנו אם לא תפסיד תחלה מצורתה בידוע לחכמי הטבע וכן אם תרצה ליטע איזה איקן ותטע הגרעין בארץ אז לא יוכל הגרעין לעשות שורש ועוף אם לא יתבקע הגרעין מתחילה ויפסד מציותו אז הוא פושט צורה ולובש צורה אחרת ונעשה ממנו אילן רב ותקיף ומזון דבולא בי' על כל זה צריך שיהיה נידולו מן הארץ ושימטיר עליה מטר מן השמים וכן ע"י טל המחיה אותו . וכן הוא בכל התבואות ובכל מיני זרעים ואין לך שום נמצא בעולם שלא יהא לו שום מלאך ושר בעולם שבכוחו הוא מתגדל וגבוה מעל גבוה שומר וגבוה ים עליהם עד עילת כל העילות וסיבת כל הסיבי' שהוא משניח בעליונים ובתחתונים והוא מקור הברכה החיים והחסד והוא מנהיג התחתונים ע"י העליונים ע"י אורו המתפשט בהם ע"י שמותיו ומדותיו שהם נק' כלים אל האור המתפשט בהם . ואם ח"ו ימע מהם אורו אפי' רגע קטן אזי ישארו כולם יבישים כמבוא' מתוך דברי הזוהר וכמ"ש הכל לקמן : ולכן יהיו נא נגד עיניך כל הדברים שנבא' סדר השתלשלות סוד מ"ב כי אז תצליח ואז תשכיל ותבין גם הדברי' שיתבארו בסוד עולם התקון שהוא סוד מ"ם . כי כל סדר מ"ב הוא דוגמא וישורש לעולם התיקון כמ"ש הכל בס"ד :

ולכן אהובי אחי ורעי דעו נאמנה ויהד זה יהיה הקוע בלבבכם הטהור שאם תראו או תשמעו איזה הקדמה מן האחרונים שבזמינו בהכמה הנפלאה הזאת ויאמר ראה זה הדש שלא היי לעולמים והוא החוק מן השכל והחוק מן הטבע רק שאמר שכך הוא מקובל מרבותיו לא האבו ולא תשמעו אלינו ואל דבריו . כמו שזה הרשים מקריב באו וישתחוו בעיר לאמר רק בנו דבר ה' ואתנו ישכון אור החכמה ועינו במרכה לאמר שהורה הדשה נתגלה להם מפי משיחיהם חכם הרזים ועושין להם זמירות וחרזים וברם מכריזים ומפזים ואת הקדושים המה מבזים ובעבור הרנה נהפך נאות עקוב למישור ואני **יעקב** הקטן עמדתי על דבריהם ומששתי את כל בריהם והנה בדים ריקים מצאתי רק שבודים הקדמות מלבם שאינו לא מקבלת ראשונים ולא מקבלת אחרונים ואין להם שום ידיעה לא בקבלת הרב השלם מו' **משה** קרדוברא ולא בנתבי **האר"י** ז"ל תיפח רוחם של מחשבי קיצים והם לברם ישראל כקוצים ברוך ה' אשר הניחני בדרך אמת אשר מנעוני לא רציתי ללמוד זו החכמה הנפלאה כ א מספרי הקדמונים אשר כל דבריהם כדרבונות מיוסדים על אדני פז . ומפי רוח הקודש נאמרו והייתי משמרת ונצה לברר את כל דבריהם ומה שעשה בידי שמתי בספר הזכרון ועיקר ליעודי היה בכתבי קודש של האר"י ז"ל כי כולנו מימיו אנו שותין כי מימיו מן המקדש המה יוצאים ועליהו להדיוסה ומפיו אנו חיין וכל החפץ חיים ישלח ידו ואכל מעץ החיים ואוצרות חיים וחיים הם למוצאיהם אך מחמת אריכת הדרושים אין כל מוח אדם שוה בזה להבין את כל דבריו על מכונו ולהבין ממנו סדר השתלשלות כל העילמות מנקודה אמצעית עד הכלית המעשה והם סתומים במקום א' ומפורשים במקום אחד . ולכן אזרתי כגבור חלצי לעסוק במלאכת שמים לברר כל דבריו ולסדר סדר נכון שכ"א אשר חנני ה' בלב נבון בקל יבוא לבוא ולעמוד על הסדר כמשי"ת הכל לפניני . והשם יעזור לנו

דרך ג בי"ת סוד קיפל האורות סביב הטהורו

הנה אמרו מהיכן נבריא העולם מלמד שנתלבש הקב"ה באור לבישיו ונבריא העולם . הנה הז"ל רמזו בזה על תחלת הגלוי מתפשט לא"ס ומהיכן נמצא מקום לעמידת העולמות ואמרו מלמד שנתלבש באור לבישיו . הבונה כמו שהקדמנו בפתח דבריני בשם חכמי האמת שאמרו שהאור נתקפל סביב הטהורו ונתצמצם אורו כהדין קמצא דלבושי' מיני' ר"ל שפפירת היסוד שהיתה גנוזה באין סוף והוא נק' קב"ה ואחר שנתצמצם אורו של ספי' דמל' ונתקפל סביב הטהורו ונתייחד עם היסוד שהיה מתחלה

מתחלה מקיף אותה ועתה הלבישה אותו והרי כי נתעטף באור לבושו כי לעולם ספי' המל' נק' לבושו של הקב"ה שהוא סוד יסוד ות"ת שנק' קב"ה כמ"ש הכל לקמן והבן זה : וצריך להבין היאך נשאר זה האור שנתצמצם סביב המהירו ולא חזר להתפשט בתוך המהירו כמו שהיה בתחלה שהרי דרך טבע האור להאיר ולהתפשט למטה ומי יעכב על ידו. ואין לומר שעמד בגזירת בעל הרצון שכן גזר חכמתו שהוא מחשבתו כדי שיהיה המקום סנוי לעמידת העולמות זה אינו מענה שהרי אמרנו למעלה שעיקר חידוש העולם היה הכל בדרך הטבע ולא בדרך גזירה ונס : לכן איידיך כלל גדול שהרי כבר אמרנו שכל הנקודות אשר היו כמוסים באור א"ם כ"א היה בכוח מעשר ' והנה זה הנקודה האמצעית שאמרנו שעלתה ונסתלקה למעלה ורישומה נשאר במקומה ובה היו כלולים כל העשר שהם כח"ב גנ"ת נהי"ם : והנה בזו העשר יש בהם ג' ספי' שהם שורש אל הגבורות שהם ספי' הבינה שהיא עצמה דהמים אך שמינה דינין מתערין כמ"ש לקמן : ולכן סודה הוי"ה בנקודת אלק"ים כי הוי"ה רומז על מהותה במקומה ונקודתה אלהים רומז על התפשטותה למטה שמינה דינין מתערין כמ"ש לקמן : ולכן תמצא לפעמים ששם אלקים רומז אל הבינה מצד שהיא בחי' גבורה בהתפשטותה למטה אבל במקומה עוז וחדוה כמ"ש לקמן הרי לך בהינת גבורה א' שהיתה כלולה בתוך נקודת המל' :

והנה בחי' גבורה עצמה שהיתה כלולה ג"כ בזאת הנקודה הוא בחינת ספירת הגבורה עצמה סוד דין החזק סוד סהד יצחק כמ"ש הרי ב' בחינות גבורות . ובחי' ספירות היסוד שהיה כלול ג"כ בזאת הנקודה היא בחי' גבורה שלישית אך שהוא גבורה ממותקת וממוצעת בין שני הגבורות הנ"ל והוא נקרא בלשון חכמים אור נערב מלשון עירוב כוחות שע"י מתערבין השני כחות שהם מרוחקים זה מזה מבחינתם ולא קרב זה אל זה אלא ע"י מדה הממוצעת שאז יניע קצה אל קצה ויתחברו כולם יחד בסוד חוט המשולש לא במהרה ינתק. הרי לפניך שהיו כלולים בזאת הנקודה שלשה גבורות שכל אחד הוא בחי' בפני עצמה ומתיחדים יחד ע"י מדת היסוד שהוא המכריע ועושה שלום ביניהם ולכן מדת היסוד נקרא שלום ויתבאר כל זה היטיב במקומו: ואל יקשה לבך לומר שכאן אנו מונין בחינות היסוד לבחינת גבורה והרי היסוד הוא ענף התפארת ונוף ובריח חשבינן חד והוא מטה כלפי חסד ואיך אנו מונין לבחינת גבורה. התשובה כי מה שאנו אומרים שנוף ובריח חשבינן חד והיסוד ג"כ נושה לצד החסר כמו התפארת כמ"ש לקמן היינו אחר תיקון העולמות שנתקנו כל העולמות בסוד פרצוף אדם כמו שיתבאר לקמן אז הוא נושה אל החסד לפי שנוף ובריח חשבינן חד אבל בסוד מעשה בראשית שהיו האורות בסוד נקודות כל אחד בפני עצמו כמו שיתבאר לקמן אז היסוד היה בבחי' גבורה שהרי כשהאורות בסוד נקודות הם נרמזים בסוד עשר אצבעות של ידים שהם חמש בימין ונקראים חמשה חסדים וחמש בשמאל ונקראים חמשה גבורות וכנגדם עשרה מאמרות ועשרה דברות שהם החשה נגד חמשה והנה החמשה חסדים הם רועים שהם כתר חכמה חסד ת"ת נצח . הרי לפניך ה"ת והחמשה גבורות הם בינה גבורה יסוד כנ"ל ולא יותר לפי שהיסוד הוא ענף הגבורה ונכלל בו . והמלכות כבר אמרנו שהמלכות דמלכות שהיא נקודה אמצעית דאמצעית נישארת בתוך המקום פנוי ובעמו יתבאר לקמן הרי לפניך שבאותו שפ"ה שנקפל סביב המהירו היה נכללים בו שלשה גבורות גבורה בינה יסוד. וכבר ידעת שלעולם דרך החסד להאיר ולהתפשט ודרך הגבורה לעכב ולמנוע האור מלהתפשט ומצמצם אותו. כי מצר חסדו הוא מאיר לעולם כולו בכבודו אף במקום שאינו ראוי להתפשט שם האור בסוד יחנותי את אשר אחון אעפ"י שאינו כדאי והדין מעכב שלא להאיר רק במקום הראוי על פי הדין. והנה כל השפע היורד מלמעלה מן כתר עליון הוא הזנן אף במחנת הנם אף על פי שאינו כדאי וכיון שמניע זה השפע דרך המדות ומניע למדת הגבורה אזי אם אין הדין נותן שאותו אדם או איזה נמצא בעליונים ובתחתונים אינו ראוי לאותו מתנה והשפע הוא מעכב אותה בתוכה ואינו מניחה לירד למטה. ולכן נקראת מדת הגבורה צמצום שהוא צופן ומטמין בתוכו כל השפע ולא מניחה לירד למטה כ"א למי שראוי על פי הדין בסוד מה רב טובך אשר צפנת ליריאך כי כל המתנות שיורדים מלמעלה ואם אין העולם כדאי הוא נשאר טמון במדת הגבורה ושם הם גנוזים עד לע"ל ועתידין הם ליתן כל אותן המתנות ליראי ה' בסוד הכתוב לצפון אומר תני. והנה אמרנו שהיה כלולים בה ג' גבורות שבחינותיהם שונות והנה גבורה א' שמצד הבינה היא היתה תחלת הגרם לעכב האור שנסתלק ונתצמצם ונתקפל סביב המהירו שלא יתפשט בתוך המהירו ויוחזר הדבר לכמות שהיה מתחלה וע"ז הגבורה נשאר במעמדו כמו שנתקפל ולא נתפשט למטה : והנה נקודת המל' שבמל' שאמרנו שנשארה בתוך המהירו כנ"ל ורצונה תמיד להדבק בישרשה ולצאת ג"כ ממרכז המהירו אל הצדדים כדי לידבק בישרשה לזה הוצרך גבורה חזקה לאסור אותו בעבותות חזקים שלא יצא ויתפשט חוץ ממקומו וזה נעשה ע"י גבורה הב' שהוא מדת הגבורה עצמה דין החזק שהיה כלול ג"כ באותו מקום ועל ידי זה הגבורה נשאר זה האור בתוך המהירו ולא יצא מגבולו בסוד מלך אסור ברהטים : והנה גבורה הג' שאמרנו שהוא בחינת מדת היסוד שהוא סוד אור נערב מזה האור נעשה החקיקה סביב המהירו והוא נותן נבול וקצבה לאור המקיף שהוא הבינה שנעשה ג"כ כמו חקיקה סביב המהירו לעכב האור שלא יתפשט בתוך המהירו כמו שנתבאר לעיל ובן אור הניקף שהוא האור הרושם הנשאר בתוך המהירו שלא יצאו מגבולם ועל ידם מתייחדים המקיף והניקף שבו הם מתערבים שזה בגיע עד חצי דוסן החקיקה מכפנים וזה מבחוץ כמותו . ולכן היסוד נקרא מחוקק בסוד כרוה נדיבי העם במחוקק וגו' ונקרא שרי שאמר לעולמו די עד סך תבא והבן כל זה : הרי נתבאר לפניך איך נעשה המקום פנוי לעמידת העולמות הנקרא מהירו עילאה ובתוכה רישום אור מנקודת המלכות שנסתלקה מתוך זה המהירו ונתקפלה סביב המהירו ואיך עמדו כך ולא חזר הדבר לכמות שהיה והוא על ידי ב' חקיקות שהם חקיקת גבורת הבינה וגבורית היסוד ומכח גבורת הגבורה עצמה נשאר הרישום מצומצם בתוך המהירו וכזה תבין ריש המאמר בריש הורמנותא דמלכא גליף גליפו סירוש חקק חקיקה שהם סוד ב' חקיקות ונקודת המלכות שנשארה בתוך המהירו הוא שואב האור מתוך הבינה על ידי היסוד והוא שורש לתיקון העולם כמ"ש לקמן . והבן כל זה וזכור כלל זה :

דרך ד בו יתב' תחלת הגלוי בתוך המהירו

הדרן לשמעתין כי אחר שנעשה זה המקום פנוי הנקרא מהירו עלאה ובתוכה נשאר הרישום שהיה כלול מכל העשר שהיו כלולים בנקודת המלכות כמ"ש לעיל וזה המקום היה כמו בדור עגול שזה בכל צד שאינו לא בעל קצוות ולא

ולא בעל צלעות רק ענול בשוי נמור ואור א"ס מקיפו מכל צדדיו בשוה : והנה בזה הרישום אור שנשאר בתוך המהירו היו בו ד' בחינות שהם היו שורש לד' יסודות הצריכין לתיקון העמדת העולמות כידוע לחכמי התכונה שלא ימלט שום נמצא שלא יהא בו שורש מן ד' יסודות רוחניים או גשמיים . והם ארבע בחינות פנים ואחור וימין ושמאל : וצריך להודיעך איך יתואר בחינת פנים ואחור או ימין ושמאל בדבר הענול ככדור שכל הצדדים שוין בו למובה שהרי א"ס מקיפו מכל צד בשוה אלא הענין הוא שעיקר תיקון העולמות ובנינם שנבנו בזו המהירו זה נעשה על ידי שירד אור א"ס דרך חוש ישר בתוך המהירו כמ"ש הכל לקמן . וממנו נתקנו העולמות אחר התיקון בסוד פרצוף אדם וכל בחינת פרצוף לא ימלט מלהיות בו ארבע בחינות אלו ולכן הוכרח שיהא זה השורש גם במהירו קודם התיקון . ואיך היו קודם התיקון . אשכיך ואורך כי אמרנו למעלה ש"ם היו כלולים וכמוסים שורשם באור א"ס והיו זה בתוך זה כגלדי בצלים זה המהירו הוא רק מקום נקודת המל' כמ"ש לעיל א"כ ספירות היסוד הוא המקיף הראשון המקיף אותו מקום והוא ככול ג"כ מעשר : והנה לעולם בחינת היסוד שהוא סוד המילה כמ"ש לקמן הוא לעולם בחינת סה של אותה ספירה כי המלה הוא הם"ה במספר השוה ושם נסתח סתח לירד דרך אותו סתח אור מא"ס לתוך המהירו וזה הסתח נעשה דרך יסוד הכתר שנם הוא כלול מעשר והנה זה חוט הישר היורד מאין סוף אינו מגיע עד סוף המהירו להיות בוקע מקצה אל קצה שא"כ לא יהיה שייך בו מעלה ומטה אבל רצונו של בעה"ר היה לירד ממדריגה למדריגה עד עולם התחתון כמ"ש הכל באר היטיב : וכן לא הגיע זה החוט רק עד חצי המהירו ולפ"ז שפיר יתואר בו מעלה מטה כי כל מה שבמהירו שהוא למעלה נגד הסתח נקרא ראש ומעלה ומה שהיא בסוף הקו נקרא סוף ומטה הרי לפניך איך היה במהירו בחינת מעלה ומטה וכיון שהוא קו שיש בו מעלה ומטה יסול עליו ג"כ תואר ימין ושמאל והבן כ"ז היטיב :

ועתה נבאר אותן הד' בחינות שהיו במהירו דהיינו האור שהיה יותר מבורר מן הרשימו שבמהירו נתברר ועלה למעלה וישב נגד הסתח אף שעדיין לא נסתח הסתח שיהא סתום לתוך המהירו כי עדיין הב' חקיקות הנ"ל היו מעכבים מלהאיר תוך המהירו עכ"ז מה שהוא נגד הסתח שם בוקע האור דרך החקיקות ומאיר לתוך המהירו איזה הארה אף שאינו הארה גדולה מאוד עכ"ז אותו מקום נק' ראש ונק' פנים ושם עלה אותו אור היותר מבורר מן המהירו ועמד שם בראש הבדור והוא בחינת כתר של המהירו . ואחריו מה שהוא ג"כ מבורר יותר משאר האורות שבמהירו ישב לו תחת הכתר ליסינו והוא בחינת חכמה שבמהירו ואחריו מה שהוא יותר מבורר מן הנותר עלה ג"כ וישב לו גם כן תחת הכתר בשמאלו והוא בחינת בינה שבמהירו ומה שנשאר מאו' המהירו ישב לו למטה בשיפולי המהירו והוא בחי' מלכות שבמהירו ולקמן יתבאר למה לא נתגלו כל ה' מיד רק אלו הד' : ונעם הפשוט לגלוי אלו הד' קודם שנבא לתוכן הביאור הוא זה . כי כבר אמרנו שבזה המהירו נשאר הרשימו מכל העשר שהיו כלולים באותו מקום שהוא נקודת המל' שהיתה כלולה מעשר והם ה' נגד ה' היינו ה"ח וה"ג והם כלולים זה מזה היינו שבהחסדים עצמם יש חסדים שבחסדים וגבורות שבחסדים וכן בגבורות עצמם יש חסדים שבגבורת וגבורות שבגבורות . והנה הם ד' מדריגות היינו חסדים שבחסדים הם האור היותר מבורר וזה עלה למעל' והוא בחי' פנים ונק' כתר הרי כי הכתר הוא חסד שבחסד . הרי בחינה א' והגבורות שבחסדים הם יותר מבוררין מן החסדים שבגבורות וזה ישב לו לימין ונק' בחי' ימין ונק' חכמה . הרי כי החכמה הוא בחינת גבורה שבחסד . הרי בחי' ב' והחסדים שבגבורת הוא אשר ישב לשמאל ונק' בחי' שמאל . ונק' בינה . הרי כי הבינה הוא בחי' חסד שבגבורה . הרי בחי' ג' והגבורות שבגבורות זה נשאר למטה וזה נק' בחי' אחור ונק' מלכות הרי כי המל' הוא בחי' גבורה שבגבורה . וזכור כלל גדול זה . והנה בזה המל' היו כלולים בה כל שורש הנשמות דקדושה וגם דס"א וכן כל הסיגים היו מעורבין בה ולכן נשארה לסטה עד אחר הבירור כמ"ש לפנינו . חרי לפניך שבחינת המל' נתגלית מיד בתחלת מעשה בראשית עם הג"ר שהם כח"ב . וזה נעשה שורש לספי' המל' אחר התיקון להיותה איומה כנדגלות ר"ל שוה לג"ר בסוד רביעית ההין כמבואר מתוך דברי הזוהר : ויתבאר לקמן בשערים הבאים : וזכור העיקרים הגדולים האלו כי יצטרכו לך לכמה דרושים ותבין בהם כמה מאמרים אם תתן לבך ועיניך אליהם :

דרך ה' בו ית סוד גלוי שם הוי"ה

והנה מן ד' בחי' אלו היא היה שורש לגלוי ד' אותיות הוי"ה: ודע שאורות עליונים כ"א כלול מחבירו ויש בכ"א מן הד' בחי' כל הד' בחי' ר"ל שבבחי' פנים יש בחי' פנים שבפנים וימין שבפנים ושמאל שבפנים ואחור שבפנים : ונולם הם בחי' פנים וכן בכל הד' בחי' ולכן גם ד' אותיות הוי"ה הם כלולים ג"כ זה מזה והנה לקמן יתבאר כי מן ד' אותיות הוי"ה יוצאים ד' מילוי שמות שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והם כלולים זה מזה . כי בכ"א יש הד' בחי' היינו ע"ב שבע"ב ס"ג שבע"ב מ"ה שבע"ב ב"ן שבע"ב וכן בכולם : וזכור כ"ז כי יצטרך לך לקמן . ואותן ד' אותיות הם היו שורש להיות אחר תיקון ד' עולמות שהם אבי"ע : והוא עפ"י כמה מחכמי הקבלה הראשונים וכן דרך בו בעל המחבר אשל אברהם אבל מתוך כתבי האר"י ז"ל מבואר בד"א . כי מבואר מתוך דבריו שהכתר אינו נכלל בכלל ד' עולמות הנ"ל רק הוא נכלל בכלל העולמות שנק' א"ס לרוב העלמם ואין שום אות אפילו משם הוי"ה רומז אליו רק הוא נרמז בקוצו של יו"ד כמ"ש כ"ז לקמן א"כ לפי דרך זה מתחיל האצילות מן החכמה היינו חכמה אצילות בינה בריאה ת"ת בהכלל ו"ק שהם גי' נה"י הוא יצירה מלכות עשיה : ולכן נקרא החכמה ראשית דכתיב ראשית חכמה יראת ה' ויבואר כ"ז לקמן באר היטיב : והנה כאן תחלת מ"ב שרא נתגלו רק ארבע בחינות הנ"ל שהם כתב"ם ופ"ז צריך לומר שאות ו' של שם הוי"ה לא נתגלה עדיין כי כתר חכמה שניהם נרמזים רק באות יו"ד כתר בקוצו וחכמה ביו"ד עצמה ובינה היא ה' ראשונה ומלכות ה' אחרונה כמ"ש לקמן ואות ו' הרומז אל ו"ק לא נתגל' עדיין רק אח"ז כמו שיתבאר לפנינו : הרי נתגלה שם הקודש יהוה : ובזה תבין סדר אותיות הוי"ה שהתחלנו בזה הסתח ואמרנו שב"א כלול מהבירו הרי זה השם מתגלגל ג' גלגולי' שהם ג' צרופים כזה יהוה היה הוי"ה ולא יוכל להתגלגל יותר כדרך שאר ג' אותיות שיש בנ' אותיות ו' צרופים שהרי כך אמרו ג' אבנים בנוגים ששה בתים אבל כאן שאות ה' הוא כפולה לא תתגלגל יותר מן ג' גלגולים והוא היה שורש לג' גלגולים אחר תיקון העולמות כמ"ש לקמן בשער ב' בסוד פעמים ושלש יפעל אל עם גבר והוא שם הקדוש שהיה כתוב במטה

במטה אהרן ויש בו ט' אותיות כנ"ל והם סוד ט' נקודין דאינון תשע דאיקרין ט' היכלין דלאו אינון היכלין ולאו אינון נהורין כמבואר מתוך דברי הזוהר אם תזכה תבין שם :

ונחזור אל הענין כי מן אור הרשימו הנשאר בטהירו נעשו מזה ארבע בחינות בנ"ל זה היה שורש לארבע יסודות רוחניים שהם אש מים רוח עפר באופן זה . כי הכתר הוא סוד האויר כמבואר מתוך דברי הזוהר בסוד אויא דלא איתפס וכמ"ש לקמן . חכמה הוא סוד המים. כי לעולם החסד נכנה בשם מים שדרכו להתפשט למטה וממתקים את הדינים כמו שהמתים מכבים את האש ויתי ג"כ למטה : ותדע כי הכתר שאמרנו שהוא סוד חסד שבחסד הוא סוד אור שהוא אין נתפס כלל . אך באשר שזה האור הוא רק הרישום מן האור והוא נתפס מעט יותר מאור היינו לעיל מתחלה באותו מקום עתה שנסתלק האור מן זה המקום ונשאר רק הרישום הוא נק' אויר ישהוא מעט יותר נתפס מאור אבל עכ"ז הוא רוא דאור וכמו שאכתוב לקמן : ולכן אנו נותנים בחינת יסוד האויר אל הכתר שהוא חסד פשוט אבל החכמה שעיקר שורשו הוא גבור' שבחסד כנ"ל . לכן הוא בחינת המים שהם נתפסים יותר מן האויר אך לפי שהם גבורות שבחסדים שעיקרו חסד נכנה בשם מים : הבינה הוא סוד יסוד האש ולפי שעיקר שורשה מן הגבורות ולפי שהיא צד חסדים שבגבורות לכן הוא הוי"ה בנקוד אלהים כמ"ש לעיל : והמלכות הוא סוד יסוד העפר ולפי ששורשה גבורות שבגבורות לכן נכללו בה כל הסיגים כנ"ל וכמו שיסוד העפר הגשמי אינו פועל שום פעולה מכחה רק שג' יסודות אמ"ש פועלים פעולתם ע"י יסוד העפר כידוע לחכמי הטבע כן זה יסוד העפר הרוחני אינה פועלה שום פעולה אלא ע"י אורות עליונים ולכן מכנין אותה בשם ירח דלית לה מגרמה כלום רק מה שמקבלת מאור השמש כמ"ש הכל לקמן : והנה אמרנו שכל זה המקום הוא סוד נקודת המלכות שהיא עצמה סוד יסוד העפר אף שאנו חושבים כאן הם בבחינת יסוד העפר והבן זה : ואחר שיכלה זה השמיטה ויחזרו כל הדברים אל שרשם היינו לזה שאנו חושבין כאן הם בבחינת יסוד העפר ע"ז נאמר הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר והוא מובן :

דרך ו' בו ית' טעם קדימת הקליפה לפרי

והנה עתה אודיעך מה שאמרו שהקליפה יצאה קודם לפרי כי אמרנו למעלה שכל הנמצאים בעליונים ובתחתונים היה להם שורש נעלם דק וכמוס בא"ס והיו שם זה בתוך זה כגלדי בצלים והגדול מקיף לקטן ממנו ולכל השאר שבתוכו ואמרנו ששורש של ספי' המלכות היא היתה נקודה אמצעית והוא סוד יסוד העפר ובה היו השורש של כל נמצאים בעולמות שנתחדשו בזו השמימה והיו שם ג"כ כל שורש ושורש שכ כל הנמצאים בעולמות הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו עד שהאחרון שבכולם היו הסיגים והקליפות שיהיו להם ג"כ שורש למעלה כמ"ש לעיל ובזה תבין מ"ש שעיקר יניקת החיצונים דוקא מן המלכות ודוקא מן האחוריים . לפי שזה סוד העפר הוא בחי' אחור מן הד' בחי' שבמהירו כמ"ש לעיל וכתיב ונחש עפר לחמו : ויבואר כ"ז באריכות במקומו : אך כאן אודיעך דרך קצירה רק לידע ולהודיע איך כל הדברים שיש עתה בכל העולמות היה להם שורש ודוגמא במ"ב ואף שלא נתקיים כמ"ש לקמן : אך מזה שורש שיהיה אח"כ אתר תיקון העולמות . ולכן יהיו כל הדברים המבוארים בזה השער נגד עיניך שהם כולם סוד מ"ב וכולם הם שורש ודוגמא למעשה מרכבה שהוא סוד תיקון העולם כמ"ש בשער הב' ותבין מוצא דבריו אז תצליח ואז תשכיל : ובזה תבין ג"כ מה שמבואר מתוך כתבי האר"י ז"ל שכל שורש הנשמות הם מן האחור' והוא סוד יסוד העפר הנ"ל והכל היה מן העפר אפי' גלגל חמה כמ"ש לקמן : ועפ"י דברים אלו תבין כמה מאמרים בזוהר ובתקונים שהם סתומים ותתומים באלף עזקין : ויפתחו לכם שערי אורה ויאירו עיניכם ויניך לבבכם : ודע והבן שזה יסוד העפר לא נתגלית מיד כמו שאר הג' יסודות שהם אש מים רוח לפי שבה היו כלולים כל הסיגים וגבירה ידי הקליפות שיצאה קודם לפרי שהיה זה בהכרח אם תשביל היטיב בסוד נכנם אחרון יצא ראשון : וזה הסור אם יש לך לב מבין תבין זה מסוף דברי בזה הסתח לקמן : ואף שאמרנו שנתגלו מיד ד' בחי' בהיותו שהם סנים ואחור ימין ושמאל הרי כי בחי' האחור נתגלה ג"כ והוא בחי' יסוד העפר כמ"ש הכוונה עתה כי אף שנתגלי' עדיין היתה מכוסה בעננים והם העבים המכסים את האור מלהאיר והחושך יכסה ארץ שהוא סוד יסוד העפר והארץ היתה תהו ובוהו לפי שנברו עליה המים הזדונים סוד מי המבול שרצו לשחת כל הארץ וכמעט שנימוחה עד ששלח רצונו רוחו ונתפזרו העננים ונתייבשה הארץ כמ"ש לפנינו וזה הדרוש הוא ארוך ועמוק מאור לא כל מוח אדם יכול לסובלו ולכן קצרתיו :

ונחזור אל הביאור שאמרנו שד' בחינות נתגלו בטהירו והם סוד ארבע ספירות כחב"ם : והנה בחינת הכתר באשר שהוא זכה מאוד והוא דומה מעט לאור א"ס כדרך עלה ועלול שאינם מרוחקים זה מזה הרחק גדול והוא היה אור פשוט ואין שום מחשבה תיפסת בו ולכן בכ"מ הכתר נקרא אין כמ"ש הכל לקמן . והוא סוד אוירא דלא אתפס לא בתוכמתא ולא בסוכלתנא . ובחינת החכמה שהוא תחתיו במדרגה נתוסף בו שנק' יש כמ"ש לקמן והיינו שיש בו מחשבה לכן לעולם החכמה נקרא רזא דמחשבה . אבל לית ביה ציורא היינו שיצא ממנו בעצמו שום ציור מכח אל הפועל לפי שלעולם מחשבה דוחסת מחשבה ואין קץ ותכלית למחשבה ולכן קראה חכמי האמת ספירת החכמה בשם נודם שאינו צורה אלא שממנו מתציירים כל הצורות כמ"ש למעלה שהוא סוד יו"ד של שם הוי"ה ואות י' הוא נקודה כמו נולם בלי צורה וממנו מתציירים כל האותיות כי לא הוכל לכתוב שום אות אם לא התחיל מן נקודה תחלה וז"ס כולם בחכמה עשית וראה והבן שאמר בחכמה כמד"א בחכמה יסד ארץ ולא אמר חכמה יסד ארץ והוא בסוד הכתוב בראשית ברא אלהים ומתרגמינן בראשית בחוכמתא שהחכמה נקרא' ראשית שהוא ראשית הגלוי שנתוסף בו בחינת יש ולא אמר ראשית ברא והבן זה ויתבאר לקמן : הרי נתבאר לך איך יצא יש מאין והבן זה : והנה בחי' הבינה נתוסף בה עוד בחי' א' והוא הציור שע"י יצאה מחשבת החכמה מכח אל הפועל ובה נתציירו כל הציורים וכל הפעולות שנתחדשו בתחלת מעשה בראשית הכל היה ע"י הבינה כמ"ש לפנינו : וז"ס ב' גדולה של בראשית ובתוכה דגוש ויתבאר היטיב במקומו . כי היא היתה אם כל חי וכתיב אם לבינה תקרא . ומחשבת החכמה פועל בה דוגמת זרע הזכר שהוא החומר וזרע הנקבה היא הצורה ובבטן הנקבה מתציר הולד כידוע לחכמי הטבע : ולכן נק' החכמה בשם אב כמבואר מתוך דברי הזוהר שהוא נקרא אב לאבהן . והבינה נקראת אם וזכור כלל זה :

דרך ז' בו יתבאר האיך נעשה ציור העולמות

והנה תדע כי תחלת המחשבה שהיא בעי"ת בגימ' שבה הוא סוד הציור שהיא מבין דבר מתוך דבר שבינה שהיא המלוא ופנימיות החור שנשתלקה משם העתידו ובזה בגימ' שרשו של בעי"ת להדם עולמו בסוד השמיעה שהוא שמה שהיו חלפין שבין דקיימי עלמא ועיירה בעלמותם כל היוצרים והיתה שהי' תפקר להיות להם קיום והעמדה שלא יוכלו לקבל החור שגדול שבחוך העתידו : ולפי שאמרנו שהי' קו שביב כמו חקיקה למנוע החור של הי"ה שלא יצא בתוך העתידו זה סיפ רק מניעה שלא יכנס חור הי"ה בתוך העתידו ויחזור הדבר לכמות שהיה בכל חור הי"ה שלא עכ"פ כי חור הי"ה מאיר הרבה דרך החקיקה בתוך העתידו כי גם זה החקיקה נעשה מאור זך ובהיר מאוד ויכול האור להאיר מתוכו תוך העתידו והיי בעתידו עדיין חור גדול רב מאד שאר לא יוכל שום נמלא לקבל ולא היה שום יוד יכול להעלייר כי כל יוד צריך להיות מעט מוגשם ומפסיק . ולפי כי חו"ו נעשה בחורות עליונים ופנימיים במקום גבוה מעל גבוה כזה שהוא מדבריים בו שהוא רוחם הי"ה עלמו . עכ"ז הורשינו לדבר בו דרך משל והכל לפי ערך השוכן והמתקבל והבן זה : ולפי שלא כל אחד יוכל להשיג את הסולרכה הבינה לבדר מן האור הבייך להמשל שלא שהם שורש הדין החזק . ולעשות ממנו עוד קו ה' בגיב העתידו להיות מסך מבדיל שלא יכנס האור הי"ה ואיור בעתידו רק מעט כפי שאר יוכלו העולמות לקבל ולא יכול לבוא לידי ציור כי לעולם כח הדין מעכב האור שלמעלה להאיר נמעט כמ"ש לעיל בפי שהאור אין סוף הוא בחכלית הפשיטות שהרי אמרנו שבאחר שבעתידו לפי מהשבה אין תוספת בה וקל וחומר באור הי"ה עלמו ואיך יכול לבוא לידי ציור כי כל ציור מוכרח להיות בעל הקוות ובעל נקעות ולפי שאמרנו שבעתידו הרבע בחינות זה לא נחשב לציור רק שכל אחד היה בסוד האור עומד בפ"ע בסוד כדור עגול ואין זה רצונו של בעל הכלון רק רצונו לבוא לידי חידוש העולם ואין עולם פחות מן ו"ק שהוא מעלה מעשה ותרבע רוחות העולם . וזה לא יתואר בדבר השגיב כבדור והוא תובן : לכן עשתה בגיבה בתחלת בגיבה שעשתה עוד קו ה' שביב בעתידו היינו קו מרובע בתוך העיגול בל העתידו ובזה נעשה סורם לחידוש העולם כי כל דבר מרובע הוא בעל ו"ק כמ"ל וכאן התחיל להתגלות סוד ד' שבשם הוי"ה לפי שלא נתגלה עדיין עד הי"ז כמ"ש לפנינו . והיה עדיין בבח הפועל : ומזה נתהוו סוד ד' מילוי הוי"ה בבח הפועל שנעשו במילוי הקרנות העומדין מן העיגול

על המרובע הזה .
ולפי הד' מילואים הם סוד הרחמים ומסתתרים בשתר עליון כמו שביאר לנו האר"י ז"ל בשתר הכתוב יושב בסתר עליון בגל שהשתר יתלון : הכוונה כי אור ה"ס לא רחם ולא חוף אך סתי"ר סוד סו"ף תו"ך רש"י והוא נק' סתר עליון שהוא עילם הרחשוף מן אור ה"ס עלמו שלמעלה מזה בשתר אין שם בחי' סתר רק אור ה"ס ואמרנו שבשביב העיגול הוא החקיקה של בחי' גבורה ג' שנעשה מבחי' יסוד שנקרא שד"י בשתר לעולמו די שעד שם יבואו אור החקיק והחקיק ולא יבואו חוץ מגבולם כמ"ש לעיל ותחת החקיקה שם הם סוד הרחמים שהם ד' מילואים הנ"ל והבן בגל שהי יתלון כי זה החקיקה הוא סוד הגל שמעכב את האור והוא תובן : והשיב קו העיגול שנעשה מבחי' יסוד הוא סוד הרחמים עגד ערך הקו המרובע ז שקו העיגול לקח שנעשה מבחי' גבורה היא גבורה ממותקת וממולעת בין החסד והדין והוא סוד הרחמים הממולע בין חסד ודין לבל זה הקו המרובע נעשה מדין החזק והוא גבורה עלמה שבגיבה שהוא יותר דין חזק לקח מגבורה בני שנ"י נעשה האור מוגבל בתוך העתידו כמ"ש לעיל כי זה הגבור רשבועה היה בחי' גבורה מכל האורות שבעתידו וזה הקו נעשה רק מגבורות בינה עלמה שהם הוא הדין החזק מאוד והבן זה : ולבן קו העיגול הוא בערך שם הי"ה וקו המרובע הוא סוד שם אלהים לקח בעדיין לא יצאו הממות מכח אל הפועל עכ"ז היו בכח הגעלם כמ"ש לקמן : ולבן כל הפעולות שנעשו בחי"ב הבל הי' בכח שם אלהי"ם שממנו מהפשטים ק"ק לידופים כידוע והוא סוד מס"ך במספר השוה שזולת זה המסך שהוא קו המרובע ח"ת היה שום ליור להעלייר תוך העתידו והם סוד ל"ב אלהים המכי בפי בחי"ב והוא סוד הולדת מהשבת החכמה שהם סוד ל"ב נתיבות פלילות חכמה ע"י הביגה מכח אל הפועל כמ"ש הבל לקמן הרי לפניך קו העיגול סוד הוי"ה והוא סוד סמ"ך שהוא שגול ובתוכו קו המרובע סוד אלהים והוא סוד חות מ"ם סתומה וקו העיגול תלייר בשבלך שהוא דבר שגול כמו כדור חלל ובתוכו חתיכת דבר מרובע והוא חלול גם כן והוא בעל ו' קצוות כמו שכתבתי לעיל : ולפי שאנו מלייריס חות מ"ם וסמ"ך בחורה בלורת קייס כזה **ם ם** ולפי שאלת בלייור המ"ם ו"ק. הטעם כי ה"א לנו ללייר בקולמס על הקלף בחופן לחר כי אם בחופן זה אבל בלורות שהיה

מעשה ה' כי נורא הוא היו מצוירים עם בליורם לחמיתי והיו ניכרים מעבר לא עבר וזה סוד שלמרו ז"ל מ"ם וסמ"ך שבלוחות גנם היו שומדין ומזו בזה רמז נפלא כי במ"ם סוף סוד הוי"ה הלהי"ם במספר השוה שהוא סוד קו העיגול שהוא הוי"ה וקו המרובע שהוא הלקים כמ"ל ובזה תבין מ"ש ז"ל בפסוק תוהו ובהו תוהו קו ירוק המקיף לת העולם נהו חבנים מפולמו' שמשם המי' יולחים . והוא מיוסד כ"ז הסוד : הכוונה כי קו המרובע המקיף לת העתידו שנעשה בעל ו"ק שעל ידי זה יתואר בשם עולם שהוא בעל ו"ק ושהוא נעשה מגבורת הבינה שנקרא קו ירוק לפי שהוא דין חזק ועל שהוא בח מבחי' הבינה היא יותר ממותקת מן שאר הדינים שלמעלה הימנה ולבן הוא נוון ירוק הרומז לדין ממותק כמו שתכתוב לקמן ונקרא תוהו שכל דין הוא בסוד תוהו שמשם לת הבריות כמבואר בספר הבהיר וכמ"ש לקמן ובהו הם חבנים כו' ר"ל שהאורות שהיו בעתידו שהיו למעה מן הבינה והיו נכללים כולם בבחינה הי' שהיא סוד המלכות כמו שכתבתי לעיל והם סוד המים כי האורות לחר התפשטותם מיד מדרגה רחשונה שלהם נקרא מים כמ"ש לקמן ואמרנו שהסיגים שהיו בעתידו שבבו לת השומנה והם המים הזדונים ומרוב הדינים הקשים שהיו בהם ורוח סערה הבאה מן הלפון סוד הקבירות היו המי' שבתוכה נקרשים ונעלמי בסוד חבני קרח . ולחר שנעשה עליהם רוח קדים חרח עליהם השמש כמ"ש לפניו ויצלו מהם המים כמ"ש הכל לפניו ומן הלו האורות נתגלו לחר כך בחינות פרק סוד **ף** של הוי"ה וגם המלכות סוד **ה'** של הוי"ה כמ"ש לקמן וזהו בוהו [בו ה"ו] והבן זה :

אמר הקטן יעקב לחר שעברתי לת מעבר יב"ק שהוא סוד הוי"ה הלהים במספר

השוה חזרתי על פרים קטנים שבחתי ליתן טעם לבמה בפתח דבריו שלמרו שהמקום פנוי נעשה לעמידת העולמות על ידי שניתק האור ה"ס מנקודה לחלעית שהיא נקודה המלכות דמלכות לחר היתה נגוזה בתין סוף והאור שניתק נחלק לנדדים : ולריך להבין היחך נחלק לנדדים לחר שהנדדים כבר היו גם כן מלחים לור תין סוף ולפ"ז היה שום מקום פנוי והוא תובן : לך השמין הוא שהרי זה כבר נודע כי לעולם האור הוא יותר דק מן האויר כמו שתכתוב לקמן. והמשל זה שהרי ידוע כי כל העולם מלא לויר כידוע לחכמי התכוי והשה כל נמלא שהולך ממקו' למקו' הוא בוקע בתוך האויר והאויר מחלק ממנו לנדדים ומתמלי חלק לל חלקיו ואם האויר שהוא יותר גם ועב מן האור הוא מתמלם חלק בחלקיו ק"ו באור הדק שיכול להתמלי : ועד שלמען ועשו לי משכן ושכנתי בתוכם והלא השמים ושמי השמים לא יכלכלוהו וכתיב לת השמים ולת הלרן לני מלא ואף כי הבית : ולפ עוד נלמד שלימות שבינתו בין כתפיו שכן כי שם מקום מושבה למעלה כמו שכתוב חזרתי על פרים קטנים שבחתי ליתן טעם לבמה בפתח דבריו שלמרו שהמקום פנוי נעשה לעמידת העולמות על ידי שניתק האור ה"ס מנקודה לחלעית שהיא נקודה המלכות דמלכות לחר היתה נגוזה בתין סוף והאור שניתק נחלק לנדדים : ולריך להבין היחך נחלק לנדדים לחר שהנדדים כבר היו גם כן מלחים לור תין סוף ולפ"ז היה שום מקום פנוי והוא תובן : לך השמין הוא שהרי זה כבר נודע כי לעולם האור הוא יותר דק מן האויר כמו שתכתוב לקמן. והמשל זה שהרי ידוע כי כל העולם מלא לויר כידוע לחכמי התכוי והשה כל נמלא שהולך ממקו' למקו' הוא בוקע בתוך האויר והאויר מחלק ממנו לנדדים ומתמלי חלק לל חלקיו ואם האויר שהוא יותר גם ועב מן האור הוא מתמלם חלק בחלקיו ק"ו באור הדק שיכול להתמלי : ועד שלמען ועשו לי משכן ושכנתי בתוכם והלא השמים ושמי השמים לא יכלכלוהו וכתיב לת השמים ולת הלרן לני מלא ואף כי הבית : ולפ עוד נלמד שלימות שבינתו בין כתפיו שכן כי שם מקום מושבה למעלה כמו שבחתי הכל לקמן : וקל וחומר לאור אין סוף שהוא בחכלית הדקות שיכול להתמלם חלק לל חלקיו והוא מובן : והשה ים עוד טעם לאר ולפד שילאה ימלל . שהרי כבר אמרנו שזו הטעיזו נעשה במקום שהיה על נקודת המלכות שהיתה גנוזה בתין סוף וכבר אמרנו שהיא סוד ירושלים של מעלה וניתק האור מן נקודה לחלעית שבחמלעית שהם סוד פתחי עולם שהם פתח פתוח לעולי רגלים ומשם לעערי ציון כמו שתכתוב במקומו בשער האותיות ומשם תבין כלן : והשה שלמה בשבבה הבית היו הפעריס נדבקים זה בזה ואמר שלו שערים רחשיכם ושלו פתחי עולם . ולחר כך נתרחב הפתח בסוד הרחיבי מקום אהלך . והעד הנלמן הרחבת הפתח של הרחם בשעת הלידה שהוא דומתו . ואם תשכיל היעיד תבין : ותבין בזה גם כן טעם מספיק להיות הפניות מקום לעמידת העולמות דווקא בזו הנקודה וכבוד חלהים הסתר דבר : ועתה נתחיל לבאר הפעולי והבניני מה שנעשו בזו הטעיזו:

פתח ד' ד"א בו יתבאר טעם לגילוי ד' בחינות ולא יותר ואיך הג' בחי' פועלים בבחינה הד'

כה אמר ה' בעבר הנהר יבנו אבותיכם משולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וגו'. בפסוק הזה נרמז סוד נפלא סוד בירור האורות במעשה ברחשית עד שבא לבלל תיקון העולמות כמו שבאחר הכל בחריכות ואתה עשה חזק בחפרכסת ושמע אמרתי :

דע שאמנה שמה שאמרנו למעלה שהאור שנשאר בחוך הטעיזו נחלק לד' בחי' לא פחות ולא יותר ואף שהיו זאת האור רוחם מן כל העשר שהיו בלועים בנקודת המלי כמ"ש לעיל ולא נתגלו כולם רק ארבע בחינות הטעם לפי שכל חלל הטעיזו כבר אמרנו שזה נעשה רק בנקודת המלי שהיתה גנוזה בתין סוף והיה היתה מתחלה בליור עעל שהוא סוד יו"ד גדולה שהוא סוד גולם המוכן לקבל כל האורות : והשה לקמן יתבאר שלעולם שהוא סוד יו"ד רוח רחש דמחשבה כי כתן היה סוד המחשבה עליונה שהוא רלונו כמו שתבאר לעיל להיות עמידת עולמות במקום הזה וכתן היה תחלת השורש להיות תמיד רוח דמחשבה דבוקה בנקודת המלכות ועולם החכמה שלמעלי שהחכמי זו המחשבה היא נבנית בסוד בחכמה יבד תרן וכתיב בחכמה יבנה בית ויתבאר כ"ז לקמן וזכור כלל זה : והשה אמרנו שבתן היה תחלת הגילוי בסוד אחד שת"ר כי מתחלה היה בכל חור ה"ס ושתה שנעשית הטעיזו בסוד י' הרי כי יש בנקודת י' סוף תוך הלם : הרי נתגלו [בלשה בחינות שהם סורם לני יבודות המ"ם שהם לויר מים אם : והמקום הסובל לותם שהוא סוד הלייר הנכתב עליו לותה נקוד' הוא בחיה בחיים ד' . כי בבוללה הדם לכתוב לותה נקודה והוא בחי' מתחלה הוא חושב בדעתו לכתוב לותה נקודה והוא בחי'

ל׳ וחמר כך מצינו בקולמס לכתוב הוא בחינה ב׳ וכשמסיר
ידו מלכתוב ונשתתק הקודם קבוע בנייר הוא בחינה ג׳
ומסם עד ג׳ בחינות תמ״ם . והנייר הסובל הנקודם הוא
בחינה ד׳ והוא בחי׳ יסוד העפר : ומסם רומס וסבון כי
גם בחינות רחצונות כולם הם בחי׳ צוותא שכל ל׳ פועל
פעולתו מה שלא תפעול הבחי כ״ל לפי ענינו : אבל
בחינה הד׳ הוא בחי׳ עומדת בפ״ע ואינה פועלת שום
פעולי רק שהיא כוללי כל הבחי׳ שעלי וכל הבחי׳ שעלי
פועלי גם ע״י ושולטת ל״ל לבוש בחינה לפעול פעולתו
כ״ל לא יכיל לאדם מקום מיוחד בנייר כדי לכתוב עליו
אותה נקודם אלו לא יוכלו כל הג׳ בחינות רחצונות לנשתת
מכח אל הפועל : וכמו כן המלבוש יסודות תמ״ם כל אחד
פועל פעולה לפי ענינו ביסוד העפר להמליח כל הנמלח .
ויסוד העפר היא עומדת בפ״ע ולא תפעול שום פעולה
רק שהג׳ יסודות תמ״ם פועלים גם פעולתם כידוע לחכמי
הטבע בסוד דור תולך ודור בא והארץ לעולם עומדת .
כמ״ש במקומו: ובזה תבין מה שאמרו חכמי הקמת שספרי
המלכות נקרא׳ הספקלריא אינה מאירה . כי ליתי לה
מנרתא כלום רק מה שהקבלת מן הורות עליונים דמיון
צורת המקבלת אור מן המאיר בסוד טוליתא שפירתא
דליתי לה עיינין כמ״ש הכל במקומו : כי הבר אמרו שספרי
המלכות היא בחינה ד׳ שהיא סוד יסוד העפר ולכן קראו
אותה חכמי הקמת גופא קדישא כמבואר מתוך הזוהר :
והכוונה כי כמו שעיקר פעולות אדם ע״י נפש רוח ונשמה
שבהם והיא פועלת כל הפעולות בחיבורים המיוחדים
לאיזה פעולי כי הם הקי שכל ל׳ יש לו מקו מושב מיוחד
כמ״ש לקמן . אחרתם מתפשטים בכל הגוף ובכל הכחיבריס
ובהסתלק הנפש והרוח אבר מיד נקרא אבר מת
ואינו יכול לפעול שום פעולה : אבל עכ״פ גם הנפש לא
תפעול זולת הגוף וכ״ז אמרו אין אומן בלא כלים כי ע״י
הגוף יולא פעולת הנפש מכח אל הפועל ולכן ספרי
המלכות שהיא סוד יסוד העפר שעל ידם פועלים הג׳
בחינות תמ״ם פעולתם לכן נקרא׳ גופא קדישא : והנה
הבר אמרו ביסוד העפר היה עדיין מכוסה ולא נתגלית
על ידי מיס הזהובים שנבראו עליה כמ״ש לעיל : והאותות
שבאוכה היו בסוד הבנים שהיה רחוי׳ לגרישה לכן גם
הג׳ יסודות תמ״ם ג״כ לא יכלו להוליא שום פעולה מכח
אל הפועל עד אחר שנתקנה מעט יסוד העפר כמ״ש לקמן:

דרך ב׳ בו יתי איך נתתקן יסוד העפר

והנה הבחינה הנזכרה בשם סוד הציור בחי׳ הספיר
להבעייר שום ציור עד שיתוקן מתחלה סוד יסוד
העפר לכן בלאה מאמר שעל ידי שלכוביתא דחשמ״ל אבא שורש הדין
החזק הנזכר בתוכה למעה שעל ידי שלכוביתא זה יתערפו
האותות שבמעה כלומר שיתוק את הנפש ויכניעו את הזנב וכל
הסיגים שהיו בתוכם שיפרדו מן האותות בסוד התוכה
דנפקת והתוכה דהכנה : הבעייה כי בהאותות הללו היו

כללים גם חסדים וגבורות והגבורות הם דינים קדושים
ומם יותר משולים מן החסדים לך בתאר שהגבורות כל
זמן שיונקים מגבורים לגמרי ים בהם חיזק סיגים עד
שיבררו מהם הסיגים ואז יהיה לעתיד לבא דכתיב בלע
המות ומז יהיו הגבורות יותר למעלה במדריגה מן החסדים
ובזה תבין הביבות הזהב יותר במעלה מן הכסף וקל
תהיה ליה בריעא דכתיב זהב כסף נחושת : ובזה תבין מה
שאמרו חכמי האמת שספירת המלי תהיה לעתיד במעלה
העליונה בסוד הכתוב ובנו יהיה הר בית ה׳ בראש ההרי .
ותהיה נקר׳ עטרת תפארת לפי שהתפארת נעשה מן
החסדים והמלכות מן הגבורות כמו שהכתוב הכל
בחבילות לקמן והחסדים הם מכוונים בשם כסף גוון לבן :
וגם כסף הוא סוד הי״ה כמו שהכתוב לקמן וזהב הוא
סוד הגבורות גוון אדום : וגם זהב הוא סוד חלקיס
כמ״ש ג״כ לקמן וכיון שהיו בהם סיגים הרבה טורח
להוציא שלכוביתא דחשמ״ל לגמרי : ותדע כי בזה המקום
שהוא חלל העיבור בו היה סוד רוח דמתחשב שאמרו
שמתחשבו הקדומה כי׳ ביתי׳ בזה המקום כל מיני
בעולמות והכל בכל מקום שהי׳ מתחשבו חזי בחותו רומס
שאחר מאור אין סוף שלמעה בו רוח דמתחשב והי׳ מוכן
לעייר תמנו היה ציור קדום שיבא לכלל תיקון העולמות :
לך שהיו בחלו חורות שנעשו בעיבור הרבה חורות הבר
לא שלמה בהם מתחשבו הכוונה כי לא עלה במתחשבו
היה בקיום מעט ועלו למעלה תחת חלי עיבור ומשם שלמה
אחר התיקון עלו גם כן למעלה וגבנו משם שלמה

עולמית

עולמות בי״ע כמו שהכתוב לקמן וחבור כלל זה :

והנה אחר שהתבררו האותות ועלו למעלה מיד עלתה
זה שלכוביתא דחשמ״ל שהוא סוד הדין החזק
ונעשה ממנו קו מפסיק ברוחב העיבור והוא מסך עב וגס
להבדיל בין העבור ובין העשת ובין הקודם והחול . כי
האותות הקדושים נקרא עשור וסיגים הזדונים בסוד
הטומאה. גם עולם התיקון שהם האותות היותר מבוררי׳
שעלו למעלה בחלי עיבור עליונה שהשם נקבה עולם
התיקון הוא בסוד הקודם ומלבה עולמות בריאה יצירה
עשיה שם בסוד חולין של עיבור כמו שהכתוב הכל לקמן .
וזה הקו הפסיק ביניהם . וחלי עיבור התחתונה נקרא
נוקבא דתהומא רבא כנלל כמו שהכתוב לקמן וכדי שלא
יעלו הסיגים הזדונים מן התה״ם שהם האותות הטוב סוד
הקליפה שהשתקעו לעולם ולהידבק בקדושה ולכן זה הקו
הפסיק ביניהם : ואותם האותות שהשם שתיד להתנועת ג׳
עולמות בי״ע נדבקו למעה הקו הרוחב שיעו בשלמה
העליונה ושם נפתח להם פתח קטן בשלמה הקו הרוחב
להחזיר להם מעט מאיר שהיה מחלי עיבור עליונה . והם
מסבבים את הפתח ומבפנים . ולמעה משם נקרא מקום
חושך וללמות . ושם כתיב ורשעים בחשך ידמו . וכתיב
והיה במחשך מעשיהם ויתבאר זה לקמן : ואל תהיה נבהל
להשיב לך יתואר בזו העליונה חלי עליון ותחתון אחר
שאור ה״ם מקיפו מכל לד בשום הבי שלא יתפשט חוץ .
כבר תירלנו זה למעלה במה שהזכרנו שאור הכתר עלה
למעלה ותחתיו תו״ב ישויין שם : והנה שתה רחה ושבן
בחבריהם לאבי מרחה חושך תבנית הזו העליונה אחר
שנעשה קו המרובע בתוך העיגול כי׳ בחבנית מ״ם סתומה
כזה ם ואחר שנעשה זה הקו הרוחב הבי נפסק המ״ם
לשנים ונעשה כמו שני חתין הפוכי׳ לפי שבזה הקו המרובע
היה בו לחלו יותר מרחבו כי כן היה לריך לעורך בנין
העולמות מדריגה תחת מדריגה כמו שהכתבתי הכל
לקמן מה שאין כן ברוחב והוא חושך : והוא
בחבנית זה ⊟ והנה חושך האבר עתיד להיבנות
מהם ג״ע ⊟ בי״ע שאמרנו שהדבקו למעה בקו הרוחב
בשמאלו נשמ׳ למעלה בלורת ת״ו ולמטה בלורת
ח״ת כזה ⊟ ולפ שהבחבנית זה יהיה לורת ת״ו
רגלי מהופכי׳ כזה ם אין בכך כלום כי מפני זה לא
חיפסל מלורתה כי נשר קטן ינשוא הם
מנשא הת״ו הרי לפניך איך נתגלו בזה הטעירו
דוגמת לבני חותיות ת״ת הייתו ת״ו בחלי עטירו עליונה
ות״ת בחלי עטירו תחתונה : לך שהמ׳ היא מהופכת
בסוד כי דור תהפוכות המה : ויתבאר כ״ז לקמן בחר
היטב : והנה חושך חותיות עטירו מבוררים יותר שאמרנו
שעלו למעלה מן הקו הרוחב ונעשה מתחלה מהם ליור
אחד דוגמת לחות ה׳ כזה ך שהוא ליור בלי שיכול לקבל
בתוכו חור מלמעלה שהוא חור חלל הקבל שלא הכתב
פניה למעלה לקבל החור מלמעלה בפנים רק דרך אחוריים

לפי שעליון לא יתקנו חיקון גמור ולא יגלה עדיין מהם
שום פעולה שהוא תכלית כוונת בעל הרעון וכמ״ש
לפניו : וכל דאכיל דלאו דיליה בעית לאתכולי בתפי׳
כמ״ש לקמן בשערי חותיות ולכן הפכה פניה למעה : ועוד
כי מתחלת מעשה ברחשית לא היה שום אהבה בין החורות
עד אחר זה שבא החור מ״ם לתוך העטירו מן יסוד הגבה
בא״ם שהם הוא סוד שהכתב כמ״ש לקמן . לכן כל החורות
לא רלו איש פני חבירו כי הכל היה בסוד הסתר פניה
כי לא ה״ל שנעמדו זה נגד זה כמ״ש לעיל היו ג״כ
בסוד אחור בתחור כמ״ש הכל לקמן : ולכן גם היה הפכה
פניה למעה הרי לפניך דוגמת החורות **תרח** בכלל
חלל העטירו היינו דוגמת החורות **תר** בחלי עטירו
עליונה ודוגמת חות **ח** בחלי עטירו תחתונה ומזה נעשה
שורש לת״ר חלק נשמות שהיו גנוזים בחלו החורות
שלמעלה בחלי עטירו עליונה כמ״ש לפניו : והרמז שים
בחורות **תרח** יתבאר לקמן :

דרך ג׳ בו יח׳ סוד גלות השכינה וישראל

ראיתי בני עלי ושם מועצים : שכוונה כי בבר
יתבאר שבורם כל הנמלאים היה הכל בזה יסוד
העפר שהוא בחי׳ הד׳ מן ד׳ בחינות שהיו בעטירו ואיה
סוד המלי כמ״ש לעיל . ואיה עלמה עם כל מה שהכוכה
היתה מתחלת למעה בתוך עמקי הקליפות כמ״ש וזה כי׳
שורש גלות השכינה ולישראל בין העמים כי הוא לורך
גדול בשמיעה הזאת . כמ״ש לקמן בחליות : ושם כל
שורש הנשמות שהם מאוד מבוררים עלו ג״כ עם חותן
החורות שעלו בחלי עטירו על שלמה . ושם חותם הנשמו׳
שאחר תיקון השלם יורדים מן עולם הקליפות ושם נקרא
בניס לקב״ה ושכינתיה דכתיב בניס אתם לה׳ אלקיכם
ושאחר עלו עם החורות שנשתרו למעה בע״ש בי״ע כל ל׳
לפי שרשו . ושם נקרא׳ עבדים דכתיב כי לי בני ישרחל
עבדים וכל שורש הנשמות ישרחל כולם היו מתחלי למעה
תחת הקו ביסוד העפר שהיא סוד ספי׳ המלי שהם סוד
כל הנפשות לדורות בלבד החייס שהבדוק הם תמיד כמ״ש
לקמן ועלו עמה למעלה כ״ל לפי שרשו בסוד ואהבי אתלך
גם עלה : ובשמת העבו״ס מה שהיו מעט מבוררים שהם
שורש לנשמת חסידי עבו״ס עלו ג״כ מעט ונשתרו תחת
רגל התי״ו כמ״ל היינו למעה בעשי׳ ומהיו מן החור המניע
לעולם העשי׳ מרחוק ומהחר נשתרו למעה . וכולם נקרא׳
בכלל בני חת ר״ל שהם חותם שהם נשתרים למעה בחלי
עטירו התחתונה שהם הוא דוגמת חות חי בנ״ל :

והנה מלחתי בחוב בשם חכם ה׳ שניתן טעם לשבח על
שספרי המלי נק׳ בשם רחל כמ״ש לקמן : ע״ש
מלילותיה בתחלת מ״ב כי בתחלה היתי ובללת למעה בחלי
עטירו התחתונה שהם דוגמת לורת חות **ח** ות״ש נתבררים
מן הסיגים ועלתה למעלה ונעשית בלורת **ך** שהוא חלי
כדור היינו לורת כלי מוכן כדי לקבל חור מלמעלה ותה

שהשתים

שבמליתי"ו זה קדם לזרת ח"ך כתן קדמי"ך שהיא קדומי במעלה כמו שמיגיו בסדר חסידות בגות לעפחד : ותחר שבת תלי"ו תחור מלמעלה כמ"ש לקמן קנתה עוד מעלה שממך תלי"ו קו מלמעלה ומעשית בלורי למ"ד כזה ל כי תוחיו' **רחך** : ולפי שאמרנו שכל מה שהוא קדומי במעלי היא קדומה בחיבה וכלן כי תלמי"ד קודמת במעלי מן כ' תוחיות ולמה היא מתוחרת בחיבה. כתשובה כי שורש בחי' מלילות תות ך זה נשאר תמיד בבחי' המלי גם לאחר תיקון סעולמות כמ"ש לקמן ובחי' תות ל שהוא מורה על מעלה יתירה שיש לבחי' זאת ושיא שתה לאחר התיקון רק לעתים מיוחדים שהיא נרמזת בתות ל כמ"ש בשער התוחיות רק לעתיד תהיה תמיד במדרגה של תות ל לכן היא נרמזת בסוף התיבה לרמז שזה כבחי' תהיה מתמדת בסוף כמד"א והיה בתחלית הימים יכון יהיה כי בית ה' בראש ההרים שהוא סוד תות למ"ד כמ"ש בכל במקומו : וגם ים עוד רמז לתות ל ולפי זו הדרך הולכה לסיום בסוף התיבה לך שהדברים תלוים מתוד ולכן לא הכתתי בחבור זה ואם ים לך לב מבליל תבין הדברים מתוך הדלוגים שלפניו : גם תדע שמלת תבראם רמז לתורות עליונים המבוררי' כמ"ש בכל לקמן וכו נרמזים כל שורש הנשמות של ישראל וגם שורש בחי' נשמות גרים כמ"ש בכל לפניו : וכלם נרמזים בני תוחיות **תך** שהם למעלי בחלי עתיקו עליונה שבעולם תי"ר חלף ישראל ואלף אם הגרים נתוספים על ישראל ישראל אין חסרים ממניהם : ובכן זה מחוד : ומאחר נשמות הצבו"ש בכל כללותם הם נשתיירו בחלי עתיקו תחתונה כמ"ש לעיל . והם סיגי בחי' ד' שהוא בחי' בתחור הן תותים שרחוים לבוא לידי חיתה ליזר לך תוך הקליפות הן תותם שאין בהם שום ליזר כולם נכללים במלת אם נחו"ר הרומז אל מדת תחוריים שהוא לורת תות ך ובחי' הבחי' הלזו ואלו כולם יצאו ממליתא בלל הנשיתו שהם נרמז תותיו' **תרך** כמ"ש לעיל : הרי לפניך לך תרח הוא אבי תבראם ואבי נחור . ובכן כ"ז סיעיב :

דרך ד' בו יתבאר עיקר תיקון יסוד העפר

ונחזור אל הענין כי התורות שהיו כלולים בבחי' ד' שבאתיתו שהוא סוד המלי והיא עלמה סוד יסוד הספר ונתבררו מתוך הסיגים ועלו למעלה בחלי מהירו עליון ונעשה קו מפסיק ברוחב המהירו ושם נעשה בדוגמת לורת תות ה' כזה ך שהוא כלי מוכן לקבל תור מלמעלה הייתו מן ג' יסודות תמ"ם שיפעלו פעולתם על ידם : אך בעודיין לא נתקנה עמהי כי עדיין היתה לחה מחוד מן המיס הדוגים תבר נברו עליה בהיותה למעה ביניהם והיתה בסוד רפש ושיע כמבואר מתוך סבריית דחי"ת ע"ש : והתרך לא תתייבש מלחלוחית שבה כ"ש ע"י הרוח המייבש תותה בסוד הבתוב וישבר כי חלקים רוח על הארץ ויבאו המיס שזה הבתוב לא יתפרש עפ"י הפשט

עדיין היה המיס על פני הארץ דח"ך כך הל"ל ויעבר רוח על המיס הלזה הפי' הכוון שבבר נראה הארץ והמיס ירדו להחוס לך שהיתה בסוד רפש ושיע לז וישבר וגו'. ולפודיעך זה בבורר נכון דע וזבור מה שאמרנו בעיקר עיקר החילוקים שהם בחיי מסוד המיס הזדוגים הם מן פפי המלי שהיא סוד יסוד הטפר והיגם מתפרטים ממני רק ע"י הארת התי"ת שמחיר בה והוא סוד יסוד הרוח במ"ש לקמן . ואז הם מתפזרים דבחיב כמוך אבר תדפנו רוח כמבואר מתוך דברי הזוהר והנו הורגיהו לדבר בתורות עליוניים דרך משל ומליצה כדי לקרב הבל אל הבבל ואתה קן לבך ודעתך להבין כל דבר ממולה הדבר : והנה אמרנו בע"ב עדיין לא נתגלה סוד תות ך שבשם שהוא סוד ך"ק גנ"ת הפ"י בעיקרים הוא בתי"ת הסולל תותם במ"ש לקמן ובמעט בעיקר התלת בתי"ת הוא התרך הבא מהבחר אל התי"ת דרך קו יצר במ"ש לקמן ועדיין לא נתגלה זה התרך לפי בחו"ב שעמדו תחת הבחר היו דבוקים זה בזה בסוד הבתוב לי בתי יגבו ורוח לא יבא ביניהם . כי הבחר בבר אמרנו שהוא סוד יסוד התויר ממנו בת הרוח לא יכול להתפשט למעה מחמת חו"ב שהיו דבוקים בסוד תבי"ת ולבן נרמזים במלת אחד ואחד . כי עדיין לא היה יחוד אמיתי ביניהם וכל לי נחשב לפ"ע כי עדיין לא היה סוד התבבה ביניהם כמ"ש בסוד הבתוב וחכם בחחור יבבחנה ויתי זה לקמן : ואל תקשה לדעתך היך אנו תותיים בחי' אחור בחו"ב שהם כי בחי' ימין ומשמל ובחי' אחור הוא בחי' ד' סוד המלי כמ"ש לעיל: זה היגו קושי שהרי בבר אמרנו זה שבל בחי' מהלו הרי כ"ת בלול מבל הרי בחי' בחי' כמו הרי יסודות תמ"ם כ"ת בלול מבולם היגו תויר שבחויר מים שבחויר בו' וכן בל הרי יסודות בעודם לחבמי הטבע . ובזה תבין מה שתמלת לפעמים בזוהר ובתקוני ובבתבי תלי"ו ז"ל שרומז גם במדת הבתר בל הרי בחי' לף שאמרנו שהבתר הוא אור פשוט ולא יתואר בו שום בחי' מן הרי בחי' ובולו נקרא פנים כמ"ש לקמן : לף הענין הוא כי אחר התיקון שיתי לקמן שנעשו התורות בסוד פרלופים לא ימלט כ"ת מלאחר בו הרי בחי' כמ"ש בבל בתרויות : וזה דווקא באור הבלים שלהם שבהם יש רבוי להאר הבחי' אבל לא באור עלמו שלהם כי הוא עלמות הוא בת להם מן אור ח"ס עלמו כמ"ש לקמן : והוא אור פשוט בחבלית הפשיעות שלא יתואר בו שום בחי' וכל זה בתורות עולם הנילות שהם אור העלמות הוא מן אור ח"ס עלמו . אבל בני עולמות שלמעה יתואר הבחי' גם באור עלמות שלהם כמ"ש בבל בתריות וזבור כ"ז : והנה בלן בזה הטעינו בבל התורות שבתוכם בבר ביארנו בזעבו מן אור הרבינו של נקודת המלי שהיה מתחלה ממלת זה המקום ולא אור ח"ס עלמו רק אחר זה בא להם אור ח"ס כמ"ש לפניו : לבן הורבינו לחאר בהם בל הבחי' : וזחזור אל הענין שמתחת בחו"ב היו דבוקים לא נתגלה סוד יסוד הרוח כמ"ש וסוד הטפר

עדיין היה בסוד רפש ושיע ולא יכלה הבינה לגייר בה שום גיור לבן הוגרכה הבינה לעשות תנועה ומן התנועה יתיילד הרוח כידוע לחבמי הטבע שבל תנועה מוליד רוח : ומליאת התנועה היה בחופן זה שהבינה נפרדה מן החכמה והוליבה תורותיה לגד שמאל הטפירו וגם החכמה ברחותו שהבינה נתרחקה ממנו ונתקרבה לקו האמלע קרוב לאור ח"ס גם הוא הולך תורותיו לגד ימין הטפירו ונעשה ריוח ביניהם : ובזה יש דרושים תרוכים ושמוקים מאוד ולבקר אני בא בי לא כל אוח אדם יכול להבינו ואין דעתי בתן אלא לסדר סדר מעשה בראשית בתבלית הקיצור בדי להקל על המעיין : והנה בתן למדה החכמה מן הבינה לעשות תנועה בי עיקר בל מ"ב היה בבל ע"י הבינה במ"ש לעיל : ובזה תבין סוד גדול מה שלא פירשו הראשונים ולא מלאתי איש מספיק לזה . והוא שהחכמה נקי בלשון נקבה חכמה ולא נקי בלי זבר חבם שהרי בבר נתבאר שהחכמה נקי אב והבינה נקי אם ח"ב יאות הוא להיקרא בשם חבם . ואל"ל הטעם לפי שגם החכמה הוא מקבל התירתו מן הבתר וכל מקבל הוא בסוד נוקבא וכל מפפיע הוא בסוד דוברא . זה היגו שהרי גם הבתר ג"ב מקבל ממה שלמעלה ממנו עד עילת בל העילות ועכ"ז נקי בלשון זבר : ולא עוד שהרי גם התורות שלמטה בתו חסד ת"ת יסוד ומלבי מדות המלי שהם עיקר המקבלים מלמעלה ועכ"ז נקי בלשון זבר לפי שגם בעת קבלתו הוא מקבל בדי להפפיע ולבן נקרא בלשון זבר ובזה תבין למה נחה אל מדת הגבורה ומדת המלי בלשון נקבה . והבן זה : גם רוצים ליתן טעם לקריאת החכמה בלשון נקבה עפ"י המבואר בזוהר שהעלת בל העילות בשמתלבש בחיזה מדה נקי על שהם נקרא חבם בחכמה מבין בבינה זה היגו מספיק ג"ב לפי הל"ל . עכ"ז הוא לחת ויליב עפ"י חבמי הדקדוק : לך עפ"י הדברים שאמרנו למעלה מרהיב פעולת החכמה היתה מה שעשה תנועה להוליד הרוח וזה למד מן הבינה בל"ל ובל הלמד מן אחר נקי מקבל וכל מקבל הוא בסוד נוקבא ובזה תבין מה שאמרו ז"ל שמעלת מבין יותר מחבם : ואמרו מבין זה המבין מעלמו חבם שלומד מאחר . והוא ממש עפ"י הדברים הנ"ל ומ"ם הבינה בלשון נקבה ולא נקרא מבין לפי שהיא היתה בל מי ועיקר שורשה הוא נוקבא והוא מוכן : ונחזור אל הענין כי מיד שעשו חו"ב התנועה מיד גולד הרוח כי אחר שעשה נעשה מעט מעט תחלת תנועתם ועשה מעט מעט ריוח ביניהם ונתגלה ביניהם בתרת הבתר שהוא סוד יסוד התויר והוא הבל

דרך ה' בו יח' למה נקראו ג' יסודות בשם אמות

ועתה לודיעך ענין אחד שלא הרגישו בזה כמה מהרלשבונים דתנא בברייתא דתחלת הקדמת ספר יצירה וזה לשונו : ג' אמות . ז' כפילות . י"ב פעמונות: ג' אמות ממ"ש . ל' רוח מרוח . ג' מים מרוח . ג' אש ממים . דקאמר למה קרין בהם אמות ולא בשם אבות שהרי גי' יסודות אמ"ש הם עצמם סוד האבות : אבריהם סוד החסד שהוא סוד יסוד המים . יצחק סוד הגבורה שהוא סוד יסוד האש . יעקב סוד הרחמים סוד הת"ת שהוא סוד יסוד הרוח . הרי לפניך כי גי' יסודות הם עצמם סוד האבות . ואף בספר יצירה ס"ל חזר בעצמו לקרותם בשם אבות בסוף הספר והוא פלא : ואגב לודיעך מה שעשו בזה הברייתא כמה מהרלשבונים בפירושו במה שאמר ג' אמות רומז לג' האבות שהוא כתר חכמה בינה ושבעה כפולות הם גמ"ת מי"ש שהם בסוד כפולות בינה בהם דגם ורפה לא לומר חסד ודין . מה שאין כן בג"ל שהם פשוטים שכולם רק חסד ולא דין . וי"ב פעמונות רומז לי"ב גבולי מלכות : והחמת אחם לך אין הדברים כמשמען שהרי גי' האבות הם רק שורש לשבעה יסודות ואמ"ש ושבעה יסודות עלמן הן הן גי' אבות עלמן שהם חסד גבורה ת"ת ונצח הוד יסוד שם תולדו' ותולדותיהן כיוצא בהם כמ"ש לקמן : והנה קושיית מהרוגם יובן על פי אשר יתבאר לקמן כי הו' קלוות הם כלולים מעשר ויש להם חכמה בינה דעת נעלמים והם אשר יקראו ג' אמות ונשתרו ז' כפולות והכל זה כיעיב : וקושיית רלשבונה מובן על פי דבריו שלמעלה שכל מעשה בראשית נעשו הכל ע"י הבינה שהיא סיתה"ם הם כל חי ואמרנו גבי סחכמה לזה הטעם דק' בלשון נוקבא ולכן בתחלת ספר יצירה שהם הוא מדבר בתחלת מעשה בראשית קראן בהם אמות על שם הבינה לך אחר שחקרנו הטעמים בסוד פרלופים שזה נעשה ע"י רזא דמחשבה סוד החכמה שהוא כ"ש מ"ש כי ע"י שם מ"ש נתקנו כל הטעמות כמ"ש לקמן לכן בסוף הספר חזר וקראם בשם אמות ולכן אנו עתה שרוב הציירים והמדומים כולם אנו מדברים בעולם התיקון לכן בכל ספרי הקדמונים שהם עוסק במעשה מרכבה שהוא סוד עולם התיקון קורא לזה בשם אבות ע"ש שהם הרחמון אב לאחרן שהוא החכמה : והנה הזהיר בספי' הרלשב"ד לספר יצירה ופי' בברייתא הנ"ל וז"ל ג' אמות קרא הנ' יסודות בלשון אמות על שם אם לציור תקרא ואפשר שכיון גם כן לזה הסוד . ואף הרמב"ן ז"ל בפירושו על הברייתא הנ"ל קרוב הוא גם כן לכוונתינו :

ונחזור אל הענין שהבא התחיל גולל הרוח ומן הרוח מים וממים אש ויסוד האש היתה סמוכה לאותיות הנשתרים למעלה ביסוד הטפר וגבר זה ביסוד מחמת הגמגם הנמשך בשבילה פחד בריאת סוד סוד האש ולכלה לאחר ויבשים ונעשה יסוד הטפר בסוד

סוד יסוד הטפר ל"ב כ"ז המקום הוא היה סוד יסוד הטפר הכללי : הכוונה כי לף שאמרנו שהיה זהה מקום כל הד' יסודות היינו דרך פרטי אבל דרך כללי הם כולם ד' יסודות שביסוד הטפר כי בבר אמרנו שהד' יסודות כ"א כלול מד' וכבר אמרנו שיסוד הטפר היה תוכם מוציאם מכחם שהם פעולה רק שהגי' יסודות פועלים פעולותיהם בה ועיקר כ"י יסוד הרוח שהוא סיסוד הרלשון שממנו יצאו כל הגי' כמ"ש לעיל : וא"כ לף היה בהפך לחוזיא זה המקום שהוא סוד יסוד הטפר שהם פעולם נגמרת וקיימת הם לף שיקבל תחלה כח מיסוד רוח הכללי והוא סוד ספי' יסוד מן י"ם שהיו גנוזים בא"ס ואמרנו שהוא המקוף הרלשון המקוף לזה המקום פנוי שהוא נעשה במקום ספי' המלכות ויתבאר לקמן כי ביסוד מתגלה חסד עילאה כמ"ש מתוך הזוהר דאמר חסד עילאה אתגלי בפומא דאמה וחסד עילאה הוא סוד החכמה שמתגלה למעלה ביסוד כמ"ש לקמן במקומו והוא רזא דמחשבה חב"ד מ"ה כי החכמה אמרנו שהוא סוד י"ם מ"ש ובו מ"ש בסוד חכמה כ"ח מ"ש כמ"ש הכל לקמן וכבר נת' גד' יסודות המעלמים הם סוד ד' מילואי סוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה בן"ן ושם מ"ה הוא שורש ליסוד הרוח ח"ב שורש יסוד הרוח מתגלה ביסוד ולכן כ"ז שלא נתגלה זה הסוד מן הסיסוד לזה המקום פנוי לף יכלו לעשות שום פעולה לפועל . ולכן היה כל הפעולות ע"י הבינה כי עדיין לף טופיע חור החכמה בזה המקום כי המקום היה סחום וגדור בגדר קו המקוף שהוא החקיקה הנ' לעיל שנעשה מסך כפול בסוד ריבועא בתוך עיגולא כמ"ש הכל לעיל . וזה היה מעכב החור לבוא לתוך פעולתיו ולכן כל הציורים שציירה הבינה לף היה בהם קיום ולף יכלו לבוא לפעולה קיימת : ולזה טולרכה סוב הבינה לפתוח פתח קטן למעלה מכוון עד רחם הכתר ובזה יבוא חור מיסוד סגנו בא"ס שהם מתגלה חסד עלאה שהוא סוד רזא דמחשבה ובכ"מ שהם מגיע חור מרזא דמחשבה נעשה יסוד וציור פעולה קיימת ובזה יתקיים לנו המאמיל העליון שהיה במחשבתו הקדומי לחדש עולמו בסוד הממוצע הזאת : הרי לפניך שורש גדול אין סוף מן המלכות היינו יולף שום פעולה קיימת הם לף בהתחבר הציור חור היסוד שהם הוא רזא דמחשבה מהבית לידי פעולות וציור קיו' ויסוד הכולם וזולתו היה חורבן וממנה ז"ש שנקליפת הר חור"ב סוד הגבורה במספר הכוזב ויתי כ"י במקומו ונקוט כלל זה בידך. וגם זכור תזכור מה שאמרנו לעיל בחלל הטפי' נפסק לגבי חלקים ונעשה קו ברוחב מפסיק בין שני חלקין . ובחלי העליון הם הוא רזא דמחשבה ונעשה יסוד ובחלי התחתון הין הם רזא דמחשבה והם הוא מקום מדבר וממנה במ"ש ואמרנו לעיל בתורות המלכות בריתי בחי' לחור היתה מתחלה למעה בחלי שהיו תחתונה עם כל שורש הנשמות שכולם היו נכללים הם במ"ש וחל"ש עלתה למעלה בחלי העליונה ולותם

נשמות שהורשם מעולם חלני עלו ג"כ עמהם והשאר נשאר למעה ומדבקו בסוף קו הרוחב ונעשה לורת חות ת וחלי עהירו עלמעה נשתיר בלורת חות ח ומם נשארו כל הסיניים שהיה נעשו הקליפות ומן התורות שעלו למעלה נעשה מהן לורת חות ך במ"ש לעיל. ולפי שעדיין לא היה לף בחלי עהירו עליונה סוד רזא דמחשבה. היה שייכות לחלי עהירו עליונה עם התחתונה כי כולם היו בסוד הדיניים כמו שבחבתי הכל לעיל רק שלחל"ב ביחף עמו מדת הרחמים שהוא סוד הם מ"ה רזא דמחשבה ולכן מתחלה נלברפו חותות חלי עהירו התחתונה עם העליונה ונלערך מהן חותות תר"ת שהוא סוד ליתת החוט הם הדיניים : ואגב זה לודיעך סוד גדול מה שהביא הקב"ה למלחים במיתת ר"ע כך עלה במחשבה והוא כי אמרנו שהסיניים נשארו למעה בחלי עהירו התחתונה שלין מניע הם חור העליון שהוא סוד רזא דמחשבה כמ"ש לעיל והם אמרנו שלף שהגיע בסערת לחרת מוכרח לחיות לף היה נילון קדום להחזיקם ולהיות מלכותו בכל מקום כי הם לריכין ג"כ לזולך להתגבר הממיעה כי מהם נעשה לזועה להלקות הרשעים בסוד הכתוב ולליתי למעה הסגוקים ולין להם מלחם שהם עשוקים בין הקליפות והם מחברים ועושים בכל יום ע"י מעשים טובים ועסק התורה וכוונת התפלות היחודים ועיקר הכירור הוא נעשה ע"י מסירות נפשות הלדיקים למקום המיתה ומוסרים גופם על קידוש השם ומושלים העבו"ם בגופם ונפשותיהם עולים ונכנסים ג"כ בעמקי הקליפות מקום המיתה שהוא חלי עהירו התחתונה ומחמת לעקתם כי הם לא לוועקים על לער גופם כי בשרם לא יכאב הם נפשם לא תחכל הלא כוונתם בלעקתם כי קול לעקתם בוקע בחויל הטהירו בין הקליפות ת את כתיב ויטמע חלהים את לעקתם ובכתיב ואחד להגילו כי חלקים זה המכר כלן הוא סוד השביעי יולדת בין הקליפות והיא לם תוכלת כל הקוצים והמוחים הלוחזים בהנשמה כי הלוצם להידבק בנשמה קדושה כי ע"ז יבוא להם שפע מלמעלה ולפי שהנשמות הם ג"כ בחי' שורש חחורייהם כמותם יש להם כח לנחות בהם . והשביעה בשורדת בינהם הם לא יכלו לסבול זה החור הגדול ות ספו תמו ועי"ז גם היונון קודם שהי' מתחלה מסוקע בין הקליפות אחר שהכלם הלם הגדולה ונתלבן ונלערף עם אותה הנשמה כל זה להדיק והדבקים בשביעה לפי שכולם בחים מסורם אחד ות זה היונון עולה עם השביעה בחי טהירו העליונה ות נעשה מזה היונון החזה לויר קדום והנו שהנו חומרים מחדש בשובו בכל יום תמיד מעשה ברחנית . כי בבר נתבאר שסוד מעשה בראשית הוא חור הראשון דלית בי' רזא דמחשבה ולכן ליה בהון קיומא כי לעולם מהדר בתר הורבנא : ובזה תבין למה תמיד הס"ת הלוסם להרוס בניני דכתיב ובתי' יוכח שפר ודיוקיהן במדבלת נתן לה זרועה תרן גזירה שהם שולחי' השעיר

המשתלח וגם נמיס לפי שהם מן רוח דמיון שלא הקדימו ולא יכול לבוא לידי ליור ובינון אבל כיון שהוא זה הכילוך קדום למעלה במקום שים שם רוח דמחשבה לפי כח לידי חידוש העולם ועשה ממנו לחזה ליור ובינון וחזו ממנו דוגמא למידוש מעשה בראשית . ומשתא מבואר סיעד תבונת הקב"ה קך עלה במחשבה . ומוא מובן :

דרך ב' בו' ית' איך יצאו כל הפעולות בטהירו ע"י אור מרוא דמחשבה

ונחזור אל הענין שהוערכה הבינה לפתוח פתח קטן למעלה שיבוא אור מרוא דמחשבה בתוך הטהירו כדי שיע"י יצאו כל הפעולות מכח אל הפועל כמ"ש : והנה כישנפתח זה הפתח למעלה בחצי טהירו העליונה ששם הוא צורת אות ת"י שהיתה כזה ם כמ"ש לעיל עתה נפסק הת"ו לשנים כזה ך : הרי נעישה מן אות ת' ב' אותיות ר"ש ונו"ן הסוכה באשר עיניך החזינה לנוכח : והנה עתה נצטרף אותיות המלכות שעלו ג"כ בחצי טהירו העליונה ונעשי' בדמיון ח כי מתחלה נעשית צורת ך כמו שכתבתי לעיל ואחר שבא אליה האור מלמעלה ניתוסף לה קו ונעשית בצורת כמ"ש הכל למעלה הרי לך אותיות חרן בנו"ן הסוכה ממש ככתוב בתורה. ואות ח שהוא לשעה בחצי טהירו התחתונה אינו מצטרף עתה עם האותיות העליונים לפי שהיא באה מאור שאין בו רוא דמחשבה ואין לה שייכות למעלה שעתה ניתוסף למעלה אור רוא דמחשבה סוד שיתוף רחמים בדין : והם נשארו למשה בסוד הדין לבד ואין העולם יכול לקיים בדין לכן נשארו בסוד החורבה והשממון : ואמר הכתוב וימת תר"ח בחר"ן : הכוונה כי ידוע לחכמי המחקר שכל דבר שפושט צורה ומקבל צורה אחרת נחשב למיתה לצור' ראשונה שנפסדה מצורתה ואף שהיא לתיקונה והנה מתחלה היתה הטהירו בצורת תרח כמ"ש לעיל עתה שנפתח הפתח היו מיכנים כל האורו' שבטהירו לקבל האור שלמעלה דרך הפתח . ואף אותם האורות שהיו למטה תחת קו הרוחב שנדבקו ברגל הת' כמו שכתבתי לעיל עתה עלו ג"כ למעלה מן קו הרוחב כמו שאכתוב לקמן בסוד חייב אדם לקבל פני רבו ברגל ולכן אינו נצטרף הת' שלמט' עם האותיות שלמעלה לפי שהם מעכבים את התיקון ואדרבא תמיד מהרסים הבנין . ולזה רמזו באמים וימת תרח בחר"ן נו"ן הסוכה לומר ע"כ תרון אף של הקדוש ביוך הוא : הכוונה כי כך זמן שהיה תרח קיים ר"ל כ"ז שהיה ציוף אותיות תר"ח בטהירו הוא רומז שעדיין לא הופיע עליהם אור מרוא דמחשבה והיו בס"ד הדינים שאין העולם יכול להתקיים בדין כמו שכתבתי לעיל ואחר שמת תרח ר"ל אחר שנפשט זאת הצורה ונפתח הפתח למעלה ואז לבש הטהירו צורה אחרת שהוא חר"ן בנו"ן הסוכה כנ"ל שהוא רומז שהם מוכנים לקבל אור מרוא דמחשבה סוד שיתוף רחמים בדין הרי עד כאן תרון אף ותו לא : והוא מובן :

ואל יבהלנך רעיונך לאמר הרא כבר נולד אברהם הרומז אל תיקון העולמות כמ"ש לקמן קודם מיתת תרח . ועתה מתוך דברינו נתבאר שבבר מת תרח קודם שנעשה התיקון . זה יתבאר לך על פי הסיד שאמרו גר שנתגייר בקטן שנולד דמי ואברהם אחר יציאתו מחרן נתגייר ונתברך שוב הברכה רומז על התיקון כי ביכה כבר ביארנו שהוא מלשון הרכבה סוד מעשה מרכבה שהוא סוד התיקון כמ"ש לקמן . וזה תבין סוד גדול שהקדימה התורה מיתת תרח קודם יציאת אברהם מחרן והבן זה . כי עתה התחיל התיקון מעט בהיותו בחר"ן ונתקנו האורות בסוד הנפש שהיא סיד המלכות כמ ש לקמן כי עדיין לא קבלו אור מרוא דרוח רק שהיו מזבני' לקבל האור באשר שנפתח הפתח כמ"ש הכל באריכות וז"ס גדול ונורא מה שאמר הכתוב ואת הנפ"ש אשר עשו בחר"ן והבן זה . וזה תבין ג"כ סוד גדול מה שמביאר מתוך כתבי האריז"ל שכל האורות שלמעלה הם רק בחי' נפש ורוח מה שהיה זה לפליאה נשגבה בעיני כל הקדמונים שהרי מבואר בדבריו שהוא בעצמו תישב באורות עליונים כל הבחי' שהם נפש רוח נשמה חי' יחידה . אבל הכוונה כי הוא חושב כל הבחי' דרך פרט שיש בהם ה' בחינות הנ"ל היינו לפי שבל בחי' כלולה מכל הבחי' אבל דרך כלל כבר ביארנו שמתחלה היו כל האורות שבטהירו רק בבחי' נפש לפי שכל הטהירו נעשה במקום נקודת המלכות שהיא עצמה בחי' נפש כללי לבד אף שדרך פרט כלולה ג"כ מכל הבחי' ואח"כ שירד בטהירו אור רוא דמחשבה לתקן כל העולמות הוא בחי' רוח כללי לבד כמ"ש לעיל . וא"כ דרך כלל הם רק ב' בחי' נפש ורוח . ובדרך פרט יש בהם כל ה' בחי' בחי' והוא מובן :

דרך ג' בו' ית' סדר התחלת תיקון העולמות

ועתה נתחיל לבאר התחלת תיקון העולמות מעט מעט עד שבאו לכלל תיקון גמור שאז נעשו בסוד מעשה מרכבה אבל קודם שנתקנו לגמרי הכל הוא בסוד מעשה בראשי'. ונחזור אל הענין שביון שנפתח הפתח בטהירו למעלה מיד היו כל האורות שבטהירו מוכנים לקבל האור מלמעלה ועלו כולם מדריגה א' לקבל פני רבם וניתוסף בהם כח מרוא דמחשבה. כי אף שעדיין לא נכנס האור בפתח על כל זה היה דוגמא לדיחת השמש קודם צאתו להאיר על הארץ עכ"ז הארץ האירה מכבודו . והבן זה . ואז התחילו להוציא כל אחד פעולתם מכח אל הפועל והתחילו לעשות ציורים ובנינים קיימים מכח רוא דמחשבה כי אף שאמרנו למעלה שנתגלו גם ג' סס" נדולה גבורה הפארת שהם סוד אויר מים אש כמ"ש למעלה לא היה בהם כח מרוא דמחשבה והיו לחים ולא היו נקרשים . ועתה מכח זריחת השמש בפתח נקרשו ונעשו ציורים קיימים ונתברדו החסדים מן הגבורו' ונעשה מחלוקת ביניהם מאי מחלוקת פלוגתא שהחסדים נדבקו בקו הימין שהוא בעצמו חשב באורות עליונים כל הבחי' שהם נפש רוח נשמה חי' יחידה . אבל הכוונה כי הוא חושב כל הבחי' דרך פרט שיש בהם ה' בחינות הנ"ל היינו לפי שבל בחי' כלולה מכל הבחי' אבל דרך כלל כבר ביארנו שמתחלה היו כל האורות שבטהירו רק בבחי' נפש לפי שכל הטהירו נעשה במקום נקודת המלכות שהיא עצמה בחי' נפש כללי לבד אף שדרך פרט כלולה ג"כ מכל הבחי' ואח"כ שירד בטהירו אור רוא דמחשבה לתקן כל העולמות הוא בחי' רוח כללי לבד כמ"ש לעיל . וא"כ דרך כלל הם רק ב' בחי' נפש ורוח . ובדרך פרט יש בהם כל ה' בחי' בחי' והוא מובן :

דרך ד' בו' ית' ענין התלבשות האורות זה בזה והתגלות נה"י

ונחזור אל הענין כי מתחלה אף שנתגלה חג"ת כמ"ש לעיל לא היה יחוד ביניהם כי לא היה בהם כח מרוא דמחשבה שהוא סוד האהבה . כי אמרנו שרוא דמחשבה הוא סוד טפת חסד המתגלה בפומא דאמה וחסד הוא מדת אברהם בסוד האהבה דכתיב אברהם אוהבי וכתיב אהבת עולם אהבתיך ע"כ משכתיך חסד והבן זה . והיו כל האורות בסוד עיגולים שא"א להם להתייחד יחוד נמור כי יניע קצה אל קצה שהם שבעה אורות שכבר נתגלו בטהירו כזה. שהם כח"ב שורש לג' יסודות אמ"ש חג"ת הם הנ' יסודות מלכות יסוד העפר. ושורשה מנקודת המלכו' הנזונה בא"ם כמ"ש לקמן . וזה נרם שלא נתגלו עדיין ג' ספירות נה"י שהם התולדות כי חג"ת דם האבות ונה"י הם הבנים כמ"ש הכל לקמן ואין יכולין להוציא שום פעולה אם לא נתייחדו יחוד נמור כי כל הפעולות יוצאים מתוך זיווג המאורות בהיות להם יחוד נמור אז משני אורות שאינם שוים במהותם ואיכותם יוצא מביניהם ענין מחודש כידוע לחכמי הטבע נם בזה עולם השפל ודוגמתו הוא למעלה באורות עליונים וכ"ז שהיו האורות בסוד כדורים עגולים לא היה אפשר להם להתייחד יחוד נמור וזה הציור נתגלה לכמה חכמי קבלה מהראשונים שמציירים הספירה בסוד כדורים עגולים . ולכן כל דבריהם בעולם התוהו שהוא קודם התיקון אבל עיקר סוד התיקון הוא אחר שנעשו האורות בסוד דיוקנא דאדם שהוא עיקר התיקון והיחוד כמ"ש לקמן . וזה גילה לנו האר"י ז"ל כי זו נתגלה עיקר תיקון עולמות והתלבשותם שהוא סוד מעשה מרכבה ולכן כל דרושיו נתייסדו על סוד תיקון העולמות רק מעט מזעיר מגלה טפח ומכסה מפחים בסוד ס"ב . וגם א"נם עפ"י הסדר נכון . ואני אצינה לפניך סדר נכון שבקל תשיג מבוקשתך והט אזנך ושמע אמרתי:

מתחלה כשנפתח הפתח בקו המקיף למעלה מכוון נגד רחם הכתר והתחיל זריחת השמש מיד נתצורר המאבק מכח רוח דמחשבה ותפשבו כדור הכתר כמין כדור מרוך כמו מקלה של קלה סיינו עד קו סרוחב שבטהירו לכיוי סוף מעשר של סאור פירד מ"ש דרך הפתח אל הטעשיו כי בתשר סאור הכתר לקבל בתוכו אור ת"ס בלי סוף ובשעט יכול מסך : והשם כיון שנתפשט עד קו סרוחב מוכרח סוף סיקלוט בתוכו גם סהעת והת"ת שהם קו ממעטי מכווניס עגד הכתר . והם עומדים למעלה מן קו סרוחב בחוי טהירו עליונה כמ"ש לעיל ונם קלט אח סמלי שנשמדה תחת סת"ת מכוונת ג"כ עגד הכתר כי גם היא סוד קו ממעטי והכה אם נעריך זה בציור אלימה אחי הכתר שנעלמו כלול מעשר כמ"ש לעיל אחי ג"ם כת"ב שלו בחוף סוד סרחם הכתר כמ"ש לקמן נשתר למעלה מן חו"ב שבטהירו וגנ"ת של הכתר עומדו עגד חו"ב שבטהירו וסט"ו שלו בחוף למעלה עגד ג"ת שבטהירו . והמלכות שלו עגד מלכות שבטהירו לפי שהמלכות שבטהירו שרשה מנקודת המלכות

שבעולם אצילות שהוא עולם הנקודים שהוא עולם הבריאה שהוא עולם היצירה שהוא עולם העשיה שהוא עולם הקליפות שהוא עולם הנגוגה בא"ם כמ"ש לקמן . וזה נרם שלא נתגלו עדיין ג' ספירות נה"י שהם התולדות כי חג"ת דם האבות ונה"י הם הבנים כמ"ש הכל לקמן ואין יכולין להוציא שום פעולה אם לא נתייחדו יחוד נמור כי כל הפעולות יוצאים מתוך זיווג המאורות בהיות להם יחוד נמור אז משני אורות שאינם שוים במהותם ואיכותם יוצא מביניהם ענין מחודש כידוע לחכמי הטבע נם בזה עולם השפל ודוגמתו הוא למעלה באורות עליונים וכ"ז שהיו האורות בסוד כדורים עגולים לא היה אפשר להם להתייחד יחוד נמור וזה הציור נתגלה לכמה חכמי קבלה מהראשונים שמציירים הספירה בסוד כדורים עגולים . ולכן כל דבריהם בעולם התוהו שהוא קודם התיקון אבל עיקר סוד התיקון הוא אחר שנעשו האורות בסוד דיוקנא דאדם שהוא עיקר התיקון והיחוד כמ"ש לקמן . וזה גילה לנו האר"י ז"ל כי זו נתגלה עיקר תיקון עולמות והתלבשותם שהוא סוד מעשה מרכבה ולכן כל דרושיו נתייסדו על סוד תיקון העולמות רק מעט מזעיר מגלה טפח ומכסה מפחים בסוד ס"ב . וגם א"נם עפ"י הסדר נכון . ואני אצינה לפניך סדר נכון שבקל תשיג מבוקשתך והט אזנך ושמע אמרתי:

מתחלה כשנפתח הפתח בקו המקיף למעלה מכוון נגד רחם הכתר והתחיל זריחת השמש מיד נתצורר המאבק מכח רוח דמחשבה ותפשבו כדור הכתר כמין כדור מרוך כמו מקלה של קלה סיינו עד קו סרוחב שבטהירו לכיוי סוף מעשר של סאור פירד מ"ש דרך הפתח אל הטעשיו כי בתשר סאור הכתר לקבל בתוכו אור ת"ס בלי סוף ובשעט יכול מסך : והשם כיון שנתפשט עד קו סרוחב מוכרח סוף סיקלוט בתוכו גם סהעת והת"ת שהם קו ממעטי מכווניס עגד הכתר . והם עומדים למעלה מן קו סרוחב בחוי טהירו עליונה כמ"ש לעיל ונם קלט אח סמלי שנשמדה תחת סת"ת מכוונת ג"כ עגד הכתר כי גם היא סוד קו ממעטי והכה אם נעריך זה בציור אלימה אחי הכתר שנעלמו כלול מעשר כמ"ש לעיל אחי ג"ם כת"ב שלו בחוף סוד סרחם הכתר כמ"ש לקמן נשתר למעלה מן חו"ב שבטהירו וגנ"ת של הכתר עומדו עגד חו"ב שבטהירו וסט"ו שלו בחוף למעלה עגד ג"ת שבטהירו . והמלכות שלו עגד מלכות שבטהירו לפי שהמלכות שבטהירו שרשה מנקודת המלכות שבעולם אצילות שהוא עולם הנקודים שהוא עולם הבריאה שהוא עולם היצירה שהוא עולם העשיה שהוא עולם הקליפות שהוא עולם הנגוגה בא"ם כמ"ש לקמן . וזה נרם שלא נתגלו עדיין ג' ספירות נה"י שהם התולדות כי חג"ת דם האבות ונה"י הם הבנים כמ"ש הכל לקמן

	כתר ס	
חכמה ס		בינה ס
חסד ס		
	ת"ת ס	גבורה ס
	מלכות ס	

דרך ה' בו יתבאר טעם שקורא לג' יסודות אמ"ש בשם אמות

הגה לפנין שחג"ת אחר שנתחדשו הוצרכו להתעבר תוך הבינה ושם קבלו ציורם האמיתי וזה היה שורש גם **אחר התיקון** שהוצרכו הו"ק עם המלכות להתעבר כמ"ש הכל **לפנין** בסוד התיקון באריכות והנה אחר זה נתברדו בבינה **כדמיון העובר** שמתבר' בבטן אמו ובזמן הלידה יוצא הולד **מגובר והמותר'** שהם הסיגים מתפרדים ממנו ויוצאים בשעת **הלידה** בסוד הדמים ומים עכורים: וכיון שיצאו מן הבינה **יצאו גם הנה"י** מכח אל הפועל הרי נשלמו עשר ספי' בטהרה **שהם** כח"ב גג"ת נהי"ם חוץ מהדעת שלא נחשב לספי' לפי **שהוא רק** האירת התחר שלצורך הוצאת הת"ת שהיה בהכרח **להתצייר** ברחוק מן הכתר אז בין הכתר ובין הת"ת נצטי' ר **הדעת** ולא נעשה ממנו כלי ממש כמו שאר הספי' אבל הכתר **אף שהוא** יותר אור פשוט עכ"ז נכנס בחשבון הספי' שהוא **בערך** עילה ועלול אבל הדעת שנחשב אחר חג"ב והוא אינו **עלול** מהם. והבן זה היטב: ובזה תבין מ"ש בברייתא דא"א עשר ספירות בלי מהעשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר. וס' הרמב"ן ז"ך עשר ולא תשע שלא תאמר שאין הכתר בכלל הספי'. עשר ולא אחד עשר שלא תחשוב גם הדעת במנין הספי' והוא לכוונה הנ"ל והוא מובן. והנה עתה נעשית המלכות **בסוד** עשירית האיפה לפי שהוא יסיד העפר ומוכרחת להיות **תמיד** למטה מכל היסודות הרי שמהתחלת אצילותה היתה ראשונ' במחשבה כי שם היה מהשבת בעל הרצון לבנות כל העולמות **ובהתגלות** הד' יסודו' נעשית בסוד הרביעית ואח"כ בהתגלות **חג"ת** נעשית בסיד שביעית. ובהתגלות גם נה"י נעשית בסוד **עשירית** והוא סוד סוף מעשה במחשבה תחלה. ומזה נעשה לה **שורש** גם בעולם התיקון כמ"ש לקמן הכל באריכות. ואל יהיו **דברי אלה** לשורת עליך שאני כופל כמה פעמים בדברים אלו כי **כ"ז הוא** כדי להקל מעליך משא העיון. ולפי שכל מ"ב הוא **שורש** ודוגמא לעולם התיקון וצריך להיות כל הדברים לזכרון כי **זולת זה** לא תיישבו הדברים על לבך ולכן אני מארך אף במקום **שיש** לקצר: עוד צריך למודעא רבא שמה שאמרנו למעלה שכל **הנשמות** היו כלולים בספי' המל' כמ"ש לעיל והנה אחר שנכללו **כל** הנקודות בבינה ונתברדו שם ויצאו ממנה. אבל הנשמות **נשארו** בבינה ולא יצאו תיכף עם יציאת המלכות לפי שאם היו **יוצא'ם** תיכף ביציאת הנקודות שזה היה קודם שירד אור מיסוד **הגנוז** באין סוף אמחשבה היו נדבקים מאוד ביצר הרע **המהדר** כתר חורבנא ולהרוס הבנין כי כל מ"ב טרם שירד אור **אין** סוף לתוך המהיכל הכל היה בסוד תוהו ובוהו וכל הוה סיד **נספד** וכל בני עולם יעברון בדין בני חיוקי והוצרך כ"א לפשוט **צורה** וללבוש מיד צורה אחרת לפי שכולם נעשה בבח הבינה **בסיד** שם אלהים שהוא סוד הדין עד ששיקף עמו מדה"ר שהוא **סוד** אור מרוא דמחשבה שהוא סוד בה החכמה כמ"ש לקמן **סוד** הרוח הכללי סוד כ"ח מ"ה כמ"ש לעיל וע"י נתקנו כל **האורות** שבמהיכלו שהם היו בסוד הנפש בחבד כמ"ש כבר ואלו **האורות** שבמהיכלו נעשו דוגמת כלים לאור שירד בטהיכלו מן אור **אין** סוף ועליהם נרמז בברייתא דאברהם אבינו עשר ספירות בלי **מה** בלום סיך מלדבר וכו' ואם תרוץ לבך שוב למקום עד כאן **לשונו**. הכוונה כמו שאמרנו שעשר ספירות שנתהוו בשיהיו **קודם** שירד עליהם אור אין סוף רוא דמחשבה סיד הרוח שהוא כ"ח מ"ה כמ"ש לעיל היו בלי מ"ה רק שהיו בסוד הנפש סוד **הכלים**. עכ"ז ה"ז לתאר בהם בפועל שם בלי כי הכל היה **הוהגיות** גמור רק שיהואר כלי בכח ולא בפועל והיינו לעיך

האור שירד אח"כ עליהם מאור א"ס לערכו נקרא בשם כלי. ואף בזה הוא רק באור החיצון שלהם. שהרי זה ידוע כי לכל אור יש אור פנימי ואור חיצון ואף בכלים ולכן באור פנימי שלהם ה"ו לתאר בהם תואר כלי רק באור החיצון שלהם וזה אור החיצון הוא סוד נפש שבנפש שנק' לעוה"ב בלשון בק"ס כמ"ש לעיל וזה שכתוב בלום ס"ך כו' ר"ל לתאר בהם איזה בח' ואם תרוץ לבך שהרי מוכרח הוא להאר בהם איזה בח' ע"י איזה התבוננות שהרשינו להתבונן בהם לידע גדולתו כמ"ש הכל לעיך על זה אמר שוב למקום ר"ל שהתבונן באור החיצון וממנו תוכל לידע הגמתו גם באור הפנימי. וזכור כלל הגדול הזה כי ע"ק גדול הוא בהכמה הזאת. ובזה הוא מובן מה שקורא אותם ג' יסודות אויר מים איש בברייתא דאברהם אבינו בלשון אמות ולא בלשון אבות: והוא כמ"ש כבר כי כ"ז שלא ירד האור מרוא דמחשבה שהוא כ"ח מ"ה רוא דהכמה היו כל הפעולות בטהיכלו על ידי הבינה ולכן נקרא אמות על שם אם לבינה הקרא וכמו שפירש הראב"ד ז"ל אבל אחר שירד אור מרוא דמחשבה שע"י נתקנו כל העולמות אז נתעוררה כח החכמה גם בטהיכלו ונתקנו כולם ע"י החכמה בסוד כולם בחכמה עשית שעיקר התיקון שעל ידי ננמר המעשה היה ע"י החכמה שהוא אב לאבהן חזרו להיקרא בשם אבות: בסוד שאמרו חאבות הן הן המרכבה. הכוונה מה שקוראים בשם אבות ולא בשם אמות היינו אחר התיקון שהוא סוד מעשה מרכבה כמ"ש לקמן. והוא מובן ויתבאר לקמן באר"כות:

דרך ו' בו יתבאר סוד רל"א שערים וה' מוצאות הפה

ועתה נבא לגל סביאור חיך יגל חברס מחכן: חך נחזור לגל סעניך מס שאמרנו למעלה שכללות כל סעסיהו עס כל סאורות שבאצילות סיו במקום נקודת סמלכו' שסיתה גנוזה בתוכם כולם היו במקום כל סאורו' שבתוכו היו סוד יסוד סעפר שכללו וקף שאמרנו שהי' בעסיהו כל סד' יסודו' סיינו דרך פרט כי כולם היו דרך כלל רק סוד יסוד סעפר סיינו רוח שבעפר מיס שבעפר גם שבעפר עפר שבעפר כי כבר ביארנו שהד' יסודו' כל אחד כלול ג"כ מד': ולפי שבולם היו בסוד יסוד סעפר שאין לה מגרמה כלום ולכן לא סי' בהם פעולה ריימת כמ"ש לקמן: אלא אחר שקיבלו אור מאין סוף מרוח דמחשבה שהוא סוד רוח שכללו שכולל גם כן בעלמו ד' יסודו' שביסוד סרוח: ואז נתקנו סאורו' ונתיסלו בעולמות לסיתקן בסוד מעשה מרכבה כי שפעם נעשה מרכב לרוח כמ"ש שכל לקמן: וז"ש בזוהר כולם נמחשבה לתבריהו: כי עיקר סבירור וסתיקון נעשה שכל על ידי זה לאויר ביד מאין סוף מרוח דמחשבה כמ"ש שכל כל אחד במקומו: ואמרנו בבר בלוה שבעשה רוגלי סבירה לפתוח פתח קטן בקו שמקף את העיגול בחוץ סמוסיף את סאין סוף להאיר בתוך העיגול ופתח נפתח פתח בדי ביד לאויר דרך הפתח: כי על ידי שהוא יוכל דרך הפתח סזה יוכל להאציל בעיגול בלא תוך סוף ויהיו שמחלל ובל הבחי' ועל ידי זה יוכל לבוא להבלות בריאת

סחדש סחוסני דרך יריעה מהדדגה למדרגה ומעולם לעולם עד עולם הספל בזה וזהו סבלית סידוש סעולם בזו הסמיני כמ"ש הכל למעלה. גם לאמרנו שהעיגולו נחלקת לב' חלקים על ידי קו הרוחב ולמעלה בהלי עיגולו העליונה היה שם קו המקיף בדוגמת ליור חום ת והיתה בזה ם כמ"ש לעיל ונפתח הפתח למעלה בזה ך ונעשה דוגמת לב' חותיו' ך ן הפוכה: וזה הפתח נעשה גם בהשפה שהיה סביב העיגולו שאמרנו שאחור שניתק מנקודת האמצעי נעשה כמו שפה סביב העיגולו ואמרנו שזו נעשה מלוי סוד הספל שהיה כולל למעלה לפי שזו נעשה מאורו' נקוד' המלכו' כמ"ש הכל למעלה ובמ"מ המלכות בסוד הנפש ובסוד יסוד הטעפר. ולכן כוכיח היה שיפתה הפתח גם בזו הנפש כדי שיוכל האור מאין סוף מיסוד הגנוז באין סוף סזה מרוח דמחשבה והוא גלגל המקיף הממיע לזו להמליך היה פעולה ומתיבב בדעתו סודהי חכמתו עמדה לו ויוליד מחשבתו מבה אל הפועל אחי הוא שמה בלבו ומתוך שמחת לבו משתעשע במחשבתו ודומה לו כאלו הוא מתועע הנה ואמה כן זה האור שבא מאין סוף שאמרנו שהוא לגלו של בעל הרצון והוא סוד רוח דמחשבה כמו שכתבתי לעיל אחר שיאמר זה המחשבה מבה אל הפועל מיד שמח במעשיו ומשתעשע במחשבתו ומחמת השמעשע גולד השמועה כנ"ל: וידוע כי האור ת"ס הוא לאור פשוט ואינו יכול להתגלם ולבוא ליזי ליור. אך מחמת השמועה שהוא סוד סדין כי כל תנועה מוליד חום כמו שכתבתי לעיל ומחמת שגולד בהם כח סדין נתגלמו משם ונלטיירו האותיו'. וזה סוד שכתוב ישמח ס' במעשיו שהביא שהרצון

ולמרנו שהוא סוד הרוח הכללי ומחמת השמועה נתעורר כח הרוח ופיירר את האור לנקוד' ורטיטין ומהם נעשו האותיו' ונעשה צורתם אין כתן מקום ביאורו ויבארו כל אחד במקומו לקנין בשער האותיו': וזה גילה לנו האר"י ז"ל בסוד הכתוב ואהי' אצלו' נעשועים יום יום ואמרו רבותינו ז"ל שהיתה קדומה שלפיה שהם בהם ב' ימים על הקב"ה: שכוונה בזה שזה האורה שהם הכ"ב אותיו' האורה שאמרנו שבאו מן הספה שהוא סוד הכלים ונקודתי' ב' ימים כמו שהבאתי בעל ו' קלוות כמו שכתבתי שהוא מתואר בהם פעם אחת לפי שהיתה בעל ו' קלוות כמו שכתבתי בעל לעיל ושוד הפעטוע הוא סוד התעשה הצר מכמה נעשו האותיו'. והוא סוד הפעטוע הפלך המצוחר בכתבי האר"י ז"ל והמבל בזה כמו שהבאתי בשם חכם חושב במחשבתו להמליך היה פעולה ומתיבב בדעתו סודהי חכמתו עמדה לו ויוליד מחשבתו מבה אל הפועל אחי הוא שמה בלבו ומתוך שמחת לבו משתעשע במחשבתו ודומה לו כאלו הוא מתועע הנה ואמה כן זה האור שבא מאין סוף שאמרנו שהוא לגלו של בעל הרצון והוא סוד רוח דמחשבה כמו שכתבתי לעיל אחר שיאמר זה המחשבה מבה אל הפועל מיד שמח במעשיו ומשתעשע במחשבתו ומחמת השמעשע גולד השמועה כנ"ל: וידוע כי האור ת"ס הוא לאור פשוט ואינו יכול להתגלם ולבוא ליזי ליור. אך מחמת השמועה שהוא סוד סדין כי כל תנועה מוליד חום כמו שכתבתי לעיל ומחמת שגולד בהם כח סדין נתגלמו משם ונלטיירו האותיו'. וזה סוד שכתוב ישמח ס' במעשיו שהביא

ותרעד. וסבן זה:

והנה זה קבלה בידינו במבל מלה נקודות נעשה חות חלף ולפי שבל נקודה הוא סוד י' שהוא עשר כדי מלה נקודות הם חלף: ולזה רמז בל האותיות נקבה חלף לזה הרמז וגם בל האותיות בסוד חזרת הגלגל עם המשה אותיות מנלפ"ך הם חלף כולם חוזרים לסוד מנין חלף. סיינו שהמנלפ"ך הם חלף בל האותיות **אב** כזה **שת** כמנפ"ן: הרי בת' לרבע מאות ת"ך הרי פשוטה הוא ס' מאות עד שהן' פשוטה הוא תשעה מאות וחמרי' מיד החלף שהוא חלף. כי למדנו שהאור נעשה מקיף לבתר והיו בל האותיות בסוד חזרת הגלגל בסוד היכה ירדוף אחד חלף וסבן זה: ועוד מלמתי טעם אחר להתחלת האותיות בא' לפי שבלו האותיות למדנו שבאו מסוד הגנוז באין סוף והוא סוד הכלי שהוא סוד רוח דמחשבה הוא סוד הכתר הראשון הכולל בל הסיודות בכולם יגלו סוד יסוד הטעפר שהוא סוד הפה הוא סוד הנקודה שהוא סוד הכלי שהוא סוד הנפש הוא סוד הבינה שהוא סוד הרוח הוא סוד הזו"ן שהוא סוד הנשמה הוא סוד הבה"ן שהוא סוד היחידה שהוא סוד הכתר העליון שהוא סוד האצילות שהוא סוד הבריאה שהוא סוד היצירה שהוא סוד העשיה שהוא סוד הגוף שהוא סוד הפרצוף שהוא סוד הדעת שהוא סוד הת"ת שהוא סוד הנה"י שהוא סוד הנוקבא שהוא סוד הבחינה שהוא סוד הבחי' שהוא סוד הבחי' שהוא סוד הבחי'

ממנו שסם רל״ח שערים פנים ורל״ח שערים אחור כמבואר בברייתא דאבדסם הביגו : וזה שאמרנו פנים ואחור הוא בכל חות ואות כמו שתראה בתמונה שתצייר לפניך : ויש עוד פנים ואחור בכלל האותיות היינו שמן אות ה׳ עד אות למ״ד ולא עד בכלל שסם י״ח אותיות עגד י״ח ספירות שבטבורו עם הדעת שלפי שהדעת הינו מחבר בכלל הספי׳ עכ״פ היה הולרך ג״כ לאחר מיוחד מלמעלה להאיר להיו כמו השאר ואותם י״ח אותיו׳ נק׳ פנים וי״ח אותיו׳ מן אות למ״ד עד ת׳ נק׳ אחור לך שגם בסם יש בכל אות בחי׳ פנים ואחור : היינו עד המרכז נקראים פנים : ובי״ח אותיות של מעלה סם בחי׳ פנים שבפנים ומן המרכז למטה הוא בחי׳ אחור שבפנים : ובי״ח אותיו׳ שלמטה ג״כ עד המרכז הוא בחי׳ פנים שבאחור. ומן המרכז למטה נקראים אחור שבאחור . והמרכז בי״ח אותיו׳ שלמעלה הוא סוד ת״ל כ״ס גן ד״ם ס״ע ו״ף ז״ן ח״ק כ״ר י״ם כ״ת : והמרכז בי״ח אותיו׳ שלמטה הוא היפך האלבי״ם כמו שתראה לפניך בפנים עוזים נסוד מעלן בקודם ולא מורידין רלה לומר ל״כם וכו׳ ת׳ הוא מספר קטן וגמ״ד הוא מספר גדול וכן ב״ס וכן כולם עד כ״ת שסמספר קטן קודם ואחריו טולה למספר גדול . אבל האחור יורד ואינו עולה כזה ל״ת מ״כ כו׳ הרי מספר גדול קודם למספר קטן : וכן הוא בכל חות ואות שעד המרכז רוב זוג האותיו׳ שלסם עולים ומיעוטן יורדים לכן נק׳ בחי׳ פנים : ומן המרכז למטה רוב זוג האותיו׳ יורדים ומיעוטן עולים לכן נק׳ אחור : והסם כל אלו האותיות נעשו מקיפים אל האורות שבטבורו וידוע כי גם בחור מקיף שייך בו ג״כ בחינת פנימי ואילן והוא בחי׳ פנים ואחור ולכן אלו האל״ף אותיו׳ שבכל חות ת׳ עם רל״ח פנים ואחור סם נעשו מקיפי׳ אל י״ח אורות שבטבורו שכל אור שבטבורו הולרך לבי׳ מקיפים שסם בחי׳ פנים ואחור בחופן זה : שחות ת׳ עם כל גילופי׳ שהמרכז שלו הוא ת״ל נעשה מקיף אל הבחר בטבורו בחי׳ אחור : וכן כולם עד יסוד ומל׳ שחות יו״ד עם כל גילופי׳ שהמרכז שלו הוא י״ם ואות ב׳ עם כל גילופי׳ שהמרכז שלו הוא ס״ע נעשה ב׳ מקיפים אל היסוד בבחי׳ פנים ואחור : ואות כ׳ ואות ת׳ שהמרכז שלהם הוא כ״ת ת״ך נעשו ב׳ מקיפים אל המלכו׳ : גם לריך שתדע שכחו שיורד האור בטבורו מן אין סוף ונעשה אור מקיף אל סי״ח אורו׳ שבטבורו כן ירד ג״כ אור מאין סוף מחשך דמחשבה דרך קו יחיר להיות אור פנימי אל האורות שבטבורו ואם האור הוא ג״כ אורו׳ קדושים שהם ד׳ מילואי הוי״ה שהם ע״ב ס״ג מ״ה בן ובוא בחופן זה . שבנגד אותיו׳ הפנים עמדו ב׳ אמות ע״ב ס״ג ועגד האחור מ״ה בן : ובוא נחלק ג״כ לבחי׳ פנים ואחור . כי ע״ב עמד עד המרכז ובוא בחי׳ פנים שבפנים . וס״ג תחת המרכז ובוא בחי׳ אחור שבפנים : ובערך כלל שסם נק׳ פנים ובאותיו׳ האחור ג״כ מ״ה למעלה מן המרכז ובוא בחינת פנים שבאחור ובן׳ תחת המרכז ובוא בחי׳ אחור שבאחור לפי שגם בחור פנימי הוכרח שיהיה בו ג״כ ב׳ בחינו׳ פנימי ואילון: והנה בכל אות שבאלייר בתמונה שלו ברל״ח אחור ורל״ח פנים יש בכל אות ך״ח אורו׳ ובכל אורה כ״ב אותיו׳ שסך כולם עולה כמנין נתי״ב לך ידעו עיט שסם שני פעמים רל״ח ל״ב בכל אות יש עשר אורות למעלה מן המרכז ועשר למטה סרי ך׳ ועם המרכז שהוא אורה המלבישת הוא כ״ח ובגגדם עמדו ב׳ מילואים ע״ב ס״ג שבכל מילוי יש ג״כ עשר אותיות ועמד הע״ב למעלה מן המרכז עגד י׳ אורות . וס״ג למטה אבל כנגד המרכז עמדו ב׳ אותיו׳ פשוטו׳ מן הוי״ה היינו ו״ך בי״ח מרכזים הפנימיים ושני אותיו׳ ך״ך בי״ח מרכזים של אחור : גם עמדו עגד כל מרכז אות אחד של מילוי ע״ב ואות ת׳ של מילוי ס״ג במרכזים הפנימיים וב׳ אותיו׳ מן מ״ה בן עגד ו״ח מרכזים של אחור שבאלייר לפניך ותראה בתמונה ב׳ אותיו׳ פנים שסם אות ת׳ ואות ב׳ וב׳ אותיו׳ אחור שסם אות למ״ד ואות מ״ם וכן אות הליור בכל האותיות רק שהפרש ביניהם במרכז שבנגד מרכז פנים עמדו ב׳ אותיו׳ מן ע״ב ס״ג וב׳ אותיו׳ י״ה ואלייר זאת התמונה בשער הב׳ כי שם מקומה ומשם תבין התמונה : ואם תשכיל ותבין היטיב כל ליור התמונ׳ בעין שכלך ותראה כי באותיו׳ הפנים נשתיירו שב׳ אותיו׳ מן ע״ב ס״ג שעומדי׳ עגד כל מרכז [הפנים] ב׳ אותיו׳ ונשתיירו ביסוד שסם עגד מרכז יסוד שהוא י״ם שם שעומדים ב׳ יודין מן מילוי ס׳ אחרונה שבע״ב וס״ג. ובאותיו׳ אחור שעומדים ג״כ עגד כל מרכז ב׳ אותיו׳ מן מ״ה בן ולפי שבמילוי בן אין בו רק ט׳ אותיו׳ שרי אות אחרונה שלו שהוא ס׳ מילוי ס׳ אחרונה נשתיירו ביסוד ואות אחרונה של מ״ה שהיא ה׳ מילוי ס׳ אחרונה ונשתיירו ביסוד עגד מרכז ס״ו אבל עגד מרכז כ״ת ות״ך שהוא מרכז מל׳ פנים ואחור לינו מגיע כוס אות מן ד׳ מילואי׳ לפי שהיא לו לה מגרמי׳ כלו׳. והבן כ״ז מתוד :

והנה

והנה אלייר לפניך התמונה של **ב׳** אותיות פנים שהם אות **א׳** ואות **ב׳** ושני אותיות אחור שהם אות **ל׳** ואות **מ** וממנו תקיש אל השאר :

המונת אות **א׳** מקיף כתר בבחינת פנים — כן היושר — תמונת אות **ל** מקיף כתר בבחינת אחור

| | | |

דרך ז' בו ית' סוד אריגת התורה בפי שהיא עתה מצויה בידינו :

והנה קו הישר אשר ממנו נעשה אור פנימי להאותות שבתה' שממנו קנו עצם החיים ונעשו בסוד אלהות נמור כי זה האור בא מאור א"ס הבא ממקור החיים שהוא עצם אלהות נמור והאך נתיישב זה האור ותיקון כד העולמות זה ית' לקמן בשער הב'. ועתה נגמור מהחלה הביאור בסוד מ"ב קודם שבא לכלל תיקון . ודע והבן שואת התמונה שצייונו בסוד הרל"א שערים פנים ואחור נעשו בולם כמו גלגלים זה בתוך זה ומלאו כל חלל השהירו עד קו הרוחב שלמטה מן קו הרוחב לא הגיע שם שום אור . וכל אותן הגלגלים מתנועעים תמיד ומקיפים הגלגל תמיד בתנועתם אך שאין תנועתם שוה . לפי שהם מעשה אופן בתוך אופן : ואיך יתנועע גלגל קטן תנועתו שוה עם גלגל גדול ולבן אין תנועתם שוה והבן זה : ומחמת זה יפגוש אות א' של גלגל א' באית אחר של גלגל השני ונם יפגוש בשאר האותיות ושאר גלגלים כפי תנועתם ומכח זה יתחברו האותיות ונעשה מהם תיבות כמבואר בבריית דאברהם אבינו למבינים בו היטב : ומזה נארנו ויתיצבו כמו לבוש ונעשה מהם צורת התורה כפי רצון בעה"ד לצורך הנהנת השמיטה : ותמיד העיגולים מתנועעים ומסבבים ומתעגלים כ"א לפי תנועתו ומזה מצטיים אותיו' ובולטו' אותם האותיו' ונעשה מהם תיבות כפי צירוף התיבו' שבתורה' המציה בידינו שהוא לצורך השמיטה הואת שהוא שמיטת הנסיון והבחידה והמצות שבתורה צורך נבוה הם בזו השמיט' ולא נתנו המצות אלא להבחין בהם בני אדם ויי"ו יושלמו שמותיו ומדותיו של בעה"ד כמ"ש כבר : והיא נקראת תורת הבריאה ולא תורת אצי' כי הבריאה היא סוד הבינה כמ"ש לקמן : ולפי שבשמיטה הזאת כל פעולת מ"ב נעשו ע"י הבינה עד שנצטרפו איתיות התורה לצורך השמיטה ולכן נקראת תורת הבריאה אבל בשמיטה שעברה שהיה שמיטת החסד ולא היה יצה"ר ולא שכר ועונש מוכרח הוא שהיה צורך להנהגה אחרת וכן היה אריגת התיבות בתורה לצורך אותה הנהגה והפעולות שנעשו בחידוש השמיטה שעברה היה ע"י החכמה והיתה התורה נקראת ע"ש תורת האצי' כי אצי' היא סוד החכמה כמ"ש לקמן : ובזה תבין סוד גדול בסוד הכתוב עם נבל ולא הכם ומתרגם דקכילו אורייתא ולא חכימין חדמז שנקראו עם נבל ע"ש היצה"ר הנובר בזו השמיטה והוא מרומז בתיבת נב"ל שהל"ב נתיבות הם נעלמים בתוך נ' שערים ועיקר פעולות מ"ב היה ע"י הבינה שבה הוא נ' שערים וחנו נב"ל וקרמה הנ' ע"ש תנבורת הדינים והתורה היה מצדה ולא מצד החכמה וי"ש דקבילו אורייתא ולא הכימין . עד אחר שיכלה זאת השמיטה ובסוף אלף הישיי לעת ערב יהיה אור כי ינשו צללי ערב שאז יתנוצץ אור תוספות שבת דכתיב בלע המות לנצח ו עביר רוח הטומאה מן הארץ ויהיו כמה מצות בטילות כגון פרישות של טומאה וטהרה ופרה אדומה ועגלה ערופה וכמה מצות כיוצא בהם ויצטרך הנהגה אחרת כפי הנהנת סוף השמיט' כמבואר בספר התמונ' אז אמרו תורה חדשה תצא לא שתהיה התורה מוחלפת שא"כ יתבטל העיקר הנדול מן מ"ב עיקרים אלא לא יוסף ולא יגרע שום אות בתורה רק שיצטרפו האותיות בתיבות בסיגנון אחר כפי צורך הנהנת סוף השמיטה וכמו שאמרו בצלאל היה יודע לצרף האותיות שבהם נבראו שמים וארץ והוא ל"ב נתיבות מתוך כתבו זאת : וכמו שצירף הרשב"י תיבת בראשית לכמה צירופים שונים וע"י הצירוף יהיה משמעות התיבה למשמעות אחר : ואז יתוסף הדעת בבני אדם להיות כולם יודעים את ה' מנדולם עד קטנם מכח האור שיתנוצץ בתוספות שבת שהוא יבוא מאור העליון מרוא דמחשבה ע"י היסוד הנוזז באין סוף שהוא סוד תוספת שבת בים הששי ואין להארך עוד בזה ובכפ' התמונה שם מבוארים הדברים בולם על מבונם . יעוין משם .

דרך ה' בי ית' מה תיקון זה האור שירד לתוך הטהירו ,

ונחזור אל הביאור . רק זכור תזכור מה שבתבנו למעלה שמתחלה קודם שנפתח הפתח היו אורות המלכות דוגמת צורת ך ואח"כ בשעיתה הבינה תנועה ונולד הרוח ומתוך נשיבות הרוח על הארץ . נתיבישה מליחותה וניתוסף בה קו מכח אור שקיבלה מן הרוח היינו רוח שבעפר כמ"ש כבר ונעשית דוגמת אות ן וכשנכפל הכתר חצי בחצי נכללו כד האותות בתוך הבינה ונם כד הנשמות שהיו כלול' באורות המלכו' ואח"כ הולידה אותם הבינה כתר חכמה בינה ח ג ת מ ניהוספו נם נה"י וישבו כולם תחת הבינה זה תחת זה והמלכות באחרונה כמ"ש כבר כזה היינו ראש הכתר נשאר מנולה וגנ"ת ונה"י נכפלו ונכללו זה בזה והלבישו אותם החכמה ובינה והז"ק נשארו למטה ואח"כ כשנפתח הפתח אזי מיד בזריחת השמש על הארץ הארץ האירה מכבודו וקנתה עוד מעלה שנהפכה מעט פניה למעלה ונעשית דוגמת צורת ב' כזה ב וזה נעשה מחמת זריחת האור מרוא דמחשבה סוד החכמה או כתיב בחכמה יבנה בית ש"י שקיבלה מעט מאור החכמה תיקף בזריחת השמש בפתח נעשית בדוגמת אות ב שהיתה לה מעט הרמת ראש שהפכה פניה מעט למעלה וזה היה שורש אף אחר התיקון שעיקר בנין המלכות מן אורות החכמה כמ"ש לקמן . כי זה האור כבר ביארנו שהוא סוד יסוד הרוח הכללי אשר על ידו יתקן הנפש סוד המלכות וז"ש אוירא דארץ ישראל מחכים כי ארץ ישראל הוא סוד המלכות כמ"ש הבל לקמן . ואוירא דילה הוא סוד יסוד האויר הבא מרוא דמחשבה סוד החכמה. וז"ם ויבא יעקב עיר שכם ויבן לו בית כי יעקב הוא סוד הרוח כמ"ש לקמן וכשבא עיר שכם סוד המלכות כמ"ש לקמן אז ויבן לו בית שע"י קנתה צורה של אות ב וזכור כ"ז כי יצטרך לך לקמן .

והנה אחר שעבר האור מא"ס דרך הפתח ונכנם בטהירו אזי אותם האורות שהיו בטהירו נעשים כלים לקבל זה האור וזה האור כבר ביארנו שנעשה ממנו בחי' מקף ופנימי אל האורות שבטהירו. והנה אור המקף באשר שירד דרך עיגולים כמ"ש לעיל והיה לו מקום להתפשט תוך הטהירו לא הלך במרוצה ולא הגיע ממנו שום פנם אל האורות שבטהירו רק מעט מזיער כמ"ש לפנינו . אבל אור הפנימי שירד דרך קו ישר בתוך הכלים ולא היה לו מקום להתפשט אנה ואנה ירד במרוצה נדולה ומחמת זה הגיע פנם נדול בכלים כמ"ש לפנינו. הנה כלי הכתר באשר שהיא זכה מאוד היתה יכולה לסבול האור הפנימי בתוך הנ"ר שלו אף שהיו מנולים באשר שהם זכים מאוד ודומי' קצת לאור א"ס כמ"ש כבר לכן לא הגיע בהם שום פנם. וז' אחזונים שלו אף שאינם זכים כ"כ באשר כי נכפלו זה בזה וגם נתלבשו באורות חו"כ כמ"ש לעיל יכלו נ"כ לסבול האור הנדול . ואף שמצינו מבואר מתוך כתבי האריז"ל שגם בנה י של הכתר היה בו מעט פנם אינו מצד עצמותו רק באשר שנתלבשו בחו"כ וגכללו בהם וכתי"ב היה בהם פנם כנ"ש לפנינו אזי בידי הוצא לקו בירבא ומצדם יתואר

בו מעט פנם שהלבושים שלו נפנמו אבל לא הוא עצמו. וחז"ב מצד אור פנימי של כליהם לא היה בהם פנם באשר שקיבלו האור דרך מסך מצד הכתר שהיי כלי הכתר נעשה מסך בפניהם רק שהוצרכו להתרחב כליהם לקבל האור דרך מסך בפנימיות שלהם והיה זה כמו עילוף הבב כמ"ש לקמן , אבל מצד חיצון הכלי שלהם שהוא סוד אחוריים שם הגיע הפנם באשר שאחוריים שלהם היו מנולים וקבלו אור נדול מן אור המקף נ"כ בלי לבוש נסדקו מעט אחוריים של הכלים שלהם היינו החכמה בסוד סדיקת חטה והבינה בסוד סדיקת שעורה וכן הוא מבואר מתוך כתבי האריז"ל ונתן טעם לזה כי סדיקת החטה מועטת מן השעורה אף כאן היה סדיקת החכמה מועטת מן הבינה כי הכלי של החכמה היא זכה מכלי של הבינה. אבל עיקר טעם שנמשלו לחטה ושעורה לא נתב' שם ולכן אודיעך זה הסיד . והענין הוא כי החטה הוא מאכל אדם והשעורה מאכל בהמה . ויתבאר לקמן כי הת"ת נקרא אדם ויניקתו ובניינו מן נובלות החכמה היינו מאותן הנובלות שנפלו מן האחוריים של החכמה בסדיקתן מזה נתתקן הת"ת אחר התיקון כמ"ש לקמן בסוד שאמרו ז"ל נובלות חכמה תורה ר"ל מן נובלות של חכמה נתתקן הת"ת שהיא סוד תורה כמ"ש לקמן . והמלכות נקרא' בהמה בסוד בהמה הרבוצה על אלף הרים והוא סוד שם ב"ן שהוא במלכות כי היא הבת שהיתה לאברהם ובכ"ל שמה כמ"ש הכל במקימו והמלכות נתקנת מן נובלות הבינה כמ"ש לקמן בסוד שאמרו ז"ל נובלות בינה שכינה כי המלכות שהיא סוד שכינה יונקת מהשמאל שהוא הבינה וכן נמשל החכמה לחטה והבינה לשעורה והבן . ועוד ט"א כי אמרנו שהכ"כ אותות שירדו בתוך הטהירו היו מסוד רוא דמחשבה סוד החכמה וכ"ב הוא סוד חט"ה במספר השוה . ושעורה מל' שיעור ומדה שהוא סוד הבינה ששם סוד קו המדה שהיא נותנת מדה לכל הציורים כמ"ש כבר כי בבינה הוא סוד הציור ולכן נמשל החכמה לחטה ובינה לשעורה . ובזה תבין הסוד מה שרמזנו כבר למעלה בסוד מנחת קנאות שהוא עומר שעורים שע"י הנבורות היוררים מהבינה היא נבדקת והמשביל יבין :

הנה נתבאר לך הפנם מה שנעשה בנ"ר של הטהירו אבל הז' אחרונות וגם המלכות מאחר שלא היו כליהם כ"כ זכים שיוכלו לסבול האור הגדול וגם שהיו מנולים בלא לבוש וגם קבלו האור בלי מסך כי הכתר נכפל חציו בחציו והם נשארים למטה בלי מסך וכשירד האור הגדול דרך מעבי כלי הכתר והגיע אליהם נשברו כליהם לנמרי הן מצד הפנימיות שלהם הן מצד האחוריים שלהם אך זה ההפרש היה בין ז' נקודות ובין המלכות כי הז"נ שכולם הם בסוד ויי"ן כמ"ש לקמן והיו כליהם צרים מאוד ועתה הוצרכו להתרחב מאוד לקבל האור הגדול נתפרקו אבריהם ונשברו לנמרי ונחשב להם למיתה נמורה כמ"ש לקמן אבל המלכות שכבר קנתה המעלה שנעשית בצורת אות ב' והיתה מעט רחבה וגם שהיה לה נג למעלה המעכב את האור מלבוא לפנים הכלי לכן לא נשברה לנמרי רק הגי העליון נשבר שעליו ירד כל האור ולא יכול לסבול ונישארה שוב בציורה הראשונה שהיא ר' הפוכה ל והגג שלמטה לא נשבר לנמרי אף שהגיע האור גם עלי' לפי שהיתה לה סמיכה מלמטה מחמת קו הרוחב וזה היה שורש לסמיכת נפילתה אחר התיקון בסיד סימך ה' לכל הנופלים כי עיקר מלת נפל קאי על המלכות בסוד סיכת דוד הנופלת והוד היה סוד נפל מזה הטעם כמ"ש במקימו וזכור כלל זה . ולכן בת' מלכים הנוברים בפ' וישלח דכתי' ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלוך מלך לבני ישראל שקאי על הז' אורות שבטהירו והמלכות היא השמיני' וכולם הם סוד מלכים כי כל הטהירו כבר ביארנו שקודם התיקון היו כולם רק מרישום אור מנקודת המלכות שנסתלק לצדדים כמ"ש למעלה ולכן שם בת' מלכים הנ"ל נזכר מיתה בז' מלכים וכמלך הח' לא נזכר מיתה בתורה . ויתי עוד לקמן באר היטיב :

דרך ט' בו ית' טעם השבירה

ואל יקשה בעיניך מה שאנו תוארים מיתה ושבירה בדום נבוהים . שהרי מבואר מתוך כתבי האריז"ל שאף באורות שיצאו מא"ק ש'תבאר לקמן בשער השני לא היה שום שבירה רק בעולם הנקודים שהם מנה"י ולמטה של א"ק ואיך אנו מכנים בעולם זה העליון שקדם כמה אלפים ורבבות עולמות לא"ק כמ"ש לקמן איך יתואר שם מיתה ושבירה. אך אם תדקדק היטיב בדבריו תראה כי מקרא א' לכל העולמות אך שאינו רוצה לבארם והכל לפי ערכם וכאן היה שורש לכל העולמות שלמטה ואם תשביל אז תבין : ונחזור אל הביאור שכאשר ירד האור הגדול מא"ס בתוך הטהירו ולא יכלו הז"ת לקבלו ונשברו כליה' והמשל בזה שזה ידוע שאם יבא איזה בישורה טובה לארם פתאום או איזה מציאה פתאום מתוך הרחבת הלב יקרה לו עילוף ולפעמים מיתה לפ' כח המקבל כמו שמצינו בבני יעקב שבאשר פתחו שקם ומצאו כספם צרורות באמתחתיהם יצא לבם ובמעט שלא פרחה נשמתם ובמעמד הנכבד מתוך רוב שמחה והנאת מזיו השכינה שבא להם פתאום פרחה נשמתם וכן מצינו באשתו של ר"ע שכאשר ראתה את ר"ע מתוך רוב שמחה פרחה נשמתה : וכן מצאתי בספר הישר שבאשר רצו בני יעקב להודיע את יעקב אביהם שעודנו יוסף חי הוצרכו לשלוח את סרח בת אשר לסבבו בדברים שלא יבא לו הדבר פתאום : וגם ידוע לחכמי השבע שבכוא פתאו' איזה טובה לארם אזי יתרחב הלב מאוד ומתוך הרחב' הלב הרב' יוצא מן הלב הרוח חיוני השוכן תוך הלב ויבא לידי מיתה כן הדבר באורות העליונים בשבא להם אור נדול' מלמעלה הוצרכו להרחיב כליהם ונתפרקו אבריהם : וזה יתבאר היטיב לקמן בשער השני . ומחמת זה יצא הרוח חיוני שהיה בהם שאף שאמרנו שאלו האורו' שהיו בטהירו הם סוד הכלים היינו שנעשו כלים לאור הנדול שירד מא"ס אבל ע"פ נם קודם שבא להם אור נדול מלמעלה היה בהם אור נדול בסוד אור פנימי וחיצון כי זה לא ימלט משום אור והיינו שאור היותר מבורר נעשה אור פנימי לאור שאינו מבורר כ"כ וזה האור פנימי הוא סוד רוח חיוני של זה האור שהוא אור החיצון דוגמת נפש בתוך הנוף . ועתה מחמת פירוק אבריהם היינו שהאורות שהם הכלים נבנו ג"כ מאותיות קדושות ונתפזרו האותיות ויצא הרוח חיוני שהוא אור פנימי של הכלים ונרבק באור הגדול שירד עליהם מאור אין סוף שהוא שורש לכל האורות ותמיד תשוקת האור להידבק בשורשו בסוד מיתת הצדיקים שבהתגלות אליהם אור השבינה קודם מיתו שאז הנשמה שהיא משורש אור השבינה יוצא מן הנוף ונדבק בשרשו ועולה עם השבינה למעלה ואם אין הנשמה זכה שצריך להתלבן השבינה מסתלקת מיד בצאתה והיא נשארת גלמודה ואז היא יורדת עם הנוף בקבר . כן הדבר באורות עליונים שאורות הכלים יש בהם רוח חיוני שהוא כמו נשמה לנוף :

חוץ מהאור העליון שיורד עליו :

והנה כאן שירד האור מא"ס אל הכלים אז יצאו אורות פנימי' מן הכלים נגד האור ונדבקו באור עליון והכלים שהם דמיון הנוף ירדו למטה כמ"ש לקמן . והנה זה האור הנדול שירד מאין סוף אל הכלים דרך קו ישר וירד במרוצה נדולה

גדולה כמ"ש לעיל והגיע עד למשה לכלי של המלכות וכשהכה למשה בדופן כלי המלכות ולא יכול לירד עוד למטה כי היה לו גבול לומר עד פה תבא ודגבול הוא קו החיצוב שבהי' ובחמת ההכאה שהכה האור בקרקע הטהירו שהוא קו הרוחב חזר לאחוריו בסוד אור חוזר. כי כפי מרוצתו למשה כן חזירתו ועליתו למעלה. ואז בחזירתו עלו עמו גם כל האורות הפנימיות של הכלים שנדבקו עמו ועלו למעלה עד שהגיע לפתח המסוך ולא יכלו לעבור דרך הפתח אל שרשם ולהידבק באור א"ס המקיף את הטהירו אחר שננלם ונתעבה מעט האור בירידתו בתוך הטהירו וגם כי נדבקו בזה האור הגדול גם אורות הטהירו כמ"ש לעיל שאין להם שייכות למעלה באור א"ס עצמו ולכן נשארו תלוים ועומדים במאמרו של בעל הרצון בפתח העליון דכתיב והוא יושב פתח האהל הנאמר באברהם אחר שנמול. כי אברהם מדתו ידוע שהוא חסד עילאה המתגלה בפום אמה שהוא סוד זה האור שירד מיסוד הנוגה באין סוף אחר שנעשה בו סוד מילה כמ"ש לעיל. ואח"כ כתיב והוא יושב פתח האהל שנשאר בפתח הטהירו ומלת האהל רומז אל הטהירו שהוא סוד אלהים כמ"ש ואלהים הוא סוד מלו"י במספר השוה שהוא רומז אל מלוי ע"ב שם החסד שנתגלה בו ונסתלק ממנו ולא נשאר ממנו רק המלוי שהוא כ"נוי במספר השוה ומלוי ע"ב עולה בחשבון האוה"ל במספר השוה וזה סוד ג"כ ורוח אלהים מרחפת על פני המים ואמרו ז"ל זו רוחא דמשיחא. שהוא כמו סליאה נשנבה אך הוא הדבר אשר דברנו כי זה האור אמרנו שבא מיסוד הנוגה באין סוף והוא ממש רוחא דמשיחא כידוע למאן דעייל ונפיק. ונק' רוח אלהים אחר ירידתו בטהירו שהוא סוד אלהים כנ"ל נקרא רוח אלהים ונשאר מרחף על פני המים. הכוונה כי הכתר הוא על חכמה ובינה שנקרא' פני המים פנ"י הוא חכמה בינה במספר השוה. ושניהם סוד המ"ם מ"ה י"ם כמ"ש כבר. וזה הרוח נשאר מרחף בפתח האהל על הכתר שהוא על פני המים. וזה הדרוש הוא ארוך ועמוק מאוד ותבינהו מתוך חיבורי הגדול נחלת יעקב בפירושי על מאמר זוהר בריש הורמנותא וכו': ואם יפליא בעיניך על מה עשה כן בעה"ר שורכו להיטיב לשרוש מרצונו הטוב להיות האור יורד במרוצה גדולה עד שמחטת זה לא יכלו האורות שבטהירו לסבול זה האור והגיע פגם לכל האורות כל אחד לפי ענינו ומי יעכב על ידו לשלוח את האור בהשערה לכל אור ואור כפי יכולתו לסבול ולא יגיע פגם להם. והנה ראיתי כמה מהראשונים שרצו לתרץ זה הקוש' בפירושים שונים ולא נתיישבו הדברים בלבי אך האמת אתם כי הם אינם מדברים רק בשבירת הכלים שנתהוו בעולם הנקודות ושם מתיישבים הדברים אך כאן במקום שאנו בביאורו בהום גבוהים אין מספיקים התירוצים שלהם. ולדעתי אין כאן אף ריח קוש' לפי שביארנו למעלה שהאור ניתק מנקודה אמצעית לאט לאט כדי שישאר הרישום במקומו ושם נתבאר כי כל מ"ב היה הכל עפ"י דרך השבע א"כ אין כאן קושיא כלל. ועיקר הסוד יתבאר עפ"י סוד הכתוב אור זרוע לצדיק. שזה רומז על זה האור הגדול הבא מן יסוד הנוגה בא"ס שהוא סוד צדיק יסוד עולם כמ"ש לקמן. וזה האור היורד ממנו הוא סוד טפת זרע שיורד מן היסוד וקי"מ לן שכל זרע שאינו יורה כחץ אינו מוליד. והנה מחמת זה יצאו כל הפעולות מכח אל הפועל שזה האור הוא סוד יסוד היוח וכל האורו' שבטהירו היו בסוד יסוד העפר ולכן אם היה יורד לאט בהשערה לא היה יוצא שום פעולה מכח אל הפועל: ובזה תבין סוד הכתוב צור ילדך תשי ותשכח אל מהוללך והבן זה ועל ביוצא בזה נאמר כבוד אלהים הסתר דבר: וגם זה היה לכוונה גדולה כי זה היה בסוד ביאה ראשונה שהוא רק לעשות כלי ועל ידי השבירה נפרדו הסיגים ואור הפנימי עלה למעלה. ומן אור החיצון מה שהיה יותר מכורר נעשה הכלים כמו שאכתוב לקמן בסוד הקיקן העילמות שכל זמן שהאור רב מאוד לא יכלו להקפי' ולעשות כלי כמו שאכתוב במקומו: וכאן היה דוגמא ושורש לזה אף שבמקום גבוה כזה ח"ו לתאר סיגים אך הכל הוא דוגמא ושורש לעולם התיקון וכל אחד יתואר לפי ערכו והם סוד דוגמא לדם בתולים שהם טהורים והבן כל זה מאוד כי א"א להרחיב כאן הביאור וחמשכיל יבין וידום:

דרך יוד בו יתבאר סוד רוח הקודש

והנה עמה עת דודים לגלות לך סוד גדול שכמה מהרמשכוי' לא ענדו על עומק הסוד והוא שגילה לנו האריז"ל בסוד מיתת המלכים בפרסם ויסלם שפי' הוא על דברי הזוהר שאמר משם דהוא ידע דפיקו דלבא לא כתב מיתה בתורה בשלך השמיכי וכו' ופי' האריז"ל לפי שבתורה בפרסם ויסלח בפ' והמלכים בשבעה מלכים בכל אחד כתיב וימלוך וימת אבל בשלך השמיכי לא כתיב וימת לפי שבשבעה מלכים הכ"ל הם רומזים לז' בקודות שהם דעת חסד גבורה ת"ת נלח הוד יסוד שבשבתי לגמרי ומלך השמיכי רומז אל המלכות שלא נשברה לגמרי רק כתעלפה והגיע עד בערי עוה בסוד יסור יקרבי יה ולעומת לא נתככי. והוא כי אמרנו שזה החור שירד מלמעלה אשר מכחו נעשה השבירים היה מרוה דמשבשה סוד החכמה שבו מרומז שם י"ה כמו שאכתוב בשער החותים. וזה הכתוב לעוד דוד על מדתו שהיה סוד המ' שלא ממה רק שנשחלקה ממנה סוד רוח הקודש. וידוע כי סוד רוח הקודש הוא עלמו סוד הכתוגים ולכן בדברי הימים שהוא מן הכתוגים שם מבר מיתה גם בשלך השמיכי עכ"ל לתוספת ביאור: והוא קיצור הענה מאוד האמ' שאמר שנשחלקה ממנה רוח הקודש שזה לימו סייך לגבי גבוה. ועוד לין לומר שנשחלקה ממנה רוח הקודש שהמעט שהוא רוח הקודש הוא דבר עומד בפני עלמו ובדי האר"י ז"ל בעלמו הביא בדברין שהיא עלמה סוד רוח הקודש כמעוהר בדברין כמה פעמים ולין לומר שנשחלקה ממנה. וגם על זה נפקח עיני שכלינו על שמעוהר בתוך דבריו שהמלכות היא עלמה סוד רוח הקודש הרי לפי חלקי הנשמה שהם חמשה מדריגות נגד חמשה פרלופים שהם בפרסם רוח נשמה חיה והם נגד מלכות ת"ת בינה חכמה לריך כמו שאכתוב הכל לקמן ס"ב יגיע חלק הנפש למלכות כמו שכתבתי כמה פעמים שבעולם המלכות בסוד הנפש ולא בסוד הרוח ולין לומר שהיא עלמה סוד רוח הקודש דהוה לית לומר סוד נפש הקודש: גם מלת קודש לא יתואר על המלכות כי מלת קודש הוא למעלה בישוד חו בת"ת כמ"ש לקמן. והיא מהקדשת אליהם בסוד קידושי חשה כמו שאכתוב הכל במקומו. אבל לפי הדרוש שלנו יתואר הכל בסוד נעוץ ומתחלה חגלה לך סוד גדול דאמאר ז"ל על פסוק אלי אלי למה עזבתני ואמנם כוין שהגיע לחתר בדים הלמים נשחלקה ממנה רוח הקודש מיד אמרה אלי אלי אלי בים

ואלי

ואלי צביני למה עזבתני. והיא כמו פליטה כשגג ויתצאר הכל ע"פ הדרוש שלנו רק בחזור אל הדברים שאמרנו למעלה שעל פי הדברים הכ"ל יבא האמר על עכוכו. והוא כי אמרנו למעלה שחורות העל' בתחלת הליצותם נעשו היתה משורש החור והיתה למעה בחלי עשיו המחשוכה וכל הסיגים היו בחזים בה וחמ"כ כחברה מתוך שלהבותה דמוה שילמה ונצוצין דקדכיתה סוד הביה ואז עלתה למעלה נחלי עשיו עליונה והסיגים כשאלו למעה ונעשה קו נרוחב העשיו להפסיק בין חלי עשיו עליון לחלי התחתון. ואז אורות העל' שעלתה למעלה בעפים דוגמת לוית חוח ך ועדיין היתה בסוד רפש ועיע שליו רלוי לזריעה. ואמר שעשתה הביה ההכועה והחרחקה מן החכמה נולד יסוד החויר שהוא סוד הרוח כמ"ש למעלה. ואז כתקנה מעט ממעת נסיבת הרוח וקבמה עוד מעלה ונמוסף לה מכח אור החויר ונעשית כלוית חוח ך: והנה אמרנו שלף שנולד יסוד הרוח היו רוח כללי רק רוח פרטי היינו רוח שנעשר כמ"ש כבר ת"ש זה הקו שנולד לל אור העל' הוא נת מסוד הרוח שנעשר והוא נק' רוח הקודש שלף שהוא רוח שנעשר עכ"ז נק' רוח שהוא נת מכח קו לעלני מן החחת הכתר כמ"ש הכל למעלה ת"ש הוא ממש רוח הקודש והיא מתקדשת ממנו בסוד המאמר כמ"ש חז"ל עשה בה מאמר והוא סוד קידוש החודש כמ"ש בעקומו. והנה לחר שכתקנו שעולמות כמ"ש לקמן זה החור שהוא סוד יסוד יו"ד זעירא שנתחבר עם הקודש נסוד רוח הקודש תמיד דבוקה בעולמות כמ"ש לקמן והוא סוד יסוד יו"ד זעירא שנתוסף לפחתה בעת שהיא שלוש בת"ת ונעשה נזה סוד רוח הקודש. וזה היו"ד תמיד דבוקה בעולמות כמ"ש לקמן זה החור שהוא סוד ך ונעשית בסוד ד' ולף לאחר חורבן הבית שנסתלקו כל החורות מן העל' כמבואר מתוך הזוהר ענ"ז זה היו"ד התניד דבוקה בה. ולף שאמר הכתוב פן לפצענה ערומה והלגתים כיום הולדה שהכוונה שנסתלקו ממנה כל החורות שנעשו בה לחר התקון והשאר בחלקה שלהבותה הלחסוך שהוא סוד רוח הקודש ולכ"ש לין כ"ל שהוא סוד יסוד הנק' כ"ל כמ"ש ח"ו לא נתקייס זה רק שתמיד זה היו"ד דבוקה בה בסוד חוח ד' רק שהיא בסוד השאר פניס שהיו"ד דבוקה מלחריה כזה ך חבל חיכה זה ממנה כי בעת שנתרחקה מן העלך והוא כהן והיא הלכה גבולה ושבויה לחבוים לכהן לכן לריך לה עדות ולומר שלא זה יהו ויתוך ידה בסוד עדות ניחוסף שמו בלאתו על לחן מלרים כמ"ש בשער החותים. וזה מבואר מתוך דברי האר"י ז"ל בסוד קשר של יו"ד שלי חפילין שלי יד שיהא תמיד דבוקה בשני החפילין ושלא יזוז ממנה. ועפי"ז חבין מה שכתוב פעמים מבואר מתוך הכתבי' וגם מתוך דברי הזוהר שנגלות נשחלק גם חיסוד מן העל' כמבואר שם בפי' על הפ' לוי לנו כי פנה יום. ולף שלא נסוד חור והוי והוא נגד דברי האר"י ז"ל הכ"ל. שלא הכוונה הוא עפ"י הדברים שאמרנו שים ג' עניי יסוד הת' סוד הפרטי והנ' יסוד הכללי. יסוד הפרטי הוא מה שאמרנו שנולד יסוד הרוח מחמת הטוע' הניע' נעשיו עלמו מן השלם הכתר כמ"ש שהוא סוד רוח הקודש רוח שנעפר. והנ' הוא חור שנת חמ"כ נעשיו חיסוד הגנות נת"ש שהוא יסוד הכללי היינו רוח הכללי שהוא סוד רוח שנעשו כמ"ש ולחר שילמו חז' בקודות חן הניעה וגם העל' לת ילמו עשה הנשמות רק שנשחלמו נחוכה לקנל שם ליוסף החמיתי נעת נילת חור מרוח דמחשנ' כמ"ש הכל למעל': והנה נתנלה כי בירידת זה החור מרוח דמחשנה נעשה פגם גם בחי"ג היינו שנשנרו החמוריים שלהם כבר חעה ונעורה כמ"ש ונפלו הטוגלות למעה ואז הפילה הניעה גם כל הנשמות שהם היו נחחזים שלחוריים שלהם שחרי הם משורש החחור כמ"ש וילמו נסוד יולת דופן ולת נסוד הלידה כמ"ש נמקומו ואז ירדו הנשמות למטה ונדנקו נחור העל' שנפלה ג"כ למטה כמ"ש כי שניהם הם שורש ת' שורש החחור ונכללו נה שהוא סוד יסוד העפר ומס נעשה להם סוד הקנורה נסוד הכתוב כי עפר חחם ואל עפר חשוב כי מחחלה ממנה ילאו ואליה ישובו: ונזה תבין סוד גדול נפסוק חוסף רוחס יגועון ואל עפרם ישובון חשלה רוחך ילחלון ומחדש פני חדמה. הכוונה כי בילחנו שהוא סוד הכללי כבר היה נעטיפו סוד רוח הפרטי ואחר שנשחנו סוד רוח הכללי נשאר עליהם החור הגדול מרוח דמחשנה ולת יכלו לקנל זה חור ונשנרו ועלו החורות פנימיים מן הכלי שהוא סוד רוח הפרטי עם זה החור הגדול שהוא השלהם

שלהם ונדבקו בשרשם ועלו עמו ולז יחשב עליה, ויהיה כמ"ש למעלה ז"ס תוקף רוחס ר"ל שכתוקף להם רוח על רוח רוח הכללי חור הגדול מרוח דמחשבה שהוא קוד רוח הכללי החמיתי על רוח הפרטי שהיה להם כבר ילז יבואון שהוא קוד המיתה המזכר חלל הלדיקים קוד הגויעה היינו שהרוח עולה למעלה ונדבק בחור הגדול של הסכיכה שמתרחה חל הלדיקים קודם מותם בקוד שכתוב כי לח ירחנו החדש ותי חבל קודם מותו הוא רוחה חת הסכיכה ולז נדבק הרוח בשרשו שהוא חור הסכיכה והנפש יורד בקבר כי עפר יקודם. כן היה המקרה כתן שחורות הפנימים קוד רוח הפרטי נדבק בחור הגדול קוד רוח החמיתי ועלה למעלה ולחורות החילוכים קוד הנפש ירדו למעה ונדבקו בחור המלכות קוד יקוד העפר ונס היה קבורתם. עד שחוב חזר החור הגדול ההוא פעם שנית לתקן כל העולמות כמ"ש לקמן. וז"ש חתלת רוחך ר"ל פעם שנית ולז יבראון ותחדש פני החדמה בקוד חידוש היינו כמ"ש הכל לקמן וקודם שנעשה זה התיקון החמיתי נעת שנירת הכלים שהוא שנירת לוחות רחשוני, כמבואר מתוך דברי הזוהר שהחזיון, פרחו והלוחות נפלו למטה שהם החורות הפנימיים שלהם פרחו למעלה עם החור הגדול והכלים נפלו למטה עד שתקוש שחח"כ חחר התיקון נעשה שם עולם העשיה כמ"ש לקמן. וכל הנשמות ירדו ג"כ עד שם ונדבקו בשרשם בחור המלכות קוד יקוד העפר זולת כמה נשמות שהם נבי עליה שהם מועטים שנשחרו בתקוש שנעשה חח"כ עולם הנריח, כי שם הוא קוד העינית חקיפת כידוע ליודעי חן ותוחן הנשמות לחר שנעשה התיקון לף שירדו לזה העולם הפעל לה שלטו בהם י"ה חבל כל הנשמות שירדו עד תקוש עולם העשיה שהם הוא מדור הקליפות שהם שולטו היל"ה וחדע כי ג' עולמות נריאה יליכה עשיה שם נקראים חרץ כנען ועיקר חרץ ישראל הוא קוד עולם חלילו, והוא כנגד יהוסלים ולחר כך כתקדם ג"כ כל הג' עולמות ונקראו ג"כ לפעמים ח"י כמ"ש לקמן. והוא קוד הכחוב הודיעני נח קילי כי כנען הוא בחספר ק"ן ואיח קן ליניחת ואיח קן לשחלה שזה נקרא קן היחין בקוד הכחוב לך וחכוח ותעמוד לקן היחין. וזה נקרא קן היחים בקוד הכחוב קן כל בשר בח לפני כמבואר מתוך דברי הזוהר: והכוונה כי עולם הנריאה לף שגם הוא נכלל חרץ כנען על כל זה נקרא קן היחין וגם הוא כנען טוערקון כור נעים עם נבל שגם הוא קוד חזמירות והסירות כמ"ש בשער החותיות חבל עולם העשיה הוא קוד קן היחים קן כל בשר. וגם כנען טוערקון כי נחם עפר נחל כי שם הוא שורש נחם כי עפר לחמו. וזכור כל זה:

ועתה נבח חל בילור מחמר ז"ל בחמר מקחר שהיח קוד המלכות כמבואר מתוך דברי הזוהר שנקרא, לקחר עפ"י קוד שחמרו ז"ל לקחר מן החורה מכן שנח, ולחכי הקחר לקחר פני: הכוונה מכן שהיה לחורות המלכות גם קודם התיקון קוד רוח הפרטי שהוא קוד תורה. ולחמר דכחיב ולחכי הקחר לקחר פני כפל הקחירה לרמז שנקחרו ממנה כי חורות החחד רוח הפרטי קוד היח הקודם והשני חור רוח החמיתי קוד תורה עשה כידוע ליודעי חן לפי שנחזרת החור חל רוח הכללי גם חור רוח הפרטי עלה יעלה גם הוא. והיח ירדה פלילים עד עולם עשיה שהם מקור הקליפות וע"ז רמזו ז"ל בחמרם כיון שהגיעה לקחר לבית הלליים היינו המלכות לעולם העשיה ירדו הקליפות ונתחלקה ממנה רוח הקודם קוד רוח הפרטי שעלי למעלה עם חור רוח החמיתי מיד חמרה חלי חלי למה עזבתני. רק תדע מה שמצוחר מתוך כתבי האר"י ז"ל בפ' זה חלי ותחזקו שהיסוד נקרא חלי לפי שהוא עלמו קוד יו"ד וגו מחגלה חסר עילאה קוד חסר חל הרי חלי. והנה כחן שני החורות חור רוח הפרטי כבר חמרנו שהוא קוד יקוד הפרטי שנעשה מחורות הנריאה ותור העליון מיקוד הגבוה נחין קוף שנח מכח החכמה שהוא קוד רזא דמחשב' ולכן כפל הלשון חלי חלי למה עזבתני כי שניהם עזבוה ועלו למעלה והיח נשחרת גלמודה ולחשה חפוי נקוד לורת ריי"ם והנה ג'קוד הגבוה שנח מכח החכמה שם ים החרת מכח החכמה קוד ה' שחקדים קוד ה' הויי"ם שחושבנם ק"ל כמ"ש לקמן נשער החותיות והוא קוד רוח הכללי ורוח הפרטי שנח מכח חחותיות הניכה שם קוד כ' שעירים קוד ים חוקיימים כמ"ש וז"ם חלי נים ר"ל לוחו חור שהוא קוד יקוד הפרטי שנח מחחת חחותיות הניכה שנקרח חלי נים ואלי נשניי ר"ל קוד חור יקוד החמיתי שנח מכח החכמ' שהם קוד ה' הויי"ם נמספר קי"י שניהם נשחלקו היחה.

והנה כ"ז:

ובאלה הדנרים כרחתו נרית לספרים שפתי דעת דנרי האר"י ז"ל על מחמר חזוהר משה דהוה ידע דפיקו דלבא רק זכור חזכור מה שחמרתו שכל החורות הייתו חז' נקודות היה שהיה נחורה גמורה שנקראת חיתה בערבוב לף חור המלכות לח כשהיה לגמרי רק שנשחר גם הנ"ה שלה שלמעלה שזה הגג חמרתו שהוא הקו שניתוסף לה ממעת רוח הפרטי קוד רוח הקודם ותמרתו שזה נעת מכח חנועת הניכה שהוא קוד דפיקו דלבא כי קוד הדפק הוא חנועת הרוח מן הלב כידוע לחכמי הטבע וקוד הלב הוא קוד הניכה נקוד שחמרו ז"ל הלב מניו. ושם קוד חחוריים של ע"ב שהוא קוד דפ"ק נשפר סוס. וז"ש משה דהוה ידע דפיקו דלבא: הכוונ' כי משה הוא מנחיכת יקוד החמיתי וידע שזה שנשחלק ממנ' הוא רק דפיקו דלבא שהוא קוד חנועת הניכה נקוד רוח הקודם היינו גם עליון של הנ"ה ונשחרה נמליותה לה חלשבונם שהוא חות ך. ולפי שנשחרת נמליותה לה נחשב חיתה נגה ולכן לה כזכר נחורה שהוא נחי משה חיתה נמלך המ'. חבל עזרת שהוא קוד המלכות ולפי שנשחלק,

ממנה זה חור פניתי שהוא קוד רוח הקודם ונפשך זה הלורה שהיח קוד ג' שנשחר הגג לזה הנחי' נחשב גנה חיתה נשחעת לורתה חלנישם לורה חחרת לכן נכתב חיתה נכתוני'. וחנן זה:

ועתה יחנחר לך לין כתהוו נעתיכו דוגמת חותיות חנרש קודם תיקון החמיתי רק תיכף מחמת תכונות הניכה כולל החויר כמ"ש לעיל והוא קוד חות ה' חן המ"ם הרי חות ה' של חנרש. וחח"כ כשנפתח פתח נקו המקיף של העתיכו והתחיל חור השעם לזרוח נעתיכו חז חמרנו שנשנחת המלכות מדרגת ה' יותר ונעשית דוגמת חות **ב** הרי ב' של חנרש וחחר שירד החור הגדול נעתיכו כשנר הגג של ג' ונעשית נלורת **ך** הרי כ' של חנרש: הרי לך חותיות חב"ך הרומז לשנר הקדוש קוד יקוד כי זה נעשה מכח חור יקוד הגבוה נח"ם שכל למעלה. וזו נפשך לורות חותיות **חרן** ולל חנרש מחכן וכעשה גר לדק כי עדיין לה נח תיקון החמיתי חיקוד הקדוש רק שהיו החורות נקוד המלכות לנד כי חורות היקוד שכללי והפרטי עלו למעלה ולכן נקרח גר לדק כי ג"כ הוח קוד חב"ך נמספר הקוה חבל עדיין היה נחמי' לרק הרומז חל המלכות כמ"ש נשער החותיות והמ"ס של חנרש שהוא **ם** שחומה רומז שעדיין היו החורות שחוני' ולל יכל מסס קוס פעולה קיימת עד שחר גמר התיקון כמ"ש לקמן ונשחר עיקר קוד חות מ"ס שהומה של חנרש:

דרך י"א בו יתבאר היאך הנשמות של ישראל הם בימין ושל עכו"ם בשמאל

הנה חמרנו שכל הנשמות שהיו נבריה כפלו ממנה נשניית חמורים שלה וירדו למעה ונדבקו נחורות המלכות שהיא השורש של הנשמות מנחי' החשר שהוא קוד יקוד העפר ונחנלר שכל יקוד מן הד' יקודות כ"ל כלול ג"כ מד' ח"כ גם נשניות החשר יש בו ד' נחיות היינו פנים חשר ימין ושמחל ר"ל פנים שנחשר כו' והוא ע"ד ד' יקודות כי פנים הוא קוד החויר. ימין קוד המים. שמחל קוד החם. חשר קוד העפר. והנה נכל חחד מד' נחיות ילז יחלו עלה יהיה בו עוד ג' נחיכו' היינו ימין ושמחל שנשי נפנים וחשר קוד קו החלעני כולו קודם לכן היה מעתו עליהם ולל היה פסול נזרעו. לף שחין כל נחיכה קוה היה עלמו כשורש חימין שנחלעה וים משמחל שנחלעה וים כשורש חימין חוא עלמו כחנרר כמחמר חז"ל ונשניה עוסה חקנב שיהמחל שנחלעה וחיה יש שנשורש כשמתו מן נחיכת החשר שהוא ג"כ קו החלעני כגון דוד והנה זה הנחיכה לפי שהיה למעה ח"כ יש נה ג"כ קלה החשון שהוא ג"כ חול מה שחין כן נשחיכת הפנים שהוא קו שחלעני והוא למעלה מכולו קודם. ולכן נזרע דוד היה כמה מהם לדיקים וכמה מהם רשעי, לף על כל זה חין נהם נחיכת שמחל ממש שהוא שמחל שנשחלע חו שמחל שנשיתין רק שמחל שנחלעה שהוא נקרח ימין לערך שמחל שנשיתין חו שמחל שנשחלע. ונזה תבין מה שמבואר נזוהר כי לעולם יקרחל נכללים נימין ועכו"ם נשמחל. והנה חם נערין זה נשניה יתירה יש עוד נזה כמה נחיכות היינו שנכל נחיכה יש ג"כ נחיכת פנים וחחור. ונחיכת פנים לף נשמחל שמחל חחוח חול יש נו לד קודם כל וכל העכו"ם שנשורש נקומתם מזה הנחיכי עתידין להתנרר ולנוב חל הקודם וחלה לחיים וחלה לדרחון. ומזה הנחיכה של פנים היה שורש כמה עכו"ם ולזה נשמחל חו ממיס ילז חם כמ"ם והוח ילחק שנשורש כשמתו שמחל לף ו מין שנשמחל שהוא ג"כ לד הפוכה פניס שהוא קודם ויעקב הוא קוד קו החלעני קוד החויר שכולו קודם. ולכן מלחכיהם ילז שמחל שנשורש ג"כ מיין לף מנחי' שמחל שנימין שהוא לד הפוכה חון שהוא חול. ועכו ילז מילחק שנשורש שמחל לף שנשחלע שנשחלע חול. ויעקב שהוא קו שחלעני כולו קודם לכן היה מעתו עליהם ולל היה פסול נזרעו. לף שחין כל נחיכה קוה היה עלמו כשורש חימין שנחלעה וים משמחל שנחלעה וים כשורש כמתו מן נחיכת החשר שהוא ג"כ קו החלעני כגון דוד והנה זה הנחיכה לפי שהיה למעה ח"כ יש נה ג"כ קלה החשון שהוא ג"כ חול מה שחין כן נשחיכת הפנים שהוא קו שחלעני והוא למעלה מכולו קודם. ולכן נזרע דוד היה כמה מהם לדיקים וכמה מהם רשעי, לף על כל זה חין נהם נחיכת שמחל ממש שהוא שמחל שנשחלע חו שמחל שנשיתין רק שמחל שנחלעה שהוא נקרח ימין לערך שמחל שנשיתין חו שמחל שנשחלע. ונזה תבין מה שמבואר נזוהר כי לעולם יקרחל נכללים נימין ועכו"ם נשמחל. והנה חם נערין זה נשניה יתירה יש עוד נזה כמה נחיכות היינו שנכל נחיכה יש ג"כ נחיכת פנים וחחור. ונחיכת פנים לף נשמחל שמחל חחוח חול יש נו לד קודם כל וכל העכו"ם שנשורש נקומתם מזה הנחיכי עתידין להתנרר ולנוב חל הקודם וחלה לחיים וחלה לדרחון. ומזה הנחיכה של פנים היה שורש כמה עכו"ם ולזה נשמחל חו ממיס ילז חם כמ"ם והוח ילחק שנשורש כשמתו שמחל לף ו מין

שלא העטירו שכתבתי לעיל שהוא בפתח הפתוח למעה נקו
הרומז שלא העטירו כמו שכתבתי למעלה וזו מיד ללו
לומס העיס הזדוקים שהם למעה בחלי עטירו החתחומה
שהם ג"כ מלומו סורם שהוא סורם החמר כמ"ם וללו
להליף לת העולם שעלה התפ"וס לומיות העו"ם למעלה
וללו להגניר ולהרוס לת העולם סוד העולכות שנק' עולם
בסוד הכתוב מן העולם ועד העולם כוי"ם נשער החומיו'
עד שרמז בעל הלקן לקבור דלת הפתח הזה וזה סוד
שעמדה לשכר נקבן זריות והתפללה היינו שלומיות העולכות
כפלה למעה בעקום רגל הת', שהוא נקבן זריות של קו
הרומב כמ"ם כשר לעיל ולומיות העולכ', כשר כתב' שלשכר
יריעתם כשלשי בדוגמת לורת לום ך וכשלר נקתם הפתח
שהיה נקו הרומב לז כעשה ממש דוגמה לורת לום ו"ס
קלומה כזה ם והוא סוד ו"ס קהוומה של לנרש והבן
זה היעיב . והוא סוד קבירת התיבה של מי שפני מי
העבול דכתיב ויקבור ה' בעבדו ולז כל הכעמות שהיו
לחיון לבא בתיבה ולידבק בלומיות העולי קלעה לומס
התיבה שהיא סוד הע"ס קהוומה וככתבו בה שבים שבעה
שבעה כעניבל בעדרם הבעלם : ולומן שלין לחו'
בשלשו בהון ולייהו לומן התקע"ד דורות שבקעטו בלא עת
שכשלר למעה בחלי עהיהו התחתומה בתוך העיס הזדוקים
ועולים בכל דור ודור והן הן עזי פנים שבדור : הרי
בשלים לפניך סוד לומיות לבר"ס קודש תיקון הלעיתי
וכיון שבשלמו לומיותי כתעורר סורם בשמעו שהוא ניעין
שביעין סוד חסד עלאה התגלה בפוס לעם וזה גרם
לחזירת החור ניסוד הגנוז לתוך העהיהו ע"י התעוררות
סורם בשמעו שהיתה דוגמת ניס טוקנן לל לומיות
העולכית כי שם היה לרוד וזה גרם גם לעליו' לומיות
העולכית ממקום שפילחה למעלה כמו שלכתוב הכל לקמן
בחר היעב וזו שהוקף לו לית ה' מבי טעמים ל' לרמוז
על עליית לומיות העולכות שהיל סוד ה'. הבי לרמוז שחזר
לור הגדול שים בו סוד ה' חסדים כמ"ם לעיל ומ"ז
שהקבו כל העולמות כמו שלכתוב לקמן :

ולא לומכל להחלפק מלבלות לך מה הוא ענין מ"ב
שהלדיקים עוסים נמלירים בשמהם לל העכיבה
בסוד הכתוב לליך ה' בפבי לשם : וע"י מלירים בשמהם
עושין יחוד למעלה בין ה"ת ומלכות והוא סוד בפלה :
והבוונה היא כי מליחת ת"ת ונ"ל לחר התיקון יפלה
בסוד ד"ו פרלופין ושם דבוקים לחיר בלחיר בסוד הכתיב
לחיר וקדם לרתבי וכתיב ל' ומבואם לשביעים כמו שלכתוב
הכל בלחריות בשער ג' והוא סוד כוחל ומערבי מלשון
ערוב כחות כמ"ם הכל לקיון : והטעם שבדבקו לחיר
בלחיר הוא כדי שלא יהיה מקום לחיצוניות המילוים כי
החילוים אין להם לחיזה רק בלחוריים ולא בשום מקום
לחר כמ"ם זה כמה פעמים ויבואר כל זה לקמן בשער ג' :
ולכן לי לחפשר להיות יחוד שלם בין ת"ת ומלכות להיותם

שהוא סוד שירי שירים כמו שאם יהיה בכלי חרש שמן אף
שתשבר ותתרוקן מן השמן לא ימלט שלא ישאר מעט שמן
נדבק בשברים ומזה האור שנדבק בכלים הוא סוד ניצוץ קדוש
המחיה את הקליפות כמ"ש לקמן בש"ב זה לא שייך כאן
במקום גבוה כזה שאנו עסוקים בו כי כאן כתיב כי לא ידח
ממנו נדח שאף השברים עצמן אחר שנתלבנו ונצרפו חזרו
להיות טהורין ונעשה מהם בריה חדשה בסוד תחית המתים
בסו"ה ביום השלישי יקימנו ונחי' לפניו שהוא נעשה ע"י
השל העליון שירד עליהם והחי' אותם כמ"ש לקמן רק מתחלה
אודיעך ס"ג מ"ש חז"ל עשרה קנין חכמה ירדה לעולם ט'
נשלה א"י וחלק י' נשלה כל העולם : והכוונה כי תדע מ"ש
למעלה שאחר שירד אור הגדול מיסוד הגנוז ששם הוא סוד
רזא דמחשבה סוד החכמה וירח במרוצה גדולה עד שהגיע
למשה לקו הרוחב שבשהי' ששם היה מקום המלכות של אורות
השהי' כמ"ש וזה האור כבר אמרנו שהוא סוד ד' מילואים ע"ב
ס"ג מ"ה ב"ן שהם במספר יברך והוא סוד הכתוב יה"ו אור"ך
במספר שוה . ומתוך מרוצתו הכה ברוסן כלי מלכות ומשם
חזר למעלה כמ"ש לעיל והוא סוד ויהי אור מלמד שלא
נתקיים רק שנגנז למעלה כמ"ש לעיל ולכן ויהי אור הוא
סוד רחל במספר השוה שמשם הזר למעלה . והנה כבר
נתבאר כלל גדול כי לעולם האורות העליונים אף שמסתלקים
ממקומם מניחים רישומם במקומם כדי שיוכלו לשוב למקומם
הראשון כמ"ש זה כבר למעלה ולכן זה האור הגדול שירד
למשה וכו היה רזא דמחשבה סוד החכמה והגיע עד למשה
במקום שהיה שם כלי המלכות ושם הניח רישומו ועיקר האור
חזר למעלה כמ"ש וע"ז הרישום נתקשרה ברזא דמחשבה
שע"י חזרה להיות מתחדשת כבריה חדשה . ע"י תקות חוש
השני שהיא נקשרת ע"ז החצ בסוד הכתוב ויש תקוה לאחריתך
ושבו בנים לגבולם כמ"ש הבל לקמן . והנה זה הרישום
נשאר במקום המלכות וחלק עשירי ממנו שהוא סוד מלכות
מזה הרישום יוד למשה במקום ג' עולמות בי"ע כי לעולם
המלכות של עולם העליון הוא יורד ומאיר בעולמות שלמשה
כמ"ש בשער ב' שהוא עיקר סוד השתלשלות העולמות להיות
סופה נעוץ בתחלתה כמ"ש הכל באריכות : והנה כבר נודע
שסוד המלכות הוא סוד ארץ ישראל . והנה זה הרישום כבר
נתבאר שהוא בא מיסוד האור האמיתי שהוא יסוד הגנוז באין
סוף כמ"ש למעלה ובו רזא דמחשבה סוד החכמה . וז"ש
חז"ל אוירא דארץ ישראל מחכים והוא מובן : והשתא מבואר
ממילא מה שאמרו עשרה קנין חכמה ירדה לעולם הכוונה
כי זה הרישום שנשאר מאור רזא דמחשבה סוד החכמה הוא
בסוד קנין שהוא סוד ק"ב חרובין כמ"ש בשער ב' ובו סוד
עשרה ספי' כי כל אור שלמעלה הוא בכלל מעשר כמ"ש
וירדה זה הרישום עד המלכות שהיא יסוד עולם כנודע וט'
חלקים ממנו היינו מזה הרישום נשלה ארץ ישראל היא סוד
המלכות שנשארו שם ט' חלקים כנ"ל והיא סוד ארץ ישראל
כמ"ש וחלק העשירי ירד לכל העולם היינו לכל השלשה
עולמות בריאה יצירה עשיה . והוא מובן :

ועתה נבא אל הביאור כי אחר שחזר זה האור למעלה
ונשאר רישומו למשה ומזה בעה"ר אל ספירות הכתר
שבשהי' שיתפשט שנית למשה עד מקום המלכות והחכמה
ובינה ילבישו את הכתר אז ירד האור שנית דרך הכתר והכתר
באשר שהוא זך מאוד יכול לסובלו וחכמה ובינה אחר שהם
מקבלים דרך מסך כלי הכתר יכולו ג"כ לסובלו והגיע האור
עד מקום השברי כלים עד שהגיע אל כלי המלכות וע"י שהיה
בה כבר רישום זה האור ועתה בא אריה עיקר האור שהוא
השורש שלנו וזה האור כבר אמרנו שהוא סוד ד' מילואי
הוי"ה שיש בהם ט"ל אותיות ועי"ז השל קמו בסוד תחיית
המתים בסוד הכתוב הנבא בן אדם על עצמות היבשות האלה
לאמר מארבע רוחות בואי הרוח . כי ד' רוחות הם סוד ד'
מלואי הוי"ה שהם סוד ד' בחינות שברוח הכללי כמ"ש למעלה
ובהם ט"ל אותיות וע"י ד' רוחות הנ"ל קרבי עצם אל עצם
חיל גדול מאוד והבן זה : והנה תדע שמה שאמרנו שהמל'
ירדה עד עולם העשיה הכוונה הוא כדי לעשות הכנה לג'
עולמות בריאה יצירה עשיה לקדשם להיותם. נכללים בקדושה
כי מתחלה היו בסוד ארץ כנען כמ"ש למעלה והיו למשה מקו
הרוחב ברגל הת' כמ"ש למעלה ועתה אחר שירדה שם המלכות
נכללים בקדושה ונק' נ"כ בשם ארץ ישראל בסוד שאמרו
ז"ל שאברהם הלך למסעיו בכל אשר ידרוך דכתיב קום
התהלך לארכה ולרחבה ואמרו כדי שיהא נוח לכבוש לבניו
ובכל מקום אשר ההלך נקדש הארץ והיה נכלל בכלל ארץ
ישראל. כי ארץ ישראל האמיתי הוא רק ירושלים בלבד שהיא
מכוונת נגד ירושלים של מעלה שהיא סוד המלכות בסוד הכתוב
כעיר שהוברה לה יחדיו כמ"ש בשער האותיות : ושאר הארץ
היה נכנה בשם ארץ כנען ועתה נקדשת ונק' בשם ארץ
ישראל והג' עולמות בריאה יצירה עשיה עלו ג"כ עם אור
המלכות אחר שנתקנה ועלתה למעלה באצילות הם עלו ג"כ
עמה למעלה מן קו הרוחב וישבו תחת קרקע אצילות כמ"ש
בשער ב' ואור המלכות נתקנה בתחלה למשה בעולם עשיה
ע"י אור שירד מיסוד הגנוז באין סוף שהוא סוד יו"ד זעירא
סוד טפת חדר המדגלה בסומא דאמה שהוא סוד רזא דמחשבה
סוד החכמה סוד יו"ד רבתי והוא סוד הכתוב אשר עשיתי
בסתר רוקמתי בתחתית ארץ . כי ככר אמרנו שסוד יו"ד הוא
סוד ג' נקודות דכלילין בחד בסוד סת"ר שהוא סוד תלת
טיפין דאזדריקו ממוחא עילאה סוד סגולתא וזהו אשר עשיתי
בסת"ר רוקמתי בתחתית ארץ סוד עולם עשיה שנקרא תחתית
ארץ כי כל הנ' עולמות בריאה יצירה עשי' כולם הם בערך
ארץ נגד עולם אצילות ועולם עשיה שהיא תחתונה מן הנ'
עולמות היא נק' תחתי' ארץ ושם נרקמה ונתציירה בסוד התחי'
בסוד הכתוב כנבינה תקפיאני וגו' כמבואר מתוך דברי הזוהר :
והנה ככר אמרנו שבזה האור שירד מיסוד הגנוז באין סוף
בו היו כלולים ה"ח שהם סוד ה' הוי"ת המתקבצים ביסוד :
בסו"ה וילקט יוסף את כל הכסף ה' כסף כמ"ש בשער ב' :
וע"ז נתוסף לשם אבר"ם שהיה נרמז קודם התיקון כמ"ש
למעלה. עתה נתוסף לו סוד אות ה' ונעשה אברהם הרומז
לאבר מ"ה שהיא סוד אבר הקדוש היינו יסוד הגנוז באין
סוף שבו רזא דמחשבה סוד שם מ"ה כמ"ש במקומו ובזה
תבין סוד מאמרז"ל ע"ם אלה תולדות שמים וארץ בהבראם
חד אמר אל תקרי בהבראם אלא בה' בראם .
וחד אמר אל תקרי בהבראם אלא באברהם. ושניהם לדבר א'
נתכוונו שאמרנו כי קודם שירד זה האור מיסוד הגנוז בא"ס
היו כל האורות שבבחירו בסוד יסוד העפר הכללי ואינו יכול
להוציא שום פעולה רק אחר שבא עליו סוד אור הגנוז שהוא
סוד רוח הכללי שבו נכללים כל הנ' יסודות אמ"ש בסוד ג'
נקודות הכללים בסוד נקודת יו"ד בסוד סת"ר : ובזה האור
היו נכללים ה"ח שעי"ז נתוסף אות באברהם ועתה מובן כי
מר אמר הדא ומר אמר חדא ול"ם : ובזה תבין סוד גדול
מה שאמרו ז"ל אברם אינו מוליד אברהם מוליד : והוא מובן
עם"י דברינו : ועתה נבא לביאור הס' ביהושע שהתחלנו ונפתח
לו פתוז בפני עצמו :

פתח ו' דרך א' בו יתב' סוד יציאת אברם מחרן

כתיב לך לך ממלכך וממולדתך ומבית לביך אל הלרז
מלכי

מתייחדים פנים בפנים כי ניד לחר שהפרד ממנו יתגלו
החוריים : והיל סוד מזוזה וסוד שדי הכלכתי בזוזה שהוא
סומר שפתח כמ"ם בנקודו . לך כשהלדיקים מוסרים לת
בשמתם לל העביבה סוד העלכות לזי כל לחד לחז בשהרסו
שהמרנו למעלה שהורם השמות הס מן סורם החמר ים
שהם ג' מדריגות היינו ים מסורם ימין שבימין ים מסור'
ימין שבשמלל ים מלומלע שבחלע שהם בבי לנרשה
ילחק יעקב כמ"ם לעיל וסס מסלימין הכוחל של החמורי'
של ת"ת ומל' בעקו' היל כוחל שהי' מחחלה . לפי
שהורם הוא ג"כ סוד החמורי' ובעקו' הס סומרי' שפתח
ולל יכלו החילוני' להחז בחמוריים כי הס מגיני עליהם
לפי שבשמתם חמיד מסערת דימיעת כמ"ם לעיל שהם
הזהר ולין להם סוס לחיזה בימין ולף שגם הס מסורם
החמוריים עכ"ז הוא מנחיכת ימין שבחמור כמ"ם לז היל
נק' של המלך ובחה לפבי' ולומרת קמי' קב"ה חמי בחלי
שבח לחיכת לקמך לקמך דייקח והוא סוד הכהוב ויקח
לחת מללעותיו ויקבור בשר תחחיה הכוונה כי לחמוריים
של הוי"ה הוא ע"ב והוא סוד ימין שבימין שבחמור
ולחמוריים של שם מ"ה הוא ק"ל והוא סוד לומלע שבחלע
שבחמור הרי ע"ב ק"ל הוא י"ב שם"ה הבה ה' רוכב
על ע"ב ק"ל . והבן זה . ומלוי של שלהים הוא בחשבון
גרחניי"ם גי' ש והוא סוד ימין שבשמלל שבחמור . הרי
ג' שמות שלו הס בחם לומות שם"ה כי לחר שלקח
לחת סוד המלכות שנק' לחת דכתיב לחת היל יוסף
חמתי ולקחה מלדו שהוא מלעותיו כמד"ש ולשלע המשכן
הוכיח לקבור שם"ה שהכוונה סוד הבשמות של לדיקים מן
שלפא שבחי' שהם סוד שם"ה כמ"ם. והבן כ"ז היעיב :

דרך י"ב בו יתבאר סוד שבירת הכלים וירידת המלכות עד עולם העשיה

ונחזור אל הענין בענין שבירת הכלים שהם היו ממש
דוגמת שבירת כלי חרס ששבירתן זו היא טהרתן
אך זכור ואל תישכח הכלל הגדול שאמרנו למעלה שכל האורות
שהיו בשהירו קודם שבא אליהם אור מלמעלה דרך הפתח
כולם היו מן אור המלכות היינו מן הרשימו שנשאר בשהירו
אחר שנסתלקה אורה אל הצדדים כמ"ש למעלה והמלכות נק'
חר"ם בסו"ה האומר לחרם ולא יהיה : כי היא מקבלת ע"י
היסוד סוד ח' סוד מילה שנתנה בשמיני וי' הוי"ת שהם בני'
ס"ר בסו"ה וירא ה' כי ס"ר לראות הרי חר"ם וגם נק' חרש
בסוד הכתוב מאיים אנו משמיע ברע. לפי שהיא סוד רביעית
וסוד שביעית והיא עצמה סוד ה' הרי חמישי רביעי שביעי
הוא סוד חר"ש לפי שבקבלת נבואות מיצחק סוד ח"ר אך
שהם רפויים כשבאים אליה בסוד מלוי אלהים ביודין שהוא
כני' ש' כמ"ש הרי חר"ש ועיקר הכוונה שהיא עצמה אמרנו
לעיל שהיא סוד יסוד העפר הכללי במ"ש לעיל ולכן האורות
אלו דם סוד כלי חר"ש ולפי שהאורות שלמשה נדבקו בהם
הסיגים וקבלו טומאה הוצרכו לשבירה ששבירתן היא טהרתן.
ותדע מה שגילה לנו האריז"ל בסוד שבירת הכלים שמן
השבירים עצמן נעשו הקליפות ומעט אור שהיה נדבק בשבירים
שהוא

מאד לרחך ולעשך לגוי גדול ולגדלה שמך והיה ברכה. הנה זה הכתוב הוא קיצור הענין שהוא עיקר סדר עולם כי מתחלה היה לריך לכתוב מניח לניך ולח"כ ממולדתך ולח"כ מארלך . כדרך היולאים מניח לניכם למדינה לחרת שמתחלה יולא מניח לניו ולח"כ מתרחק יותר ויולא מניח מולדתו שהוא מפחתו הדרים בעיר לניו ובקיולא מעיניו הוא יולא מניח מולדתו ולח"כ מתרחק יותר מכל ארלו לארץ לחרת וכאן הפך הסדר. אבל לפי הדחק שלנו הוא מצוחר בעוד עעם ודעת הקדמה קטנה מתוך כתבי האר"י ז"ל שפיי ע"פ כי מי גוי גדול וגו' ופי' הוא ז"ל בקיצור עושים רלונו של מקום אז שהכניס מים מן הנהר הגדול כאר פרת קוד יקוד שנו קוד הפריה ורבי' . והיקוד הוא קוד חות גימ"ל בקוד גומל דלים אז ים לשם יכיקה מן המקור קוד יו"ד קוד החכמה ע"י חות ו' קוד התפארת ואז נקרא' גוי גדול שיונקים מן חות ו' בקוד הגדלות בהתדבקותו בחות יו"ד ואז נקראים בשם ישראל שהוא מעוררין לי רחם כי קוד היו"ד הוא קוד הרחם : אבל בשאין עושים רלונו אז חות ו' בלי רחם והוא בקוד הקטנות ואז נקראים בשם יעקב ויעקב הוא הקטן עכ"ל בתוספת ביאור : ולדעתי זה שאמרו ז"ל בשעושין רלונו אז אין מקפר . והכוונה שבשעושין רלונו אז שותפים מן הנהר הגדול קוד יקוד שהוא רוח הכללי הבולל ג' יקודות הויה עיס שם ואז שם בקוד הגדלות שיונקים מן חות ו' בקוד הגדלות בהתדבקותו בחות יו"ד ואז נקראים בשם ישראל שהוא מעוררין לי רחם כי קוד היו"ד הוא קוד הרחם : אבל בשאין עושים רלונו של מקום

קדושות שנשארו במאסר בסו"ה ראיתי דמעת העשוקים ואין להם מנחם כי זה היה לצורך הנהגת השמטה שמיטת הנסיון והצירוף והם מתברר' ועולים מעט מעט ע"י מעשים טובים בלימוד התורה וכוונת תפלות ומתחדשים בכל יום בסוד המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית ואח"כ עשתה הבינה תנועה כי אור המלכות שהיא סוד יסוד העפר אף שעלתה מן המים הזדונים עדיין היתה בסוד רפש וטיט ואינה ראויה לזריעה לכן עשתה הבינה תנועה ומן התנועה נולד הרוח סוד יסוד האויר ומן האויר יצא מים כי סוד האויר הוא סוד התגלות אור הכתר שנתגלה מחמת תנועת הבינה כמו שכתבתי ואז השמש יצא על הארץ ויצאו מים מן האבנים מפולמות סוד אבני בהו כי אחר שזרח השמש על הארץ התחילה הארץ להתייבש מריחותה ואז יוצאים מהם אדים בסוד הכתיב ואד יעלה מן הארץ הרי מים מרוח . ומן המים יצא אש ע"י זריחת השמש במים יצא אש הרי איש ממים הרי נתגלו ג' יסודות אמ"ש . ואותן שלשה יסודות הוא סוד גדולה גבורה תפארת שבהתירו שנתגלו למטה תחת כתר חכמה בינה ואור המלכות שהיא סוד יסוד העפר שהיתה מתחלה בסוד רביעית עתה ירדה תחת אמ"ש ונעשי' בסוד שביעית ואח"כ נתפשט הכתר כמו קו עד למטה עד קו הרוחב וכלל בתוכו הג' יסודות אמ"ש וגם אור המלכות היינו איהו בנצח ואיהי בהוד ואח"כ נתקפל הכתר חציו בחציו ונתן אותם האורות לחו"ב והחו"ב נתיהדו יחד ואז נתומקה כח באמ"ש ויצאו מתוך הבינ' ונתגלו והולידו הזעטתם שהם סוד נה"י שבבהירו ואז נתגל' אות ן של הוי"ה שהו' סוד ו"ק גג"ת נה"י ואז היצירה אור המלכות שהיא יסוד העפר לידד עוד למטה תחת נצח הוד יסוד כי הם ג"כ דוגמת אמ"ש והיא יסוד העפר . ולכן לעולם הנצח הוד יסוד באים בסוד תוספת כמו שאכתוב לקמן בשער הב' הרי עתה המלכות בסוד עשירית הרי נשלמו עשר ספירות בבהירו עלאה . ואחר שהת"ת לא הי' יכול לעלות למעלה כמו גדולה גבורה כי לא היה יכול להצטייר ממוך לאור הכתר שהוא אור פשוט שאינו יכול לבוא לידי ציור והוצרך לישב רחוק מאור הכתר תחת גדולה גבורה ובין אור הכתר והת"ת זה האור נקרא דעת והוא מעט דומה לת"ת שהוא מעט נגלם יותר מאור הכתר עצמו אבל לא בא לידי ציור גמור : ובזה תבין מה שאמרו שהדעת לא נחשב לספירה בפני עצמה רק שהוא התנוצצות הכתר אבל כאן בבהירו עילאה נחשב ג"כ לספירה שעם הדעת נחשבו לי"א אותיות וכולם הי' בסיר מלכו' כי כולם נעשו מרשימו אור המרכות וכולם הם בחינת יסוד העפר הכללי ואף שאמרנו שנתגלו סוד אויר מים אש היינו כי גם כל יסוד הוא כלול מארבע יסודות והם סוד אמ"ש שביסוד העפר ולפי שכולם הו' בסוד יסוד העפר ולית לה מגרמה כלום הוצרכה הבינה לפתוח פתח במסך המקף כדי שיבא בבהירו יסוד הגנוז שבו טפת חסד מאור רוא דמחשבה שהוא סוד תלת מיסין דאודריקו ממוחא עילאה סוד החכמה הגנוזה באין סוף והוא כולל ג' יסודות אמ"ש הכלולים ביסוד האויר שהוא הראשון שממנו יוצאים כל השלשה אויר מים אש. ואחר שנפתח הפתח ירד האור במרוצה גדולה בסוד טפת זרע היורה כחץ בסוד הכתוב אור זרוע לצדיק ולא יכלו האורות שבבהירו לקבלו והכה למטה בכלי המלכות ומתוך שירד במרוצה חזר לאחוריו ועמד בפתח הבהירו בסוד והוא יושב פתח האוהל והגיע פגם לאורות הבהירו כך אחד לפי ענינו היינו מעט פגם בנ' ראשונות ומיתה בשבעה מלכים ועילוף באור המלכות והיישום מאור רוא דמחשבה סוד החכמה נשארו למטה ט' חלקים בקרקע האצי' סוד ארץ ישראל וחלק עשירי ירד עם אור המלכות למטה ער עולם העשיה וע"י זה הרישום היתה יכולה המלכות לעלות למעלה בסוד תקות חוט השני בסוד הכתוב ויש תקוה לאחריתך ושבו בנים לגבולו וזה השבירה שהיתה בשבעה מלכים הוא סוד שבירת הלוחות כמ"ש במקומו . ואח"כ ירד פעם שנית האור שהוא סוד ט"ל אורות שהם סוד ד' מילואים ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שיש בהם ט"ל אותיות וע"י זה הטל החי' את המתים . ונעשו כל האורות בסוד מעשה מרכבה היינו זה מרכב לזה וזה לזה כי הח"ב הלבישו את הכתר ונעשו לו מרכבה בסוד הכתוב סולו לרוכב בערבות בי"ה שמו והשבעה אורות שהוא סוד ת"ת הכולל אותם הלבישו את ח"וב והמלכות הלבישה את הת"ת בסוד נקבה תסובב גבר ונתקנו כל האורות ע"י זה האור מרוא דמחשבה שירד דרך הפתח ונעשה להם בסוד פנימי ומקיף היינו אור הפנימי הוא סוד הט"ל אורות שהם סוד ד' מילואים הנ"ל ואור המקיף נעשה מן כ"ב אותיות שבכל אות ואות יש בהם רל"א פנים ורל"א אחור ונעשה המקיף בסוד פנים ואחור היינו י"א אותיות מן אל"ף עד כ' וכ' בכלל שהם י"א אותיות נעשו מקיפי' סנימיים לי"א אורות שבבהירו וי"א אותיות מן ל' עד ת' נעשו מקיפי' אחוריים ג"כ לי"א אורות שבבהירו ובפנימי' המרכז של רל"א שערים הם א"ל ב"ם וכו' סוד אור ישר וחיצונים שהם האחוריים המרכז שלהם ל"א מ"ב סוד אור חוזר . וכנגד כל מרכז יש באור הפנימי שהוא קו הישר סוד ט"ל אורות נגד כל מרכז פנימי ב' אותיות י"ה ונם ב' אותיות מן ב' מילואים ע"ב ס"ג ונגד כל מרכז אחור עמדו ב' אותיות ו"ה ונם ב' אותיות מן ב' מילואים מ"ה ב"ן כמו שהצנתי לך הציור למעלה ועוד אשיב ידי לצייר זה הציור בקיצור בשער הב' . הרי כי נתמלא הבהירו כולו אור גדול מבית מחוץ תצפנו זהב טהור סוד אור מרוא דמחשבה שיש בו אדמומית אבל הוא טהור בסוד טלא דברולחא כמו שאכתוב בשער הב' :

ובזה נשלם שער אורח צדיקים . בעזרת נורא ומקים . והוא יוציא לחפשי לאסורים בזיקים . ב"ב אכ"י :

פתח א' דרך א' בי יתב' סוד עיר' המלביש אודך

על בי נזדאת נפלאת נפראים מעשיך ונפשי יודעת מאוד : אהובי אחי יקירי הנה עתה באתי להודיעך בדרך אמת לידע ולהודיע סדר נכון איך נעשה עולם דתיקון הנקרא בפי הכמי האמת עלמא דאתקלא. וביאור היה השתלשלות של העולמות איך יוד רצונו של בעה"ר להדרינה לפדרינה עד שבא לכלל תבלית בי"אות האדם התחתין האנושי כי זהו כוונת תבלית התחדשות השמשה הזאת להיות הבחירה נתונה לבני אדם להרע ולהטיב דכתיב החיים והמות נתתי לפנין והבר תלוי במעשה התחתונים כמאמר ז"ל התחתונים צורך נבוה דם : כי באתעדתא דכתתא אתער עובדא לעילא והכל רק ע"י אומה

אומה הישראלית כי נשמותיהן הם חלק אלוה ממעל כי הם עמיסים מני בטן כמ"ש כ"ז לקמן : והם קשורים בתקית חוט השני שע"ז החוט יש כח בידיהם להגיע כל הגלגלים וכל העילמות כמד"א יעקב חבל נחלתו ואם יניע בהחבל בקצה התחתון לכל אשר יחפוץ יניע גם קצה העליון בסוד הכתוב וידו בדנה הים ובעוף השמים שהם כל מלאכים והיכלות והעולמות הכלולים בספירת המלכות שמכונים בשם דנת הים והכלולים בת"ת המכונים בשם עוף השמים כמ"ש הכל לקמן שער שם מניע מעשה התחתונים ולא למעלה בעולמות הכלולים בחכמה ובינה כמ"ש במקומו אך לפעמים מניע הפגם אם עונם נדוד מנשוא מניע גם איזה פגם למעלה בחו"ב ואז בוודאי נעשה דין ברשעים כי אין מי שיעמיד להם והבן זה : כמ"ש בסוד הכתוב קץ כל בשר בא לפני ואמרו ז"ל ז"ש הכתוב החמס קם למטה רשע החמס קם אתמהה אלא אי קם הוא למטה רשע כו' לחיובו של רשע : והכוונה כי פני' הוא סוד חכמה בינה במספר השנה :בא הכתוב להגיד פשעם ועונם כי רב הוא שהגיע הפגם עד חו"ב וז"ש בא לפני'. וכדי שלא יקשה בלבך הלא מעשה התחתונים אינו מגיע שם כי שם כתיב עון וחרון במקומו ולזה עציבו קמי' דקב"ה קמי' די"קא והבן. לזה הביאו ראיה מהכתוב ובא רעהו ויגיד עליו החמס קם למטה רשע החמס קם אתמהה הכוונה כי ק"ם הוא נ"ב סוד חכמ"ה בינ"ה במספר השנה ולזה אמר אתמהה ותירץ אי קם למטה רשע וחיובו של רשע בשביל גודל העונות והבן . ויבואר ב"ז במקומו ונחזור אל המבוון :

הנה אמרינו שזה המקום פנוי הנקרא טהירו שדברינו בו בשער הראשון היה כולו אור גדול מאוד ולא היה אפשר שזה האור יתגלם ולבוא לידי ציור ולא יכלו העילמות להצטייר בתוכו כי לא יוכלו לקבלו כי כל ציור צ"ך להיות מגלם אבל זה האור ה' בפשיטות רב והוא קדוב לאין סוף שהוא מתיחד עמו כמ"ש בסוד הוא ושמו א' ואף שבארנו בשער הא' שבזו הטהירו היו בו עשר ספי' וגם שמות הקודש ומילואיהם ומילוי מילואיהם וב"ב אותיות התורה ורל"א שערים פנים ואחור תדע כי הכל היה שם בהעלם מוחלט רק ע"י התבוננות שהורשינו להתבונן בהם ולידע גדולתו של בעה"ר : ואיך נתפשט רצונו הטוב לחדש עולמו להטיב לברואיו הורשינו לתאר בדם איזה שם או תואר והכל הוא רק ברוא דמחשבה ובהעדם גדול כמבואר מתוך הכתוב שהתחלנו בו בזה השער ובשביל זה הטעם כמה מהראשונים נמנעו עצמם מלבאר זה השער הראשון : ומשכו ידם מלנגוע בהר וכן הוא בברייתא דאברהם אבינו הנמ' ספר יצירה שפתח דבריו ביאר בסוד מעשה בראשית הם הדברים שביארנו בשער הראשון והזהר באזהרה גדולה ואמר עשר ספי' בלי מה בלום פיך מלדבר ולבך להרהר ואם תרוץ לבך שוב למקום שנאמר והחיות רצוא ושוב שיהו כל הדברים רק ברצוא ושוב למקום שהורשית להתבונן ואף אני לא באתי לגלות אלא לכסות כי הגלוי מביא לידי כסוי ולידי העלם וההעלם מביא לידי גלוי סן יבא לההוס ח"ולראות אל ה' ויהה במתעתע וירצה לחשוב בו איזה סברא . ויחשב לך למחשבה זרה . כי הסברא בו אולת . רבת הניזקין מועלת : ולכן פתחתי לך זה השער הראשון אך בקיצור מופלג שאסור להרחיב בו הביאור אך שמזה תוכל לבוא בשער הפנימי ולאור באור החיים כי בסוד עולם התיקון שרצוינו לדבר בו יש בהם כמה דברים שניראים שהם כמו מלתא בלי טעמא ואינם מתיישבים על הדעת : ואחר שתדע הדברים שהודענו בשער הראשון שהוא סוד מעשה בראשית שאף שלא נתקיימו בצורתם הראשון עכ"ז היה בהם שורש שבן הוא צריך להיות בעולם התיקון שהוא סוד מעשה מרכבה כמו שיתבאר לפנינו וסך המעשה היה במחשב' תחלה להיות כן כמו שתרא' בעין שכלך. ולכן יהיו כל הדברים הנאמרים בשער הא' לנגד עינך ואז עינך תחזינה מישרים ויאירו עינך ויגל לבך :

תחזית הכל תתנו כל הציור לנגד עינכם מה שציירתי בשער הא' הרל"א שערים פנים ואחור והם סוד המקיפים ל"א אורות שבבהירו עלאה. וקו הישר שירד מסוד הנזנו באין סוף לתוך הטהירו שהם סוד ד' מלואי הוי"ה שיש בהם ט"ל אותיות הוא סוד אור פנימי של האורות שבבהירו עילאה ומבואר שם שבכל אור מקף שבכל ספירות יש בהם א"ך שורות ובכל שורה כ"ב אותיות שהם רל"א שערים פנים ורל"א שערים אחור והמרכז הוא סוד אלב"ם והם דרך כלל נקראו פנים עד אות כ' והוא סוד אור ישר ומן אות ל' עד אות ת' יש בהם ג"כ בכל אות רל"א שערים פנים ורל"א שערים אחור והמרכז שלהם היא בהיפוך ל"א מ"כ כמו שציירתי למעלה : והדך כלל הם בח' אחור שהוא סוד אור חוזר וכולם בסוד מקיפים אלו מקיפים פנימי' ואלו מקיפים אחוריים : ואל יקשה לבך לומר הרי נת' שם מתוך הציור שהרל"א שערים פנים ואחור שמן אות כ' ועד ת' עמדו למטה תחת הרל"א שערים פנים ואחור מן א' עד כ' ולמה יקראו אלו פנימים ואלו אחוריים : זה תבין אח"כ והנה נתבאר שם שנגד כל מרכז עמדו ב' אותיות מן שם הוי"ה בקו הישר שהוא סוד אור פנימי היינו ב' אותיות י"ה באותיות הפנים וב' אותיות ו"ה באותיות האחור וגם ב' אותיות מן ב' מלואי ע"ב ס"ג בפנים וב' אותיות מן ב' מלואי מ"ה ב"ן באחור . ותן עינך בתמונה המצויירת בשער הא' והתבונן בו אז תצליח . והנה נתמלא כל הטהירו עלאה מזה האור מבית ומבחוץ תצפנו זהב טהור במ"ש בשער א' והוא עולם הראשון שנאצל מן אור אין סוף ונק' בפי חכמי האמת עולם המלבוש לפי שאלו האורות נתייצבו כמו לבוש שע"י הנועת המקיפים שאין הנועתם שוה יפגוש אות באות אחר כמ"ש הכל בשער א' וע"ז נאמרו האותיות לאיבן ולרחבן כמו לבוש שהוא שתי וערב וע"י תנועת המקיפים נעשו מזה האור ג"כ כמו שרשטין לרחבו דרך מהלכתם סביב הנקודה כי כל מהלכתן הוא דרך רוחב הטהירו אם הבין השב והיא סוד שירשוט של ס"ת כמ"ש במקומו והוא סוד בגדי יש"ע שמזה עולם המלבוש מקבלים העולמות שלמטה ע"י ש"ם צינורות כמ"ש לקמן שהוא סוד יש"ע במספר השוה בסוד הכתוב ה' מלך גאו"ת לבש סוד בגדי קוד"ש במספר השוה והוא סוד כבי"ש דרחמי'שהוא סוד לב"ש במספר השוה. ובאלקיצור יפה:

דרך ב בו ית' איך נאצלו העילמית שלמטה

והנה באשר שנתמלא כל הטהירו אור גדול שהוא זך ובחיר מאוד שלא יכול לבוא לידי ציור כנ"ל והוצרך לעשות עור צמצם אור לעשות מקום פנוי לעמידת העולמית . ולכן רמז בעה"ר שאלו האורות שבטהירו יתקפלו מניה וביה בסוד שאמרו כהדין קמצא דלבישי' מניה ורמזו בתלת קמצ"א סוד רל"א במספר השוה . שאיתן הרל"א שערים שהן בסוד פנים ואחור כנ"ל ומלאו את הטהירו נפסק הלבוש לשנים ועלו חצי תתתין אחורי חצי עליון בסוד הצמצם ועמדו אותיות שהיו דרך כלל בחי' אחור נגד אותיות שהם בחי' פנים. וגם כל השמות של ד' מילואים עמדו ג"כ האחור אחורי הפנים הינו מ"ה נגד ע"ב וב"ן נגד ס"ג : הנה אם תשכיל ותבין בענין שכלך תראה אחר שנתקפל אור הטהירו בסוד המתנשא מימית עוזם כמבואר ביונת אלם וכבנפי יונה ע"ש והבן איך נאצלו האותיות הפנים ואחור בסוד הכתוב ה' יברך את עמי בשלום. הכוונה כי אלו האותיות שהוא סוד הנזה התמונה נתנה שנעשה בסוד מלכו"ש איתי' בישלו"ם אוי פנימי שלם יהוא

שהוא סור קו היושר שהם ד' מילואי במספר יבר"ך והוא מלשון הרכבה שע"ז זכו עם כרושו להיות מרכבה למעלה ואחיזתן מקו היושר כמ"ש לקמן והם סוד ד' דגלים שהיו במחנה ישראל. כמ"ש בשער אותיות במקומו. וראה והבן כי אחרי שנספקו אורות הטהירו לשנים נעשה כל מרכז בסוד א"ל ב"ם כי עלה מרכז ל"א תחת א"ל היינו הלמ"ד אחורי הא' וא' אחורי ל' וכן מרכז מ"ב נגד מרכז ב"ם הרי הכל באורך וברוחב א"ל ב"ם וכן כל האותיות היינו הרל"א שערים אם תעיין בתמונה המצויירת בשער הא' תראה איך הכל היה בסוד א"ל ב"ם ויש כהם סורות נסלאים ואין אנו כאן בביאורם. גם תראה איך עמדו אורות הפנימיים האחר אחורי הפנים א"ב עמדו ב' אותיות ו"ה שבאחור נגד ב' אותיות י"ה שבפנים ונעשה הוי"ה שלימה. וכן מלוי מ"ה שבאחור נגד ע"ב שבפנים ומלוי ב"ן נגד ס"ג כזה .

ותראה בציור שלפניך כי ג' שמות ע"ב ס"ג מ"ה שיש בכ"א מהם עשר אותיות הרי נסתיימו ביסוד ומלוי ב"ן שאין בו רק ט' אותיות כבר נסתיים בהוד כי האורות שבטהירו הם י"א כנזכר בתמונה והמקיפים הם ג"כ י"א שיש בהם י"א מרכזים ומרכז המלכות הוא כ"ת ת"ך ומרכז היסוד הוא י"ש ש"י וממנו מתפשטים ש"י עולמות שעתיד להנחיל לכל צדיק וצדיק. כמאמר הכתוב להנחיל אוהבי י"ש: ולפי שמסתיימין ביסוד לכן שם העצם של ספי' היסוד הוא שד"י שאמר לעולמו די דייקא בסוד ה' אחד ושמו אחד והבן . אבל בספירת המלכות אינו מגיע שום אות מד' מילואים לכן אמרו עליה שהיא סוד עולימתא שפירתא דלית לה עיינין ופירושו דלית לה מגרמה כלום רק שהיא מקבלת מאורות העליונים . וסוד עייני' הוא על פי שמבואר בכתבי האר"י ז"ל שבעולם העליון שם הוי"ה הוא ברוא דעיינין כזה. שיש בזה השם כ"ב עיינין נגד כ"ב אותיות שנארגו בזה העולם . ויש נוסחא בכ"ד עיינין והיא למשה ואין כאן מקום ביאורם : ומזה השעם הוצרכה המלכות למעט עצמה בסוד הכתוב צאי לך בעקבי הצאן שהוצרכה לירד ולהתלבש בעולמות שלמטה כמ"ש לפנינו . והנה הנ' אותיות שהם ביסוד הם כ' יודין וא' כזה ייא היינו ב' יודין מן ע"ב ס"ג וא' מן מ"ה כמבואר בתמונה הנ"ל כפי שביסוד נגנז האור שלמטה כמ"ש בסמוך ושם הוא בהעלם מוחלט ומשם יורד ומתפשט ומאיר לכל עולמות שלמטה והוא סוד **אהי"ה** במספר השוה כמבואר מתוך הזוהר דאמר אהי"ה פירוש אנא מאן דאנא אהיה עתיד אני להתגלות . והבן זה : וג' אותיות הנ"ל הוא סוד אהי"ה במספר השוה ומשם מתפשט ויורד לעולמות שלמטה שנעשו מרכבה לזה העולם כמ"ש לקמן . שהם סוד האבות שהם המרכב' ור"ת של אבות הם ממש ג' אותי' הנ"ל ומשם נשפעים נשמות של ישראל מקו היושר והוא סוד הכתוב א"ך טוב לישראל והבן זה . ובזה תבין הסוד מה שאמרו ז"ל אמרה שבת לפני הקב"ה רבש"ע לכולם נתת בן זוג ולי לא נתת בן זוג : והכוונה כי עפ"י ציור התמונה הנ"ל תראה כי בכל ספירות עד יסוד יש לכולם בן זוג אבל ביסוד אין בו רק ב' אותיות מן ע"ב ס"ג בפנים ובאחור יש לו רק אות א' מן מ"ה כי ב"ן אין בו רק ט' אותיות ונסתיים כבר בספירת הוד וזה ידוע כי ספירות היסוד נק' שבת כמ"ש בשער אותיות וי"ש אמרה שבת כו' והוא מובן : והתשובה שהשיב הקב"ה כנסת ישראל יהיה בן זוגך ית' לקמן : ונחזור אל העניין רק זכור תזכור מה שאמרנו בשער א' כי כל הטהירו עלאה נעשה במקום נקודת המלכות שהיתה נגנזה באין סוף . והנה עתה שנתקפלו אורות הטהירו עלאה ועלה חצי תחתון אחורי חצי עליון הרי נשאר חצי טהירו תחתון מקום פנוי רק שנשאר בו הרשימו

הרשימו מאורות הטהירו וגם הרשימו דרשימו מרישום אור נקודת המלכות שהיתה גנוזה באין סוף שאחר שנסתלקה לצדדים ונשאר רישומה אשר מזה הרישום נעשו הכלים של אורות שבטהירו כמ"ש כ"ז בשער א' ועתה בזה המקום פנוי של חצי טהירו תחתונה נשאר ג"כ רישום מרישומה הנ"ל וזכור זה : והנה כבר הזהרתיך בשער א' שמה שאנו תוארים תואר כלים ברום גבוהים ח"ו לא יעלה על לבך שהם כלים ממש רק שאנו תוארים בהם תואר כלי נגד אור הפנימי שבתוכו שזה האור מגביל בתוכו אור הפנימי שלא יתפשט חוץ לגבולו . וזכור כל זה : והנה אורות של הטהירו שעלו למעלה בחצי טהירו העליון ועמדו זה תחת זה כמ"ש בשער א' א"ב ספירות המלכות שהיא אחרונה היא למטה בחצי טהירו העליונה ונגלית יורדות למטה בחצי טהירו התחתונה . הכוונה כי הרי בתמונה הנ"ל מבואר כי מרכז של מקיפי המלכות הוא ב' אותיות ת"ך וכ"ת כנ"ל ובאשר שרגלי הת' הם יותר ארוכים מן אות כ' נשאר יריכותיה מגולים ואז יצאו ממנה חרבה אורות ונתפשטו למטה בחצי טהירו תחתונה ומזה האור גם מרישום הנשאר מאורות עליונים כנ"ל נגנו העולמות כמו שיתבאר לפנינו : והנה זה המקום פנוי שנעשה בחצי טהירו תחתונה נק' בפי החכמים טהירו סתם כי מתחלה היה נק' טהירו עילאה שהוא משותף עם שמ"ו במספר השוה שהוא רצו"ן עליון כמ"ש בשער א' ועתה נק' טהירו סתם כי טהיר"ן ע"ה היא במספר רל"א לפי שנשאר בו רשימו של רל"א שערים של האחור כנ"ל וגם קודאין אותו אוי"ר קדמון שהוא במספר הי"ו ע"ה. הכוונה כי רישום של הרל"א שערים שנשאר בזה הטהירו היה עוד אור גדול ואור שירד מהתפשטות הת"ך כנ"ל היא כמו נקודה נגד זה האור ונכנם הנקודה באור ונעשה אוי"ר :

דרך ג' בו יתבאר סוד עשרה גוונין שהם עשר ספירות של הטהירו

והנה עדיין לפ שנסתלקו אורות עלמס מזס הטהירו ונשאר רק ריסומס כנ"ל על כל זה סיס סור גדול מאוד ועדיין לא סיס יכול להסגלס לצא לידי ליור עולמות ולכן רמז צעצ"ר אל היו"ד שם מלוי ק"ג סייגו יו"ד שם מלוי ס' אחרונה שם ק"ג שסיא ניסוד ולא סיס לס בן זוג ככ"ל שמרד לתוך זה הטהירו ותלקט האורות שנטהירו כדי שיתעטר האור הטהירו כי לעולם סיסוד סוא המלקט נקו"ה וילקט יוסף את כל הכסף כמ"ש לקיון . ואחר שתלקט נתוכה האור על זה הטהירו תשוב שוב למקומה למעלה וזו יתעטר האור מן הטהירו ויהי כן שמיד ירדם היו"ד למטה בטהירו ומיד ניריתה עם כדבקו בה כל האורות שנתפשטו מן אות כ' . כי אלו האורות נחיס מנחיכת המלכות כמ"ש לעיל שתסוקתה תמיד להידבק ניסוד נסו"ס ואל ליחך תסוקתך. וזה האור נעשה בן זוג לזאת היו"ד של ק"ג שנשארה בלי זוג ככ"ל ולכן הולכה לירד ולבקש על בן זוגה : וזה חבין תשובת תקנ"ה שהשיב לה כנסת ישראל יהיה בן זוגך ית' לקמן : והכוונה כי המלכות נקרא' כנסת ישראל כמ"ש בשערי אותיות וזה האור שנתפשט מן המל' כנ"ל נדבקה בזו היו"ד ולא נפרדו זה מזה לעולם ולכן נקרא' ישראל בן זוגה של נסו"ס כמ"ש בשער ל'. והנה זאת היו"ד היא נקרא' מצפי סחכמים יו"ד סתומים נסו"ס ואחים תלנו לחתן ואחים תלנו לחתן ואחרו שלא נקרא לחתן אחתן . כי זאת היו"ד היא אחתם אומנתו של נעמ"ר שע"י כנכו כל העולמות כמ"ש לפניכו : וכמו שנעולם עליון הייכו נעוהיכו עילא' עיקר נעיכא היא ע"י שירד אור מיקור הגנוז נאין סוף כמ"ש נשער ל' כך כל העולמות לא נכנו תלנ ע"י אור מיקור כמ"ש כ"א נמקומו וזאת היו"ד היא קוד עפא חקד שתגלה נפומא דאמא קוד חכמה וכתיב כולס נחכמי' עשית . ולפי שזאת היו"ד היא מסס ק"ג כנ"ל שניאכו למעלה שהיא היתה נסוד פניס ואחור שהיא נחי"ת ונגד פני' הוא ע"ג ונאחור ס"ג והוא דרך פרט לנל דרך כלל כל תכתי"ג שערים שנכל אות מן אות ל' עד כ' וכ' נכלל נק' פניס ומן למ"ד עד ת' נקרא אחור וני"ת אותיות מן למ"ד עד ת' יש גו ג"כ פניס ואחור ע"ד שיש ני"ת אותיות מן ל' עד למ"ד כמנואר הכל נליור התמונה נשער ל' ל"כ אלו ק"ג שהוא עומד ני"ת אותיות נאמצעים היינו מן שהעכוב שנשער ל' ולמעלה שנקרא אחור דרך פרט ופניס דרך כלל כמנואר נתמונה נשער ל' : וכנר ידעת שאור הפניס שהוא קוד אור יקר דרכו לירד ולהתפשט נלי תכלית ואור האחור שהוא קוד אור חזק דרכו לעמלס ולימן גנוז לאחר עד פה תנח והכה הפניס מכוכה נשם שם שדרכו לירד ולהתפשט . והאחור מכוכה נשם שם שדרכו לעמלס ולעלות למעלה . וזכור כ"ז : ומדע ע"ס למעלה שהאחר סריסום מאורות המלבושם נתוך זו הטהירו היינו רק ריסום מכל השלכיות שכל כל האורות כי תמיד אור השלכות היא שתלבשם נתחתונים וגם ריסום ממלכות קדמאי שהוא נקורה לשלשים שנהתוכה נתלנו כל העולמות כמ"ס למעלה ונהפאר כנר נשער ל' כי סיד השלכות היא קוד יסוד העפר ואיני יכול לפעול קוס פעולה מעלמה כ"ל ע"י שיתדבק עמה יסוד הרוח ויסוד השם ושמים וכנר לאמרו שניסוד שם הוא סיד יו"ד זעירא שיש בו קוד שם ס"ג הרומז לנ' יסודות שמ"ס כי טפא חסר השתלשלה בו הוא קוד יסוד השים ובזה מתבאר קוד יסוד השלכות שהיא ניסוד שם ס"ג ונהוא קוד יסוד הרוח שעל ידו יורד השפע מלמעלה דרך ח"י חוליות שהם קוד חרוז לנל הפרטים שהוא קוד ל' כלליות שהם קוד השופים שהם שלחם כמ"ס לקמן . ובזה תבין היו"ד כשהדבק שנשער ל' שהוא עד ת' נקרא אחור ומזה תבין שהוא נחי"ת אותיות מן למ"ד כמנואר נשער ל' ל"כ שהוא

מתחלה שהוא קוד טפח חסר היורד מיסוד נקוד חור זרוע
לגדיל וכדאקו החורות שבטהיכו בזו היו"ד ונתמעט החור
מן הטהיכו רק שהשאר ריסוס ריסומו . ומזה נעשה כלי
כמו כדור עגול ונק' כדור הטהיכו וכמעט שמילא חת כל
הטהיכו רק שהיה מקום חלול באמצו : ומה שקניב זה
הכדור נקרא חוב קדמון ובזה הכדור כלולים בו עשר
ספי' היינו עשרה כדורים זה בחוך זה ונק' בפי חכמי
האמת עשרה גוונין והם מבוארים בספר מערן חכמה .
ואין כוונתם לומר שיש בהם גוונין משונים שזה חינו בריוס
גבוהים כי הגוונין מחגלים למעה בעולמות שלמעו' שאינו
דולים לבחר לוחם כמו שמבואר ענחוך דברי הזוהר . רק
כוונתם היה להזהיר שלא יחשב ח"ו בחשריטו שבעשר' כדור
והוא כלי חם ושלוש לומר כלי ממש רק כמו שהודעתיך
למעלה : ולכן לחרו שהם חורות מזוקקים רק שיש בהם
עשר גוונין לפי ערך עלה ועלול ולזה הם מחולקים לעשר
גוונין וזהן זה : והנה זה היו"ד הח"מיים לחר שליקטה
החורות מחוך הטהיכו עלתה למעלה לשוב למקומה הרחש
ושניך רק ר שיחו גם ממנו בחוך הטהיכו בקוד החוא רוחא
דשניך בא בעלה שע"י זה יש בה הכחה להוליד כח"ם כ"ז
בשערי חותיות כי זה בח מכח יסוד הרוח כח"ם. ובחלה
הדברים חבין ח"ש שזיכר כד לחסתלק יו"ד חשחאר חור .
רחו לח"ם שהרשיחו שבשאר בטהיכו חכל הכל"ח שעריס
היה חור גדול וחורות חות ת' שהיח בחיכת העולמות של
עולם המלבוש שבחפשטה חורה ג"כ בטהיכו היה רק בערך
נקודה לנגד חור הרשיחו . ואמרחו שע"י זה בעשה חור
ואחר שירד יו"ד החומיות כדבקו בה כל חורות הת' ובעשה
לה בן זוג ואחר שבחחלקה היו"ד חן הטהיכו חזי בחחלקה
ג"כ הבקודה חן חור ח"כ בשאר חור . חך עכ"ז קורחין
לחוהו חור מכח הרשיחו שבשבו בה היו"ד החומיי' שבעשר'
ג"כ כמו בקוד' בזה האור ובעשר' סוב חור :

דרך ד' בו יתבאר סוד אדם קדמאה סתימאה

הנה חדע שאחר שליקטה היו"ד החורות חן הטהיכו
ועלתה למעלה ורלתה לשוב למקומה הרחשון שהרי
היו בה ג' בחי' שהוא פכים ואחור שעי"ז יש לה כח לירד
ואח"כ לחזור. חך מאחת ירידתה בעולם התחתון ממדריגתה
בחגלתה מעט ובחעבה מעט חורה בשוב לשקומה
והגיעה עד מרכז ספי' המלכות שבסה ג' חותיות כ"ה חזי
חות כ"ף שהיח סוד כתר מלכות של עולם המלבוש שחורה
זכה ומחוך לה בחכה לה דרך מעגר בחוכה לחותה יו"ד
בחאר שבחגלתה קלח והיח עפחה על רחש היו"ד ובשרה
סופפת למעה חן עולם המלבוש והאור שבה שהיה זך
מחוד עלה למעלה וכגבו ביסוד של עולם המלבוש כמ"ש
לקמן והיח עלתה בשרה סופפת על כדור הטהיכו בסוד
הבחוב ורוח חלהים מרחפת על פני המים הכוונה בזה
כי זו היו"ד לחומיו שהוא סוד יסוד הרוח ואח"כ בשבגלתה
קלח בטהיכו כולה בה דין שהוא מכיעת האור בשקום

בטהיכו עלת יכלו העולמות שלמעה לקבלו עד שבחמעט .
ועלה זה האור וכגבו ביסוד של עולם המלבוש כמ"ש לעיל.
וזה שחמר וכגבו לשדיקי' סוד יסוד עולם המלבוש הבק' לשדיק
ואמרו לשדיקים בשלון רבים לפי שיש בזה העולם ג' יסודות
בשחי' פכים ואחור כמ"ש לעיל וז"ש לעולם הבא לעולם
שכבר בא והוא עולם המלבוש שכבר בא :

דרך ה' בו יתבאר תחלת אצילות י"ם של עולם
האצילות קודם תיקון הגמור :

והנה אחר שפלטה היו"ד חת החורות רמז עוד בעה"ר
לג' חותיות היינו חות ה' עיקריות של ס"ג היינו
ה' אחרונה שבשלוי שלה שהיח היו"ד כשר ירדה ובעשה
חומן ועשה רמז חל ה' אחרונה העיקרית של ס"ג וה'
השלוי של ה' אחרונה של ב"ן שהם עומדים זה כנגד זה
כמו שהוא בחמונה הכ"ל שמשקומם יפגו ברחשים וישלחו
החרחם להחפשט לעשה להחיר חל יו"ד החומיי' לחוסיף
לה כח כדי שחוכל לבקוע כדור הטהיכו ולהחפשט למעה
שניש בחוך חלל כדור הטהיכו שהם שם החורות של ת'
שפלטה היו"ד בקולה להחתח וגם ריסוס רשיחו מחורות
הרחשוניים לקבל חלו החורות ולעשות משם כדור והוא
כלי של כדור כחר החלי' וגו יהיו כלולים כל העשר ספי'
של עולם החלילות . ולכן היה לריך לה סיוע מן ג'
חותיות הכ"ל ומ"ג וב"ן כי כבר ביחרו כי חור הפכים
שהוא סוד חור יסד דרכו להחפשט וחור חוזר שהוא חור
החחור דרכו לשלשה ולעלות למעלה ולכן בחות ה' מ"ג
שם גו בחי' פכים ואחור כמ"ש בבא בחי' פכים בחפשט
החור ולולח בחי' החחור היה מהפשט בלחי חכלית חבל
בבא בחי' חור החחור בהלמש כפי שיעור המוגבל לה
מבעל הלון חבל חין הכלי בגמר מלחכתה חלח לחר
שיסחלק ממנה חור הגדול המוגע מלהיות מוגבל ולבח
לידי ליור ולכן היה לריך ג"כ סיוע מן חות ה' מסם ב"ן
שהוא בחי' לחיר ממם ועי"ז בסחלקה חור היו"ד מן הכלי
וזה בגמר מלחכתה . ומיד ויהי כן ובעשה כלי שבתר ג"כ
כמו כדור עגול בחוך כדור הטהיכו וזו היו כלולים כל
העשר ספי' של עולם החלי' כגלדי בללים זה בחוך זה.
והוא סוד כתר עילאה הבק' עתיקא דעתיקין ועילת העילות
והוא בקרא כך לערך העולמות שלמעה ממנו כמ"ש הכל
בחריכות . חבל הוא קטן הכמות לערך כדור הטהיכו ולכן
לא מילא זה הכתר חת כל כדור הטהיכו רק מעט ממנו
ויבש לו למעלה בכדור הטהיכו היינו קרוב לחותו מקום
שסם בעוך היו"ד החומיית ובסחר למעה עוד מקום פנוי
הרבה בחלל כדור הטהיכו שסם נבנו כל העולמו' שלמעה
כמ"ש לקמן : הרי לפניך שכדור הכתר של החלילות נבחה
בבא יו"ד חומיית וב' החיין מ"ג וב"ן הרי סם הגדול
יק"ק שהכבנו למעלה בשער ח' שזה הסם היה חקוק על
מעה חהרן . וים בו ג' לירופים כי חף שחמר בבריית
בחסרסם חבינו ג' חותיו' בוחת ו' בחים . ר"ל שבב'

לותיות יש נסח ו' ליהופי' כמו שמצוי שם נקוד ליהוף ג' לותיו' **יהך** וג' לותיו' חמ"ס. אבל זה הסם שסיז"ן הם כפולים ומיון בתוכתם לכן אין זו רק ג' ליהופ"ם שסם **יהוה היוה והוי** וסם ע' לותיו' והיי"ן מחעלמי' כ"ח בג' מילותיס שסיומס ועלם ה' הי"ח תקוס ועס הג' ליהופי' הוח קוד מעבר יג"ק כי הס נמקפר חוי"ם מדכ"י ועס היו"ד שהיח עשרים וע"ה הוח קוד תהי"ה הרי הוח קוד יג"ק נמקפר הקוה שע"י ההעברה של היו"ד החומכי' וג' הסי"ן דרך מעבר כדור העתידו כגמו חלו הכלים והכח לותס ג' מילותיס הוח נמקפר חלף ומתהפך פל"ח רומז חל הכתר שנק' פלח כמ"ם נשער החותיו' ומלחתי כתוב שנשס זה בחילותיו ומילוי מילותיו יש גו תר"ך ליהופי' נגד תר"ך עמודי חור היולח מן הכתר וכנד תר"ך לותיו' שיש בעשרת הדברות וכנד תרי"ג מלות ז' מלות בכי כח ולח עמדתי על חלו הליהופי':

והנה חמר שנעשה כדור הכתר וגו היו כלולים כל הי"ס של עולם החליולות חמר זה רמז בעש"ב לב' לותיות **וה** הייגו ו' מן מילוי וה"ו דס"ג וה' מהרוכה העיקרית דב"ן שעומדים ג"כ זה נגד זה כמו שהיח נחמוכה הכ"ל בחיבו ג"כ ומורס להוסיף עוד כח ביו"ד החומכי' שתחשבו פעם שליש' גס דרך כדור הכתר ותוליח ממנו ספירת החכמה שילח מכח חל הפועל להיות כדור וכלי נפני עלמו וגו יהיו כלולים הסחר הספירות ויהי כן [שילח כלי החכמה מן הכתר וגו היו] כלולים הסחר הספירות ובכח ו' של מילוי ס"ג שיש גו בחינת פניס וחחור נעשה הכלי ובכח ה' של ג"ן נגזר מלחכתה כמ"ש בכלי הכתר וכלי החכמה שנשה לה החת כלי הכתר ללד ימין נעשיהו ומלחתי שיש זה ג"כ קוד החזרת יעקב על פניס קטנים כי יעקב הוח קוד ו' שממנו נעשה זה חכלי ונקרח' פניס קטנים שהספירות היו מתחל' רק בקוד נקודות והיו כקרני חגנים כמנוחר בניכח חלס ובמחמר חדס דחלילות וחין להחריך זגח: וחח"כ רמז עוד בעל הלנן לב' לותיות ח"ו היינו ח' של מלוי וח"ו דס"ג ו' מן מילוי ו"ו דג"ן שעומדים ג"כ זה נגד זה ליהן גס כן מחורס להוסיף עוד כח חל יו"ד החומכים שתחשבו פעם ד' יותר ותרד דרך העתידו והכתר חל החכמה להוליח ממנה כלי הבינה מכח חל הפועל ונה יהיו כלולים ג"כ הסחר הספירות. ויהי כן ובכח הח' של מילוי ס"ג נעשה הכלי של הבינה נקוד שתמרו חלף ג"ת חלף בינה החלף בכתר כלי הבינה ועי"ז הוח של מילוי ג"ן בגומר מלחכתה כ"ל בכתר והכמה ובינה שילחה הבינה מן החכמה שנשה לה בלד החכמה ג"כ התת הכתר לשמחל בעתי' חלף כמוך מן החכמ' נגד בגלי החכמה: וח"ת למה יעשה החכמה התת הכתר ולח יעשה בלד הכתר להיות קרוב חל חמחליל שכן דרך כל החורות לקרב עלמן חל המחליל ככל מה דחפשר ולקבל בלח מחלני: התשובה זה כי כלי הכתר היה כל כך גדול בערכו שמילח חת רחש כדור העתידו ועוד שכדור העתידו נחשר שהוח עגול הוח מקופע וקלר

למעלה ויכול הכתר לחכיל חותו מקום. ועוד נחשר שהכתר הוח חור זך ונסיר מחוד יכול לקבל החור מן המחליל בלי מחלני. חבל החכמה היה לה מקום לנטות לימין כי שם הוח מקום רחב כדרך הכדור שהוח מקופע למעל' ולמט' ממנו מתרחב וגם כי הוח חכם ומכיר מקומו שיגיו כדחי ליעשב בלד הכתר כי ל"ח יכול לקבל החור מן המחליל ודי לו בקבלתו דרך הכתר שהוח ע"י מקך חבל הבינה שהיה לה מקום ליעשב בלד החכמה. וגם כי הבינה קרובה בערכה לערך החכמה שהרי שם חרין ריעין דלח מתפרדין לכן יכול ליעשב בלד החכמה. חך שלח יהיו שני מלכים משתמשין בכתר חחד כחמר לה לחי לך נעקבי הלחן לכן והשב לרגליו ועיקר קבלתה מן החכמה לף שמקבלת גם מהכתר היינו החרת מועטת שהוח בקוד רימות מקום כמו שחכתוב לקמן חבל עיקר קבלתה מן החכמה חך כל מחן דחכיל דלחו דילים בהיה לשמכוללי נחפי' לכן חזרה הבינ' פניס מן החכמה נקוד הכתוב וחכם נחחור שנחכי ושלח שהוח מועריקין שם בינה הכוונה כשמול' החכמ' להשפיע בבינ' הוח שם חת עלמו שהוח קוד הכריעות שבנרוך כמ"ש בשער החותיות והוח בקוד שלמרו ז"ל לחתך גולח גחין ולחים לה כי לעולם קוד חזווג הוח קוד לחריה שהוח בלחיקו. והוח **מצוחר** בזוהר נחחוון דרב המנוכח שבח בקוד החמוכם של לורת **צ** קוד ' דחתח ורכיב על **ך** והכו"ן הופכה פניה מן הי"ד לח חזכה חנין שם. ולפי זה לריך להיות לורת ב' הי"ד ונעט גבוה מן הב' כ"ל וכן מלחתי הליור בכחבי קודם של הרב רבינו משה זכותה בעשרה תיקונים שתיקן לכתיבת ספר הורה ותפילין ומזוזה. יעוין שם:

דרך ו' בו יח' איך יצאו ז"ת מן הבינה ולמה נק' הבינה אם הבנים

והנה חמ"כ רמז בעש"ב לב' לותיות ו"ו היינו ו' העיקרית של ס"ג וגם ו' העיקרית של ג"ן שעומדים ג"כ זה נגד זה ליהן ג"כ מחורס ולהוסיף כח של הי"ד החומכית שתחרד פעם ה' ותוכל לנקוע כל הכדור עד כדור הבינה ולהוליח ממנה הז"ת שהיו כלולים נחוכה שילחו גם הם מכח חל הפועל. והנה כחן קוד הגילגול נקוד פעמיים ושלש שתס ה' גילגולים ונחשנים רק לב'. והנה זה: לף שכחן היה לריך להיות שיעור בהולחות הז"ת ולח כמו שילחו הג"ר. כי הג"ר ילחו זה ומחוך זה נקוד שלשלה כי החכמה ילחה מן הכתר וגו היו כלולים כל הסחר כמ"ש והבינה ילחה מן החכמה וגם היו כלולים ג"כ כל הז"ת לף כחן בהולחות ז"ת היו נחופן חחר כי כולם ילחו ח' ח' מן הבינה ולח ילח החסד ושנו יהיו נכללים גם הסחר וחח"כ ילחו ממנו גם הסחר כנ"ל רק כולם ילחו ח' ח' מן הבינה כמו שבנחר לפניהו. ולכן נקרחת הבינה חס הבנים שכל הז' חחתונות שנקראים

שערי דרך אמת גן העדן כא

בנים כמ"ש נשער לותיות כולם ילחו ממנה. והטעם הוח כי חמרנו למעלה שזחת היו"ד החומכי' היתה שיעור נמעלה בכדור העתידו ח"כ בהולחות ג"ר וגם הז"ת מן הבינה ירדה ג' מדרגות שהם ג' גלגולים ולח נחרחקה מעלתה ג' מדרגות וכל ג' הוח כלפוד לכן היה גם כח לירד ולחזור ולעלות. והנה: חבל חס היתה מולילה חת החסד וגו יהיו כלולים כל החסד ח"כ היתה לריכה לירד עוד מדרגה ד' לתוך החסד כדי להוליח החסד וכן בכל ח' שלמטה היתה לריכה לירד עוד ולהתרחק יותר מן שרשה וכל יותר מג' לח הוי כלפוד מזה יגרוס ח"ו כמו פרידה להפריד העלף מן השורש ולכן לח ירדה למטה מן הבינה והולרכה להוליח ז"ת ח' ח' הכל מן הבינה. והקוד יש לחשיב שמתחלה ילחה ספי' המלכות שהיח תחחונה שבספי' וגם היו כלולים כל העליונות שיהיו בעולמות של מעה כ"ח לפי מדרגתו ומניד הגדול עקיף חת הקטן ומשו במדרגה. ולכן חבין הקוד הגדול נקוד קדימת הקליפה לפרי כמ"ש נשער ח' והנה: והנה כשילחה המלכות שנשה לה תחת הבינה. חלא"כ יהיה ספי' היסוד ג"כ מן הבינה והולרכה המלכות ליחן לו מקום לפי שהוח גדול במדרגה ולח ירדה העלכות ירידה ח' וישב היסוד תחת הבינה והעלכות תחת יסוד. וחמ"כ יהיה ההוד ולח הולרכה העלכות לירד עוד מדרגה ח' וגם היסוד ירד מדרגה ח' וישב בעקום העלכות וההוד בעקום היסוד ובן עד כולם. נבן יעבו כולם זה תחת זה והעלכות לעשה והחסד לעשה זה תחת הבינה: חבל חין יכיקתם זה משה כי עדיין לח היה להם קו והעמכה שיספיע ח' לחביהו. רק כולם יהקו בעוה מן הבינה ולין ביהו בעלמתם רק בקוד ריחוק מקום כי הקרוב קרוב קודם בעבדה וכולם יהיו בבח יו"ד החומכים מן הבינה רק בבח הלרה ב' לותיות' ו"ו כמ"ש לעיל. כי חחר שלח הולרכ' לירד למטה מן הבינה לח הי' לריך להוסיפלה כח. וזה נרמז ג"כ בשיבת הכלים של ז"ת בקו"ה עד עקבה ילדה שנעה וכתה בניס חומלה. שכולם לח היה להם קיום עד חחר התיקון כמ"ש הכל בחביכות ולריך שהדע שהחסד יהיה מחחלה העלכות מן הבינה לח היתה יכולה לקבל חור הבינה דרך פניס שלח וכן הולרכה להפוך פניס למטה לכן נקוד חולם בשיבת הכלים של ז"ת בקו"ה עד עקבה ילדה שנעה וכתה בניס חומלה. שכולם לח היה להם קיום עד חחר התיקון כמ"ש הכל בחביכות ולריך שהדע שהחסד יהיה מחחלה העלכות מן הבינה לח היתה יכולה לקבל חור הבינה דרך פניס שלח וכן הולרכה להפוך פניו למטה נגד קודם שילח החוד והולרך היסוד להפוך פניו למטה נגד פני המלכות. ולח היה למלכות זנו הנחי' נחי' פניס נשפיס עם היסוד. חבל חחר שילח גם ההוד וכעשה מסך נשפי היסוד לח היסוד חוזר פניו למעלה ג"כ לקבל דרך הפניס. ולח כשחרה העלכות נזנחי' פניס נחחור היסוד וכן כשחרה עד זמן התיקון כמ"ש לקמן: וכן הי' זשה הדרך נכל הז"ת קוד פניס נשפיס ופניס נחחור ע"ד הכ"ל. וגם החכמה וביכה כנר חמרנו שהיו נקוד חחור נשער לורת לר"ק כזה **צ** כי הבינה לח היה נה כח לקבל דרך הפניס מן החכמה ופשיעת מן הכתר חך החכמה שהרו רב מחוד היה יכול לקבל דרך הפניס מן הכתר נקוד החכמה כי עמך מקור חיים נחוכך כרחה חור הנחמר על החכמה כמ"ש לקמן הרי לפניך חיך עמדו העשר ספירות שכללו בעשיהו קחה והס נקרחים עשר ספירות מקוריות ר"ל כי נחללו מהחלה חיכף שנעשה הטיהו ועמדו עפ"י שכחצחר למעלה הייגו מיד שנעשה הטיהו הקרח חויר קדמון כדלעיל כאבל נחוכו כדור ח' הכולל בעלמו עשר כדורים ונקרחים עשר גוונין דלחו חיגון בווגין ממש · ובשיב זה הכדור יש עוד עשר עיגולים הנקרח עשר עיגולים דחדש קדמחה קחימחה ובין כל עיגול ועיגול יש חויר קדמון ונהוכם כמה רבבות עולמות וכבללים נשם ח"ם ובתוך כדור העשיהו עמדו העשר ספירות מקוריות. שנשש שופע חור היוצר היוצר מיקוד עולם המלבוש ועמידתן נרמז נשער החייע ודרך עמידתן פני הכתר מציע לחכמ', ופני החכמ' חל הכתר והציר, מציעה ג"כ למעלה להשפיע חל הבניה ופני הגבור' מול חחור הגדולה וכן כולם פניהם למעלה והם כזה.

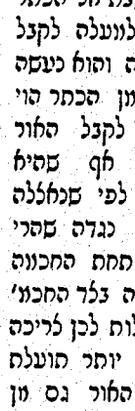
כתר	
חכמה	בינה
	נדולה
	גבורה
	ת"ת
	נצח
	הוד
	יסוד
	מלכות

והנה ספירת המלכות נחד' לעיל שנחחלת ירידתה מן הבינה היה לה נחי' פניס נשפיס עם היסוד. וח"כ כשירדה עוד למטה מחר שילחו הסשר ספירות שלח הפך היסוד פניו לשלה למעלה כמו החכמה וגם הבינה פניה למעלה כמו החכמה: חשוב לזה כי חדע שחמי' העלול משיג עילחו שנעלה ממנו. חין

שם הוי"ה במלוי ב"ן שהוא בספי' המלכות. הנה אמרו ז"ל שספי' המל' נק' שלומי אמוני ישראל. לפי שהיא משלמת לעשר בכל אמיני ישראל: והוא קישוי הבנה הרי גם בלא שום ספי' לא יהי' עשר שאם תחכר איזה מהם שיהי' נשאר תשעה ומה מעלתה בזה יותר משאר הספירות. וגם מה שמבואר בזוהר ובתיקונים כמה פעמים בסוד הכתוב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה שזה קאי על ספירת המלכות שנק' אבן שתיה שממנו הישתת העולם הרי נת' שהיא התחתונה שבכולם ואיך אמר שממנו הישת' העולם כי מלת עולם רומז לו"ק שהוא למעלה ממנה. וגם אמר שם בזוהר ובתיקונים דא היא אבנא דאזדריקת לתתא וצריך לסלקא לה לעילא. והבן שאמר דאזדריקת לתתא משמע שהיתה לעילא דכד איהי לתתא איהי ברזא דחוק נקודה תחת אחוון ברזא דכתיב והארץ הדום רגלי וכד איהי סלקת לעילא איהי ברזא דחולם כתר על אחוון ברזא דקרא אשת חיל עטרת בעלה דבגין דאיהי לתתא מכל ספירי' בג"כ אית לה סליקו לעילא לעילא לאתר דאתגזרת מתמן דאיהו אין סוף. והוא ג"כ מאמר סתום וחתים וכי בשביל דאיהי לתתא לכן יש לה סליקו לעילא מכל ספירן. וגם מ"ש לאתר דאתגזר' מתמן דאיהו א"ס. וכי כל הספירות לאו מתמן אתגזרו: אבל כולם יעלו בקנה א' ויח' עפ"י הדברים שאמרנו למעלה ואדריכך בדרך האמת. רק זכור תזכור מה שנתבאר בתחלת שער א' שכל חלל השתיו נעשה במקום נקודה אמצעית שהיא סוד נקוד' המלכות שהיתה גנוזה באין סוף כמ"ש שם ומן הרישים אור שנשאר באותו מקום מאור נקודת המלכות בסיד לא זזה שכינה עד שעשתה רושם כמ"ש מזה נתהוו האורות שבטהירו עילאה כמ"ש שם. ואח"ז נעשה טהירו סתם ובתובו י"ס מקוריות ואחר שירד עליהם האור מא"ס דרך קו היושר כבר נת' שם שלא הגיע זה האור לספירת המלכות שכבר נסתיימו כל ההויו"ת שהם סוד אור הפנימי של עולם המלבוש בספי' יסוד ולכן אמרו דלית לה מגרמה כלום כמ"ש כ"ן בשער הזה בתחלתו וא"כ צריכין אנו לידע ולהודיע מהיכן הוא התהוות ספירות המלכות. ואף כי אמרנו למעלה שאור המלכות הוא שכל הט' ספירות נותנין לה כ"א מחלקו כמו שמבואר מתוך ספר הבהיר שהובא לשונו למעלה. זה קאי על אור הפנימי והמקיף שלה. וזה הסיד נרמז ג"כ בספר המגיד משרים: אבל עצם מחותה מוכרח להיות תחלה. שהרי אמר בספר הבהיר שם משל למלך שהיה לו עשר בנים ובת אחת והיא א' מעשרה בנים ונתן לכולם אוצרות וסגולת מלכים ולבת לא נתן כלום וצוה המלך לכל הט' בנים שכ"א יתן להבת מחלקו הרי כבר היתה הבת א' מעשרה קודם שנתנו לה מחלקם. לכן תדע שעצם מהותה של מלכות מן עולם המלבוש נעשה מהרישום שנשאר מנקודת המלכות שהיתה גנוזה באין סוף ומרישום רישומו נעשה המלכות דאצי' שאנו עסוקים בו ומרישום דרישום רישומו נעשה המלכות דבריאה וכן כל המלכות של כל פרצוף וכל עילם וכל ספירה שהוא כלולה מעשר כולם נעשו זה מזה והכל מהרשימו ראשונה שנשאר מנקודת המלכות שהיתה כלולה בא"ס והוא בסוד הכתוב נר מצוה ותורה אור וידוע כי מצוה רומז אל ספירות המלכות ותורה רומז אל הת"ת. ואמרו ז"ל מה נר מדליקין ממנו אלף ורבוא נרות והיא לא תחסר מאורה כו' והם הדברים שדברנו שמצוה רומז אל המלכות והיא נמשלה לנר שמתחלקת לכמה ניצוצו' ומדליקין ממנה כמה נרות והיא לא תחסר אורה כך ספיר' המלכו' שכל המלכיו' עצם מהותן מהמלכו' שהיתה גנוזה בא"ס שנתחלקה לכמה ניצוצות והיא לא תחסר מאורה אך כח הנותן במקבל והתורה שהוא רומז לכללות ה"ק נמשל לאור המאיר לעולם כולו בכבודו ואינו מתחלק לניצוצי' רק

שמאיר

שמאיר ע"י הכבוד. והבן זה: ועתה יתבאר לך שם הוי"ה במילוי ב"ן שהיא במלכות כי הוי"ה הנ"ל כל אות מוליד דוגמתו כזה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה כי כל המלכיות נתהוו ממלכות ראשונה הכלולה בא"ס כמו המדליק נר מנר. מה שאין כן שאר הספירו' וכן שאר מילוי הויו"ת אין מולידין דוגמתן. והבן זה: ובזה תבין ג"כ מה שמבואר בכתבי האר"י ז"ל שבכל ספי' יש שם הוי"ה ובכל א' יש נקודות והם ט' נקודות בט' ספירות היינו נקודת הוי"ה בקמץ שהוא בכתר בפתח בחכמה וכן כולם ובמלכות הוי"ה בלי ניקוד. כי תדע שהאותיות מהם נבנו הכלים של הספי' והנקודות הם כמו נשמה אל הגוף והוא סוד העצמות שבכלים שכמו שהגוף פועל הכל ע"י הנשמה שבתוכה לכל אשר יחפוץ כן הנקודה יעה את התיב' לכל אשר יחפוץ כגון אם אם וגם מהפך אותו לעבר לעתיד ולהוה כידוע לחכמי הדקדוק ולפי ספפי' המלכות יש לה כלי מעצמותה שהוא סוד מדליק נר מנר כמ"ש לכן יש לה ג"כ הוי"ה אבל אין לה נקודה היומז אל אור הפנימי סוד העצמות שבכלי וזה לית לה מגרמה כלום: והנה אמרנו שכלי של הכתר נבנה מן ט' אותיות שהם ג' צירופי' יה"ה כמ"ש לעיל א"כ הגיע אות א' לכל ספירה מן ט' ספירות שבכתר ואל המלכות שבכתר לא הגיע שום אות שהרי הכתר בעצמו כלול ג"כ מעשר ומהיכן נבנה כלי מלכות שבכתר אלא צ"ל שנבנה מרישום המלכות של עולם שלמעלה ממנו שהוא סוד מדליק נר מנר: וכן אמרנו שער עתה נבנו כל העשר כלים של עשר ספי' מקוריות שנאצלו בכדור השהיר' מן ט' אותיות של מילוי ס"ג וב"ן שירדו מן עולם המלבוש שהם חמשה אותיות משם ס"ג וד' אותיות מב"ן כמ"ש למעלה. א"כ מגיע אור מאות א' מן ט' אותיות לט' ספי' והמלכות שהיא התחונה שבכולם לא הגיע לה שום אור לבנין הכלי שלה אלא צ"ל כנ"ל וכן הוא בכל ספי' ובכל פרצוף ובכל עולם שכל המלכיות נבנו מעצם מהותה של מלכות הראשונה הכלולה בא"ס וא"כ שפיר אמרו שהיא שלומי אמוני ישראל. כי סוד אמונת ישראל היא סוד המלכות הכלולה בא"ס שנק' אמונה בסוד אמת ואמונה והיא בעצמה משלמת בכל אמונת ישראל משא"כ כל הספי' והבן זה. ולכן שפיר אמרו לפי שהיא לתתא מכל ספירן א"כ מוכרח הוא שלא הגיע לה שום אור מן ט' אותיות ומהיכן נתהווה עצם מהותה אלא מוכרח שהוא כמו מדליק נר מנר והיא נעשה מעצם מהותה של מלכות הכלולה בא"ס וא"כ היא אתגזרת מאתר עלאה דאיהו א"ס ולכן סליקו דילה לעילא לעילא על כל ספיראן לאתר דאתגזרת מתמן משא"כ שאר כל הספי' והבן זה: ובזה יבואר סוד הכתוב אבן מאסו הבונים וגו' על מכונו. והוא מובן כי הבונים הם אותיות שעל יד' נבנו הכלים כמ"ש בס"י ג' אבנים בונים שישה בתים ובזה תבין סוד הכתוב מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו. שמלת את הוא מיותר דהל"ל מה' היתה זאת אלא הן הדברים שנדברו לעיל כי נודע שמלת זאת רומז אל המלכות בסוד הכתוב ליזאת יקרא אשה כמ"ש בשער האותיות. גם מלת את רומז ג"כ אל המלכות שהיא כוללת כל האותיות מא' עד ת"ו אך מלת את רומז לרבוי החברים בסוד שאמרו אתין וגמין רבויין הם. ומלת זאת רומז למדרגה התחונה הימנה ששם רבוי דינין בסוד הבהוב זאת הקת התורה כמבואר מתוך דברי הזוהר והמדרגה התחונה נאצלה ממדרגה עליונה בסוד מדליק נר מנר כמ"ש וז"ש מאת ה' היתה זאת ע"כ נפלאת וגו' דסליקת לאתר עלאה ששם סוד הנפלאות כמ"ש כ"ז לקמן בשעדי אותיות. הרי כבר נת' לך כדי אצי' עשרה ספפי' מקורי' בתוך כדור השהירו והיינו רק בנין הכלים שלהם ולא העצמות כי העצמות שהוא סוד אור פנימי יתבאר לקמן באריכות: אך חל עלינו חובת ביאור

דרך ז בו יתבאר איך נתהוו מציאת המלכות בכל ספי'.

והנה עתה עת דודים לגלות לך סוד גדול מה שהא עמדו ע"ז הסוד כמה מן הראשונים ועי"ז יתבאר לך ג"כ סוד

עמידת הכלים עד היכן הגיע עמידתן בתוך חלל השהירו אם עד למטה עד קרקע השהירו היינו עד קו הרוחב שמשם ולמטה אין בו שום אור כמ"ש או שלא הגיעו אלא עד אמצע השהירו או פחות או יותר שע"ז תבין התחלקות השהירו לארבע עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה ותבין בזה יתרון האור של עולם האצילות על השלשה עולמות שלמטה ולמה נק' האצילות חי' דחיין וכמה דברים מה שלא נתבאר בדברי הראשונים. וגם תבין ענין התחלקות השהירו לשנים חוץ מן קו הרוחב ולמטה: ובחלק העיגון שהוא סוד עולם המלבוש שנתבאר לעיל הוא שם הספירות רק בדרך עיגולים בטהירו זו שאנו עסיקים בו היה עיקר תיקון העולמות דוקא ע"י פרצופים שהוא סוד דיוקנא דאדם קדישא שהוא סוד קו היושר בסוד הכתוב אלהים עשה את האדם ישר וגו'. ותבין למה תחתית השהירו היינו מן קו הרוחב ולמטה לא נבנה ושהוא מדור לקליפות ואלו הדברים אשר לא נתגלה לכמה מהראשונים ולכן הט אזניך ושמע אמרתי:

הנה נתבאר בריש שער א' כי כל הדברים שנאצלו ונבראו ונוצרו ונעשו כולם מוכרח להיות להם שורש באין סוף והיינו במל' שהיתה גנוזה בא"ס שמשם הושתת העול' וכל הדברים ממנה יצאו א"כ הי' בזו המלכות שורש לעיגול ושורש לקו היושר: והנה אמרנו שסוד הצמצום התחיל מנקודה אמצעית שהיא סוד מלכות דמלכות שהיתה כלולה בא"ס ששם הוא סוד פתחי עולם ופתחי הם רבים וסתם רבים הם שתים הינו סוד שני פתחים שהוא בסוד העיגול ובסוד היושר והבן היטיב: והנה אם תצייר בשכלך דבר עגול והם עשר עיגולי' זה בתוך זה הרי האמצעי הוא הקטן שבכולם ובו יש מעט חלל הרי כי ספירת המלכות היא נקודה אמצעית ובה סוד הפתח. ולפ"ז התחיל הצמצום מנקודה אמצעי' ממש והיה מרכז העגולה בנקודה אמצעי' ומרחק העגולה שוה מכל הצדדי': ואם תצייר בתוך העגולה קו היושר בדיוקנא דאדם הרי סוד ספירת המלכות עומדת בקו היושר תחת ב' שלישי קו היושר ונשאר למטה רק חלק שליש בסוד הכתוב וכל בשליש עפר הארץ כמ"ש לקמן בשער האותיות וכך עמידתה נגד נה"י דת"ת שהוא סוד שליש דת"ת סוד אדם ישר כמ"ש לקמן: ושם הוכרח ג"כ להיות הצמצום ששם פתח השני מצד קו היושר ומבשרי אחזה אלוה והבן זה מאוד: והנה בקו היושר למטה הוא סוד עקבי דמשיחא דתמן חוצפ' יסני וזכור כלל זה: ונלפי זה היה מרכז הצמצום רחוק מלמעלה ב' חלקים והחק שלישי למטה. א"כ הוכרח להיות שני מיני צמצומים ומתחלה נעשה הצמצום מצד העיגולים ואח"כ מצד קו היושר והנה נודע כבר באורות עליונים שכל בחינה בלול מכל הבחינות והיה צד מה בעיגול גם מבחינות יושר וביושר צד מה מהעיגולים ונתבאר כבר שנעשה קו ברוחב השהירו להפסיק בשהירו שמן הקו ולמטה הוא מקום מדבר ושממה והוא בעקבי דמשיחא. וא"כ מתחלה כשנעשה הצמצום מצד העיגולים שהוא סוד נקוד' אמצעי' שבאמצעית וניתק האור מתוך נקודה אמצעית הלכו האורות מן הנקודה כל אחד דרך הלוכו לכל צד בשוה והיה בהם ששים רבוא מקוצעים סוד ת"ר אלף אורות שהמלכות כוללות אותם והבן. וכולם הלכו דרך הלוכם כזה. שהרי האין סוף מקיף מכל צד

העגולה בשוה וכל מקום שהלך האור באיזה מקומן של מקצוע נכלל בא"ס כי אין בבהינה זו מעלה ומטה והבן. והנה הצמצום הב' שנעשה מצד קו היושר שהמרכז שלו רחוק למעל' ב' חלקים וחלק ג' למטה ושם למטה נעשה אח"כ הקו ששים מקום חושך וצלמות מצד עקביים כי בזו

בזו הבחינה יש בו מעלה ומטה כמ"ש כבר א"כ היה אל האורות שני דרכים דרך החיים ודרך המות ובחרו בחיים היינו כי האורות שהיו למעלה מן המרכז מה שהיה בחלק הא' שהם קרובי' מאוד לא"ס דרך קו ישר הלכו דרך ישר למעלה להיכלל בא"ס והחלק הב' היה בהם מעט עקמומי' וחלק הג' יותר עקמומי' וכן כולם עד המרכז מצד בחי' יושר והבן היטיב : והאורות שהם למטה מן המרכז לא רצו לילך למטה דרך הלוכן כמו בעיגולים שאותן שלמטה מן המרכז הלכו למטה אבל כאן בהרו בחיים להלוך למעלה להיכלל בא"ס והוכרחו לילך שלא כדרך הלוכן והם האורות של ג' עולמות בי"ע שנת' למעלה שהיו מתחלה תחת קו רוחב והנה זה גרם להתחלקות השהירו לשנים שעולם המדבוש הוא נעשה מאור בחינות העיגולים שם המרכז של העיגולים שהוא בנקודה אמצעית ושם נעשו כל הספירות דרך עיגולים רק עכ"פ נתקנו ג"כ מצד קו היושר שהיה כלול ג"כ בחי' היושר בעיגול ולכן שם כל הספי' שוין לטובה : ולהבינך זאת דע אחי כי סביב השהירו כבר נת' שנעשה כמו שפה שהוא נעשה מאור המלכות שנסתלקה לצדדין והיתה כלולה מעשר ואף שאמרנו שהמלכות דמל' נשארה למטה הוא בסוד הדלקת נר מנר והיא לא תחסר והבן : והם עשר עיגולים שמתגלגלים תמיד סביב השהי' ואינם נחים לעולם רק תמיד מתגלגלים ומסבבים את השהי' ובאותם הגלגלים יש בהם חלונות פתוחים שמזה החלונות שואבים הספי' שבשהירו האור מן א"ס ובין חלון וחלון יש הפסק : ולפי שאין תנועת כל דגלגלים שוה כמ"ש בשער הא' א"כ לפעמים שמזדמן הפסק גלגל שני נגד פתח החלון של גלגל הראשון ופותם הפתח ופעמים שמזדמן ב' מסכים נגד חלון א' ולפעמים ג' מסכים וכן כולם. ולפעמים מזדמן שכל החלונות פתוחים באיזה מקומן של שבחים שאז מזמרים ומשבחים שהוא עת רצון דכתיב ואני תפלתי לך ה' עת רצון וכתיב בעת רצון עניתיך וכתיב ואל יבא בכל עת כי לא כל העתים שוים כי תמיד משגיח מן החלונות והיינו אותו אור שניתק מן הנקודה ונכלל בא"ס כשנפתח איזה חלון והוא רואה מקומו שניתק משם . ואז כתיב ואל מקומו שואף זורח הוא שם . ואז אם אותו חלון הוא נגד מקום הלוכו שניתק משם מיד איזה ניצוץ אור קופץ בקפיצה דרך החלון לשוב למקומו שהלך משם ואם כל הגלגלים יזדמנו שהחלון יהיה פתוח ומפולש דרך כל הגלגלים ואז מתרבה השפע בעולמות ואז נקר' עת רצון ואם יזדמן שקודם שיגיע האור אל מקומו יקוף איזה גלגל ויכסה פתח החלון ואז הוא מתעכב בין הגלגלים ומסבב ג"כ את הגלגל עד שיגיע לאיזה חלון ואף שיראה מקומו דרך חלון הב' עכ"ז צריך להתגלגל ולא יקפוץ דרך חלון שני לפי שאינו דרך הלוכו בסו"ה סובב סובב הולך הרוח ואל מקומו שואף זורח הוא שם דיקא . והוא דזוקא אותו אור שהיה בבחינת הענולים שניתק מנקוד' אמצעית סביב הנקודה שזה האור עומד סביב העגולה . ובכל מקום שהגלגלים מקיפים את העגולה שוין לטובה הן למעלה הן למטה כי בכ"מ שנפתח חלון במפולש הרי יש כנגדו אור שרואה מקומו דרך הלוכו ואז קופץ דרך החלון ונתרבה השפע . וגם בבחינת היושר יש בתוך עולם העליון כמו עמוד חלול שהאור יורד מיסוד הנגוו בא"ס אל העולמות דרך אותו עמוד ולמעלה במקום שהאור יורד שם מתחדשים תמיד חלונות בגלגלים שאף שיזדמן איזה הפסק מכח איזה גלגל שמכסה פתח החלון נגד אותו עמוד מתחדש שם חלון מחדש ולפיכך אינו נפסק השפע בבחי' היושר שהוא לציורך חיות כל העולמות שזה אינו נפסק לעולי . ולכן עולם המלבו' שנבנו' בחלק העליון ששם מרכז הנקודה בתוך הענולה בשוה מכל צד ולכן לא נתחלק להרב' בחי' כי הוא ושמו א' כמ"ש

פתח ב' דרך א' בו ית' סוד אור פנימי מהיכן בא ומוד שבירת הכלים

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלוך מלך לבני ישראל . כאן נרמז סוד שבירת הכלים על הסתירות שנתעוררו כמ"ש לפניהם אך מתחלה נבאר מהיכן נבא אור פנימי של הכלים ואור המקיף שלהם . רק זכור מה שביארנו בשער ג' שמתחלה כהגלו נתעורר עילאה לרבע אורות והם היו סדרם לגילוי תרבע אורות הוי"ה ומדרם לתרבע יקודות נוכחיות שהם עפר מים רוח שם כמ"ש . וכשם שהד' יקודות כל אחד כלול מהבירו והיינו שיש בינוד עפר עלמו כל הד' יקודות שהוא עפר שבעפר שם שבעפר וכן כולם וכן הוא בכל הד' יקודות כאמור אחר מתוך ספרי מכוכה כן הוא בד' אותיות הוי"ה שכל אות כלול מכל הד' אותיות . ובהבאר שם שמן אלו הד' אותיות יולאים לרבע מילואים שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שעולים במספר יבר"ך שע"י אלו הד' מילואים נעשו האותות שזו העתירו שהם שבוד מרכבה כמ"ש לקמן . ועם ד' אותיות הפרטים הוא במספר רל"ו והוא סוד שיעור קומת אלמעלה בסוד הבחוב גדול אדוכיו ור"ב כ"ח במספר השוה . ולפי שזה השיעור בחאר במ"ט אבל למטה בחי' היושר : ועתה נבאר מהיכן בא העצמות אל הכלים ונפתח לזה פתח בפני עצמו והבן זה :

בשער הא' אבל למטה בחי' פתם ששם הוא עיקר מרכז הנקודה מבחי' היושר כמ"ש למעלה ושם נתבאר שבשניתק האור מן מרכז נקודת היושר אז אותן אורות הוצרכו לילך בעקמומית ומה שעמדו למטה הלכו שלא בדרך הילוכן . וא"כ כשמתעגלים הגלגלים אזי למעלה יכול לקפוץ האור אל מקומו דרך הלוכו אף שהוא מתחלק עפ"י בחי' עקמומיות והיינו דוקא עד המקום מרכז הנקודה של היושר והוא אותו מקום שאחר כך נבנה שם עולם אצי' כמ"ש לקמן . ולכן גם בעולם אצי' עצמו מתחלק לכמה בחי' כפי בחי' העקמומיות כמ"ש הכל לקמן באריכות אבל למטה מן המרכז שם אינו מגיע עצם החיים מאור א"ס שאף שיזדמן שם שיפתח איזה חלון בגלגלים במפולש אינו קופץ שם האור דרך אותו חלון לפי שאין שם דרך הלוכו ולכן הם מקבלים רק מן עולם האצי' דרך כמה מסבים כמ"ש הבל לקמן . ולכן האצילות נק' חיי דחיין שעולמות שלמטה מקבלים החיות שלהם ממנו אבל עולם אצי' איהו וחיוהו חד בהון כמ"ש לקמן ואותו עמוד הנ"ל מגיע רק עד קרקע האצילות שהוא תחת מרכז הנקודה מבחינת היושר ולפי שמרכז בחי' היושר הוא למטה בחי' הזה שהוא מקום עולם האצילות ולכן הוצרכו הספי' להיתקן דוקא בבחי' פרצופים סוד דיוקנא קדישא דאדם לפי שהוא בחינת אדם ישר ולא בבחי' עיגולים כמ"ש הכל לקמן. ולמטה במקום סוד העקבים מבחי' היושר נעשה חושך וצלמות בסוד הכתוב רגליה יורדות מות . וא"כ העשר ספירות מקוריות שנכנו בשהירו ועמדו זה תחת זה כפי שנתבאר תמונתן למעלה נפתיעו במקום שמסתיים עולם האצי' כי לא רצו לירד למטה תחת מרכז נקודה של בחי' היושר : ועתה נבאר מהיכן בא העצמות אל הכלים ונפתח לזה פתח בפני עצמו והבן זה :

עלם סתיים ומבעמו מלוחות גמור שמבפנים מאור אין סוף שאין לו לא רחמים ולא מבלים על כל זה הוסיפו להמוך מיזה מספר ופיעור היינו בעניו האותיות והמשות הקודם שהם בחלבל גם הפיעור למעה והבן זה : ובחזור אל הענין שמן ד' אותיות סו"ם יולאים ד' מילואי' הב"ל וכ"א כלול מהבירו היינו שמילוי ע"ב-יס נו בללות ד' מילואים הב"ל היינו ע"ב שבע"ב ס"ג שבע"ב מ"ה שבע"ב ב"ן שבע"ב כמו בד' יקודות הב"ל . וכן בכל מילוי ומילוי : גם תדע שאלו הד' מילואים הם סוף כל' בחי' שהם שבעים יקודות מבין אותיות . היינו בעשים הם סוד ע"ב . יקודות סוד ס"ג . מבין סוד מ"ה . אותיות סוד ב"ן . וכל אחד מהם כלול ג"כ מכל הד' ע"ד הב"ל היינו בעשים שבעשים יקודות שבעשים מבין שבעשים אותיות שבעשים וכן כולם על דרך זה : והם בנגד ד' עולמות אלי' בריאה יליבה עשיה כמו שתתוב לקמן. וכל עולם כלול מד' עולמות : והבה הבעשים עלמם נחלקים לג' בחי' כי יש בעשה לעיל בבון זרקא שבול וביולא שהם שהבעשה של התינה למעלה וכן שהבעשה בתחלת התינה בק' ג"כ בעשה מלעיל בידוע מחוך הכמת הדקדוק וים בעשה מלרע : וים בעשה בתחלה בבון מקף . הרי הבעשים נחלקים לג' חלקים: וכן הבקודות נחלקים לג' חלקים יש בקודה למעלה מן החותם בבון חולם . וים למעה רובם בכולם . וים בתחלה בבון שורק והוא בק' בלשוניהו מלחפו"ם בזה ן והבבון נחלקים ג"כ לג' חלקים היינו ג' חלקים לריכין תבון וחלק הג' לין לריך תב . כי שבעה חותיות שהם שבעה"ם ג"ן לריך לתייבם לבל ח' ג' תבון . וחותיות בד"ק הי"ם לריכים לתייבם כל ח' בתב ח' שהתב לריך להיות בתחלה החות ושאר החותיות שבשיתם מלחב"ת סו"פר תיבן לריכין סוס הב רק חות ו' אם היא בתה בשם הוי"ם שלריך לתייב כל החוי"ם לף חות ו' שהוא רומז לבתר מלובה בסוד הבתוב בעטרה שעטרה לו חמו ביום חבוצתו : וסעטם לג' חלוקות התבון יתבאר לקמן. וחותיות תיבן מתחלקין : ועטמם יתבאר מתוך הדרוש שתין לשהריך בתן וזבור בלל זה בי לעריך לך לקמן :

ועתה בנוח לל הביאור דק זבור תזבור עה שהמרנו למעלה שהלו הבלים בבנו מן ע' חותיות הייבו ה' חותיות עם"ג שירדו לתוך העהירו וד' חותיות דב"ן ובשהרו עוד ' חותיות הייבו ה' חותיות עם"ג וה' חותיות מב"ן שעדיין לא בתבו מחורם לל היו"ד החומלים לתוך העהירו : ומן הלו העשר חותיות בעשה חור פנימי ומקיף לל הי"ם שבעהירו במ"ם הבל לקמן בהריכות : ולפי שהלו הי' חותיות הם בללים ה' בנד ה' שהם שוד פנים וחחור ובחשבים דרך בלל הי' ודרך פרט לי' לבך חחר התיקון בתקנו בבל העולמות ה' פרלופים שהם דרך בלל ודרך פרט הם י"ם במ"ם הבל לקמן . ובחמיל לבאר הרי אמרנו שהאור שבשהר נעשה חלל בחינת עולם העליון שהוא בחי' עדיין האור גדול שלא היה יבול להתגלם ולבוא לידי ליור עולמות עד שהולרבה יו"ד האומבי' ליוד לתוך העהירו ולגלה את האותות במ"ם ועלה זה האור למעלה ובגבו בינוד בינוד המלבות במ"ם לעיל ומן האומר בבנו הבלים ע"י ע' חותיות מם"ג וב"ן במ"ם וחח"ב בחשר בבנו הבלים יוד שוד האור מעשר חותיות ם"ג וב"ן שעדיין לא בחבו מאורם לבבין הבלי' בי אור בם ו' שהוא בחבמה . ומזה הוא שורם ובחלבם שהוא בחבמה בעלה למעלה ועהה יוד מהם האור ובחלבם שהוא הרבימו בעלה למעלה והיה בבול בעת בל העתים שוים בי תמיד משבית מן החלונות והיינו אותו אור שניתק מן הנקודה ונכלל בא"ם בשנפתח איזה חלון והוא רואה מקומו שניתק משם . ואז בתיב ואל מקומו שואף זורח הוא שם . ואז אם אותו חלון הוא נגד מקום הלוכו שניתק משם מיד איזה ניצוץ אור קופץ בקפיצה דרך החלון לשוב למקומו שהלך משם ואם בל הגלגלים יזדמנו שההלון יהיה פתוח ומפולש דרך בל הגלגלים ואז מתרבה השפע בעולמות ואז נקר' עת רצון ואם יזדמן שקודם שיגיע האור אל מקומו יקוף איזה גלגל ויבסה פתח החלון ואז הוא מתעבב בין הגלגלים ומסבב ג"ב את הגלגל עד שיגיע לאיזה חלון ואף שיראה מקומו דרך חלון הב' עב"ז צריך להתגלגל ולא יקפוץ דרך חלון שני לפי שאינו דרך הלוכו בסו"ה סובב סובב הולך הרוח ואל מקומו שואף זורח הוא שם דיבא . והוא דזוקא אותו אור שהיה בבחינת הענולים שניתק מנקוד' אמצעית סביב הנקודה שזה האור עומד סביב העגולה . ובבל מקום שהגלגלים מקיפים את הענולה שוין לטובה הן למעלה הן למטה כי בב"מ שנפתח חלון במפולש הרי יש בנגדו אור שרואה מקומו דרך הלוכו ואז קופץ דרך החלון ונתרבה השפע . וגם בבחינת היושר יש בתוך עולם העליון במו עמוד חלול שהאור יורד מיסוד הנגוו בא"ם אל העולמות דרך אותו עמוד ולמעלה במקום שהאור יורד שם מתחדשים תמיד חלונות בגלגלים שאף שיזדמן איזה הפסק מבח איזה גלגל שמבסה פתח החלון נגד אותו עמוד מתחדש שם חלון מחדש ולפיבך אינו נפסק השפע בבחי' היושר שהוא לציורך חיות בל העולמות שזה אינו נפסק לעולי . ולבן עולם המלבו' שנבנו' בחלק העליון ששם מרבו הנקודה בתוך הענולה בשוה מבל צד ולבן לא נתחלק להרב' בחי' בי הוא ושמו א' במ"ש

מחלבשת נשלכות שלו והיא מחלבשת מחמתכים בקוד לחי לחמון וחני לחרון כמ"ם כ"ז לקמן : וכן הוא בכל עולם ועולם שהחכמה מחלבשת בשלכות שלו והיא מחלבשת בעולם שלמעה בקוד בחכמה יבכה בית ולא לחמר חכמה יבכ' בית שלא הכווכת שע"י החכמה שמחלבשת בשל' בית כמ"ם לקמן ע"ז יבכה כל הבכיכים וכל עולמות ובכן זה : ובכה שלו הק"ם רצוף פירדו שלי הז' מחמתכות מן הביכ' היה בהם כדי חלוקה לכל החיים הייכו פ' רצוף לאור מקיף שלהם הייכו י"ג רצוף לכל ל' מן הו' לחיים שהם חג"ם כ"י ות' רצוף שלי הבם למקיף שלה וכשלרו ק' רצוף לאור פכימי שלהם . ויגיע לכ"ל מן הו' ע' רצוף לאור פכימי ושהם רצוף לאור פכימי למלכות ומזה בעשה שורש לעי' תיקיני זעיר שכולו ו' קלוות ו' מקוים למלכות כי שם מעכות לכקף כמ"ם כ"ז לקמן : ובכה שם היו יודיש שלו הק"ם עפ"י החלוקה לכל לחמר בשום מן הביכה היו יכולים לקבלה לך בשהר שכל הק"ם חורות ירדו מחחלה כולם שלי הגדולה וועמדו שלי הבם הגדולה וכן כולם לכן לא היו כל לחד יכול לקבלה וכשברו כליהם כמ"ם לפכיכו : ושם תחמר ומרי לחרון למעלה שהם מחמתכות קבלו כל ל' בשום מן הביכה עלמה ולא קבלו זה מזה והיו כולם שוים בחדריגה ולא היה הפרש ביכיהם רק בקוד ריחוק מקום כמ"ם לעיל . ולמה עמה בלו כל החורות שלי הגדולה ועמדו שלי הגבורה וכן כולם ולמה לא קבלו כל לחד שלי מן הביכה עלמה : משובה לזה כי לפעל' היינו עסוקים רק בשור שלהם שעדיין לא ירד לשי העולמות והיו מקבלים רק מן מלוכיות הכלי של הביכה ולפי שכלי הביכה היתה גדול שכמות מאוד לעכשו לכן היו יכולים כ"ש לקבל שמה שלי מכלי הביכה כמו שלי"לו התמוכה למעלה . אבל עמה שלו עסוקים שור העלמות שלהם ושור העלמות יורד דרך הכלי דרך לעור ולכן בשו כל החורות דרך הלעור שיד כולם שי הגדולה ומתמחוכים לא רשו שור בשיל לפי שהגדולה מקבל דרך לעור ולכן לא קבלו כולם מן הביכה עלמה רק זה שה כמ"ם לפכיכו :

דרך ב' בו יתבאר סוד שבירת הכלים

והנה הג"ר שהם כח"ב באשר שהם קרובים אל המאציל כי כל ג' הוא כלבוד דמי והיה בהם שורש חזק והיה אורם רב וזך מאוד ולכן היו יכולים לקבל אף החזק שאינו מניע אליהם. אבל הז"ת באשר שנתהוו יותר מג' מדרגות שאינו כלבוד ולא היה בהם שורש חזק והיה אורם מעט ועוד שכל הז' תחתונות הם שוים בכמות ולכן כשירד כל האור שהם הק"ם רבוא אל הגדולה והוא חשב לקבלו ולמלוך על האחים שלמטה ממנו היינו ישאבו שלמטה יזונו ע"י ולפי שעה נחשב לו למלוכה אך שלא היה יכול לסובלם ונשבר הכלי שלו כמ"ש לפנינו . ועדיין נאמר וימלוך באדום בלע בן בעור וגו' ואח"כ מיד וימת בלע וגו' וימלוך תחתיו יובב וגו' והוא הגבורה שקיבל ג"כ המלוכה רפי שעה ואח"כ מיד וימת ג"כ וכן כולם : וסור השבירה הוא סיד הרהבת הלב מתוך השמחה שמוה בא לידי עילוף או מיתה כמ"ש בשער

א . הבוונה כי גם הכלים נבנו ג"כ מצירופי אותיות שהרי ח"ו לחשוב ולהאר איזה כלי באורות עליונים רק שכולם אורו עליונים נבנים מצירופי אותי' כמבואר בברייתי' דאברהם אבינו הנקרא סמך יצירה . ולפי שורצו כל אחד לקבל המלוכה למלוך על שאר האחים ורצו לקבל כל האורות אף שאינו מניע לחלקם הוצ'כו להתרחב לבם כדי לקבל בתוכם כל האורות ומהמת רבוי אורות שנבנסו בהוכם נתרחבו יותר מדאי ונתפזרו האותיות שמהם נבנה הכלי שהוא סוד פירוק איברים וישיבור עצמות כי זולת האור הפנימי והעצמות שבא עתה היה להכלים אור פנימי ג"כ בכלים עצמן המח"ה אותם והם סוד העצמות שבנוף וישבירתן היא מהתרתן ובית היהם כי מתחלה היו האורות שבעצם הכלים מעורבים עם הסיגים שהם הדינין ש'צאו מן הבינה שהם סוד הדמים ומים עכורים היוצאים בלידת הולד כי אין פתיחת הרחם בלא דמים . והוא סוד הכתוב ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום וכתיב וימלוך באדום והיו הדינים מעורבים עם האורות בבנין הכלים : והנה אמרו בכתב ביד הצ'רוך ב'ציתו מסכיב וברצותו מצ'רף שבשהצורף הוצה לברר הכסף מתוך הסיגים נותן אותם בכור המצרף ואח"כ מקיש עליו בפטיש ויצאו הסיגי' מן הכסף בסוד הכתוב הגו סיגים מכסף ויצאו לצורף כלי. כן היה דוגמתו למעלה שע"י האור הגדול שירד על הכלים נתלבנו ונצרפו וע"י הדין הקדוש שהי' גנוז בתוך האור שהוא סיד בוצינא דקרדוניתא הנזוק ניצוצות לש"ך עיבר כמ"ש לקמן ע"ז נפרדו הסיגים שהם הדינים קשים מהוך האורות שבכלים וירדו למטה והאורות עלו למעלה אל הקודש וחזרו אל התיקון כמ"ש הכל לקמן : ואם תאמר מאחר שראו הסמ' שלמטה שאותן שלמעלה לא היו יכולין לקבל בתוכם כל האורות ונשברו מה ראו הם שרצו ג"כ כל אחד לקבל כל האורות . ההשובה כי תדע שאחר שנשברו כלי הגדולה נשארו האורות השייכים לגדולה במקום שהיה עומד כלי הגדולה והשאר ירדו למטה כמ"ש לקמן א"כ כל אחד היה חושב בדעתו שמאחר שנתמעטו האורות יהיה יכול לקבל השאר וגם מאחר שהוא יותר רחוק למטה יוכל לקבל בחמת ריחוק מקום כמ"ש לעיל ועכ"ז מאחר שרצה לקבל מה שלא הגיע לחלקו ומי ישחומר מה שאינו שלו אף שיש לו אינו שלו וזה סוד וימלוך החתיו ר"ל שרצה לקבל המלוכה מאחר שהוא החתיו וכבר נתרחק יותר מן הראשון וגם כבר נתמעטו האורות : ואל יזוע לבך להרהר בזה כי יקשה ממך הדבר . תשים פניך לשער הקדמוני . ויתר הדברים יתבארו מתוך הדרוש שלקמן. ואז תניח דעתך והבן זה : ונחזור אל הענין שבאשר קיבל כלי הגדולה כל האורות שהם ק"ם אורות הישיבים לכך הז' תחתונות ולא יכול לסבול ונשבר הכלי שלו ונפל הכלי למטה בטהי' על אופן שיתבאר לקמן וירדו האורות אל הגבורה ונשבר גם הוא וכן כולם עד שהגיעו האורות אל כלי היסוד : והנה כבר נתבאר כמה פעמים כי ספי' המלכות לית לה מגרמה כלום והכוונה כי כל האורות יש להם ג' צינור מיוחד מכמה ספירות שמקבלים השפעתן ויש להם ג' צינור מיוחד שמקבלים מן המאציל בלי אמצעי כמ"ש כל זה לקמן אך ספי' המלכות אינו מקבלת רק מצנור אחד והוא מצנור המיוחד אליה מספי' היסוד . ולכן היסוד מקבל ב' הלקים חלקו וחלק המלכות כמבואר מתוך דברי הזוהר בסוד הכתוב צדק אובד בצדקו . ולכן ביום הששי שהוא כנגד יסוד כתיב והיה ביום הששי לקטו להם משנה שני העומר לאחד שיום הששי מכין לשבת . ומהם שבת שאחר יום הששי הוא רומז לספירת הבינה כמ"ש בשערי אותיות והוא סוד יוסף שנקרא צדיק דכתיב ביה והיה האוכל לפקדון לארץ . והוא סוד אות ה' שנתוסף ביום הששי . ואית ה' שנתוסף ביוסף דכתיב

עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים והבן זה : ולכן כשבאו כל האורות אל היסוד לא קיבל את כולם בבת א' רק שקיבל החלה את החלק המגיע אל המלכות ונתן אותו בפקדון בחצי חלק התחתון שבכלי שלו . כי בכלי שלו יש בו סוד לחם משנה יומים זרצה ליתן מתחלה זה החלק אל המלכות ואח"כ יקבל שאר האורות והיה בו סוד מלכות שלונא בסוד ירבעם ה'חבעם כמ"ש בשערי אותיות : ולפי שעה נתקיים מלכותו . והוא המלך השביעי הנקרא בער הנן בסוד הכתוב צדיק תמן ונותן. וגם חצי העליון נתקיים ג"כ מעט במלכותו יותר משאר ה' ספירות שלמעלה. והוא כי הדע כי כל ה' ספירות שהם חג"ת נ"ה כולם נותנים שורש א' אל היסוד בסוד הכתוב ויולקט יוסף את כל הכסף ה' כסף סוד ה' חסרים וכיון שנשברו אלו ה' נשאר שורש שלהם ביסוד בחצי חלק העליון שקודם שקיבל אותן האורות שנפלו מן ה' ספירות ונחשב לו למלוכה והוא המלך הששי הנק' שאול מרחובות הנהר שהמלוכה היה לו דרך שאלה ושאול המלך הנ' בשמואל הנביא היה מזה הבחי' דכתיב עליו והוא נחבא אל הכלים . ואחר שקיבל כל האורות בחצי עליון קודם שהספיק ליתן חלק המלכות אליה ונשבר וירדו כל האורות אל המלכות והמלכות לא קיבלה רק חלק המגיע אליה ואלו היתה מקבלת חלקה דרך צינור מיסוד המיוחד אליה היתה מתקיימת אך באשר שקיבלה דרך כלי שבורה ובאה אליה המלוכה בחימה שפוכה נתעלפה והניעה עד שערי מות אבל לא מתה כי לא נשבר הכלי שכה רק נחמעבה ונעשית בסוד פשוטי כלי עץ כמ"ש בשער האותיות : ולפי שלא היה לה מיתה נמורה לא נתהווה ממנה שו קליפה כמו שנעשו הקליפות משאר שברי כלים כמ"ש לקמן כ"א היה ח"ו נעשו גם ממנו בהיות הנחש כיוך על עקבה כמ"ש במקומו לא היה ח"ו קיום לעולם : ולכן אמרו ז"ל פשוטי כלי עץ אינו מקבל טומאה לפי שאין להם שורש בה : ולכן כל הבירורים שנעשים תמיד לברר הנצוצות קדושות מתוך הקליפה הכל הוא ע"י ספירת המלכות כי היא יורדת תוך עמקי הקליפות ומעלה מהם נצוצות קדושה לתוך הקדושה ואח"כ בדקת עצמה ע"י עומר שעורים מנחת הקנאות כמבואר מתוך דברי הזוהר וכמ"ש בשער א' ותמיד קיימת בהימנותא ונקתה ונזרעה זרע ע"י אלו הניצוצות שנעשים לה דוגמת מ"ן כמ"ש בשער אותיות ובזה באה אל המלך וכל אשר תאמר ינתן לה : וזהו המלך השמיני שנקרא הדר בסוד פרי עץ הדר הנאמר על המלכות כמ"ש במקומו ודוד המלך היה מבחי' זו ולכן דוד המלך עליו נאמר חי וקים ולכן לא נזכר מיתה במלך הח' ואף שגם היסוד נק' ג"כ חי דכתיב ובניהו בן יהוידע בן איש חי כמבואר מתוך דברי הזוהר והוא סוד אל חי ונקרא חי העולמים שהוא חי בב' עולמים היינו בעולם התהוו קודם התיקון ה ה לו מעט חיות יותר משאר ה"ס שלמעלה וגם בעולם התיקון כמ"ש לקמן : אבל ספי' המלכות נקרא' חי וקים שנתקיים הכלי שלה ולא נשברה כלל וסוד שבירת הכלי' הוא היה שורש לקבלת יסורים לצדיקים שהוא שבירה לגוף ורפואה לנפש בסוד הכתוב מהצתי ואני ארפא כן היה דוגמתו למעלה שבירה לכלים סוד הגוף ורפואה לנפש היינו אור פנימי שהיה בכלים עצמן כי זולת אור עצמות שירד להם עתה לאור פנימי ומקיף היה כבר בהם אור פנימי בכלים עצמם המחיה את הנפש סוד הדמים שבנוף והדם הוא הנפש המחיה את הגוף אך שהיו עם נחש בכפיפה אחת שהיו מעורבים עם הסיגים . ז"ע" השבירה נפרדו הסיגים כמ"ש לעיל : והנה באלה הכלים ושמותם ושמות אבותם ושם עיים ומה שלא נזכר אשתו אלא במרך הח' רבו בהם פרושים שונים. וכדי להשוות כל הדיעות צריך ביאור והבן מאוד ולכן לא ביארתים שלא להטריח על המעיין . ויתבארו מאליהם בשערים הבאים באיזה מקומן השייך לכל א' כפי הדרוש. ואל תקשה עצמך לדעת מה זה ועל מה זה אשר סרתי מדרך עץ חיים שדרכו מפורש לרבים ושם מבואר בענין מיתות המלכים שהטלך הראשון הוא הדעת וחשב לנצח הוד למלך א' כי הם סוד תרי סלגי דגופא וכן מבואר מתוך דברי הזוהר בסוד הכתוב יהי נא פי שנים ברוחך ומבואר שם שהמלך הז' הוא המלכות ומלך הח' הוא אור החדש שע"י נתקנו המלכים וזה אור החדש הוא שם מ"ה החדש שיצא הוא וכח זוגו עמו סוד שם ב"ן ולכן נזכר במלך זה שם אשתו מהישבאל כמבואר שם באריכות וזה הכל מנגד אל דבריכו : אכן אם יש לך לב משכיל תשכיל ותבין שכל מה שמבואר שם בדבריו הוא מדבר בעולם הנקודות שיצאו מעינים של אדם קדמון ואינו מדבר בי"ס מקוריות שנאצלו תחלה בשהיו קידם שנתקן א"ק כי הא"ק נתתקן מן ספי' הבתר מעשר ספי' מקוריות כמ"ש לקמן ועולם הנקודים יצאו דרך עינים של א"ק והם סוד המלבושים של א"ק כמ"ש הכל באר היטב ובזה העולם יש בו שינוי הנ"ל כפי אשר יתבאר לקמן : ובאלו ספירות מקוריות לא דיבור כלום רק פתח דבריו יאיר מן א"ק רק באיזה מקומן מביא הדברים אלו בתוך הדרושים ומכסה אותם בעשרה לבושין וסמך עצמו על המבין מדעתו וילמד פתום מן המפורש דאלת"ה הלא יהיו דבריו האחרונים סותרים את הראשונים בכמה דברים אם תעיין היטב וגם יהיו נגד דברי הרשב"י ז"ל שמבואר מדבריו שמלך הח' רומז אל המלכות כמ"ש שאמר משה דהוי ידע דסיקו דלבא לא כתב פיתה במלך הח' : וכבר הבאתי דבריו ודברי האריז"ל בשער א' משם תראה וחבין שכל דבריכו מיוסדים על ארני פז . וסוף דבר הכל נשמע כי לקמן יתי חכל באר הימב ולא כמו שחושבים כמה מהראשוני' וסוף דבר יוכיח שתחלת דבריכו אמת כמ"ש הכל בטוב טעם :

דרך ג' בו יתבאר סוד הרפ"ח ניצוצות שנפלו בין הקליפות :

ונחזור אל הענין רק ידוע מדע כי מיד שנאו כל הק"ס חורות אל ספירת החקד וקיבל לותם מיד בחותו רגע נבנה מן ספירת החקד עולם מלא וכן בכל מלך ומלך ובכל עולם ועולם היו ג"כ כשמות מזה העולם הספל : ולפי שמלו הק"ס חורות כבר כת' שנאו מהתרת י"ד ה"י שבשאר מע"ג ויו"ד ס"ם שבשאר מנ"ן כמ"ם וכל ספי' כבר מבואר שהוא כלול מעשר חסוב ש"פ י"ם הוא ק"ן ושם כן היה בכל עולם כשמות שלחיות לק"ן דור ובכל דור שיש בו מעט חוי"ם ולכן בשאר רק כ"ו דורות כמין חוי"ם ושבאר ירדו

נקליפה שנעשו מן הסטרי כליס וכ"ו ירדו בזה העולם ותתקע"ד נקעטו בלח עת ותמיד עולים מעט מעט ונסתלין בכל דור ודור . והם העזי פנים שנאמר : ונעשם לפי רגוש בכל דור ודור לפי שנאו מן תורתיו י"ה וכל עולם כלול עד' תורתיו הו"ס שהוא סודם לד' יסודות חסוב ד' פעמים י"ה הרי ס' , וזה תבין כי ומסגם בעל הרמון נתקייס והבן זה :

ותדע כי כל כלי מן אלו הז' כליס היס יכול לקבל חלף תורות יותר ממלקו המגיע לו הייטו כי כשר כתנאר שלפי החלוקה יגיע לכל חלק מן הו' קלוות ע' חלף לאור פנימי שלו והיס יכול לקבל י' חלף . ולכן כשאתו כל הק"ס חלף תורות של קפיצת החסד ולא היס בו יכולת לקבלס וכשכר הכלי שלו ונפל לטעה עד סוף העתידו כשאתרו י' חלף בשקוסס שהיס שם כלי החסד ונחפיס ע"פ תור קדמין שהוא העתידו ולא ירדו לתוך הגבורה רק ק"ל חלף תורות וכן בכל הכליס כשאתרו י' חלף ולכן נקרא היסוד לכלי שלמטה עד שהגיע ליסוד ל' חלף ולכן נקרא היסוד לדיק יסוד עולם . וכשנתעכה המלכות תז' כשאתרו ג"כ י' חלף בשקוסס וע' חלף מזרו ועלו למעלה בסוד נוסות כשבתות והתורות פרסו והבן : ואלו ע' חלף תורות כתשבים בכללם לע' כי כל חלף תזר לא' בסוד הזרת הגלגל כמו שתכתוב בשער התורות בסוד הכתוב תיכף ירדוף יחד חלף ולא יבלו לחזור לעלות של שרשם לעולם העולמות שילאו ושם ופגעו מתחלה בזיכה ופתחה להם פתח ונתן להם דרך מעבר של הכתר והכתר קבר ה' נעדו ולא יבלה ליתן בתוכו דרך שאשר כי כבר נתגלגלו בירידתן וכבר שלטו בהם הדיוט שהיו מעורבי' עם תורות הכליס . אלך מה שהיו מעורבים יותר זה קיבל בתוכו ונשאלו שם כי לא היו יכולי' לעלות עוד למעלה והייטו כי כבר מצוחי שבתורי' עליונים כל בזיכה כלול מכל הבחי' : והנה תותם ע' תורות שעלו למעלה הם היו מבחי' ק"ג והק"ג עלמו כלול ג"כ מד' מלואים היינו ע"ד שבשק"ג וכו' ותיתם שהיו מבחי' ע"ב שהם מעורבים יותר תותן קיבל ושאר הבחי' חזרו למעטה כי לא עלתו מכוח ולא היו יכולים לשאר מעולים בלי לבוש שהוא הכלי וחזרו אל החכמה והחבי' נהפכו אל הבזיכה ושם נתייסדו כי הוא שם הבניס ושם קבלו ליסוד עד בזיכה אל התיקון כמו שתכתוב לקמן· הנה נשאר בעי' תורות שהי' מבחי' ק"ג אך נתייסדו בבזיכה . והנה תותם ע' תורות שהם מבחי' ג"ן שהם שנשפע כי תותן ע' תורות שהיו מבחי' ק"ג היס מבחי' נשמה שנשפע ומבחי' ג"ן הוא בחי' נפש שנשפע שהיסודים שהיו ירדו בשפע אל הכליס וכול' בבחי' נפש לבד ותותן שהיו בחי' נשמה שנשפע עלו מיד למעלה ונתייסדו בבזיכה היינו בבזיכה שהם שנשפע מוסב שנתכתוב ותותן שהיו בחי' נפש שנשפע שהיו מרחפי' ע"פ הכליס אך אחר שבירתן נסוד יסוד ותוח סוד ותוח חלהים שהוא התויר שמותו ילאו תמ"ם ותוח סוד מרחפת על פני המים . כי ידוע כי שם חלהים הוא ג"כ בזיכה שהוא סוד שם ק"ג שבזיכה כמ"ש בתקוותו : ותכתם בחי' ק"ג שבג"ן שהוא בחי' נשמה שנשפע שנשפע הוא סוד שם חלהים כמבן שרמתני"ס ותמלוי לבד עולה רו"ח ותיא בחי' רוח נפש שנשפע . וזה בשאר מרחף על פני הכלי ותלת המים כולל לו' קלוות שהוא סוד שם מ"ה כמו שתכתוב לקמן והמלכות הוא סוד י"ס בסוד כל הנחלי' הולכי' אל הים והנה כבר נתבאר שהיו בכליס זולת תותן תורות שנאלו להס לאור פנימי היה להס תור פנימי בכליס עלמס כמ"ש לעיל . ועל זה כתיב ותכבי תעלך גם עלה כי אלו הע' תורות שהם נסוד נפש נפש הס סוד ע' נפש לניח יעקב הנאה שלימות סוד מלר י"ס . וכשעלו למעל' אחר שכתייאלו מן הכליס אחר קטורתן נאחרן כמו שתכתוב לקמן עלו גם הס לתעלה ותי עלו עמס גם תור פנימי של הכלי' עלמס שהוא סוד הבלית דגרמ' וזה גם עלה לירצות זה התור שהוא סוד הגלה סוד דגרמ' שעלה ג"כ למעלה עם ע' תורות רק לא ימלו שלא ישאלו תיזה ניצולות קדושות נתוך הסנרי כליס והס סוד שיני שיריס כמו קיטון של שמן שנשנר תף שנשפך ממנו כל הסמן עם כ"ז נשאר ממנו שמן דנוק נשנריס . והס סוד רפ"ח ניצולות שנשלטו בין הקליפות והוא סוד מרחפת את רפ"ח: ושעם למספר רפ"ח הוא כי התורות שנאלו מלמעלה של הכליס כנר נאחרו שנאלו מרוח דמחשנת סוד החכמה נסוד שלה עפרא דאדמלחא והס סוד הדיוט שנחלקים לפ"ך ניצולות כמצוחר מתוך דנרי הזוהר וסוד מספר ש"ך כי נחכמה יש בו סוד ל"נ נתיות וכל אחד כלול מעשר משוש י"פ ל"נ הוא ש"ך לך כל הכתרי' שלכל נתיב ונתיב לין בו סוד דין זה נתקן איד ושלו ג"כ למעלה עם אלו התורות שעלו למעלה והס ל"נ כתריס ושאחרו רפ"ח לשעה . ומן תותם רפ"ח ניצולי' עולים תמיד ע"י כוחם המלו' ולימוד התורה ומתחדשים מהם תמיד מעשה נרחשים כמו שתכתבתי ואלו שעולים תמיד הם כמין רכ"ו נסוד הכתוב רכו ליעקב שמחה שתאר שיצלו כל הרכ"ו ניצולות אלו יהיה ליעקב שמחה ול"נ ניצולו' שהס סוד המלכות של כל נתיב וכתיב הס נקליפ' ל"נ החנן ובשאר יסיר לחם לא החנן שהוא סוד החיות של הקליפ' ואל שתאר מתיס ואל יהיה בל"ע השעה והבן . וייתבאר כ"ז עפ"י הדרושים דשערי תורות שתיות לתתיך כתן ע"כ היס דנריכו נסוד עולם התיכו כי כ"ז שלא נתקנו אלו עשר ספי' מקוריות שכאלנו נעתידו לא יצא ושם שיס פעולה כי עדיין היו התיות רק נסיד נפש כמ"ש שהוא סיד יסיד העפר שתיכו מולין שיס פעולה ומעלותה רק ע"י ג' יסודות תמ"ם שעיקרו הוא החויר שמותו יצאו תמ"ם והוא סוד

הרוח שמותו נא התיקון נכל העולמות ולכן נתחיל לנאר סוד תיקון העולמות והוא נקרא נפי החכמים עלמות דמתקלא כמצוחר נזוהר דאמר דעד שתקלא לא היס לא היו מסגיחין תכפין נתכפין כמ"ש הכל נחריכות ונפתח לו פתח נפכי עלמו רק תורידך עוד הקדמה קטנה הסייך לדעת הכ"ל כי כבר נתרנו תיך נתייסנו הע' תורות שהס נבחי' נשמה שנשפע נזיכה הייטו מבחי' ק"ג ותותן הע' תורות שהס נבחי' נפש שנשפע הייטו בחי' ג"ן שכשתרו מרחפי' ע"פ הסנרי כליס תז תחר שירדו הסנרי כליס וכ"ז שהיו נעולם הנריאה' הכוונה זה המקו' שעתיד לנטות שם עולם הנריאה היו התורות מתיים תליסס מרחוק כי עדיין לא נתרחקו תלא עולם ח' , והוא סוד התנין שתותיות שטעט"ז ג"ן שהס ז' תורות שטועריקון שע"ן ע"ז ג"ך כמצוחר מתוך כתבי האר"י ז"ל . ולא הנאתיו כי הדרוש תרוך מאוד : ותלו הז' הס נגד ז' מלכים שמתו ועשם לנ' תנין יתבאר נשערי התורות ותחר שירדו לטעה עד עולם העשיה ונשרו עליהס הדיינין קשים שכשעלו מבעלו כליס כי מתחלה כשהיו מעורנים עם התורות היו נעלים נגד התורות ותחר שעלו התורות ונשתרו ריקים תז נשרו עליהס הדיינין ותכס עליהס לללות נסוד הכתוב ויתן תת רשעים קברו תז עלו כל התורות ממקומם תל הזיכה לחזור לשרשם וקבלי' תותם הזיכה ונשתר שכבר נתגלגלו ונתעבר תור' כהוהם מתעכבים לטעה זה נרש גם מעט פגם נזיכה כמ"ש וילאו מן הזיכה תל החכמה כל"ל בע' תורות שנפ"ג וזה נרש ג"כ פגם נחכמה תבל הכתר לא הלה לנקבלס כלל לבן לא הגיע סוס פגם נכתר : ומה שמצוחר נתזה מקומן ומתוך דנרי האר"י ז"ל שגם נכתר יש נו פגם היינו נעתיק יומין שנק' כתר התלנסוחו נחכל לקבל ומה שנחת' לו לפגם היינו תחר התלנסוחו נמו"ג כמ"ש תכל לקבל וכיון שנשם יש פגם נחבא לו ג"כ מעט פגם והבן זה . והפגם שנעשה נמו"ג הוא שנפלו מוגלות מתחריים שלהס ונסדקו כליהם מעט החכמה נסוד קדיקת חניה והזיכה נסוד קדיקת שטורה כמ"ש נשער ע' ותלו מגולות שנפלו מהס לא ירדו לטעה כמו הסנרי כליס תל ז' מלכים רק נשאלו נעולם התלילות היינו מוגלות חכמה נפלה לטעה נמקום שהיס שם כלי הת"ת ומזה נתקן תת"ם שנעשה התיקון נכון הת"ת שבולל ו"ק כמ"ש לקמן . ומוגלות חכמה תורה כידוע שהת"ת הוא סוד תור' שנשתב כמ"ש הכל נמקומו ונילנלת הזיכה נפלו עוד למעה נמוקים שהיה כלי המלכות ומזה נבנה תת"ת נכן המלכות נמ"ש לקמן . ו"ש ניצולות זיכה שכיי כידוע שהמלכות היא סיד שכזיכה . אבל לא ירדו למעה מן עולם תלי ולא שלטו בהם הקליפות ולכן גם תחר התיקון אין סוס תמיה לילמרים תלא מן ז"ת ולא בג"ר כי הז"ת נפלו עוד למעה נקרקע הזיכה ומזה נעשה הזבה לד' עולמות תני ע שבחי' נבר נת' שנכבל נחי' יש בו סיהם מן ד' יסודות והיל סיד ד' נחי' פנים תחור ימין ושמאל

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד תיקון העולמות שנק' רזא דמתקלא

וידוע ניוסיס הסלילי יקימנו ונחיה לפניו : זה הכתוב נרמז בו סוד עולם התיקון כמו שתכתוב הכל נחריכות כתיב תני חמות ותחיה מחלמי ותני תרפא זה הכתוב יש לדקדק מה כשתכה המיתה מן התורה שהיא שנויה תמר תני תמית לשון עתיד ונמחילה תמר ומחלתי לשון עבר תו ולא השוה תותם הכתוב נלשון ת' תו עבר תו עתיד תלא זה הכתוב זא לרמוז על תיקון העולמות כמו שמצוחר מתוך דנרי הזוהר ע"ז הכתוב שתמר תני תמית לס"ח ותחיה לקדושה ועי"ז מה שכבר נחרנו זה למעל' שדנרי האריז"ל נענין ז' מלכים דמיתו שהוא מדבר נעולם הנקודים שילאו מעיניים של תי"ק . ולפי שכבר היו מצוררים כמ"ש לקמן לכן לא ירדו למעה נמקום הקליפות תבל אלו שנשעה שלכים שתנו עשוקים נהם היו קודם הניהור והיו נהם הרנה קיניס לכן נפלו עד עולם העשיה שהס הוא עיקר מדור הקליפות כמו שתכתוב לקמן . ונזה תבין מה שתמר זוהר על פסוק ותלה המלכים וגו' לפני מלוך מלך לנני ישראל . ותמר לפני מלוך מלך מלכא קדמאה לנני ישראל הכוונ' הלא להורות נזה שאיזה מלכים מדבר ותמר לפני מלוך מלך מלכא קדמאה ר"ל תרס קדמון שהוא מלכא קדמאה לנני ישראל קדמאין ר"ל תומן שנתלגלו ותחלה כמו שתכתוב כל זה נתריכו' הס תומן המלכי' שתנו עשוקים נהם דו"ק ותשכח שהוא כרנריכו :

מיד כשנפקדם הקורם רחמיו׳ הוי מוכיח לקבל קורם
שתמיהות המכוונת כפי לקון נעל הרלון ולכן רמז נעל
הרלון לספירת הכתר שכ זו ה׳ ספי׳ שנחלקו מחלה
נעהיזו שנו לא כעשה שום פגם ושם עלו החורות המצורים
מע׳ חורות דס״ג כמ״ם וחלו החורות נעשו דוגמת ע״ן
לל הכתר כי תמיד הנשים הם מ״ב לל החצות כמ״ם כ״ז
לקמן וע״י זה יהיה זיווג מיכים וכי׳ נכתר כי הוא כלול
מחקדים וגבורות והחקדים הם תמיד נחי׳ דוכרא והגבורות
הם תמיד נחינת נוקבא וע״י זה יהפכם כמו כדור מרוך
ונהעלה למעלה הייגו שכמ״ג שלו עלו למעלה נתוך כדור
העהיזו תחת לדס קדמאה שהיגיעה המקף לת העהיזו.
וחג״ת שלו עלו נמקום שהיה מחלה כח״ג שלו. ונהי״ם
שלו עלו נמקום חג״ת ומקום נהי״ם שלו נשאר פנוי רק
שכשאר שם רשיעו דנהי״ם שלו נמקומו: ות״ת הרי
מחלה היה הכתר כמו כדור עגול ח״כ לף שהיה כולל
נעלמו עשר ספירות עכ״ז היו זה נתוך זה כמו גלגלי
גלגלים. ח״כ היה הכתר שנכתר מקף לת כל הספירי
שנתוכו מקביב וכן כולם הגדול מקף לת הקטן ח״כ
לין לאמר שכמ״ג היו למעלה כו׳. התשובה כי לחר
שכעשה הזיווג מיכי׳ וכי׳ ונעשה כמו עמוד חלל כזדווגו
החורות וקבו כ״ל מקומם החיוני היייו כח״ג למעלה
וכו׳ והנן זה: והנה לחר שכעשה זה הכתר כמו לעמוד
חלל שלם המחליל מאור עולם המלבוש החיר מעם מ״ם
שנשאר נעולם המלבוש שעדיין לא ירד מאורו לל העהיזו
כ״ל שירד דרך יסוד עולם המלבוש לל יו״ד החומיים וממי׳
יחפשט כמו חוט ויכנים תוך זה העמוד חלל ומזה החור
קיים הכתר עלם החיים החמתיים ונעשה חלהות נאור
שהרי הוא קופא חור לין קוף ממש לחל מעם ע״ג שלו
עולם המלבוש מזה החור לא ירד למעלה כי רב הוא:
והנה זה החור שנח מעם מ״ם יש הו רוח דמחקלה:
הכוונה קוד דיוקנא קדישא דחדם שהוא קוד מ״ם נמקף
השוה. ורוח דמחקלה הוא כמו כף מחזיק ולשון המכריע
נלמלע כמצוחר נגרייתא דחברהם חגיגו שחמר לחי״ם
חויר מיס חם כף זכות וכף חוצה ולשון חק מכריע
ניניהם. החקדים שהם קוד מיס נחקבלו ונלכו חל
הימין. והגבורות נלד שמחל. ונרחמים הם המכריעים
ניניהם. והוא קוד החויר שהוא קוד הרוח נחלמע הייגו
פרלוף חדם והוא נחופן זה. כח״ג הוא הרחם. חסד זרוע
ימין. גבורה זרוע שמחל. ת״ת הוא קו חמלעי כולל כל
הגוף. נלח קוף הימין. הוד קוף שמחל. והם קוד תרין
יכי קשוט ומתחלה היו נכללים ניחד ונחשנים לספירה
ח׳ והם קוד תרי פלגי דגופא: לכן כחן נחשב גם הדעת
לספירה לחד להשלים מכין העשרה יסוד קוד תרין קודם
מלכות היא העשרה שעל הנרית. וחלילה לחשוב ולהרהר
כחן ח״ו לומה דמיות חו לכלם רק לחיות עליונים ניהופי
חוחיות ולילופי שמות העומדים נדמות ולכלם נדיוקנא
קדישא דחדם ועי״ז נעשה עיקר המיקון להיות עומד

דרך קוים ימין ושמחל וחק מכריע נהחים. וכחן לית
ניה גווני׳ ח״ו לו נחינת ימין ושמחל פניהם וחחור רק
כולו חור פניהם רק שדומים זו לפעמים כל הנחי׳ הכ״ל
ע״י החחתוכים המקבלים ממנו כמ״ם לקמן. ונו מתלנם
הוא חור ח״ם מנפנים מיחתו עד קופו ולכן הוא נכלל
נשם לין קוף וגם חור ח״ם מקיפו נקוד חור מקף עד
שמלחלחים לת כלי שלו מנית ומנחון ונעשה גם הכלי שלו
זך ונהיר ממש דומה לחור ח״ם והוא עלם החיים ותיהו
ומיהו חד ר״ל לית הכלים שלו ומיהי הוא עלמות החור
המחים חומו חד והוא נקרא נפי חכמי החמת ח״ק לכל
הקדומים ועל זה נמנו כל הדרושים נכתבי האר״י ז״ל
שמתחיל מזה הח״ק כמנחר מתוך דנריו. ולף שכבר קדם
לו ח״ק המקף לת העהיזו עכ״ז הוא נקרא ח״ק לכל
הקדומים: הכוונה שהוא קדמון לכל לותם שנתקנו נקוד
פרלוף לדם כמותו חנל ח״ק לית נתקן נקוד פרלוף
לדם רק דרך עיגולים לפי שנא מחור הניתק ממרכז
העגולה דרך עיגולים חנל זה ח״ק הוא קוד חור היותר
כמ״ם כבר ולכן נתקן נקוד פרלוף לדם יפר. ולכן נקרא
נפי החכמים לדם דילירם כי כבר ניחלכו שדם קדמאה
סתיעא׳ נקרא לפעמי׳ לדם דנריהה לפי שהוא שכי לעול׳
שלבשום וילף רק נזחי׳ נפש כי עדיין לא נתגלה חור
הוי״ם דמ״ם שהוא קוד הרוח. חנל זה הדם גו נתגלה
חור הוי״ם דמ״ם שהוא קוד חד״ם כמ״ם לכן נק׳ לדם
דילירם כי הוא שליתי לעולם שלבוש כמו הילירם שהוא
שליתי לחליונה וגם יש גו קוד מ״ם קוד הרוח כמו
נילירם שפש יש ג׳׳כ קוד מ״ם קוד הרוח כמ״ם לקמן
נחריכות. ולפי שכבר נתבאר שקוד הרוח הוא העיקר נג׳
יקודות חמ״ם שמעו ילפו נס הנ׳ חם ויש כמ״ם נפעל
הח׳ וע״י זחיכת הנפש שהוא יקוד העפר מוליח כל
הפעולות ולכן מזה החדם נא התיקון לכל העולמות שלמע׳
כמ״ם הכל לקמן נאר היוצ: ונזה תנין חחלת המחמר
נקפרא דליעותא ז״ל ספרא דחקל נמתקלא דעד מתקלא
לא הוה לא היו מגיחין חפין נחפין ומלכין קדמאין
מיתו ריזוהיון לא לחכחו עד ריפא דכקופא דכל כקופין
לנושין דיקר לחקין ולחקין. ולא תעיין היוצ נדנריהו
הלחמרים למעלה וגם מה שיוצא לפניהו לז תנין כל
המחמר על מכוהו והנן היוצ. והנה זה המחמר המכתי
יחדותי שילחתי נגד כמה מהרלקוהים שהניהו הדנרים
ככתנ׳ וכפשטות נדנרי האר״י ז״ל שפתח דנריו יליר
שתחלת הכל נחלל זה החדם קדמון לכל הקדומים והוא
תחלת מעשה ידי חומנות של נעה״ב ושלפניו לא נולר כל
ומהו ילחו כל העולמות והעשר ספירות מקוריות שהשם
נהיו כל העולמות חני״ע ונהם היה ניעול המלכי׳ וחיקוהם
ולא זולתם. כי עדיין לא שלחו ידם לחכול מעץ החיים
שהרי זה המחמר מעיד נגד דנריהם וכמו שמנואר נדנרי
האר״י ז״ל עלמו נעץ חיים נפירום על זה המחמר שהמר
עד ריפא דכקופא פי׳ שזה קלי על זה הח״ק ומוע המלניהו

מנפנים ועשלו נסוד שמתקלה הוא נקרא ריפא דכקופא
דכל נקופין שהכל נכשפים ליהיות מחורו. והרי זה
שהמר מרחה נחלנע ואמר דעד לא הוה מתקלא כו׳
מלכין קדמאין מיתו הרי מוכח מדנריו שכבר היה ניעול
המלכים קודם שכתתקן זה החדם קדמון נרוח דמתקלא.
ואין להאריך נרחיות. שכבר הם דנרי׳ נפרכים מכמה
רחיות כמ״ם כבר. וגם יחנאר עוד לקמן הכל נאר
היטיב והשם ידריכך נדרך החמת: ועתה נצא לניאור
החחלת דנרי האר״י ז״ל נזה הח״ק:

דרך ב׳ בו יתבאר מה שנאצל מא״ק

דע אחי כי מזה הא״ק יוצאים ממנו הרבה אורות דרך
הצנורות שנאלו האורות נאצלו ממנו כמה אלפים
רבבות עולמות כמ״ש לפנינו. כי הנה הכתר שבו שהוא
סוד הגלגלת והוא ענול ואין בו בחי׳ סנים ואחור ימין ושמאל
ולא ידרוש בו שום בחי׳ כי הוא ענול ושוה מכל צד ולרוב
העלמו לא יתיאר בו שום בחי׳ רק הבחי׳ מתחילין למשה
היינו מן המצח ולמטה שהמצח הוא בחי׳ פנים. ולעומתו
הוא העורף שהוא בחי׳ אחור. והאזנים והעינים יש בהם
בחי׳ ימין ושמאל: ואף שהם בתכלית ההעלם ואור פשוט
עכ״ז הורשינו לתאר בו אלו הבחי׳ נגד המקבלים ממנו כמ״ש
לפנינו: ולכן כל האורות שיצאו מן הגלגלת דרך צנורות
השערות שעל הגלגלת שהם חלולים והם צנורות להמשיך
האור מן פנימיותיו נאצלו מהם כמה אלפים עולמות לאין
מספר וכולם נכללים בשם אין סוף ולרוב העלמם אין לנו
השגה בהם והוא בחי׳ מעשים של ע״ב בכל הכללות כמבואר
בדברי האריז״ל. ולא כפי שהשבו כמה מהראשונים בחכוריהם
והם טעו בדרך עץ חיים ולא ירדו לעומק הסוד כי הם הבינו
שמה שמדבר האריז״ל בסוד האורות היוצאים מא״ק הוא אק״ס
המקף את השהיזו שהוא ראשון לאצילות בחרך השהיזו
שתחת עולם המלבוש ושרי לון מרן: ואני כמתפלל על חבירו
וצריך לאותי דבר להיות נענה תחלה: ואם שניתי אתי תרון
כמאמר הכתוב ונאהבתה תשנה תמיד. אבל לדעתי הקלושה
רנלה עמדה במישור ובמקתלים אברך ה׳ אשר נחני בדרך
אמת והנה כל ספר וספר וספור היה נגד עיני וטעמתי בקצה
המטה בצוף דבש מתק דבריהם. והייתי כמשמרת ונפה לברר
דבריהם להישות כל הדיעות והיו העמקים למישור. כי לכאורה
נראה כמה קבלת אין חוברת בלולאות. אבל מה שחסר
כאן יתר כאן. וילמוד סתום מן המפורש ואם תעיין היטיב
בדבריהו תבין ותראה כי הם מיוסדים על אדני פז: והנה כבר
נת׳ כי האק״ם המקף השהיזו הוא נעשה דרך עיגולים כי
הוא בא מהארת עיגולים כמ״ש לעיל ולא יתואר בו מרצוף
אדם לדרוש בו כל הבחי׳ שהם גלגלת ומצח ואזנים ועינים
וכיוצא בו. אלא כל דרושי האר״י ז״ל מתחילין מן זה הא״ק
שנעשה מהארת קו היושר שבו יתואר כל הבחינות הנ״ל:
ואף שגם בזה הא״ק הם בהעלם מוחלט והם ושלום להרהר
לחשוב בו דשות וצלם כמאמר הכתוב ואל מי תדמיוני ואשוה.
עכ״ז הורשינו להתבונן בו דרך שלילה לתאר בו אלו הבחי׳
לפי שנעשה בדיוקנא קדישא דאדם שהוא רוא דמתקלא כמו
שביארתי זה הסוד בארינות בחיבורי הגדול בפירושי על ספרא
דצניעותא משם תראה ותבין: ובזה ישוו כל הדיעות שכמה
מהראשונים מציירים את הספירות דרך עיגולים זה בתוך זה
והגדול מקיף את הקטן. והם רומזים אל העולמות שלמעלה
וכל העולמות שנאצלו מהארת העגולים וכולם הם יצאי דק

בסוד נפש לבד כמ״ש והוא סוד יסוד העפר שאינו מוציא
שום פעולה מעצמה וזה נק׳ עולם התוהו אבל לא לתוהו בראה
רק עיקר כוונת בעה״ר ה׳ לבוא לתכלית בריאת האדם כי
ממנו עיקר הפעולה בזו השמשה כמ״ש כבר והוא נאחז בזה
הא״ק שנעשה מהאר׳ קו היושר וגם איזה מהראשונים
שמציירים את הספי׳ דרך קוים זה למשה
מזה רק שב׳ספי׳ הו״ב הם זה נגד זה כזה. כתר
והם רומזים לאלו העשר ספירות חכמה בינה
מקוריות בתחלת אצילותן קודם תיקון גדולה
האמיתי כמ״ש כבר. וגם רומזים אל גבורה
העשר ספירות שיצאו מן הא״ק שהוא ת״ת
סוד עולם העקודים ועולם הנקודים כו׳
כמ״ש לקמן. והם נקראים לבושיה
דמלכא. כמו שהובא במאמר דספרא דצניעותא הנ״ל דאמר
עד דרישא דכסופא דכל כסופין לבושין דיקר אתקין ואחסין
כמ״ש זה לקמן: אבל עיקר הציור של העשר ספי׳ אחר
התיקון הוא דרך קוים ברוא דמתקלא כתר
שהוא סוד דיוקנא קדישא דאדם כזה.
ועל זה נבנו כל דרושי האר״י ז״ל חכמה בינה
ורובם ככולם דברי הרשב״י ז״ל בזוהר דעת
ובתיקונים וכל סוד כוונת המצות וכוונת גדולה גבורה
התפלות ועסק התורה הכל נבנה על ת״ת
זה הסוד כי שורש נשמותינו הוא מזה נצח הוד
האור שנעשה מקו היושר ועד שם יסוד
מגיע אחריתא דלתתא שהוא צורך מלכות
גבוה. כמאמר הכתוב ויניחהו ה׳ בגן
עדן לעבדה ולשמרה כמ״ש בשערי האותיות: ומה שנגלה
לנו השתלשלות העולמות לפני זה הוא כדי לידע גדולתו של
בעה״ר איך ירד ממדריגה למדריגה כדי להטיב לבריאו ושיש
לו כמה אלף אלפים רבבות עולמות וכולם מזמרים ומשבחים
ונותנים הודיה לשמו הגדול והוא מציץ מן החרכים ומשגיח
מן חחלונות ומתאוה לתפלתן של צדיקים והעוסקים בתורה
כמאמר הכתוב היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני
ולכן כל דרושי הרב ר׳ חיים ויטל ז״ל מהחילין רק מן זה
הא״ק שנעשה מהארת קו היושר כי כוונתי היה ללמוד ולמד
לשמור ולעשות לבוא לידי מעשה לידע כוונת המצות והתפלה
כי זה כל האדם: ואף אנכי יצאתי בעקבי וקצרתי במקום
שהיה להאריך בדרושים בסוד מעשה בראשית שיש בהם
דרושים ארוכים רחבים מני ים וגם בכל העולמות שנאצלו מאור
העינולים ולא באנו רק לידע ולהודיע דרך השתלשלות מראש
מסתר עד תכלית האדם האנושי ולכן כל ההדושים שיתבארו
לקמן בשערי האותיות נבנו ג״כ על סוד קו היושר כאשר
עיניך תהנה מישרים:

דרך ג׳ בו יתבאר סוד העילמות שיצאו מזה האדם קדמון:

ונחזור אל הביאור ונאמר כי ע״י החיט הירוד מאין סוף
דרך יסוד עולם המלבוש ונכנס בזה הא״ק לכל
הקדומים שבא מהארת שם מ״ה שיש בו רוא דמתקלא ממנו
נתתקן זה הא״ק בדיוקנא קדישא דאדם: והנה זה האור אף
שהוא בא רק מישם מ״ה עכ״ז הוא כלול מכל הד׳ מילואים
שהם ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן שהם סוד טעמים נקודות תנין אותיו׳
כמ״ש. והנה סוד ע״ב הוא נגלגלת שלו שהיא סוד הכתר
דאדם קדמון שבו סוד הטעמים ולכן כל האורות היוצאים מזה
האדם קדמון דרך צנורות השערות שבגלגלת שהוא סוד ע״ב
סוד הטעמים שנחלקו לג׳ חלקים כמ״ש כבר הם נעלמים מאוד

ואין לנו השגה בהם והם אלפי רבבות עולמות וא"א הורשינו להתבונן בהם כמו שהאור של ע"ב של עולם המלבוש נשאר למעלה ולא ירד ממנו למטה בזה השהי' כן זה האור היוצא מאדם קדמון מסוד ע"ב שבגלגל' שלו הוא נעלם ג"כ מאוד ונק' בשם א"ס לרוב העלמו אך הורשינו להתבונן קצת מן האורות היוצאים מזה הא"ק מסוד ס"ג מ"ה וב"ן כמ"ש לפנינו. והוא כי מזה האדם קדמון יוצאים האורות להיות דרך צנורות היינו מן אזנים ועינים וחוטם ופה וגם דרך עורו היינו דרך נופו בסוד הכתוב אחר עורי נקפו זאת כמ"ש לפנינו אך ההפרש שביניהם שדרך הצנורות שיש בהם צנור שיוצא ממנו הבל יוצא ממנו אור גדול יותר מן האור שיוצא דרך גופו ודרך צנור שאינו מוציא הבל: ונתחיל מן האורות היוצאים מן האזנים של זה האדם קדמון:

דע אחי שבאזן יש בו צנור שמוציא הבל וזה תבחנו בסתימת נחיריו נקבי האזנים היטב או תריגיש קול הברה באזנים וזה האות והמושפ שמן האזן יוצא הבל והוא מורה על זה האור היוצא מזה האדם קדמון מן האזנים שלו שהוא בחי' שם ס"ג שבו שמלוי ס"ג הוא סוד הב"ל במספר השוה וזה האור מבחי' ס"ג הוא יוצא מזה הא"ק דרך פניו ונחלק לג' חלקים שהרי כבר נתבאר שגם בשם ס"ג יש בו ג"כ כללות מנת"א והשעמים נחלקים לג' בחי' שיש טעם מלעיל ושעם מלרע ושעם באמצע. ולכן זה האור היוצא מן האזנים של זה הא"ק הוא בחי' טעמים עליונים שבס"ג והוא בחי' ע"ב שבס"ג. וזה האור עצמו מתחלק לשני חלקים היינו האור שיוצא מאזן ימין ממנו נעשה עשר ע"ג ה' והוא בחינת אור מקיף והאור שיוצא מאזן שמאל ממנו נעשה ג"כ עשר עיגולים והוא בחינת אור פנימי וכל בחינה מתחלק לה' בחינות שהוא ה' חלקי נשמה שהם נרנח"י כי כבר נתבאר שעיקר אור של זה הא"ק שממנו נחפשט ויצאו כל הי"ם שלו מכח אל הפועל זולת זה האור שבא משם מ"ה מתחלה נתפשט ע"י ה' אותי' שנשארו מס"ג וה' אותיות מב"ן כמ"ש כבר. ולכן כל בחי' מתחלק לה' בחי' אבל כולם הם רק בבחי' נפש הכללי לבד שהרי כבר נתבאר שכל בחינה כלול מכל הבחי' וה' חלקי נשמה הנ"ל כולם הם בחי' נפש לבד היינו נפש שבנפש וכן כולם: ולפי שיצאו בבחי' נפש לכן נאצלו בבחי' עיגולים כי קו הישר הוא בחי' רוח הכללי הכולל בעצמו ג"כ כל הבחי' הנ"ל: וזכור כלל זה שלא נחזור לכפול הדברים בכל פעם והבן כל הבחי': והנה כשיצאו אלו האורות מן האזנים של זה הא"ק מתחלה יצאה אור בחי' המלכות בסוד נפש לבד היינו נפש שבנפש. ויצאו ב' בחי' מן ב' אזנים כנ"ל היינו בחי' אור פנימי מאזן שמאל ובחי' אור מקיף מאזן ימין. ואח"כ יצא אור היסוד ג"כ ב' בחי' הנ"ל ויצאו ג"כ בבחי' נפש שבנפש לעצמו ונתוסף גם אל המלכות אור נדוד ונתוסף לה בחי' קצה א' מרשימו של רוח: הכוונה כי הדע שה' ספי' חג"ת נ"ה בהם יש בכל א' קצה א' מבחי' רוח מצד עצמו ואין לשום אחד יתרון על חבירו רק בסוד ריחוק מקום כמ"ש כבר אבל היסוד אין לו בחי' קצה א' מצד עצמו רק שה' ספי' הנ"ל כל א' נותן בו מרשימו שלו. ולכן הוא נקרא כללות כל הקצוות בסוד הכתוב ויולקט יוסף את כל הכסף ה' בסף כמ"ש זה כמה פעמים לכן עתה שיצא היסוד נתוסף אל המל' בלולות הרוח שבנפש ואח"כ יצא ההוד בבחי' נפש שבנפש לעצמו ונתוסף אל היסוד קצה א' מכללות הרוח שבנפש ואל המלכות נתוסף חלק א' מכללות הרוח הינו קצה ממיש ולא כללות ואח"כ יצא הנצח בבחי' נפש שבנפש לעצמו ולא נתוסף אל ההוד שום תוספת רק שנתוסף אל היסוד רשימו מקצה א' עוד מבחי' כללות הרוח ואל המלכות נתוסף עוד קצה א' ממיש מבחי' הרוח וכן כולם עד שיצאה הגדולה אזי

ויעקוד את יצחק בנו שהוא לשון קשר. וסימן להתפשטות אלו האורות של אוזן חוטם פה עד היכן התפשטותם הוא שח"ש שבול"ת חז"ה טבו"ר וזכור זה.

דרך ד' בו יתבאר חורת האורות אל המאציל:

והנה תדע מה שמזכו שילמו האורות פנימיים וגם מקיפים לא ילמו שכיח' נפע' ח' מתחלה רק שמתחלה ילמו הפנימי' לגד ואח"כ המקיפים. והכה נת' כנר שלמו האורות לא ילמו כולם שלימות כי המלכות לא נתפשטה כל חלקי ה' בחינו' כמה כמ"ש על כל זה עדיין לא נתו לה המקיפים וזו' קלוות חסרו מהם בחינת ימידה לא נתוספה אור פנימי והבינה חסרה ממנה בחינת מים ימידה והחכמה חסר ממנו בחינת כמה ומים וימידה. והכתר היה לו רק בחי' נפש בלבד: לכן הולרכו האורות לחזור ולשוב אל מקומם שהוא לקבל אלו המלוע' ואין לשאול למה לא ילמו הלוות מתחלה בשלימות שלא יהיו לצורכו לשוב אל מקורם. זה ית' עפ"י הקדמ' ח' שחדע שאורו' הפנימי' מזככי' את הכלי מצפני' עד חלי דופן הכלי ואורו' המקיפים מזככים ג"כ את הכלי מצחון ג"כ עד חלי דופן הכלי כמ"ש זה לקמן. עד שמתחנקי' הפנימי' וסמקיפים ניחוד גמור. ואם היו יודעי' מתחלה אורות הפנימי' וגם המקיפים בשלימות' היה הכל מזדכך מאוד ומי' מוזר גם הכלי לאור פשיט ויקבל ממנו מוכן כלי ולא היו יכולי' העולמות שלמעה שמחידין להיאחל לקבל אם האור כי עיקר קבלת התחתוי' הוא ע"י מקך מנדיל שהוא מתמעט האור ויכולים לקבלו ולכן לא נתו אורות מתחלה בשלימותם ואז נעשה בחי' הכלי מאור פעג וסגם ואחר שגתו גם המקיפים ניחוד גמור. ואם היו יודעי' מתחלה אורות הפנימי' היה הכל מזדכך מאוד ומי' מוזר גם הכלי לאור פשיטו

על כל זה הוא בקור הקטר פנים שמחמיצו' מקנלים דרך לחור של העליון כי העליון פניו למעלה וכל לחוריים הם בקור הדיבין . ולכן כאן נאלו החורים שאלו עקוקים גאם שכיון שאזר החור הכחר אל המאליל להשלי' אקרוזו הים רלוזו לקבל החרה לעלמו והפך פניו למעלה אזי כל התחתוני' קבלו החרה דרך החלוקים שהוא בקור הדין וגם שכעשה כלי הכחר מפך מבדיל בין המאליל אליהם ולכן נקחלק מעלה ג' וכל התחתוני' הכל כפי עניכו . הייבו שכחקר בחי' רוח מן החכמה ובחי' נשמה מן הבינה ובחי' חי' מן הו' קלוות ובחי' יחידה מן המלכות וכל זה הוא בעת עלייה הכחר אל מקורו וכיון שבא אל מקורו וכבר קיבל החרה לעלמו לקבל אליחותו אזי שוב הפך פניו למעה להחיר אל התחתוני' ומקומו שהוא שם בקור שלחוניים ממקומו יפן אליבו ברחמים . ואז אזרו כל המעלות שבאזרו מן החורות בעליות הכחר בכ"ל ועוד בחוסף לכל ג' מעלה ג' כי בחקר עלה הכחר אל מקורו אזי בתקרבו כל החורות למעלה כי כבר היה שם אקום של חור הכחר פנוי ועלה חור החכמה למקום שהיה חור הכחר והיה רק לשומו במקומו והבינה במקום החכמה וכן כולם . ובחקר שתקרבו אל המאליל לכן בחוסף לכל ג' מדרגה ג' הייבו שכחוסף לחכמה בחי' בחכמה בחי' חיה ואל הו"ק בחי' יחידה ואל המלכות בחי' בפף מהמקיפים ואחר כך עלה גם חור החכמה אל מקורו ובעת עלייתו בחקר אכל התחתוני' מדרגה ג' בכ"ל ואחר כך אזר אכל התחתוני' מדרגה ג' בכ"ל ואחר בחוסף לכל ג' מדרגה ג' בחקרבם אל המאליל בחוסף לכל ג' מדרגה ג' בחי' חיה ואל הו"ק בחי' יחידה ואל המלכות בחי' בפף מהמקיפים ואחר כך עלה גם חור החכמה אל מקורו וכבר קיבל החרה לעלמו לקבל אליחותו אזי שוב הפך פניו למעה להחיר אל התחתוני' ממקומו שהוא שם בקור שלחוניים ממקומו יפן אליבו ברחמים . ואז אזרו כל המעלות שבאזרו מן החורות בעליות הכחר בכ"ל ועוד בחוסף לכל ג' מעלה ג' כי בחקר עלה הכחר אל מקורו אזי בתקרבו כל החורות למעלה כי כבר היה שם מקום שלחור הכחר פנוי ועלה חור החכמה למקום שהיה חור הכחר והיה רק לשומו במקומו והבינה במקום החכמה וכן כולם . ובחקר שתקרבו אל המאליל בחוסף לכל ג' מדרגה ג' הייבו שכחוסף לחכמה בחי' בחכמה בחי' חיה ואל הו"ק בחי' יחידה ואל המלכות בחי' בפף מהמקיפים ואחר כך עלה גם חור החכמה אל מקורו ובעת עלייתו בחקר אכל התחתוני' מדרגה ג' בכ"ל ואחר כך אזר אכל התחתוני' מדרגה ג' בכ"ל ואחר בחוסף לכל ג' מדרגה ג' בחקרבם אל המאליל בחוסף לכל ג' מדרגה ג' בכ"ל עד שקבלו כ"ח חשלום' שלהיום' שהם בחי' חור פנימי וה' בחי' חור מקיף והוא ג"כ קור מעי ולח מעי הכז' בדברי הרשב"י ז"ל : שכווכה כי בעת עליית העליון מעי החור לזיו ולח מעי של התחתוני' כמ"ש : ובזה חבין דברי הרשב"י בקור שבי בבילי' בקור שמותם ירמיהו ויעשיהו שזה רמז להחלקות החורות למעל' שלח הוא בקור הדיבים וזה רמז להחרחן להחחוני' יעויין משם : גם חדע שכל החורות הניחו לשומם בבלי שלהם כדי שעי"ז הריחוס יקבלו התחחיבים החרה לחבל המלכות בחקר כי עדיין לא היה קוס בחלל למעה ממנה לכן לא הניחה לשומה בבלי שלה . ובשחרה שכלי של המלכות בלי חור כלל . רק מה שמקבלת מריחוס שהניח היקוד בכלי שלו . ולכן קראו החכמים לכלי המלכות לחפקלריח שחיב מחיבה . כי ליח לה מגרמה כלום . ובק' לפעמים עני' ולפה והוא מזה הטעם . ועוד מטעם אחר כמ"ש לפניכו והבן : גם חדע שב' בחי' חורות היינו שילאו מן שחזיקים והם עם ס ס בחינת טעמים של ס"ג היינו טעמים עליונים ותחלעים שהי' חורם רב מאוד בחזקם אל מקורם קנו כל שחלום' היינו שהי' לחם ה' בחינו' פנימיות וה' בחינת מקיפים כ"ל אבל חורות הפה שהוא בחינת טעמים התחחוני' שלא היה חורם כל כך גדול כמו העליונים אף

דרך ד' בו יתבאר האורות היוצאים מנקודת דאדם קדמון

דע אחי מה שכבר נתבאר שיוצאים האורות מן הא"ק תדע כי עיקר האור נשאר בתוך זה האדם קדמון אך שגם יוצאים ממנו ג"כ אורות לחוץ להאיר אל העולמות שנאצלו ממנו ואמרנו שעיקר אור א"ק הוא קו היושר שיורד דרך חוט מא"ם דרך אור היסוד של עולם המלבוש והוא סוד שם מ"ה וז"ס אשר יצר את האדם בחכמ"ה וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים . ומבשרי אחזה אלוה . ויש בזה סודות גדולות ונוראות . אך שכאן אסור להרחיב הביאור . וע"ז נאמר מצאת דבש אכול דייך. והמשכיל יבין דבר מתוך דבר ואקצר באמרים והחכם יוסף לקח : הנה אמרנו שזה הא"ק הוא סוד אדם דיצירה כמו שכחבתי כל זה לעיל והוא נתחקן ע"י שם מ"ה וזהו אשר יצר את האדם בחכמה בכח מ"ה ולכן שם מ"ה הוא בעולם היצירה כמו שאכחוב כל זה לקמן ונתבאר שכל מלוי מן הד' מלואים הוא כלול מכל הד' כמ"ש לעיל : והנה זה השם מ"ה שממנו נתחקן זה הא"ק הוא כולל בעצמו כל הד' מלואים ואמרנו שבחי' ע"ב שלו עם כל הבחי' הוא בגלגלת שלו שהוא סוד הכתר שבו ושם עיקר האור מבפנים אך שיוצא ממנו הארה גם לחוץ דרך צינורות השערות. ומרוב העלמם נכללים בשם אין סוף . ואח"כ יוצא דרך הנקבי'. והנה הדע שהד' מלואים הכלולים בו הם בד' מקומות בפנימיותיו היינו בחי' ע"ב בגלגלת . בחי' ס"ג בגרון . ומלת ס"ג רומז אל הדינין מלשון נסונו אחור . כי בגרון שם יש ווריד צוואר שהוא שורש אל הדינין ושורש לה' אותיות מנצפ"ך שהם סוד הי"ג שהם סוד ס"ר דינין ועם ה' שהוא שורש ס"ג כמ"ש הרי פרה אדומה . ויש בצוואר ב' קנים והם סוד קנה חכמה קנה בינה כמו שאכחוב לקמן . ובכל אחד יש ב' קרומי' אך שהקנה שניהם לבנים כי הוא סוד פנים שבפ"ג והושפ קרום א' לבן וקרום אחד אדום כי מבינה דינין מתערין מינה והוא סוד האחור שבפ"ג כמ"ש כבר כי שם ס"ג כלול מב' בחי' פנים ואחור ובכל בחי' יש בו ב' בחי' היינו פנים שבפנים ואחור שבפנים והוא בבחי' קנה ופנים שבאחור ואחור שבאחור הוא סוד הושפ והבן זה : והאורות היוצאים משם ס"ג הם באזן חושם פה כמ"ש למעלה אבל שרשם בגרון ולכן היה בהם מעט דמיון לביטול המלכים מצד הדינין שבפ"ג ובחי' מ"ה הוא בת"ת של א"ק ומתחיל מן החזה ומתפשט בכל חדרי הבטן ושם שורש כל הנשמות של ישראל שנקראו עמוסים מני בטן וזה סוד מעי מעי על חלליהם לבי לבי על חלליהם כמו שאכחוב בשערי אותיות בסוד נר ה' נשמת אדם חופש כל חדרי בטן . והאור היוצא ממנו הוא דרך נקבי העור והטבור וגם מתפשט ויוצא דרך הזרועות דרך החלולים שבעצמות ודרך פרקי אברים ודרך עשר אצבעות מחוץ הצפרנים. ובחי' ב"ן של זה הא"ק הוא בנה"י שלו והארה היוצא ממנו הוא דרך היסוד סוד פה התחתון ודרך צנורות השערות שסביב היסוד שהוא סוד זקן התחתון ומתפשט למטה דרך חלולי נצח הוד ויוצא דרך צפרני הרגלים : והנה אלו הד' בחי' הם סוד טנת"א היינו בחי' ע"ב הוא בח' הטעמים וכו כלולים גם הנקודות ותגין ואותיות והכל בבחי' טעמים . והם בגלגלת ובחי' ס"ג הוא בחי' הנקודות והוא כלול ג"כ מטנת"א והוא בגרון . ובחי' מ"ה הוא בחי' התגין והוא כולל ג"כ מטנת"א והוא כולל כל קו אמצעית . ובחי' ב"ן הוא בחי' האותיות וכלול ג"כ מטנת"א והוא בנה"י : והנה נתבאר שכבר יצאו הטעמים דס"ג שיש בהם ג' חלקים בס"ש לעיל והם יצאו מג' מקומות שהם אזן חושם פה . הם מתפשטים למטה ומסתיימים בג' מקומות והם שח"ם שהוא "שבולת "חזה "שבור והוא בחי'

שטעמים שבפ"ג הייבו ע"ב שבפ"ג ובחי' נקודות שבפ"ג שהוא בגרון ושם בו ג"כ ג' חלקים כמו בטעמים שהם למעלה ולמטה ובאמצע . והוא בחי' ס"ג שבפ"ג הם מתפשטים גם למטה ולמעלה כי אף שאמרנו שלמטה מן הגרון הוא בחי' מ"ה וב"ן הלא העליון כולו גם לתחתון והבן זה . ויוצאים בג' מקומות ג"כ וכמו שהשלשה אורות של אזן חושם פה יוצא' דרך פניו של זה הא"ק ומלבישים אותו בן אלו האורות שהם סוד הנקודות שבפ"ג שהוא סוד ס"ג שבפ"ג יוצאים ג"כ מג' מקומות ולובשים את הא"ק מן השבור עד סיום רגליו . והג' מקומות הם שיוצאים דרך עינים ודרך שבור ודרך היסוד: ונתחיל לבאר האורות היוצאים דרך עינים והוא בחי' חלק עליון מן הנקודות וזה האור יורד ומתפשט ומלביש אל האורות של אח"ם ויורד עד למטה עד סיום רגליו של זה הא"ק והנו מה שמתעדב ומלביש את האורות של אח"ם הנה לעולם קטן נכלל בגדול ולא נחשב נגדו לכלום . לכן עולם הנקודים מתחיל למטה ממקום שמסתיימים האורות של אזן חושם פה והוא מן השביר ולמטה עד סיום הרגלים : וכשמתפשט למטה לא ימלט שלא ישאב גם מאורות אזן חושם פה דרך העברה בעלמא : והנה מזה האור שירד דרך העינים מזה נעשה כלים לי"ם של זה העולם הנק' עולם הנקודים באופן זה . שהרי כבר נתבאר שיש בכלים בעצמותן אור פנימי המחי' את הכלים וזה סוד הדמים שהדם הוא הנפש . זולת אור הפנימי האמיתי שהוא עצמות האור : והנה אור העצמות נחלק לב' בחי' שהוא פנימי ומקיף והיינו מה שיכול לכנוס בכלי נעשה אור פנימי ומה שלא יכול לכנוס בכלי נעשה אור מקיף מבחוץ והוא בחי' אור המקיף הגדול : אבל יש עוד אור מקיף קטן . והוא כי הכלים יש בהם ב' בחי' שהם שתים שהן ארבע כי בכלים עצמן יש בו ב' בחי' פנימי וחיצון ובאור הפנימי המחי' את הכלים בלתי אור העצמות יש בו ג"כ ב' בחי' שהוא פנימי ומקיף והוא בח' מקיף הקטן. שהוא מן אור הפנימי שבכלים עצמם והם סוד הדמים המחי' את הגוף אבל עיקר חיותו של הגוף ע"י ששואב מהבל החיצון כידוע לחכמי הטבע והוא סוד אור המקיף הקטן : והנה אלו הד' בחי' שבכלים עצמם הוא נעשה מזה האור היוצא דרך העינים כי ע"י הסתכלות העינים יוצא ג"כ מעט הבל כידוע מביצת היענה שנולד ממנה אפרוח בלתי שתשב עליה רק שמחממת ע"י הסתכלות העין וזה האות המורה שיוצא איזה הבל בהסתכלות העין. אף שהוא מועט מאוד ולכן ע"י הסתכלות העין דרך יושר למטה דרך ימין מזה האור נעשה אור מקיף הקטן הנ"ל ומה שהוא מן הצד אך שהוא דרך ימין מזה נעשה אור הפנימי המחיה את הכלי והאור שיורד ביושר מצד שמאל מזה נעשה דופן כלי החיצון ומה שהוא מן הצד מצד שמאל מזה נעשה דופן פנים של הכלים : וא"ת למה נעשה דופן פנימי של הכלי מאור גרוע מן דופן החיצון והסברא נותנת להיפך : זה כבר נתבאר בשער א' ונחזור הדברים בקיצור שלא להטריח על המעיין למצוא מבוקשתו . והוא כי דופן הפנים מזדכך מן האור הפנימי אשר בתוכו באשר שהוא דחוק ומהודק בתוך הכלי הוא מזכך את דופן הכלי הפנימי אבל דופן החיצון שהזדככות שלו בא מכח אור המקיף שיש לו מקום להתפשט סביב הכלי ואלו היה דופן הכלי נעשה מאור גרוע לא יזכך אותו אור המקיף. והבן זה כי קצרתי באמרים : ואם יקשה לבך לומר הרי העינים הם יותר למעלה מן אזן חושם פה ולמה מן אזן חושם פה יצאו האורות שהם ג' חלוקי הטעמים של ס"ג שהם גדולים מאוד בערכם לעדך אור בחי' הנקודות של ס"ג ואור הנקודות שהם קטנים בערכם יצאו מן העינים ממקום נבוה מאוד : התשובה לזה כי בכל מקום שיוצא שם הבל ממש משם יוצא

יותר אור ולכן מאח"ם ששם יוצא הבל ממש לכן יצאו מהם אורות נדולים שהם בחי' המעמים דם"ג . אבל העינים שאינו יוצא מהם רק מעט הבל והוא רק ע"י הסתכלות העין לכן יוצא מהם אור קטן שהוא בחי' הנקודות דס"ג שהוא סוד ס"ג דס"ג כמ"ש לעיל ומלת ע"ן רומז על זה כי הרי הנקודות הם תשעה שהם קטן פתח סגול כו והנה ב' נקודות ראשונות שהם קטן פתח צורתם כזה : ־ וז' הנותרים צורתם כזה : ׳ ׳ ׳ ׳ ׳ ׳ שהם שבא צירי סגול חיריק חולם שורק מלאפום : והנה באלו ז' הנקודות יש בהם י"ג יודי"ן והם במספר ע"ן לרמוז כי הנקודות יצאו מן העי"ן . וב' נקודות ראשונות שהם קטן פתח צורתם יו"ד וב' וי"ן מספרם כ"ב לרמוז על כ"ב אותיות שמהם בנין הכלים . כי כבר נתבאר שכל בחינה כלול מטעמים נקודות תגין אותיות א"כ גם באלו הנקודות אף שהם מבחי' ס"ג שהם סוד נקודות שבנקודות עכ"ז גם הם כלולים משנת"א : והנה הם מתששים מן העינים דרך החנים דרך הנ' אורות של אח"ם ושם מסתיים מאלו הנקודות ג' בחינות שהם טנ"ת א"כ ממקום שמתחיל עולם הנקודות שהוא מקום הטבור אחר שמסתיימים הנ' אורות אוזן חושם פה שם הוא בח' האותיות שהוא בח' ד' מד בח' שבאלו הנקודות וכבר נת' שמן האותיות הוא בנין הכלים כמבואר בברייתא דאברהם אבינו ואל זה רומזים הב' נקודות קטן ופתח שהם בספער כ"ב לרמוז כי מאורות עינים יצאו בנין הכלים שהם סוד הכ"ב אותיות : וא"ת למה שני נקודות העליונים רומזים אל בנין הכלים והשאר רומזים אל הנקודות עצמן שהם האורות שבכלים כמ"ש זה יתב' לקמן מתוך הדרוש ויש בזה כמה רמזים ולא הבאתי' שלא להטריח על המעיין . הרי נתבאר לך כי מן אורות העינים יצאו האורות של עולם הנקודים היינו לצורך בנין. הכלים שלהם כנ"ל . ולכן בזה עולם הנקודים היה בהם שינוי מן עולם העקודים כי בעולם העקודים כבר נת' שמתחלה יצאו האורות ואח"כ מבחינת האורות נתהווה הכלים . אבל כאן בעולם הנקודים יצאו מתחלה הכלים ואח"כ האורות כמ"ש לפנינו : ונם בעולם העקודים יצאה מתחלה אור המלכות ואח"כ היסוד עד שהכתר יצא באחרונה עד שהוצרכו לחזור במאציל ואז המלכות שיצאה בראשונה נכנסה אחרונה בסו"ה אני ראשון ואני אחרון כידוע שמלת אני רומז אל המלכות : אבל כאן יצא מתחלה הכתר ובו היו כלולים כל השאר ואח"כ יצא חכמה מן הבתר ובו היו כלולים כל השאר עד שיצאה המלכות באחרונה מן היסוד : ואם תשביל בדברינו שיתבאר לקמן תבין שעמם ונימוקם והנה כבר אמרנו שהנקודות נהלקים נ"כ לנ' חלקים : ואמרנו שאלו האורות שיצאו מן העינים הוא חלק העליון מן הנקודות וב' חלוקי השניי' הם יוצאים דרך הטבור ודרך היסוד ומצטרף עמהם נם אורות היוצאים דרך צפרני הרגלי' ודרך עורו מבחי' מ"ה וב"ן : והנה חלק האמצעי מן הנקודות יוצא מן היסוד כי שם יש צנור ממש ולכן יוצא ממנו אור נדול יותר מן הטבור אף שהוא למטה מן הטבור כמ"ש באורות עינים שהם מועשים מאח"ם אף שהם למעלה מאח"ם ולכן מן האורות שיצאו מן הטבור מזה נעשה אור פנימי אל הכלים ומן האורות שיצאו מן היסוד נעשה אור המקיף והנה אחר שיצאו אלו האורות ונכנסו אל הכלים ולא יכלו לסבול את האור ונעשה בהם בישול כמ"ש לפנינו : אך מתחלה אודיע לך הקדמה א' . הנה אמרנו שהכלים נבנו מן האורות היוצאים מן העינים ודרך התששותם למטה כשעוברים דרך אורות של אח"ם שואבים נם מן אורות אח"ם והוא רק למטה במקום שבולת הזקן ולמטה כי האור שלמעלה הוא נדול וזך מאוד ואינו מתערב עם אור הנם והעב שהם האורות המתששים מן העינים ולמטה . והנה כלי הכתר האור שלו יש לו מעט שאיבה נם מאור האוזן עצמו ואף ששואב מסופו במקום שבולת הזקן עכ"ז הוא שואב מאור עצמותו של אור האוזן והחכמה לוקח הארה מחמת שאיבה מהסתכלות עין למטה ולוקח נ"כ במקום שבולת הזקן אך שאינו שואב רק מאורות של ח"ם וקצת הארה בעלמא מאור האוזן בריחוק מקום . והבינה מקבלת הארה לצורך הכלי שלה רק מאור הפה בלבד ואף שהוא נ"כ במקום שבולת הזקן ואינה מקבלת מאורות של א"ח רק קצת הארה בעלמא . והז"ת אין לוקחים כלל הארה מאור האוזן רק שמתחילין ליקח הארה לצורך הכלים שלהן מן אורות חושם פה למטה משבול' הזקן במקום שכבר נסתיימו אורות האוזן . וע"ם דרך קבלתן הנ"ע הנם לכל א' כי כלי הכתר באשר שמקבל הארה מאורות האוזן עצמו שהוא אור נדול היה יכולת בכלי שלו לסבול כל האורות שנכנסו בכלי ולא נשבר כלל . אך באשר שקיבל רק מסופו לכן הנ"ע מעט פנם בנה"י שלו וחו"ב שלא קיבלו מאור האוזן רק הארה בעלמא לכן נשברו האחוריים שלהם היינו שנסדקו אחוריים שלהם ונפלו מהם נובלות למטה . אבל נתקיימו בקיומם במקומם . וז' תחתונות שלא קבלו הארה לכליהן רק למטה אחר שנסתיים אור אוזן לכן נשברו לנמרי הנפנים והאחוריים ונפלו למטה . והוא סוד הכתוב הפה נשבר. הכוונה כי הז' תחתונות באשר שלא קבלו רק מח"ם שר"ת שלהם ס"ח זה נשבר . והנה בזה עולם הנקודים היה בהם שבירה גמורה וכבר נתבאר שאלו הנקודות הם סוד ס"ג שנם"ג כמ"ש לעיל ז"ם כולו ס"ג יחדיו נאלחו אין עושה טוב אין נם אחד: ובזה הכתוב רומז כל ענין הנפנם שהנ"ע לכל אחד כפי ענינו ואם תשכיל תבין :

דרך ה' בו יתבאר תיקון עולם הנקודות

ודנה לאחר שנתבאר ושמעת שהיה בזה עולם הנקודים כתיב פקח עיניך ולחם שומעתיכו כי עד עתה היה בקור קנינו דעייקין . ולחם"כ בעשה בקור פתיחו דעייקין ולזה רומז ג' נקודות לחקומות שהם קטן פתח . והנה זה : ובכה תיקון זה העולם הנקודים היה בתופן זה כי כבר נתבאר שזה הע"ק הוא כולל בעלמו ד' מילואים ולחכתו שהם בד' ונקומות הייכו ע"ג בנלנלת ס"ג בנרון מ"ה נקו התעלע' ב"ן בנה"י שלו : ולחכתו שכל אלו האורות ילאו רק מעט ס"ג היינו ג' בחינות שבעה"ג שהם עיעים ונקודות : ובשאר מק"ג עוד חנין ולחיות שהם מ"ה שבעה"ג וב"ן שבעה"ג ומילאו הב' בחינות בעשה התיקון כמ"ש לקמן : לחנל אור מ"ה וב"ן שהרבי זה ילא לחה"כ לעורך בנין עולם התלי' כמ"ש לקמן. ומה שלחנו מוערים שתן מ"ה וב"ן בעשה תיקון עולם הנקודים הוא מ"ה וב"ן שלו ס"ג והנן זה : ובכה כשרלם השתלים לתקן לחת הנקודות ילאו לזה הע"ק שיעלה האור שלמעלה ומלאו השני חלוות בחקנו הנקודים לחנר בעלמו מלכו וגו' שלא כז' בו מיתה לפי שלא היה ביעול בזה האור ולחרבה ממנו בחקנו בשאר שהיו בקור דכר ובוקבא בז ככללו בבללת דשלם והיה לו עזר ככנדו ובחקנו בקוד קויס ולא זה תחת זה כמו שילאו מחתל' הנקודים כמ"ש בכר . וימלוך תחתיו ויעש שזה היה נרם שלא המיתה כמ"ש בכר . ולכן בשלך השמיני נזכר שם לחשמו מהיעב"ל והוא כולל ז"ם ב"ן . ויש בזה העולם דרושים לחוכיח ולא רלינו להלריך בהם : הרי נתבאר לפניך העולמות שילאו מן האורות על ע"ב ס"ג מכיח וזיה בתוך החשם קדמון וילא מהם אור חזק ונחרבה האור בשלם שם קדמון דרך המלא שכך לון המתהפך לכור והוא דשמר בזוהר כי קליק בעותח כי תרנום של לון הוא בעותח. והבן : ובכה זה האור החדש נק' בשם מ"ה וזה המ"ה ביכר מן אורות הנקודי' כל הביורים כי אורות הנקודים לף שהיו מבחי' ס"ג בשם נדולים מבחינת מ"ה עכ"ז בעשו עמהם נעפל של זה האור החדש לפי שזה החדש ילא מחיווג ע"ב וס"ג ח"כ יש בו גם בחי' ע"ב שהוא רב מאוד. ולכן זה האור החדש בעשה עיקר ואורות הנקודות שילאו תחלה שהיו בחבי' ס"ג בעשה נעפל עליו וקשה עמה שם אחר והוא ב"ן להאורות על שבעשה דמיון נוקבא של אור החדש שהוא מ"ה והוא בערך דוכרא לפי שכל מלפיע הוא בקוד דוכרא וכל מקבל בקוד נוקבא ומאלו השני חלוות בחקנו הנקודים והוא סוד מלך מח' שנזכר בחלה המלכים לאמר

מלכות וכמ"ש כסד נפער הרקמון עד קצת חמ"כ חור הפני' ומתקן ממנו זה החדס קדמון נרזת דמתקלת כמ"ם ומתקין ליה מלכין לנוסין ד"ק"ר ותו מתקין הוא מתחלה בעלמו וחמ"כ לחקין זה התיקון גם חלל כל הקפי' מלמעה ממנו כמ"ם לקמן. ותו כתקנו גם חלו הציפין ועלה חל הקודם נקו"ה חיל נלע ויקילמו. וכתן הקילור יפה: וכחזור חל הניחור כי לחר שכתתקן זה החדס קדמון נקוד דיוקנא דחדס וילחו כל ה"ם שהיו כלולים נו נכח וילחו חל הפועל ונתפצמו נ' קפי' שלימות וכל קפירה ממנו כולל גם כן י"ם: והנה חמרנו שזה החדס קדמון הוא נקודה הכתר מן ה"ם מקוריות שילחו מתחלה נזו העהירו וכתצחר לעיל כי עיקר נניטו היה מן ג' לרופי יה"ם שיש נהם ע' לוחיות וכתפצמו נכל קומתו שהם כח"ג חג"ת נה"י ולקפי' המלכות לח הגיע סוס חות לנורך נניהם כי לכן נק' לתפקליפין שחין מחירם ליה לה מגרמה כלום ולכן הולרכה לירד למטה נקו"ם למי לך נעקני הלחן שהוא סוד מיעוט הירח נכל עולם ונכל פרלוף כמ"ם לקמן. והיל מתפצמת ומתלנצמת נתחמוכים ולכן רמז חלי' נעה"ר שמתפצמת היל נעלמה גם כן נסוד הכחר חליה הרחיבי מקום מהלך ומייטו שהי"ם שהיו כלולים גם נעלמותם שילחו ג"כ ונכח חל הפועל ותתפצמו גם כן נסוד פרלוף חדם: והנה ידוע כי כל דיוקנא דחדס כולל דו"ב כמנואר מתוך דנרי הזוהר: והנה נחדס קדמון היו נו ד' מלוחי' והנה ע"נ מ"ם הוא לד הדוכר' שנו. ק"נ ג"ן הוא הכוקנא שלו. ותמרנו למעלה שמ"ם וג"ן הוא למטה נק"ק היינו נה"ק חיל נלע ויקילמו. וכתן הקילור שנו שכוללים כל הו"ק ועתה רמז נעה"ר שילא החרה מן מ"ם וג"ן דרך קו יסר מן היסוד חל זו המל' ומחמת זה נחלקו הב"ה שלו שהיו כלולים יחד נכתצחר מ' קפי' ו' והם סוד חני פלגא דגופא ועתה נחלקו לשניס וירד החור דרך קו יסר מיסוד חל המלכות. והנה מ"ם הוא דוכרא וג"ן הוא נוקבא ומזה נתתקן זה המלכות נדיוקנא דחדס: ועתה נכאר תחלה לרך נתפצמה זו המלכות דחדס קדמון ותוא הכקרא עתיקא קדישא כמ"ם לקמן: והוא כי הנה תמרנו נג' לחקוקות שהם כח"ג מן עשרה קפיות מקוריות לח היה נהם שניהם רק מעט פגם היה נה"ו כמ"ם כנר והז' תחקוקות כשנרו לגמרי ונפלו כליהם למטה והחקוקות חזרו למעלה ונתייקנו נזיהם כמ"ם כנר. ותחר שכתתקן נקודת הכתר ונעשה ממנו מ"ק כמ"ם למעלה עלה זה החדס קדמון למעלה ג' מדיגות כי כל עליה נחקוקות עליונים היל נקוד ג' מדיגות נקוד ג' קדקודם ונזה תנין סוד הג' דלוגין שהנו דולגין נג' פעמים קדום נקדושה דחזרה הם"ז שהי ים עליה חל החקוקות שלמעלה והיה העליה של זה הח"ק נחופן זה שג"ר שלו שהם סוד כח"ג שלו עלו למעלה תוך העיגולים של כדור הטהירו ועמדו החת כה"י של מק"ם המקיף חת כדור הטהירו וגג"ת שלו עלו למעלה נמקום שהיה ג"ר שלו.

לנהיס ותז כעמו כה"י של חדס קדמון נקוד ג' וי"ן והס נלמז' נג' וי"ן של ויקצ ויצל ויע. והכוונה שהלו הג' פקוקים רומז' כ"ל לענין ל' הייטו שהפקוק רחמון של ויקע רומז לחור יסר ופקוק של ויצל רומז לחור מוזר. ופקו' ג' של ויע רומז ג"כ לחור יסר ותוא המחנר והמייחד כי החוכות חור יסר ותור מוזר להיותם כלולי' זה זנה. וכעתה מהס שם ל' שכולל ע"נ תיכות כמנואר מתוך דנרי הזוהר שהם כמאמרם ירד החור תוא רומז לחלו חדנרים הלחמרים למעלה. שמתחלה ירד החור מחין קוף דרך חוץ קו היסר וכשכם מיקוד ל"ק וכזדוג החדס קדמון מכי' וני' וע"י זה החוץ שים נו רזת דמתקלת וכשכמו נגלגלת של זה המלכות ותז כתעוררו גם הנ' כפ לנים יעקנ שהוא שוד ל' נקע נקנע מעלכין הנירין שעלו למעלה נתוך הנ כה כמ"ם וע"ז נכנ ת זו המלכות להיות מהפצמת נפרלוף דיוקנא דחדס כמ"ם לפנימו. והוא קוד הכתוב נקע לנלגלת והוא מחלים השקל והשקל הוא ך' גרה ומחלים השקל עשרה שהוא קוד " שהו' קוד טופח חקד שיכד מיקוד של הנע': והנה כנר כתנ' שכל " ים לו קוד קמ"ר שהוא קוף תוך רחם וסס קוד תלת עיפין דחזדיקו עטוחת וככללין ניו"ד ל' ולכן מן החרת הנ' וי"ן הכ"ל כעשה מהס לורת ל' נרחם זו המלכות כזה ל וקוד הלמ"ד הס קוד ג' עיפין הס ג' יוד"ין הכרמזים נג"פ וים"ע ויצ"ל וי"ט וג' יוד"ין הס קוד ל' וזה הלמ"ד נקנע נזה הרחם של זו המל' של ל"ק וזכות כ"ז:

דרך ב' בו יתבאר סוד עתיק יומין

ועתה נבא אל הביאור כי הנה יכד האור מן מ"ה וב"ן שבפנימיות א"ק דרך יסודו ונכנם בגלגלת של המלכות דא"ק ומתחלה יכד רק כחי' נפש היינו בחי' ב"ן שבמ"ה ובחי' ב"ן שבב"ן כי הנפש הוא הדם החיוני סוד הגבורות שיורדים תחלה בכ"ש למעלה. וממנין בנין הכלים סוד הגוף. והנה כאשר יכד זה האור אל זו המלכות אז נבנית בסוד פרצוף גמור היינו שיצאו ה"ם שיהיו כלולים בה בכח יצאו לפועל. אבל עדיין לא נבנית בנין גמור רק אח"כ כמ"ש לפנינו. והנה זה האור אמרנו שהוא סוד מפת חסר היורד מיסוד הכולל הלת מיפין. והנה אלו נ' מיפין באים מן נ' מקומות הא' הוא מפה א' שיורד מאור א"ס עצמו דרך חוס קו היושר דרך עולם המלבוש ודרך זה הא"ק עד שבא אל זו המלכות. מיפה ב' הוא מאור יסוד של עולם המלבוש דרך זה הא"ק ובא נ"כ אל זו המלכות. מיפה נ' הוא מאור יסוד של זה הא"ק. ומזה הנ' אורות נעשית סוד נ' רישין אל זו המלכות והיא נק' עתה ע"ק. עתיקא דעתיקין. רישא דכל רישין. ואלו הנ' רישין ראש הא' שהוא סוד הכתר של זה העתיק נק' רישא דלאו רישא. וראש הב' והוא סוד חכמה של זה העתיק נק' רישא דא"א. וראש הנ' שהוא סוד בינה שך זה העתיק נק' רישא דלא אתיידע. ומעם לאלו השמות הוא כי הנה ראש הא' נעשה מאור א"ס עצמו א"ס עשמו הוא רישא דכל רישין אבל עכ"ז הוא מבחי' המלכות של הא"ק שהוא סוד זנב לאריות ולכן נק' רישא דלאו רישא. וראש הב' נעשה מאור יסוד של עולם המלבוש שזה האור הוא אל זו המלכות נבחי' עילת העילות שהרי הא"ק הוא בחי' עלה אליה ויסוד עולם המלבוש הוא עלה לזה הא"ק א"כ הוא בחי' עילת העילות אל זו הראש וכבר נתבאר שהעלול משיג עלתו אף שאינו יודע מהותו של עלתו עכ"ז הוא משיג שהוא עלול ממנו אבל אינו משיג כלל את עלת עלתו כמ"ש כבר ולכן זה הראש נקרא רישא דלא ידע. הכוונה כי זה הראש בעצמו אינו יודע ממה נעשה ופשיטא שאינו אתיידע לרישין דלמטה. וראש הנ' נעשה מאור יסוד של א"ק עצמו שהוא בחי' עכה בלתוד אל זו הראש וא"כ הוא ידע ומשיג עלתו אף דלא אתיידע לתתתונים כי לערך התתתונים נעשה זה בחי' עלת עלתו ולכן נקרא זה הראש רישא דלא אתיידע: ועוד יש טעם אחר מבואר בדברי האריז"ל ולא הבאתי לשונו שלא להטריח על המעיין: והנה נת' סוד הנ' רישין של זה העתיק ואלו הנ' רישין כל א' כלול נ"כ מעשר ספי' כמ"ש בסוד הא"ק והז"ת שהו יתבאר לקמן מהיכן היה בנינם: גם תדע שאלו השלשה רישין נכללין בסוד ראש א' כי זה הוא כלל גדול שתמיד נ' ראשונות שהם כח"ב נקראים בשם ראש ואלו הנ' רישין נקראים בדברי הרשב"י בזוהר ובתיקוני' בשם רישא דעתיקא דעתיקין וסבא דסבין ומסדא דמסדרין כמו שאכתוב לקמן: ומה שהביא הרשב"י באידרא קדישא באמרו חלת רישין אתגלפין לעילא לעילא דא לעילא מן דא ודא לגו מן דא אינו רומז לאלו הנ' רישין כי אלו הנ' רישין נרמזים ברישא חדא דאיהו לעילא מן דא רק היא רומז לנ' פרצופים שכל א' נק' רישא והם רישא דעתיק הנ"ל ובו כלולין כל הנ' רישין הנ"כ ורישא דא"ן ורישא דאריך אנפין כמו שאכתוב כל זה לקמן. ולפי שאלו הנ' פרצופים נתהוו מן נ' ספירות מקוריות שהם כח"ב כמו שאכתוב לקמן לכן כ"א נק' נשם רישא. הרי נתבאר בנין הכלים של נ"ר דעתיק שנעשו מהארת מ"ה וב"ן שבפנימיות א"ק כמ"ש ועוד ית' לקמן. ועתה נבאר מציאות ז' תתתונות דעתיק באיזה כח נתפששו ונכנו כליהם:

דע כי הז"ת של זה העתיק נקראו עתיק יומין כי סוד הימים הם שבעה בסוד הכתוב ואזר החמה כאור שבעת הימים כמו שאכתוב בשער האותיות והם סוד ז' ספי' גנ"ת נהי"ם שהם סוד ז' ימים אבל אלו הז' ימים שהם סוד ז"ת דעתיק נק' עתיק יומין ר"ל ימי קדם. יומין קדמאין יומין עתיקין בסוד הכתוב בצע אמרתו אשר היה מימי קדם. ונאמר כימי עולם ובשנים קדמניות: וסוד הענין שנקראו יומין עתיקין לפי שאלו הז' תתתונות של זה העתיק נבנו ע"י הז' ימים שהיו

שהיו מימי קדם. הכוונה מן אלו הז' ספי' שנאצלו מתחלה במהירו והם אשר נשברו כליהם והאורות עלו למעלה לתוך הבינה מן אלו האורות נבנו אלו הכלים של ז"ת של זה העתיק כמ"ש לפנינו. ועוד טעם אחר שנק' עתיק מלשון והדברים עתיקין: והנה אמרו על פסוק ועתיק יומין יתיב למה נקרא עתיק שהעתיקו מבריותיו הבוונה שהוא נעלם מאוד ואין כל נברא יכול להשיגו. ומשעם זה תמצא לפעמים בדברי הזוהר ותיקוני' שקורא גם לאבא ואימא עתיקא קדישא והוא מזה המעם. אבל המעם הא' יצדק בזה העתיק וגם בפרצוף אי"ן

הנה אמרנו כבר שמתחלה יצאו בזו השהירו י"ס ונקראים י' ספי' מקוריות ואמרנו שמנקודת הכתר של אלו למעלה שלשה מדריגות כמ"ש כבר ונשאר מקום נה"י שלו מקום פנוי רק שנשאר רישומם במקומם. ואח"כ עלו ג"כ ב' נקודות שהם חו"ב מן י"ס המקוריות שהיו זה נגד זה תחת הכתר ועמדו במקום נה"י של הכתר שהוא הא"ק. ואמרנו שהאורות של ז' מאנין תבירין מאלו הז' ספי' תחתונים מאלו הי' ספי' מקוריות שהם ק"ס רבוא אורות שיצאו מב' מלואים ס"ג וב"ן והם כלולים זה בזה בסוד כלילת הנשמה בנפש ולכן נחשבים לע' רבוא אורות. ואמרנו שכל רבוא חוזר לאלף ואלף לא' והרי הם סוד ע' נפש לבית יעקב כי הם סוד ז"ס תחתונים מן י"ס מקוריות כמ"ש וכל ספירה כלולה מעשר הרי ע'. ואמרנו שהם עלו ונתיישבו תוך הבינה: והנה עתה שנתפשטה זו המלכות של א"ק שהוא הנק' עתיק בדיוקנא דארם מחשת הארת מ"ה וב"ן מפנימיות א"ק כמ"ש. ואף שאמרנו שמן הארה זו נעשו רק השלשה רישין דעתיק היינו שעיקר ההארה הוא בג' רישין אבל הוא. מחפשט ג"כ בכל העשר של העתיק ומזה נתפשט מלא קומתו. כי זה האור אמרנו שבו רוא דמתקלא ומתקנו בכל קומתו אך שלא נבנה בנין גמור עד אחר שנתפשט ואז התפשט למטה עד שהגיע למקום שהיתה עומדת שם מל' העיקרית מן ה"ס שנאצלו מתחלה שנשברה והוא עד מקום מרכז האמיתי מק' היושר כמו שכתבתי כבר ששם הוא סיום עולם האצילות שעתידין אנו לבארו כמו שכתבתי כבר ואז כללה בעצמה גם הב' נקודות שהם חו"ב המקוריות שעמדו במקום נצח הוד של א"ק כמ"ש כבר. היינו שתכמה המקוריות עמדה היום במקום חסד של זה העתיק והבינה המקוריות עמדה במקום גבורה של זה העתיק. ולכן חו"ב המקוריות שנכללו בזה העתיק מעתה יקראו חו"ב שבכתר לפי שזה העתיק הוא סוד הכתר לפי שהוא סוד המלכות מן נקודת הכתר המקוריות והבן כל זה. והנה כאשר נכללו אלו חו"ב המקוריות בזו העתיק אז רמז בעל הרצון אל זו הבינה המקוריות אשר בקרבה אלו הע' אורות מן מאנין תבירין כמ"ש שתבאר מן אלו הע' אורות כ"א אורות אשר מהם יתתקנו הכלים של ז"ת דעתיק וגם יתתקנו מהם ב' נקודות חו"ב המקוריות להיותם ג"כ מתפשטים בסוד דיוקנא דארם כמ"ש לפנינו. ומ"ש אורות ישארו לצורך תיקון כל עולם האצילות כמ"ש לפנינו ומן אלו הם"ש אורות מן השורש שלהם שנשאר בתוך הבינה המקוריות נעשה מזה שורש למ"ש שערי בינה ומתפשטי' למטה עד הת"ת שבאצילות שהוא סוד תורה שבכתב כמו שאכתוב לקמן והוא שורש למ"ט פנים בתורה היינו מ"ט פנים טהור ומתפשט עד למטה עד מ"ט פנים טומא' כמו שאכתוב הכל לקמן. ושער הנ' שבבינה שהוא נתיב לא ידעו עיש כמ"ש לקמן. זה נעשה מהרישום שנשאר מכ"א אורות הראשונים שמהם נתקנו הנ' פרצופים שהוא העתיק ואי"ן ואריך כמ"ש לפנינו והוא סוד אהיה שביסוד הבינה שהוא במספר א"ך. והנ' פרצופים הנ"ל נתקנו באופן זה: מתחלה שלחה הבינה ז' אורות שהם כ"א כלולים מעשר ג"כ אל העתיק היינו מן כתר של גדולה מן ז' אורות נתתקן גדולה של עתיק ומכתר גבורה נתתקן הגבורה וכן כולם עד שכל הז' תחתונות דעתיק נבנו מן ז' כתרים של אלו הע' אורות ממאנין תבירין. וע"ז יצאו ה' ספירות שהיו בכח בזה העתיק אל הפועל שכל ספירה מן היו"ד ספירות שלו נעשה בעל י' ספי'. וג' ראשונות שלו אף שאמרנו שנתתקנו ע"י הארת מ"ה וב"ן מפנימיות א"ק עצמו היינו אור פנימי המחי' את הכלים שהרי כבר נתבאר שבכלים עצמם מוכרח ג"כ להיות אור פנימי שהוא החיות סוד הדמים שבגוף שהדם הוא הנפש שזו הארה כבר נתבאר שהיה בבחי' נפש לבד אבל בנין הכלים עצמן נעשו מן אלו ז' כתרים היינו ז"ת שלו. וג"ר שלו נבנו ע"י אות א' משם יהדה שאמרנו כבר שנקודת הכתר נבנה משם י"ה שהם ט' אותיות כנ"ל ואמרנו שלא הגיע שום אות אל המלכות של כתר רק שכ"א נותן מחלקו הארה אל המלכות. והנה מהלק הכתר שבכתר שנתן לזו העתיק שהוא סוד המלכות של כתר כמ"ש מזה נבנה ג"ר של כתר מזה העתיק. ומחלק החכמה שבכתר שנתן בזה העתיק מזה נבנו ג"ר של חכמה מזה העתיק וכן כולם עד שמחלק היסוד שבכתר נבנו ג' ראשונות של יסוד מזה העתיק אך המלכות של זה העתיק לא היה לה שום הארה כי התשעה חלקים נסה"ימו ביסוד שלה ולכן המלכות של זה העתיק נבנו ג' ראשונות שלה ע"י הארה מיניה וביה שנתנו התשעה ספירות של עתיק עצמו במלכות שלו. וראה והבן כי תמיד המלכות נבנית מהמלכות של מעלה הימנה מיניה וביה והוא סוד הדלקת נר מנר כמ"ש כבר והבן זה היטיב. ולהבינך זה ביותר ביאור הוא כי הנה אמרנו שזה העתיק נתפשט בי' ספי' שלימות וכל ספירה כלולה מעשר א"כ היא סוד מאה. וצריך לבאר מהיכן בא הארה לבנין הכלים למאה ספירות של זה העתיק ולכן תדע שאמרנו שהבינה שלחה שבעה אורות היותר מבוררים מן הכ"א אורות והוא בחי' שבעה כתרים. כי אמרנו שאלו הע' אורות גם הם כ"א כלול מעשר אם כן שבעה אורות שהם שבעה כתרים מן אלו הע"ן אורות כל אחד כלול ג"כ מעשר והם שבעה כתרים היינו כתר שבכתר שבגדולה. כתר שבכתר שבגבורה וכן כולם. וכן שבעה חכמות היינו חכמה שבכתר שבגדולה חכמה שבכתר שבגבורה וכן כולם עד שבעה חכמות. וכן שבעה בינות כנ"ל. וכן ז' חסדים וז' גבורות וכן כולם. והנה מן שבעה כתרים נבנו ז' תחתונות של כתר של זה העתיק וג' ראשונות של כתר זה נבנה מהארת חלק הכתר של א"ק מג' צירופים יה"ה שנתן מזה העתיק כנ"ל הרי נבנה הכתר של עתיק בסוד י"ס: והוא נק' רישא דלאו רישא והחכמה דעתיק נבנו ז"ת שלו מן ז' חכמות מאלו הז' אורות ממאנין תבירין. וג' ראשונות של החכמה דעתיק נבנו מן החלק שנתן החכמה דא"ק בזה העתיק מאות ב' של ט' אותיות מצירופי יהדה: הרי נבנה חכמה דעתיק ג"כ ביו"ד ספירות שלימות והוא נק' רישא דלא ידיע: והבינה דעתיק נבנו ג"כ ז' תחתונות שלו מן ז' בינות כנ"ל וג' ראשונות של זו הבינה נבנו מן אות ג' מצירופי יהדה הרי נבנה הבינה ג"כ ביו"ד ספי' שלימות והוא נקרא רישא דלא אתיידע. הרי נבנו כל הג' רישין שבכלולים בשם רישא דעתיקא דכל עתיקין והז' תחתונות של זה העתיק שהוא נקרא עתיק יומין כנ"ל נבנו ג"כ כ"א כפי הנ"ל היינו שהגדולה של עתיק ז"ת שלו נבנו מן ז' גדולות היינו מן גדולה שבכתר שבגדולה מן המאנין תבירין נבנה הגדולה של עתיק ומן כתר שבגבורה שבגדולה נבנה גבורה של עתיק ומן כתר שבת"ת שבגדולה נבנה הת"ת

דעתיק ומן כתר שבנצח שבגדולה נבנה נצח העתיק ומן כתר שבהוד שבגדולה נבנה הוד העתיק ומן כתר שביסוד שבגדולה נבנה יסוד העתיק ומן כתר שבמלכות שבגדולה נבנה המלכות שבעתיק והכל בחי' גדולה שבעתיק שנבנה מז' כתרים שבגדולה של מאנין תבירין: הרי לפניך איך נבנו הז' התחתונות של גדולה שבעתיק מן ז' גדולות והכל בבחי' כתר שבגדולה מן המאנין תבירין והבן זה היטב: וג"ר של גדולה שבעתיק נבנו ע"י אות ד' מט' אותיות של צירופי יהדה: ועד"ז נבנה הגבורה שבעתיק ז' תחתונות שלו מן ז' גבורות והכל בבחי' כתר שבגבורה מן המאנין תבירין וג"ר שלו מאות ה' מנ' צירופי יה"ה עד היסוד: וכן המלכות של עתיק נבנה ג"כ מז' מלכיות והכל בח' כתר שבמלכות של המאנין תבירין וג"ר של המלכות נבנו מיניה וביה ע"י חלק שנתנו הט"ס של עתיק עצמו במל' כמ"ש למעלה והבן היטב. הרי לפניך מציאות העתיק איך נבנה בעשר ספי' שלימות וכל ספי' כלולה מעשר והוא הנק' בדברי הרשב"י כתרא עלאה עתיקא דעתיקין ושמירא דשמירין: ובדברי האר"י ז"ל נקרא כתר שבכתר. ולא כמו שהבינו כמה מהראשונים שמה שמבואר בדברי האר"י ז"ל במציאות כתר שבכתר שהוא מדבר בא"ק ולא ירדו לעומק הסוד רק שכתר שבכתר שמדבר בו האר"י ז"ל הוא רומז לזה העתיק והוא מבואר למבין. והעתיק נק' כתר שבכתר לפי שכתר האצילות הוא סוד האריך אנפין כמבואר מדברי הזוהר ומתוך דברי האריז"ל וזה האריך כולל ג"כ לפרצוף אין ושניהם כתדא נפקין וכחדא שריין כמ"ש לקמן. וזה העתיק הוא מתלבש בשניהם כמ"ש לפנינו ולכן נקרא כתר שבכתר לפי שזה העתיק כבר נתבאר שהוא המלכות של הא"ק והוא א' מן עשרה ספי' של א"ק וכל הא"ק כבר נתב' שהוא נתתקן בנקודת הכתר המקוריות א"כ גם זה העתיק הוא בחי' הכתר והוא מתלבש בכתר האצילות א"כ הוא כתר שבכתר ממש. ועתה נבאר מציאות פרצוף אין ופרצוף אריך אנפין:

דרך ג' בו יתבאר מציאות אין ואריך

הנה כבר נתבאר שהבינה המקוריות נתיישבו בה הע' אורות שעלו מן המאנין תבירין ואמרנו שהבינה בירורה מן חכמות וז' בינות. וכל א' מאלו הז' כלול מעשר והם בפרטן כל ז' הם ע'. ואמרנו שמן הז' כתרים שכל א' כלול מעשר שהם ע' כתרים מזה נבנו כל הז' תחתונות של עתיק להיות כ"א כלול מ' כמו שכתבתי לעיל והג"ר שלו נבנו ע"י תשעה חלקים שנתנו הט' ספי' דא"ק לזה העתיק מן ט' אותיות של צירופי יהדה כמ"ש הכל באר היטב: והנה אחר שנתתקן זה העתיק שלחה הבינה עוד ז' אורות שהם ז' חכמות וכן ז' בינות לא הספיקו רק לצורך מציאות ז' תחתונות שלהם כמ"ש למעלה: אך מצאתי שהמציאות של ג"ר שלהם היה ע"ז כי כבר נתבאר שהג"ר של עתיק שהם ג' רישין שלו היה עיקר אורם ותיותם מן חסד שנתן בו היסוד של א"ק כמ"ש כבי והם סוד תלת פיפין שהם ג' יודין ואמרנו שבאים מן סוד ג' ווי"ן שהם סוד נה"י דא"ק שהם בסוד ג' ווין כמ"ש ונעשה מסנו צורת למד בראש העתיק שמספרו ג' יודין כמ"ש וזה האור נתפשט בכל העשר דעתיק וממנו יצא הארה גם לאי"ן ושם נעשה ברישא דאי"ן בצורת אות א כזה שהם ג"כ ג' ווי"ן: והנה מזה נתפשט הארה אל הא"א: והנה ב' אותיות אלף למד הוא אל ולפי שבאים מסוד ג' טיפין הם כ"א כלול מתלת כדרך כל האורות של מעלה שכל בחי' כלול מכל הבחי' כמ"ש זה במה פעמים הרי ג"פ א"ל שהוא סוד מנ"ץ על הרא"ש. כי מזה הארה היה מציאות הג"ר שהם סוד ראש של אי"ן ואריך כי נתבאר שכל יו"ד יש לו סת"ר א"כ הם ט' יודין וזה נתפשט לט"ס דאי"ן וג"ר של מלכות דאי"ן היה המציאות שלה ע"ד המציאות שהיה ג"כ בעתיק שכ"א נתן מחלקו אליה. ונם מבואר מתוך דברי הזוהר כי שיעורא דו"ן הוא תלת יודי"ן א"כ ג' וי"ן הם ג"כ ט' יודי"ן ומזה היה המציאות לנ"ר של ט"ס דאריך ומל' דאריך היה ג"כ המציאות שלה ע"ד המלכות דעתיק ודאי"ן. כי מציאו' המלכות הוא לעולם מיניה וביה בסוד הדלקת נר מנר כמ"ש כבר. הרי נתבאר הנ' פרצופים עתיק ואי"ן וא"א מהיכן נתפשטו. ועתה נבאר ענין התלבשותם זה בתוך זה כי זה עיקר התיקון כי ע"י התלבשות יכולים העולמות שלמטה לקבל הארה מלמעלה שבא ע"י כמה מסכים וצנורת דקים כמ"ש כל זה לקמן באריכות:

דרך ד' בו יתבאר ענין התלבשות דעתיקואין ואריך

הנה כבר נתבאר שיש לעתיק ג' רישין שהם רישא דלאו רישא דלא ידיע וכולי כלולין ברחם מ' ונק' רישא עלאה דעתיקא. ומ"ש שלו מניח לידי גלוי כמ"ש ולכן נקרא עתה א"ן המתהפך אנ"י כי מלת א"ן רומז אל ההעלם ומתהפך אנ"י הרומז אל הגלוי. ופרצוף הבינה נקרא אריך אנפין לפי שנתפשט יות' מכל הפרצופים שלמטה כמ"ש לקמן. ונם נקרא ע"ש אריך אפים כי כולו רחמים נדולים בסוד הכתוב וברחמים נדולים אקבצך כמ"ש לקמן. וממנו נכפים כל הדינים כמבואר מתוך דברי הזוהר. ומלת ארך אפים הוא ב' מדות כי מלת ארך הוא מלשון תעלה ארוכה. ואפים מלשון פנים. והבוונה כי זה האריך אנפין ממנו תעלה ארוכה לכל העולמות שלמטה. ונם הוא כולו בסור פנים ואין בו בחי' אחוריים כמ"ש לקמן: והנה צריך לידע המציאות של ג"ר בכר ספי' וספי' של א"ן ושל א"א שהרי העתיק כבר נתבאר המציאות של ג"ר מכל ספי' שלו שנעשה מן ט' אותיות מנ' צירופי יהדה כמ"ש. אבל מציאות הג"ר של אין ואריך לא נודע מהיכן היה מציאותם שהרי הז' אורות שהם ז' חכמות וכן ז' בינות לא הספיקו רק לצורך מציאות ז' תחתונות שלהם כמ"ש למעלה: אך מצאתי שהמציאות של ג"ר שלהם היה ע"ז כי כבר נתבאר שהג"ר של עתיק שהם ג' רישין שלו היה עיקר אורם ותיותם מן חסד שנתן בו היסוד של א"ק כמ"ש כבי והם סוד תלת פיפין שהם ג' יודין ואמרנו שבאים מן סוד ג' ווי"ן שהם סוד נה"י דא"ק שהם בסוד ג' ווין כמ"ש ונעשה מסנו צורת למד בראש העתיק שמספרו ג' יודין כמ"ש וזה האור נתפשט בכל העשר דעתיק וממנו יצא הארה גם לאי"ן ושם נעשה ברישא דאי"ן בצורת אות א כזה שהם ג"כ ג' ווי"ן: והנה מזה נתפשט הארה אל הא"א: והנה ב' אותיות אלף למד הוא אל ולפי שבאים מסוד ג' טיפין הם כ"א כלול מתלת כדרך כל האורות של מעלה שכל בחי' כלול מכל הבחי' כמ"ש זה במה פעמים הרי ג"פ א"ל שהוא סוד מנ"ץ על הרא"ש. כי מזה הארה היה מציאות הג"ר שהם סוד ראש של אי"ן ואריך כי נתבאר שכל יו"ד יש לו סת"ר א"כ הם ט' יודין וזה נתפשט לט"ס דאי"ן וג"ר של מלכות דאי"ן היה המציאות שלה ע"ד המציאות שהיה ג"כ בעתיק שכ"א נתן מחלקו אליה. ונם מבואר מתוך דברי הזוהר כי שיעורא דו"ן הוא תלת יודי"ן א"כ ג' וי"ן הם ג"כ ט' יודי"ן ומזה היה המציאות לנ"ר של ט"ס דאריך ומל' דאריך היה ג"כ המציאות שלה ע"ד המלכות דעתיק ודאי"ן. כי מציאו' המלכות הוא לעולם מיניה וביה בסוד הדלקת נר מנר כמ"ש כבר. הרי נתבאר הנ' פרצופים עתיק ואי"ן וא"א מהיכן נתפשטו. ועתה נבאר ענין התלבשותם זה בתוך זה כי זה עיקר התיקון כי ע"י התלבשות יכולים העולמות שלמטה לקבל הארה מלמעלה שבא ע"י כמה מסכים וצנורת דקים כמ"ש כל זה לקמן באריכות:

כגר שכל בחי׳ פרלוף לא ימלט שלא יתואחר בו ד׳ בחינות שסם פיס וחאוב ימין ומתלל. נסוד סכחוב שויתי ס׳ לנגדי תמיד כי כיון שתצייר בשכלך לויסב תואר פרלוף לחדם לף שהוא רק בכח השכל מיד הוכרח שיהוא סליור עפ״י ד׳ בחי׳ הס״ל : ומה שמבואר בזוהר שלף בתריך ליח ביה שמלגא רק כולא ימינא סיינו שלוין בו בחי׳ שמאל ל ממש המורה לל הדין כמו בפרלופים שלמעה כמ״ם לק׳ן לבל הוא כולו חסד פשוט וצ״ע יש בעלמו בחי׳ שמאל גמ׳ סימין שלו כמ״ם לקמן: ונבחר סדר מעמדן של הג׳ פרלופים הס״ל . שהם עתיק ואין ואריך : הנה כבר נתבאר בשתפשט המלי של הת״ק שמזה נעשה זה העתיק חזי נכללו בה גם ג׳ נקודות של חו״ב המקוריו׳ סייגו שהחכמה נכללת בגדולה של זה העתיק וסביבה בגבורה של עתיק כמ״ש: והנה עתה אחר שנתפשט גם נקודת החכמה אבר מנגו נעשה פרלוף ח״ץ כמ״ש הלבים לזה העתיק בפניו סייגו ז״ת של עתיק שהרי הוא מתחיל מן החסד של עתיק ונתפשט למעה ולבים לז׳ תחתונו׳ שלו ונאחרו הג׳ לאחוריו של העתיק שהם סוד ג׳ ריסין דיליה למעלה מגולים כי כן הוא דרך הלבוש שמלבים לאחד למעה והרחם נשאר מגולה . וכבר נתבאר שאלו הג׳ ריסין נק׳ רחם ח׳. וסביבה אחר שנתפשטה ונעשית ממני פרלוף תריך הלבים אחל[אל] החכמה כמלא קומתו מרחטו ועד רגליו ונתפשט יותר למעה עד שהעקביים יורדים ברחם הבריאה כמ״ש לקמן: ומה שמבואר בדברי הת״ו ז״ל שכל הפרלופים רגליהם שוין למעה רק שמתחלקים למעלה כמ״ש לקמן . זה יש לקמן : ולפי שב׳ נקודות חו״ב כאחד נפקו וכאחד שריין נכן הלבים האריך אח הת״ץ כולו ולא נשאר מן הת״ץ מגולה רק בחי׳ הגלגלת סוד הקרקפתא שהוא מקום סחת תפילין והוא בחי׳ הכתר שבו . לפי שכן תחלת גילוחם היתה הסיבה מעט למעה מן החכמה ולכן נם עתה נשאר מעט למעה מיומנו . כ״א היה החכמה כולו מסתתרת ונעלמת לגמ היה יולא סוס הת״ר מגולה ממנו והיו בני אדם בבחינת השדה לכן נשאר בחי׳ רכתר שלו מגולה ממנו : והנה סתין ואריך נעשו מלבושין של העתיק וז״ש במאמר הס״ל לבושין דיקר תתקין ואחסין. הכוונה מתחלה תתקין לעלמו סוד הלבושין דיקר שהם האורו׳ סיולאים ממנו ונעשה מהם כמה דרבות עולמות והוא נעשו לבושין של הת״ק כמ״שלמעלה . ואח״כ הוריש ג״כ זה התיקון למעה של העתיק שנתתקן ג״כ במלבושיו והוא שיקר התיקון שלא יובלו השולמות שלמעה להלטייר ולהקבל הת״ת מה העתיק שבו שופע תור תין סוף בעלמו דרך חוט המתחלה שת״ת לקבל כ״ת ע״י מבחים שהם המלבושים כמ״ש : והנה תמרנו שהרי ווי״ן שנעשו בזורת חוט א נקבע בראש הת״ץ : ושתה שהלבים האריך של הת״ץ ולא נשאר מגולה ממנו רק הקרקפתא חזי זו בחי׳ נשאר חזי מגולה והוי מבוסה לבושים ונשאר י״ו למעלה בזה א שהוא במספר ל״ב בסו״ה קרוב הי לעשרי

לב והבן זה : ומזה נעשה שורש דק של ל״ב נתיבו׳ פלילות חכמה שהם הם נפלחים ונעלמים ומתגלים למעה בחכמה ד״ת כמ״ש לקמן : הרי נתבאר סדר התלבשות של הג׳ פרלופים ובללן בפרלוף ח׳ לפי שזה מתלבש בזה ולא נראה רק החיצון שהוא האריך והוא סוד הכתר של עולם התילולי. ולכן בכ״מ שתמלי בדברי הרשב״י שמדבר בסוד הכתר דתלילות רומז של ת״ת שהוא כולל בעלמו גם הת״ץ והעתיק שמתלבשים בו ועוד יתבאר זה לקמן : וסדר מעמדן הוא בתופן זה כי הסה זה העתיק כבר נתבאר שהוא נעשה מן המלכות דתדם קדמון ומתחיל בין ל״ה דת״ק . בין פרקין שלתין של ל״ה כי ג׳ פרקין יש בל״ה לכל ח׳ כידוע . וכבר נת׳ שלמעלי בפרלופים עליונים לא נתגלה בחי׳ מלכו׳ רק מן החכמה ולמעה כמ״ש לקמן בס״ה בחכמה יסד תרן יסד ממם תבל למעלה הוא נסוד עשיה הדבוקה לבריה וידוע כי היסוד הוא מעט נבוה מפרקי עליונים של ל״ה ולף כי מבואר מתוך דברי האריז״ל שהיסוד הוא למעה מפרקי עליונים של ל״ה . זה מדבר בגה״י של חיית נסוד הבריאה שמרכבת עלמה ליתן מת״ת של ז״א נסה״ס והתם רוחנת על הבניס כמ״ש לקמן . נסוד תיקון ז״א ונוק׳ . תבל הלו הפרלופים שבומדים זקופים היסוד הוא גבוה מעט מפרקים עליונים של ל״ה בידוע . ונם הוא מקום התפשטות הג׳ ריסין של זה העתיק . ומ״ת של עתיק מלבישים לב׳ פרקי תמלטין של ל״ה דת״ק ומ״ש של עתיק מלבישין לב׳ פרקי תמלטין של ל״ה דת״ק וב׳ פרקים תחתוים נשארו מגולין ויורדים בעולם הבריאה ונם נעשים נסוד ב׳ דדים שמנס יונקו התחתוים וצ״ע זה היניקה לחזרו חיל לעלו׳ למעלי ולבוה ג״כ של תיקון פרלוף כמ״ש לקמן . ופרלוף ח״ץ מתחיל מ״ת של עתיק כמ״ש ונתפשט למעה עד סיום רגלי עתיק . ואריך מתחיל תחת הקרקפתא דתין כמ״ל ומתפשט למעה ג״כ עד סיום רגלי ח״ק לנסוה הב׳ פרקין תתלין דתדם קדמון הרי נתבאר סדר מעמדן : והנה עד עתה לנו בביאור בין פרלופים והוא סוד בין הכלים שלהם: ועתה חל עלינו חובת ביאור חור הפנימי של אלו הג׳ פרלופים והמקיף שלהם

דרך ה׳ בו ית׳ אור פנימי והמקיף של עתיק ואין ואריך

הנה כבר נתבאר שתף בכלים עלמם יש בו חור פנימי המחי׳ את הכלי שהוא סוד הנפש : ונתבאר כבר שהוא נעשה מהתת של ב״ן סיולא מפנימיות תדם קדמון כי שם ב״ן הוא סוד הנפש כתבר נתבאר כבר והוא סוד הדמיס הנלעיס בכל התיבריס והם מקבלים עיקר חיוי מן הנפש השוכן בלב והוא סוד התורו׳ סיולאו מתחלי מיסוד שולם המלבוש שהוא חור תין סוף ממש שהוא עלם החי הנלחיים רק בילאו מתחלי ג״כ בסוד הנפש שנפש ונשמי שנפש שבאו מן ב׳ שמות סו״ג וב״ן כמ״ש כבר ונתבאר שם שהיו רל״ו לולפים רבבו׳ תותיו׳ ונתחלקו בכל

בכל העולמו׳ עד שהגיע שתחר שילדו מן הכתר ילדו ו״ב חלק רבוע תותיו׳ של ח״ו והנה תחר שנתפשט זה העתיק וכלל בתוכו גם הב׳ נקודו׳ של ח״ו ב כמ״ש לח נכללו בם כל י״ב חלק רבוע תורות וכשתחלק זה ס״ב ל״ם שנעתיק יגיע לכל ספירה מי״ם של עתיק חלק ור׳ רבוע לכל ספיר׳ והכלים של י״ם דעתיק כבר נתבאר שנעכו מן הע׳ תורות ממלין תבירין שהם בכללם ע׳ ובפרטן תתה מולה ע׳ רבוע וכשתחלק ל״ם יגיע לכל ספירה ז׳ רבוע שנתם סז״ת של כל ספירה מי״ם דעתיק כמ״ש למעלה . הרי ס״ה מגיע לכל ספירה חלק ר׳ ו׳ והוא סוד התר״ת תשר בלבנון כי מלת לבנון מורה לב׳ פרלופים חי״ן ואריך שהם סוד ב׳ נקודו׳ חו״ב . כי בחכמה יש בו סוד ל״ב נתיבו׳ ובבינה סוד נון שערי בינה הרי לבנון וזה התר״ת שהוא סוד עתיק כנ״ל מתלבש בתוכם הרי התר״ת תשר בלבנון ו״ש שתמרו רז״ל תרזי לבנון תשר נעע מלמד שנתתלן ואח״כ עקרן ובעקן במקום שעומד פרי . שהרי נתבאר כי חלו הת׳ תורות תחלת שתילתן היה בב׳ נקודו׳ הו״ב ובזי מתלין תבירין ואח״כ עקרן מהם ובעקן בזה העתיק כנ״ל וזה העתיק כבר נתבאר שהוא סוד מלבות דת״ק ושהתלבו׳ כבר נתבאר שנק׳ מקום והוא סוד עומה פרי בסו״ה עץ פרי עומה פרי . כמ״ש כבר והוא מובן : והנה מהלו הלף ור׳ ו׳ כבר נתבאר שלן סז״ת נכנו הכלים של ז״ת דעתיק והלף ור׳ נשארו בהוכו בסוד חור פנים והיינו בבחי׳ הנפש שבתוכה ומהלו הלף ומתחים בירדה לעומה הלף תורות ומתחים יורדים מהם להיות ג״כ חור פנים של הלן והרין ושתרין בכתוב שהלף לך שלמה ומתחים לעומרים לת פריו . כי שלמה שבמקרא הוא המלך הגדול שהשלום שלו והוא סוד העתיק בכל השלומי׳ שלו שעיקר הכתר הלן סוף יורד דרך הוצ סתתקלת מן הת״ת דתדם קדמון לזה העתיק ושם נשתרו הלף שלומים ומתחים יורדים של ת״ן ואריך שהם נוקריס לת פריו שמלבישין חותו ושומדין מבחון כדרך השומר והבן כל זה היטיב :

והנה כבר נתבאר שכל הת״ת שהוא בבחינת נפש הן עוסה פרי שהוא סוד יסוד הטפר ועיקר פעולת ע״י יסוד הרוח הכולל ג׳ יסודו׳ ת״ש כמ״ש כמה פעמים והוא עיקר חור הפנים וגם המקיף של כל הספיר׳ . ולכן דע שכבר תמרנו שיש הת״ת מיסוד ת״ק לזה העתיק והוא שם מ״ה ושם בן״ן שנתפשטו הג׳ פרלופים הס״ל לחיות כליהם שנדלים ומתפשטים קודם בנתקנו בסוד פרלוף תדם כי עיקר התיקון הוא הגדלי הכלי שזה הוא יובל לקבל חור גדול ולא יבא לידי פירוד וסביהם כתו שמבואר בדברי הת״ו ז״ל : ומן שם מ״ה נעשה לנם עיקר חור פנימי ומקיף כי שם מ״ה כבר נתבאר שהוא סוד הרוח . והוא בחופן זה : שהרי נתבאר כבר כי כל שם יה בו ד׳ בחינו׳ שהם עת״ן והנה מן הטעמים שים שהם ג״כ כלילו׳ י״ש נעשה חור פנימי ומקיף לעתיק . ומן הנקודות נעשה ת״ת פנימי ומקיף לאו״ן ואריך . ומן התנין נעשה אח״כ חור פנימי ומקיף לל הזעיר תפין הכולל ו׳ נקודו׳ גב״ת סו״ו שנעשה ג״כ אחר התיקון פרלוף שלם כמ״ש לקמן ומן האותיו׳ נעשה ג״כ אח״כ חור פנימי ומקיף לל המלי שנעשה ג״כ אחר התיקון פרלוף שלם כמ״ש שכל לקמן ובזה יתורן לך מה שהתקשה לבתה מהרתבונים שמבואר בדברי האר״י ז״ל שהטעמים בכתר והנקודו׳ בחכמה . ובאיזה מקומן מבואר בהנקודו׳ הס בביאה . ועפ״ז הוא מבואר כי אי״ן ואריך הס ב׳ נקודות מקוריות של חו״ב ושנעשה נעשה להם חור פנימי ומקיף מן הנקודות : ובזה תבין מה שכותבין בספר תורה רק אותיות ותגין ולא טעמים ונקודו׳ כי ספר תורה רומז לל המלבו׳ שנקרא ספר כמ״ש בשער האותיו׳ ושיה מקבלי עיקר האריך רק מן הת״ת סוד הזעיר שבו סוד התגין ולא מלמעלי. ועוד יתבאר זה במקומו בשער האותיות : והנה אחר שידעת כל זאת יתורן לך קושית עלומה מה שמתקשה להרתבונים בדברי הרשב״י ז״ל שמבואר מתוך דבריו בתידרא קדישא שבחי׳ נוקבי׳ מתחלת רק מן הו״ב לבל למעלה אין שם בחי׳ נוק׳ והוא סותר לדבריו הרתבונים שאמר ז״ל ע״פ הני הוא ואין תלקים עמדי זה נאמר על עילת על כל העילו׳ דאיסו חד ולא בשותפי דהא אית אחד ואיסו בשותפי דאיסו דכר ונוק׳ ואיקרי אחד לבל עילת על כל העילו׳ נקרא בית שותפי דכתיב ואין תלקים עמדי הרי מבואר בדבריו שרק בעילי על כל העילות אין בו בחי׳ נוקבא שנקרא תלקים . ויש רולים לתרן שעילי על כל העילו׳ נקרא כתר העילוי והוא ח״ת ונקרא אחד וממנו בחי׳ נשמה שנקי יחידה כמבואר מתוך הבריאתא של אבריהם אבינו שאמר ולפני אחד מה אתה סופר שקאי על האריך תנפין. אבל לא ידעו לעומק הסוד כי החמי הוא שנם בח״ת ובחי״ן ועתיק יש בהם ג״כ בחי׳ נוקבא כמ״ש לפנינו לך שהם הכלים בפרלוף אחד והם בבחינות שוים כ״ת לפי ענינו כמ״ש לפנינו והם מחודרים בימוד נמור וכולא הוא בחי׳ דוכרא לפי שאין שם דין כלל. אבל מן חכמי ובינה היינו אבא ואימא שהם נקבים תוא״ב דהעילו׳ כמ״ש לנקמן שם הם הדכר ונוקבי׳ ב׳ פרלופים נפרדים לך דלא פסיק ריעותא מתרוייהו ואחד שריין כמ״ש כ״ת לקמן. ובזעיר ונוקבי׳ נתוסף עוד פירוד שהם נפרדים ולא שריין אחד בשעה רק בעת לנון ולבן נקרא לוחלא מועד שים מועד ואמן לבל חפן. וכשחפץ הם המלך ונקרא בשם כמ״ש הכל בתריכות : אבל בעילי על כל העילו׳ ליח ביה שותפי כלל ולבן נאחר שין דכר ונוקבי׳ באחד ואי״ן ועתיק והספרים בשיהם אין כל אחד שהוא לעולה ונתוסף בו חיבור יותר נפלא. והוא כי כבר נתבאר שהוא סוד הרוח. והוא בחופן זה : שהרי נתבאר כבר כי כל הם שם בן ד׳ בחינו׳ שהם עת״ן והנה מן הטעמים שים שהם ג״כ כלילו׳ י״ש נעשה חור פנימי ומקיף לעתיק . ומן הנקודות נעשה ת״ת

סבמ"ס : וכן סם כ"ן כלול ג"כ מב' בחינו' מ"ס וב"ן. כיינו מ"ס סבב"ן וב"ן סבב"ן סהרי לעולם סחורות עליונים כלולי זה בזה : והוא כי בכל סם כ"ו"ן והוי"ן והלפי"ן שבסם סם בחי' דוכרא ונסי"ן סם בחינו' נוקבא בסוד סבתוב ותלבנה סתיכן שתי סהי"ן כרומז לנעמי ורות שסם סוד שתי סהי"ן כמ"ש : וסנה סעזיק נתקן מב' בחינו' כמ"ל בזה סחופן . כי בכר נתבאר שסכלים ים בסם ב' בחי' כיינו פנימי וחילון . ונתבאר כי סחילון נעשה מאור יותר מעולם מן ספנימי כמ"ש וסעלמי' ג"כ ים בסם ב' בחי' כיינו פנימי ומקיף וסנה לור סמקיף שנעשה מבחי' מ"ס בב' בחי' סיינו מ"ס שבמ"ס וב"ן שבמ"ס הוא מעולם בכל סמקיף וסם ב' בחי' דכר ונוקבא שבמ"ס. וסם בחיבור גמור רק שבחי' מ"ס שהוא יותר מעולם הוא מקיף מבחון ובחי' ב"ן שבמ"ס הוא מקיף פנימי סמוך לסכלי סנעשה בחלי דופן הכלי לזכך לת סכלי כמ"ש כבר . וסנה סכלי נעשה מב' בחי' שבב"ן הוא בחלי דופן סחילון והוא שבבי"ן שהוא יותר מעולם הוא בחלי דופן סחילון והוא מתחבר עם בחי' ב"ן שבמ"ס שהוא מקיף ספנימי סנעשה בחלי דופן סחילון שהוא ג"כ בחי' דכר ונוקבי . ולור ספנימי שנעשה ג"כ מבחי' מ"ס סיינו מב' בחי' מ"ס נתתקן ג"כ בחופן לור סמקיף שסם שבסמוך לדופן הוא מבחי' מ"ס שבמ"ס ומתחבר עם ב"ן שבב"ן שבחלי דופן הכלי ספנימי סרי כי חיבור ב' בחי' דו"ע דעתיק סם בחיבור נפלא : וכבר נתבאר כי בחי' דוכרא נקרא פנים ונקרא ימין ובחי' נוקבא נקרא לחור ונקרא שמאל ולפי שבזה סעתיק נ"ה נרחם בו בחי' נוקבא שסרי הוא כלול מבפנים בבחי' דוכרא ולא נקרא בחי' נוקבא אלא בבחי' סחילון שהוא בבחי' מקיף שבו נמשכו כל סאורות סנמשכים לתוך סחילון ונקרא בחי' נוקבא . ולפי שבזה סעתיק נ"ה נרחם בו בחי' נוקבא שסרי הוא כלול מבפנים בבחי' דוכרא ולא נקרא בחי' דו"ע דעתיק סם בחיבור נפלא : וכבר נתבאר כי בחי' דוכרא נקרא פנים ונקרא ימין ובחי' נוקבא נקרא לחור ונקרא שמאל ולפי שבזה סעתיק נ"ה נרחם בו בחי' נוקבא שסרי הוא כלול מבפנים בבחי' דוכרא ולא נקרא בחי' נוקבא אלא בבחי' סחילון שהוא בבחי' מקיף שבו נמשכו כל סאורות סנמשכים לתוך סחילון נעשה מאור יותר מעולם הוא מקיף פנימי סמוך לסכלי סנעשה מב' בחי' שבב"ן הוא בחלי דופן סחילון והוא מתחבר עם בחי' ב"ן שבמ"ס הוא מקיף פנימי סמוך לסכלי סנעשה מב' בחי' שבב"ן הוא בחלי דופן סחילון והוא מתחבר עם

בספרא דצניעותא תאנא סתרא נו סתרא אתתקן ואזדמן בחד נולגלא. מליא טלא דבדולחא. קרומא דאוירא אזדכך וסתים. אינון עמר נקי תליין בשיקולא. רעוא דרעוון אתגלי' בצלותא דלתת'. אשגחא פקיחא דלא נאים ונטיר חדיר' אשגחות' דתתא באשגחותא דנהיזו עילאה. חושמא דבי' תרין נוקבין דסדרשקא ואתער רוחא לבוכ' ע"כ המאמר. המאמר הזה בא לפ' אלו הז' תיקוני' דרישא דא"ן ואריך בסוד דיוקנא דאדם שיש בראשו נקבים וצנורות שעי"ז יוצא האור מפנימיותיו בהשערה בבדי שיובלו התהתונים לקבל: ותחלה נפרש סדר התלבשות העתיק באי"ן ואריך וכלל זה נקוט בידך שכל מה שנעשה לא"ן מן הארת עתיק שבפנימיותיו כמו כן נעשה זה התיקון גם לארך וזכור זה: הנה חסד דעתיק מתלבש בכתר דא"ן והוא סוד הגלגלת. וגבורה דעתיק מתלבש בחכמה דא"ן והוא סוד מוחא. ות"ת דעתיק מתלבש בבינה דא"ן הרי שלשה ראשונות שהם חסד גבורה ת"ת דעתיק מתלבשים בג' ראשונות דא"ן. ולפי שג' ראשונות דא"ן אורם גדול הוצרכו כ"א לספי' שלימה דעתיק אבל הז' תחתונות דא"ן שאין אורם גדול כל כך הספיק ספי' אחד דעתיק לב' ספירות דא"ן היינו נצח דעתיק מתלבש בחסד ונצח דא"ן קו הימין. והוד דעתיק מתלבש בגבורה והוד דא"ן קו השמאלי ויסוד דעתיק מהלבש בת"ת ויסוד דא"ן קו אמצעי והמלכות דא"ן באשר כי היא סוד אימה כנדגלות שלפעמים נעשה בסוד רגל רביעי למרכבה עליונה שהם ג"ר כח"ב והמל' נעשית רביעית להם והיא שקולה כא' מן ג"ר ג"כ דלספי' שלימה דעתיק והיינו שמל' דעתיק מתלבש במל' דא"ן: והנה זה התלבשות ה' בכל קומת א"ן כנ"ל אבל עכ"ז עיקר הארה שלהם נשאר בעליונים שהם הג"ר דא"ן שגם הראש כלול מן י"ס ונתפשטו ע"ד הנזכר ונק' ראש א' כמ"ש כבר ולכן עשו אלו הז' תיקונים ברישא דא"ן. ועתה נבא לביאור המאמר הנ"ל. סתרא גו סתרא אתתקן ואזדמן. הכוונה כי האי"ן נק' סתרא כי הוא מסתתר בתוך האריך והעתיק שמסתתר בתוך האי"ן נק' סתרא גו סתרא. אתתקן שנתתקן בסוד פרצוף אדם ונעשה תיקון לאי"ן ואריך שהם הצנורות שע"י יצא האור להתהוות וע"י אלו התיקונים איהו אזדמן להנות מאורו. שכולא אלו התיקונים לא היו יכולים התהתונים להנות מאורו.

ומפרש אלו הז' תיקונים:

תיקון א בחד גולגולא. הוא הגלגלת שהוא סוד הכתר דא"ן היינו שרישא דלאו רישא שהוא סוד כתר עתיק נהן האתו בחסד דיליה דעתיק וחסד דעתיק האיר בכתר דא"ן ומזה נעשה בחי' הגלגלת. שהיא לבנה לפי שנעשה מחסד דעתיק גוון לבן: ואף שכאן עדיין אין מתגלין הגוונין כי עדיין הכל הוא אור פשוט ורחמים נדולים עכ"ז הגוונין בהם בהעדם מוהלט כמ"ש כמ"ם: ולפי שזה נעשה ע"י סוד אור המוח כמ"ש שאחר שהלביש האי"ן לעתיק בפניו כנ"ל חזרו כל האורות למעלה בנ"ר דא"ן כמ"ש לעיל וע"ז נעשו התיקונים וכל הזרה גורם מעט דין אף כי במקום זה אין בו שום דין עכ"ז לערך החסד שבו הוא בחי' דין ולכן הגלגלת קשה ולפי שעיקר בחי' הדין הוא באחוריים לכן הגלגלת יותר קשה מאחוריו לשלפניו והנה עיקר אור הכתר הוא בתוך הגלגלת והוא האויר שבתוכו וזכור זה:

תיקון ב בריא טלא דבדולחא. הנה זה התיקון נעשה ע"י הארת רישא דלא אתידע שהוא סוד בינה דעתיק שהאיר בגבורה דיליה דעתיק וגבירה דעתיק האיר בחכמה דא"ן סוד מוחא ספיאה ונעשה זה התיקון כי הנה מבשרי אחזה אלוה כמו שבאדם התחתון האדים הנעשים שבתוך דגוף בילם עולים אל הראש עד המוח דרך החוטם כי בתוך יב' נקבים אל החוטם ונקבי החוטם מגיעים אל המוח ותוזרים ונוטפים לטטה כמו טל. כן דוגמתו למעלה שהאורות שהם בסוד אור חוזר שהם בסוד הדין והוא בסוד העשן עולים למעלה עד המוח בסוד הכתוב עלה עשן באפו ושם מתמתקים מחמת הארת גבורה שבעתיק המתלבש בחכמה דא"ן שהוא שורש לכל הדינין דלתתא ועולם אין הדין מתמתק אלא בשרשו וכן היה צריך להיות תיקון זה ע"י הארת בינה דעתיק בגבורה דעתיק כי בבינה שם הוא סוד בוצינא דקרדינתא ששם שורש הדין גנוז בו ולכן נקרא טלא דבדולחא לפי שהם חוזרים ונוטפים טיפין טיפין כמו השל. והוא סוד שם כוזו שהם האותיות הנוטפים מן אותיות הו"ה שהוא סוד המו"ח: וזה השם הוא סוד ט"ל במספר השוה: ואמר טלא דבדולחא כי כמו שהבדולח הוא לבן ונראה בו גוון אודם מעט כן זה השל הוא אור זך ובהיר רק שבו גנוז הגבורה דעתיק שהוא שורש הדינים: ולכן בכ"ם שהארת החכמה שופע שם כל הדינין נמתקין. ומזה השל נוטף על רישא דזעיר וממנו נמתקים גם הגבורות דנוקבא כמ"ש לקמן: בסוד הכתוב פתחי לי אחותי רעיתי שראשי נמלא טל. ומזה השל יורד ג"כ עד שנשתלשל למשה בעולם השפל על המן לישראל ולכן כתיב במן והוא כעין הבדולח. ומזה השל עתיד הקב"ה להחיות המתים ולפי שזה התיקון נעשה מסוד הגבורה לכן תקנו לומר באתה גבור ונאמן אתה להחיות מתים:

תיקון ג קרומא דאוירא אזדכך וסתים. תיקון זה הוא סוד הקרום שעל המוח הסותם את המוח והוא מזדכך ע"י האוירא דכיא שהוא סוד פנימיות הכתר כמ"ש לעיל וזה התיקון הוא סוד בינה דא"ן ונעשה ע"י הארת רישא דלא ידע שהוא סוד חכמה דעתיק בת"ת דעתיק וע"י התלבשות ת"ת דעתיק בזו הבינה דא"ן נעשה זה הקרום כי הת"ת הוא סוד רקיע ולכן נעשה ממנו הקרום שהוא כמו רקיע והוא מבריע בין מים עליונים סוד הכתר ובין מים תחתונים סוד החכמה ואף שלעולם דבינה למשה מן החכמה וכאן עלה זה הקרום שהוא סוד בינה דא"ן למעלה מן המוח שהוא סוד חכמה דא"ן. הטעם הוא לפי שזה הקרום נעשה ע"י הארת רישא דלא ידע שהוא סוד חכמה דעתיק והמוח שממנו יורד השל כבר נתבאר שנעשה מהארת רישא דלא אתיידע שהוא סוד בינה דעתיק ולכן עלה זה הקרום למעלה מן המוח והבן זה: ועוד שתיקון זה הוא נעשה מן ת"ת דעתיק שדרכו להכריע בין מים עליונים למים תחתונים ולכן עלה למעלה מן המוח להכריע בין הגלגלת והמוח. ועוד כדי שלא יפסד זה הקרום מחמת האידים והעשנים שעולים מתוך הנוף לכן עלה למעלה ושם הוא מזדכך מן האוירא דכי' שהוא סוד פנימיות הכתר כנ"ל וגם שדרך הבינה להלביש את החכמה כי אורות החכמה גדולים מאוד ולא יוכלו התחתונים לקבל כ"א ע"י מסך הבינה ולכן זה הקרום מקיף את המוח וסותמו והאורות יוצאים מן המוח דרך הקרום: והנה סוד קרום הוא כי זה התיקון נעשה מה"ת דעתיק ונודע כי עיקר שם הוי"ה הוא בת"ת כמ"ש לקמן והנה כשתרבע שם הוי"ה על זה הדרך י"ה פעמים י"ה הוא רכ"ה. וי"ה פעמים וי"ה הוא קכ"א הרי מספר קרום: והנה עפ"י אלו מעמים הנ"ל שהוצרך זה הקרום לעלות למעלה מן המוח בזה תבין שנוי הסדר של אלו ג' תיקונים שהרי תיקון ב' שהוא חכמה דא"ן נעשה מהארת רישא דלא אתידע שהוא בינה דעתיק ותיקון ג' שהוא בינה דא"ן נעשה מרישא דלא אתידע שהוא סוד חכמה דעתיק והבן זה: וז"ש בבריאה דאברהם אבינו הבן בחכמה וחכם בבינה וס' הארי"ל שיצייר לכלול החכמה בבינה והבינה בחכמה והוא קיצור הבנה והוא מוכן ע"פ אלה הדברים דלעיל והבן: ומזה נעשה שורש למשה באבא ואימא שהם סוד חו"ב דאצי' כמ"ש כ"ז לקמן באריכות: והנה

יש כמה חלוקי דיעות באלו הז' תיקונים דרישא ובסדר תיקונם ואנו בביאור הסדר שסדר אותם הרשב"י ז"ל במאמר דס"ד הנ"ל אבל אחר העיון כולם עולים בקנה א':

תיקון ד אינון עמר נקי תליין בשיקולא. כאן רבו הדיעות אך להשוות כל הדיעות אדרייכך בדרך אמת. דע אחי שהנ"ר דא"ן אחר שנתקנו בג' תיקוני' הנ"ל אזי נתייחדו ע"ז הקרום שהוא המכריע ומיחד את האורות. וע"י יחודם יצא אור חדש כמ"ש זה בכר כמה פעמים היינו מתחלה נתייחדו חג"ת דעתיק ונתנו מאורם לנה"י דעתיק לעשות גם הם תיקונים כי חג"ת שעשו ג' תיקונים הנ"ל קבלו הארתן מן ג' ראשין דעתיק הנ"ל ונה"י דעתיק קבלו הארה מחג"ת דעתיק ולפי שאלו התיקונים דלמטה נעשו אחר שנזדווגו האורות ולכן הם כלולים זה מזה וכל א' כלול מחבירו ולכן החליפו כח לתת את של זה בזה משא"כ בני תיקונים הנ"ל: ועיקר הנרם להשתנות אלו התיקונים שנעשו מנה"י דעתיק מן הג' ראשונים שנעשו מחג"ת דעתיק היה ע"פ כוונה זו. כי כבר אמרנו שמה שאירע לאי"ן אירע גם לארך וכל התיקונים שנעשו באי"ן כמו כן נעשה באריך: והנה נתבאר כבר כי העתיק נכנס בפנימיות דא"ן וכשתראה בעין שכלך ימין של עתיק הוא ימין של א"ן ושמאל עתיק הוא שמאל של א"ן: ואף כי אמרנו שבעתיק ואי"ן אין בהם בחי' ימין ושמאל רק כולא הוא ימינא ולית ביה שמאלא עכ"ז כבר נתבאר שכל מרצוף אדם לא ימלט מן ד' בחי' שהם ימין ושמאל פנים ואחור והיינו לנגד המקבלים יתואר בו אלו הבחי' בסוד הכתוב שויתי ה' לנגדי תמיד כמ"ש זה בשערי האותיות. אבל האריך מלביש לא"ן דרך חבוק כמו שני בני אדם המחבקים זה את זה כמ"ש לעיל א"כ מוכרח הוא להיות שמאל של זה נגד ימין של זה וימין של זה נגד שמאל של זה. א"כ איך יהיו התיקונים שוים באי"ן ובאריך. וזה גרם השתנות הג' תיקונים שנעשו מנה"י מאלו התיקונים שנעשו מחג"ת. כי חג"ת הם סוד הזרועות שיכול הפנימי לשכל את ידיו בסוד הכתוב ביעקב שכל את ידיו כידוע סודו. משא"כ בנה"י כי הנה"י לעולם כלולים ביחד. אבל הנ"ל הם פרודים בסוד הכתוב וכנפיהם פרודות מלמעלה משא"כ למשה. ולכן הוצרך להיות התיקון מנה"י דעתיק אחר זיווג האורות שלמעלה. שע"י הזיווג אזי הארה שבא אל נה"י היו כלולים כ"א מחבירו והחליפו כח לתת את של זה בזה במקום שיצטרך להיות התיקונים שוים באי"ן וארך כמ"ש לפנינו. ובזה יתיישבו כל הדעות והבן כ"ז:

ונחזור אל הביאור תיקון ד' אינון עמר נק' תליין בשיקולא הם השערות שבראש דכתיב ושער רישיה כתלג חיוור והם האורות שיצאו מן המוח שהמותרות כתמצים דרך קרום המוח ומודככים דרך האוירא דכיא ויוצאים דרך הגלגלת כידוע לחכמי הטבע ואותן השערות הם צנורות לאותן המותרות אור המוח. ולפי שבאים מן המותרות לכן השערות הם בסוד הדינים אך כאן באלו השערות דרישא שמזדככים דרך אוירא דכיא נתהפכו לחסדים ולכן הם כתלג חיוור: ולכן שערות דרישא שעיעין ולא קשישין משא"כ בשערות הדיקנא שיוצאים למטה מן האוירא דכיא אינון קשישין כמבואר באדרא קדישא וכמ"ש לקמן בייב תקוני דיקנא. והנה לפי שהם באים מן אורות נה"י דעתיק שעולים בסוד אור חוזר למעלה והנה ית' לקמן כי בנצח הוא סוד הו"ה והוא כלול מי' הרי עשר הו"ת במספר סר בסו"ה וירא ה' כי סר לראות כמבואר בדברי האר"י ז"ל ובהוד עשר אה"ת במספר רד"ו ויסוד כולל אותם והוא סוד עמ"ר נק"י במספר השוה. וזה התיקון הוא סוד שני שאות הראש והם נעשים מן נ"ה דעתיק ולכן תליין בשיקולא.

והנה האוניים נכללים בפאות ולא נזכר תיקונם במאמר הנ"ל לפי שהם סוד הארת פנימיות נ"ה שהם סוד נ"ה שבנ"ה סוד תרין ביעין דדכורא דאינון באתכסיא שהם מכוסים בהירכיים לכן לא נזכרו תקונם: ועוד יש טעם אחר והוא מבואר במאמר אדם דאצילות ובינות אלם ולא הבאתיו ושלא להאריך. והנה עיקר זה התיקון הוא מן הארת ב' פרקי עליונים דנ"ה דעתיק. והנה סוד המצח הוא בא מהארת יסוד דעתיק ולכן צריכים המתהפך רצון וגם בו אתלבש נהורא חד דאמר ואתרשים ביה חד נהורא דאקרי רצון והוא ת"ת דעתיק יומין שנתן האתו

אל היסוד שלו לעשות זה התיקון והבן כל זה:

תיקון ו אשגחא פקיחא דלא נאים ונטיר חדירא אשגחותא דתתא באשגחותא דנהירו עלאה: זה התיקון הוא סוד העינים של א"ן וא"א: והנה אמר אשגחא פקיחא ולא א' אשגחין פקיחין שהרי הם ב' עינים. לפי שכאן השני עינים מתחוורין[מתחברין] לחד בסו"ה עין ה' אל יראיו למיהלי' לחסדו כמבואר באדרא קדישא לפי שהם בסוד חסד פשוט ולית בהו דינים וכולא ימינא משא"כ לתתא כתיב עיני ה' משוטטות לשון רבים ע"י דאית ביה ימינא ושמאלא ואית בהו כמה גוונין אבל כאן כולא איהו חוורא גו חוורא: גם לתתא אית ליה נבינין על עינים שהם באים מכח הדינים והם סוד הענגים המכסים את האור בסו"ה סבותה בענן לך מעבור תפלה ולכן אומרים ואני תפלתי לך ה' עת רצון כי אמרנו שהיסוד כולל י' היו"ת ו' אהי"ת שהם במספר ע"ת והוא עצמו נק' רצון המתהפך צנו"ר הרי ע"ת רצו"ן. והנה תפלת מנחה נק' צלותא דלתתא כמבואר בכוונת האריז"ל וז"ש אתגליא בצלותא דלתתא בשער האותי'. ובזה תבין מ"ש באדרא קדישא מצחא דאתגליא בעתיקא נק' רצון דהאי רישא עלאה דאסתים כולא פשוט חד טורנא בסימא ויאה דאתכליל במצחא כו' ואתרשים בי' חד נהורא דאקרי רצון. הרי מבואר כי המצח דעתיקא שהוא א"א דאקרי עתיקא נק' רצון ע"ש דעתיק יומין שהוא סוד רישא עלאה דאסתים כל נהורא דא"ס בגוויי כמ"ש פשוט בי' חד טורנא הוא סוד יסוד דעתיק יומין שמתגלה בדעת אריך שהוא המצח והוא סוד צנור המתהפך רצון וגם בו אתלבש נהורא חד דאמר ואתרשים ביה חד נהורא דאקרי רצון והוא ת"ת דעתיק יומין שנתן האתו

לפי שנעשו מן השברי כלים מן הז' תחתונות כמ"ש

כמ"ש לעיל כמה פעמים : ויתבאר לקמן כי מן ו' ספירות חסד ג'בורה תפארת נצח הוד יסוד דמאנין תבירין מזה נתתקן פרצוף שלם הנקרא ז"א כמ"ש לקמן : ומן סוף' המל' נתתקן נ"ב פרצוף שלם והוא נוקבא ד"ז"א . ומהם נשפעים הדינים לפי שנתתקנו מן אלו הז' ספי' : והנה הזעיר הוא מלביש את האריך מן טבורו ולמטה ועומד אחוריו של ז"א אל האריך לכוונה גדולה כדי שיוכל האריך להרכין את ראשו מעט למשה להסתכל בפני הז"א ואז כתיב באור פני מלך חיים כי אז מאירין גם פני הז"א הנק' מלך כמ"ש לקמן . ונמתקים הדינים ואז כל גווני עיניו מתהפכין נ"ב לחזור בסוד הכתוב עיניו כיונים רוחצות בחלב כמבואר באדרא קדישא. וכשמרכין ראשו אזי הדיקנא קדישא שהוא סוד המוח העליון אשר ממנו נשפעים או"א כמ"ש לקמן אז זה הדיקנא מגיע יותר למשה עד ראש הזעיר בסוד הזקן הסומך בזקנו ואז מקבל גם הז"א מזה המוח ואז הוא מתייחד עם נוקבי' להשפיע לכל העולמות בני חיי ומזוני דאינון במולא תליא : והנה זה האדם המתנאה בעובדא דלתתא מעורר עובדא לעילא שגם זה האריך זוקף את ראשו בקומה זקופה ואז אינו מסתכל בפני ז"א כי ההסתכלות סב"פ א"א כי אם ע"י הרכנת הראש וגם הדיקנא שהוא סוד מולא עילאה עולה למעלה ואינו משפיע אל הז"א ואינו יכול להתייחד עם בת זוגו : והנה זה נתבאר כמה פעמים כי הז"א נק' הו"א לערך נוקבי' ונוקבא שהיא סוד המלכות נקראת אנ"י וז"ש גבה עינים אותו לא אוכל . הכוונה כי בגאוותו הוא העושה לעינים של מעלה שמהם בא הארה לעינים של משה שיגביהו למעלה ולא יסתכלו למשה בעיני ז"א וא"כ אותו לא אוכל את"ו לא אוכל כלומר אין אנ"י והו"א יכולין לדור במקום אח"ד והבן : וז"ש המאמר הנ"ל אשגחותא דלתתא באשגחותא דנהירו עלאה : והנה זה התיקון נעשה ע"י ב' פרקים שניים של נ"ת דעתיק יומין ולכן הם למטה מן המצח שהוא סוד יסוד דעתיק יומין כמ"ש ולפי שנעשה מב' פרקים שניים שהם יותר למטה ויש בהם מעט דין היינו לערך העליונים אף שגם הם רחמים גו רחמים עכ"ז כל שמתפשט האור למטה נתעבה קצת לכן נקבע בעינים סוד הבכי'. ולפי שהם שורש הדינים הם ממתקים כל הדינים שלמטה כי אין הדין נמתק אלא בשרשו ולפי שאלו עינים הם סתומות לעולם ונקרא עינא סקיתא לכן אמרו שערי דמעות לא ננעלו : ויתבאר עוד זה לקמן בשערי האותיות :

תיקון ז' חוטמא דביה תרין נוקבי' דפרדשקא ואתעיר רוחא לכולא : תיקון זה הוא סוד החוטם : הנה כבר נתבאר סדר התלבשות העתיק בתוך הא"ן ואמרנו שו' ספי' תחתונים דעתיק הספיקו לי' ספי' דא"ן היינו ג' ספירות ראשונות דא"ן הוצרכו לג' ספירות שלימות דעתיק ושתה ספירות חג"ת נה"י דא"ן הספיק להם ג' ספירות דעתיק והמלכות דא"ן שהיא בסוד אומה כנדגלות צריכה נ"ב לספירה שלימה דעתיק : והנה אמרנו שאחר התלבשותם באי"ן חזרו האורות כולם למעלה ברישא דא"ן ועשו בהם ז' תיקונים והז' תיקונים נעשו נ"ב בדרך ההתלבשות היינו מן חסד דעתיק נעשה סוד הגלגלת שהוא סוד הכתר דא"ן הרי החסד דע"י נתלבש בכתר דא"ן : ומן גבורה דע"י נעשה תיקון המוחא סתימאה שהוא סוד חכמה דא"ן הרי הגבורה דע"י נתלבש בחכמה דא"ן ומן ת"ת דע"י נעשה תיקון הקרום שעל המוח שהוא סוד בינה דא"ן הרי הת"ת דע"י נתלבש בבינה דא"ן : ומן נצח דעתיק שנתפשט לב' חלקים הספיק לב"ם דא"ן ונעשה מהם ב' תיקונים ונכללין בתיקון א' שהם סוד עמר נקי והם ב' פאות הראש ובהם נכללו השני אזנים. ועוד נעשה מן הוד דעתיק גם ב' תיקונים

ראש למה שלמטה והיינו כי תחת פאות הראש מתחילין הי"ג תיקוני דיקנא כמש"ת לפנינו . היינו שמתחילין מן האזנים . ואלו הפאות מתפשטים למטה אחורי האזנים ואין מכסים את האזנים להיות תמיד אזניו פקוחות לשמוע אל הרנה ואל התפלה. משא"כ למטה דכתיב הטה אלהי אזניך כמבואר באיד"ק . ונתחיל לבאר הי"ג תיקוני דיקנא :

פתח ה' דרך א' בו יתבאר סוד י"ג תיקוני דיקנא

כתיב לחייך כעדונת הנופש . בהדיא קרינן הכא דיקנא לגו לחייכו בגין דליהו יקרותא דכולא נרזי דרזין תתא ועקבי פחמי דלהודא שלחי מהימנותא לאתפשטא ולהרין ממכ' תתא עלמין מכסורא דהאי תיקונא דליהו יקרותא דכולא . עלמא קדמאה סליק ונחית לאלפין אלפין ורבוא רבבן מאחי תריסין . עלמא תניינא דנפיק מהאי תיקונא סליק ונחית לכ"ז אלף מאחי דיבנא לאתכפיא לון עלמא תליתאה דנפיק מהאי תיקונא סליק ונחית לכ"ז אלף מאריה דיללה לאתכפיא לון : להגיך כל זאת מודיעך קוד הי"ג תיקוניס דדיקנא קדישא שבק' י"ג מכילין דרחמי ואופן קדוסא בחור פניאי ומקף שלשה ואז חנין כל הכ"ל : הכה כגר נתגלי שעיקר התיקון של העולמות שבעשו בסוד המתקלח בד'וקנא קדישא דאסא הוא בא מרזא דמחשבה מן חור לין קוף עלמו ע'וד דרך חוט המתקלח ועובר דרך עולם המלבוש עד שבא אל זה העתיק שבחפשטו לפרלוף שלם והוא סוד המלכות דא"ק כמ"ש : וכגר נודע שעיקר זה החור בא מן הי"ד. שלם ק"ג שבקראת יו"ד והכן החומכים וכתגלי שבזה הי"ד יש בה סוד שה"כ והכן היא מתחלק' לשלשה חלקים ומכח זה נתתקן העתיק בסוד חלת רישין . ומכל י"ד יולא הוי"ה שלימה כמו שבחכוב בשערי האותיות : וא"כ הס ג' הוי"ה שבשם יש י"ב אותיות ועם הכולל הוא י"ג ומזה נעשה הי"ג תיקוניס דדיקנא דאי"ן ומלך דאי"ן הס ה"ג חוטיות דרישא וי"ג כיתין כמו שבתבתי לעיל . וגם נתקנו י"ג תיקוניס בפנים למעה מולנו התיקוני' והס סוד ה"ג תיקוני דיקנא כמ"ש לפניכו כי כגר נתגלי שבכל חלו התיקוניס נעשו ע"י ההלבשות עתיק בתוך הא"ן והלרין ונתגלי שזה העתיק כולל ד' מלוחים ע"ג ק"ג ע"ה ג"ן: וזכה הע"ג הוא לעולם בסוד הגלגלת ומעמו נעשים הי"ג תיקוניס שבגלגלת כמ"ש לעיל. וס"ג נתגלי שהוא נחזק"ם ומתפשט למעה בגרון ומעמו נעשים הי"ג תיקוניס דדיקנא : ולפי שבאים מס"ג לכן סערות דדיק' קשיסין ולא שעינין לפי שבשם ק"ג נו נרמז סוד הדין כמו שבתבתי כמה פעמים . לבד עכ"ז הס כופין לכל הדינין שבמעה כי נתגלי למעלה שבחזיס שם מתלבשים כ"ה דעתיק הפנימים שהם סוד הכליות יועלות ולכן עיקר חלוי בחוח כמערי"ל חרבו כוחן דמי כזו : וכגר נתגלי שמזה הי"ד שבהפשטה למעה בסוד קח"ר דלינון חלת יודי"ן נעשה ממנו חוח ל בדיקנא דאי"ן וחוח א בדיקנא דאריך . ובלעדף חומיות אל לפי שבאים מג' חלוקי יו"ד וכל אחד כלול מחבירו הס ג'

ח"ל בשלשה מנ"ן ותרגום של מנן הוא תרי"ם ולכן שבחים מזה החלה נקראו מארי תריסין. ולכן הס ג' עולמות שבאי' שבחלת ג' חלוקי יו"ד הכ"ל והס מתפשטים לג' עולמות ג"ר לקמן: והכה בעולם הבריאה הוא הס ק"ג כח"ם לקמן ומאיר בסוד של שדי שהס סוד עולם הנקוד שבקק עולם הכתר כמו שבכתוב שהוא סוד עולם הנריאה שבקק עולם הכתר קו"ל ממו"ן שבלשהם הס סוד ק"ג ח"ל שד"י שהוא סוד חלק חלקים ומזונות הנגלה מארי תריסין שבי"ם שבלשהם חמו"ר שעולה בשבפר זאי"ת והבן זה : והכה בעולם היצירה שם מאיר ח"ל הוי"ה שהוא בשבפר ז"ן ולכן שם שבעה ומחשים חלק מארי דיבנא : ובעולם העשיה שם מאיר ח"ל חדכ"י לכן שם הס מספר ל"ו חלק ואין ל"ו חלק ע"ז שהס עיקר מקום הקליפות כמו שבחכוב הכל לקמן : וכולס בחכפיין מן החלת הי"ג תיקוני דיקנא שהס סוד י"ג מכילין דרחמי כמ"ם לפכיכו : ולפי שחור המלח יורד ומתפשט דרך הפכים ומחלבש בי"ג תיקוני דיקנא ובחגלח שבמלח שם מתלבש החת"ת דעתיק וח"ת נקרא חמ"ת כמ"ם לקיון : ולכן נקרא דיקנא דמהימנותא : והכה חומן הי"ג תיקוני דא"ן הס כעלמים מחוד ונקר' כביעין שהס החור כוגע מנפכים מהחת העתיק שבחוכו וי"ג דחריך נקראים מנוחין ונחים מן החלת שא"ן שבחוכו וכגר נודע שהא"ן הוא סוד חכמה שבכתר וכתיב חכמות בחוץ תרומה. ולכן הס מחגלים ומאירים בחוץ לעולמות כולם : והכה הי"ג דא"ן הס כעלמים בעתיק שבחוכו וי"ג דחריך מחלת כוגע מנפכים מהחת העתיק שבחוכו וי"ג דחריך נקראים מנוחין ונחים מן החלת שא"ן שבחוכו וכגר נודע שהא"ן הוא סוד חכמה שבכתר וכתיב חכמות בחוץ תרומה. ולכן הס מחגלים ומאירים בחוץ לעולמות כולם : והכה הי"ג דא"ן הס כרמזים בבניא בחיקוק מי לל כחוך ח'. נוסף עון ד' . ועוגר על פסע ג' . לשאריח כחלכתו ד' . לא החזיק לעד לפני ה' . כי חפץ חסד הוא ו' . יסוד ירחמנו ז' . יכבוש עוונותינו מ' . ותשליך בעמקי ים כל חטאתם ע' . תתן אמת ליעקב י' . חסד לאברהם י"ח . חשר כשבעת לאבותינו י"ג . מימי קדם י"ג : והס רומ"ם לי"ג חיקוכין דא"ן וי"ג תיקוני דאריך מהפרסין בחורה והס י"ג מדות שהס של חרך חפים . כמ"ם לפכיכו : והכה חוהן י"ג תיקוני דאריך הס בחים מן החלת הי"ב תיקוני דיקנא שהוא סוד הגלגלת . חבל עיקר התיקוכים הוא בח מן מוחא סחימאה שהוא סוד הגלגלת שבי"ם הכלולים מחוך ע"ב ס"ג ע"ה ג"ן: וכולם הכללים בחיקון א' שהם השני עינים : ונעשו' באוסן זה מן ספי' נצח דע"י מן ב' פרקים שלו נתקנו פאה ימין ועין ימין שהם סוד חסד דא"ן ונצח דא"ן . ומן ב' פרקים דהוד דעתיק נתקנו פאה שמאל ועין שמאל שהם סוד גבורה והוד דא"ן. ומן יסוד דע"י נעשה סוד המצח שהוא סוד הדעת דא"ן . וגם משך החוטם המתחיל בין העינים מעט למעלה מן העינים והוא סוד יסוד דא"ן הרי כי גם מן יסוד דע"י נתקנו ב"ם ת"ת ויסוד דא"ן. ועיקר החוטם שבהם הב' נקבים למשה שממנו יוצא הרוח הוא סוד המלכות דא"ן ונתקנה מן מלכות דע"י בסו"ה ותהלתי אחטום לך כי המלכות נקרא' תהלה כמ"ש בשער האותיות . והוא סוד החוטם ואוי א"ם המשפיע בפנימי' העתיק כמ"ש נק' בעל החוטם וז"ש רב המנוא סבא לבעל החוטם אני מחפלל והבן זה : ולפי שבאלו פרצופים עליונים היינו א"ק וע"י לא נתגלה בחי' המל' להיות נגלית לכן כאן שזה החוטם נעשה מבחי' מל' דע"י שהיא רק בבחינת עטרה הדבוקה בברית לכן היסוד והמלכות דא"ן שניהם נכללים בחוטם שהוא סוד משך הוד שנתפשט מן המצח סוד הדעת בין העינים שהם נ"ה ובו ב' נקבים שהם שודש אל המדכות דעולם אצילות שנחלקה לב' פרצופים לאה ורחל כמ"ש לקמן : ומן נקב שמאל יוצא הארה ללאה שהיא בסוד הדינים כמ"ש הכל באריכות. ומן נקב ימין יוצא הארה לרחל שהיא סוד עקרת הבית כמ"ש הכל באר היטב : ומזה ההארה שהוא ההבל היוצא מזה החוטם אתער רוחא לכולא שהיא סוד המלכות דאקרי כולא שהיא כוללת כל הבחי' ובשניהם הם כללות התקבצות חסדים וגבורות שהם סוד ד' מלואי הוי"ה ני מלואי אהי' והם סוד פרדשק"א ע"ה והכולל דהכולל במספר השוה . וז"ש דביה תרין נוקבין דפרדשקא ואתער רוחא לכולא : ויש בכלל תיקונים אלו כמה רמזים ולא רציתי להאריך בהם : הרי נתבאר לפניך סוד ז' תיקונים דרישא שהם י"ם הכלולים בראש אי"ן וארך והתיקונים שוים בהם . אך זה ההפרש ביניהם שבאי"ן יש בראשו

סוד תלת דהיטין דמוחא שהם ג' מוחין כתר
הנשפעים מכח"ב שלו היינו בסוד סגולתא חכמה בינה
כזה אבר בארך נדחית הבינה למשה בגרון
שלו כי לא יכלה לעמוד למעלה בראש ונשאר רק הארה בעלמא למעלה בראש והוא הקרום שעל המוח ומן הגרון מתפשט בלב : וזכור כל זה כי יצטרך לך בכמה דרושים :

גם חדע עוד שמן הג' רישין דעתיק שנשארו מנולין למעלה מן הארתם נעשה עוד תיקונים לאי"ן וארך היינו שבג' רישין הנ"ל יש בהם ג' הוי"ת שבהם י"ב אותיות וא"ם הכולל אותם ומחברם הרי י"ג ומזה נעשה י"ג חזורתא ברישא דאי"ן וארך וי"ג נימין דרישא דאי"ן וארך . וי"ג נימין היינו י"ג קוצי דשערי וכולם הם צינורות להשפיע האור לתחתונים . ולפי שבאים מן ג' הוי"ת מן הארה דג' רישין הנ"ל לכן הם נחלקים לג' חלקים וב' חלקים היינו ח' ארחין וח' נימין מאירין דרך הפנים דאריך וחלק הג' מאיר מאחוריו ויורדים ומתפשטים עד רישא דכחפין דאריך ומכסין את העורף דא"א לפי שהעורף הוא בסוד הדין ואם היה מגולה היה אפשר להחצונים להסתכל בו אף שאין להם אחיזה בא"א עכ"ז היו יכולין להנות דרך הסתכלות במד"א ויחזו את אדהים ויאכלו וישתו . ולכן אלו הנימין מכסין את העורף שלא יסתכלו בו. ויתבאר זה עוד לקמן : והנה כל אלו התיקונים הם בסוד הגלגלתא היינו בסוד הי"ם הכלולים בכתר דאריך שהוא סוד הגלגלתא ומסתיימים בב' פאות הראש ובעיר זה הפאות הם בסוד המלכות דגלגלת ולכן פא"ה היא במספר אלהי"ם הרומז אל המלכות בסוד הכתוב א"לה פ"קודי ה"משבן ולעולם המלכות דלעילא נעשה

מומח סתימתא דכתיב נחכמה יקד מרן ונחנאל סהיה סם תמיד דנוקא ביקוד נקוד עטרת הנריח ח"כ לח נחגלו מן י"ס דכתר רק ס"ם והס חג"ת כ"ה ומן י"ק דחכמה נחגלו מ' קפי' סהרי הביכה דחכמה היח בערך החקד דכתר ולח נחגלו כתר וחכמה סנחכמה וח"ס מן ביכה ולמטה כולם נחגלו הרי ס"ם דכתר וח"ק דחכמה הס י"ג קפי' לאכר מהס נעשה חור פנימי ומקיף לכל הי"ג תיקוני דיקנא דלריך . ויש נקדושם דעות מחולקות . יש מהקדושים סמקדרים המקיפים ממעה למעלה סייכו מן הור דכתר עד חקד דכתר ומן מלכות דחכמה עד ביכה דחכמה . וחור הפנים מלמעלה למטה מן חקד דכתר עד הור דכתר ומן ביכה דחכמה עד מלכות דחכמה . ויש סמקדרים להיפך המקיפים ממעלה למטה והפנים ממטה למעלה : ונחחיל לבאר כל תיקון ותיקון בפ"ע . תך יהוע תדע שלפי דעה הא' יש בו ג"כ חלוקי דיעות והיוחר מנוכר הוא זה . כי המקיפים היו ממעה למעלה בכללות וכן בפרטות הכוונה כי מחחלה נחגלה למעלה המלכות דחכמה סהוא קוד ריפא דת"ן ואחר כך היסוד ואחר כך ההוד וכו' עד שנחגלה הביכה דחכמה . כי החכמה וכתר דחכמה נקראו נעלמים ולא נחגלו כ"ל ואחר כך נחגלה הוד דכתר עד שלאחרון שבכולם הוא החקד שבכתר שהוא חקד מריפא דל"ת . גם תדע שלפ שלאמרנו שהיקוד דכתר לא נחגלה עכ"ז הוא מחגלה מעט עם הביכה דחכמה שהיח בח זוגו כמו שמונן מחוך דברי האחרי ז"ל . והפנימי, הס נד"ו שהס ממעלה למטה בפרטות לך בכללות הס ממטה למעלה . הכוונה כי מחחלה נחגלה חור הביכה דחכמה עד מלכות דחכמה שהוא ריפא דת"ן והוא ממעלה למטה ואחר כך נחגלה החקד דכתר עד הוד דכתר ריפא דל"ת וחוא ג"כ ממעלה למטה . לך לפי שנחגלו מחחלה הח"ם דחכמה וחח"כ הה' דכתר שהוא לדרך כללות ממטה למעלה והוא נאופן זה שחקד דכתר שהוא חור פנימי ונכון נגד יסוד דכתר נאור מקיף לכל כח"ם לפניכו . והוא נקוד חקד עלמה מחגלי נפומא דאמא . ונטעמן שלדבר לריך ביאור רחב ולא רלינו להאריך נהס : ולפי דיעה זכיה הוא נאופן זה . כי המקיפים נחגלו מן הכתר שהוא ריפא דל"ת ע"ס רק קפירם המלכות לא נחגלים נאאר שלא נחגלים המלכות למעלה עכ"ז נחגלים קלח נקוד עטרה הדבוקה נבריח כח"ם לעיל . ומן ריפא דת"ן נחגלו כל ח"ק נבחינת מקיפים . ונבחינת חור הפני' נחגלה מן ריפא דל"ת ו"ם מן חקד עד יסוד . ומן ריפא דת"ן ז"ם מן חקד עד מלכו' והמקיפים נחגלו מועלה למטה כולם יחד הכללות והפרטות כח"ם לפניכו והפנים הס ממטה למעלה בכללות וכן בפרטות היפך דיעה הא' . ובנאחר חותם כפי הב' דעות הכ"ל כל אחד בפני עלמו :

דרך ב' בו יתבאר סוד הי"ג מדות

הנה כבר נתבאר שהי"ג תיקוני דיקנא הס מקבלים מן הי"ג תיקוני דגלגלתא שהם י"ג חורים דריפא ולאמרנו שהס קוד ג' הויו"ת שיש בהם י"ג לוחיות ועי"ה הוא י"ג : ונתבאר שמתחלקים לג' חלקים . חלק א' שהם קוד ד' לוחיות מהפנים לחוכי עוקף שהם מלי"ם לת' עלמין דכקופין כמבואר בזוהר . וג' הויו"ת מהפנים דרך הפנים עד הפחות ובקיום הפחות נעשים מן ג' הויו"ת ג' שמות מלפ"ן כי לחוכו למעלה שקוד פח"ם רומז לשם חלהי"ם ולהי"ם כמלוי יודי"ן הוא קוד מלפ"ן נמספר הסום . שהוא קוד נרחמי"ם נמספר הסום לפי שלם שהם נחים ממותרות המוח ומן קוד לוד מוזר כמ"ש הכל למעל' עכ"ז הם רחמים גדולים לערך המחחוכים והם נערך הויו"ת ושם קוד ב"פ הוי"ה הכזכרים קודם ה"ג מדות דכתיב ה' ה' לל רחום וחי"ג מדות מחחילין מן לל ארך [רחום]. וג' הויו"ת הכ' לפני זה הם ג' הויו"ת שמתפשטים דרך הפנים עד הפחות הכ"ל שמשם ולמעה מחחילין ה"ג מדות כמ"ש לפניכו :

תיקון א הוא לל . תחלת מקמי פחמי דאודכי שלחרי יקיומחא לאתתקן : הכוונה כמ"ש למעלה שמן החזיס יולח החרת שם ס"ג שע"ה הוא נמספר חות"ן והוא מחחיל נגד נקד החוק למעה מן פחות הרחם והוא קוד פחה העליונה של הזקן ושם מחחיל ה"ם הכלולים בדיקנא ומחחיל מן מלכות לפי הב' דעות הכ"ל כמ"ש לפניכו וים מעה הפסק ביניהם בין פח"ה הרחם לפח"ם הזקן שקוד אין מלכות כוגעת בחבירתה לפילו כמלא נימא. ולפי שהם קוד ס"ג שהוא מלמון כולו ס"ג יחדיו לכן שערות דדיקנא קלישין חצל עכ"ז הם כופין לכל הדיוים לאחוז כמ"ש לעיל : והנה נשם ס"ג יש בו ג' יודי"ן וא' הרי ל"ל . לכן תיקונא קדמאה הוא ל"ל והוא קוד של זועם כמבואר מחוך דברי הזוהר של נשם לא נאמר אלא של זועם שהוא כופה לח כל הדיוים לאחחא . וז"ם תיקונא קדמאה חלחין וחד קולי דשערי מהאי גיסא ומהאי גיסא וכל קולי וקולי מחפרש לפ"ן נימין כמנין שמי"ם לפי שאלו השערות שהם ל"ל נמספר ל"ל ממחקים לח הדיוים של ז"ת שהשערות שלו הם דיוים גמורים כמ"ש לקמן . דכתיב קוולותיו חלחלים שחורות כעורב וקוד חלחלים הם קוד י"פ חלק"ם שעם החותיות הוא קוד חלח"לים נמספר הסום : שהם דיוים גמורים ולכן הם שחורות והאי שחור מדוס הוא ומכח הארת השערות דדיקנא דת"ת הם מחמחקים ומחלבנים נקוד הכחוב כער הייתי וגם זקנתי. ונעשים נקוד עליה לבן ולכן הם ס"ן כמנין שמי"ם הרומז של ז"ת הקו' שהים נקו"ה ולחתה השמע השמים והם ג"פ ל"ל נג' פחות הזקן . וג"פ ל"ל נחלוי הוא נמספר ס"ע והוא קוד ס"ע נהורין שיורדין מפני עליוני' דת"ת של הז"ת לאותן הדיוין שנו ולפי שיורדים נג' לדרי הפנים לכן לריך זה התיקון לג' מקיפים היינו כתר דל"ת וכתר דת"ן . והפנימי הוא על ת"ן והוא

לדיעה

לדיעה ג' . אבל לדיעה ח' המקיף שלו רק ח' והוא על ת"ן . והפנימי ביכה דת"ן :

תיקון ב הוא רחום. והם השערות שעל שפה העליונה מהאי קערא ומהאי קערא . ולפי שהם נשעה ח' מקפיק להם מקיף ח' והוא מחבעה דל"ת שהוא שהכי ממעלה למטה והפני' הוא מן יסוד דת"ן שהוא שהכי ממטה למעלה והוא לפי דיעה הב' ולפי דיעה הא' המקיף הוא מיסוד דת"ן והפנימי ממחקד דת"ן :

תיקון ג הוא וחנון . והוא לוחה הייכו מקום הפנוי מן השערות שהחת שהחוט . והמקיף שלו מגיעה דל"ת שהוא ג' ממעלה למטה . ופנימי שלו מהוד דת"ן שהוא ג' ממטה למעלה . והוא לפי דיעה הב' . ולפי דיעה הא' המקיף שלו מהוד דת"ן והפנימי מן גבורה דת"ן :

תיקון ד ארך. והוא השער שנשפה החחחונה המקיף שלו מחכמה דת"ן ופנימי מנלה דת"ן והוא לפי דיעה ב' ולפי דיעה הא' המקיף מנלה דת"ן והפנימי מח"ת דת"ן :

תיקון ה נפי"ם. והוא מקום פנוי שחחח השפה החחחונה והוא ארחא דביכה המחוכה מגיעה דת"ן והפנימי מח"ת דת"ן לפי דיעה הב' ולפי דיעה הא' המקיף מח"ת דת"ן והפנימי מנלה דת"ן :

תיקון ו ורב חקד. הוא רוחב הזקן מאני לדרי' ולפי שהוא נאני לדרי' לריך ג' מקיפים והוא חקד דל"ת וחקד דת"ן ולכן נקרא ורב חקד . והפנימי שלו מגבורה דת"ן והרמז בזה ור"ב הוא קוד ילח"ק נמספר השוה קוד הגבורה . וזה לפי דיעה ב' ולדיעה ג' המקיף מגבורה דת"ן והפנימי מהוד דת"ן :

תיקון ז ומתק. והוא קוד השפים העליונים קוד הרין חפוחין שהוא המקום נשפים הפנוי מן השער ולפי שהוא נאני לדרים לריך ג' מקיפים והם גבורה דל"ת וגבורה דת"ן והפנימי מחקד דת"ן ולכן השפים הם לנשים ונחמה בהם גוון חורם והם ילחין למחזי ולכן נקראו חרין חפוחין כמו שנאמרו ים גו גוון קומק וחיוור כן נאלו השפים והוא לפי דיעה הב' . ולפי דיעה הא' המקיף מחקד דת"ן והפנימי יסוד דת"ן :

תיקון ח כולי חקד. והם השערות שנאחוז דשפיק חד שערא שחרכא דדיקנא ותליין נשיקולי' עד עטרי' וזה נק' מזל עליון וממנו השפעה לנא שהוא חכמה לחלולות ולפי שהוא מנ' לדרי' זקן לריך ג' מקיפין מח"ת דל"ת וח"ת דת"ן . וכבר נתבאר שהח"ת נקרא רלון עליון קוד הקדו"ם שהוא נמספר רלו"ן ומתפף מל"ר . והפנימי יסוד דל"ת שהוא קוד הלבו"ר ומתפף ג"כ מל"ר ולפי שתמיד חקד מחגלה נפומא דאמא לכן הוא מלר חס"ד . וגם הביכה מתחתף עם היסוד ולכן **ב** של מל"ר גדולה הרומז לכי שערי ביכה והוא לדיעה הב' ולדיעה הא' המקיף מביכה דת"ן ומתחתף

עמה ' החרת היסוד דל"ת כמ"ש לעיל והפנימי מלכות דת"ן וחקד דכתר שהוא חקד דל"ת :

תיקון ט לחלפים . והם השערות קטנות המחערנים נחוך הגדולות מהאי גיסא ומהאי גיסא לכן לריך שכי מקיפים מנלה דל"ת ונלה דת"ן והפנימי מהוד דל"ת לפי דיעה הב' ולפי דיעה הא' המקיף מהוד דכתר הייכו הוד דל"ת והפנימי נבורה דל"ת :

תיקון י כותא עון השער שנגרון מנ' לדרי' ולכן לריך ג' מקיפים מהוד דל"ת והוד דת"ן . והפנימי מנלה דל"ת והוא לפי דיעה הב' ולפי דיעה הא' המקיף מנלה דל"ת והפנימי ת"ת דת"ן :

תיקון יא ופתא. הם הכימין שנזקן שהם שוים כולם נגידולם ואין יולא כימת מכימת והוא נ"כ מנ' לדרי' ולכן לריך ג' מקיפים מיסוד דל"ת ויסוד דת"ן . והפנימי מת"ת דל"ת לפי דיעה הב' ולפי דיעה הא' המקיף ת"ת דל"ת והפנימי נלה דל"ת :

תיקון יב ומנלי. והוא השפתים עלמן והמקיף שלו ממל' דת"ן והפנימי מגבורה דל"ת לפי דיעה הב' ולפי דיעה הא' המקיף שלו מגבורה דל"ת והפנימי מהוד דל"ת :

תיקון יג ונקה. הם השערות לחוכות שנקרא שנולת הזקן ויורד למטה עד עטורת והמקיף שלו מן החרת יסוד דל"ת מה שנכתן החרתו לכיכה כח"ם לעיל והפנימי מחקד דל"ת והוא לפי דיעה הב' ולפי דיעה הא' המקיף חקד דל"ת והפנימי מהחרת יסוד דל"ת שנכתן לביכה כח"ם : והנה זה התיקון הי"ב נק' מזל התחתון וממנו השפעה לימות המשיח שהוא ביכה דאלי' כח"ם לקמן : והנה חדע שמה שמחרכו בתיקון ח' שהוא כולל חקד עיורד עד עטור' הייכו עד עטורת דלבא ומה שחחרכו כאן בתיקון י"ג ג"כ עיורד עד עטורת הייכו עטורת דנופא שהוא למטה מן עטורת דלבא ולכן נק' זה התיקון מזל התחתון . ונקראים נשם מז"ל שהם לנוחות להזיל מעל העליון היורד ממוחא סת"מה מלמטה הזל כעל תמרתי . ועוד לפי שמחפשטים למעה עד העבור ח"כ הם כוללים כל הי"ג תיקונים שנאים מן האר' ג' הויו"ת כח"ם לעיל וג' הויו"ת הם קוד ממכו"ם נמספר הסוה . והנה אלו הב' תיקונים ח' וי"ג שלכל הדעות יש בהם החרת היסוד שבו מתגלה טפה חקד שנעת החקד להחפשט למעה לכן אלו הב' כחפשטו למעה עד עבורת : ולפי שעיקר החקד הוא בתיקון י"ג לכן כחפשט יותר למעה שהוא עד עטורת דנופא שהוא למעה מעטורת דלבא ולכן נק' מזל החתון שמחפשט יותר למעה : ובזה תבין מ"ש בכתבי האר"י ז"ל שבאחת הוא קוד הוי"ה ובאלי' קוד אלהי' . כי אומרו שהשפעת אחת הוא מתיקון ח' שהוא מזל עליון שהוא כולל . והנה אם תחשוב הוי"ה בהכאה כזה י"ה פ' י"ה ו"ה פ' ו"ה הוא נמספר כולל. הרי כי תיקון זה הוא קוד הוי"ה ואחת משקבל השפעה ממנו ותיקון י"ג שהוא מזל תחתון שהוא ונק"ה והוא

נמספר

נמקפר תהי"ם נמלוי יוד"ין. ותימת מקנלת הסמעה ממנו: הרי כתנחר סוד ה'ג תיקוני דיקנא קדישא דו"ת שהם סוד י"ג מדות י"ג מכילין דרחמי. תבל בדיקנא דז"ת אין בו רק ע' תיקונים כמנומר בתדרת רק כסתיכים בו תל' מוזהנא דרישא דתיך תז נעשים בו ג"כ י"ג תיקונים נסו"ה נער הייתי וגם זקנתי: ותמוך, דז"ת אין בה רק ו' תיקוני נסו"ה שם מעלות נכסא תבל תיכם נסוד תיקוני דיק ת כי אין זקן לשהם רק הס נסוד תיקוני גופא כמ"ש בקונן: הרי כתנחר התיקונים דרושא שבעשו מן התרת רישא דעתיק שהוא רישא דלמו רישא. וגם תיקוני דיקנא שבעשו מן התרת הניחא דעתיק שהוא רישא דלא ידע: והנה התיקונים שבעשו מן רישא תלימאי דעתיק שהוא רישא דלא ותיידע הוא נעשה בזמי' הפה עלמו דתיך. כי הדע שמלת פה הוא מקום הולחות הקול והדבור שכולל בעלמו י' ספירות כמו בגלגלתא ובעומתא שמהם נעשו תיקוני דרישא ודיקנא: ואלו הי' ספירות שנכללים בפה יתנחר במקומו בשער חוטיות. ולכן לריך להבין תמרי בינה הן בתוזים או בעומר רז"ל הן בזוהר ובתיקונים ובכתבי האריז"ל שבשמונה לחיזה ספירה לריך להבין בחיזה ספי' ומהי בכלל או נפרע שם בספירה הכוללת בעלמה פרלוף שלם או עולם מלא או חיזה ספי' מן הפרלוף או ספי' הכוללת ג' ספירות דרך ממשל הרחם הוא תוחר לג"ר כח"ב שבכל הג' בכללן נקרלו רישא ועב"ז נחלקים לג' רישין וכל רחם בכולל מי'. וגם הלא כתנחר כי התריך מלבים בעלמו ו' ו"ן לעתיק ח"כ עפ"ז יפנם תבר נחבר תחר כפי ההתלבשות ולריך להבין בחיזה פרלוף מדבר וביולא זה רבים הן לחכם ויחכם עוד: והנה תדע שבב"ן שמוזכר בפי החכמים כתר דלילות הוא פרלוף תריך הכולל גם לג' פרלופים ח"ן ועתיק: ולפי שהעתיק מתלבש בו שהוא סופא תור ת"ם בעלמו לכן לפעמים יהוחר הכתר ג"כ נשם ת"ם והנה קדר ה"ג היקוני' הכ"ל הוא בלחי בעש כי כפי ההורחה היש נדין להיות תיקון ו' תיקון ג' כי נמקים שמקפי"י תיקון ת' מיד מתחיל תיקון ו' וכן שתר התיקונים שם היינו הושבין לפי קדר מעלות הקדימה היו העליונים למעשה והתחתונים למעלה. תבל העניו הוא כי אין קדר המעלה נמעלה ומעש נבד כי יש מקומות שהם למעשה ושם יותר נמדרגה מן העליונים כגון חלי המקומים לחיזה מקום שיולא ממנו הנבל שהוא תור גדול כגון הקיבים למעשה ולפה ולעינים ולחזנים ובכל כפי זמי' התבל שם מעשו שם רב: ולכן לריך להעריך בב' המדרגות שם נמחי' קדימת מקום שם נמחי' מדרגת החור כי יש שים לשם ג' נחי' נחינת קדימה ונחי' מדרגת החור ויש שים לשם רק ת' שם זה שם ויש שאין לשם כוס בחי' ולריך לבקיאות זה בוגלגי לרק עפ"י שקיל הדעת והחכם יחלה לעיניים ות' יחלה ללבב: וכשתר המחלל העליון העריך שותם עפ"י ג' נחי' הכ"ל כפי קדר העריכים הנחלה לפי רלונו

עולמות. ת"כ חו"ב דאלי' מהיכן היה העלילות שלהם. ולכן הדע מה שבנר בינתנו שחו"ב המקוריות עלו מתחלה ג' מדרגות תחר שבתעלה החדם קדמון למעלה ובתחר מקום כה"י שלו פנוי ולז החו"ב מלחו מקומם והכיתו חו"ב רישומם נמקומם שהיו מתחלה: והנה תחר שבתפשטו החו"ב ונעשו נסוד פרלופים תז ג' דאקומות שלהם עומדו נמקום שהכינו רישומם. והנה זה הרישום נעשה עתה מלבוש תל תתריך היינו שרישום שהכיח החכמה שהוא נלד ימין נעשה מלבוש תל זרוע ימין שהוא סוד החסד דתריך ותלי ת"ת שלו. ורישום שהכיחה הבינה שהיתה נשמעל נעשה מלבוש תל זרוע שמאל תל תריך שהוא סוד הגבורה דת"ת ותלי ת"ת שלו: והנה זה התריך שבב כתנחר שים גו רזא דדו"ב היינו שבחי' החוכרת שבו הוא בימין שלו ונחי' הסוקנא שבו היא נלד שמאלו תך שהוא נפרלוף ת' כמ"ש כנר. והנה רישום החכמה הלבים לבחי' החוכרת דתריך ורישום הבינה הלבישה לבחי' הסוקנא דת"ת. והנה בחי' החוכרת שם ים ה"ת ובחי' הסוקנא ים ה"ג: ותחר שהחילו החסדים דרך זרוע ימין תל זה הרישום מן החבמה נבנה מזה הרישום ג"כ פ"ם וכן' תבע והיא כן' עתה חכמה שבעלילות. וכן מרישום הבינה נבנה ג"כ ע"י הבגדות שבזרוע שמאל דת"ת ג"כ פ"ם וכן' תיעה והיא כן' עתה בינה שבעלילות: ותופן בכיסה הוא ע"ז הדבר. כי הנה בכל זרוע יש בו ג' פרקים פ"ת הוא הכתף המחובר בגוף. פ"ב הוא הזרוע. פ"ג הוא היד שבו הכתף המלבשות: והנה התרת החסדים והגבורות יולא דרך הכתף תל הזרוע ומן הזרוע תל היד ומתגלים בהקלוות ושם ה' תלבשות יד ימין וה' תלבשות יד שמאל: והנה מן כפות היד שהוא פרק עליון מזה כנבה חב"ד שלהם. ומן פרק תמלעי כנבה חג"ת שלהם. ומן פרק התחתון שהוא הכתף כנבה כה"י שלהם. וכתר תל שכיסה נעשה מן הגרון דת"ת כמ"ש לפכימו. והמלבוש שבשכיסה נעשה מהתרת המלבוש דעתיק שהוא מבוון נגד ת"ת דתריך כמ"ש לעיל והוא מבוון נגד היסודות דחו"ת כמ"ש לקמן. והוא סוד הדלקת נר תכר כמ"ש לעיל: והנעשה ממן הכתף שהוא עתובר תל הגוף שבשם יולא עיקר התרת מן הגוף מעמו נעשו כ"י. ומפרק היד שהוא רחוק מן הגוף נעשה חב"ד שבולאה הבנרת להיפך. הנעשה הוא כמו שיתנחר נבעור החותיות שבסוד כשיעת כפים שהתלבשיים עולים למעלה מן הכתף נגד הרחם ומקבלים חיים מן הרחם והיא סוד מ"ם שהוא מיבבן עליונים למעה ותחתונים למעל' תיל סוד עולם הפוך דתיתי ות"ל עולם נסור רחים. והוא קו"ה והי' כחתר יניס מעה תת ידו ונבר ישרחל וכחתר יכ"ת ידו ונבר עמלק כי כחתר חידים נסותות לעיל תז אין יכיקה להחילונים תך מן הפרנייים לפי שמקבלים החרה מן הרחם שאין שם יכיקה לחילונים ומש"כ כשהם ומכחים למעה תז החילונים יונקים מן הקלוות מתחת הפרנייים כמ"ש נשער החותיות: והנה מה שתמלנו שתן הגרון

כן סדר לותם על תכונתם ואין להרהר אחר מדותיו והוא סוד תמרו עולם הפוך דתיתי כו' והבין עולם נסור רחים: והנה כתנחר כל לורך הג' פרלופים דעתיק ות"ן ותריך בקילור מופלג ונחזור ביאורם דרך כלל: והוא כי ע"י תיוב היוהר דרך יסר מן יסוד הגבוה בתין סוף ועבר דרך עולם המלבוש עד היסוד ומן יסוד תל עולם המלבים יורד לתוך העהירו דרך החסד קדמו' סתימתה ומלבים תל הת"ק שבתוך העהירו מנית ומבחין בסוד חור פנימי ותור מקיף: וע"ז החוט שים בו רוח דמתקלי כתתקן זה הת"ק שהוא סוד נקודם הכתר מן י' ספירות שבחלבו תוך העהירו וע"ז החוט כתתקן בסוד דיוקנא דחדם והוא מתפשט עד המקום שבים מתחלה המרכז שב זמי' היוסר במקום פנוי כמ"ש כנר והוא קרקע תלילות ויורד ונעש למעה נרחם עולם הבריאה להחיר גם תל הג' עולמות בריאה יליבה עמיה. בסוד שתמרו חפוח מקיבו תל חדם הרחסון מכחה גלגל חמה כמ"ש במקומו כי נחות חדם תסבילו לרחות ולהסבים בתחתונים כי חין לסוס כמלא בכל ד' עולמות חבי"ע חיות מבלעדו. והנ' עקביים שלו היורדים בעולם הבריאה מסס יקנו החורות שב שבני כלים שבשברו ונפלו למעה בעשים ותחר שבתתקן הת"ק עלו הבבני כלים למעלה בבריאה, ויקנו מן הנ' עקביים שב זה הת"ק בסוד דדי בהמה עד תחר שבתקנו גם תבא ותימת ותז עלו בתלילות ויקנו מן דדי חדם כמ"ש הכל לקמן בתריכות: והנה כבר כתנחר שהמלבות שב זה הת"ק בחפשטה ג"כ ובעשה בסוד פרלוף שלם וז' תחתונות שלה נקראים עתיק יומין ומתלבש בפרלוף ח"ן שבעשה' מכיד' החבת' המקוריות וג"כ שלה שהם ג' רישין דילה רישא דלמו רישא. רישא דלא ידע מה ברישא. רישא דלא תתיידע כשהרים מגולים למעלה: ופרלוף תריך שהוא כתתקן מקודם ביבא המקוריות מלבש תת הח"ן מרחם ועד רגליו ולא כשתר מגולה מן הח"ן רק הגלגלתא שהוא בחי' כתר שבו: וזה התריך מתפשט למעה יותר מן הח"ן ומלבים תת רגלי הת"ק: חזר ונתעלה למעלה עד שעיקר תורו בעליונים בעריך שהיסוד שב עתיק מסתיים בחזה דתריך שהוא שלים ת"ת העליון דת"ת וכל הג' פרלופים בכללים ונקראים בשם כתר החלי' ונתוכם תור תין סוף ממש היורד דרך הת"ק לעתיק: הרי בתנחר לך מהו הכתר דתלילות: ועתה נשתר סוד חכמה ובינה דאלי' מולאם ותיקונם והתלבשותם ובייחד להם פתח נפחי עלמו:

פתח ו' דרך א' בו יתבאר מציאות אבא ואימא

כתיב תחד נחמד יגאו וזוח לא יגא בינים: להבין זה הכתוב תנחר לך שבתוך עולמות עלילות ומהיכן כתתהו נחשר כי כבר נתנחר שחו"ב המקוריות נעשה מהם ג' פרלופים שהם ת"ן ותריך וכן' חו"ב שנכתבו וכולם נק' כתר תלילות שהם נק' עת' י' ספירות מקוריות שמהם נא מקור החיים לכל הד' עולמות

ומומר מחת מרין קוד קיל פסוע ומתים הס מ"ל דכחדא
קריין והס מעגע מחת שסכיהס מעמעים נכחר ה' מפל"כ
למעלה להמשיך החרה מלחת שהוח מרין חל סתים שהוח
מ"ל קוד קיל כפול ומח"כ חומר ה', ומלמ להמשיך מלחת
שהוח מרין חל חג"ת הס חוע העמולם נקוד שלמרו
לין לחוע פחות מג' והס קוד קיל מעולם. ומח"כ חומר
ה' וחרבע להמשיך מ"ת שהוח מרין חל ה"י"ס הס קוד
ד' רגלי המרכבה והס קוד קיל הערובע. ומח"כ חומר
ה' ומעמ להמשיך כל הספע היוד מחריך חל היקוד שהוח
קוד רב פעלים מקבלל הס קינן כל החוחות מחחי'
נה"ק רחשונות שלו הס כח"ג ח"ג שנק' כ"ל הכולל
ת"ת בכלילות י' נה"ק שלו ומח"כ נחים חל היקוד שלו
שהוח קוד יסף הכולל ו' הויו"ת ולכן חומר מח"כ לחת
והס. ומח"כ חומר לחת ומעג להמשיך מן מרין חל
המלכות שהיח הנחיי'. היולח מזה שכל הג' פרלופים הס
עמיק מ"ן ומרין כ"ל הוח נקוד לחדים וכל ה' נקרל
ה': ולכה העמיק לין לו כ"כ חיזור גמור עם חי"ן
לעפ"י שמחלבס נחוכו כי הוח עומד נפ"ע רק שמחחק
עם המקפר והחרה שיולח מן העמיק שהוח קוד הרוח
חי"ם היורד מלין קוף רזל דמחבי' קוד הרוח כמו שכחבתי
לעיל הוח נכנס בין הדבקים היינו בין עמיק ואי"ן כמ"ש
לפניהו. לחזל חי"ן ומרין שהס קוד חו"ב כמ"ש דלינהו
כחדא שריין ולים נהון פרודא כלל ולים נלחהו ידענה
דיוקן גמור וז"ס הכי ה' נח' יגבו ורוח לה יהא בינייהס היינו
מ"ן ומרין שנק' ה' וה' הס נדבוק גמור שגם הרוח לה יהא
בינייהס והנן: ולכן נכל כחני החריז"ל הוח מפרש רק דרוש
עמיק ומרין ונרוש דנריו לה מכר מדרוש החי"ן כי כל דרושי
החריך ס"יכים גם לל הח"ן והס כמו פרלוף לחד:

דרך ב בו יתבאר מציאות ה' חסדים וה' גבורות באבא ואימא

והנה לריך לנחר ענין ה' חסדים וה' גבורות שהס מהס
נכנו פרלופי חנח ומימ מולחס ומובחס: הנה
כנר נח' שגם העמיק כלול מדכר ומוקנה נקוד דיוקנה
דחדם ולל הדוכרה שנו הס י"ם שלימות וכן לל הנוקבה
שנו. חך שהס מתייחדים נקוד יחוד גמור החמיתי מיבור
נפלה מחוד חשר נכל לל ממנו יש נו נחי' דכר ונוקבה
כמ"ש כנר ההפרש שנין הנ' פרלופים נקוד החחדות
שלהס: והנה נעשר שפי' י"ם נהס ה' מול ה' שהס ה'
מלר החקד והס כחר חכמה חקד נלח חפלחים. ומעשה
מלר הגבורה שהס בינה גבורה הוד יסוד מלכות והס קוד
עשר דנרות נשני לומות חעשה מול חעשה: וכל זה הוח
נלל הדוכרה שכולל י' שפי' וכן הוח נלל הנוקבה לך
שהגבורות ללל דוכרה הס יותר ממותקים מן החסדים של
לל נוקבה והוח ערך הזהב נגד הכסף. והגבורות של
דוכרה נקרלים חסדים נגד חומם חסדים שנלל נוקבה
והחסדים שנוקבה נקרלים גבורות נגד הגבורות דלל

סעמיק לף שחמרנו שהוח כלול מדו"ב עכ"ז הוח כולו
דוכרה כמ"ש כנר ויקודו הוח לר ותרוך ותיבו כמו יקוד
הנוקבה שהוח רחב נקוד שנק' רחבות הנהר כמ"ש לקמן
ולכן יקוד ה' יכולה להכיל נעלמה החסדים והגבורות
ניקוד שלה ניחד מפת"כ יקוד חזכר. ולכן הוכלה הוח
שחחלה ירדו לחוכו ח"ח וה"ג מלר הנוקבה לפי שהחעוררה
נח מעילה לחחת חז יולדת נקבה חחלה שהס קוד ה"ת
וה"ג מלר הנוקבה וכולם נכלל נק' ה"ג כי הגבורות
נכללים נהחסדים והחסדים עלמס מלר הנוקבה כנר נח'
שכולם נק' גבורות לף לערך הגבורות שנחסדים שהס
גבורות מלר הדוכרה ואלו הגבורות שמלר הנוקבה הס
יורדים החלה לל היקוד ומח"כ יורדים ללו החסדים מלר
דוכרה ואז הוכרה הוח שהגבורות שמלר הנוקבה כדמים
לחוץ מן היקוד ממנס החסדים כי לין מקום ניקוד שלו
להכיל כולם. ואמרנו כנר שהעמיק לף שמחלבס נחוך
הח"ן הוח נקוד לחד שהוח עומד נפ"ע וים ניוח נין
הדנקים מפת"כ נח"ן ותרוך. כי סס ורוח לה יהא ניניהס.
ומחלר כנר כי יקוד עמיק מקריים נח"ת לחריך היינו
לחר ג' לליי ת"ת לחריך כי היקוד עלמו מקריים נשלים
החמ' והעטרה שהיל קוד המלכות מקריים נשלים הנ'
וחכור זה. כי זה יחולו כמה דעות ממולקות נעניו קיום
יקוד העמיק נחוך הת"ת: ועוד כ"ל כי ענין דעות הממולקות
יהולו נחופן זה שהרי למרנו שהעמיק הוח כלול מדו"ב
והוח מחוכר נחיבור נפלה כמ"ש לעיל ה"ב יקוד שלו
כלול ג"ב מדכר ונוקבה: ושהם יקוד של הנוקבה קלר וחמר
ויקוד הדוכרה לל ותרוך ה"ב שהכרה הוח היקוד מלר
הנוקבה מקריים למעלה והוח נשלים של ת"ת לחריך
ויקוד הדוכרה מקריים למעה נקיום השלים הנ' דמ"ת
לחריך: ונחזור לל הענין כלחר כדמים הגבורות מלר הנוקבה
שהחסדים שמלר דוכרה והוח קוד לידת הנקבה קודם
לידת הזכר. והנה הגבורות מחגלים ומחירה החרה גדולה
ממ"ב החסדים שכל זה שלה יכלו לחוץ מן היקוד הס
נמקום שהוח והס נהסתר ולינם מחירים כ"ב: והוח קוד
הכחוב עובה חוכחת מגולה מלהנה מקומות. כי החוכחה
לת מלר הדיבים שנגבורה ולפי שהם מגולין הס מחירים
יותר מן החהנה שהוח קוד החסדים דכתיב לנרהם חוהבי
וכחיב להנת עולם לחנחיל ע"ב מפכחין מסך שהוח
מקומרת שכשהרו עדיין נמקום הסתר: והנה לעיכו
מחסך ונעגע הגבורות תמיד לידבק נחסדים נקו"ה ולל
לינך המקוהן ולכן לינם יוכדים למעה נת"ת תמת היוס
היקוד דעמיק רק שנשחרים נד' שלשי העליונים ומנצנים
לת היקוד דעמיק נקוד נקנה המקוב נגר והחסדים
שנגבורו' שמלר הנוקבה עומדים מימין והגבורות שנגבורו'
מלר שמחל. והנה לח"כ יוכדים גם החסדים דדוכרה ויולחים
מן יקוד עמיק שהרי זה ה' חחלה יכידהן לללה לחוץ
לנוך תיקון לו"ל ולח נלשתן לחוץ המוקהן לעמוד מימין
כי כן דרך החסדים לעמוד נימין ומולחים שם הגבורו'
דנוקבה שנשר עמדו שם כל"ל והולרכו הגבורו' להיות

כדמים. למעה כי לין מקום ניוח כ"ב נת"ת לריך להכיל
שם שניהם יחדיו וגם החסדים דדוכרה עלמס לה היה
מקום להכיל מהם והלכו הגבורו' שנחסדים שמלר דוכרה
למעה נמקום עמידת החסדים דנוקבה והחסדים דנוקבה
הלכו לנד שמחל למעלה שהס עמידת הגבורו' שנגבורו'
וכדמו הגבורו' שנגבורו' שפני החסדים שנגבורו' וילדו
למעה מהם נחומו לד שמחל הרי כי עמידת החסדים
מלר הדוכרה נימין למעלה וכנגדן החסדים דנוקבה ולמעה
מהס עומדים ימד ג"ב הגבורו' שנחסדים מלר הדוכרה
מלר ימין ומלר שמחל הגבורו' שנגבורו' מלר הנוקבה ולז
כזווגו המחורו' נתוך הת"ת לחריך וילח מהס חור גדול
ומחמת שכחרב' החור מחור נתוך הת"ת לחריך ונדחק וילח
ונקנ דופן הכלי של לריך והחיל למוץ: והנה החסדים
שנחסדי' שהס מלר הדוכר' שעומדי'למעל' נת"ת לחריך ילח
החרהו למוץ ונהפשט דרך הזרוע ימין דרך חלקי החיבריס
ומתקין ממהו לת הריסוס של מכמה שהלבים לזה הזרוע
ונכנה ממהו פרלוף שלס ונקרל חנה עלמה. והוח קוד
מכמה דחליל'. ומן הגבורו' שנחסדים שעומדים למעה
נת"ת לחריך ג"ב נלד ימין ילח החרהו ג"ב דרך דופן
הכלי של לריך ונכנה ממהו ג"ב פרלוף שלס ונקרל שמחל
קנה ונק' חנה שהס: ולפי שהכיהס נחים מכח החרה
י"ם של דוכרה לכן נכללים לפעמים ונעשה מהס פרלוף
ה', כמו שהכחוב לקמן: וכן על דרך זה נלד שמחל ממן
החסדים שנגבורות מלר נוקבה העומדים למעלה נת"ת
לחריך מזה נכנה פרלוף שלס ונקרלת לימה עלמה ונקרלת
ניכה דחליל' ולפי שהחסדים שנגבורו' כחנלו ממה': קודם
החסדים דדוכרה והחיבו חור גדול כמ"ש לעיל לכן נקרלת
הניכה עטרת נעלה שנבחי' זו היא יותר גדוה מן חנה.
חנל עכ"ז חנה עמיר וגכיר יותר כמנואר ממוך דנרי
הזוהר. ומן הגבורו' שנגבורו' מלר הנוקבה שעומדים
למעה נת"ת לחריך מלר שמחל כנכה מהס ג"ב פרלוף שלס
ונקרלת חנוכה ונק' לימה שהס: ולפי שהכי הפרלופים
חלו נכנו מן ה"ם מלר הנוקב' נכללים ג"ב לפעמים ונעשה
מהס פרלוף ה'. ולפי שחמיד החורו' העליוני' כלול' זה מזה
לכן לף גם שהחלקו ג' פרלופי' יש לכל ה' כלילו' ונשר שפי':
ונזה חנין ע"ם נזוהר חנה לחיד ולליל נחסד לימה לחיד
ולליל נגבורה. חמר ג' לקומות לחיד ולליל שהס כמו
קומרים זה לזה כי חלה לחיד רומז לדיוק ומיבור גמור.
ומלה חלי' רומז שמקבל החרה רק מרחוק ע"י מסך כמנואר
ממוך דנרי הזוהר נעלמו נכמה מקומות: חנל עתה הוח
מוכן כי חנה הוח מלנים לזרוע ימין של לריך שהוח קוד
שפי' החסד לריך כנודע וזה הוח לחיד ממש חנל
החסדים שמקבל מן העמיק שממנו כנכה נפרלוף שלס
כנ"ל הוח מרמוך ע"י מסך שהוח דופן כלי החריך וזה
הוח חלי': וכן הוח נלימה שמלנשת לזרוע שמחל דלריך
שהוח קוד שפירות הגבורה שלו ונבניה מן הגבורו' דעמיק
שהחנלו מחחלה נקו"ב וזרוע ה' על מ"י כנלחה שהיל

הגיהם שנקראת מ"י כמ"ם לקמן הוא ג"כ לחיד וחליח בגבורה. וחכור כ"ז : ועפ"ז יתורלו כמה קושיו' שכתבם להרחסונים בענין התחלקו' פרלופי חצח וחימח לד' פרלופי' ונערך המדריגות שלהם . ולח רלית להגיהם שלח להעלית על המעיין חכם כי על פי שכת' למעלה חין שם חף ריח קושיח כלל והכל מוגן למשכילים : גם חדע לפי שחו"ח כתבו פרלופים ע"י החלת עתיק שהעתיק כתר כת' שלד דוכרת וניקבח שנו שם בקוד החחדות ומיצור נפלח מחוד כמ"ש. לכן חמרו חו"ח כחדח נפקין וכחדח שריין וחיוון'כין חדירין ולח פשק רעותים מכיהו.והייתו לנורך חיות העולמו' חצל גם שהם יש בחי' זיווג שהוח יותר מעולה והוח לנורך מוחין וגדלות דזעיר ונוקבח ויחצחר כל זה לקמן בחריכות. וחצן כ"ז היטיב :

דרך ג' בו יתב בדר מעמדן ומצבן של פרצופי או"א

הנה כתצחר לפניך מלילח חכמה ובינה דחלי' הנקראי' חצח וחימח ולחלקים לפעמים לד' פרלופים והם חצח וחימח יסרחל קצח ותבונה ובכללן הם חקוביס לצ' פרלופים ונק' חו"ב דחלילו' : והנה נחצח יש כלילות ה' חקדים וה' גבורות וכן בחימח כמ"ש . והיו דנוקים יחד לפי שהלבישו חת החריך מן הגרון עד עבורח דגופח שהוח ג' שלישי ת"ת שלו כמ"ש והי' בחם כמה בחי' שהם לחמור בלחמור ופנים בחמור ופנים בפנים ואין לנו בבילורים כי חקלר היגיעה כי דרושים מלו מרוכים מאוד ואנו לח בחנו חלח לבחר דרך קדר השתלשלות החורות שהוח קוד מעשה מרכבה דרך קלרה : והנה חצח וחימח היו דבוקים יחד ומלבישים חת החריך כ"ל וכותל חחד משפח לשניהם : והנה כוונת המחליל הי' ליתן כל הגבורות בחימח וכל החקדים בחצח היינו שבחצח יהיו החקדים שבחקדים וגם החקדים שבגבורו' ובחימח יהיו הגבורות שבחקדים וגם הגבורו' שבגבורו' שזה מורה חיבור נפלח מחוד. ועוד שהוח קוד מיעוטא שהוח בקוד שחמרו כחות דרגח וכיצ חתתח שתמיד לריך להיות הנקבח בחדרג' פחותה מן הזכר ושז יולח משם עיקר וגם פרי מצח"כ שם שיש בחדרגה כבודש מן ילחק שהי' לו מחצל' כשחת נוקבח ולכן לח הי' מוליד עד שבח חליו בשחת זכר ושז היה בחדרגה מעולה משחרו ושז הוליד ולכן לריכין שיהיו כל החקדים בחצח וכל הגבורות בחימח שעי"ז יוכלו לעשות פרי : ולל התמה על החפ שהרי חמרנו שגם הגבורות שבחקדים נחשבים חקדים לערך החקדים שבגבורו' ח"כ הגבורו' דחצח יותר בחדרגה מן החקדים דחימח . וח"כ עתה שיהי' הגבורו' דחצח בחימח הרי נחוקף לה מעלה ולח שהחעטח הוח כי מה שחנו חומרים שיהיו הגבורו' דחצח ככלליס בחימח חינו ר"ל הגבורו' מעט : שהרי מהם נגהה פרלוף יסרחל קצח רק לדומיהו כלילית הגבורו' שהרי חמרנו שחף שבחקדים לצ' פרלופים כ"ח כלול מעשר לפי שגם החקדים כלולים מהגבורו' וזה הכלילות

יקוד

יקוד ביהה בחקום שהם שם חנונה . וכן הוא בחצח וי"ם והוא קוד יסקבי מנסיקו' פיהו : ולשון יסקבי הוא מלשון כי על כיך יסק כל עמי וחנן זה : והוא קוד שחדגקות רוחח גדוחח ויחצ' קוד זה בחקומו : והנה כבר כתבחר שחי"ג תיקוני דיקנא דא"ח הכך' מחלח הוא מגיע עד עבורח דגופח דא"ח שהם חקום היקוחות דחו"ח כשהם ככללים בפ"ח : וחנה נעתו החיחנים שלמעלה מחו"ח כי אין להם פיחנים למעלה כמ"ם לפניהו חצל הכל הולך אחר היחן שהחתחון וזה החל חופף על חו"ח : וחדע שלף שחחרהו שחחריך חיכף כולו הוא בחי' פניס ואין בו בחי' אחוריי' כמו שבחצחי למעלה עכ"ז כל החורות היולחים ממנו לאחר הוא בח מן הארה העתיק שחשלשם בחוכו והוא מוליד החורות דרך שבעה היקוכים שבריאח ו"ג חקוני דיקנא דא"ח הכך' מחלח הוא מגיע עד עבורח דגופח דא"ח שהוא קוד הפניס לחריך לחפין שזה בחכרח לחיות מפגיע מן החלוטות ומלין מן החרכים חעשה חלוטות וחעשה חרכי' שהם קוד ה' חקדים וה' גבורו' היולחים ממנו לחחיל חל החחתונים וזה החזל שבעה חלוטות בגבורו' שהם חלוטות חור חקף לנחצח וחימח : וכבר כתבי שהשערו' הם בחיס מן מוחרות החוח והשכל הטוף למעשה מזה נעשו השערו' שבדיקנא וכבר כת' שבחוחח שחיחחה שם בחח גבורה דעתיק שהוא קוד כל הדיכים ואין סדין כחתק חלח שבשרשו לכן זה החזל כופף לכל הדיכים וחחתק חומס וחין סוס יכיקה מזה חלור חל החילוכים. ולכן בחצח וחימח שחיחף עליהם זה החזל חין להם שערות גרשחם ולח בזקנם רק לחבר שחקחייס החזל שם הם הדיכים דלמעשה ומזה כשחלבל מעט יכיקה להחילוכים כמ"ם בחקומו כי יכיקה החילוכים שם משערות שבחי' חחעחרו' : חעיר ונוקבי' שחחילין למעשה מן החזל כמ"ם לקמן יש להם שערות גרשם' והשערו' של זעיר שחורו' נקו"ם קוולוחיו חלבלי' שחורו' וכשחילין נחם השערו' דיכים' דחריך חז גם הם חחלבני' כמו שכחבחי לעיל. ובדיקנא דילי' ליח בים רק ע' חיקוני' זכשחילין נו בם הד' חוורח' דיכים וחין בו בחי' לחוריי' ג"כ י"ג חיקוני' ושערו' דנוקב' דזעיר הם חדורי' וחיקוני דיקנא ליח להם כי חין זקן לנחצח . ונעשה רלון כחצר עולי' ז"ל למעלה בחקום חו"ח וחז חופף עליהם ג"כ חדיקנ' דח"ח חז הם חחגלחין חן השערו' לפי שהם לחודים בחזל חבל כשהם למטה בחקומם הם רק חלוי' בחזל ולח לחודים . בקוד שחמרו שכל חלוי בחזל לפי' ס"ח שבחיכול: וידוע כי ספר חורח שבחיכול הוא קוד ח"ח ומלי כמ"ש בשערי החורו' וחמרו חלוי דייקו חבל חיכס לחודי' לכן בחקומי יש להם שערו' שבשם נחזי' חדיכין דלהתה . וזה חבין קוד גדול חח שחבחר בזוהר דח"ל חליהו לכ"י עד דבלים למלכא ומריט למערבות': והבן זה קוד השערו' של ז"ל יהבחר בחקומו: הרי כחבחר לפניך סדר השחלשלו' של ג"ר חן עולם החלי' הייהו כי עולם החלי' חחחיל חן עתיק והוא חחלבש בחוך החי"ן והחי"ן בחוך החריך והחריך כולל לוחם והוא כח"ר של עולם

חחלי' זבכ"ע שחוחכר כחר חחלי' הוא חריך בחכללו כל חג' פרלופי' וחו"ח קן' חו"ב דחלי' וככללי' בשם ד"פ שהם חו"ח ו"ם ותבונה הרי הם ג"ר של עולם החלי' : ועתה בבח לביחור השחלשלו' ז"ל שבהתקבו חן ז"ם חחחוכי כמ"ם הכל בחריכו' חליונות' ומעמד' מלבש ויווג' :

פתח ז' דרך א' בו יתבאר מציאות פרצופים זעיר ונוקבי'

כתיב הרחשונו' הנה בחו וחדשו' חכי חגיד : וכתיב לחוליח ממקנר חקיר מציח כלח יובני חסך : וכתיב נרגע קטן עזבתיך ונרחמים גדולים חקבלך: חמוני חחיי וריעיי הנו חזכיכם וסמעו חמרתי : הנה הם שני כחוב' המלמד' כח והשליבי בח לשכייב נמחזי לדק ולומר חיקון ז"ם החחונו' חן י"ם שבחלם מחחלח בחוך העתידו . ובחבחר כבר כי מתחלח ילחו רק נבחי' הנפש וחח"כ כשבח חליהם חור ח"ם שהוח הרוח לח יכלו לקובלו וגפש פנם נג"ר כפי חשר כחבחר כבר חבל לח היתה בהם שניהה גמורה ונז"ם בחחונו' היה בהם שניהה ומיח' גמורה בקו"ה חוקף רוחם יגוונון ומל עפרם יסודון מידלו למעה עד עולם עמי' שבק' עפר : והנה הג"ר כבר כת' חיקונם למעלה בפחחי' הקודמים וכחבחר שם שהזק"ם הם קוד ע' נפש לביה יעקב וחמרנו שהם חורות כפולי' שהיו ק"ם רבות . והם קוד ע' נפש חן בחי' ס"ג שבבי"ן ובי"ן חלוקי' ח"ג עלו חיד למעלה שלח שלמו שהם הדיבי' כשחם שבבפם והבחם חרי הם ג"ר של עולם החלי' : ועתה נבח לביחור השחלשלו' ז"ל שבהתקבו חן ז"ם חחחוכי כמ"ם הכל בחריכו' חליונות' ומעמד' מלבש ויווג' :

פתח ז' דרך א' בו יתבאר מציאות פרצופים זעיר ונוקבי'

כתיב הרחשונו' הנה בחו וחדשו' חכי חגיד : וכתיב לחוליח ממקנר חקיר מציח כלח יובני חסך : וכתיב נרגע קטן עזבתיך ונרחמים גדולים חקבלך: חמוני חחיי וריעיי הנו חזכיכם וסמעו חמרתי : הנה הם שני כחוב' המלמד' כח והשליבי בח לשכייב נמחזי לדק ולומר חיקון ז"ם החחונו' חן י"ם שבחלם מחחלח בחוך העתידו . ובחבחר כבר כי מתחלח ילחו רק נבחי' הנפש וחח"כ כשבח חליהם חור ח"ם שהוח הרוח לח יכלו לקובלו וגפש פנם נג"ר כפי חשר כחבחר כבר חבל לח היתה בהם שניהה גמורה ונז"ם בחחונו' היה בהם שניהה ומיח' גמורה בקו"ה חוקף רוחם יגוונון ומל עפרם יסודון מידלו למעה עד עולם עמי' שבק' עפר : והנה הג"ר כבר כת' חיקונם למעלה בפחחי' הקודמים וכחבחר שם שהזק"ם הם קוד ע' נפש לביה יעקב וחמרנו שהם חורות כפולי' שהיו ק"ם רבות . והם קוד ע' נפש חן בחי' ס"ג שבבי"ן ובי"ן חלוקי' ח"ג עלו חיד למעלה שלח שלמו שהם הדיבי' כשחם שבבפם והבחם חרי הם ג"ר של עולם החלי' : ועתה נבח לביחור השחלשלו' ז"ל שבהתקבו חן ז"ם חחחוכי כמ"ם הכל בחריכו' חליונות' ומעמד' מלבש ויווג' :

ואלו אחורות אחיזו להם מלמעלה ולריך נכלל חות ג' הגין לפי שכפגמו ג' זמ' שהם אחורות כילולות כליס וכמ' כנגד כי הכילולות היו רפ"ח נקוד מרחפת ע"ת רפ"ח ומס קוד הנלי דגרמי שנמחל חוך הכליס קוד הנוף שע"ז ים לחלומות בעלמות לשוב לחחיות נזמן התחיה שהוא קו"ה והמניע בלחלחות נפשך ועלמותיך יחלין. לח לחחת למות מרין הס ג"פ ל"ת שהס נמספר רפ"ח ו' יותר רומז שחלו הרפ"ח נחיים מן ו' קפ"י כמ"ש למעלה ועי"ז חשוב הכפש לל העלמות נקוד החקוה כמאמר שכשוב ים חקוה לאחליפך. ואמו נכיס לגבולם: ונאלו הכילולות כנר שלנו נהס הקליפות בקו"ח כנלע רשע לריך ממנו ואעורו לריך ממנו גולע לריך גמור היו גולע לפי שלה שלעו רק נכילולות ולא נאחורות עד זמן שנאמר חיל בלע ויקלטו ומנעמו חורשנו לל. שביון שנהחקן הח"ק ונהפשע למעשה נמקום עולם הנריאה ואחיר שם החרס נדולם לח יכלו הקליפי' לקבול שאור נדול כי זה סוף נקוד החקד שכך' לל וכחיב לל זועם כזעם לה כאמר שלה זועם לאחרי' וגדמים מפכיו וגורמי' ומתחנלין בגוקבא דתהומא רבא ולריך נאחל מהס שעלו הכילולו' עם הכליס למעלי' נבריה' ויבקו מדדי נהשם כמ"ש. וזה הזמן שהיו נבית כלא זה ה' רגע קטן נקיד שלחרו וכשם זעמו רגע כמיעטה כמ"ש לפניכו:

דרך ב' בו יתבאר סוד העיבור והלידה

ועתה לחנוכי לחתי וכיתי שתפרו ושמעו שלי המו לזכיכם לאמתי פי ושודיע הסוד הגדול והנפלא מה שכועה נזה. לך משחלה זכור ואל תשכח שהזהרתי נרחם הספר נאחאר הכ' לא תעשה לך פסל וביותר לריך לזרז נמקום שזה שאחו נצילוחו והוא קוד העיבור והלידה היכיקה ומגדלות שמ"ו השמר ושמור לח נפשך להרחק מ"ו ולחאחר בו חוס גפש חו קדימת זמן כי כל הזמנים הס רק זמנים משפיעות וכולם הס נרגע ח' כמיעטה דכחיב נדבר ה' שמים נעשו: ויחנאר לקמן כי שמים רומז שלי הז"ח שנקי' שמים והוא נעשה ע"י כמה נחי' שהס עיבור ושריון ולידה ויכיקה כמ"ש לפניכו: חלח שכוונה כי הס רק זמנים משפיעות ולכן חמרו וכוונה רגע כמיעטה כמ"ש לפניכו: כי העניו הוא כי כל חורות עליוני' הס לורות קדושות הנעשי' מאותיות קדושות ושמות שקדם וגם החותיות הס רוחניות מיים וקיימין שנשם מעשה החיים מלמעלה מאין סוף ושלורי' נעשו ע"י ליורפי חומיו' נכשם וכמה ליורפים: וכמו שמצאחר נגרייתה דמ"ה. והנה ענין מיחת המלכים כנר נחצאר שהוא קוד פיקוק חיברים כי כחרגנו הכלים כדי לקבל חור נדול ונחפזרו החותיו' וכחערנו ולא יכלו לנוח מיד שוב לל הליקוק משום חיזה חותיו' שהיו ניכיהם הרומזים לל הקליפות כי יש כמה חותיו' הרומז' לל הקליפו' כמ"ש נפעה החותי' ושם היו מעורבי' ג"כ עם חותיו' הקדושו' כי כנר כח' כי הסיגים היו מעורבי' נחותו' של ז"ת

והיו מעכבי' שם שלירוף. והנן משה לירוף שהוא משה ולדשתי חותם כלרוף לח הכקף ומשום שכשנדו הכליס הגו סיגים מכקף ונלרפו וכחלנכו וחזרו לל לירוף שמות ונעשה מהם לורת קדושות רוחכיו' והלירוף היה מחחלה נקוד הנלוח שע"י שנלו החורו' ממקומם למעה החיזו לל הכליס וע"ז חזרו גם הכליס והכילולות שהיו נקליפו' חזרו לל הקדוש' נקוד החחי' כי ע"י החרה זו נעשה להם קו והיו קלופו' נחקות חוב הנכי ולא נפרדו מן הקדושה זכיון שילד עליהם הפ"ל שהוא קוד החוד שילד חליהם מן הח"ק שנו יום קוד ד' מולדים ע"נ ס"נ ס"ה ג"ן סים נהם ע"ל חותי' לח חיו ועלו מן החרן והוא קוד שחזרו לה נלו שילחל לנין חומות חלה שיחוקפו עליהם נרים כי חלו הנרים מיכן חיטן שהם נחים מן ע' חומות שהם ע' נפש לנים יעקב חלה שכדשו וברלו וחמ"כ מהלנלים נקוד העיבור והלידה כמו נזרע החדש יש נהם המוכחר שמעו כולר הולד ויש נו ג"כ מוחרות שחיזו רחוי לילידה וחדרנה מעכב חת הילידה כידוע לחכמי הטבע והוא מחלנן נחוך מעי הנקנה נחיזה זמן שהם נחוך החמה ומחעכב שם לפעמים ז' חדשים ולפעמים ט' ולפעמים י"ב כמוחר נגע נהשוח עוברת דחמהחי י"ב ירחי וחכמרי רגע חוקפחה והכל הוא לריך לפשות נגנן החמה כפי המוחרו שהיו נזרע ומן המוכחר כולר הולד והמוחרו' לרחים ויולחים חח"כ נטעה הלידה שהם הלחים והחיים עכורי' שיולחים קודם יליחת הולד ואחר יליחת הולד: וכן הוא דוגמתו למעלה ומנסרי אחזה אלוה שהחוחות שלמעלי' כנר כחצאר שהם קוד אור זרוע ללדיק והנן משוד ודוש לה' והמחולל לו: וכחיב ולו דומים תהלה ולכן המשפיל ידום ויעול שכחו: ונחמיל וכנחאר זה הסוד הגדול כפי חמר מלחחי נחולדות חייס וחייס הס למולליהס:

הנה לחמרו שלשה ימים לקליעה מ' יום לילידת הולד

ג' מדשים לסיכר העיבור: רע"ח יום לימי העיבור כמספר הירי"ן ים חומרי' לרע"ב וי"ח לרע"ג ולא פליגי: זה שחומר לרע"ח יום הוא חוסב מיוס ג' דקליעה ולפי שהג' ימי הקליעה אין פירושו שה"ח קולעת נג' ימים רק היא קולעת ביום א' רק שהוא ספק אם קלעה ביום א' או לא קלעה יום א' יכולה לקלוע יום ב' ואם לא קלעה יום ב' יכול לקלוע ביום ג'. אבל כיון שלא קלעה יום ג' חז שוב לא יכולה לקלוע כי יפסיד הזרע ונפלוע חומה: ומ"ש אם קלעה ביום א' יולדת לרע"ח יום ואם קולעת ליום ב' והיא חומנת חעת שחמנה ביחה ומיבדה שה"ח קלעה ביום א' והוא רע"ב יום. ואם קלעה ביום ג' יהי' רע"ג יום כמיכן רג"ע: ונהה כמה זעמו רגע שכמיכן רג"ע היה נאפו שהיו מחעכבין למעה נעולם הבריאה שחבריא' יחנאר לקמן שהוא קוד הניכה שהם מקום ההריון ושם מקבלים כל החורות ליורם החמיתי נקו"ח לין לור כלהיכו ואמרו לין לייר כלהיכו כמ"ש נשער הא' נעניכ מעשה נרחשים: ועתה רחה והנן ממולח דבר לין כל

מ"ש לה לחהו נרחם רק שכל מ"ב היה שורש לעולם התיקון והנה מה שחמרנו שקוד הרין היה נעוונם נעולם הבריאה נגם היכיק' מן קוד דרי' נחמה לין זה הרין לחיתי ויכיקה לחיחים כמ"ש לקמן: ונחזור לל הענין כי מלם הבריאה נק' עולם הניכם עולם הבס"ח שהוא קוד חלה"ם נשפע הבס"ח שמנה ממנה דיכן מחבדין וכחאחר נשלם התיקון שהוא קו"ם הרם עמל ויגל שקר הכוונה שחכול לנבי ס"ח לעמל ולריך עמלו נקו"ח עם חמש יעלוע הלרם נחדש לנלע לן כי הכל עם שהס"ח מולע לפעמים על חיזה כילון קוונה הוא לרע לו ולעמל ולריך עמלו שבחאחר יגד ר"ל שעת זמן שנכלם הלירוף ופירד הקדושה מן הס"ח אז נשלם הס"ח שקר ואין לו רגלים שחקללו ברגליו של כחש ובחיב שנרח רחמי הכיכים על שהיה שנאחר כחש ורחמים חופס. נקו"ה והחבדהי חמיים מחוק ומכוונים עהר מעיר שהוא סוד קירום הלויחן כמוחר נזוהר שחמר על חחר שחחיים ולא עניד פירון ולכן כחיב יהפרד כל פועלי חון דחלנין נפרודא: ויש נזה קודות נדולות ומדמות ולא נפקו לכחוב: וסוד הלידה ה"ח נסוד ח"ל ע"לע ו"יקלטו ומנעמו חורשנו חל. וכרמז נו שם הקדוש דבי"ן נמספר י"ו וכחחלחו החותיות ועלו למספר שם הקדוש שם של מ"ב שהוא מ"ת חותיות כנגד מ"ב חותות שהלירו שלחו הכלים והכילולים: וידוע הוא כי זה שהס מעלה הכילולות קדושות ממוך שם ס"מ נפעה לחיות לל כחיב רגע נחפו מיים נלילה כי כמיכן רג"ע שהוא רומז לזה הריון הוי נסוד דדי' נחמה לין זה הריון לחיחי ויכיקה לחיחים כמ"ש לקמן: וכחיב הלך הטבין כי מלם הבריאה נק' עולם הניכם עולם הבס"ח שהוא סוד חלה"ם נמספר דיכן מחבדין וכחאחר נשלם התיקון שהוא קו"ם הרם עמל ויגל שקר הכוונה שחכול לנבי ס"ח לעמל ולריך עמלו נשו"ח עם חמש יעלוע הלרם נחדש לנלע לן כי הכל עם שהס"ח מולע לפעמים על חיזה כילון קוונה הוא לרע לו ול

דדי בהמה שסם סוד ב' עקביים דת"ק ומחבר כנר שמחריך נתפשט ג"כ למעט להלבים לחלו העקביים ת"כ סיו סנגולו' וסלבים נחחוים בסוף כ"ס של חריך וחלורו' סיינו סמ"ע לורו' סיו במקום סחחלת כ"ס דחריך וסבן זס . כחופן כי ו' נקודו' סיינו סלורו' וסנגולו' וסלבים מן ו"נ שסם תג"ת סס"ו דמחנין חביהן שסיו מחחלה בסוד רשות סרבים כמ"ם כנר ועחה מחמת סריון ויניקה סרחמוה בעולם סבריאה נעשו בסוד רס"י וסיו נחחזים בגלח של חריך ונקוד' סמלבו' נחחזת בסוד של חריך . כי כנר נחבחר שסמלבו' סיא בסוד לימוה כנדגלו' וכמו שסג"ר נעשה מכל ת' פ"ם כן סמלבו' מעשה ממשה פ"ם כמו מן סו"ב שנעשה מן כולם פ"ם ועוד לפי שלח סיה בה שבירה ומיחה גמורה כמו בו"ב לכן סיא שקולה כנגד סו"ב . וסוא שמבואר בזוהר שמחר ליהו בגלח ולימי בסוד ר"ל סז"ת שנעשה מן סו"ב סוא חחיד בגלח דחריך ולימי סמלבו' בסוד חריך : וסנה סחר שנחקבלו רגלי חריך ועלו למעלה ולח עלו גם סו"ב וסמלבו' עמה וכללו כולם בחריך : וסנה סכלולו' סיה בחופן זה סנלוים סחורו' בב' פרקי עלויות דכ"ם דחריך וסנגולו' בב' פרקי חחחויים וסכלים בב' פרקי חחחויים ולחו"ב עלו כולם למעלה כ"ם דכ"ם דחריך שסם סוד חרין ביניין דסכורת ונעשו בסוד טפת זרע ונחבבל הזרע וכלו כולם ביסוד דחריך בסוד לור זרוע לנדיק : וסנה כנר נחבחר שסחורו' בסוד לור זרוע עליון ועפרט כי בללו סחורו סיו כלולים כל סעמוד של ישרחל וסם עיקר מ"ב כמ"ם. ולח נחדוגו סחורו' של חריך מיני' ובי' שכני כנר נחבחר שסחריך כלול מדו"ב ויש לח מסם לור מהם כבודש : וסנה חמרנו שסם"י דחריך נכללו בחג"ת שלו כ"ב סיסוד עלה למעלה בשלים ת"ת סעליון ושם יללו סחורו' מיסוד חריך דרך פי סעטרה סדבוקה בברי' שסוא מקום מלר סמזח ולח סיה שם מקום להכיל כל סחורו' כי נחרבו שם סרבה לורו' מחוד סת' חורו' חריך של חלק שלמעלה מן הפרסת עלמו שסם חורו' רבים כנ"ל. ועוד שבלו גם סחורו' מס"י שלו ג"כ בזה המקום : ועוד סחורו' של ז' מחנין חביהן שעלו ג"כ עם מ"י דחריך למעלה . ועוד חורו' חדשים מחמת זיווג חורו' חריך וסוגרבו להחפשט דרך זרועותיו ודופני כליו ומן סעבור: וסנה סחורו' של חריך עלמו מחלק עליון יללו מסם קלת חורו' עד שבלו לפרק סעליון שסם סחלבעו' שסם סוא חב"ד דת"ת כמ"ם ומזה נעשה מוחין חדשים לחו"ת לזורך זיווג לחיקון זו"נ וסחורו' של חריך עלמו מסחלק שלמעו' מס"י שלו יללו דרך סעבור שסם סוא מקום יסודו' של חבת ותימת ונעשה מסם לזורך סיווג וסחורו' של חדש סחורו עם חורו' מחוד סת' חורו' חריך דופני סכלי של חריך ונכללו ג"כ בחו"ת בחופן זה כי חני חורו' מז' מחנין חביהן סיינו חני ת"ת ותני ס"י נכללו בחבת ותני תג"ת ותני נ"י נכללו בחימי : וסיו מחחלי למעלי

בנ"ר שלשה בסוד טפה סרעית סנכללי בזעה וחמ"כ ירדו דרך מ"י חוליו' כשדרש עד שבלו לל סיסודו' דמו"ת : וסנה יסוד לבת סוא סוד סדעת דחיסו בת"ת בוכרת דנפיק מבין חו"ת כמבואר בזוהר וסוא נק' שביל דקיק דלא לחיידע לה לעילא ולא לחתא . וסוא נעשה בשמש ופנימיו' של ס"ת לחר סחיקון. ויסוד לימה סוא סוד שנעשה עליונה סוד בלה מבה ונק' נחיב לה ידעו עיט וסיא נעשה בשמש ופנימיו' לל סנוק' דז"ת כמ"ם לקמן וסם נעשים מסחרת יסוד ומלבו' דחריך עלמו וסבן זה. וזכור כל זה כי עי"ז יפתח לך כשה שערי חורה וחבין בזה כשה מלמרים סחומים וסחומים וחזבה לאור בחור פני מלך חיים : ועשה נבת לל בביחור ספ' רבע קטן עבחיך ורבחמים גדולים לקבלך . כי בעיבה סיה כמין רבי"ע כמ"ם לעיל לך בלת חבחוב ח"ו רבע זעטיו' לבן לאמר רבע קטן דלבחורים מלי קטן וכי יש רבע גדול בלת סבוומה סיה לרמוז שזה סרבע סוא רק מחבביו' שנק' קטן כשו"ה סקטן יסיה לאלף שזה קלי על רזא דמחבבה סוד יו"ד שנק' קטן . וז"ם וכשה זטמו רבע כי סיו בסוד סדינין כמנין רבי"ע כ"ל וז"ם וכשה רבי"ע כ"ל וכי יש ת"ו קדימת זמנים למעלה לבן חמרו וכשה רבע כמימרא ואינם רב ע ממש : וסנה סקיבון סיי עי"י לחריך שנק' רחמים סחם ורחמי כמבואר בזוהר לאמר רחמי דז"ת נק' רחמים סחם ורחמי ת"ת נק' רחמים גדולים וז"ם וברחמים גדולים לקבלך וסוד סקיבון סוא מחחלת לילותן סיו זה תחת זה וסיו בסוד כס"ר ולא סיה לסם קובבה זה לזה ולא לחבבה ביניהם וזה גרם לל בביהם בסוד בבוהר בזוהר וסוא נק' שביל דקיק דלא לחיידע לה לעילא ולא לחתא . וסוא נעשה בשמש ופנימיו' לל סת

של כל נמצא הוא מן ג' מלואים ע"ב מ"ה כי בכ"ן אין לו חיות מעצמותו והנה בהסיר מן ג' מלואי אלו אותיות המשושים כי המשושים לא נפלו למשה רק המילואים א"כ ישאר מן ע"ב מ"ו ומן ס"ג ל"ז ומן מ"ה י"ש סך הכל במספר ק"ב והם שנתרבו שהוא סוד אילן חדוב כמ"ש בשער האותיות והוא סוד ק"ב חובין וסוד הקישע היוצא בקב שלו יתבאר לקמן: ועתה נבא לביאור העיבור והלידה. כי הנה סוד עיבו"ר הוא סוד רמ"ח נצוצין במספר השוה וע"י העיבור נתקן הרמ"ח נצוצות כמ"ש לפנינו. הנה בנ' ימי הקלישה נכללו הנקודות של שבעה מאוין חבויין במעי אימא באופן זה. כי החצי שהיה בצד אבא שבא אליו מזרוע ימין של אריך נכללו זה בזה ביום א' ונעשה ממנו קו ימין: והחצי שהיה בצד אימא שקבלה מארך מזרוע שמאלו נכללו ביום ב' ונעשה מהם קו שמאל. וביום ג' נכללו השני חצאי' יחד ונעשה קו האמצעי. ובכל יום נכנסו בהכלים שהם סוד הנוק' ו' נצוצות בנגד ו' נקודות שהרי כל קו כלול מן ו' בסוד ו' צחוסי שם יה"ו שהם ו' נקודות כמו שמבואר בבריתא דאבההם אבינו הרי ח"י נצוצות והוא סוד החיות של השפה שאלמלא לא נכנסו זה החיות בהשפה ג' ימים שוב לא תקלוט כמ"ש למעלה: ועוד נכנס ניצוץ א' נגד נקוד' המלכות. כי הנה אותן הו' נקודות באשר כי מהם נבנה פרצוף א' הוכרחו להיות כלולים זה מזה לכן נכנסו בכל יום ו' נקודות אבל נקודות המלכות שנבנה ממנה פרצוף בפני עצמה לא היה בה בלילות השאר לכן דספיק לה ניצוץ א' והבן זה היטב: הרי כי בנ' ימים נכנסו י"ט נצוצות נגד מלוי של שם מ"ה שעולה י"ט ואמרינו שמזה השם בא החיות אל הולד ולכן בני ימי הקלישה שצריך שיכנוס חיות בשפה נכנסו י"ט נצוצות נגד מלוי שם מ"ה שממנו בחיות ואז השפה מוכנת לקבל צורה: והנה כניסות אלו הנצוצות בכלים הוכיח הוא שיעיו מעט הכלים למעלה במדור האמצעי בסקום ששם עמידת הנצוצות שהרי בודאי אין שבע הנצוצות לירד למשה ועלו מדרגה כפי שיעור י"ט נצוצות ושם נכנסו הנצוצות בהכלים. והשאר נשאר עריין במדור התחתון: והנה אחר ג' ימי הקלישה הוא התחלת ציור הולד ולמטה האיברים והגידים והעצמות שנת' למעלה שהוא ע"י שם ס"ג ואז נכנס ניצוץ א' בכל יום בהכלים היינו שהכלים שהוא סוד הגוף עולה מעט מעט בכל יום ממדור התחתון אל מדור האמצעי כפי שיעור ניצוץ א' ונכנס בכל יום ניצוץ א' בהכלים מן שם ס"ג שעל ידו הוא ציור הולד כי בנ' ימי הקלישה הוכרת הוא שיכנסו ו' נצוצות בכל יום כדי שבנ' ימים יהיה סוד ח"י כמ"ש לעיל וגם שיהיו בסוד ג' קוים שהם שלשה וי"ן שעולים ח"י כי בכר נת' שעיקר התיקון היה שיהיו בסוד קוין ואז הם בסוד רה"י שהוא סוד היחוד ע"י הקוים: וכיון שכבר קבלו סוד החיות אזי התחיל יצירת הולד ומתחת האיברים ע"י שם ס"ג מעט מעט בכר יום ונסתיימו בכ"ז יום שהרי מלוי ס"ג הוא ל"ז ועם ג' ימי הקלישה הרי מ' יום ליצירת היולד ואח"כ נכנסים הנצוצות של מלוי ע"ב שהם מ"ו ג"כ ניצוץ א' בכל יום ומסתיימים בפ"ו יום בנגד שם אלהי"ם שהוא סוד הקטנות כמ"ש ועם בלילות דג' שמות הם פ"ש שהם שלשה חדשים ב' מלא וא' חסר ואז עלו כל הכלים למדור האמצעי. ולכן ג' חדשים להיכר העובר כי בנ' חדשים כבר נגמרו הנצוצות לצורך יצירת הולד לפי הג' מילואי שמות הרי בנ' חדשים הראשונים שהם סוד הכלים שהם סוד נוקבא העובר הוא במדור התחתון. ואחר ג' חדשים כבר עלו במדור האמצעי ולכן ג' חדשים להיכר העובר: והנה עריין לא נתקנו כל הנצוצות עד שיסתיימו כל הרמ"ח נצוצות שהוא זמן ט' חדשים כ"א תחשוב רמ"ח ותסיר מהם י"ש נצוצות שנכנסו בג'

ימי הקלישה ישאר הס"ם יום ועם ג' ימי הקלישה הרי ע"ב יום שהם ט' חדשים אך האורות כבר אמרנו שאינן צריכין כ"כ בירור. וסוד עיבורן הוא שבעה חדשים ואמרו ז"ל יולדת להשע' אינו יולדת לסקיטין יולדת לשבעה יולדת לסקוטין שהם ששה הדשים ויום א' וא"כ אחר ששה חדשים נתברורו האורות ואז עלו כל הכלים עם הנצוצות למדור עליון לקבל בתוך הכלים גם האורות. הרי בנ' חדשים אמצעיים הולד דר במדור אמצעי ובנ' חדשים אחרונים הוא דר במדור עליון ושהו שם עד תשלום ט' חדשים עד שנתברברו כל הרמ"ח נצוצות ואז הגיע זמן הלידה. הרי נתב' לך סוד העיבור וההריון: ועתה אודיע סוד הלידה מה הוא רק השמר פן תחשוב בו חלילה איזה נשם או איזה קדישת זמנים כמו שהזהרתיך כבר ושומר נפשו ירחק מזה:

דרך ה' בן יתי סוד הלידה והיניקה והגדלות

כתיב גילדכן לת העגריות ורחיתן על החגכים וגו' ואמרו ז"ל מכאן סתין סתקם כרעת לילד עד שילעגנו יכריתי כחגכים. וסוד הענין הוא שתדע מה שכריח לת הולד שילת לחון. והענין הוא דכתיב כך ה' נשמת חדס חופס כל חדלי נתן: הכוונה כי הכח הנשמה כשהיא בתוך הגוף הוא כמו כך דולק ומתמשך לת כל הגוף כי כמו שים רמ"ח תיגרים בגוף כן ים רמ"ח תיגרים רוחגים נכשמה ומחפשעת בכל הגוף ומחמש חותו. ובשתלק הכשמה מהיזה סבר חזי זה החגב מלעגן וכעשה קשה פחגן כברתה בחוש לחר שיתת חיזוי כרוח בעשה הנשמה ובשתלק הכשמה מהיזה סבר חזי זה החגב מלעגן וכעשה קשה כחגן: והכה בהגיע זמן הלידה חזי כל רוח חיזוי שים לשחשה ל מעשה ניככותי. מתחלקת מהשה ועוגל למעלה נחדרי בעכה והוא סוד חמ"ח חיגרים בגוף כן ים רמ"ח. והכה בכ"מ מזה הרוח עולה למעלה חוץ בעל חגים שה. ולפי שהשה עתה מקום דחוק מחמת העוגר הדר שה חזי העוגר שהוא החורה כדמה וספי בעל הגית וזהו שהוא דוחק לת סולד לחון בעל ברחר. בכרחה בחוש שהוא שהוא סולד מת הוא דוחק עלמו ללעת לחוץ ה"ש חין שהשה כודעת לילד עד שיכוחי' מלעגכים בחגכים שחז עולה הרוח חיוכי חן היכוחי' למעלה וחז היא כודעת לילד: וחתה תקח דוגמתו למעלה כי כחתר בת הלידה שב"ז נקודות שבכר בגמר ציור החורות והכלולות לף שעדיין לא נגמרו ציכוי הכלים שהם לריכים י"ב סולם חן בזה כלום כי עיקר חלוי בחורות וכלולות. ולכן חחר שנגמרו ציכוי הכלולות שהוא בקוף ע' חדשים לחר רע"ב יום ציום רע"ב סוד רג"ע קטן שהיא שעגיכה לז בת זמן הלידה וחז עלו החורות מנה"י דציכה למעלה נמדור עליון שהם היו השבעה נקודות בסוד הציור שהוא החזה וחז ממחת רבוי חורות שבחרבו שם דמקו עלמן ללעת דרך דופני החזה כי חן הציור בשחר מבען חמו נרגע ל' וכל כמה שבחעכב ללעת החורות דוחקים עלמן ללעת דרך החזה ובולטין שם והם הדדיים חבר בחשה חבר בתחלה היו כלמקים ובעת לידת הולד הם נבדלים ונמלח

[illegible] הדדיים [illegible] ברכה [illegible] ורחם כי [illegible] ברחם עלה למעלה ובעת [illegible] מהם חלב שבחלה שהיחה בפי הטעה לחתר [illegible] ולכן בעת הלידה הוא מפרכי' [illegible] ומחמ"ב [illegible] ומחמ"ב [illegible] ומחמ"ב

אי אפשר להם להזדווג ובעת שמתחלק מהם אור המניחי אז נשארים בסוד הדורמיטא שהוא סוד השינה בסו"ה ויפל ה' אלהים תרדימה על האדם . ואז נעשה הנסירה בסו"ה ויקח אחת מצלעותיו ואז היא באה סב"ם בסו"ה ויבאה אל האדם ואז באים להם המוחין לצורך הזיווג כמ"ש לפנינו . והנה סוד הנסירה יש בו דרוש ארוך והוא מבואר בדברי האריז"ל ולא רציתי להאריך בזה : והנה כאשר נכללים הפנימיות דז"ן תוך הבינה בסוד מ"ג אז מעוררים זיווג עליון עד למעלה למעלה ונתייחדו כל האורות עד א"ם והוא יחוד האמתי שצריך כל אדם לכוון כמ"ש בסוד היחוד דק"ש ויתב' זה לקמן בשער האותיות ואז יורדים אורות רבות תוך אריך ואז או"א מקבלים הארה גדולה מן האריך דרך הזרועות וגם מן הדיקנא קדישא החופף על או"א היינו שאבא מקבל ממזל עליון שהוא נוצר חסד תיקון ח' ואי' מקבלת מן מזל תחתון שהוא ונקה תיקון י"ג כמ"ש למעלה . ומזה נעשו מוחין הדשים לאו"א לצורך זיווג להוליד טוחי' לזו"נ : והנה הארה שמקבל אבא מן אריך דרך הזרוע נק' מוח החכמה ונו נכלל גם בינה ועוד מקבל מן המזל עליון והם ה"ח ונכללים גם ה"ג וכן א' מקבלת מוח בינה ונכלל גם החכמה וגם ה"ג ונכללים גם ה"ח כמ"ש כבר לעיל . וה"ח וה"ג נק' מוח הדעת כי לעולם הדעת כולל חסדים וגבורות. והנה מן זה ההארה יורד אל נה"י דאו"א היינו שמות חכמה דאו"א הוא בנצח דאו"א ומוח בינה דאו"א בהוד או"א ומוח הדעת שהם ה"ח וה"ג דאו"א ביסוד דאו"א והוא כולל ב' מוחין ואח"כ מתלבשין נה"י דאו"א תוך ז"א דרך ראשו בסוד בקע לגרגלת ונכנסים בתלת חללי דגלגלתא . ואז יוצא הארה גדולה דרך מוחו של ז"א ובולט שם והוא סוד התסירין דמארי עלמא . כי ז"א נק' מארי דעלמא כמ"ש בשער האותיות : ואף שהמצא מבואר באיזה מקומן בז הר ובתיקוני ובכתבי האריז"ל שרק נה"י דאימא הם נעשים מוחין דז"א לפי שאבא הוא סתיר וגניז ונה"י דאב"א תמיד מלובש בנה"י דאימא ולא פסיק רעותיה מיניהו בסוד שמן וקטרת ישמח לב כמ"ש כ"ז בשער האותיות . ומוחי' דאבא הם סוד ד' פרשיות שבתפילין שהם חו"ב והי"ת והי"ג מצד אבא . ומוחי' דאי' הם סוד ד' בתים: ולפי שנכללים בנ' מקומות כנ"ל לזה מרומז השי"ן של תפילין שהם ד' ראשין הרומזים לד' מוחין וג' ראשים רומזים שנכללים בנ' מקומות ואח"כ מתפשטין למטה בז"א עד למטה היינו שמוח חכמה מתפשט בקו ימין שלו בד"ז . כי הנה בנצח כבר נתבאר שיש בו נ' פרקים וכן בהוד אך היסוד יש הפרש בין יסוד אבא ליסוד אי' כי יסוד אבא הוא ארוך ויש בו ב' פרקים כמ"ש לעיל חוץ מן העטרה ויסוד אי' הוא קצר ונחשב רק לפרק אחד חוץ מן העטרה : והנה נ"ם דנצח דאו"א שבו מוח החכמה מתפשטים בקו ימין היינו פרק עליון בחכמה דז"א ופרק ב' בחסד דז"א ופרק ג' בנצח דז"א . וכן עד"ז הוד דאו"א שבו מוח הבינה בקו שמאל של ז"א בבינה נבורה הוד של ז"א : ויסוד דאו"א שבו ה"ח וה"ג מתפשט בד"ז . כי יסוד אבא שיש בו ב' פרקים חוץ העטרה פרק א' בדעת של ז"א ופרק ב' בת"ת של ז"א והעטרה ביסוד ז"א . אבל יסוד אימא שהיא קצרה ורחבה בסוד רחובת הנהר אז היא מסתיימת בדעת של ז"א רק העטרה שהיא סוד בשר התפוח שבאשה שנק' בפי חז"ל שיפולי מעי שבחי' זו נחסר באיילונות נכנס קצת בת"ת של ז"א . ומן הדעת ואילך יוצאים ה"ח וה"ג שמצד אי' מגולים ומתפשטים בכל הז"א בסוד הכתוב בדעת חדרים ימלאו . ובזה תדע הפרש בין אורות דאבא לאו' דאי' כי או' דאבא תמיד מכוסים ואו' אי' מגולים מן ת"ת דז"א ולמטה וזה גרם להתחלקות הפרצופים דזו"נ כמ"ש לפנינו. ונפתח לן פתח בפ"ע :

פתח ח' דרך א' בו יח' התחלקות פרצופים דזו"נ

כתיב ויהי כימוזן מלך בהתלקח לחמי עם ימד . דע לחמי כי המוחות של או"א המתפשטים בתוך הז"ת לתת לו מוחין לף מסס לריכים לעלמוהו עכ"ז לא יעלטו ממחנה מהרנה בו חור גדול מאוד מבוקעי' המוחות דרך דופני כליו למען בסוד הכתוב ולחמי עמי כקשו זלתם כמ"ם כבר . לך לריך לתת לדעת כי כבר כתבתי בהוחות הדוכרת בקלח פנים ומוחות המוקפת בקלח מחוריים לפי שהמוקפת מלבוש לתם סדוכרת בסוד בקנם תסוכך נבר כלחמי בתבתי כבר ולכן המוחות מיולחים מלחת תעיד מוסכם בהחירה דרך פניו ומס יולחים מדופני כלי הז"ת דרך פניו. ומוחות לימא מוסכים בהחירה דרך מחוריים : גם מדע שמוחות מלח כ"ז מסס מכוסים בלימא לין יכולים לבקוע ולללח למען דרך דופני כלי הז"ת בלמי מבבר ים להם ג' מסכים מון מדופני כלי הז"ת בלחי הכלי על יסוד ולחי עלמו ולה' הכלי לל יסוד לימא : לבל לחי מבכמים יסוד לימא בלח לין לו רק מסך לחי הוא בוקע דופן הכלי לל ז"ת ויולא למען . ומוחות לחי לתין לה רק מסך לחי בסוא בוקע מיד בכבכבה ז"ת מיד בוקע ויולא למען : גם מדע שמוחות מלח לחי מסתיים יסוד לי' לבל יולחים למען דרך פניו מהלבים מוחות מכבר ילחו מלי' ומוסכים עמהם גם מן מוחות לי' לימה לחים לל מוחות לימא דרך פניו מבל מוחות לימא לימה יכולים להמשיך עמהם מוחה מלח דרך לחוריים כי היא בפילה מליו : גם מדע סיסוד מלח בלחי מרוך מיסוד לימא לי"כ הוא בוקע מיד בכבכבה בהלם בלח"ם ז"ת ויולא דרך פניו: יסוד לימא מז הוא בוקע מיד בכבכבה ז"ת ויולא דרך פניו: גם מדע שהפניו הדיכים לל ז"ת מגולים מלמה עליו עין בעין להמתיק הדיכים בבז"ת . חכור כל חלה הדבריס .

ועפ"י הדבריס החלה בלח לל הביאור :

הנה כבר בתבאר בחו"ת מלבישים לחריך מן הכחפיים עד ג' שליבי ת"ת שלו וכ"ה בלו : ולחר שבחבר מז' בקודות וילאו בסוד ד"ו פרלופים ועמדו למטה מן חו"ת מן שלים לחרון לל ת"ת לחריך עד סוף עולם החלילות . וחז סוד שבחבר לחריך למטה ב"כ עד סוף עולם החלילות כי עתה יש לו מי שילבים לת בה"י . והיו ז"ל סוים בקומתם והחור מיולח מעבור לחרוך שבחבר מתחיל עמידת ז"ל מחה בעבה כתר לבניהם והיו בניהם מבבים בבתר מחד ומקבלים החלה בבוש מן חו"ת לבוך לחור הפנימי שלהם . ולפי שהיו סוים במדרגה לא היה לחבר להם להוליח חולדו' בזו"ם כבר ולכן קטרגה הלבנה שהיא

שהחדי הולח לקי כרגע ומחקלקל גם הכלח. ועוד כי לחר שהוכרח לבבות בפרלוף שלם שהי הולרך להיות לחיה דבר הכולל לג"ר שלף שחמכו שעדיין לא היה לו מרמת רחם שהם ג"ר היינו שלא היה לו מוחין לבל על כל זה הוכרח להיות לו רחם כי לא בני בלח"ם . וחם הדבר הכולל הוא הדעת שהוא כולל לג"ר . וח"כ היה לריך לעשות כלי חליו וח"כ הרי היה לריך ח' כלים ולחר שהבריכו ה"ם בשהיו ג"ם בלי תיקון והולרכו להיתחקן ע"י היקיה וכבר לחרכו שהדם שבעשה ממנו חלב הוא מחשלה מן ח' שפיכות ח"כ ג"פ ח' הוא כ"ד ולכן בבר זה המד"ח שהיקיה כ"ד הודם : ולידך ס"ל שבינה לף שדיכים מתערין מינה הייבו שהשלשלותה למעה לבל למעלה במקומה כבר לחרכו שעה וחדוה במקומה ולין שם חדמומים כלל : וגם שפי' החקד הוא ג"כ הוד בלף מזקק שבעתיים ולין בו חדמומים כלל ח"כ בשאר רק ו"ק שים שהם חדמומים ג"פ ו' הוא ח"י לכן סובר היקיה שח"י הודם : והנה לחר היקיה בח הוד הגדלות ובחחיל לבאר :

דרך ו' בו יתבאר סוד הנסירה והגדלות

כתיב ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם וגו' : דע אחי שכל העולמות שלמטה נשפעים מזיווג ז"ן שעליהם נא' ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים שהם מאירים לכל העולמות : והנה הזיווג א"א להיות בהיותם בסוד הקטנות שהרי קטן אינו מוליד וביאתו אינו ביאה עד ט' שנים אבל עכ"ז אינו מוליד עד תשלום י"ב שנה ויום א' והנה סוד הקטנות יש בו דרוש ארוך מאוד ויח' מעט מעט בשער האותיות במקומות השייבים לזה הדרוש רק כאן נבאר הצריך לסדר השהלשלות : וטעם הענין שקטן אינו מוליד כי טפה זרעית היא בא מן המוח דרך ח"י חוליות השדרה והקטן אינו מוחו שלם ולכן אין לו דעת כי סוד הדעת הוא כולל את המוחין : והנה המוחין דזו"ן באים להם מן או"א כמ"ש לקמן . ולצורך אלו המוחין צריך עיבור שני להולדת המוחין כמ"ש לפנינו כמבואר בזוהר דאמר לבתר דינקי להו אתעברת מינייהו . והענין הוא כמו שהאדם התחתון מחויב למסור נפשו רוחו ונשמתו לעורר מ"ן למעלה בסו"ה אליך ה' נפשי אשא : וכתיב בידך אפקיד רוחי כמ"ש בשער א' שהנשמות של צדיקים נעשים מ"ן אל זו"ן וכמו שמבואר ברבתי האריז"ל בענין כוונת ק"ש ובנפילת אפים וכן במיתת הצדיקים הנשמה עולה למעלה ונעש' מ"ן אל השכינ' שהיא סוד נוקבא דז"א ומעורר זיווג עליון וכן מי שזוכ' ומכוון בק"ש שעל המט'בכוונ' הידועה' ומוסר נפשו בסוד אומרו ב'דך א'פקיד ר'וחי ר'ת בא"ר שהוא סוד הבאר מים חיים שבו פקדון [נפקדו] כל הרוחות כמ"ש בשער האוהיו'. והנפש מסתלק ונשאר ישן. כן דוגמתו למעלה זו"נ שרש סוד צדיקים של מעלה צדיק וצדק כמ"ש בשער האותיות מוסרים רוחם ונשמתם ג"כ : הכוונה שאור הפנימי שלהם שבא מלמעלה מעצם החיים מסתלק מהם ועולה למעלה אל הבינה ונעשים דמיון מ"נ לעורר זיווג או"א כמבואר בסוד היחוד שד"ק וית' בשערי האותיות : והוא סוד העיבור שני ועי"ז באו אליהם המוחין לזו"נ לצורך זיווג שלהם כמ"ש לקמן : וזה הוא תמיד בכל יום בסו"ה חדישים לבקרים רבה אמונתיך כמ"ש האריז"ל: והנה תדע שזו"נ כשיצאו מתוך הבינה היו דבוקים אב"א בסוד ד' פרצופים וביחד אחד משמש לשניהם כמ"ש לקמן וא"כ

אי

שהיה סוד נוקבא דז"ת נאמרה לי אפשר לפי מלכים לפעמים נכתב לפעמים דייקא: ולכאורה להיות עדרגם גדולה מן הז"ת נאמר שהיה כעפה פרלוף שלם מנקודה ס' והיה סוד נ"ר. ומתעוררת היה ממדרגתה וירדה למעה ומחקור קומתם שמחלת עמידתה מתחיל מן כיוס שלים ת"ת הז"ת ולמעה. והיה לדבוקה עם הז"ת לחור נחחור ומוד כחעמעם שלריכה ליהד למעה להחלבש בהחחוכים במ"ם נקמן. והכה ענין הקעדוג ומיעוטה יחנאר נקמן בעקוטו בעשר החותיות: והכה עכשו כשנחים כה"י לחו"ח להה מחתן ת"ת חזי הכ"ה דחו"ח מחפשטים ג"כ למעה נכל קומה ז"ת עד סוף עולם החליי. וזה חנין שם שנחאר מחוך דנרי האר"י ז"ל שרגלי כל הפרלופ' סוים לממה רק סם מחפרפי' למעלה נדחקיהם ושוח לחר ההחפשטות הכ"ל: והכה כשמחילים היסודות של חו"ח לכנס זו"ח שסם עיקר החורות שסם סם ה"ח וה"ג חז חוכרה הוא ניכנס מחחלה היסוד דלנא נהלם שניר קוד' ניכנס היסוד של חימ' כי הוא חרוך כמ"ש למעלה ולפי שנדיין לא נכנס היסוד של חימ' חין לו רק מקף לחד ס"כ החורות יכולי' לנקוע דופני כלי הז"ת ולילה למוך דרך פניו ומוכיכים עשם ג"כ חיכה שהרה מחורות חימ' כמ"ש כי תמיד חורות חנא סם חפילין הייבו החרה לנא סם סוד הד' פרלופים והחרה ח"מ סם סוד הנחים ועיקר סוד החפילין יחנאר נמקומו נשער החותיות. וחח"כ נכנס גם היסוד חימ' ריסור חנא כחפשטו למעה עד יסוד ז"ת כמ"ש לעיל. והכה למעלה נרחם ז"ת שסם הוא יסוד חימ' נדעת שלו מיד יולח שהרה ומשכה דרך העורף כמ"ש למעלה שם חימ' משכים כל החחורי"ם ומזה ההחרה נעשה פרלוף שלם ונקרחים לזה חשם יעקב כמ"ש לקמן והיה סוד קשר של הפילין שחין נה חותיות רק עוד כמו שמן חורות חימ' שנמשכו עם החרה חנא נעשו הנחים שסם רק נחיכת עור. והטעם משה שהרה הוא משני' ח"ב שניסוד חימ' הכוללים כל הדיכי' ויחנאר זה עוד נמקומו נשער החותיות: וח"ת למה שם החרה חימ' כשעה פרלוף שלם ומן החרת חנא לא כשעה פרלוף רק נלישה לנד סוד החפילין. החשובה כמ"ש למעלה כי הפכים של ז"ת לריכין להיות תמיד מחולים כדי שיקנל החרה פכי' נפכי' שן פכים העליונים שהרי עמידי' הז"ת הוא חחוריו כגד פכי הח"ת לף שמלבישו והחריך תמיד כוסף קיומו ומקחבל נפני הז"ת כמ"ש למעלה נסוד הזקן שסומך נזקנו. וניחרנו זה נסוד פנס ליסוד הנחוה והנן זה: והכה עמידת לזה מחחיל שן הדעת דז"ת עד שלים ת"ת שלו ושסם ולמעה היה עמידת הנוקבא דז"ת כמ"ש לעיל ועמידתה הוא פכים נגד חחוריו הז"ת: והכה נלזה כחיב ועיכי לזה רכוח שהיה סוד כחיים העיכים מחמת הדיכים לפי שנעשה מהחרת לימת כל סוד הגבורות כמ"ש גבי ילחק ותכהיכה עיכיו

פפיו כמ"ש לעיל מזה כנכה נ"כ פ"ם ונק' ג"כ לזה ומזה קנחי' היו הכחמות של דור המדנר. ועמידת חלו הנ' פרלופים הוא נה"ז. לזה עומדת סעיד נ"ז"ל לחחורי' נגד פכי ז"ת ויעקב עומד לפני' לחחוריו נגד פכים וכולם עומדים ד"ז כדי שיקנלו שהרה מן פכים העליוכים: ולפי שהחרת חי' מועטת היכה יכולה לעמוד נזחוק כי לח יגיע החור חלי'. חנל יעקב שהות מקנל מחי' חנא שהם נפנים ויכולין להחיר למרחוק. וזה ענין מ"ם רז"ל משה מלמלו ויעקב מלמר. כי חדע קנחי' משה הוא נא מן שהרה שנחור ז"ת היינו מלור שנין יסוד חנא ליסוד לימת. והכה זה מדע כי כל החורות המלבישין זה לזה חז פכי מיליון נגד לחחורי פכיעי' וזהנן זה. ונודע כי ניסוד לימת נס שהי"ה נמלוי יודי"ן שעולה קס"ח וזהו חור הפכימי והחמלעי הוא נחלפ"ן וסחיקין דהכי"ן וגחנת שם הוי"ה ניודי"ן שעולה ע"ב נפכימי' וחמילון הוא הרנוע שלו שעולה דס"ק. ומשה הוא חולעי ומקנל מפכיים שהם קס"ח קס"ד שעולה נמספר משה וזה הנחי' הוא חעיד נפכימיות ז"ח. ועזה היה קורש נשמעו של משה הרי כי משה מלנלו, ויעקב עומד מלנר שהות נחוץ ז"ת וכפה חחוריו שנימוד לו"ת שס ת"ח וס"ג וה"ת כוללים ג"כ ה"ג. ומשם גבורות כוללים ג"כ חמשה חסדים הרי כי ים ת"ח וה"ג מלך חנא וה"ח וס"ג מלר לי': והכה שחי"ג שמלך חנא נשלשה לי' כנר כחנאר שעולה דנך חחורי ז"ת חל נפל ומן חנא חל יעקב ומחחרת לי' שמשפיע עם חוריו חנא לנחי' דור המדנר ולכן לח נאו לאר"ל כי קנך לי' הוא רחל ויח' זה לקמן. והכה זה הוא שחחרת ה"ת שנאו"ת. וה"ג שנאו"ת היינו שכשפיע עם חוריו יולאים ג"כ דרך פכי ז"ת והוא נחוקן זה: כי הכה מנחי' שחפרים שנאו"ת שרינם עם ת"ת שהם נעשה אחי יעקב ולזה. שהוא נחי' דור המדנר. ונאחי' הנגורות שלכו נדרך שלכנון שחרי הסוד יולח מכלי יסוד חנא פניב שהכלי ויולח דרך פכיו ומשה' גבורות חנא היותר מנוררים שלכו נחלכסון לנד ימין ז"ת. וזה נק' נחי' מעם משה ומעם שהכן שלפעמים כשפך ממנה לנחש ונעכשו למעה וכל החורות כעשים מסורים זו נחנימה שהוא נשוך ורפוח נגוף למלרים ורפוח ליסראל לפי שסם גבורות ממותקים ומקנל החרה מחסד של ז"ת וגבורות החנא מלין ממותקים וסם דיכין קשין ילחו דרך שלכנון נגד שחל של ז"ת. וזהו נחי' עשו לחין של יעקב ושומד מלר יעקב נשמלו ומקנל דיכין קשין מן ילחק שהוא סוד גבורה של ז"ת. ומן הגבורות דחי' שמשכו עם החרת חנא ילחו ג"כ דרך שלכנין ומה שיוסר ממותקים שלכו נלד יעין יעקב זהוא סוד לחנם נת פיטיפרע שלקח חות' יוסף: ומה שלינו ממותקים שלכו נלד שמאל והיא סוד חמנע פלגש עשו שדחה חותה יעקב לפי שהיא כולה דיכין קשים וסייכות לעשו. וזה חנין לוך כל חלו יש לסס סורש נקדושה

והנן יכ"ז: והכה עפ"י כחלק פרלוף ז"ת לפכים הייבו כי נון שלים ת"ת ולמעלה נקי יקרחל שסוח כוטריקון לי רחם. ומן שלים ת"ת ולמעה נקי יסורון שלשון סורה שנמקוס זה עומדים סורה של פרלופי' קנ"ג הז"ת: וזה חנין הפ' שהחלבו נרחם הפחח ועשם של חלו הסמות של כל הפרלופים ונכיכתם והחלבשותם הוא חרוך מחוד ויחנאר כל חחד נמקוטו נשער החותיות והנן היעב. ועל פי דנרים החלה יש' לך כחה מחחרים נזוהר ונסיקוליים ונמוחנרז"ל וכמה עשי' מלות שם שכליל חנין. וכנאר עוד דנרים שכחיבים לזה הרחוק:

דרך ב' בו יתבאר סוד ההפרש שבין לאה ורחל

כתיב עור נעד עור וכל חשר לחים יתן נעד כפסו: הכוונה כי נחי' לזה העומדת למעלה מחורי ז"ת נקרחת עור שהות סוד קשר של תפילין כי חין לה מוחין סוד הפרסיות ועליה חומרו רז"ל ע"פ ורחים חח חמור' ותעיו שזה קשר של תפילין ויש מקנלת שחפה מן ז"ת דק עורו כמ"ש למעלה נסוד שכחוב וחפר עורו נקפה ילחו: לפי שעומדת נמקום שפסוק שהות ח"ת סם מכוסים לגל כחל שעומדת כנגד מקום החור שנחזה דז"ת מחחריו. ושם החורות מגולים ושז מקנלת מן המיתין עלמם ומפניעיהם לוך שנז"ל: והכה חומרו כי נחל שהיה סוד נקוניא המלכות נקרחת כפס: והכה חמרו על מפס לים שהחלבו נרחם הפחח ועשם של חלו הסמות של כל הפרלופים ונכיכתם והחלבשותם הוא חרוך מחוד ויחנאר כל חחד נמקוטו נשער החותיות והנן היעב. ועל פי דנרים החלה יש' לך כחה מחחרים נזוהר ונסיקוליים ונמוחנרז"ל וכמה עשי' מלות שם שכליל חנין. וכנאר עוד דנרים שכחיבים לזה הרחוק:

ומומין ומומין דלגם נקוד הכתוב לך נגלם יתהלך לים ים כמם דרומים לרוכים מאוד והם מנוחרים נע"ח יעו"ש: ואפס קלהו נחירתי כאן הלריך לענין המחלבלות העולמות ובדר עמידתם והחלבמותם ויתבארו עוד בחיבת מקומן בשער החותיות:

ועתה חודיעך קוד מקירת הקימנים מן רחל לגלה: והוא כי כבר כתבתי בכ"ז שאין להם מומין לזו"כ מם נקוד הקטנות שאינם רלויים לגילה כמשארז"ל קטן לין לו דעת. הכוונה כי הדעת הוא מקום הקבוץ של חו"ב כמם קוד המומין וביון שאין לה מומין גילתה ליכו גילה: ואבה כאן נת' שלשה שעומד' למעלה בעקום המקום היא נקוד עור שאין לה מומין ל"כ היא לעולם נקוד הקטנות ואינם רלויים לגילה: והבה ים עשים מיוחדים לזוג ז"ל עם רחל וכן עם לאה כמבואר בכוונת האריז"ל: ול"כ לין יכול הז"ל להזדווג עם לאה בשאין בקוד הקטנות ואינם רלוי' לגילה. אלא הענין הוא כי ים עת וזמן לכל חפץ וכשחפץ בם המלך וכל' בם"ס קוד כ"ח אד"י במקפר הבוא היכו שרחל יורדת למעה מחת המעה מעהו שלשלמה בקוד ומחלן הדום רגלי ולא לאה עומדת במקומה ומקבלת המומין מן החור שבחז' וכעשה בקוד הגדלו' ולא כתיב שרייך ככוכו ושערך למת שהם קוד הקימני' שלמעלה ושלמעה ולא היא רלוי' לגילה ולחז"ז נאה לענלך פב"ם: והבה ים כאן מקום שלאה לין הז"ל מזדווג עם רחל אלו לאה שהרי לינה יכולה להזדווג עמו פב"פ נאשר שעומד' כנד פניו פרלוף לאה שהיא קוד בחי' דוד המדבר וגם פרלוף יעקב. ועכין הוא ע"פ קוד הפ' לך ילה יעקב והבה עשו בא מלידו ולחז"ל ח"ם מלידו אלא מלידו והם ממם קוד הדברים הכ"ל כי ח"ם להיות זיווג לזו"כ אם לא שיסחלק אחל' בחי' דוד המדבר ולא כשאר מקום פניו לעמידת נוק' דז"ל ולין כעשה זה הדבר לכן הע הזכך ושמע: הבה מצואר מחוך דברי הרשב"י ז"ל ובכתבי האריז"ל שלאורך הזיווג השמשל מעורר החלה ואחר כך היעין בם"ם שמשלו אחת לרחלי ויעיכו החנקני. ולריך ליתן טעם לשבא מפני מה יעורר השמשל האהבה החלה קודם היעין שהוא החסד שדרכו להעיב ולהשפיע ונו קוד האחבה כמ"ש כנר נקוד הכתוב אנרהם אוהבי אלא הענין הוא כי ים עשים מיוחדים אל הזיווג וגם לפעמים יבוא הזיווג בלא עת מיוחד ע"י התעוררת התחתונים התעוררים בכוונת יחודים זיווג למעלה אך שאינו יכול להיות זיווג למעלה בין ז"ל מבעשם שאין מקום לעמידת נוקבא דז"ל לכן לריך הגבורה לעורר החלה היכו שבגבורה בו ככלל גם החסד ע"י ליכור המיוחד לו כמ"ם לקמן בקוד הליכורה: ובזה חבין מה שמבואר בדברי הרשב"י ז"ל שדיבי דדכורא קמי' נריש' וכייחי' בשיפא אף שהוא מבואר בדברי האריז"ל בחופן

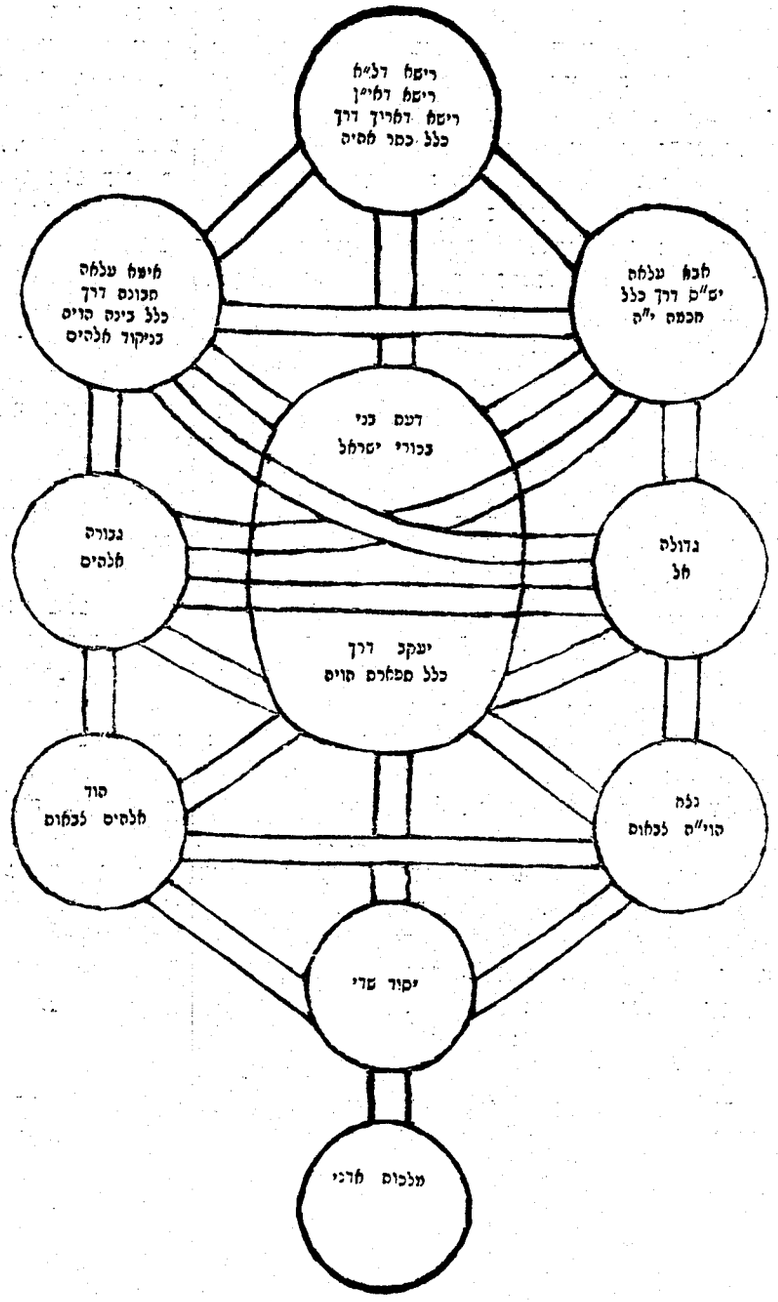
הדק רוחז בדקוחו שהיו"ד מקבל מדקוחו של מעלה והוא הכחר ואף שהמלה לפעמים מבואר שיהא שם לו חיבה לו לוח הרוחז של הכחר הוא שם מוסחל ולא שם החואר ולא שם העל' וזה הקו' דבוק ביוד שרוחז של החכמה כי חמיד לור הכחר קופע בחכמ' בקוד הכחוב כי עמך מקור חיים בחורך כראה לור. כי הכח' הוא קוד המקור והוא כונע בחעיין קוד היו"ד שהוא החכמה ושן המעיין מחפשני' השיש ונעשה ממנו יס חוקיכום המקיף לת כל העול' שהוא קיד הביכה המקף על זו"כ שבקרא עול' כמ"ש לקמן ואח"כ והכהו לו' כחליס שם זו"כ שסם קוד ז"ת כמ"ש כנר ולכן יש בי' קולא לחחא שהוא שבול דקיק דלא חחיידע הנקרא דעת קוד נשמת ח"ת שהוא שופע חמיד למעה בחחי' הבלין קוד מלכות ביכה שהוא קוד נשמה מלכות דחלי' קוד שביכחא עלאה וקו' החאלעי רוחז שהוא חמיד מפגיע בחחחונים כי לור הכחר מ"ל לשום כחל לקבלו כ"ל ע"י החכמה. לכן הוא בק' לחלי' כי ממנו רחשים הגלוי דכחיב רחשית חכמה יראת ה'. כי היא קוד יראה הפכימיו' יראי' ומחוך לחבי' כמ"ש לקמן בשער החותיות וכחיב כולם בחכמה עשית: הרי כי הי"ד רומז אל חבא קוד החכמה ועל הוי"ה רומז אל חבא קוד מבמה ורלה והבן כי כל חותיות הוי"ה יולא מן חות יו"ד. כי ' אם המלחהו הוא יו"ד קם ה"ו שים חחת יד' הוא ה' לחקומה שים היו"ד חחת הי' הרי ה' לחרומה הרי כולם בחכמה עשית: הרי היו"ד רומז אל החכמה. ה' לחקומה היא לורת ד"ו רומז אל הת"ת קוד ו' שהוא בקוד העינור חוך הביכה קוד ד' כי שבי דלחות הם בקו"ה לשקוד על דלחותי יום יום. שהם ביכה ומלכות כעבואר בזוהר. ו' רומז אל הת"ת שכולל ו"ק. ה' לחרומה בלורת ד"י רומז אל המלכות נוקבא דז"ח. הד' רומז לי' רגלי הכסא העקיפים לותה. והיא נקודה חוך ההיכל הם מלך כבודה פניעה קוד הם עין כמ"ש בשער החותיות. הרי לך לין שם הו"ה רומז לה"פ הכוללים י' ספירות שבחלילות: ועתה נבאר השמות על כל הספירות:

ד"ג בו יתבאר שמות השייכים לכל ספירה

כתיב כה תחמר לבני ישרחל לחיה שלחי: הבה חדע כי בכל ספירה יש שם הוי"ה לך מחלקותם לפי נקודת' ושם נחופן הנקוד' של ח"ב הוי"ה נקמן בכתר הוי"ה נפחח בחכמה וכו'. ושם ע' נקודות לע' ספירות עד יסוד. שהוי"ה שלו סורק שהוא מלחפוש ובמלי הוי"ה גלי ניקוד. כי הניקוד מורה על הפעילה המיוחדת לאותה ספי' אבל המלכות אין לה פעולה מיוחדת רק שהיא פועלת ע"י הספי' שלמעלה. לכן אין לה ניקוד גם מתחלקים עפ"י המילואים כי כל אחד יש לו מילוי בפ"ע: והמלכות שם סוד החשבון של כל המילוי' ויש בזה דרוש חוך ולא רלינו להאריך בזה: לך לחבאר השמות הבייכים לכל ספי' עפ"י חשבר שם ערוכים הבייכים לכל ספי' בשם הוי"ה שהוא סוד הרחמים והוא שם העל' וזה שם מיכו שם העל' אלא שם עומחל אליו כי הכחר הוא בעלם מאוד ואין לחחר לו שום שם רק דקוחו של קולו של יו"ד רומז אליו עפ"י דקוחו. ושם אהי"ה הוא שם מוסחל אליו. ורמיזחו כמדחו שהוא בעלם ומחגלה עפ"י עדוחיו וזהו אהי"ה אלי מי מאכי ועחיד לבי להחגלו: החכמה כרמז בשם י"ה והוא שם הילל' הפנימיות ומעמו יסורין של אחב' דכחיב יסור יסרני י"ה ולמות לא נחנני: הביכה כרמזת בשם הוי"ה בביקוד אלהי"ם כי דיכין מחערין מיכה ומעמה מהחלפלין ק"ך לירופי אלהי"ם שהם כומת הדיכים אבל במקומה היא רחמים גמורים ולכן הוא שם הוי"ה בביקוד אלהי"ם. והוא שם העמוה שהוא שם ק"ך גבורות היודים אל ז"ב שהם שם ו"ה כרי עמו"ה: והבוונ'לפי שהביכ' חמיד כופף רלשה בקוד העמוה להסחכל בפני ז"ת בקוד חות למ"ד כזה. כמש"ה בשער החותיו' כדי לחקנו דכחיב וגם שמים לא זכו בעיניו ומעיד הוא שהקנו ומסחכל בו כאלו לריך חיקון והבן זה. ובה קוד השמונה דכחיב ובשבת עד ה' לאליה: הת"ת שהוא ז"ת כרמז בשם הוי"ה והוא שם העלם של הת"ת שהוא קוד הרחמים והוא קוד חורה שבכחב כמ"ם בשער החותיות. המל' שהוא כוק' דז"ת כרמזת בשם אדני הרשב"י ז"ל: והוא כי הכחר כרמז בשם אהי"ה. וזה השם חיכו שם העל' אלא שם עומחל אליו כי הכחר הוא בעלם מאוד ואין לחחר לו שום שם רק דקוחו של קולו של יו"ד רומז אליו עפ"י דקוחו. ושם אהי"ה הוא שם מוסחל אליו. ורמיזחו כמדחו שהוא בעלם ומחגלה עפ"י עדוחיו וזהו אהי"ה אלי מי מאכי ועחיד לבי להחגלו: החכמה כרמז בשם י"ה והוא שם הילל' הפנימיות ומעמו יסורין של אחב' דכחיב יסור יסרני י"ה ולמות לא נחנני: הביכה כרמזת בשם אלהי"ם כי דיכין מחערין מיכה ומעמה מהחלפלין ק"ך לירופי אלהי"ם שהם כומת הדיכים אבל במקומה היא רחמים גמורים ולכן הוא שם הוי"ה בביקוד אלהי"ם. והוא שם העמוה שהוא שם ק"ך גבורות היודים אל ז"ב שהם שם ו"ה כרי עמו"ה: והבוונ'לפי שהביכ' חמיד כופף רלשה בקוד העמוה להסחכל בפני ז"ת בקוד חות למ"ד כזה. כמש"ה בשער החותיו' כדי לחקנו דכחיב וגם שמים לא זכו בעיניו ומעיד הוא שהקנו ומסחכל בו כאלו לריך חיקון והבן זה. ובה קוד החסונה דכחיב ובשבת עד ה' לאליה: הת"ת שהוא ז"ת כרמז בשם הוי"ה והוא שם העלם של הת"ת שהוא קוד הרחמים והוא קוד ת

כל הסְפִירוֹת : והכה לציגה כח עוד לפניך קוד הכ"ג ליכורות שים בכל י' ספירות שים בכל פרלוף ופרלוף כדי שתלמד קוד הקויס המשתכיס מספי' של ספי' שעי"ז תס ככללים זה בזה כי זה עיקר התיקון כי ע"י הקויס הס נעשים בקוד פרלוף ח' בדיוקק דתל' וכקדלים רשות תיתיר כמ"ש לעיל . ותן עיניך עליהס ותז תמצין קוד הפרלוף :

ד"ך בו יח' סוד הכ"ב צנורות כתיב בך יצרך יסרתל . וכתיב יסרתל תשכר בך תתפאר. וכתי' כגילה ובשמחה בך : הכה כבר כתאר שתיצת יצרך רומז למעשה מרכב' שכעשה ע"י ד' מילואים ע"ג ס"ב מ"ה ג"ן שהס יצר"ך במספר תקו' והוא קוד תין מרכיבין תת התילן תלת צמיגו והוא קוד התלבשות הפרלופים זה בזה שזה נעשי' מרכב' לזה עד כי בזה מעל בזה ושומר עליה' . דכתיב הכה לה יכוס ולה יתן שומר יסרתל . וע"י הקויס שהס הך"ב לצורות כשפעים זה מזה עד שמהשפע ע"י תקוח חוט השני תל כשמות הצדיקים חיים ותז ותשקו תת הלתן קדם ותצן כל זה . הרי ג' ליכורות :

החכמה

ממנו יולתי' ד' למדות . ח' תל תגבורה ודרך זה מתעלי' התכמה בציכה ובינה בחכמה נקוד הבן בחכמה ובכה בבינה: לכור ג' תל החסד וד"ז יורד הממן הטוב ביופי' תזקן זקן תתרן ביורך על פי מדותיו : לכור ג' תל הגבורה להמתיק הדינים שבו לפי שמורת הדין גוה בחכמ' ותין הדין כמתק תלא בשרשו : לכור ד' תל התי"ת בקוד ממשל ח"ל כח תלא בבן מכמה הוא קוד כ"ח מ"ה והת"ת הוא שם מ"ה וסנן. הרי ז' לכורות :

הבינה

ממנה יולתי' ב' למדות . ח' תל תגבורה ומתקה לתוה דרך שם יין תמשמה להתקיע הדין שבו ולעורר התחבי' לשוך תזיווג ונס דרך שם מקבל עוז וגבורה להלחם בלרבו תשר שבעבין כשעור מתוך ומחלים כח תקליפות ותין להס יניקה מתוה הציכה: לכור ג' תל החסד לעורר התחבה בקוד התנוק דכתיב וימיו מחנקי. לכור ג' תל התי"ת נשעורת שעטרה לו תמו ציוס תחוכתו וכו' והבן . הרי עשרה למדות :

החסד

ממנו יולתי' ב' לצורות . ח' תל הגבורה להחלים כח הדין שבו - בקוד מיס עכציס תת תתם וכתיב ויקח תדיתס תת תמלכת ותת סתם בידו . ודרך זה ככללין התסד בגבורה וגבורה בתסד בקו"ס עוז בידך וגבורה בימינך: לכור ג' תל הגלה בקו"ס כעיתות בימיך כלה: לכור ג' תל התי"ת ומשס יוכד תל פומא דתמת בקו"ס ותוא יסוד משס תתת תמלכת ומשס לעיל ומשס תל המלכות בקו"ס תתבנך עי"כ משכתיך תסל. הרי י"ג לצורות :

הגבורה

ממנו יולתי' ג' למדות: לכור ח' תל הסוד ותדל להגביל כח הדין תקדוש בקו"ס סוד ותדל לבוש ותס נשמע לקולס ויורדים בסוקנא דתסומת רגס : לכור ג' תל התי"ת להלכיתו בגדי קלתה בקו"ס כלים תלתמות יעיל קלתה יריע לף ילרים על תויצין יתגבר שכיון שהוא מקבל מן התסד בקו' רמ"ח מ"ע ומן הגבו' שבו סוד שם"ה ל"ת שסכיתס כתכין תרי"ג תז על תויציו יתג"בר נתרי"ג

ותבן. הרי ע"ו לצורות :

התפארת

ממנו יולתי' ג' למדות . ח' תל הגלה ג' תל הסוד ודרך ג' למדות תלו יורד העל מן הממים ותס סיחקין מן לגדיקים : לכור ג' תל היסוד שהוא הסלים שע"י תוא כותן מזון לכלתו . הרי ח"י לצורות :

הנצח

ממנו יולתי' ג' למדות ח' תל הסוד ודרך שס ככללים כלה בסוד והוד בכלה וע"י שכיתס כתבטל הזרע קודס יריתתו תל היסוד : לכור ג' תל היסוד הרי ד' לצורות :

ההוד

ממנו יולה לכור ח' תל היסוד. הרי כ"ח לצורו' :

היסוד

ממנו יולה רק לכור תחד תל המלכות ולפי שזה הלכור הוא דק מאוד לכן כל התורות כיון שבאו תל היסוד תזדווגו ותעלי' זי' לנוקבא. ח' תל שביתה ודרך זה מתעלי' התכמה בציכה ובינה בתכמה ותסד תל ג' תל התסד וד"ז יורד הממן הטוב ביופי תזקן זקן תתרן ביורך על פי מדותיו : לכור ג' תל הגבורה להמתיק הדינים שבו לפי שמורת הדין גוה בחכמ' ותין הדין כמתק תלא בשרשו : לכור ד' תל התי"ת בקוד ממשל ח"ל כח תלא בבן מכמה הוא קוד כ"ח מ"ה והת"ת הוא שם מ"ה וסנן. הרי ז' לצורות :

הבינה

ממנו יולתי' ב' למדות . ח' תל הגבורה ומתקה לתוה דרך שם יין תמשמה להתקיע הדין שבו ולעורר התחבי' לשוך תזיווג ונס דרך שם מקבל עוז וגבורה להלחם בלרבו תשר שבעבין כשעור מתוך ומחלים כח תקליפות ותין להס יניקה מתוה הציכה: לכור ג' תל החסד לעורר התחבה בקוד התנוק דכתיב וימיו מחנקי. לכור ג' תל התי"ת נשעורת שעטרה לו תמו ציוס תחוכתו וכו' והבן . הרי עשרה למדות :

החסד

ממנו יולתי' ב' לצורות . ח' תל הגבורה להחלים כח הדין שבו - בקוד מיס עכציס תת תתם וכתיב ויקח תדיתס תת תמלכת ותת סתם בידו . ודרך זה ככללין התסד בגבורה וגבורה בתסד בקו"ס עוז בידך וגבורה בימינך: לכור ג' תל הגלה בקו"ס כעיתות בימיך כלה: לכור ג' תל התי"ת ומשס יוכד תל פומא דתמת בקו"ס ותוא יסוד משס תת

סוף המדריגות: א"כ החכמה אינו מקבל א ר העצמות של הכתר רק זה האור חדש שיוצא ממנו ולכן החכמה נק' בריאה שבאצי' שזהו בריאה הדישה אבל עכ"ז נק' בריאה שבאצי' שהרי בבחי' ראשונה כל מקום האצי' עד המרכז של קו היושר ששם קיקע עולם אצי' בכללו כולו נק' אצי' בבחי' ראשונה. אך בבחי' ב' נק' בריאה לכן נק' בריאה שבאצי': ולפי שחו"ב כהדא שריין ולית רעותיה פסיק מניהו ובינה מקבלת אור העצמות של חכמה לכן שניהם הו"ב הם סוד בריאה שבאצי' והת"ת הכולל גם הו"ג ובכללן גם נהי"ם שהרי כבר נת' שהאורות של ו"ק כלולין זה מזה א"כ יש בחג"ת גם נהי"ם. ובנהי"ם יש חג"ת. והם סוד ז' וז' מוצקות שהם סוד חג"ת בכללות נהי"ם הם סוד ז' נרות ונהי"ם בכללות חג"ת הם סוד ז' קני המנורה. א"כ הם נחלקים לב' מדריגות מדרינה הא' שהם חג"ת הם מקבלים מן חו"ב ע"י הזיווג אור הדש היוצא מתוך זיווג שלהם לכן נקראים יצירה שבאצי' כי יצירה הוא יותר מוגלם מן בריא' כמבואר מתוך דברי הזוהר בסי"ה יוצר אור וכורא חושך: ומדרגה הב' שהם נהי"ם מקבלים מחג"ת ג"כ אור חדש מזיווג זו"נ ונק' עשיה שבאצי'. שמלת עשיה הוא יותר מוגלם מן יצירה אבל כולם הם אצי' בבחי' ראשונה כמו שכתבתי לעיל. והוא סוד שיר פשוט שיר בפול שיר משולש שיר מרובע בסוד שם הוי"ה כזה. י' ה"ה ו' יה"ו שאות ו"ד הוא סוד שיר פשוט סוד הכתר שהוא אור פשוט כמ"ש כמה פעמים ה"ה הוא סוד שיר כפול שהוא סוד חו"ב שהם סוד שיר כפול דכתרא נפקין וכחדא שריין יה"ו הוא סוד שיר משולש שהם חג"ת שהם משולשין. ובהם סוד יה"ו כמבואר מתוך דברי הזוהר הוי"ה הוא סוד שיר מרובע שהם נהי"ם שהם סוד ד' רגלי הכסא כי חג"ת הם סוד כסא לחו"ב כנודע והם ד' רגלי הכסא וג' עולמות בריאה יצירה עשיה שהם למטה מן כלל עולם האצי' יתבאר לקמן. כן הוא דעת כמה חכמי האמת: אבל מתוך דברי האריז"ל סבואר באר היטב באופן אחר שד' חלקי האצי' הם נגד ד' אותיות הוי"ה היינו י' שרומז אל החכמה כמ"ש כבר כמה פעמים בסוד כולם בחכמה עשית שהוא סוד יו"ד כמ"ש כבר הוא חלק אצילות שבאצי': והכתר נכלל בשם אין סוף לרוב העלמו ואין שום אות מורה עליו רק קוצו של יו"ד כמ"ש כבר: והטעם כי החכמה מקבל אור העצמות של הכתר בסוד כי עמך מקור חיים הנאמר על החכמה שתמיד המקור במעיין כמ"ש כבר ולכן הוא סוד אצילות שבאצילות. והבינה היא סוד הבריאה שבאצי' כי הבינה אע"ג דלא פסק"ר רעותיה מניהו עכ"ז אינו מקבל עצם האור מהכתר רק אור חדש מזיווג כתר וחכמה שהם דמיון דכר ונוקבא כמבואר מתוך דברי האריז"ל שהחכמה היא נוקבא אל הכתר ולכן נקרא חכמה לשון נוקבא ולא חכם. ולכן הבינה היא סוד בריאה שבאצי' והת"ת בהכללו כל הו"ק שהוא מקבל האור מזיווג חכמה ובינה נק' יצירה שבאצי' והמלכות היא סוד עשיה שבאצי'. כן הוא מבואר מתוך דברי האריז"ל: א"כ הב' דעות הנ"ל הם מחולקים בג' דברים. הא'. שלפי דיעה הא' החכמה הוא סוד בריאה שבאצי'. ולדיעה הב' החכמה הוא אצילות שבאצי': הב'. לדיעה הא' הכתר הוא סוד אצי' שבאצי' ולדיעה הב' הכתר הוא נכלל בשם אין סוף: הג' לדיעה הא' רק חג"ת הם סוד יצירה שבאצי' ונהי"ם הם סוד עשיה שבאצי'. ולדיעה הב' כל הו' קצוות הם סוד יצירה שבאצי' רק המלכות היא סוד עשיה שבאצי' והם נגד ד' אותיות הוי"ה י' חכמה אצי' ה' בינה בריאה ו' ששה קצוות יצירה ה' אחרונה מלכות עשיה: וכדי להשוות הדיעות שיהיו כולם עילים בקנה אחד נלענ"ד עכ דרך זה. כי הנה נתבאר שחכמה ובינה נחלקים לב' פרצופים כ"א מהם היינו החכמה נחלק לב' פרצופים אבא עילאה וישראל סבא. וכן הבינה נחלקת לב' פרצופים אמא עילאה ותבונה וכל ב' פרצופים הן העליונים הן התחתונים כולם נקראו בשם חכמה ובינה כמ"ש כבר. וכן הת"ת נחלק לב' פרצופים שהם ישראל שהוא סוד זעיר וכת זוגיה שהם סוד ת"ת ומלכות עילאין והוא כנגד חקק חג"ת של זעיר כמ"ש כבר ולמטה ממנו יעקב וכת זוגיה כמ"ש הכל למעלה: והנה מבואר מהוך דברי האר"י ז"ל שאבא ואימא עילאין שניהם נכללים בשם חכמה כי חכמה הוא סוד י' וממנו יוצא ו"ד שרומז אל אימא שהיא סוד ה' סוד ד"ו כמ"ש לעיל הרי כי אימא נכלל באבא. וישראל סבא ותבונה הוא להיפך כי היא נקראת עטרת הפארת בסוד ה' ד' על י' שהוד' מעטרת אל הי"ד כמבואר מתוך דברי האריז"ל. והנה או"א עילאין הם מקבלים אור הכתר עצמות בסוד הכתוב כי עמך מקור חיים הנאמר על החכמה והבינה כלולה בו ושניהם מקבלים אור הכתר אור העצמות: וישראל סבא ותבונה שכלולים בשם בינה כי הוא נכלל בה מקבלים אור מן זיווג או"א עילאין וכן הוא בת"ת וכל': ובזה יבואו ב' הדעות על מכונם שמה שמבואר בדברי האר"י ז"ל שהכתר הוא נכלל בשם א"ם הינו במקומו אבל בהתפשטו באו"א עילאין אור עצמותו שנקרא ג"כ בשם כתר הוא האצילות. ולפיכך אמר שהחכמה הוא סוד האצילות הכוונה על או"א עילאין ששניהם כלולים בשם חכמה ושם מקור החיים לכן הוא נקרא אצי' וזה שאמר שהכתר הוא האצילות הכוונה על התפשטו' אור עצמותו באבא ואימא שהוא נק' ג"כ בשם כתר. ומה שמבואר בדברי האר"י ז"ל שהבינה היא סוד בריאה הכוונה על ישראל סבא ותבונה ששניהם נכללים בשם בינה והם מקבלים מזיווג או"א עילאין לכן נק' בשם בריא' וז"ש שנם החכמ' הוא בריאה ר"ל על ישם שהו' נ"כ סוד חכמ' שהו' סוד בריא' כנ"ל ומה שמבו' בדברי האריז"ל שהת"ת בהכללו ו"ק נק' יצירה. הכוונה על חלק עליון שהוא ישראל וכת זוגי' שעומדים בחג"ת דז"א שהוא יצירה והוא מכוון עם דיעה הא' שחג"ת הוא יצירה. ומה שמבואר בדברי האריז"ל שמלכות היא עשיה היינו חלק התחתון שבז"א שהוא סוד יעקב ובת זוגיה. והוא מכוון ג"כ לדיעה הא' שהרי הם כוללים לנהי"ם של ז"א: ומה שקורא האר"י ז"ל להלק העליון רק בשם ת"ת ולחלק התחתון רק בשם המלכות הוא נ"כ ע"ד או"א ו"ם ותבונה כי נודע שבת זוגי' של ישראל שהוא חלק העליון של ת"ת הוא לאה שעומדת במקום חג"ת. ונתבאר כבר כי לאה אינה נקודה מן י"נ רק הארה בעלמא וא"כ היא טפלה אליו ולכן נק' בשם ת"ת לרבו אבל חלק התחתון הוא להיפך כי רחל היא נקודה גמורה מן י"נ ויעקב הוא רק הארה בעלמא והוא טפל אלי' ולכן נקרא בשם מלכות לגבה. ובזה יתורץ לך קושיא עצומה ותמי' גדולה מה שיש לחמוה על דברי האר"י ז"ל שאמר שחכמה הוא אצילות ובינה היא בריאה הרי כבר נודע שחו"כ בחדא שריין ומתחילין בשוה מן כתפי' של א"א וגירן א"א נעשה כהר לשניהם ושניהם מסתיימין בשוה שהוא כנגד טבור א"א א"כ איך יחשב החלק החכמה לאצילות וחלק הבינה לבריאה שהרי שניהם עומדים בשמה א' במקום אצילות בשוה. וגם שאמר שהת"ת בהכללו ו"ק הוא יצירה ומלכות לבד עשי' הרי מבואר מתוך דברי עצמו כמ"ש לעיל שעמידת המל' הוא כנגד נהי"ם ועור למעלה בב' שלישי ת"ת שלו. ואם הנה"י שלו הוא יצי' איך יחשב המלכות לעשי'. אבל לפי דבריהו הנ"ל יונעם בשוב טעם והוא נכון והבן כ"ז. הרי נתבאר לך סדר השתלשלות העולמות עד עילם אצילות ועד בכלל עפ"י התיקון שהוא נקרא עלמא דמתקלא. הכוונה שנתקנו בדיוקנא דאדם שהוא בסוד ג' קוים ימין ושמאל ואמצע

ואמצע שהוא סוד המתקלא כף זכות וכף חובה וחק מכריע בנתיים כמבואר בברייתא דא"א שהוא עיקר התיקון שע"י הקיום נעשי' בסוד רה"י כמ"ש לעיל וע"י ההתלבשות שהוא סוד מעשה מרכבה שזה נעשה מרכב וכמא לזה וזה לזה עד עילת על כל העילות שהוא רוכב עליהם ומתלבש בהם ונעשה נשמה להם והם נק' כלים אל עילות על כל העילות ופיעל בהם כרצונו. ואי ח"ו אסתלק מהם נשארים כלים יבשים וכבר נתבאר זה. ועתה נתחיל לבאר סדר השתלשלות נ"ע בי"ע ונפתח לו פתח בס"ע:

פתח ט' דרך א' בו יתבאר סוד נ"ע בי"ע

כתיב כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו: בזה הכתוב נרמזו כל הד' עולמות אבי"ע כי מלת שמי כבר נת' כמ"פ שרומז למדת המלכות והוא סוד המלכות אשר היתה גנוזה בא"ס אשר בתוכה נבראו כל העולמות אשר הם שמו של בעה"ר שאין לו שם ותואר כמ"ש הכל בשער א' רק הוא נק' עפ"י פעולותיו שהוא פועל ע"י המדות המיוחדות הן לשכר והן לעונש ונק' עפ"י השמות המיוחדים אל המדות כמו שמבואר בזוהר והוא דמיון הנשמה שפעולות בגוף האדם ע"י האברים המיוחדים כ"א לפעולה המיוחדת. והאברים הם כלים אל הנשמה כי אין אומן בלא כלי ובהסתלק הנשמה מן האברים אזי כולם בטלים ממלאכתם. כן הוא דוגמתו בעילת כל העילות שהוא מתלבש במדותיו ופועל בהם עפ"י רצונו ובהסתלק מהם נשארים כלים יבשים בסו"ה ונהר יחרב ויבש וכן המדות נק' שמו של עילת על כל העילות. ואל תמעה בדברי מה שאני אומר שהמדות כ"א מיוחד לאיזה פעולה ואז הוא נקרא ע"ש הפעולה. שלא תאמר ח"ו שאותה מדה פועלת לבדה בלתי המדות אחרות. שא"כ יהיה זה ח"ו קיצוץ בנטיעות לעשות אותה מדה רשות בפ"ע ויהיה נתפרדה חבילה שלא יהיה בסוד וה"י כמ"ש כבר אלא הכוונה שכל מדה מיוחדת לאיזה פעולה הוא כן כמשארז"ל כל הרוצה להחכים ידרים הרוצה להעשיר יצפין אך כל דמדות נכללים בו המדה ונותנים לה כח לפעול אותה פעולה אך שזו המדה המיוחדת לאותה פעולה ע"י היא ההנהגה לעורר אותה פעולה וכל המדות מסייעי' לה. כמו שמבואר בברייתא דאברהם אבינו בסוד יצירה שכל אות מיוחד לאיזה יצירה ואז זה האות זהנהגה על ידו והוא הולך בראש וכל אותיות כלולים בו כמו שמבואר שם וכמו כן מבואר מתוך הברייתא דברי ישמעאל שא' כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא כמבואר בדברי האריז"ל: והנה כל העולמות הן בכלל הן בפרט נחלקים לד' עולמות אצי' בריאה יצירה עשיה נגד ד' אותיות הוי"ה כמ"ש היינו אם נחשוב כל העולמות בכלל הרי עולם הראשון שהוא עולם המלבוש הוא סוד י' שהוא נגד אצי'. ואדם קדמאה סתימאה כבר בארנו שהוא סוד אדם דבריאה והוא נגד אות ה' ראשונה. וא"ק שכולל כל השהירו סתם כבר בארנו שהוא נקרא אדם דיצי"רה והוא כנגד אות ו' וכמו שא"ק זה כולל ג' עולמות שגוסו תוך כדור השהירו סוד היצירה וראשו כבר אמרנו שעלה למעלה בין נצח הוד דאק"ס סוד הבריאה והגליו מתפשטים למטה בעולם אצי' הרי הוא כולל ג' עולמות כי סוד ו' הוא סוד בריה התיכון המבריח מקצה אל קצה. בסוד הסולם שראה יעקב שהוא סוד ו' מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה כן הת"ת של עולם אצי' שהוא ג"כ סוד יצירה שבאצי' כמו שכתבתי לעיל הוא כולל ג' עולמות שראשו בין נצח הוד יסוד דאימא שהוא סוד בריאה והוא עצמו סוד יצירה ונצח הוד יסוד שלו מתלבשים במלכות סוד עשיה דאצי' וכן בפרסות העולמות כמו שאכתוב לקמן ולכן שיעורו של אות ו' תלת יודי"ן כמבואר מתוך דברי הזוהר והבן: והנה עולם האצי' וכל מה שלמטה ממנו נחשב לגבי עולמות שלמעלה לעולם העשיה הרי כל העולמות בכללן נחלקים לד' בחינות. ובפרטן אתה מוצא גם כן שכל עולם נחלק לארבע בחי' הנ"ל כמ"ש כבר. וכבר נתבאר שלעולם המלכות של עולם העליון מתלבש בעולם התחתון היינו שנעשה עתיק לעולם שלמטה ממנו כמו שהמלכות דא"ק נעשה עתיק לעולם האצי' כן הוא בכל עולם ועולם לקיים מה שנא' ומלכותו בכל משלה ולחבר את האהל להיות בסוד האהדות ופופו נעוץ בתחלתו כמו שאכתוב לקמן: ונודע כי המלכות נקראת כבודו בסו"ה מלא כל הארץ כבודו: וכתיב השמים מספרים כבוד אל כמבואר מתוך דברי הזוהר. ובאלה הדברים נבא לביאור הכתוב שהתחלנו בראש הפתח כל הנק' בשמי הכוונה כל העולמות כולם נכללים בשמו של בעל הרצון שהוא פועל בהם פעולתו כפי רצונו ונק' בהם על שם הפעולה. וכל העולמות נחלקי' לד' בחי' שהם ככבודו סוד המלכות שנעשה עתיק שהוא סוד האצי' בראתיו הרי בריאה יצרתיו הרי יצירה אף עשיתיו הרי עשיה ובזה ניתוסף מלת אף הרומז למטרא אחרא כמבואר מתוך דברי הקנה לפי שבעשיה שם הוא עיקר מדור הקליפות כמ"ש לקמן:

ועתה נבא לביאור הנ' עולמות בריאה יצירה עשיה כי אמרנו שהמלכות תמיד מוכרחת להתלבש בתחתונים שהוא סוד מיעוט הירח כמ"ש בשער האותיות וכדי לקשר עולם אל עולם להיות האוהל אחד. ואמרנו שהמלכות נקראת שמי וכתיב זה שמי לעלם סוד אסתר לישנא דאסתרתא שהיא מתעלמת ומסתתרת בנ' לבושין והיא כל כבודה בת מלך פנימה שהיא סוד בת עין שסניב לה נ' נוונין שהוא סוד נ' נוונין דקשת כמ"ש בשער האותיות: והוא סוד רז' דאורייתא דאתקרי תורת ה' תמימה ואית לה נ' לבושין שהם ששם רמז דרוש ועם כוד הוא פרד"ס הוא הפרד"ס שמשתעשע בו הקב"ה. וכנגדם ד' בחי' בתורה טעמים נקודות תגים אותיות שהם כנגד ד' אותיות הוי"ה שהם סוד ד' עולמות אבי"ע ומזה נתהווה מחמת השלשה לבושין דילה נ' עולמות בי"ע כמ"ש לקמן:

ד"ב בו יתי' ענין החלוקה שיש בין נ' עולמות בי"ע

כתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: כי הנה זה הנהר ככר נתב' בשער הא' שזה קאי על חוט שיורד מאור א"ס מן היסוד שהיה שרשו גנוז בא"ס והיסוד נק' נהר כמ"ש בשער האותיות וזה חוט יורד מן העדן הם העולמות שלמעלה מן עולם אצילות אל הגן הוא עולם אצי' שעולמות שלמעלה נקרא עדן לערך עולם אצי' ועולם אצילות נק' גן לערך עולמות שלמעלה ומן אצילות ולמטה כתיב ומשם יפרד והיה לד' ראשים כי משם ולמטה נק' עולם הפירוד משא"כ האצילות שנקרא עולם היחוד כמ"ש לפנינו וכל עולם שלמטה נק' כסא לעולם שלמעלה וכל כסא עומד על ד' רגלים כמ"ש לקמן. וז"ש והיה לד' ראשים: ומה שהאצי' נק' עול' היחוד והעולם שלמטה נק' עולם הפירוד אמשול לך משל למטה וממנו תקח דוגמתו למעלה: הנה האדם התחתון האנושי שיש בו כמה אברים ואינם פיעלים רק על ידי הנשמה הפועלת באברים והנשמה שוכנת במוחו של אדם והוא המחשבה שעל ידי המחשבה פועל אדם כל פעולותיו והנה זו המחשבה אף שהיא שוכנת בראשו היא מתפשטת בכל האברים שפועל בהם והמחשבה דבוקה בפעולה שאם יצא אדם לאכול או להקוך או כיוצא בזה

בזה אינו צריך לחשוב איך יפתח סיו לאכול ואיך יעשם בשיניו ויבלע בגרונו וכן אינו צריך לחשוב איך ישא רגליו להלוך רק המחשבה דבוקה באותו אבר המיוחד לאותה פעולה והמחשבה דבוקה במעשה אף שהמחשבה היא ראשית הפעולה והמעשה הוא סוף הפעולה הראשית דבוק בסוף והסוף דבוק בראשית והבן זה ליקח דוגמתו למעלה כי החכמה שהוא סוד המחשבה מתלבשת תמיד במלכות שהיא סוד המעשה כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל שתמיד החכמה מתלבשות במלכות וע"י היא פועלת כל הפעולות כן הוא בכל העולמות ובכל הפרצופים ובכל הספי' . ונחזור אל המשל הקדמוני שהמחשבה תמיד דבוקה במעשה. ופשיטא שאין צריך דיבור היינו שיצוה האדם לפיו שיאכל ולהגליו שילכו וכיוצא בזה כי המחשבה דבוקה באותו אבר לפעול פעולתו ע"י המחשבה הדבוקה באותו פעולה : הרי כי המחשבה מתייחדת בכל האברים יהוד גמור אבל כשרוצה אדם לפעול פעולותיו ע"י אדם אחר שהוא נפרד ממנו כמו המלך עם עבדיו אף שהם עבדיו ונכנעים תחת ידו לעשות כל פעולתיו עכ"ז אינם פועלים ע"י מחשבתו כי אין מחשבתו דבוקה בהם והם נפרדים ממנו ולכן צריך לדיבור ואז יגזור אומר ויקם . ואתה חכם תדמה הנמשל למשל כי אין צריך יותר להרחיב הביאור. ובזה תבין מה שאמרו רז"ל שישראל הקדוש ברוך הוא בעצמו דן אותם אבל האומות הוא דן אותם על ידי שבעים שרים שלמעלה דכתיב יפקוד ה' על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה באדמה . שהוא פוקד ונזר על השרים לעשות משפט מלכי האדמה. אבל בישראל כתיב מלפניך משפטינו יצא והוא עפ"י סוד הנ"ל כי ישראל נקראים אברים אל השכינה כמבואר בזוהר והוא כמו נשמה אליהם שנשמת ישראל הוא חלק אלוה ממעל והיא מתייחדת עם האברים ואין צריך לנזוז אומר רק שמחשבתו פועלת בהם והמחשבה דבוקה במעשה. אבל או"ה שנשמותיהם מס"א דאינון נפרדים ואין נכללים ברוא דאדם לכן צריך סקידה והבן זה. הרי כי עולם אצילות שיש שופע אור א"ס שהוא סוד רזא דמחשבה כמ"ש כבר המחשבה מתייחדת בכל הספי' של עולם אצילות שהם אברים של אור א"ס . ולכן נקי עולם היחוד אבל העולמות שלמטה נקרא עולם הפירוד ובזה תבין מ"ש בזוהר עלמא דלעילא דאיהו אצי' איהו וגרמיהו חד בהון ומה דלאו הכי בעלמא דלתתא דלאו איהו וגרמיהון חד בהון ' והוא מובן עפ"י הדברים הנ"ל . ועתה נבאר ענין הפירוד בנ"ע וההפרש ביניהם ונתחיל לבאר .

הנה כבר אמרנו שהמלכות דאצי' שהיא סוד רזי דאורי' יש לה ג' לבושין. והג' לבושין הם הא' הוא לבוש מן עצמותה היינו מן אור החיצון שלה : ועלי' נאמר לא תחבול שמלתו ובתי"כ כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לעורו. לבוש הב' בא לה מן זעיר בעלה בס"ה שארה כסותה ועונתה לא יגרע . לבוש הג' בא לז"נ ביהד מן הבינה בסוד הכתוב על נוזלי' ירחף ישריש כנפיו ויקחהו . שהבינה פורסת סוכת שלום ומכסה אותם בכנפים לבל ינקו מהם החיצונים ולבל יסתכלו בהם הרע עין . שהם ת' איש אשר לעשו שהם סוד ר"ע עי"ן במספר השוה כי כבר בארנו שהקליפות נתהוו מן הסיגים של ז"נ שמהם נעשו זו"נ ומהסיגים שלהם נעשה הקליפות כמ"ש כבר אבל מן ג"ר לא נעשה מהם קליפות כי אף שנפלו מהם הגובלות מן אחוריים שלהם הרי נתבאר שלא נפלו למטה במקום הקליפות רק שנשארו בעולם אצי' ולכך אין יניקה לחיצונים מן ג"ר . ולכן כשהיא מקפת אותם בהאירה שלה אין כח לחיצונים לינק מן זו"נ . ועוד טעם אחר כי תרע שהאורות שלמעלה כבר נתבאר שיש להם ב' בחי' היינו אור פנימי ואור מקיף ואור הפנימי הקטן מלביש לגדול והגדול הוא נעשה מוח אל החיצון שהוא קטן ממנו כמבואר בזוהר . והיינו כמ"ש כבר כי החכמה מלביש את הכתר והבינה מלבשת לחכמה והת"ת מלביש לבינה ומלכות מלבשת לת"ת א"כ הרי המלכות היא החיצונה שבכולם. אבל אור המקיף הוא להיפך שהגדול מקיף את הקטן והוא בדרך זה שהמקיף של המלכות היא הפנימית והיא סמוכה אל אור הפנימי של המל' ומקיף של בינה מקיף למקיף של ת"ת וכן כולם עד שמקיף של כתר הוא מקיף את כולם . והנה עמידת הקליפות הוא בין אור פנימי של מלכות ובין אור מקיף שלה. ופניהם אל אור הפנימי שלה כי לא יוכלו לעמוד פניהם נגד אור המקיף שגדול ואורו מאוד ומסמא את עינהם ולכן הוכרח להיות עמידתן שם ומקיפין אות' סביב כסו"ה סביב רשעי' יתהלכון וכתי' וסביביו נשערי' מאוד שהוא סוד הר שעיר יריעת עשו. ואם לא היה זה הלבוש של הבינה היו יכולין להסתכל באור פנים של המלכות כי אורה מעט ועוד שהנחש כרוך על עקיבה לכן הוצרכה הבינה לעשות לה לבוש מאור החיצון של החיצון שלה שהוא מסך עב וגם הוא מפסיק בין אור פנימי של המלכות לבין הקליפות ולא יכלו לינק וליהנות מאורה . והנה אלו הג' לבושים מתפשטים הארתם גם למטה כמ"ש לפנינו היינו שלבוש הבינה מתפשט למטה ומקיף את זו"נ מראשם ועד רגלם ועד בכלל שהוא עד קרקע האצי' שזה קרקע האצי' הוא סוד שמים של עולם הבריאה : ומה שנשאר מזה הלבוש שהרי זה כלל גדול שהגדול יש בו כח להתפשט כנגד כל מה שלמטה והיה יכול להתפשט עד למטה כל עולם העשיה ג"כ רק שהוצרך זה הלבוש בבואו לקרקע האצי' שהוא שמים של הבריאה להתקפל למעלה ולעשות ממנו סוד מעקה בסו"ה כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך כמ"ש זה הסוד בשער האותיות : והנה זה הלבוש של הבינה נחלק לג' חלקים שמה שמקפת את זעיר עד ראש המלכות שעמידתה בשליש ת"ת של זעיר הוא נק' סוד טלית וממנו יוצאים הארת אבא כי לעולם הארת אבא מתלבש בתוך הארת אימא והם נוטפים למטה והם סוד הציצית והם מכסים את ראש המלכות ולכן בציצית יש ל"ב חוטין נגד ל"ב נתיבות חכמה והוא סו"ה ויקחני בציצית ראשי שהם סוד השערות כמ"ש סוד זה בשער האותיות וזה החלק נעשה מאור החיצון שבחיצון של חב"ד דבינה . וחלק ב' הוא מה שמקפת את הגוף של ז"א ומלכות וזה נקרא לבוש כי כן דרך הלבוש להלביש מן הכתפיים עד סמוך סיום הרגלים וזה נעשה מן גו"ת דבינה . וחלק הג' שמכסה את הרגלים ונם למטה תחת הרגלים זה נקרא מנעלים בסו"ה מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב: כמו שמבואר בשער האותיות . והנה כללות של זה המלבוש של ג' חלקים נק' חשמ"ל שהוא מלבו"ש במספר השוה : כמבואר מתוך דברי האריז"ל : והנה מזה המלבוש שהוא מתפשט תחת רגליהם של זו"נ נעשה מסך מבדיל בין האצי' לבריאה והבריאה מקבל אור האצי' רק דרך מס"ך שהוא סוד ק"ך צירופי אלהים המשתלשלים מן חיצוניות הבינה . והנה מלבוש הב' של המלכות שבא לה מן הת"ת זה יורד ומתפשט דרך הבריאה עד למטה ומלביש לז"נ דבריאה ג"כ ע"ד הנ"ל ומה שתחת רגליהם מזה נעשה מסך מבדיל בין עולם הבריאה לעולם היצירה . ומה שהיה ראוי להתפשט ג"כ למטה עד סוף העשיה נתקפל ג"כ למעלה ונעשה ממנו ג"כ סוד המעקה שעל גג היצירה . ובזה תבין ההפרש שיש בין אצי' לבריאה בענין יניקת החיצונים שלמעל' באצי' כתיב לא יגורך רע שישם אין יניקה להחיצונים כלל לפי שהמלבוש שבא מן הבינה הוא מקפ' אות' ששם אין להם

אחיזה כלל משא"כ בבריא' שהמלבו' הוא רק מלבו' הת"ת ששם יש להם מעט אחיזה כמ"ש כבר : והנה מלבוש הנ' של המלכות שהוא לבוש מעצמותה זה יורד ומתפשט גם כן למטה ומקפת את זו"נ דיצירה ומה שתחת רגליהם נעשה מסך מבדיל בין היצירה לעשיה : ובזה תבין ג"כ ההפרש בין בריאה ליצירה וכן בין יצירה לעשיה כי מבואר מתוך דברי האריז"ל שבעולם האצי' אין שם קליפה כלל . ובעולם הבריאה יש קליפה אבל הם מועטים והקדושה רבה עליה וגם אינם מעורבים. ובעולם היצירה הם שוה בשוה אך שאינן מעורבים לפי שעל כל פנים יש להם לבוש מלכות דאצי' והוא מפסיק בין הטמא והטהור . אבל בעשיה הם מרובים מן הקדושה וגם הם מעורבים לפי ששם אין שום לבוש לזו"נ דעשיה להיו' מפסיק ביניהם : הרי כי עולם הבריאה מקבל אור האצי' שממנו בא החיות לכל העולמות שלמטה שזולתו אין להם חיות מעצמותם כמ"ש לעיל והבריאה מקבל רק דרך מסך אחד ובקירוב מקום לכן גם הבריאה נק' קודש והמסך המבדיל בין אצי' לבריאה נק' פרכת המבדיל בין קודש לקודש קדשים ועולם היצירה מקבל דרך ב' מסכים וביחוק מקום מן האצי' והוא סוד חולין שנעשו עד מהרת הקודש והמסך המבדיל בין בריאה ליצירה נק' פרכת המבדיל בין קודש לחול ועולם עשיה מקבל האור מן האצילות דרך ג' מסכים וביחוק מקום וגם אור מועט לפי שהמסך המבדיל בין יצירה לעשיה הוא לבוש מלכות שהיא בעצמה סוד אספקלריא שאינה מאירה. והוא סוד חולין סתם : ולפי שהטומאה מעורבת בה נק' חולין של טומאה וזה המסך המבדיל בין יצירה לעשיה נק' פרכת המבדיל בין הטמא ובין הטהור : הרי לך ההפרש בין ד"ע אבי"ע. ועתה נחזור ונבאר אותם ביותר ביאור אך בקיצור נמרץ :

דרך ג' בו יתי' סוד התקשרות כל הד' עולמות

תאנא אימא עלאה מקננת בכורסייא. ושית מסרין מקננין במלאכיא . אימא תתאה מקננת באופן . כן הוא מבואר בזוהר: ולהבינך זאת וכור ואל תשכח מה שכבר נת' בענין השברי כלים של ז"נ תחתונו' של עולם אצילות שבזמן שנפלו למטה נתגלגלו ד' גלגולים. היינו שמתחלה נתגלגלו דרך הפנים ומזה נעשה הכנה לעולם האצי' ואח"כ ירדו יותר למט' ונתגלגלו דרך ימין ונעשה הכנה לעולם הבריאה ואח"כ ירדו יותר למטה ונתגלגלו דרך שמאל ונעשה הכנה לעולם היצירה ואח"כ ירדו יותר למטה ונתגלגלו דרך אחור ונעשה הכנה לעולם העשיה : ולכן עיקר הקליפות הם בעשיה כי כבר נתבאר ששורש הקליפות הוא מן האחוריים : והנה נתב' כי מאלו השברי כלים מהסיגים שהיו מעורבים בהם נעשה מהם הקליפות . ולכן יש הפרש בין כל עולם ועולם בענין אחיזת החיצונים בקדושה שבאצי' שהסיגים שנפלו מן השברי כלים היו מן בחי' הפנים שהסיגים שם מועטים מאוד לכן בעולם אצי' אף שיש מעט קליפה הם אין עומדים למעלה נגד הקדושה רק מתחילין למטה נגד נה"י דנוק' דז"א בסוד רגלי' יורדות מות ושם הם עמידת ג"ר דקליפה והת"ת עומדים למטה בעולם הבריאה נגד ג"ר דקדושה דבריאה. ולפי שהג"ר דקליפה דאצי' אינה קליפה גמורה כי הם ממותקים ועליה נאמר ונונה לה סביב ומתוכה כעין החשמל כמ"ש בדברי האריז"ל. ולכן אמרו שבעולם אצי' אין שום קליפה כמ"ש לעיל בשם האריז"ל. והנה בעולם הבריאה ששם היו הסיגים מבחי' ימין שאף שהם יותר מרובים מבחי' הפנים עכ"ז הם בחי' ימין והם מועטים וממותקים ג"כ וכן הם מתרבים והולכים עד שבעשי' שם הוא עיקר מדור הקליפות הקשים : וד' בחי' אלו הקליפות הוא כנגד ד' קליפות שבאנוז שהפנימי הוא דקה מאור ולפעמים נאכלת עם הפרי שהוא סוד קליפה דאצי' שלפעמים נכלל בקודש ויתבאר כ"ז בשער האותיות: ונחזור אל הביאור שמהסיגים של שברי כלים נעשו הקליפות ואחר שנתברר האוכל מתוך הפסולת ונפרדו הסיגים מן הכלים עלו למעלה כמ"ש כבר שכ"ז שהיו מעורבין ודבוקים בהם היו כבדין ולא היו יכולין לעלות בסוד הלוחות שכיון שפרחו האותיות שהם הרוחניות שהיו בהם מיד כבדו ע"י משה ונפלו מידו ונשברו. והוא סוד הסירכות הדבוקות בריאה שמעכבין את כנפי הריאה לעלות וכנפוף על הלב לקרר החמימות שכלב כמבואר בזוהר. ואחר שנסתלקו הסירכות עזו קול ודבור דרך הקנה והפה וזאז נתקנו הכלים והבן זה : והנה אף שעלו הכלים עכ"ז נשאר רישום מכל הד' בחי' הנ"ל בכל הד' עולמות . וכבר נתבאר שתמיד מן רישום אורות שלמעלה נעשו כלים למטה אע"פ מזה הרישום נעשו כלים בנ"ע בי"ע . כי באצי' הרישום נכללו בכלים עצמן אחר שעלו למעלה נכללו בשורשם . והאור הפנימי והמקיף שלהם וגם כל הענינים שיש בהג' עולמות שהם חיות הקודש ומלאכים ואופנים כולם נעשו מזיווג ת"ת ומלכות אחר שנתקנו . ויבואר כל זה מעט מעט בשער האותיות והנה זה הרישום שנשאר מהשברי כלים שמהם נעשו הכלים בנ"ע בי"ע כבר נגדע שהיה ז' נקודות ולכן לא נתהווה בשום עולם מן נ"ע בי"ע רק ז' כלים . ובנגדם בכל עולם ז' היכלות וז' מדורים כמבואר בזוהר . וא"כ הם חסרים נ"ר רק שהיה להם הג"ר בסוד הצל לבד כי אור של ' ספי' של עולם אצי' מכה דרך המסך ואז נתריאה הצל שלהם למטה בבריאה. והוא כמו הותמא דשעוה . וגם כי המסך עצמו כבר נתבאר שהוא נעשה מלבוש הבינה ובינה כוללת כל הנ"ר כמ"ש כבר . ומזה המסך נעשה הצל בבריאה דמיון כלים לנ"ר אך להשלים להם תשלומין גמורים לנ"ר . וגם שצריך לקשר עולם בעולם ולקיים ומלכותו בכל משלה . וגם מעשם מיעוט הירח שהוצרכה לירד להתלבש בתחתונים כמ"ש בשער האותיות בסו"ה צאי לך בעקבי הצאן וירדה למטה בבריאה דרך המסך המפסיק בין אצי' לבריאה . וגם הבינה שלמטה לה מאורותיה להתלבש ג"כ בתחתונים בסו"ה ותלכנה שתיהן הנאמר בנעמי וותת שתי ההי"ן סוד בינה ומלכות היינו כי ז' תחתונות דנה"י דמלכות דאצי' מתלבשת בנ"ר דבריאה וכל כללות אורותיה כלולים בה ונעשית עתיק אל הבריאה כמו שהמלכות דא"ק נעשה עתיק לאצי' כן זו המלכות דאצי' נעשה עתיק לבריאה ומנצח הוד יסוד שלה נשלמו נ"ר דבריאה והוא סוד סומו נעוץ בתחלתו ועי"ז נתקשר עולם הבריאה בעולם האצי' . ולכן לפעמים תמצא בדברי הרשב"י ז"ל שרומז לספי' הבריאה בשם אלהות לפי שהמל' דאצי' מתלבשת בהם . והיא מתעלמת בהיכל הראשון מלמעלה למטה שהוא היכל קדשי קדשים הכולל גם נ"ר של בריאה הרי הם ד' רגלי הכסא שזה הד' ספירות דבריאה נעשה כסא למלכות דאצי' והם סוד ד' חיות הקודש סוד ארגמ"ן והוא סוד אור סניאל לפי שיורדת דרך המסך הנקרא חשמ"ל כנ"ל שהוא סוד אור סניא"ל במספר השוה הרי ארגמ"ן. וזה החיות של כל הבריאה והמוחין שלהם בא להם מן זה העתיק וזה נקרא אכתריאל י"ה יהו"ה צבאות אלהי ישראל לפי שבא מן מלכות דאצי' שהיא נכללת בסוד אלהות נמור . והז' תחתונות של זה הבריאה נקראו שבעה שרים היושבים ראשונה במלכות ונכללים בת"ת של זו הבריאה והוא נקרא מיטטרו"ן ביו"ד . ובכללו נקרא אמה העבריה שהמלכות דאצי' עובר דרך המסך ומתלבש בהם . בסו"ה איש כי ימכור את בתו דא כנסת ישראל ברתא דקב"ה דא קב"ה כי ימכור את בתו דא כנסת ישראל ברתא דקב"ה

כמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל וכל המזיל באמה דמטרוניתא כאלו מזלזל במטרוניתא כמבואר בדברי הרשב"י ז"ל שאמר מאן דמוציא שם רע על אכתר כו'. והוא רומז על זה הסיד כמבואר שם בדברי הרשב"י ז"ל וכאן הקיצו' יפה. ויתבארו בתוך הדברי' מעט מעט כי על אלו הדברי' כתיב כבוד אלהים רסתר דבר ועל זה אמרו אימא עלאה מקננת בבריאה רומז לכ' דברים כי המלכות דאצילות נקר' אימא עלאה נגד מלכות דעשיה שהיא נקראת אימא תתאה והמלכות דאצילות מתלבשת בבריאה הרי אימא עילאה מקננת בכורסיא שהוא הבריאה שנקרא עולם הכס"א סוד אלהים במספר השוה שהוא סוד המסך כמ"ש לעיל: ועוד כי בינה שנקראת אימא עילאה שורשת ג"כ אורה אל המלכות דאצילות להתלבש בתתונים כמ"ש לעיל: הרי שניהם נכללים במלת אימא עילאה. וזה העולם נקרא עולם הנשמות ושם הוא ג"ע העליון מקום מושב הנשמות וכן עד"ז המלכות דבריאה מתלבשת ביצי' ונעשה עתיק אל היצירה וגם הת"ת דבריאה שלח מאורו ג"כ אל המלכו' ובזה הלבוש הת"ת שיש למלכות דאצי' ככר נתב' שמתששש למטה ונעשה מסך בין בריאה ליצירה ולכן אמרו שיית מסרין מקנין במלאכי' שהוא עול' היצירה שנקר' עולם המלאכי' והחיות והמוחין שבא להם מעתיק שלהם נק' מטרון בלא יו"ד ונק' עץ הדעת טו"ר כי אמרנו שהת"ת דיצירה כולל ג"ע בי"ע א"ב נה"י שלו מתששי' בעשי' מקום הקליפות שהוא רע ויתבאר סוד זה בשער האותיות. וז"ת שלו נק' ז' סיסים ועליהם נאמר כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי. כי מטטרו"ן הוא מלשון משרון שהוא לשון שמירה שהוא שומר את השכינה שמתלבשת בו בימי החול בסו"ה אל תמר בו כי שמי בקרבו בקרבו ממש. והו"ת אלו נכללין בת"ת של זה העולם והוא סוד חנוך בן ירד ונק' נער בסו"ה חנוך לנער עפ"י דרכו וגם כי יזקין לא יסור ממנה כמ"ש בשער האותיות: ושם נ"כ ז' היכלות וז' מדורי' בסוד ז' וז' מוצקות ונק' ג"כ ג"ע שלמעלה אך שג"ע שבבריאה הוא למעלה הימנו כי שם מושב הנשמות וכאן מושב הרוחות ובכללם נק' עבר שהוא סור עברו זקן ביתו המושל בכל אשר לו כמ"ש כ"ז בשער האותיות: וכן עד"ז מתלבשת המלכות דיצי' היינו רק אור עצמותה לבד ונעשה עתיק לעשיה ולא כמו שנתבאר בבריאה ויצירה שבבריאה גם הבינה שולחה אורות' ומתלבשת בזה העתיק וביצי' הת"ת שלח אורותיו להתלבש בזה העתיק. אבל כאן אינו מתלבש בזה העתיק רק איר עצמותה של מלכות דיצי'. והמסך המבדיל בין יצירה לעשי' הוא מהתששי' הלבוש הנ' של מלכות דאצי' שהוא לבוש טעצמותה כמ"ש לעיל. וז"ש אימא תתאה מקננת באופן. כי עולם עשי' נק' עולם אופנים. והחיות והמוחין של זה העולם נק' סנדלפון שהוא שר היער כי העשי' הוא עיקר מדור הקליפות המקבלים מסך התששות הדינים דנוקב' שהם התששות אותיות מנצפ"ך שהוא סוד יע"ר במספר השוה בסו"ה ירמנה הזיר מיע"ר: וסנדלפון הוא מלשון סנדל שנעשה סנדל לשכינ' כמ"ש כ"ז בשער האותיו'. וסנדלפון הוא נ"כ במספר יער. וז"ת של זה העולם כלולים בת"ת של זה העילם סוד אליהו ונק' ז' נעורות הראוי' לתת לה מבית המלך: ושם סוד ג"ע ההתהון שהוא מושב הנפשות ובתוכו באמצע יש שם עמוד חלל שעולה ובוקע המסך המבדיל בין יצירה לעשיה ומשם למעלה לעולם הבריאה ודרך שם עולים הנפשות והרוחות ונכללים בנשמות בשבתות ור"ח ויו"ט בסי"ה והיה מדי חודש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחות לפני ה'. ומשם עולים עד אצ' בסו"ה ג' פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון ה'. ולכן אנו מרבים בימים ההם בהלל ושיר וזמרה לקיים מ"ש

ולא יראה פני ריקם רק איש כמתנת ידו כפי אשר תשיג יד שכלו וכוונתו כפי ברכתו אשר ביךך ה' אותו. ובכללם נק' שפחה: הרי נתבאר ג"ע בי"ע שהם סוד אמה ועבד ושפחה: והנה לקיים סוד הכתוב ומלכותו בכל משלה: הוכרח להיות סוף אורות' של מלכות דעשיה להתלבש בקליפ' ונעשה להם בסוד עתיק בסוד שאמרו ז"ל הוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים. שהם השועלים המחבלים כרמים וזהו החיות של הקליפות. והנה את זה לעומת זה עשה אלהים שיראו מלפניו כי הקליפו' ג"כ צורך גבוה הם להיותם רצועה לרשע לרדות בהם בסוד התכלת שנאמר וראיתם אותו ובכ"ד נחש הנחשת כמבואר בזוהר. וכמו שיש י"ם בקד ושה כן יש י' ספי' בקליפה. וזה ניצוץ קדושה המתלבש בהם הרי י"א זהם סוד י"א יריעות עזים שהם סכסה לאהל ולא אהל וכנגדם י"א ארורים בתורה. וכנגדם י"א סמני הקטורת לפי שעיקר יניקתם מן זו"נ כמ"ש שהם סור ב' אותיות ו"ה שהם בגי' י"א. ועוד יש טעם אחר והוא ארוך מאוד ולכן לא הבאתיו. והנה נתבארו כל הד"ע בקצרה כי יתבארו עוד במקומו רבים בשערי האותיות. ועתה אציגה כל השתלשלות העולמות דרך קצרה והוא סוד מעשה מרכבה:

כתיב

ד"ר בו יח' סדר התלבשות העולמות דרך כלל וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים: ואמרו מהו וידעת היום אלא כמו שהיום הזה מאפיל ומאיר ומזהר ומאפיל ומאיר כו'. ככה תדע את הכתוב גם להודיע סוד התלבשות העולמות וכללותם זה בזה שיש לעתים מיוחדים יום בכל יום שהוא לעומד מיות העולמות ומחדש בעודו בכל יום תמיד מעשה בראשית ע"י כלילות העולמות כמו שהכתוב לקמן ואז נעשה שמש בליס הוי"ה אלהים דכתיב ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים: וזה שאמר כמו שהיום הזה מאפיל ומאיר כו' וכמו שהכתוב לקמן. ולכן לריך לידע סדר התלבשות והשתלשלות העולמות ויהיו תמיד לזכרון בין עיניך שאז תשכיל ותז תלליח:

אור תין סוף הוא עילה לכל העילות וסיבה לכל הסיבות ונמוכו היו כל הנפרטי' של כל העולמות מעלה ומטה ומין דבר יולא חוץ ממנו. ונסוכם נקודה המלכות שהיתה נגוזה בתין סוף שהוא סוד נקודה המלעלית לבדיס ונעשה מקום פנוי לעמידת העולמות וזה המקום פנוי נקרא עילה שהוא שמ"ו ונמספר הסוה והוא ושמו אחד כמ"ש: והנה קדר השתלשלות עד שנעשה עולם המלבוש שהוא סוד נרחשים מעשה נרחשים כבר כתב' ג"כ דרך כלל נקליר כאן בקליר קטן בסוף סער ח': ועתה נבאר דרך כלל רק קדר עולם התיקון שנק' מעשה מרכבה והוא כי אלו הנעידו עילה כתקנו התוכות שהם סוד עולם המלבוש ע"י הרל"ח שערים פנים ואחור וסוד סוד המקיפים ואחור הפנימי של זה העולם סס סוד ד' מלואים ע"ב ס"ג מ"ה ג"ן שים נהס ע"ל תוכיות שהוא סוד הטל הכוסף ממוחא סתימה סוד סורם החכמה כמה שהיתה נגוזה בתין סוף ויהד דרך היסוד שהיה נגוז בח"ם ונתלבש בעולי' שהיתה בניב זה הנעידו נסוד שפה ונפתח הפתח למעלה אלו הנעידו ויהד זה

הטל

הטל דרך קו יוסר עד מלי עסידו עילה ועוד למעה בשיעור עכיז הסכי סל קו היוסר כמו שכתבתי כבר שהוא קוף עולם מלילות וע"י סלא יהד זה הקו לקוף הנהידו להיו' עוכר כל הנהידו עד שיחזור קלתו הסכי להתדבק למעה בח"ם שהרי ח"ם מקיף מביב כל הנהידו עלילה. שהם היה עוכר מקלה הל קלה לח היה כזו הנהידו נמיכת סת"ר מחמת לין קוף המקיף לוחו בשוה בביב: אחל עתה סלא הגיב זה הקו רק בפסק בנחיים ובסחיים למעה מחלי נהידו עילאה ח"כ יש בזה הנהידו נמיכת סת"ר והוא לחתים הגילוי בסוד התכלת שנאמר וראיתם אותו ובכ"ד נחש הנחשת והבן זה: והכה נחתר בזה עולם המלבוש שבעשה בזו הנהידו עילאה ומלאה אח כל הנהידו עילאה לור גדול ולא יכלו להלעייר בזה אחר העולמות כי כל ליור הולרך להיות מוגבל. לכן הוכרח זה העולם המלבוש להתקבל ג"כ מלין נחלין החחור לחורי הסביס כמ"ש ולז בעשה החלי נהידו מקום פנוי לעמידת העולמות והוא נקרא עהידו קחס: ובסה קפי' המלכות סל עולם המלבוש שהיא עומדת למעה נרחש בזו הנהידו בהתלבש נחוכה לור החכמה שהוא רזא דמחבה ע"י היסוד כמ"ש מזה פלטה לור גדול. ומה שהלך החור בביב זו הנהידו בעשה ממנו עשרה גלגלים ונקראו עשרה גלגלים סל מדם קדמאה סתימאה והוא נקרא לפעמים מדם דביליה לפי שהוא עולם בכי הל עולם המלבוש ועולם המלבוש הוא נערך מלילות נגדו. ומן החור ביוד נחוך הנהידו נלהל ממנו י' ספירות וספירות הכתר מלהו סי' ספירות כתחקן ממנו ל"ק לכל הקדומים וכתחקן נסוד ביוקנא קדישא דאדם לפי שבעשה מן לור נחיכת היוסר מה סלין כן מדם קדמאה סתימאה שבעשה מבחיכת לור הגגולי' ולכן כעשה נבחי' ענולים. וזה הא"ק הוא נקרא לפעמים מדם דיליה והוא כולל ג' עולמות סרלשו הסמיכה סהם קוד ענולים ונתחברו ונגליו ונתפשטו למעה עד קוף עולם מלילות הנהידו עולם מלילות הוא נערך עשיה לנגי עולמות סלמעלה. וזה הא"ק ממנו יללו לוחות למעלה דרך הסערות שנרחש והוא בחיכת מלוי ע"ב שגו ובעשה מהם עולמות לתין וסקפר. וגם ולאיס לוחות מהם דרך הפנים ע"י הנקנים שנרחשו ונגופו ובעשה מהם ג"כ כמה עולמות וכולם נקראים לנוסין דיליה. ומלכות סל זה הא"ק בהתלבש בתוכה החכמה שגו ע"י היסוד שלו כתפשטה ג"כ ונתרחב נסוד החומר ליכולי' הרחיבי מקום לחלך ונתחקנה על ידי הלוחות סל מלכין חנירין שעלו למעלה ומן ז' כחיים נמוחות סלהם כתקנה זה המל' נסוד פרלוף שהם ג"ם נמוחות והוא נק' עתיקא קדישא שבתקן ע"י הלוחות שבכנר היו. וזהו לסון עתיקא מלסון זקנה ונס מלטין שבעתק מנריותיו שעלה ג"כ למעלה תוך כת"י דא"ק ונתעלה נתוך מלבושיו כמ"ם לפניו. ג"ר שלו הס קיד ג' ריסין. ל' ריסא דלאו ריסא. ג' ריס' דלא ידע. ג' ריסא דלא מתיידע: וזה כשאר מנולה וככללים בשם רחם מחד ונקרא ריסא דעתיקא דעתיקין. וז' מחחוטות שלו נקרא' עתיק יומין ונקרא' יומי קדם נסוד הכתוב בלא למרמו לשר היה עיני קדם כמ"ם בשערי לוחיות: ומן נקודה חכמה סל י' ספירות שבתחלו בעשיו כתחקן ג"כ ע"י בשעה חכמות סל לוחות ממחכין חגירין ולכן נקרא ג"כ עתיקא ונשם מהם פרלוף שלם. ונקרא ריסא דליין והוא מלבים לעתיק יומין שהם ז' מחחוטות סל מלכות דמ"ק: ומן נקודה הביכה מן י' ספירות שבחלו בעשיו כתחקן ג"כ ע"י בשעה בינות סל לוחות ממחכין חגירין ונקרחה ג"כ עתיקא ונשם מהם פרלוף ונקרחה ריסא דאריך לחפין והוא מלבים לה העיי"ן כולו רק שבשר סל ל"ין שהוא סוד הגלגלחא כשר מנולה: ולחלו ז' פרלופים ל"ין ולחי"ך יש לסס ג"כ סוד ג' ריסין שהם סיד גלגלה. ומחא שחימחא. קדומא דלוילא. וככללין רק ז' ריסין שהוא גלגלחא ומוחא שחימחא והם לה לגו מן לה ורישא דעתיק הוא סוד ריסא דלעילא. כמבואר בזוהר לחור ג' ריסין לחגלפו לעילא לעילא. לה לגו מן לה. ולה לעילא מן לה: ובריסא דאריך נהקנו ז' תיקוני דריסא שהם ג"ע קע"ר ל"ה ונקרא' תיקונים שהם נוכים לה הוא והחור הילא ממנו יולא דרך מלבושים ליכולה שעי"ז יכלו העולמות שלמעה לקבלו והוא תיקון השלי: ועוד כהקנו לו י"ג תיקוני דיקנא שבקרחי' י"ג מכילין דרחמי ונקרא עתיק ונחלא עלאה והכל חלוי בזוהר. ובגרסחו יש ג"כ י"ג תיקוני' שהם סוד י"ג מוחרי דריסא והשערות הכוחפי' מן מחוכי לחסו מלחוכי סלא לנקוח לה החזייס ומגיעים עד ריסא דכחפוי וממס נוטפים טל על לחם זעיר חכפין שבא' שרחסי כמלא על. והס רק ד' חוולי דריסא וככללין כ"ח מעבר ועבר מעבר שהם ד' מחוח סוד ד' מחוח שקל כסף עוכר לכיוכר. ומהס יהיין לדיקיו"ת ת' עלמין דכקופא. כמבואר בזוהר"י ז"ל: וע' חוולי דריסא יוולים דרך פניו עד זעיר חכפין שמהס כעשים לזעיר חכפין ע' תיקוני דיקנא שבמבואר בזוהר: והנה מן ריסוחס סל חכעה וביכה העיקרית בחחקן מהס ג' פרלופים שהס חגח וחימח. ובחלקים כ"ח לב' פרלופים שהס חגח וחימח עלאין ויסרחל קנח וחנוכה והס מלבישין לחריך חכפין מן הכחפיים עד העבור וג' רחמוחת דחריך חכפין כשחרים מגולים והגרון דחריך חכפין בעשה כחר לשניהם נסוד קנה חכמה קנה בינה. ומח"כ בחקנו ז' תיקוני דכלילן מחחוכות מן י' נקודות שבחלו בעשיו ובעשה מהס ג' פרלופים שהס זעיר ונוקבא והלבישו לה החריך חכפין מן עבורו ולמעה. ומחר כך בחפשטו גם חגח וחימח ובחלבשו בלח הוד יסוד שלהס נזעיר חכפין נחופן שכל בגלי הפרלופי' סוין למעה עד קרקע החלילות רק שמחחלקים נרחשים כמ"ם. והזעיר חכפין עלמי בחלק ג"כ לב' פרלופים שהס יסר' ויסירון.

ובקבי'

ומוקצ' ג"כ מתחלקת לג' פרלופים סמס לחם ורחל . ולחה מתחלת מן דעת יסרחל עד סיום פרלוף יסרחל סמוך בסלים ח"ת דעזיר חכפין ומסם ולמעה עמידת רחל ועקביי' סל לחה ככנסים בכתר סל רחל בקוד הכתוב עקב עכוב ילחה ס, וסכיסם עומדין מאחורי זעיר לנפין וכנד פני יסרחל לח יס סום פרלוף וכנד בחינת יסומון עומדים כנד פכיו ממש ג' פרלופים סמס לחה בחי' דור המדבר ויעקב ובנלו בנד חיתן הוא בחינת המעות סל ממש ותחרן . ובנד המחלי בחינת עכו : ורחל לף בעומדת מאחוריו עכ"ז הכח"י סל ז"ח ככנסים בתוכה בקוד המומין וחיא מלבמה לכח"י דזעיר לנפין . וים לכ"ח מן הפרלופים ג' בחינות סמס בחי' חור פכימי ובחינת חור מקיף ובחינת חור פכימי חקטן מלבים לגדול עד סחעחיק הוא לפני ולפנים והכוקבת דזעיר לנפין מבחון כולס . ובחינת חור המקיף הגדול מקיף לח הקטן עד סחעקי' דעחיק מקיפי' לח כולס . ומקיפי כוק' דז"א הוא מבפני' קמוך לחור פכי' סלמ. וצין חור פכי' והמקיף סל כוק' דז"א סמס עמידת הד' מחות חיס לחבר לעבו סמס קוד י"ע עי"ן במקבר הקוה . וכדי סלא יסתכלו בהס עין הרע לריך בקוי סהוח המחמל המלבוש לז"ב ומבקה לוחס מן הי"ע עי"ן ועוד בקוי בכי לבוק' מחור החלון סל ז"ת עלמו בקוד ת"ת מחפיל בעליהו והוח כבהזיווג בעמ' למע' . לבל בקבוע למעל' בחקו' חבל ותיו' סמס חוקף הדיבקי' דחריך לנפין חין לרי' בקוי כ"ז הוא בעולי' חלי' ובחלקו' דרך כלל לה' פרלופים סמס חריך חבל ותיומ ז"ת ובוקבי' . וככללים בד' חומיו' הוי"ם כמ"ק ומסם ה' חלקי בחמ' סמס נפמ רוח בחמש חיס יחיד' ממנ' למעל' . ובחלק החלי' לד' בחי' חלי' בריחה יבירה עסיס . וכולס בחבי' חלי' ומסם יפרד והיס לחרבעה רחסיס : סייטו סבעמ' מבך סחוח בקבל קרקע החלילות והוח בב הבריחה סהוח קוד הסמיס דבריחה ובניב הבב יס מעקה סלא יפול ממנו הכופל במ"ס בשער החומות . והמל' דחלילות מחלבמה בבריחה בחלבמה רחמומות דבריחה ובעמה עמיק לבריחה : ובבריחה יס ב"כ עשר קפירות וחמשה פרלופים כמו בחלילות . ועל דרך זה הוא בילירה וכן בעמיס . וכל עולם נחלק לחרבע כמו בחלילות סייטו חלילות דבריחה בריחה יבירה דבריח' עמ' דבריח' וכן בילירי' ועמי' . והמלכו' דעמי' קוף חורות' מחפבעים בקליפות בקוד הכתוב רבליה יורדות מוח ובעמה עמיק סל הקליפה ומזה הוא החיות סל הקליפות לקיים ומלכותו בכל מקלה: ולף סהיח מחלבמה ב"ס היח סולבת עליהס ולף סריסת כפופה והבנה סלקה לעיל עכ"ז ריסת מבהיב לזבבה . ועל זה הכיוון קדושה המחלבמה בקליפ' כחמר לח המתחות לחל חחר . הכוונה סלא יתכוון ח"ו בחדם להוריד שפע לחותו כיוון בחמרו סהוח כיוון קדושה בעי"י זה הוא מוסיף כח בשורת חחרת רק יכוון להעלותה

מחוך הקליפות חבל ז"ת להעלותה כולה בח"כ יחחרו הקטנה לחברת מתים ועדיין לח הגיע זמן בעולם עד עת קן בבלע בלוע המות בלנלח . רק בע"י כוונתיכו להעלותה הייבו לבדר כלולות מעטו מעטו כפי יכולת החדם וכוונתו ומורם כשמתו כמבואר מחוך דבדי חרב דביבו ילחק לוריי"ח ז"ל בקוד קריחה בחמ בעל המעה : והבה חלו השולמות ים עתים מיוחדים בים לסם עליה בעולמות למעלה הייבו סהבריחה עולה בחלילות ומלבמה לבחי' עסיה ילירה בריחה דחלי' וסס בקוד המועדים סנקראים מקראי קודש כמו סהכתוב כ"ז בשער החומות . והילירה עולה ומלבים לבריחה ז' מחחומות סלהס. והעסיה עולה ומלבים לבלה הוד יסוד דילירה וכשאר מקום בלה הוד יקוד מלכות דעסי' מקום פבוי סמוח קוד מחום סנה כמו שהכתוב בשער החומות: והבה החליות עלמה ים לה ג"כ עליה כמבואר בקפר הכוונות וחז בכללו כולס זה בזה וזה בזה עד שבעסו כולס מחדות גמור והוא קוד יחוד החמיתי בקוד ס' הוא החלבים כי חדע סלעולם כל קפירה סלמעלה הוא בקוד הוי"ס לערך סלמעה והקפירה סלמעה הוא ערך חלבים לנגד קפירה סלמעלה הימבה. ולף החפחרה סהוא עלמו עיקר קוד הוי"ס כמו שהחבחי כשעולה למעלה סל החריך חנפין בקוד יסרחל עלה בחחסבה בקרח חלבי"ס לעיך חריך חנפין כמבואר בזוהר. ובדברי החר"י ז"ל : והטעם בזה שלמעה הוא מקבל מן העליון רק בחינת החחוריים סל מעלה סחרי הקטן מלבים חח הבדול ח"כ הוא יוכך מן החלוקי' סהוא קוד לחחוריים הוא קוד המלוי. דרך משל החבמה הוא קוד י"ד בביבה יוכך מן ג' חומיות ו"ד בהוא המלוי בל י"ד כמו שהחבחי כ"ז לעיל . והמלו"י הוא עלמו קוד הכנו"י בהוא קוד חלבי"ס בחקפר הסוה : ח"כ כל קפירה וקפיר' בים בכל חחד בס הוי"ח וכן בכל עולם ועולם כמבואר בזוהר ולחו כל הויי"ן קוין ח"כ דרך משל החבמה הוא קוד הוי"ה וכשהוא בכלל בכתר נעשה בחי' חלבי"ס בגד הכתר הרי כי מן הוי"ה נעשו חלבי"ס וכן כל קפירה וקפירה וכל עולם ועולם שבהבללם יחד נעשה מן הוי"ה חלבי"ס . וזה קוד ה' הוא החלבי"ס והוא בחח בלים . בהוא קוד הימוד החמיתי והבן כל זה :

ובזה נשלם שער השני ובעזרת ראשון ואין לו שני . ונתחיל לבאר שער האותיות . השם יראנו מתורתו נפלאות :

והנה חמובי חחי וריעי חס הייתי רולה לבחר כל הרמזים שיבחו בשער החותיות ולהרחיב בהס הביאור תקלר הירישה לכן קלרתי בחמירים ובכל דק בדמיזה ותחת חכם בים עיניך ולבך בהס . וחס ים לך לב מבכיל חז חבליח וחז חבכיל :

פתח א' בו יתבאר סוד א' בצורתו במנינו ובבנינו

אלף לך בלמה ומחחים לבועדים חת פניו . כתיב בהבריהס לחניהו עליו חבלוס בבלבה קפירים בבדל העולם בקפר קפר וקפור : בלוסה בהס בבנין : בדוך חל חמת חבחן חוהת חמת לזרע יעקב חים החמת לח עבה כן לכל בוי כי כל הבויס כלין כחבבו הבל המת מעבה חעמועים ואין להס לח כחב ולח לבוון רק כל חומה בודים להס כחבים בוכים ומבוכים ולח מלחו ידיהס לרמז בוס רמז בליור חותיות חלבס: לח כן חלק יעקב כי יולר הכל הוא כי חורחיהו הקדוסה בתיב בגילה וכשמחה ד"ך בב"ב חותיות החורה בע"י החותיות יולר הכל הוא והס כלי חומבהו של הקב"ה דכתיב וחחיה חללו חמון ת"ת חמון חלה חומן ולכן כל חות מן כ"ב חותיות החורה מויים בעלמותם בלורתם בחביר' ובבניבה בהוא העבעה בהוא בך, בחבעה ע"י המלוי בלו חייבו כי בח' כמו בהוא בכתב בזה **א** הוא לורתו והוא אחד הוא מביבו וכשחלבה לבעה בבפחייס לריך לקרות חותו בחלותו בהוא ל"ף והוא בביבו: וכ"ח מב בחלקים מויים בודות בדולות ובוטות בבי"ם כ"ח בחקומו כחבוחר בזוהר בהבה : חלק הבלי חותיות בהוא בחלבה בבחה בהבריחת הכ"ל חמר בבלבה קפירים בבדל העולם הייבו ע"י ג' חלוקות החותיות בהס קוד קפר קפר וקפור ובפרם חלו הב' קפרים קפר היח החות כמו שהכתב בקפר בהוא לורתו וזהו בלורה קפר הוח הבחין בהוא בחלוקי בהס כי בחו הוא ע"י מביבו כי"ם. וקפור הוא המבעה והוא חלותו וחזו בבבין בחבחר בבדבי החריז"ל והבן זה: ובלבהס בפוק ל' והוא ס"ס הבי קפ"ר ס"ס הבי קפ"ר וס"ס הבי קפור והבן בל זה. ובתחיל לבחר קוד חת ל' בלורתו :

הנה חות **א** בלורתו בחלק לבלבה חדיבות זו למעלה חזו ובללם כולס רומיס לעתיקא קדישא הכולל ב' בייבין בהס דא לבו חן דא ודא לעילא חן דא והוא בחופן זה : חלק חחד לורתו בזה **א** והס ' ו' ל' קוד בבורה בחקפר הסוה : והוא רומז לריבא דחריך קוד הביבה דביבה חתערין דיבין ומחבה בחבכיס קוד ע"ב בחות בהס בקוד חחבות בהס קוד המזכבה הבדמיזים בב' בקוקים בל קוד בחבות בהס קוד המזכבה הבדמיזים בב' בקוקים בל ויבחו ויצח ויט בחבוחר מחוך דבדי חזוהר. וים בע"ב בחות חלו בי"ו חותיות : חלק הבלי חותו בחלק בזה **א** והס ' ו' ד' והוא בביבו בחבחר בזוהר ובללו בחבחר בזוהר בחות ל' ו' ורומז לריבא דחי"ן קוד החבחה בחוא קוד ' וכולל בחוכו ו' ד' קוד הביבה בהוא ריבא דחריך ולכן בחפרו עבריס ' בפ' בלו ו' בפ' בל חריך רק בה' בפירות בל חריך בגליס יותר בקוד ו' ד' והבן זה : חלק הבליבי לורתו בזה **א** והס ' ו' ' קוד הוי"ה בחות

רחמיס גו רחמיס והוא רומז לריבא דעתיק. הבה לבריך רמיזתו בלורתו . ולחמה לך בחביבו :

אחד הוא רחמון לבל הבפפריס ולחיו לריך לבל הבפפריס והוא עומד בפ"ע והוא מבחמף עם בל הבפפריס ולין בפפר בלעדו : הרי רמזתי לך קוד הג' חלוקי חות ל' הכ"ל . ולומיף ביאור : הבה חמרו בהקב"ה הוא בחד יחיד ומיוחד . הרי לך ג' חלוקי חות הל', ועוד לומיף לבחר חיבוב : הבה בזוהר חמר בהקב"ה הוא ת' ולא בחחד הבחי בלא כל' הבחוף. הרי לך ג' חלוקי חל', בחביבו בפוס בבל ולחה דע לך : ועבחה לרמוז לך חות ל' בבביבו בהוא חלותו :

הנה חמרו חלף ביבה חלף ביבה ומחבפך לפ"ל כי בחלק הרחמון בהוא בחבמה למעלה בחיב ולחלפך ביבה. לבל בחלק הג' בחיב יומב בבחר עליון והוא קוד עומק העלוחה בקו"ח ים בוחך חומך בחבו בהוא קוד עומק העליון החחבחה עמוק עמוק מי ימלאנו ועוד מחבפך פלא והוא המפלית לעבות בקו"ח לעומבם בפלחות גדולות לבדו: הרי רמזתי לך ג' חלוקי הל' בבביבו. וכולס עולים בקבה ל' בהומה חות ל' בלורתו בחביבו ובבביבו לע"ק הכולל ג' ריבין. וכלל זה בקוטו בידך כי תעיד חות ל' בלורה בבם ובבין רוחה לבחר בכולס. ולף בחמלה לפעמים מבואר בחות ל' רוחה לבחר הבפפרי' ע"ז הוא רוחה לבחר בל חומו בפפרי' דוק ותבבה: וכן תמלה לפעמים מבואר בזוהר בחות ל' רוחה לבל ה' בפפרי' בקוד ' למעלה רוחה לג' בחוחות בג' קולי דלים ליה ליו"ד בח"ס בבר. ו' רוחה לו' קלוות. ' תחלה רוחה לחבחה מחלה חבבח עילחה בחלים בחחה קוד חבמת בלמה בלמה. ע"ז חס יגעת ומלחת בהוא רוחה בזמן בהעולמות ים להס עליה למעלה ולח בחר יהבו לך ולומיים ה"ס מקום בבודו בהוא רוחה לג' ריבין בחמבואר בדבדי החריז"ל והבן זה: וגם חס תמל' לפעמי' בחות ל' רוחה לחג"ח בהן ג' יודי"ן רוחה לב' זרועות עולם והו' רוחה לגוף והוא בקוד בחלחו חחת לרחמי' וימיבו חחבקבי בקוד הקבי והבחיב בל ול"ח חבחבו עמו בחבואר בזוהר. הרי חבואר בהוא בעת הזיווג בלח עולים חג"ח בחקום חב"ד וב"ה' בחקום חג"ח בקו"ח בחת חבחתיך יהיו בבין בחמ"ס לבחן בפחחים הבלים לקרחתיבו. הרי כי גם החג"ח רומזים בל הכתר והבן כ"ז הביב. ובזה יפחחו לך בעבי חורה ותרחה חור בדול בקוד החורה הקס יחיר

עיבינו בחורתו :

ונחזור לביאור הכתוב בהחחלבו בדחק הפחח כי הרי רמזתו בחות ל' בבביבו רוחה לריבא דחריך קוד הביבה וביבה הוא קוד חלבי' עילחה כמ"ס לקחן בקוד בחמרו רז"ל בדחקים בדא חלבים כלו' "לזה "כחה "לקרותו "חלבים הרי לפבין קוד בל"ף בחקפר הסוה. ומן חלבים עילחה בחקפר הבדורה לחלבים בחחה קוד הכמת בלמה בחמרו דחימא עילחה בחלת מחבחה לבדחה דכתיב כחמה כנחה וכתיב ויחכם בלמה מכל חכמי בבי

קדם. נסו"ה ותכבי עוד לך מעשרה בניס. ומסוד כי "פ ג"ן עם " כוללים נמספר בכפ"ם סוד בכפ"י וסגן זה: הרי סהיה כלולה מעשר וכ"א כלול מעשר ומעשר מעשר הרי סוד מלה נרכות נסו"ה עם ה' תלתיך סולל מעמך לל תקרי עם תלת מלה כמ"ם לקמן. הרי הוא בסוד החלף: וכנר כתנחר בנעולם הנריאה סם מחלנסם המלכות דתלי' סהיה סוד חכמה סלמה וגם הניכה סולמת תורותיה ג"כ להחלנם נתחתונים כמ"ם נסוד לימל עילאה מקבלת בכורים"י. ומם נבריאה כנר כתנחר סמיעטרון הוא סוד עמודא דחמלעיתא סל זה העולם ומיעטרון כנר כתנ' סהוא לסון סמירה סהוא סומר לת דרך עץ החיים סוד מלכות דתלי' סמחלנסם נתוכו : הרי מנוחר הכתוב החלף לך סלמה סהיה סוד המלכות דתלי' סנקראת סלמה סייכו נתלי' סמקנלת חלף סלומים כנ"ל סמקנלת מן כל העשרה ניכים וכ"א הוא נסוד מלה וח נקרא' סלמ"ה סוד הסע"ה סעומדת לחדם והנן זה. ומחים לכוערים לת פריו שהוא סוד מיעטרון סנבריאה סהוא סומר לת המלכות דתלי' סנקראת פריו ו' והוא מקנל רק מן ג' ניכים סהם סוד ניכה ומלי סהם מקנלים נבריאה וכל ג"ן הוא נסוד מלה הרי מחים לכוערים לת פריו. הרי נחנחר לפניך סוד חות חלף נלורתו ומנינו ונבניכו: ועתה נתחיל לנחר כל הסמות וכיוצ סמתחילין נחות ה' ונפתח לסם פתח :

פתח ב' דרך א' בו יתבאר סוד שם אהיה

כתיב כה תאמר לבני ישראל אהי' שלחני: הנה כנר כת' שהם אהיה הוא שם מושלל אל הכתר ולא שם העלם שלו כי מחמת העלמו ורוב דקותו אין לאחר לו שם נעלם רק שם מושלל והוא שם אהי' : והנה התלה כתיב אהי' אשר אהי' והוא רומז לני' אהי"ה ופי' שלי אהי' כוונתו אלי הוא מי שאלי אשר עתיד אלי להתגלות ע"י התורה שלי וזהו אהי' אשר אהי' כמ"ש לפניכו . ואחר שהתלה אמר כה תאמר אהי' שלחני וגו' ותדע כי שם אהי' הוא בני מקומות. ה' נכתר שהוא סוד ה"ח והוא עלמו סוד הניכה כמ"ש כנר. ב' נחי' עלמה סוד הניכה עלמה. ג' נמלכות אי' התחה : אך לעולם רומז נסוד הכתר. והריך הוא סוד הכתר עלמו דכל עולם אלי' כמ"ש כנר. הניכה רומז נזמן שהוא מעטרת לנן הנעים דכתיב נעטרה שעטרה לו אמו : המלכות רומז נזמן שהיה נק' עטרת תפארת דכתיב הנם חיל עטרת נעלה. הרי לעולם הוא רומז אל נחי' הכתר. ולכן אהי"ה נח"ם ב"ם הוא שם הקדוש חלמ"ן ק"ד כת"ר נמספר הסוה ונח"ל ב"ם הוא שם הקדוש לעש"ע שהוא סוד " הויו"ה ו' תהיו"ת " הויו"ה הוא קו"ה וירח ד' כי ק"ר לרחות . ועשר תהיו"ת הוא קו"ה רד"ו סמה ונכללן שם קו"ה ע"ת לעשות לה' . ולח כל העתים קוים כתיב נעת רלון עניינך וכתיב ואל יגע נכל עת ומנן זה : וג' תהיו"ת הכ"ל שלשתן מרומזים נזה הפסוק אהי' אשר אהי'. כי אהי'

הם' רומז אל תחריך ופירושו תכח מחן דתכח . חם"ך סוח רח"ם והוח רחמים הגלוי סוד הניכה ומלח חם"ך נעלמו סוח סוד אהי' נסו"ה ח"ך טוב ליסרחל סמלח ח"ך רומז אל הניכה שהוא סוד אהי'. והכה ד' פסוקים סוא מן תוהיות מכלפ"ך סמספרו ה' מחות הרי ס"ך ועם הא' של ח"ך הוא ממם חם"ר. אהי' לחמרן רומז אל המלכות שנעשה ג"כ נסוד אהי' לריך לעולם הנריאה והנן כל זה :

דרך ב' בו יתבאר סוד שם אל

כתיב אל גדול ה' ומלך גדול על כל אלהים: דע אחי כי שם אל כנר הא' שהוא התחר דכתיב תחר אל כל היום : כי כ"ז שהתחר מתכתה נתחר מ"י מן שם אלהי"ם נסו"ה מי אלה: ואמרו מי אלה שלין רחוים לנרכה. ומן יהו"ה נתחר ו"ה נסו"ה כי יד על כס י"ה ונתחר סוד היו"ם והתחר יכתה ארן . אבל כיון שהגלה תחר אל חז נסלה כל היו"ם והנן זה : ואל יקשה לך מן הכתוב אל זועם . שאחי זעם לח כתיב אלא זועם לאחריני משמע כמו שמצוחר נזוהר . והכוונה כי כאשר יתגלה התחר חז ס יחוד לנכי התחורות התחור הגדול לממשלת היום והתחור הקטן לממשלת הלילה. וחז לילה כיום יהיר ואלו ג' מחורות הם סוד יוסף ויסודה שהם סוד ג' מלכים דכתיב הנה המלכים נועדו יחדיו ואמרו זה יהודה ויוסף. וחז סיפי' דקרא שהם רחו אלו הנעלי' דיניס כן תמהו נהגלו נתחרי וכולן יודים ומתחנאין נכוקבא דתהומא רבא. וחז נק' הקנ"ה אל גדול ומלך גדול נסו"ה גדול ה' ומהלל מאוד בעיר אלהינו לימתי קד' גדול כשהוא בעיר אלהינו. וכתיב עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא מלך גדול וסיבב אח העיר נסוד חות ט' דהיינו קניא לה. וחז נקראה ג"כ קריה מלך רב. ויתבאר זה עוד נשאר מקומות : ותדע שעיקר זה שהם ל"ל הוא יולא משם ס"ג שים נזה שהם ג' יו"ד"ן וחל"ף והוא נמספר ל"ל. והם נתיקון הא' של י"ג תיקונין מני' לדרי החזן כמ"ש כנר וכל ל"ל נמלוי עולה הק"ף : וכתיב לא תקיפו פחח רחשכם וג' פחות שם ג"ף הק"ף הוא ס"ע והוא סוד ס"ע נהודין היודרי' מן פניס העליונים ומתפשטים עד היסוד ולכן נק' היסוד שכן נסוד עוב שכן קרוב מאה רחוק וחנן זה : וחכה ג' פעמים הק"ף יש נהם ו' תותיות ועם ג' מלות הרי שע"ה עם ג' תותיות שאז משע"ה עומדת לחדם. וכתיב ואל קין ואל מנחתו לא שע"ה ומזה נעשה תור מקיף של זו"נ היינו נחי' מלוניות ומקיף שלשם והוא מלנוש שלשם. כי שע"ה הוא נמספר מלנו"ם והוא סוד חמו"ל הפנימי . שכולו קודם וממנו נדחין כל הדינין והוא סוד תו"ר פניא"ל נמספר הסוה שהוא כוערין תור"ר פנ"י ח"ל והנן . וזה המלנוש הוא סוד חלוקא דרנכן שממנו משפטו המלנוש לנסמות של ת"ם נג"ע: וכן' חלו"ה והוא מנין מן החלוכים. נסו"ה תמרת חלו"ה לרופא מנן הוא לנל החוקים נו .

ולשון

ולשון חמרת הוא מלשון נלע חמרתו דנזע פורפירא דיל': חם היה נעת מרנן שקיע זה המלנוש לניכים . ואדם ומה נשמרו ערומים ות שלשו נשם החלוקים והנן זה . חם השם הוא כוערין ח"ל ו"ה שם המלנוש משפטו מן שם ח"ל ומלנוש לוו"כ סוד ו"ה וכל הדינין נדמין ממנו כמ"ש לעיל. ולכן לריך כל אדם לכוון לזה השם נשעת ק"ש שעל השעה שהוא המנין על הכשמה שעולה נלילה למעלה שלא יחזו נה החלוקים . דכתיב מנן הוא לכל החוקים נו : וכתיב מכשעת חלוים יאגדו . ואם לא יכוון לזה השם אז ים שליטה לחלוקים לנחוז נכשעתו וכל השלנה חוצנה וכלנו שקיב לשל אחר נשו"ם נסוד ק"ש שלו ונקראו ק"ב חרוצין ושוכם כשעתו שלש ב' מכיכה נן דוקא היה שה הנאי' לכן היה לי לו נשב חרוצים כמ"ש זה נתיכות נשקומו : ואכה מן הגרון משפטיס ויודים למעלי' גרון והם כמנין ל"ב ושם שהגלים סוד ל"ב שלהי' של מעשה נרלשים . והשלחים ניסוד הם כמנין שמים כי " כשלשו נת"ת שלו שם סוכן הכשם נלב ועשר פעמים שלהים הוא סוד כפ"ם נמספר השוה. ולכן חותיות הגרון ליכם שקנלים דגש כי סוד הדגש מורה לדין החזק . ומש"כ שלו שהם דיכין שמותקים . ושמשים חשר ניסוד הוא סוד שמים גבוריס שגבורי ישראל המקבי' למעשו שלשלמה כי קני' רשעים יחלכון ושם סוד המלחמ' נסוד הכתוב ה' לים מלחמ' כמ"ש שמקומו . ואח"כ יורדין עור למע' נגוק' ד"ח סוד מלכות בים דוד ושם ע"ן שכנגדן אמר דוד ע"ו סיר המעלות ומשם נאים היסוריס שאין שלשה נאין מן הדיבי' קשי' המחפשעים למעשה נסוד המות שהם סוד הרלוע' לרמות נהם הרשעים דכתיב והאלהים עשה שילו שלפניו . ואח"כ מחפשט ויורד למע' נגרי' רק אלהים אחד כי עולם הנריאה' הוא סוד עול' הכשי"ם שהוא סוד אלהים שמספר הסוה. וי"ד כשאים נמלכות בים דוד שהוא סוד הכתוב עודי זה"ב כעש' לך וזה הסם אלהים היורד נבריאה מחפשט גם כן לק"ך לידופי' עד עולם החילות עד שאלהים אחד יורד נילירה וכן מילירה לעשי' עד שאלהים אחד יורד למלכות שייכו לאותו נחי' המחלנם נש"ת לקייס ומלכותו נכל משלה ותו כתיב מלך אלהים על גויס . ומשם ואילך מחפשט ויונקים ממנו אלהים אחרים שכך, רמ קי' שעד שם מחפשט הקדושה נסוד שם שדי שאמר לעולמו די והנן ומד"י הוא שמספר רחו"ק : והנה התלת החפשטות, נמוחין שהם ק"ך והדעת כולל אותם והוא נחי' משם שהוא נסוד הדעת כמ"ש והוא נסוד הכתוב נשנ"ם הוא נשר והיה יעיו מאה ועשרים כמנוחר כשפרת דלכיעותה ושם נאחתי כל לרכו לך שכעלם ממנו שער הכ' שהוא לידוף הרחשון מן ק"ך לידופי' והוא הכתיב לשר לא ידעו עיע ולכן כתיב ומחסריהו מע"ע מלהים והנן זה :

והנה עיקר זה שמור בידך כי שם אלהים ומקומו נג'

מקומות

מקומות והוא בחפצמותו נגיעם דמיכם דיכן מתעדין למעם . ונפמד בסוף הגבורה ובמלכות . ולפ כחמלה לפעמים בדומה גם לל הסוד הוא בקבלתו מן הגבורה ע"י הקו המתפצם מן הגבורה להוד . לבל עיקר סם זה מקומו בג' ספירות הכ"ל. וכללותם בגדון בסוף מקום המקבלו הדמים בוורידי' בצלומר. והגדו"ן כולל לוחם בגמפר הסוד. ועמידתן בג' ספי' הכ"ל הוא בחופן זה : פסוע והוא הלחמן המתפצם למעם. הנ' מכוסה . והנ' הם סכיסם יחדיו והנן זה : ומחמלאים בג' מלוחים וסם מחעלם למעה בחופן זה . הל' מחמלא בדחמ"ים . הנ' הוא הרוד"ף דרך חלון הל"ר ומחיר לחינת בם דכתיב ל"הר חעמם לחינם ובלדה חמיס כמד"ם יפול מלדך חלף: הג' מחיר לחר"ז ולדרים עלים : וע"ז בחמר ויבן חלחים לחם הללע וחרו"ל מלמד בנבחם בחל"ר : הרי רמזתי לך בג' חלוקי חלחי' בג' מקומות : וחוסיף בכית ידי לבחרו הלח חמם בכתונים דכתיב הכ"ם עבד"י יבי"ם ובם"ח ס"ת חלחי"ם "סולילך "יהו"ם "חלחיך "מחלרים "לילה ר"ם חלחי"ם. ח"ח חית"ם ח"ם כ"ל ח"י ס"ת חלחי"ם: הרי לך נ' חלוקי חלחי"ם בג' מקומות והוא ממטה למעלה . והבן זה חיעב :

דרך ד' בו יתבאר סוד שם אלהי

כתיב ויראו את אלהי ישראל ויאכלו וישתו . ובתיב דע את אלהי אביך ועבדהו. ובתיב אנכי אלהי אביך: דע אחי כי סוד שם זה כ"ם שהוא רומז אל המוחין: והם בג' מקומות שהם מוחין דאו"א ונקראו אלהי האלהים דכתיב הודו לאלהי האלהים כל"ת הב' במוחין דז"א והם סוד אלהי ישראל . והוא סוד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב . והנ' הוא במוחין דנוקבא דז"א והוא סוד אלהי ישעי : דכתיב כי אתה אלהי ישעי אותך קי"ת כל היום והבן כ"ז ה'שיב : ובכן לא נאמר אלהי דוד כי סיד דוד הוא למשה ביסוד נוקבא דאקרי חסדי דוד הנאמנים כמבואר מתוך דברי הזוהר : ומלת ישע"י רומז לחג"ת דנוק' שהם בסוד נ' יוד"ן ובכללותם הם סוד נ' למד"ן . ואחר שמקבלת הנ' מוחין נעשית בסוד ש' כמו שאכתוב במקומו הרי סך הכל כמנין ישע"י ומקבלת מן היו"ד ע"י ש"ך צנורות הרי ישע"י והבן : והנה כתיב ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלהי ישעו. ולא כתיב ישא ברכה מה' אלא מאת ה' בסוד שארז"ל אתי"ן וגמ"ן רבויים הם א"ת ג"ם הוא סו"ה מד"ת ימי מה היא שהם סוד ד' אלפין שיש במוחין דנוק' וז"ש ויראו את אלהי ישראל ויראו אלהי ישראל לא נאמר אלא א"ת אלהי ישראל וזהו ויאכלו וישתו : בסו"ה באתי לגני אחותי כלה אכלתי יערי עם דבשי שתיתי יני עם חלבי אכלו רעים שתו ושברו דודים ויש בזה סודות עמוקים ויתבאר מעט במקומו : ושורש זה השם הדע כי עיקר האר' המוחין דנוקב' דז"א הם באים מן החכמה דכתיב בחכמה יסד ארץ : וידוע כי בחכמה הוא סוד שם ע"ב שהוא סוד בח' אות יו"ד של הוי"ה שהוא בחכמה והיא מקבלת רק האחורים שהוא סוד המלוי לבד שהוא סוד שם אלה"י במספר השוה : והנה רמזנו למעלה בסוד שם אהי"ה שהוא בשלשה מקומות והם סוד שלשה כתרים כמו שאמרו רז"ל שלשה כתרים הם כתר תורה כתר כהונה כתר מלכות וכתר שם טוב עולה על גביהן : הנה ראה והבן שאינו אומר ד' כתרים הם ולחשוב ממדרגה למדרגה עד שיאמר וכתר שם טוב עולה אל אמ' ג' כתרים אבל כתר הד' מאן דכר שמי' : אלא הבוונה שכתר מלכות וכתר שם טוב חדא הוא שכשנעשה בסוד כתר שם טוב אזי הוא עולה על גביהן והלשון מוכיח על זה שאמרו עולה על גביהן משמע שהיא למטה מהן רק שעולה על גביהן והבן זה : והנה כשתעיין ותדקדק בזה היטב תראה בעינא פקיחא שהג' כתרים רומזים לנ' חלקי שם אלה"י : והנה זה מבואר בזוהר שאות כ' רומז לכסא ורומז לכתר כמבואר בזוהר והוא בסוד מקבל ונותן : ולכן כשאות כ' מתייחד עם שם הגדול רומז לזה השם אלה"י במספר השוה: דכתיב מי כיהו"ה אלהינו המגביהי לשבת ומשפילי לראות בשמים ובארץ : ראה והבן שלא אמר המגביהי לשבת בשמים ומשפילי לראות בארץ אלא שהוא כולל שני הבחי' בכל א' וא' שבין שנתחבר הכ' עם השם הגדול אז הוא מגביהי לשבת ומשפילי לראות בשמים ובארץ ואז הוא אלהינו ואנחנו עבדיו . כי הו' מקבל מן הנ' ואז כתיב אתה הוא ד' אלהינו בשמים ובארץ שהם סוד ו"ה של השם הגדול שהם סוד ב' שמות הוי"ה אדנ"י שעם ו"ה הוא סוד אלהינו במספר השוה כי סוד המוחין הוא סוד ג' מלואים של ע"ב ס"ג מ"ה שהם מ"ו כ"ז "ס שעולים במספר ק"ב והוא סוד ק"ב חדש וק"ב ישן שנשכו זה בזה כמבואר בדברי האריז"ל והבן היטב . וכלל זה נקוט בידך כי שם אלה"י רומז תמיד אל המוחין ושמור זה העיקר הגדול .

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד שם אדני

כתיב וה' בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ. הנה חז"ל אמרו ע"ז אמר הקב"ה לא כשאני נכתב אני נקרא והסוד הגדול כי יש שושנה עילאה סוד כלת משה וע"ז אמרו משה זכה לבינה שהוא סוד שושנה עילאה סוד נתיב העליון המתייחד עם השביל דקיק דלא אתידע שהוא סוד בחי' משה : והוא סוד המלכות דאצי' שבאצי' שעלי' נאמר אני ה' לא שניתי. והכוונה כי שם אדנ"י רומז אל המלכות היינו דבי"ע שבאצי' והמלכות שבכל בי"ע הפרטי. אבל המלכות דבאצי' שבאצי' נק' הוי"ה והוא ושמ"ו חד כמו שהת"ת הוא סוד הוי"ה כך הנוק' דיליה ג"כ סוד שם הוי"ה והוא סוד יו"ד של אדנ"י כי זה השם עיקר שמו הוא אר"ן שעולה במספר ה"ן והת"ת הוא סוד מ"ה בסוד שאמרו ה"ן ה"ם יוד"ו. והמלכות דאצי' מתלבשת בזה השם שהוא סוד נקודה אמצעית כל כבודה בת מלך פנימה וזה השם אד"ן נעשה היכ"ל אלי' שהוא סוד שם אדנ"י והיכלו כלו אומר כבוד. והכוונה כי הרי נודע שכל ספירה כלולה מעשר א"כ יש מלכות בכל הספי' אבל אינו נרמזות בשם אדנ"י רק באות ה"א אחרונה של הוי"ה כי ג' אותיות יה"ו רומים לס' ספי' י' חכמה וקוצו רומז לכתר כנודע ה' בינה ו' ז"ת ה' אחרונה מל' אבל מלכות העיקרי' שהיא נוק' דז"א נרמזת בשם אדנ"י והיא נעשית היכל לנקודה הפנימי סוד שושנה עלאה שנק' הוי"ה כי לא נשתנית שמה כמ"ש אני ה' לא שניתי. וידוע כי מלת אני רומז אל המלכות כמ"ש לקמן במקומו : וזה השם אדנ"י שהוא באצי' היינו בבי"ע דאצי' כ"א נעשה היכל זה לזה והם סוד המלבושים למלכות ור' יוחנן הוי קרא למאני מכבדותא וז"ש ובהיכלו כלו אומר כבוד : וכל היכ"ל הוא בסוד אדנ"י וסימנו ה"ם מפניו כל הארץ . וז"ש ה' בהיכל קדשו שהיא סוד המלכות דאצי' דאצי' ונק' אחותי רעיתי יונתי תמתי. ואמרו למה נמשלה כנס"י ליונה מה יונה נאמנת לבן זונה וכו'. וזה נאמר על מלכות דאצי' דתמן כתיב אתך לא ינורך רע. ובתיב וכבודי לאחר לא אתן. אבל בשאר העולמות כתיב צדק ילין בה ועתה מרצחי' כמבואר בזוהר : והנה ראה והבן כי ארץ ישראל היא מעשר מפורשה מכל הארצות והיא יושבת בתוך הגוים וסביבותי' ארצות שנקראו

תוצות ובתוך א"י הוא ירושלים הבנויה כעיר שחוברה לה יחדיו : והיא סוד היכל הקודש המכוון באמצע כמו שמבואר בבריית דאעי"ה : ונחלקת לד' מדרגות ירושלים ועזרות ומקדש וקודש קדשים והבן זה : ובזה תבין מה שהכהן גדול כשהיה מתפלל במקדש כשוכנסם לפני ולפנים היה מזכיר את השם הגדול ככתיבתו . משא"כ בנ' חלוקי שאר ירושלים שלא היה מזכיר אלא השם הנכבד שהוא קריאתו והבן כ"ז : והנה אחוריים דאדנ"י עולה בספר קכ"ו ועם הכולל קכ"ז שני חיי שרה ואחר מיתתה זכתה להדבק נשמתה בקודש הקדשים שהוא חלק הד' של ירושלים בסו"ה ותמת שרה בקריית ארבע ה"א חברון. וכתיב ותברון שבע שנים נבנתה לפני צוען מצרים כי סוד צוען מצרים הוא סוד המצרנות מצר ים והוא למטה שבעה בחינות תחת קדש הקדשים כמו שיתבאר אלו השבעה בחינות במקומו לקמן . אבל למעלה הוא סוד נחלת יעקב נחלה בלי מצרים ועד שם תעלה התפלה בסו"ה מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה כי שם הוא סוד רחובות הנהר. ואפתר שהיתה בח' המלכות סוד שושנה תתאה המסתתרת בעולם הבריאה כמו שמבואר בזוהר זכתה למלוך על קכ"ז מדינות והבן כ"ז . והוא סוד השער אשר צדיקים יבואו בו בסוד שאמרו אדני שפתי תפתח כמבואר בדברי האריז"ל ולכן המלוי של אדנ"י עולה בספר תרע"א שהוא תרגום של שער והיא חרבו של קב"ה הנקרא תער דכתיב והיה ביום ההוא יגלח בתער השכירה . ביום ההוא ההוא דאשתמורע שהוא סוד נקודה אמצעית כשתאיר בתוך ההיכל אזי נקמת עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו. וכתיב כי יום נקם בלבי . ואחר זה כתיב ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים חציו אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בזה יש כמה גנוזות אוצרות חיים ומים עמוקים ואיש תבונות ידלנה . והנה בזה השם יש במלואו י"ב אותיות בסוד י"ב בקר והים עליהם בסו"ה רכב אלהים רבותים אלפי שנ"אן אד"ני בם . ומהם נמשכים עוד י"ב חודש וי"ב מזלות ועם הים אשר עליהם הם י"נ . ובמלוי דמלוי יש ד"ל אותיות בסו"ה אשרי משכיל אל ד"ל וזה סוד נעתה יג"דל נא כח אד"ני . והנה זה השם הנכבד נעשה דביון גוף לשם הגדול אשר הוא בתוכו כמו נשמה כמבואר בתוך דברי הרשב"י ז"ל והוא שאמר הרשב"י ז"ל תלת מלכין שלטין בנופא. והם סוד ישראל יעקב יוסף . והנה יעקב לפעמים עולה למעלה ע"י הסולם ואוחז בראש הבנין שהם סוד י"ה והוא למעלה מהם ולפעמים הוא למטה מהם. אבל ישראל הוא עולה למעלה למעלה בסוד ישראל עלה במחשבה והוא סוד מחשבה ראשונה ותמיד הוא בסוד סגולתא. וזה תבין הכתוב כי יעקב כתר לו י"ה ישראל לסגולתו . הנה זה הכתוב אין לו הברע אם יעקב בחר לו י"ה או י"ה בחר לו יעקב. לפי שסוד יעקב לפעמים עולה ולפעמים יורד . אבל סוד ישראל לעולם בסוד סגולתא והבן זה: והנה כשמדת יעקב עולה למעלה גם מדת אד"ני עולה עמו בסוד שאמרו אשתו עולה עמו ואינו יורדת עמו כמבואר מתוך דברי האריז"ל ואז נאמר והאר סניך על מקדשך השמם למען אדני". ואמרו למען אברהם שקראוהו אדו"ן והבן . וכלל זה יהיה בידך כי שם זה עיקר שרשו הוא ד"ן שמות מרובעים וכבר באתי אלו הר"ן שמות בחבורי הגדול בספרא דצניעותא יעויין שם . בסו"ה הם את הגוי אשר יעבודו ד"ן אנכי ומתחבר לזה השם אות א' בן אהי"ה ואות י' מן הוי"ה למתק הדין החזק של ד"ן ומסבבים אותו ולכן זה השם הוא סוד דינ"א דמלכות' דינא דס"א ותמיד הוא רומז אל בחי' המוחין של מלכות . ישם אלהים מתפשט בסופו כמ"ש לעיל כמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל שאמר דינין דנוקבא נייתין ברישא וקשין בסיפא והם רק בנ' עולמות בריאה יצירה עשיה אבל באצי' כתיב אני ה' לא שניתי כמ"ש לעיל . והם באופן זה משוש הוא סוד יהיכל הקודש . והנעלם הוא סו"ה עת הזמיר הגי"ע וקול התו"ר נשמע בארצנו . והוא סוד בחי' רו"ת המואביה שיצא ממנה דו"ד . והוא מלביש לשניהם ואוחז את התער לנקח בו קרקר שער המתהלך באשמיו והבן זה. הרי לך ג' חלוקי אדנ"י בנ' מקומות. ואוסיף לך ביאור כתיב ודובר שקרים ל"א יכון לנגד ע"י ס"ת אדני "אשר "דבר "יהו"ה "נעשה ר"ת אדני "אל "ישוב "דך "נכלם "ר"ת אדני". הרי לפניך ג' חלוקי אדנ"י בנ' מקומות ואתה דע לך .

דרך ב' בו יתבאר סוד שם אהו"ה

כתיב "את "השמים "ואת "הארץ. כאן נרמז שם קדוש ונורא והוא חותם המרך שבו נחתמו שמים וארץ והוא שם גדול מאוד ונק' אהו"ה והוא מתחיל מראש הבנין ומתפשט עד סופו ושורש זה השם הוא השם הגדול הוי"ה רק שהי"ד מתחלף בא'. כי הי"ד רומז שהוא נקודה גולם בלי צורה ורומז אל מחשבה ראשונה ואחר שמתחיל להתגלות ולקבל הצור' שהוא מדרגה שני' אזי נתפשט הי"ד וקיבל צירה שהוא ו"ד אז הוא סוד א' בצורה הראשון שבארנו אותו במקומו שהוא בצורה זה א אזי נתהלף השם הוי"ה בשם אהו"ה בסו"ה טו"ב ה' לקוין לנפש תדרשנו ולשון קויו מלשון קו שהוא המשכה רומז התפשטות הי"ד ונעשה מן הוי"ה זה השם שהוא עולה טו"ב והוא התוחם של מלך ובהם נחתמו ישראל עמו להיות נבדלין מן העמים בסו"ה טו"ב ה' לכ"ל והבן כ"ז. ותדע שזה השם רומז להי"ח וה"נ היוצאים מן אות א' בצורה הנ"ל כמ"ש בשער ב' ושם נת' כי הם יוצאים מן ה' אצבעות יד ימין וה"א יד שמאל ולכן זה השם מתמלא כמנין אצב"ע ועליו נאמר כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת כמבואר בזוהר . וכלל זה נקוט בידך כי זה השם רומז לכל הבנין ולכל הד"ע כמו שם הוי"ה רק מתחיל מדרגה א' למטה משם הוי"ה והבן :

דרך ג' בו יתבאר סוד שם אל עליון

כתיב ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ. דע אחי שכ"מ שנז' שם זה הוא רומז אל הבינה והוא בשעה שהבנים יונקים מן הימין סוד א"ל ד"ד ושם יש ג"כ שם אהי"ה כמ"ש שהוא סוד החלב כמ"ש בשער ב' ואהי"ה ביודין עולה במספר עליו"ן ואז היא גומלת אותן חסדים טובים . ובזה תבין מלת טובים דלכאורה קשה וכי יש חסדים שאינן טובים. ולפי הנ"ל הוא מובן ואח"כ אומרים וקונ' הכ"ל שהוא סוד הקמ'ברית שזה קונה מחדש ע"י אלו החסדים טובים . ואח"כ זוכר חסדי אבות . כי עיקר החסדים שע"י בא סוד הקמת ברית הוא בא מן הדעת. ואח"כ יודים בו גם חסדים מן חג"ת שנק' חסדי אבות ואז מביא גואל לבני בניהם הוא סוד נה"י החדשים כי הבנים עלו במקום אבות כמ"ש במקומו בסו"ה תחת אבותיך יהיה בניך ואז עושים לו נה"י חדשים. ויסוד החדש נקרא גואל ונ"ה הם סוד בני בניהם ותחלת ההתפשט' בא מתחלה אל החסר מדת אברהם שהוא יומא דכולא יומין בסו"ה יומם יצוה ד' חסדו שהוא נק' יומם דכליל כל יומין והכל בא ע"י ההוא שביל דקיק דאיקרי ברו"ך כמבואר בדברי האריז"ל וז"ש ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ . וזהו שמסיימין לבני בניהם באהבה שהוא סוד מדת אברהם דכתיב אברהם אוהבי . כי אבר"ם נק' בעת היניקה קודם שנתפשט הה' חסרים ואח"כ נעשה בסוד אב"ר מ"ה לפי שהוא קונה הכ"ל בסו"ה

כי כ"ל בשמים ובארץ ומתרגמינן דאחיר בשמיא וארעא ואז נק' אברהם והוא אחר שנמול ניתוספו ה' אברים כמשרו"ל ואז מביא גיאל לבני בניהם בסוד האהבה הגלולה ביראה . והנני מרמז לך הסוד כתיב טוב ארוחת ירק ואהבה שם . ואם אין אהבה אזי בא השור לרהוך את הירק ולכן אמר משור אבוס ושנאה בו ושנאה מעורר מדנים דיני דינים ועל כל פשעים תכסה אהבה . והרפואה קרובה לבוא דכת"ב ארפא משובותיכם אוהבי נדבה כי הנדיבות תלוי באהבה. כמו שמבואר מתוך דברי הקנה והבן. הרי נתבאר השמות והכנוים המתחילין באות א' . ועתה נבאר כמה תיבות המתחילין באות א' .

פתה ד' דרך א' בו יתבאר סוד אנכי וסוד אני וסוד אנא

כתיב אנכי ה' אלהי אביך אלהי אברהם וגו' וכת"ב אני אלהי אברהם אביך לכן תדע מה שמבואר בזוהר שמלת אני רומז לדרגא תתאה שהוא סוד שושנה תתאה ומלת אנכ י רומז לדרגא עלאה סוד שושנה עלאה . ולכן גבי משה כת"ב אנכי שהוא סוד כלת משה אבל גבי יעקב דאיהו דרגא דלהת א מן משה כת"ב אנ"י שהוא נ"כ דרגא דלתתא. והבוונה כי אני בכל מקום הוא רומז למדת המלכות בס"ד אני ראשון ואני אחרון כמ"ש כמ"פ ובשמתלבשת בה סד נקודה הפני' והוא סוד כ' הרומז אל הכתר ולכסא אזי נקראת אנכי ולכן במתן תורה פתח דברו של הקב"ה באנכי דאיהו דרגא דלעילא שהיא סוד נ' שערי בינה שע"י יצאו ישראל ממצרים דכת"ב וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים . והנה זה הנקודה הפנימית המתלבשת בהיכל כבר אמרנו שזה ההיכל הוא בסוד נוף ואותו נקו' המתלבשת בה היא בסוד הנפש אצלה בסו"ה נשבע ה' בנפשו וע"ז רמזו רז"ל באמרם **אנכי** נוטריק' **אנא נפשי כתבית יהבית** . כי סוד אנ"א הוא סוד שם ב"ן במספר השוה והוא סוד הנפש כמ"ש כמה פעמים ויתבאר עוד במקום אחר וזה סוד שאמר יעקב אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי והבן זה. והדע כי מרת אני יוצא נ"כ משם הוי"ה היינו כי אותיות הקודמות להוי"ה הוא שם הקדוש טדה"ד וכולל כ"ב אותיות התורה ואותיות המאוחרות להוי"ה הוא שם קדוש כוז"ו המקבל מן כל הד' מלואי הוי"ה שיש בהם ט"ל אותיות ושניהם במספר אנ"י וזהו אני ראשון ואני אחרון : והנה כשמתלבש בזה השם נקודה האמצעית שהוא שם הוי"ה כמ"ש לעיל אזי הוא סוד ואנכ"י במספר השוה וזכן אמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי . והבן ב"ז ושמור אלו העקרים .

דרך ב' בו יתבאר סוד שם אדם וסוד אמת

כתיב נעשה אדם בצלמינו כדמותינו : ואמרו בצלמינו עתירי כדמותינו מסכני ודלי יהא גומל חסד לדל ומכוונה כי לג"ם הוא סוד כס"ף במספר השוה הרומז להוי"ה כמ"ש במקומו שהוא מדת ת"ת שהוא מקבל עיקר הלגם כמבואר בדברי האריז"ל בסו"ה לך בלגם יהבלך חיים והוא סוד עשיר ודלמות רומז למדת המלכות שמקבלת רק מדמות מן הלגם והיא נקרא' דלה ועניה בס"ה העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל כמבואר בזוהר . ובזאת הכתוב שבני המדות ת"ת ומל' הנרמזים בלגם ודמות שביניהם יחדיו נקראו אדם דכתיב ויקרא את שמם אדם כמבואר בזוהר שאמר דיוקנא דאדם הוא דיוקנא שליט ולא נקרא אדם עד דאתחליש בנוקבא. ומכוון כי ת"ת הוא סוד הוי"ה כמ"ש כבר והמלכות היא תחת מלכותו והיא סוד

ספרלוף ודוקא בסוד קו היסר שהוא רזא דמחסבה סוד המתקלת שהוא דיוקנא דאדם הכולל דו"נ כמ"ש הכל בשער כי והכן כל זה :

דרך ג' בו יתבאר סוד אמונה ואמן

כתיב והיה אמונת עתך : דע כי אמת מתייחד באמונה בסוד שאומרים לאמת ואמונה . וכלל זה נקוט בידך כי כבר נתבאר שבכל ספי' יש בו שם הוי"ה ומשתנים עפ"י הנקוד' שהם קמץ פתח כו' ושם הוי"ה שבמלי' היא בלי ניקוד . כי הנקוד באותיות הם דמיון הנפש בגוף שפועל כרצונו בגוף כן הנקודות מהפכים את האותיות לכל אשר יחפון ד"מ לאם אם וכן כרכה וחין להאריך בזה: והאותיות הם סוד חור הכליס והנקודות סוד חור הפנים כמ"ש כבר והמלכות דלית לה מגרמה כלום רק מה שמקבלת מן הספי' שלמעלה לכן חין נכוי"ה שלה ניקוד והיא מתנקדת עפ"י קבלתה מחיה ספי' ונקראת ע"ש . וכן היא נקראת בכל השמות על כל הספי' כפי קבלתה מחיה ספי' . ד"מ חסיד חסידה. לדיק לדקה . אמת לאמונה . וכן כל השמות וכנויים כמ"ש כ"ת במקומו: וסוד מלת לאמונה הוא סוד אמן ו"ס. ומכוונה כי מלת אמת אמרו לאמונה תותמו על סוד הכפ"ה לפי שהוא כולל רחם תוך סוף . כי הוא רחם כמ"ש כבר . מ' פתוחה הוא תוך כי הוא לאמץ לותיות ורומז לת"ת שבחלבש בתוכו הביטה בסוד בן י"ה . ת' סוף לותיות רומז למלכות כמ"ש במקומו ועליה נאמר לכי לאמת ולחי' וכתיב והחזית תיו וגו' ותאמרו ת' תמי' ת' תמות: והנה מלת אמן הוא כמו מלת אמ"ת רק שאמת מתחלפי בך כי ת' רומז בסוד קבלת מלמעלה והכוו"ן פשוטה רומז בשתפשט למעה: והנה סוד אמן הוא סוד יחוד ב' שמות הוי"ה אדני"י כידוע שהם סוד וי"ה הרי לאומ"ש . רק שמלת לאומ"ש רומז כשהיא ביחוד עם שלמת אלי היא בסוד ב' כפופה שהוא כמו בית קיבול מלמעלה ולאמ"ש כתיב ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה ואז היא בסוד ק' פשוטה כמ"ש לפניכו :

דרך ד' בו יתבאר סוד אחד

והנה עתה עת דודים לגלות לך הסוד מ"ש רב מתיבתא ז"ל מאן דאמר יתקנר מאן דאמר יתחרך. ופי' אם מאן דאמר אות ה' דאחרן ולא מאריך ביה יתקנרו ימיו. מאן דאמר אות ה' דאחד יתחרכו ימיו : ומכוונה כי הדא בקול בוונת פי' רחמון של ק"ם. והוא שמע כו' ואמרו שהדי דאחד לריך להיו' גדולה כשיעור ב' לאתין והוא מבואר מתוך דברי האריז"ל בתופן זה: שמע ש"ם ע' ש"ם רומז למלכות שהיא שמו של הקב"ה בסו"ה ויעש לו דוד ש"ם ולריך לקשטה ולהלבישה בלבושין דהיינו דאתיון רזי דאוריית שהוא סו"ד בחשבון ע' ולא היא מתייחדת בע' אנפין דאורייתא ולא ע' דבתי . ולא כתיב אשלה בחמ"ר אחזה בחשבון סוד ואתן טרף לביתה ולא היא בסוד ק' פשוטה כמ"ש לפניכו :

דרך ה' בו יתבאר סוד איש ואשה וסוד אבן

כתיב לזאת יקרא לאדם כי מאיש לוקחה : הדע בחכמה כי כ"מ שמכר שם איש רומז לו"ה בהלבשתו בסוד עיר מרובע שהוא סוד הסי"ם שבשם סוסם סוד ד' יסודי' רוחניים שהם יתם ימים רוח שעיר ברי"ת שהם שלשה עולים במספר חי"ם . והסוד כי חיים מלחמה . כי שם שביב רשעים יתהלכון. והוא שוחב מן י"ב גבולי הלכסוני' שהם סוד סוד י"ב לירופי הוי"ה שעולים במספר חי"ם ע"ם : והנה בת זוגו של חיס היא האדם הכוכבי' מרגלותיו שבשביעית למעלה נקרא כלה ושתה בירידתה למטי' נקראת אדם ולריך להעלותה וליחדה בסוד הקרבן דכתיב אדם כי יקריב קרבן לה' ממין הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם . ואיש הוא סוד ו' ואם ה' ואז הוא בסוד ו' ה' ואז הוא בסוד ו' ה' ואז הוא בסוד ו'

למעלה נקרא ג"ן שהוא סוד הכ"ן שהיא שממנה הושתת העולם ונקרא כלה שהיא כלולה מכולם ומקבלי ס' חסדים מן יסוד הנקרא כ"ל תרי כלי"ה : הכל כשהיא למעה נקרא ג"ל בסוד הכתוב וישקב קרא לו ג"ל ע"ל כמ"ש במקומו . ולא תיבו מספיק המעגול רק לריך לסיו מעויכם מחוש כמ"ש הכל במקומו וע"ז נאמר והוא הסה בכתוליה יקח שהשפ"י שהיא בסוד הסה עכ"ז היא בכתוליה ולא נקרא זולת דחמן ניתוסי מלכה וגזירת דיגא דמלכותא דיגא בסוד הכתוב זולת הקח מקח המורה כמבואר מתוך דברי הזוהר : וז"ש לזולת יקרא לשם כי מלים לוקחה והבן זה . והטל ע"י דכתיב בזולת יבא לחמן לל הקודש . מכלל שהקודש הוא למעלה מזולת . הבל לא יכול לבוא לל הקודש לולת בזולת שהוא הסער הרחמון לשר לדיקים יבואו בו. וכתיב כי לם בזולי יחסלל המתהלל הסכל וידוע . וכתיב לו חכמו יסכילו זולת יבינו לאחריתם והבן כ"ז. וכשהיא עולה למעלה בסוד הכתוב זולת תורת העולה היא העולה לולי שהיא נקרא ג"ן סוד הבין טובה שהיתה לאברהם ותלחה בגלגל חמה . ולא תוכל להתחפק מלגלו לך לפס קלסו מסוד הבן : והוא הגם כתיב לדוחי ולי יהושע . והסוד כי הגם מדת המלכו היא סוד שם ב"ן שהיא סוד הבת של אברהם וכ"ל שמה . כי בכר נתבאר כי שם הוי"ה כולל כל התילולי שהם תו"ת זו"ג . הבל ר" לימת ס' ו' ת"ת מלכו' ס' . וכנגדם ד' מילולי הוי"ה הבל ע"ב לימת ס"ג ת"ת מ"ה מלכו' ב"ן : והגם בני מלולים שהם ע"ב ס"ג מ"ה ים בכל א' מהם עשרה לולות והם בסוד העשירי' הבל שם ב"ן הין בו רק ט' לולו"ו והין בו סוד העשירי' לכן המלכו' נק' דלה ועניה : ולריך להשלים לה להיותה ג"כ בסוד העשירי' ולכן לריך כ"א לכוון בקריאתו השם הגדול שהוא נק' בשם הכבד לריך לכוון בקודתו לל שם הוי"ה כי הקודוי כבר נתבאר שהוא סוד לור פנימי שבו והוא בסוד הכתוב כי מי בשחק ישרוך נמ' שהוא שב"ה חולים קמ"ץ : והגם ידוע כי לל נקודה הוא יו"ד זכל רקיע הוא ו' מ"ה הקמץ הוא י"ו ושני נקודות לל שב"ה והנקודה לל חולים הרי מ"ו שהוא סוד המלוי לל ע"ב שהוא שב"ה חולים חצה למעלה מזולת . הבל לא יכול לבוא לל הקודם לולת שהוא הסער הרחמון לשר לדיקים יבואו בו. וכתיב כי הם בזולי יחסלל המתהלל הסכל וידוע . וכתיב לו חכמו יסכילו זולת יבינו לאחריתם והבן כ"ז. וכשהיא עולה למעלה בסוד הכתוב זולת תורת העולה היא העולה לולי נקרא ג"ן סוד הבין טובה שהיתה לאברהם ותלחה בגלגל חמה . ולא תוכל להתחפק מלגלו לך לפס קלסו מסוד הבן : והוא הגם כתיב לדוחי ולי יהושע . והסוד כי הגם מדת המלכו היא סוד שם ב"ן שהיא סוד הבת של אברהם וכ"ל שמה . כי בכר נתבאר כי שם הוי"ה כולל כל התילולי שהם תו"ת זו"ג . הבל ר" לימת ס' ו' ת"ת מלכו' ב"ן : והגם בני מלולים שהם ע"ב ס"ג מ"ה ים בכל א' מהם עשרה לולות והם בסוד העשירי' הבל שם ב"ן הין בו רק ט' לולו"ו והין בו סוד העשירי' לכן המלכו' נק' דלה ועניה : ולריך להשלים לה להיותה ג"כ בסוד העשירי' ולכן לריך כ"א לכוון בקריאתו השם הגדול שהוא נק' בשם הכבד לריך לכוון בקודתו לל שם הוי"ה כי הקודוי כבר נתבאר שהוא סוד לור פנימי שבו והוא בסוד הכתוב כי מי בשחק ישרוך נמ' שהוא שב"ה חולים קמ"ץ : והגם ידוע כי לל נקודה הוא יו"ד זכל רקיע הוא ו' מ"ה הקמץ הוא י"ו ושני נקודות לל שב"ה והנקודה לל חולים הרי מ"ו שהוא סוד המלוי לל ע"ב שהוא שב"ה חולים חצה למעלה מזולת . הבל לא יכול לבוא לל הקודם לולת שהוא הסער הרחמון לשר לדיקים יבואו בו. וכתיב כי הם בזולי יחסלל המתהלל הסכל וידוע . וכתיב לו חכמו יסכילו זולת יבינו לאחריתם והבן כ"ז. וכשהיא עולה למעלה בסוד הכתוב זולת תורת העולה היא העולה לולי נקרא ג"ן סוד הבין טובה שהיתה לאברהם ותלחה בגלגל חמה . ולא תוכל להתחפק מלגלו לך לפס קלסו מסוד הבן : והוא הגם כתיב לדוחי ולי יהושע . והסוד כי הגם מדת המלכו היא סוד שם ב"ן שהיא סוד הבת של אברהם וכ"ל שמה . כי בכר נתבאר כי שם הוי"ה כולל כל התילולי שהם תו"ת זו"ג . הבל ר" לימת ס' ו' ת"ת מלכו' ב"ן : והגם בני מלולים שהם ע"ב ס"ג מ"ה ים בכל א' מהם עשרה לולות והם בסוד העשירי' הבל שם ב"ן הין בו רק ט' לולו"ו והין בו סוד העשירי' לכן המלכו' נק' דלה ועניה : ולריך להשלים לה להיותה ג"כ בסוד העשירי' ולכן לריך כ"א לכוון בקריאתו השם הגדול שהוא נק' בשם הכבד לריך לכוון בקודתו לל שם הוי"ה כי הקודוי כבר נתבאר שהוא סוד לור פנימי שבו והוא בסוד הכתוב כי מי בשחק ישרוך נמ' שהוא שב"ה חולים קמ"ץ : והגם ידוע כי לל נקודה הוא יו"ד זכל רקיע הוא ו' מ"ה הקמץ הוא י"ו ושני נקודות לל שב"ה והנקודה לל חולים הרי מ"ו שהוא סוד המלוי לל ע"ב שהוא שב"ה חולים חצה למעלה מזולת . הבל לא יכול לבוא לל הקודם לולת שהוא הסער הרחמון לשר לדיקים יבואו בו. וכתיב כי הם בזולי יחסלל המתהלל הסכל וידוע . וכתיב לו חכמו יסכילו זולת יבינו לאחריתם והבן כ"ז. וכשהיא עולה למעלה בסוד הכתוב זולת תורת העולה היא העולה לולי נקרא ג"ן סוד הבין טובה שהיתה לאברהם ותלחה בגלגל חמה . ולא תוכל להתחפק מלגלו לך לפס קלסו מסוד הבן : והוא הגם כתיב לדוחי ולי יהושע . והסוד כי הגם מדת המלכו היא סוד שם ב"ן שהיא סוד הבת של אברהם וכ"ל שמה . כי בכר נתבאר כי שם הוי"ה כולל כל התילולי שהם תו"ת זו"ג . הבל ר" לימת ס' ו' ת"ת מלכו' ב"ן : והגם בני מלולים שהם ע"ב ס"ג מ"ה ים בכל א' מהם עשרה לולות והם בסוד העשירי' הבל שם ב"ן הין בו רק ט' לולו"ו והין בו סוד העשירי' לכן המלכו' נק' דלה ועניה : ולריך להשלים לה להיותה ג"כ בסוד העשירי' ולכן לריך כ"א לכוון בקריאתו השם הגדול שהוא נק' בשם הכבד לריך לכוון בקודתו לל שם הוי"ה כי הקודוי כבר נתבאר שהוא סוד לור פנימי שבו והוא בסוד הכתוב כי מי בשחק ישרוך נמ' שהוא שב"ה חולים קמ"ץ : והגם ידוע כי לל נקודה הוא יו"ד זכל רקיע הוא ו' מ"ה הקמץ הוא י"ו ושני נקודות לל שב"ה והנקודה לל חולים הרי מ"ו שהוא סוד המלוי לל ע"ב שהוא שב"ה חולים חצה למעלה מזולת . הבל לא יכול לבוא לל הקודם לולת שהוא הסער הרחמון לשר לדיקים יבואו בו. וכתיב כי הם בזולי יחסלל המתהלל הסכל וידוע . וכתיב לו חכמו יסכילו זולת יבינו לאחריתם והבן כ"ז. וכשהיא עולה למעלה בסוד הכתוב זולת תורת העולה היא העולה לולי נקרא ג"ן סוד הבין טובה שהיתה לאברהם ותלחה בגלגל חמה . ולא תוכל להתחפק מלגלו לך לפס קלסו מסוד הבן : והוא הגם כתיב לדוחי ולי יהושע . והסוד כי הגם מדת המלכו היא סוד שם ב"ן שהיא סוד הבת של אברהם וכ"ל שמה . כי בכר נתבאר כי שם הוי"ה כולל כל התילולי שהם תו"ת זו"ג . הבל ר" לימת ס' ו' ת"ת מלכו' ב"ן : והגם בני מלולים שהם ע"ב ס"ג מ"ה ים בכל א' מהם עשרה לולות והם בסוד העשירי' הבל שם ב"ן הין בו רק ט' לולו"ו והין בו סוד העשירי' לכן המלכו' נק' דלה ועניה : ולריך להשלים לה להיותה ג"כ בסוד העשירי' ולכן לריך כ"א לכוון בקריאתו השם הגדול שהוא נק' בשם הכבד לריך לכוון בקודתו לל שם הוי"ה כי הקודוי כבר נתבאר שהוא סוד לור פנימי שבו והוא בסוד הכתוב כי מי בשחק ישרוך נמ' שהוא שב"ה חולים קמ"ץ . וי"ת שקריאתו שפ"י נקודו שהוא שב"ה חולים קמ"ץ . וי"ת שקריאתו שפ"י נקודו לחדי כזה **אֲדֹנָי** . וי"ת שלוף קריאתו לחדי"י הוא ג"כ שפ"י נקודו הוי"ה שהוא שם"ק . ולכן גם לני לעשה מלכי . ולומר שקריאתו השם הוי"ה לריך לקריאתו שפ"י נקודו לחדי"י דוקא ויכוון במחשבתו לאותיו' הוי"ה עם נקודותיו שזה סוד הרמז החמיתי כי יכוון בשם הוי"ה במלוי מ"ה שהוא עיקר מלואו של הוי"ה שהוא בת"ת והנקודו שלו שם"ק שהוא בג' מ"ו ובקריאתו בנקיד' לחדי"י כ"ל שהוא במספר ב"ן ולשלב הלי בין ב' ווי"ן של ב"ן והוא עיקר היחוד וכל הבקי בחכמת הלדקוק כולם כלי יעידון ויגידון שהוא כדברי. והמופת ע"ז כי כ"ם שתמלא ליהוה ליהוה ביהוה והוא מורה כי הלות שבא לחר "השימוש" נקודתו ג"כ בחלף פתח : ולל תשיבנו מן מיהוה שנקודתו בלרי כי פירושו של מיהוה ידוע שהוא "מוהה" כמו מן יהו"ה וחסר הוי"ן " לריך להיות דגש בלות של לחריו ולפי שקריאתו לחדי"י שלות הרחמון של לחדי"י הוא מן לותיו' שלין מקבלים דגש כידוע לחכמי הלדקוק לריך לבא הדגש תחת הס"מ כמו מדבר מחרב מחלנים מלת כי לותיו' לחחש"ר לין מקבלים " דגש " הדגש " בלות השמוש והוא עלמו הטל קריאת הוי"ה הוא בחדי"י . ולין לריך להרחיב שוד ביחור יותר . ולם שגיתי לחי חנין :

דרך ו' בו יתבאר סוד אילה

כתיב לילת לחבים ויעלת חן דדיה יהוך בכל עת : הגם בבר רמזנו למעלה בסוד החיה שיש בכרכי ליש ושלת החיה לילה שהם בסו"ם נפחלי לילה שלומה המוך לחרי ספר . בסוד דוד שהוא נק' נועם זמירות . כי במקום הזה לריך לזמירות בסוד זמיר עריצים : ונקרלת נפחלי דכתיב נפחלתי עם לחותי וגם יכלתי : והכוונה שבהיות למעה ומקבלת המוחין מן ז"ת נק' ל"ל סוד הלה"י יבאי כמ"ש בבר . וכשעולה למעלה ונעשית בסוד לחת כי נתחברה עם לחותה שהיא שומה עליונה שהיא בסוד חמ"ת כמ"ש בבר והוא נק' ל"ל לחבים ויעלת חן . וסוד חן יתבאר במקומו . ולא היא מקבלת מן ל"ל עבר הויו"ת ועבר לחיו"ת ולא היא בסוד הכתוב לני חומה ושדי כמגדלות ולהו בדי' יהוך בכל עת כי ו' הויו"ת ו' לחיו"ת הוא סוד ע"ת במספר השוה והם כל העתים שויס לעובה . משל"ך כשהיא למעה יש עת שלוס ועת מלחמה וכתיב ואל יבא בכל עת . הבל למעלה כולו שלוס דכתיב לל חייתי בעיניו כמולאת שלוס . כי נתחבר ה' עם ו' ונעשה ל"ו ואין ל"ו אלא שמחה. והגו כי נפחלתי עם לחותי וגם יכלתי" שהוא סוד ע"ת במספר השוה . ולל נקרלת לילת השחר דכתיב למנלח על לילת השחר למנלח תמן מ"ל תמן נ"ח כמבואר בזוהר . וכתיב מי זאת הנשקפה כמו שחר ברה כלחמה יפה כלבנה . מ"ו זאת

שומה עלמה ושומה תחתה . דכתיב מי זאת עולה מן המדבר כמבואר בזוהר. ולכן לאמר בי לשומות ברה כחמה יפה כלבנה . חמ"ה רומז לשומה עלמה סוד ג"ן שעל ראותי כלה . לבמ"ה היא סוד הדני פ"ז. וכשמחברים יחד הי נשקפה כמו שח"ל המרומז במעשה הקטורת דכתיב ממול"ח עהור"ר קוד"ם ולשון ממולה מלשון עילוב וחבור בי מדות שהם עהור וקודם . עהור היא סוד שומה תחתה סוד בת שבע דכתיב והיא מעהרי מטומחתה והיא סוד זח"ת . וקודם למעלה סוד מ"י . ולמעלה הוא סוד המקוי שהם מיהרי מטומחתה כמ"ש במקומו . דכתיב מ"י יתן טהור מטמא והבן היטב :

דרך ז' בו ית' סוד אור וסוד אויר וסוד אוהל

כתיב לור זרוע לנדיק : הגם נודע מה שח"ל לור שברת הקב"ה ביום רחשון היה מאיר מסוף טולם ועד סופו : והגם לריך להבין לאמרי ביום מה שדקדקו בלשונם הלא לומר מסוף העולם ועד סופו ולא לאמרו מתחלת העולם ועד סופו. ואם אין תחלה אין סוף . אלא הכוונה הוא שפ"י סוד הכתוב מגדול עוז שם ס' בו ירון לדיק ושמע : והוא שפ"י מה שאמר הרשב"י ז"ל תרין עלמין היה ליה לקוב"ה חד דדייר ביה וחד דמתעלם ביה דכתיב ברוך ה' אלהי ישרחל מן העולם ועד העולם : והכוונה בכל זה כי אלת העולם רומז לו' קלוות שהם ד' רוחות מעלה ומטה וכבר נתבאר שביהם נק' טולם לפי שיש סטרין דבדין הגרמזין במלת ברחשי שהוא ברל שיש והוא סוד החכמה והוא סוד טולם הבח שבבר בח . והמלכו' נקרחת ג"כ טולם סוד טולם הבח שהיא מקבלת מן ו' סטרין של ז"ת . כמבואר בזוהר שאמר מן העולם ועד העולם כמד"ה מן הרמה ועד בית אל . והם ב' טלמין דאית ליה להקב"ה הוא סוד ת"ת דלוקי הקב"ה כמ"ש לקמן . חד דדייר ב' הוא סוד בית אל דכתיב כתפארת אדם לשבת בית . וחד דמתעלם בי' הוא סוד טולם הבח דמתעלם בי' : הרי נתבאר לך סוד ב' טולמו' . והם גרמזים בפסוק לי הב"ל דכתיב מגדול טוז שם ס' מגדו"ל הוא טו"ז במספר השוה והם סוד ב' טולמו' הב"ל ולכן הם במספר השוה כאמה כבתה מגדול הוא סוד הבינה שהוא ג"כ סוד מגדל הפורח בחויר והוא סוד הות למ"ד ז"ל סיתר, גדיים פורחים בחויר והוא סוד הות למ"ד כמה **ל** שרומז לסוד הבינה בסוד שאמרו ז"ל ג' מלות שבתורה נאמרו במגדל הפורח בחויר ופרש"י בחות למ"ד שבתי מגדל כמ"ש במקומו . טו"ז הוא סוד המלכו' בסוד הכתוב ס' טוז לטמו יתן דכתיב ואתחי מסבני בתוכבה . ובגימם הס סוד ס"ם ס' . שהם סוד הספ"ר חיים וספר הזכרון בו ירון לדיק דל הב"ה ונסגב מלן נסגב דל הוא מגדול כמבואר בזוהר : גם מבואר בזוהר דהתי לוד דתיהו ר' כולל לשתים עהורי' בהתי מוחל שתימתה דתיקרי חכמ' דכתיב כולם בחכמה עשית ואתגלי בשבילין ידיעין בגימם דכתיב ובגימם חשבון : הרי כי תחלת גלוי זה הלור הוא ביסוד הבינה והוא נקרא סייפי עלמא דלטילא. שהרי הלור בא תלי דרך יסודם מן יסוד החכמה : והגם היסוד שלם בינה נקרא ערב מלשון עירוב כוחות שהיסוד שלם בינה נקרא ערב מלשון עירוב כוחות שהיסוד שלם הוא סוד המגדול סוד לוח למ"ד כמ"ש במקומו. ואחר כך יורד מן הבינה ליסוד דזעיר לנפין הנקי בוקר ושם מתגלה הלי לור שהוא סוד טפת חסד היורד ממוחא דרך שמנה עשרה חוליות דכתיב ויסבם הבוקר שבוקר ושם מחשבב הלי לור דכתיב והוא יוסב פתח החהל יוסב לשון שובב: והגם נחבאר שהלור הבא לל הזעיר לנפין מן הבינה הוא לור חדש שנעשה ע"י זווג לו"ת ומתחלה הוא בת לפפי החסד שבו שהוא סוד יום רחשון לל שש ימי בראשית כי ו' ימים רומזים לו' קלוות של ת"ת ולא נעשה מן החסד שלו סוד החכמה כמבואר בדברי הארי"ז ז"ל : והגם מתחלה קודם תיקון העולמו שהיו לא בסוד נקודות היה זה הלור יורד דרך מעבר כל הו' קלוות עד שבא לספירת המלכו' ומלור בסופה לור גדול ולא יכלו העולמו' להכות מלורו עד שנתקנו בסוד פרלופים ולא זה הלור בשבא לספירת החסד הוא יורד דרך מעבר ס' ספי' עד שבא ליסוד ושם נעמ הלור כי מן היסוד יולא רק דרך נצור קטן של המלכות והמלי מקבל לת הלור וגומ לוחו בתוכו ונעשה כשוי ליסוד הנקי בוקר דכתי בוקר תערוך לך ותלפה כמבואר בזוהר דדוד עשה כמו' להלי בוקר וחכו ותלפה מלשון מכית ומחון תלפנו . וז"ש הלור שנברא ביום רחשון היה מלור מסוף העולם היינו יסוד היום כל"ל עד סופו עד יסוד המלכות . רהה שלין העולם כדלי להשתמש בו גמי לעדיקים סוד יסוד ומלכות לדיק ולדק והבן כ"ז : ושלת תבין שמה שלמרו מסוף העולם ועד סופו קלי על לד טולם. בא הרשב"י ופי' הלי לור דלתבדי ביומא קדמלה הוי סליק ומורת דיליה מסייפי עלמא עד סייפי עלמא והבן : והגם הלי לור בשבא להלי בוקר דכתיב הבוקר לור והלשים שולמו כי כין שבא יוסף לעשות מללכתו הלי לין לים עמו בבית כתיב והבן : והגם עיקר הלור בבר נתבאר שבשלר דלמה והוא סוד י' זעירא כמ"ש כבר כמ"ף ולא נעשה מן לור לו"ר והיא נקרא לויר פתח . וים לוירא דכיא. וים לוירא קדמלה ויתבאר במקומו :

פתח ו' דרך א' בו ית' סוד אתה וסוד אדרן וסוד את

כתיב לתה סתר לי מלר תצרני רני פלט תסובבני סלה: דע לחי שהרי בבר נת' שהג"ר שהם סוד כח"ב דלתי' הם נעלמים וכולם הם בכלל עתיקא קדישא שהעתיקא מבריותיו . ולשם כי מבואר מתוך הזוהר שהבינה היא שירותא דשלשה בסוד שנקי מ"י הרומז לנ' שערי בינה בסו"ם לת מי יושן ויבינהו. וכתיב שלו מרום עיניכם ורלו מי ברא אלה: זה שכתוב הוא תשובתו בגדו שנקי

שיכותא דשלחא לף שלח שם תשובה שלא שלוח דרך שלילה. עכ"ז הוא רק בהתפשטותה למעט בהתלבשותה תוך ס"ת סוד ו"ק כ"ה כלול מן ו' הרי לג"ה וזהו מ"י ברא לג"ה שהתפשטותה בתוך ס"ק נעשה בסוד בריאה חדשה כמ"ש בלא למעלה במקומי לף הכינה היא בסוד עתיקא. ומן ספירת החסד שהוא סוד יומא קדמאה יומא דחיול עם כולא יומין בסו"ס יומם יומם ה' חסדו והוא סוד ריבוי ד"ש שהוא סוד ו' קלווח דלקוי ממנו מתחיל הגלוי ונק' חסד עולם דכתיב וחסד ה' מעולם ועד עולם כמ"ש למעלה. כי ממנו נמשך חוט של חסד לעולם התחתון כמ"ש לעיל דכתיב תחבת עולם תחכתיך ע"כ מחכתיך חסד: ולפי שהוא סוד חסד עולם שהוא סוד ו"ק שהם סוד ד' רוחו מעלה ומטה שהוא סוד עולם כמ"ש לכן בע"כ ממנו מתחיל הגלוי כי כל מי שהוא בעל ו' קלווח ע"כ יש לו רשם תוך סוף והוא סוד סת"ר שהוא עלמו סוד הגלוי ולכן מן החסד ולמטה נק' לת"ה לבל על הפעלמו' כתיב הוא עשו: ולף שחמלת לפעמים שמלת הוא רומז לל מדת הגבורה בסו"ס עבד הלוי הוא סיינו שרומז לגזור המיוחד מן הכינה לל הגבורה כמ"ש בסוד הכ"ב לגורו: והדע שמדת הכהונה הוא החסד ושולחת מן הגזור המיוחד מן הדעת לל החסד דכתיב שפתי כהן ישמרו דעת. ולכן ותורה יבקשו מפיהו: וכבר נתבי שמן החסד מתפשט לאור שהוא ר"ז רזא דמחשבה ומסתתר בהלי בוקר. ודוד הוא כסוי דילי כמ"ש לעיל ולכן דוד אחר חיל לסיוי נוקס בתוביהו כי סביב לסיו: ומלי חסד גולדו מלך. כי כבר בתרנו שמן זה לור נעשה לוויב סוד מ"י מגדול הפורח בחויר רזא דלמ"ד כי הלי בוקר הוא סוד מ"י הטולמים כמ"ש שהם סוד ג' וי"ן שהם במספר מ"י ועפת חסד המתגלה בו הרי למ"ד כזה ל הרי יגדל נא כ"ת הלבו: לבל כשלין מעשה התחתוני' מתוקני' ובפרט כשפוגמים ח"ו בזה המדה לזי כתיב לור ילדך תלי ותשכ"ח ל"ת מחולנך ושכן זה. ויש עוד במקומו: והנה כבר נת' שמזה המדה שהוא סוד לל נעשה לור מקוף לזעיר ונוקבא וממנו נדחים כל הדינין. וזה תבין הפסוק שהתחלנו לת"ה שת"ר לי מלר תלרני רני פלע תשובני סלה: שכוונ' כי בתור המקוף כבר נת' שים בו ג"כ ב' בחי' פנימי וחילון ושהוא יותר גדול בסוד סו"ס ומן בכללם עשר הויו"ת שהם במספר רכ"ו. והפנימי שהוא קטן ממנו כמ"ש הוא לערך החילון בסוד הלבוש ומתפשטים ממנו ק"ך לירופים חסר חד כמ"ש למעלה כי לת' נאתר למעלה שהוא סוד הנחיב לת ידעו עיט ושם במספר פל"ט וז"ש רכ"י פל"ט תשובני סלה. וע"ז נאמר והכוונת בה'חסד יסובבנהו:ובזה פיהסכיון:בקטן לברית זכה ל"ת זעירא דכתיב פיהם בן תלעזר בן תהרן הכהן. וכיון שהיסוד הוא כולל גם לכ"ה בסוד ג' וי"ן הכ"ל נבן זכה לבי נשמות של נדב ואביהו שהם היו סוד קורם נשתם מן כ"ה שהם הרי פלגי דגופא וכיון שזכה לי"ת זעירא סוד טפת חסד זכה לבהונה שזה ל"ת מתפשט

ומן רשם החסד שנשפע מדת הכהונה ובזה תאר חיל להקף מן מדין. לבל להרון הכהן שוחב מרשם החסד שהוא הלוור המיוחד מן הדעת לחסד כמ"ש לעיל. והוא שובבינא דמערוביתא בסו"ס וימינו תחבקני ושליו נאמר רכ"י ליעקב שמתה כמו שמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל:

והנה שתה תודיעך הסוד מה שנאמרו תהרן הוא שובבינא דמערוביתא. משה שובבינא דמערוביתא

הכוונה בזה כי ז' לדיקים הם עד ז' עמודי עולם: תברשם חסד. יעקב פחד. יעקב ת"ת. יוסף יסוד. משה נלח. תהרן הוד. דוד מלכות: ולף שנאמרו שמשה הוא בסוד הדעת וגם בסוד הת"ת היינו שורש נשמתו כמ"ש כבר. לבל מדתו נלח דכתיב מוליך לימין משה וכתיב נעימות בימיך נלח. ותהרן לף שנאמרו שמשוחב מרשם החסד היינו ג"כ שורש נשמתו. לבל מדתו הוד. כמו שמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל: לבל מכח הכוונתו הוא שוחב ממדת החסד ולכן הכהן נקרא ג"כ בשם ת"ת דכתיב תחת הכהן לעולם על דברתי מלכי לדק: והנה שנאמרו בזוהר היינו בנלח ואיהי בסוד הכוונה כמ"ש כבר כשהיו ס"ז נקודו' למעט בבריאה והיו נחזיק בעקביים של ת"ת וכשקיבל הת"ת הסו"י שלו בתוך הנ"ת שלו הי' ס"ז שהוא סוד ו"ק שלה ס"י הנלח דת"ת והמלכו' עלתה ע"י הסוד דת"ת הרי כי משה שנאמרו נלח הוא שובבינא דמלכא שהוא ס"ז שנק' מלך ותהרן שנאמרו הוד הוא שובבינא דמערוביתא שהיא המלכו' שהיא נקרא' מערוביתא: וכלל זה שנאמר בידך שנלח הת"ת רומז למדת החסד וחסד נק' לב כי הנ"ת הם סוד התנות והוא שנאמר מיוחד תליו מן החסד בסו"ה ואתה תשמע השמים: ולף תמלח לפעמים שרומז לל החכמה שהיינו החכמה שבת"ת לבל חכמה עליונה הוא סוד המחשב' ולף יתואר לו מלת לתה הרומז לל הגלוי. ועיקר מלת לתה רומז לזה כמ"ש כבר כי תמיד החכמה מתלבשת במלכו' בסו"ס בחכמה יסד תרן. וגם החסד מוסך עליה חוט של חסד דכתיב לתבת עולם לתכתיך ע"כ מכתיך חסד: והמלכו' נקראת ת"ת שכוללת כל הלותיו' מן ל' עד ת'. והיא עלמה היא סוד ה' לתרומה של הסם הגדול הרי לת"ה: ובזה תבין הכתוב לת ה' לתליך תירש ותעבוד תעבוד ולף כללם יחד לומר לת ה' לתליך תירש ותעבוד וגם מלת לת הוא מיותר. ללף שרומז לב' מדות ת"ת הוא מדת הירלה. והוא שיר החילון לתר ממנה תכוון למדת לותו סוד העבודה שהוא למעלה בקודם והבן זה:

דרך ב' בו יתבאר סוד ארץ

כתיב הלתן לתר בשבע לתנותיו וגו' לתת לנסם: לתת נגו לף נתתי ללף לנסם כי הלתן היא הלתן הידוע דכתיב לת השמים ולת הלתן והיא סוד תרן החיים שביתנם לל הלבות ועליה נאמר הלתן הדום רגלי.

והלבות

והלבות ירשום לל נשמת הלדיקים דכתיב לדיקים ירשו תרן: והנה עיקר זה שמור ביזך שמדת המלכו' היא כוללת כל השמו' והכינויים. ומלישה מדה שהיא מקבלת נקראת ע"ש: והנה כתיב על הלרן השופה כשמקבלת מן מדת טובו בסו"ס לתמרו לגדיק כי טוב ונקראת תרן רחבת ידים. כשעולה בין הרועי' ויושבת בין דרועי מלכה: דכתיב שמלו תחת לראשי וימינו תחבקני ונקראת תרן רחבה כשמקבל' מן רחובו' שהכר סוד הכינה כמ"ש: ונקרא' תרן נהלי מים בסו"ס כל הנחלים [הולכים] לל הים ולף נקרא' ג"כ תרן ממדה בסוד שלמרו ממדת ימים לוהו קרלת. דכתיב ויכל לנלהים ביום השביעי. ותרגום ויכל ושמיד שהוא סוד שבת שב"ת היא בחו של תברשם בכ"ל שמה שבת חמ"ד והיא סוד ה' הרי חמדה שבו זין ומפרנס לכל המנלהים דכתיב ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחוק לנערותיה: וכן כל כיולא בזה רבות בהנה: ומן תרן נעשה תל"ר דכתיב ירלח ה' היה לוזרו כמו שבחבתי כבר ולף שוחבת חיים מן תלהים חיים ונקרא' תרן החיים ושותנת חיים לכל מי וכבן זה: ובזה תבין מבתר"ל ויבן תלהים לת הלנע מלמד שבנתה כתלר ולמדו זאת מתלת ויב"ן שבו סוד החוי"ם וכתיב ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית ובכן:

דרך ג בו יתבאר סוד אחרית

כתיב וביה בתחרי' ימים נכון יהיה הר בית ה' ברלש ההרים: דע תחי כי מדת המלכו' נקראת תחרית ימים סוף כל המדרגו' ולעתיד תעלה ברלש ההרים דכתיב על הר גבוה עלי לך. והיא נקרא' הר בית ה' סוד הר המוריה שמשם יונלה הסורלה ובירלה ויש בזה סוד ויתבי במקומו: והנה התבו' נק' ההרים דכתיב שמעו הרים ת"ת ריב ה' ולעתיד תעלה ברלש ההרים הכתיב לימתי תעלה כשיתחבר הוי' הגדול סוד וי"ה שהוא סוד הוא ה' זה הוי"ה כשיתחבר הת' בתחרי' הימים לת' תהיה כתר על לתון בסוד זרקא סגולתא. לזי תהיה ברית דסגולתא כזה .'. שהוא כתר על לתון ולף יהי' נכון הר בית ה' ברלש ההרים דכתיב והיתה העיר תפלרי לבל עתה הוא בסוד מוח רביעי ובתי' ומלחוך כל הדברים הללה בתחרי' הימים בסוד שלמרו בכ"מ שלו יבראל גלה שכינה עמהם בסו"ס הלה פקודי המשכן משכן העדו' שזהו עדו' ליבראל שלת חזי השכינה מן יבראל ובתבר שהיא קשורה בתקות חוט השני תעלה דלך קו תמלעי עד למעלה ברלש ההרים בסו"ס וקו יעשה על ירושלים. וכתיב ויש תקוה לתחריתך ושבו בנים לגבולם. וז"ש ומלחוך כל הדברים הללה בתחרי' הימים ושבת עד ה' תלהיך ובכן כ"ז:

דרך ד' בו יתבאר סוד ארון וסוד אדון

כתיב הנה תרון הברית תדון כל התרץ: דע תחי שמלת תרו"ן נרמז בו' מקומו' והנה תרון רומז לתיב' שבו נכנס בת סוד בריי כמו שמבואר בזוהר והם עלמם

הארץ : והוא כולל לי' סנהדרין ועמו הוא ע"ה שהוא
המלי"ד והוא סוד ד"ל של מעה ושם סוד העלה בסוד
כליות יעלו' ושם סוד עיבור החודש ותיקון המועדו' בסוד
שתר"ל חמר הקב"ה אני ואתם נלך לב"ד של מעה ושם
סוד הפופטים ושוערים שהם במספר ק"ך לרופי הלהים
הגרמוז בשלת **הנרה** כזה **הה נן הה** ושם
סוד ד' למדי"ן שבק"ש שהריך ליתן ריוח בין הדבקים
בסו"ה הנה מטהו שלשלמה שהים גבורים סביב לה מגבורי
ישרחל: וז"ש הנה תרון הבדי' לדון כל הארץ והכן כ"ז היטב:

דרך ה' בו יתבאר סוד אוכל

כתיב לחלו ריעים שתו ושכרו דודים: הנה כתן נפלגו
עמודו עולם יש מי שהומר לחלו ריעים לעילא
שתו ושכרו דודים לתחת. וכן הוא מבואר מתוך דברי
הזוהר דריעים לימון לעילא סוד כ' ריעים דלא מתפרשין
ושם הוא סוד יין המשמח ויין המשומר ומלן דתי' ליה גרגה
דחמרא תכילי בעי. ודודים לימון דלתחת דלהו לימון בתחדות'
תדיר הלא לזימנין ידיעין וכ"ש לקרו דודים דכתיב "תני
"לדודי "ודודי "לי דתמן ברמז חלול דמזל דילי בחול' דכתיב
והוא חשם בשחולים יקח וכתיב סולך לדודי למיסרים
כמד"ת מיסרים לחם כוונת. ותמן לימון שחקים דבתהו
מגה לגדיקיא. ובני שהים לתשחקיא מגחלא עמיקא . מן
ההוא יין המשמח שבא מתחרת לחיקא.דכתיב ויבא לו
יין ויבא עשמא זקיף לעילא לעילא: ויש מי שהומר לחלו
ריעים לתחת בגין דתמן רוח דחכילה. שתו ושכרו דודים
לעילא דתמן רוח דשתיה כמ"ל : ולעי"ד דסני חגחי כהני
חגחי דחפלגיי בתחר אחרת . חם חכילה בכלל שתיה .
דכתיב ויעש משתה גדול מלמד שהשעודה נקרחת ע"ש
המשתה . חו שתיה בכלל חכילה דכתיב עביד לחם רב וגו'.
כי נודע שלשולם הגדול כולל חת הקנין ומקיפו מכל לד:
ח"ל חם נחמר שחכילה בכלל שתיה ח"ל השתיה מוכרת
לחיו' למעלה והוא כולל גם לחכילה. וכן מבואר מדברי
התרז"ל בסו' ליסור חכילה ושתיה וסיבה .ביה"כ שמבואר
שם שחכילה הוא סוד חור הכלים . והשתיה סוד
חור הפנימי . וסיבה סוד חור המקיף . הרי
כי השתיה למעלה מן החכילה : ואם נחמר שהשתיה
למעה ח"ל שתיה הוא בכלל חכילה : והנה לכל השני דיעו'
יש כאן מקום שחלה שהשחיל במחיבתא שילאה של פסוק
בחתי לגני חחותי כלה חכלתי ישרי עם דבשי שתיתי ייני
עם חלבי. והקשו עם הלא חמרו למעלה אין עם חכילה
ושתיה כו' וזה השחלה שייך ג"כ בזה הכתוב והכן זה: אבל
אם תציין היטב בעין התשובה שהביא הרשב"י ז"ל לקושיתו
על שחלה ס"ל חבין ג"כ תשובה על שחלה שלנו .
כי כל הדישו' כולם עולים בקנה אי ואלו ואלו דברי אלהים
חיים. והנני חרמוז לך ברמיזה כתיב תוכ"ל בכסף תשבירו
והוא סוד כי שמות ח"ל ט"ס שהוא ש"ן ומפרים לבל חבל
מבין מזו"ן לבל בריותיו הוא ע"י התחברו חלהים עם

הפליטי שהוא חלה"י חברים. וחו נעשה חילן רב וחקוף
מזו"ן דכולא ביה כי שם הוא סוד לחם הפנים שהם ג'
ככרות ולכל ת' ד' פנים שהם סוד ג' יודי"ן של "יברכך
"יהר "יפא ושם ג' שמות הוי"ה דחילון יברכך ס' יהר ה'
יפא ס'. וג' הוי"ה הוא סוד לחי"ם ויש בהם י"ב חותיו'.
וז"ש הכתוב כי"ח הלחם הזה הוא חוכל : והנה בזה חמר
לרות שהיח סוד שומנה חחתה כמבואר בזוהר חמר לה בועז
וכו'. ובזה הוא סוד ד"ו ע"ז לעת החוכל נגי הלוש. וחין
הל"ח חלה מלכות סוד שומנה עילאה. שהוא סוד חלכ"ו
כמ"ש למעלה: ולפי שכללות שומנה חחתה בשומנה עילאה
לכן צריך בשניהם סוד חכילה ושתיה והכן היטב: וחם תבין
זה תבין ג"כ סוד ב' יחודים של שמע ישרחל ובשכמל"ו
שהם בסוד חכילה ושתיה ותבין מהתר"ל משל לבת מלך
שהריחה ליקי קדירה כו' חם חזכה תבין :

דרך ו' בו יתבאר סוד האבות שהם יסוד המרכבה

כתיב רק בחכותיך חשק ס' . וכתיב כי בי חשק
ואפלטהו חשגבהו כי ידע שמי : הנה הכי הזה
בח לרמז מה שחמרו רז"ל בחכות הן הן המרכבה . ובח
לרמז שיעקב הוא בחיר שבחכות דכתיב בחיר יעקב ולח
לחיר חברהם ובחיר ילחק: וכאשר כי מלח חשק הוא סוד
מו"ם שב"ח בס' יודי"ן ס"ג הוי"ה ס"ג חלפין ס"ג
מלכות כי כבר נת' כי חלו' של חימת הם סוד הגבורי'
וחלו' של חבח הם סוד החסדים . ונת' ג"כ כבר כי כל
זמן שחלו' חבח מלובשים תוך יסוד חימת חינו יכול לבקוע
ולהחיר לחוץ רק לחר שהסתיים יסוד חימת. ח"כ למעלה
במקום חג"ת חינו יולח החרת חבח רק החרת חימת כמ"ש
שכל למעלה: והנה בשבל הטורים והר"ח בני' ילחק לרמז כי
ילחת מלרים ה' שפ"ו הגבורה דכתיב כי ביד חזקה הוליחך
ה' מחרן מלרים: והכוונה כי נחולת מלרים היה בזכות
החבו' כמבואר בקרח: והכוונה כי השפע והחור שבח
עגלה להם שע"י ילחו לחירו' מעבדו' היה מן החרם
שילחה מן חג"ת שהם החבות שהוח החרת חימת בסוד
וחמשים עלו בע"י מחרן מלרים סוד **נ'** שערי בינה ולכן
מכה יליחת מלרים **נ'** פעמים בתורה ושם סוד החיות
כמבואר בזוהר ושם ההחרה הוא בסוד הגבורו' כנ"ל . וזה
שפרש"י ז"ל ותר"ח של החבות כי החבות מקבלים רק החרת
חימת שהם סוד הגבורו' הכרמוז בשלת ותר"ח :
ונחזור של הענין כי ח"ת שהם החבו' הם סוד המרכבה
שעשים מרכבה לחו"ב. וזה נק' מרכבה עליונה : ולפי כי
יש עוד מרכבה למעלה מהם בס"ה סולו לרוכב בערבו'
בי"ה שמו. חבל לפי שחין הם השנה לכן חנו מתחילין
לקרות מרכבה עליונה לח"ת: והנה זה שכתוב עלמו חין

נו שכרע שחמר סולו לרוכב בערבו בי"ה שמו הם בי"ה
שמו קלי על הרוכב הו על הערבו' והכן זה . ויש עוד
מרכבה למרכבה והם סוד מ"י שעשים מרכבה לחג"ת
ונק' מרכבת המשנה : והנה הת"ת לעשים עולה מן ח"ג
והוא הרוכב בח"ב ולח גם היסוד עולה עמו בסוד לוות ו"ו
לח היסוד הוא הרוכב על י"ה בסו"ה וירכב לותה במרכבי'
המשנה ויקרלו לפניו חבכך שפו' ך ועשה חב וסבן זה :
ובזה תבין סו"ה ישרחל לסגולתו כי יש סוד סגולתה ברחי
דעשמים כזה ׳.׳. ונק' סגולתה כמבואר בזוהר. ויש סגול
ברחי דנקודה כזה ׳.׳ ונק' סגול והנה היסוד שהוא סוד
יוסף לפעמים הוא בסוד הטעמים ברחי דסגולתה בשרוכב
במרכבת המשנה ועשה חב לח הוא למעלה מן ב' נקודו'
ס"ה והוא סגולתה כזה ׳.׳. וכשהוא במקומו הוא למטה
מסה הוא רך ברחי דנקודי שהוא סגול כזה ׳.׳ חבל
ישרחל שהוא סוד הת"ת לעולם הוא ברחת דטעמים ברחת
דסגולתה כזה ׳.׳. כי חם הוא במקומו הוא רוכב על ס"ה
הרי הוא סגולתה. וכשעולה למעלה על ח"ב הוא רוכב
על ח"ג בסו"ה והרכבתיך על במותי חרן והחלכתיך נחלת
יעקב חבין. שהוא נחלה בלי מלרים שהוא עולה דרך קן
החמלטי עד הרחש ולכן לעולם ישרחל לסגולתו ולכן הוא
בחיר שבחבות ולזה רומז מלת חסי"ק כי כבר נת' שחו"ב
הם ב' ריעין דלא מתפרשין ומן ב' נקודו' שהם חו"ב נעשה
בסוד רקיע שהוא התפשטותה דפתח ולח כמשיקה עולה
למעלה תחת חו"ב ונעשה ברחת דקמץ כזה . וכשהוא במקומו
הוא בסוד סגול שהם רחש דחול"ם שב"ח כזה .. לפי
שהוא מעה כלפי חסד והבן זה : ושתה נבח לביחור
מחמר ר"ל החבות הן הן המרכבה שכפלו למלת ס"ן
לרמוז לב' מרכבו' : כי חדע שבבר נתב' שהז"ח הוא בסוד
ו"ק לבד כשהוא בסוד הקטנות שלין לו הרמת רגלים. חבל
בסוד הגדלו' הוא בסוד י"ם שלימו' לזי מן חג"ת שלו נעשו
חב"ד ומוספו לו נס"י שהדשים כי המ"י עלו בחג"ת
והבנים נעשו חבות דכתיב תחת חבותיך יהיו בניך תשיתמו
לשרים בכל הארץ. ומן לך נעשה חב ות"ל הב' מרכבות
הם בסוד החבות וזה רמז בכפל ס"ן ס"ן . ועיקר הסוד
במלת ס"ן ס"ן חרמות לך ברמיזה . כתיב ס"ן עם לבדד
ישכון . וכתיב ס' בדד ינחנו ואין עמו חל נכר : וזה
סיסוד יתבחר במקומו :

דרך ז' בו יתבאר סוד אנוש

כתיב חנוש בחציר ימיו כלין השדה כן יליץ כי רוח
עברה בו ואינגו ולח יכירנו עוד מקומו : תדע כי
זה הכי הוא רומז על לחדם דילילה שביליר' סוד מעשרון :
והנני חרמות לך ברמיזה . כתיב מה חנוש כי תזכרנו ובן
לחדם כי תפקדנו תמשילהו במעשה ידיך : והנה חנוש הוא
סוד לחדם מסטרת לבהו דחתקרי מעשרון ועליו נחמר
חל תמר בו כי שמי בקרבו בסו"ה חל חלהים ס' דבר
ויקרח לחן כי בשביל שבשמי בקרבו חי גם חלהים נתחלת
ברקמים ואח נק' חנו"ש במספר השוה : ומשערת לבבר
נק' חנוך בן ירד בסו"ה חנוך לנער על פי דרכו גם כי
יזקין לח יסור ממנה. והוא סוד עבדו זקן ביתו המושל
בכל חשר לו דכתיב תמשילהו במעשה ידיך והוא נק' בן
לחדם. בסו"ה לח היש חל ויכזב ובן לחדם ויתנחם. וכתיב
ויחבלך חנוך חת חלהים ואינגו. לפי כי רוח עברה בו
ואינגו. והוא כלין השדה כן יליץ דכתיב יביב ליומי עלומיו.
ועליו נחמר ותחסרהו מע"ה מחלהים ולבן חנוש בחליר
ימיו דכתיב מלמיח חליר לבהמה ומיה הבהמה הרבועה
על חלף הרים. ולבן לח יכירנו עוד מקומו : הבח רחו
דכליל רוחח זעירח ברוחח רבח דכתיב ורוח עברה בו
ואינגו ולח יכירנו עוד מקומו. וכלן נרמז סוד שמו מקוש
ושמו השם ושמו מעשה כמבואר בזוהר והבן זה :

פתח ז' דרך א' בו יתבאר סוד אלם

כתיב למנלח על יונת חלם רחוקים מכתם לדוד :
הנה כתיב נחלמתי דומיה החשתי מטוב : והוא כי יש
קול ודבור . קול דכתיב הקול קול יעקב . דבור דכתיב
וידבר חלהים חת כל הדברים החלה : והם סוד כלל
ופרט הכלל לריך לפרט ופרט לריך לכלל : דכתיב קול
דברים חתם שומעים. כי חין דבור בלח קול . ולף כי יש
קול בלח דבור עכ"ז לח תבין מזה מהות הדבר עד שבח
הדבור ופרוט הכלל שבקול : והם סוד ב' תורות חורה
שבכתב ותורה שבעל פה זה בלל וזה פרט. והם נרמזים
בני חותיו' ויה של שם הוי"ה כידוע וכשהם מחיוחדים
עם ב' חותיו' י"ה חי השם שלם ויש קול ודבור : חבל
בזמן הגלו' דכתיב כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק
חז חשתכל מלויים וחז נחמר נחלמתי דומיה דום וי"ה
ותרחק הקול מן הדבור ולפי שתרחק הקול שהוח סוד
תורה שבכתב שנק' תורה חור וכתיב וירח חלהים חת
החור כי עוב כי החור' נק' עוב דכתיב כי לקח עוב נתתי
לכם. לבן חמר החתי מעוב והסוד הוא כי השביני כשהיח
בגלות חז היח בסו"ה שחה לעפר נפשינו וח"ו היח נקרחת
יונת חלם . כי רחק ממנה מנחם משיב נפשה חז כתיב
בקשתי חת שחהבה נפשי בקשתיו ולח מלחתיו קרחתיו
ולח ענני . כמבואר בזוהר : וח"ו כתיב ושמה נפלה ולח תוסיף
קום בתולת ישרחל. וח"ו כתיב ושמה חשה שוכבת מרגלותיו:
ובגין כך מכתם לדוד מך חס מך כמה דחת חמר וחס בעלה
מ"ך הוא מערכך . חס כמד"ח ויעקב חיש חס בעלה עליה עול:
דחס סוד פרס חדומה תמימה חשר לח עלה עליה עול:
והנה כתיב סומך ה' לכל הנופלים והוא סוד לדיק שהוא
יסוד עולם שהוא סומך לחותה כמד"ח סמכוני בחשישות
כמבואר בזוהר : ויהיה נת' כי יסוד הוא סוד הוי"ה
ובו מתגלה טפת חסד סוד הם ת"ל הרי ת"ל הוי"ה
במספר ז"ן שהוא סוד השלים שע"י ז' מלבח למערוניתא

לבל כ"ו שהיה כסוד יומת חלם לזי שחשתי מעו"ב סוד כי שמות הכ"ל. והבן כ"ז היטב :

דרך ב' בו יתבאר סוד אשבול וסוד אשל

כתיב ואכול הכופר דודי לי: הנה אמרו חיש שהכל בו הוא מכפר על העולם. הסוד בזה כי מלת אכול רומז למדת הדיק יסוד עולם בהתאבר אליו מדת הרחמים בסו"ה ויבשם הרחמים בבוקר כמ"ש כמה פעמים שהסד מילוה מתגלה בפומא דאמה דכתיב ואוה יומב פחח האהל. ומלת אשבול הוא אש"ל כי"ו. כי"ו הוא הו"ה מדת הדיק דכתיב כי הוא הנדיק אשל הוא דכתיב ויטע אשל בבאר שבע והנדיק נק' חיש כמ"ש כבר בסו"ה הטד בנו החיש . וכתיב כי חיש מלחמה כי שם שביניו נשברה מחוד וסביב לריו והוא מגלח חותם בזכות הרחמים המתלבש בגלח. ובזה נוכח דוד לפלחתי בני הגוקי הכניס שלקח בתרמילו נגד כי חומבי תורה שהם סוד כי ספי' תג"ת כ"ש שכולם נותנים כח לנדיק בסו"ה ויקהל יוסף את כ"ל הכסף כי כסף וממנו מקבל מדת דוד ומגלח לחויניו. וח"ש חיש שהכל בו כי חותן כי חנוקי הכניס כל מ' בגול מטבר סרי כי כ"ל וזה שהי הוא סוד כי שניתן לרחמים שהם סוד ס"ח כמ"ש כבר: ולפי שמקבל רח מרחמים חבר ממנו שותפים שהכוונה לכן הוא מכפר על העולי בסו"ה וכפר על הקודם מעומלת בני": וסוד חם"ל בסו"ה וכפר בעד בהתחבר אליו בסוד הקטרת שהוא סוד הנדיק ויטע אשל בבאר שבע והנדיק נק' חיש כמ"ש כבר בסו"ה הטד העד בנו החיש . וכתיב כי חיש מלחמה כי שם שביניו נשברה מחוד וסביב לריו והוא מגלח חותם בזכות הרחמים המתלבש בגלח. ובזה נוכח דוד לפלחתי בני הגוקי הכניס שלקח בתרמילו נגד כי חומבי תורה שהם סוד כי ספי' תג"ת כ"ש שכולם נותנים ר

מן הצנורה בסו"ס בחו"כ כתריס ומל"ז הוא קוד ילמק בשקפר הסוס . ולז הוא בקוד הגלוס. ומלה לחוב רומז לבדיק ובסיסס בלים לעסר דכתיב עך מרז ולחוב והוא בקוד לבדיק כפוף קוד הענוה כש"ם רש"ל לבדיק כפוף בפוסס סייס בלמן כפוף וכו'. מלמד שבריך להוסיף כפופה על כפיסתו והקוד סהוא רומז לב' יסודים הא' כסהיה שליסה ני"ם והוס עמו לזי הוא לדיק פשיט וכשהיה קלרה קומס עשק כש"ם בקוד הסבועה בסי' סים למ' לזי הוא לדיק כפוף שבריך לכפוף קומתו ולהסייחד עמס וכשהיה למעה בקוד ולסלרן הרוס רגלי לז לדיק להוסיף כפיפ' על כפיפתו: ובכה סלרז הוא קמוך ללבנון ולחוב קמוך לקיר בפו"ס ויבא מזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל וסנן . וכתיב בעשם עליות קיר קטנה והי' בנוחו וגו'. ומזה למדו חז"ל (שבקור להתפלל ולא) [להתפלל לדיק שלא] יהי דבר חולן בינו לבין הבוא"ל שבינן שיבא מזקיהו פניו אל הקי"ר בעשם בקוד בוחל ת"ל כ"ו בפו"ס תכ"ו בבוד לה' וסנן :

דרך ח' בו יתבאר סוד אבילות

כתיב שיסו ושמחו בה כל השתחלים עליה : הדע שקוד שחילות כי כל מי שבשחלק ממנו חור הדעה שהוא קוד הרוח לחי הבשם בשלה בלי השפעה שהרוח והיל שתמוטעת והולכת עד שחלה מן הגוף בקו"ס גם בלה דעת בשם לה עוב . וכיון שמשחלק הרוח למעלה מיד הגוף בל' שת ולכן רבעים בחייהן קרויים שחים לפי שאין להם רק בשם הבחמים ובשם השתחוה בקוד שבי בבות לוע כמו שמנוחר שתוך מדרש הכעלם : ולפי שאין להם קוד הרוח שבל' רוח חיים דכתיב ויפח באפיו בשמת (רוח) חיים לכן בקראו שחים: ולריכים כל הקרובים להשתחבל עליו ואין השחילות על הגוף שמת אלא על הרוח שהלך מן הגוף דכתיב אל תבכו למת [ואל תניחו לו בכו]בכו להולך.ולכן אין ראוי להשתחבל על הרעבי'הדרב' בחנוך רשעי' רבה : וקוד השחילו' שהוא על הרוח שהלך קודו למעל' וממנו בתה דוגמתו למעה: הבה בבר בשנחר שהדעת הוא קוד תור הפבימי של הז"ח שהוא בחי' רוח שבו למ' חז הוא לדיק כפוף שבריך לכפוף קומתו ולהסייחד עמס וכשהיה למעה בקוד וחלרן הרוס רגלי לז לדיק להוסיף כפיפ' על כפיפתו: ובכה שלרז הוא בחוך דבעי הרשב"י ז"ל וקוד גרוח בוכרת כשנחר שתוך דבעי הרשב"י ז"ל וקוד מגדל הפורה בחויר כש"ם בבר שהוא קוד לוח ל' : וכשבשהלך הבן ועלה לחל החב לזי הוא קוד חב"ל והבן זה . ולזי בשי"ן שחיין שבריך לחבל שבשיב כדין לחל שבריך שבוי שקוס בקו"ס ושלבבה שהיבן בחי הסי"ן . ודין לחבל יוסב לבדו לבן שן שבי הסי"ן בעשם בד"ך דכתיב לי'בה בד"ך וגו' היתה כשלמה : ושמרו היתה שלמה לה בלחר שלה בשלמה בשהלך בעלה לשדיבם היא הוא שהבה בעלה לשדיבם

אלהים . וכשמקבלת מן מדת הוי"ה סוד הת"ת נקראת בית ה' . והנה אלו הג' שמות הוא סוד הי"ן בסו"ה הן ועושר בביתו. הכוונה כי כשמתמלא ההוי"ן ונתעשר כזה ה"י ו"ו נו"ן הוא סוד אלו הג' שמות במספר השוה: והנה ידוע כי אלו הג' שמות הם סוד הג"ת שנק' אבות כמ"ש כבר וז"ם בי"ת והוי"ן נחלת אבות אבד מה' אשה משכלת . הסוד הוא כי מדת המלכות זולת שמקבלת מכללות אלו האורות שנתבאר למעלה עוד היא מקבלת מכל קומת הז"א שבו הוא שורש שם הוי"ה כמ"ש. והנה שם הוי"ה יש בו כ"א מלואים כמנין אהי"ה בסוד הכתוב א"ך מטוב לישראל ואלו הכ"א צרופו מלואי הוי"ה עולים במספר אקף קפ"ח דוק ותשכח . והוא סוד מה' אשה משכלת במספר השוה . העיקר הזה נקוט בידך כי אות ב' בבנינו רומז למדת המלכות כי מקבלת מן האבהן ומן אב דאבהן. ועתה נבאר אות ב' במנינו :

דרך ב' בו יתבאר סוד אות ב' במנינו

בתיב בראשית ברא אלהים. הנה אמרו ז"ל בראשית בשביל שנק' ראשית דכתיב ראשי' דרכו. ובשביל ישראל שנק' ראשית דכתיב ישראל ראשית תבואתו . גם אמרו בשביל בכורים שנקראו ראשית דכתיב ראשית בכורי אדמתכם. ובשביל חלה שנק' ראשית דכתיב ראשית עריסותיכם תרימו חלה: הכוונה מזה שהוקשה להם שאות ב' של בראשית הוא מיותר דהל"ל ראשית ברא אלהים אלא שהוא רומז לאותן ראשית שאמרו כנ"ל ולפ"ך הוכרח הכתוב להוסיף אות ב' כמו שנבאר. והוא כי כתיב ראשית חכמה יראת ה' זה הכתוב מרמז על חכמה עלאה וחכמה תתאה ששניהם הם סוד יראת ה'. חכמה עלאה הוא סוד היראה כי הנה ד' אותיות הוי"ה הם סוד ד' דברים שהם יראה אהבה תורה מצוה יראה אהבה הם סוד ב' אותי'ו"ת שהם סוד תו"ב כמ"ש וז"ש בדחילו ורחימו. ותורה ומצוה הם סוד ב' אותיות ו"ה. ולפי שחו"ב הם סוד ב' ריעין דלא מתפרשין וזווגיהון תדירא לכך יראה ואהבה בקשר א' תמצא כזה יך **אה** הרי כי סוד החכמה הוא סודהיראה . וחכמה תתאה שהיא סוד חכמת שלמה גם כן היא סוד **אה בה** יראה בסו"ה אמור לחכמה אחותי את וכתיב אשה יראת ה' היא תתהלל. ועל שניהם הוא אומר ראשית חכמה יראת ה' הרי כי שניהם נק' ראשית: והנה רש"י ז"ל פי' מלת בראשית דבוק הוא לאחריו. והסוד בזה כי כמו שחכמה עילאה שנק' ראשית ממנו בא החיות לכל העולמות ומשגית תמיד בתחתונים להחיות דכתיב החכמה תחיה בעליה וכתיב כולם בחכמה עשית כן החכמה תתאה משגיח בעולמות שתחתי' דכתיב ותקם בעוד לילה וגו' . ועוד שהיא מחיה את בעליה דכתיב בשמ בה לב בעלה וגו' : ולכן מלת ראשית דבוק הוא שאם ח"ו יסתלק השגחה מן הראשית אזי לא יהיה קיום לשום נמצא : וע"ז הראשית אמרו רז"ל בשביל התורה שנק' ראשית. כי התורה הוא סוד החכמה והוא סוד התורה הקדומה אלפיים שנה לב"ע. והכוונה כי כבר נתבאר שסוד עולם הוא סיד ו"ק המתהיל מן ספי' החסד דכתיב עולם חסד יבנה והם סוד ו' ימי בראשית דכתיב כי ששת ימים עשה ה' ולא כתיב בששת ימים כמבואר בזוהר. וג"ר נקראו ימי קדם כמ"ש כבר בסו"ה בצע אמרתו אשר היה מימי קדם כמ"ש במקומו. והנה יומו של הקב"ה הוא אקף שנים הרי התורה שהיא סוד החכמה היא אלפיים שנה קדוש לבורא'עולם דכתיב ואהיה שעשועים יום יום הכוונה כי התורה המצויה עתה בידינו היא סוד נובלת חכמה תורה ולא חכמה עצמה והוא סוד הת"ת כמ"ש כבר בסו"ה עם נבל ולא חכם ומתרגמי' דקבילו אורייתא ולא חכימין רק נובלות חכמה. א"כ אחר ירידת התורה מן החכמה ע"י הצנורות היתה משתעשע ב' ימים היינו חו"ב כי מן החסד הוא צנור לת"ת ות"ת כולל כל הו"ק . ותורת חכמה עצמה נק' תורה צפונה בסוד שאמרו על כתוב ויקבור אותו בנא"י של אב"נ ית"ץ ונשאר ת"צ תורה צפונ"ה. והכ': והוא נק' ראשית דיכו. הסוד בזה כי כבר נתבאר שמלת דרך רומז לזווג המאורות דכתי"ב ויט אליה אל הדרך כמבואר בזוהר: והנה נת' כבר שאין נוקבא בפרשות למעלה מן חכמה רק מן חכמה מתחיל להיות דו"נ בפרשות כמבואר בזוהר ובכתבי הארז"ל וכמ"ש כבר בשער הב' וז"ם שנק' ראשית דרכו והטעם שהחכמה נק' ראשית הוא כי עיקת העילות שהוא סוד הכתר נק' ראשון ואינו דומה מלת ראשון למלת ראשית כי מלת ראשון הוא עומד בפ"ע ואינו צריך לאחרים ואינו דבוק עמם לפי שהוא נעלם מאוד ואין שום נמצא יכול להשיגו אם לא בהתלבשותו בחכמה והוא תחלת הגלוי כי מתוך ההעלם שהוא ההתלבשות יבוא לידי גילוי ואף כי גם בחכמה הוא סוד המחשבה ולא שום ציור כמ"ש כבר ע"כ נתוסף בו י"ש סוד המחשבה. אבל בעילת העילות גם מחשבה לא תספא ביה ולכן החכמה נק' ראשית שהוא ראשית לבנין ודבוק עם הבנין ועל זה אמרו שהקב"ה הוא ראשון ואין ראשית כראשיתו כי יש הפרש בין ראשון לראשית והבן זה : וזה הראשית ברא אלהים כמו שמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל . וכדי שלא תטעה לומר שהוא ברא בכח עצמו ואין צריך לכח שלמעלה רק שהוא ראשית הכל כמו שפי' רש"י ז"ל. לכן הוכרח הכתוב להוסיף אות ב' ולכתוב בראשית לרמז שהוא בסוד ב' שהוא שני שאם הוא בית הוכרח להיות לפנים א' . סוד עילת העילות שבכתו ברא האי ראשית : והוא סוד האות א' המסתתר במלת ראשי"ת שאם ח"ו יסתלק הא' נשאר רשי"ת ולר"ש אין כל : הכוונה כי כבר נתבאר שחו"ב אין להם בחי' יסוד לצורך הזיווג להוליד מוחין לז"א רק לצורך חיות העולמות ולצורך המוחין צריך שיקבלו גם הם מוחין חדשים מן הא"א שהוא סוד אות א' ואז נתוסף להם יסודות חדשים בסוד מוסף שבת כמ"ש כבר : וכבר נתבאר שהיסוד נק' כ"ל וז"ם ולר"ש אין כ"ל שכיון שנסתלק הא' מן ראש נשאר ר"ש ואין לו כ"ל ודאי . הרי נתבאר לך שסוד אות' ב' רומז אל החכמה שהוא סוד תורה קדומה. וזהו דעת הראשון של חז"ל בראשית בשביל התורה שנק' ראשית ר"ל שקשה אות ב' הוא מיותר ותירצו בצד לשונם בשביל התורה ר"ל בשביל שהאי ראשית הוא סוד התורה שהוא החכמה שנק' ראשית. ושלא תטעה לומר שפירושו ראשית הכל לכן נתוסף אות ב' כנ"ל. והבן כ"ז . ושאר הדיעות סובבים נ"כ ע"ז העגולה. וכמו שנבאר. רק תדע מה שכבר ביארנו שעולם האצי' יש בו ב' דיעות הא' כי סוד הכתר הוא סוד אצי' שבאצי' וחו"ב בריאה שבאצי' כו' כמ"ש כבר. וי"א כי הכתר נכלל בשם א"ם והחכמה הוא סוד אצי' שבאצי': והנה האצי' שבאצי' הוא נ"כ לפעמים בסוד אות א' והבריאה בסוד אות ב' וכבר ישבנו אלו הדיעות שאו"א עילאין שהם סוד חו"ב הם סוד אצי' שבאצי' ונחשבים נ"כ כמו הכתר ונרמזים באות א' וישראל סבא ותבונה מהם מתחיל עולם הבריאה שבאצי' שהוא סוד אית ב' . ונת' כבר שחו"ב עילאין הבינה נכללת בחכמה בסוד אות יו"ד כמ"ש וי"ם ותבונה נכללים בסוד אות ה' כמ"ש הכל כבר . וזהו דעת האומר בשביל ישראל שנקרא ראשית הכוונה שהרי התורה המצוי' בידינו הוא סוד תורת בריאה סוד נובלות חכמה ולכן סובר שמלת ראשית רומז לישראל סבא שהוא סוד אות ב' שלמנין א' סוד אצי' שבאצי' . ומביא ראיה מן הכתוב ראשית תבואתה שנכתב בה' במקום ו' בסופו לרמוז על ישראל סבא שהוא נכלל

נכלל באות ה' כמו שמבואר מדברי הרשב"י ז"ל. וסיד בשביל ביכורים כוונתם כי כל הג' ראשונות שהם כח"ב וגם ישראל סבא שהוא ג"כ מן הג' ראשונות והג"ר כולם נכללו בשם ראש א' כמ"ש כבר וכולם נעלמים מאוד ונרמזים ג"כ באות א' ואות ב' מתחיל מן חג"ת שמשם מתחיל הגלוי וחג"ת הם סוד ביכורים כמ"ש רקמן במקומו. והבן זה: ומ"ד בשביל חלה כוונתם שכל עולם האצי' בכללו ובפרטו כולו נעלם מאוד ואיהו וחיוהו חד בהון וכולו נרמז בסוד אות א' רק המלכות שהיא סוד חלתו של עולם כמ"ש במקומו היא נרמזת באות ב' לפי שיורדת למטה ומתלבשת בעולם הבריאה כמ"ש כבר הרי נתבארו כל הדיעות והבן כל זה: הרי לפניך איך נרמזו אות ב' במנינו שהוא שני והבן כל הבחינות אז תשכיל ואז תצליח.

ונבאר אות ב' בצורתו :

דרך ג' בו יתבאר סוד אות ב' בצורתו

בראשית ומתרגם בחוכמתא : דע אחי כי אות ב' בצורתו כזה ב רומז לחכמה עילאה וחכמה תתאה. ואף אם תמצא שאות ב' רומז אל הבינה היינו ע"י כלילות המלכות שהיא חכמה תתאה כשעולה למעלה ונכללת בבינה בסוד יו"ד תרין כמו שמבואר מתוך דברי הזוהר אבל עיקר אות ב' בצורתו רומז לחכמה עילאה ותתאה. והנה צורת ב' כנ"ל צורתו ג' וי"ן ויש לה עוקץ למעלה וגם עוקץ לאחריו ועוד עוקץ קטן למטה והכוונה בזה כי חכמה עילאה מקבל אור מן עתיק דרך א"א ואינו מקבל רק מנה"י דעתיק שהם סוד ג' וי"ן כמ"ש כבר בש"ב וכלולים ביסוד עתיק ס"ד ח"י: והנה העוקץ שלמעלה מורה שמקבל מלמעלה מן עילת העילות . והעוקץ שלאחריו מורה שעיקר קבלתו ע"י הא"א שהוא סוד הבינה שהוא סוד אות א' שעיכוד לפני אות ב' כזה **אב** א"כ העוקץ שלאחריו מורה על הא' שלפניו וקוצא התחתון מורה שהוא משגיח על כל התחתונים כמ"ש לעיל: והנה כבר נת' שאף שמקבלתו מן הא"א עכ"ז עיקר בריאתו שהוא סוד המוחין הוא מן העתיק כמ"ש כבר. וכן הוא רמיזתו בחכמה תתאה שמקבלת מנה"י דת"ת שהם ג' וי"ן ע"י היסוד הנק' ח"י ועיקר בנינה מן אורות החכמה כמ"ש לעיל בסו"ה בחכמה יבנה בית. רק שמקבלת אורות החכמה ע"י אורות הבינה כמ"ש כבר ורמיזתה ע"ד רמיזת חכמה עילאה כנ"ל והבן : ובזה יתבאר השני מאמרים שהתחלנו בראש הספתח והוא אומרים לב' מי בראך ר"ל לפי ששורש הרין גנוז בחכמה שהוא סוד אות ב' של בראשית ודגש בתוכה. אכן הכל סוברים ואומרים שעיקר בריאתו מסוד הבינה הנק' מ"י היינו א"א כנודע . ולכן הוא מורה בקוצא שלמעלה לאמר זו שלמעלה בראני שהוא העתיק שעיקר בריאתו שהם המוחין שלו באים מאור העתיק רק שהוא מקבל אותם ע"י א"א סוד הבינה וע"ז מורה בקוצא שלאחריו שהוא אות א' שהוא הא"א וז"ם ומה שמו ה' שמו כי אות א' צורתו יו"י שהוא סוד הו"ה וכן הוא בחכמה תתאה וא"צ להרחיב הביאור כי מובן הוא. והמאמר הב' שצורת אות ב' סתום מכל צד ופתוחה מצפון רומז נ"כ לב' חכמות הנ"ל. על העליון' אומר הרמז בצורתו כי כבר נת' שהחכמה הוא בימין א"א ובינה משמאל והיא מקבלת אור מהחכמה . א"כ הוא סתום מכל צד ופתוחה לצד שמאל שהוא צפון להשפיע לבינה ע"י ההוא שביל דאיקרי מחוקק דכתי' כי שם חלקת מהוקק(צפון) ספון. וכתיב עמוק עמוק מי ימצאנו הסוד כי עמו"ק הוא סוד גבורה במספר השוה. והוא שורש הגבורה הגנוזה בחכמה . וכבר נתבאר שהאורות שמקבלת הבינה מן החכמה הם סוד גבורות וז"ש עמו"ק מי ימצאנו : וברמיזת החכמה תתאה היא פתוחה מצפון לפי שמקבלת מסוד הגבורה ונותנת נ"כ כח אל הדינים ואלהים עשה שיראו מלפניו והבן . והרי נתבאר לך אות ב' בצורתו ובמנינו ובבנינו :

דרך ד' בו יתבאר סוד בית יעקב

כתיב בית יעקב לכו ונלכה באור ה' : בית יעקב ולא בית אברהם ויצחק . כי כבר אמרנו שאות ב"ת בבנינו' רומז למלכות והיא מיוחדת ליעקב: ואף שתמצא מלת ב"ת סמוכה לשאר השמות כמו בית אל או בית אלהי' היינו שמקבל' מאיזה מדה שהיא סמוכה לו ועכ"ז ע"י יעקב כמבואר בזוהר וכתיב ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית לו לעצמו ואל תשיבני מן הכתוב בחכמה יבנה בית פקח עיניך וראה דלא כתיב חכמה יבנה בית אלא בחכמה . הכוונה כי יעקב כשהוא מקבל כח מ"ה או נק' אד"ם וכן כתיב כתפארת אדם לשבת בית. וכן מכואר בזוהר שאמר באבא יסד ברתא ולא אמר אבא יסד ברתא. וראיתו מדכתיב בחכמה יסד ארץ ולא אמר חכמה יסד ארץ. והנה אבדהם קראה מקום דכתיב וירא את המקום מרחוק . ויצחק קראה שדה דכתיב ויצא יצחק לשוח בשדה וכתיב ריח בני כריח שדה לפי שעדיין לא נגמר בנין הבית על ידם עד שבא יעקב וגמר את בנין הבית ונתייחד עמה . ואח"כ בנה חומותיה והיכליה וקראה עיר דכתיב ויבא יעקב שלם עיר שכם. ואז כתיב עיר לנו חיל וחומה : וזה העיר נתן יעקב ליוסף לנחלה דכתיב ונתתי לך שכם אחד על אחיך והבן כל זה : והנה כבר ביארנו בשער א' שהדרך הישר הוא דרך קו אמצעי ולא ישה לימין או לשמאל דכתי' לא תסור מן הדרך ימין ושמאל והשער הראשון לבוא לקו אמצעי הוא דכתי' זה השער לה' צי"ב . והוא סוד היראה כמשארז"ל מי שיש לו תורה ואין לו יראה כמי שנמסר לו מפתחות הפנים ולא נמסר לו מפתח החיצון . והוא שער הראשון לכנס דרך הישר דכתי' יראת ה' ראשית דעת ומי שזכה לכנוס בתוכה אז עולה למעלה דרך השער וזוכה לאור באור ה' ואז כתי' באור פני מלך חיים כי שואבת ממקור החיים דכתי' כי עמך מקור חיים באורך נראה אור כי לא יכול להסתכל באור פני מלך חיים אלא על ידיה דכתי' פתחו לי שערי צדק ואח"כ אבא בם אודה י"ה כמ"ש לקמן במקומו . וז"ש בית יעקב לכו ואז ונלכה באור ה' והבן זה :

פתח ב' דרך א' בו יתבאר סוד באר

כתיב באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחוקק במשענותם: אהובי אחי דע נאמנה שמלת באר בכ"מ רומז אל סוד המלכות אך בין תבין אשר לפניך שלפעמים רומז לשכינתא עילאה ופעמים לתתאה . והנה כאן בזה הכתוב הוא רומז לשכינתא תתאה שהיא סוד רחל שכא היה לה עיקר ממרון עד דכתי' ויזכור אלהים את רחל ויפתח את רחמה והם סוד הגבורות שהוא סוד חפירות הבארות שחפר יצחק : והנה כמה מיני בארות יש כי יש שנק' באר מים סתם ומזה הבאר שותה ישמעאל : ויש שנק' באר מים חיים. ויש שנק' באר שבע: והנה ג' בארות חפר יצחק וכולם הם של מים חיים והם ג' בחינות של ג' עולמות בי"ע וכולם באצי' : לפי שהמים של אלו הג' בארות מתמלאין מן מקור החיים אבל באר ישמעאל הוא למשה בעולמות הנפרדים דלאו אינון והיהון חד בהון כמו שכתבתי כבר : ובאר שבע למעלה מכולן . והוא סוד מדכות דאצי' שנקראת שכינתא עילאה : והנה ראה והבן השלישה בארות שחפר יצחק הא' קרא עשק. השני קרא שטנה

חשלישי קריא רחובת. והם השלשה בחי של שלשה מיני בארות שבשלשה עולמות בריאה יצירה עשיה שבאצי' : והנה כאן הבינו כמה מהראשונים שבאר הג' הנק' רחובת רומז אל הבינה היינו יסוד בינה שנק' רחובת הנהר כמו שכתבתי כבר כמ"פ והבינו הם שרומז אל היסוד בינה במקומה למעלה באצילות שבאצי' ולכן לא רבו עליה הפלשתים כי אין שם אחיזה להתחצונים. ועלה כתיב וכבודי לאחר לא אתן. אבל מעט ברוך שהרי אח"ז כתיב ויעל משם באר שבע הרי כי באר שבע למעלה מן רחובות: אלא הכוונה עד באר השלישי שהוא בחי' בריאה שבאצי' והוא סוד יסוד בינה המתלבשת בזעיר אנפין שנק' רחובת ושם סוד הגבורות סוד נבוזרות נשמים כמ"ש במקומו שמהם נתאלא הבאר השלישי מים חיים סוד שם ס"ג שבסוד בינה עם ד' אותיות והכולל הוא סוד חיים בספר השות. והנה ב' יתורים הוי"ה אלהי"ם הו"ה אדנ"י הוא סוד בא"ר בספר השות: והנה החצונים יונקים מן האתוריים ואחוריים של שני הויו"ת הם ע"ב ע"ב בספר קר"ם והם סוד הרדי קר"ם שמשם היה יניקת בלעם כמ"ש מתוך כתבי האריז"ל ואתוריים של אהה"ם הוא ר'. ואחוריים של אדנ"י הוא קכ"ו הרי שכ"ו סוד נער"ה עם הכולל והנה קר"ם ושכ"ו הוא ע"ת והוא סוד עת מלחמה ששם נלחמו הפלשתים עם יצחק על עסק הבאר ולכן קראו עש"ק סוד ע"ת בספר השות וגם יש להם יניקה מן אלהים במלוי יוד"ן ואדנ"י הוא בספר שטנ"ה ע"ה בסו"ה "לאמר"לנו "המים ר"ת ג' אדנ"י לנ"ו ג' אלהי"ם אבל למעלה שם יש עשר הויו"ת ועשר אהיו' שהם ג"כ בספר ע"ת והוא סוד ע"ת שלום ועם עשר כלילות הוא ת"ם שהם מבטלים ת"ם מחנות של לילי"ת ומהם יוצא קו"ל שאז הוא סוד רחוב"ת בספר השות: ואח"כ ויעל משם באר שבע וארמוז לך סוד באר שב"ע: הוי"ה הכס"א הוי"ה אדנ"י בספר בא"ר הוי"ה ארנ"י הוי"ה אלהי"ם בספר בא"ר ארנ"י הוי"ה אהי"ה הוי"ה ארנ"י בספר בא"ר. ב"ן קנ א בספר בא"ר. קס"א ופשוט ומלוי ומלוי דמלוי הם א"ם אותיות ועם הכולל הוא בא"ר. מלוי קס"א הוא ק"ם וס"ג הוא בא"ר: ע"ב ק"ל ע"ה בספר בא"ר הרי באר שבע והיא נק' חברון שמחבר' אשה אל אחותה וכתיב וחברון שבע שנים נבנתה וארמוז לך באר חפרוה שרים שרים של מעלה הרי ב' כרוה נדיבי העם אלין אבהן והם ג' הרי ה' במחוקק בסו"ה לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו הרי ו' במשענותם חד ואף דאינן תרי אינון חד דכתיב ואיש משענתו בידו הרי ז' הרי נתב' לך סוד באר שבע והבן היטיב. ומזה הבאר העליון מתמלא גם באר התחתון שהוא סו"ה והנה באר בשדה ואבן גדולה על פי הבאר וג' עדרי צאן רובצים עליה והבן:

דרך ב' בו יתבאר סוד ברוך וברכה

כתיב ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ: תדע נאמנה כי מלת ברו"ך עם"י הרוב הוא רומז ליסוד אבא. שהוא רוכ"ב שמים ובנאותו שחקים. ומלת ברוך הוא ב"ר כ"ו בסו"ה נשקו בר ואיהו ברא בוכרא דכב"ה בסו"ה נשקו בר וא"ל בוצינא קדישא לר"ם אנת הוא בר דאתהסך רב רבן דכל ישראל דכתיב רב לך הרי מבואר כי משה נק' בן לקב"ה והקרא מעיד שנקרא עבד דכתיב לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא. וכל זה צריך ביאור. וגם לפעמים נקרא חכם דכתיב חכם לב יקח מצות זה משה ולפעמים נקרא נביא דכתיב ולא קם נביא עוד כמשה. והנה אמרז"ל חכם עדיף מנביא. וגם ידוע לכל כי מעלת הבן יותר מפעלת העבד. א"כ הו"ל להכתוב ליתן לו מעלה היותר משובחת: לכן זכור תזכור מה שנת' כבר. כי בחי משה הוא סוד הדעת והוא בחי' יסוד אבא הדבוק ביסוד א'. והנה בזה הבחי' יש בו ג' מדרגות. הא' כשהוא למעלה כשיסוד אבא דבוק ביסוד אימא היינו שיש עליון של ת"ת דז"א שעד שם מגיע יסוד א'. ומשם ואילך יוצא יסוד אבא מן יסוד אי' כמ"ש כבר. ואח"כ נכנס יסוד אבא ביסוד ז"א עד סופו. ושם הוא סוד נתינת התורה ע"י משה כי התורה הוא סוד הארת יסוד אבא כמ"ש כבר והם נכתבים על שני לוחות אבנים סוד נ"ה של א' כמ"ש כבר. והם מתפשטים בזרועות של ז"א בסוד שאמרו שני לוחות אבנים הוריד בידו. ומשם יורדים בנ"ה של ז"א ונ"י דז"א נכנסים בסוד המוחין לנוק' שהוא סו"ה קול דברים אתם שומעים מתוך האש והוא סוד חבור תורה שבכתב עם תורה שבע"פ והבן כ"ז. ועתה אבינך תחלה מה שקראו בכל ביתי נאמן הוא. והוא כי מדת היסוד נק' נאמן ביתו וארמוז לך ברמיזה. הנה אמרו נו"ן כפופה נו"ן פשוטה נאמן כפוף נאמן פשוט. וגם אמרו צדיק כפוף צדיק פשוט ואמרו א"כ היינו נאמן פשוט נאמן כפוף. אלא שצריך להוסיף כפיפה על כפיפתו. הרי מבואר שסוד הצדיק הוא סוד הנאמן. ונאמנותו הוא שלפעמי' הוא כפוף בסוד אות מ דטובי' גנוז בנוי'. ועוד דכתיב טבעו בארץ שעריה ופעמים הוא פשוט. והיינו כשישראל בגלות הוא כפוף ולעתיד כתיב וקם שבט מישראל ואף דכתיב לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו הוא בסוד הכפופה. אבל

לעתיד

לעתיד יתקיים הכתוב והקמותי את בריתי שהוא סוד הקטת בריית ויהי' נאמן פשוט והבן כ"ז מאוד: והנה עתה אעמידך על סו"ה ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה. ואמרו כי ישראל נקראו מהלכים בסו"ה ילכו מחיל אל חיל כי הולכים ממעלה למעלה אבל המלאכים נקראו עומדים שהמיד עומדים במעלה א'. והנה המלאכים הם שכליים והצדיקים הם חומריים ועכ"ז מעלת הצדיקים יותר למעלה מן המלאכים. ולכן אעמידך ע"ז הסוד ובזה תבין שישראל נקראו עמים מני בטן וכתיב מעי מעי על חלליהם. ונם תבין שהמלאכים לפעמים נקראו בני אלהים. ולפעמים נקראו עברים ונם ישראל פעמים נקראו בנים למקום ופעמים עברים. והסוד הוא כי הנה יש ב' מיני זוונים ובכ"א יש ב' בחי'. הא' הוא סוד התדבקות רוחא ברוחא והוא סוד הנשיקין שקודם הזווג ואחר הזווג. ואחד הוא סוד זווג נמור. וב' מיני זוונים הוא בבחי' זווג נמור והם האחד כשהפרצופים נחלקים כ"א לשנים ישראל ויעקב לאה ורחל. וג"כ הוא למעלה או"א עילאין שהם סוד חו"ב וישראל סבא ותבונה. ובחי' הב' הוא כשהפרצופים נכללים זה בזה בסו"ה אחד באחד ינשו ורוח לא יבא ביניהם. וכתיב כעיר שחוברה לה יחדיו היינו שאבא עילאה וישראל סבא נעשה פרצוף א' וכן אימא עילאה ותבונה וכן למטה ישראל ויעקב נעשה פרצוף א' וכן לאה ורחל. והוא עיקר הזווג היותר עליון. והנה תדע שמן זווג אבא ואימא אינו יוצא שום תולדה שיהי' פעולה בפ"ע בלעדי ת"ת ומל' כי ת"ת ומלכות הם עצמם התולדות והבנים של או"א ומבחי' הזווג של נשיקין דאו"א נעשה ת"ת ומל' מוחין רוחני' כי בחי' זווג הנשיקין הוא בחי' התדבקות רוחא ברוחא. ומבחי' זווג נמור של או"א נעשה להם מוחין נמורין להיותם בסוד הנדלות כמ"ש כבר: וכל התולדות הן המלאכים והן הנשמות של ישראל כולם יצאו מן ת"ת אל היסוד ומיסוד אל המלכות והמלכות מוציאם במספר דכתיב המוציא במספר צבאם המוציא בתוספת ה' הרומז אל המלכות וכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' בראם ושמים וארץ הם סוד ת"ת ומל'. והנה תדע כי מבחי' זווג של נשיקין שהוא סוד התדבקות רוחא ברוחא מזה נבראו המלאכים והם נבראו בכל יום דכתיב עושה מלאכיו רוחות וכתיב וברוח פיו כל צבאם. ומבחי' זווג נמור נבראו הנשמות של ישראל ולכן הם נק' עמים מני בטן והבן זה. ולכן המלאכים שבאים מהתדבקות רוחא ברוחא הם כולם שכלי' בלי נוף ועכ"ז נשמות של ישראל אף שצריכין להתלבש בתוך הנוף לפי שבאו מזווג נמור עכ"ז הם יותר למעלה מן המלאכים כי זה הזווג הוא יותר מעולה מבחי' הנשיקין כי זה האור יורד מן המוח וכל האברים נותנים בה מכחם דכתיב ואין נסתר מחמתו כמבואר בזוהר ועתה תבין איך ישראל נק' בנים ולפעמים עבדים והמלאכים לעולם אין נקרא' בנים רק בני אלהים אבל ישראל הם בני' נם לשם הגדול והנורא דכתיב בנים אתם לה' אלהיכם ונקראו בני אל חי והבן זה. והטעם כי מבואר מתוך הזוהר כי כל הנשמות שבאים מספרא דאצי' נקראו בנים ומספרא דבריאה נקרא עבדים. והנה ככר נתבאר שסוד אבא הוא סוד אצי' שבאצי' ואימא הוא סוד בריאה שבאצי' והנה כשנכנסים נה"י דאו"א בתוך הז"א לתת לו מוזון לצורך הזווג נמור הנה ככר נודע שיסוד אימא מסתיים בשליש ת"ת ומשם ואילך משמש יסוד אבא לבד. ונת' ככר כי כ"ז שיסוד אבא מכוסה ביסוד אימא אין יוצא שום הארה מיסוד אבא רק מיסוד אימא ואחר שנסתיים יסוד אימא יוצאת הארת אבא א"כ המלאכים שהם באים מבחי' הנשיקין שהם מן הסא שם עדיין יסוד אבא מכוסה ביסוד אימא א"כ הם באים רק מיסוד אימא שהיא סוד הבריאה לכן הם לעולם נבחי' עבדים כי אינם מקבלי' מהארת אבא סוד אצי' ולכן נקראו בני אלהים סוד הבינה שנק' אלהים כמ"ש. אבל נשמות ישראל יש בהם שני בחי' הא' כשבאים נשמותיהם ע"י זווג כשהפרצופים נחלקים כ"א לשנים א"כ אין להם מוחין רק מן ישי"ם ותבונה שהם שניהם סוד הבריאה כמ"ש כבר: לכן אף שבאו מזווג נמור ושם משמש אור יסוד אבא עכ"ז אין זה הארה מן אבא עילאה סוד האצי' רק מן ישי"ם שהוא סוד הבריאה כמ"ש ואז הם נק' נ"ב עבדים. ובחי' הב' כשנשמותיהם באים מזווג היותר מעולה שהוא בהתכללות הפרצופים שאז הם מקבלין מוחין מן או"א עילאין ואז נשמותיהן באים מהארת אבא סוד אצי' ואז נקראים בנים והבן כ"ז: והנה משה כבר נת' שהוא סוד הדעת אך שיש ב' מיני דעת בסו"ה אל דעות ה'. היינו בחי' דעת עליון שהוא מחבר לאו"א עילאין. ובחי' דעת המחבר בין ישי"ם ותבונה: ודעת עליון הוא סוד ברא ביוכרא כמבואר בזוהר לפי שהוא סוד האצי'. ובחי' ב' הוא סוד הבריאה סוד עבד: והנה משה כל ימי חייו נתעלם ממנו שער הנ' שהוא סוד נתיב לא ידעו עיני ששם משמש הדעת עליון כמ"ש כבר: רק אחר מותו כתיב ויקבור אותו בניא בעריבות מואב והבן: ובזה תבין כל הבחי' של משה. אם תשכיל תבין: ועתה נבא לביאור הכתוב שהתחלנו והוא עם"י מה שאמרז"ל לא תעשו עצמיכם אנודות אנודות: הכוונה בזה כי המוחין של ת"ת ומלכות באים להם ע"י תפלות של ישראל ובעובדא דתתתא אתער עובדא דלעילא שאם ישראל הם מתפללים ברבים אזי ברוב עם הדרת מלך וכמו שנכללים כל ישראל להתפלל ברבים והוא בקבוץ ישראל בני רגלים כמו כן המוחין באים מן התכללות הפרצופים ואז נעשה להם מוחין מאו"א עילאין סוד האצי' ואז נשמותיהן של ישראל באין מן האצי' ולכן כשישראל על אדמתן קרויים בנים למקום אבל כשנעשו אנודות אנודות אז גם למעלה באין המוחין מן התחלקות הפרצופים והם רק מן סוד הבריאה סוד עבד אז נקראים עבדים. וזה סו"ה בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגודדו. והבן:

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד בנימין

כתיב ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין. וכתיב המוציא במספר צבאם מרב אונים ואמיץ כח: להבינך זה צריך אתה לידע כי בנימין הוא סוד יסוד נוק' כי בניסין הוא סוד נק"ב במספר השות. אך הוא מבחי' הדוכרא היינו בחי' נוק' שבדוכרא. ויוסף הוא בחי' דוכרא שבדוכרא כי כמו שבנוקבא יש בה ב' בחי' היינו דוכרא שבנוקבא ובחי' נוקבא שבנוקבא וכל אשה שאין לה ב' בחי' אלו היא עקרה. וכן הזכר אם אין בו ב' בחי' אלו הוא עקר ואינו מוליד: והנה יש מי ששורש נשמתו מבחי' נוקבא לבד ואז הסיתא כרוך בעקביו כמו שאירע לחבקוק הנביא שהוא בן השונמית עד שהוצרך אלישע להמשיך לו שורש מבחי' דוכרא כמבואר בזוהר. והנה יעקב אמר כחי וראשית אוני כחי מספרא דדוכרא וראשית אוני מספרא דנוקבא: ועתה נבא לביאור הכתובים שהתחלנו רק תדע שבחי' היסוד נק' שלום. כי שלום עם ד' אותיות הוא במספר ש"ם הוא סוד ש"ם צנורות שמקבל שם אדנ"י משם הוי"ה כ"א תצייר ב' שמות הנ"ל כזה יהוה ואדנ"י הוא מקבל מן הוי"ה הרי א' של אדנ"י מקבל אדני מן י' של הוי"ה ד' מאדנ"י מן ה' של הוי"ה וכן כולם. תחשוב ים"א הוא עשרה הס"ר הוא כ' הרי ל'. ום"נ ש'. הס"י הוא נ' ס"ה במספר ש"ם. ורמז לזה הוא תיבת נח כי נח הוא סוד יסוד שלכן נק' צדיק תמים כמבואר בזוהר. והתיבה סוד נוק' ולכן היתה התיבה שלשים אמה קומתה וג' מאות אמה ארכה ונ' אמה רחבה ס"ה ש"ם

נגד ש"ם צנורות שמקבלת אדנ"י סוד המלכות מן ת"ת סוד הוי"ה ע"י היסוד הנק' שלום כית: והנה המלכות מקבלת ממנו לב' בחי' שלה שהוא צד דוכרא וצד נוקבא היינו מצד דוכרא היא מקבלת מן חג"ת שהם ג' שמות הוי"ה אלהים הוי"ה ועם כללות ג' שמות הוא במספר אמ"ץ וצד דוכרא נק' כח הרי א"מ"ץ כ"ח ומצד נוקבא היא מקבלת אחוריי' דהוי"ה שהוא ע"ב כנודע ואחוריי' דמ"ה שהוא סוד ק"ל הרי ע"ב ק"ל בחושבן ר"ב. והוא נק' אוני הרי ר"ב אוני"ם. והשתא יבא הכתוב על מכונו המוציא במספר צבאם הכונה כיהמל' שהיא סוד ה' מוציא במספר ר"ל ע"י ש"ם צנורות שהם סוד מספ"ר במספר השוה הרומז אל היסוד ע"י היא מוציא כל צבא מעלה ומטה והיינו בכח ב' בחי' שהם בחי' דוכרא ונוקבא וזהו סרב אונים ואמיץ כח הנ"ל: ועתה מובן גם הפסוק שהתחלנו שהיא בראותה כי בצאת נפשה קראה שמו בן אוני מספ"א דנוקבא לבד שהמיתה כרוכה בעקבו ולכן מיד אבין קראו בנימין להמשיך לו הארה בספ"א דדוכרא סוד ימין כידוע והוא מובן.

דרך ב' בו יתבאר סוד בניהו בן יהוידע

כתיב ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעליס מקבצאל ולמה וכי כולה עלמא בני מתים לימן חלף הלדיקי, לף במ"ת, נקראים חיים לפי הרשעים לף בחיי"ס קרויס מתים: להגיד זאת לריך לפתח לידע כי בניהו הוא קוד מדת היסוד כמבואר מתוך דברי הזוהר שהוא סוד רב המכוסה שהוא כוחא דרזא דלית לון מלמין כמער איש ולית כמ"ש במקומו: ומורם כשמת רב המכוסה היא מסורת כשמת בניהו והוא מסורת היסוד. ומדע' כי בדעת וגם בת"ם יש שם יה"ו ויש לו ו' ליהודי כמבואר בס' יליר'. הרי ח"י אותיות כנד ח"י אותיות שבאדרה שהדעת והח"ם כולל לוחס ודרך שם יורד האור מן המוח אל היסוד ולכן נקרא מדת היסוד ח"י העולמים כידוע ולכן נק' אוים כי הם ח' כי כנד נודע כי היסוד נקרא ח"י ס כמ"ש כנד הרי אוים ח' . ונק' בניהו בן י"ה בסוד חלם תולדות יעקב יוסף: והנה נס' שהיסוד הוא סוד ג' כי הוא מכריע בג' מקומות הייט למעלה בין כלה וחוד. ובין חסד וגבורה. ובין חו"ב בסוד הדעת כמ"ש כנד: והנה זה שמו חסר יקרא לו בניהו בן י"ו כשהוא למעלה בק' בן חיים חי' רב פעליס שמקבל מן ג' שמות ע"ג ק"ל במספר ר"ב כמ"ש וגם נקרא מקבצאל שהוא מקבץ כל האורות כדכתיב וילקט יוסף את כל הכסף והם ד' מילואים ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שעולים במספר יצר"ף בשוא"ו הוא יצרך את הבערים כי שם לוט ה' את הברכה דכתיב וברכות לראש משניר וכתיב ויוסף היא המשניר ב"ר: וד' מילוי ס הכ"ל הם במספר מקב"ץ ועפת חסד המתגלה בו שהיא סוד שם ת"ל כמ"ש כאשר פעמים הרי מקבצאל: וכשהוא מכריע למעלה בסוד הדעת בק' בן יהוידע: וע"ז רמז בחומרס כי הלריך לף בחיתתו נקרא חי: הכוונה כי כנד כת' שהיה מדת שהיא מתעלה למעלה היא רק מתעלה העלמות שגו שהוא סוד הכאמה ומיכוקו מן עולם לעולם הוא דוגמת מיתת הלדיק שג"כ כשמתו עולה למעלה ושם ג"כ הוא עושה פעולתו ול"כ זה היסוד לף פעולה למעלה וכק' מיתת חלבו שהוא ס"לוקו מן עולם לעולם עליון עכ"ז הוא חי שפועל פעולתו כמו שהי' בחקומו. אבל הרשעים לף שהם בעולמם ר"ל הם"ת לף שהם בחקומם שהוא בית חייהם נקראים מתים כי אל אחר לחקרם ולא עניד פירין וכל שאין לו בניס נקרא מת: ועוד יש בזה סוד. שם חסכיל תבין:

דרך ג' בו יתבאר סוד הבכיה

כתיב בחקרתים תבכה נפשי: הנה לחרו חקום יש לו להקנ"ם ומקחרים שמו שהם הוא בוכה: ופריך וכי יש עלבות קחי דקנ"ם כו' והכתיב עוז והדוה בחקומו: ומשני הא בחי גוחי והא בחי נחי: ופריך ובחי נרחי לא והא כתיב ויקרא ה' לבחות ביום ההוא לבכי: ומשני אחי חוכן ג"ם דכתיב הן אראלים לעקו חוכה אלאכי שלום חר יבכיון: הנה התירן הראשון משני הא בחי גוחי כו' אין לו הכרע אם כוונתו בחי גוחי אין בכיס ובחי נרחי יש או להיפך. לכן יש כאן שני גרסאות שכוחות: כי לכתה דעות הוא שבחי גוחי לית לים שם בכיה וכן הוא דעת כל חכמי החמת ח"כ לריך לגרום בלשון החקום ובחי נרחי לא. וכתה דיעות יש בחבחי גוחי יש בכיה אך שהיו חרחה הבכיה בחי נרחי וח"כ לריך לגרום בלשון החקום ובחי נרחי לא: והנה זה עלמו חיה נק' בחי גוחי ואיתה בחי נרחי יש זה כתה דיעות ג"כ הים חי חאמר בחי גוחי בעולם החלי' בחי נרחי בשאר ג' עולמות. ויש חי חאמר בחי גוחי ג' רחשוכות כת"ש בחי נרחי ת"ת ומלכות וי"ל בחי גוחי ת"ת ובחי נרחי מלכות: והנה לכל הדיעות לא נחה דעתי כי יש זה שאחר קושיות עלומות: הא' מה שפיהם ומקחרים שמו חחי נא ללמד זה. הב' חחי עלבות חקרא חלא חמר ומי חיכא נביה. הג' דהא עלבות חקרא חלא הוא דחיכא דכתיב ויתעלב אל לבו. הד' שפריך ומי חיכא עלבות שחשמעותו מכ"ם נביה דחיכא והדר פריך ובחי נרחי לא ושכתיב ויקרא וגו' הים לו להקשות בלא זה שכי חקרחות חהדדי. ועוד לפי גרסא ובחי גוחי ליכא והא כתיב ויקרא חיכא ח"כ קא חקשה ובחי גוחי ליכא והא כתיב ויקרא חחן חוכח לן לומר זה המקרא קאי על בחי גוחי דלשח ויקרא בחי נרחי כמו שהוא דעת התרגן לפי זו הגרסא. ויותר חחות פרש"י ז"ל שפי' בלשון המקבן והכתיב ויקרא חשמע השמעת קול ומה שייך זה ההוכחה לדברי חמקבן לפ"ז הגרסא. ועוד מה שחשבי שאלי חורבן ג"ם דכתיב חן חרחליס וגו' חחן חוכח לן מזה קאי על חורבן ג"ם ועוד למה נכתבה חורבן ג"ם שבחותו יום נחחדש דוקא הבכיה בחקום שהיו עתה לאחר החורבן: וגם לשאר הכתוב בחקחרים נבכה נפשי ג"כ היה ביום שכחרב הבית כדאי בחרים רבה: ולכן לבי חומר לי לייבב כל הקומיי

בחדו חחחא ולומר שבחי גוחי ובחי נרחי כולם הם בחלכות עלמא כמ"ש לפניהו ולף שהוא נגד כל הקדמוניס. ואם שביתי חתי חלין כי בחחבחה חשבח חמיד. ושפס חטוב יכפר בעדי: והוא כי חדע כי יוחלים שלמעה חכוונה נגד יוחלים של מעלה דכתיב יוחלים הכוויה כעיר שחוברה לה יחדיו. וכבר בחבאר כמה פעמים בינוחלים של מעלה היא סוד קפיית המלכות והיא כלולה מעשר. ויקוד שבח בחלק לג' חלקים שהוא סוד פרוזדור וחדר ועלי' כמ"ש בכר. והייט כמו שלמעה היא יוחלים ובחוכה ליון ובחוכו בחמ"ק והוא בכנד ג' בחי' הכ"ל בים בינוד חלכות והייט שחלכים בל יקוד שלה נק' יוחלים. ויקוד שבח נק' ליון. והח"ת שבח נק' בחמ"ק: והכה בינוחלים כתיב זאת יוחלים בחוך הגוים נחחי וקביזוחים חרלות. והסיד הוא כי יוחלים שלמעלה היא בחי' החילוה שביקוד של חלכות שבכנדה חקום החפוח בחשה והיא נק' בים הסחרים ולא חקחרים ושם הם הימים שלמעה שבשם נחחזים החילוים וניזוכים חשם ועתה שחרב הבים חמיד יש שם שערוים גדולם ושלחוות עלוחות דכתיב לדך יליו בה ועתה חרלחים: חבל בחחי הי' שהוא חיל שלחו חמיד יקוד חלכות שחלכים לה קול עכות גבורה ולא קול עכות חלוחה ושם שם חרלים בחגיכים לעזרת ה' בגבורים בקוד חגן דוד כי ליון היא עיר דוד וזה חחקום נק' חקדחוכים. שהשם הוא בקוד שחר עליון בלל שדי. ושם יש ק"ך גבורים חקוד ק"ך לרופי חלחים בחקפר ל"ל שדי וכחלקים לבניס ה' בשחרו בחקום הזה וש' הם השחורים חת יוחלים ועוזרים חותה כנד חלר הלורר ושם ס' גבורים דכתיב הבה חעתו שלחלחה שהם גבורי יחרחל חכוונה שבגדרים ע"י יחרחל שהם הם עושים לרחו חזי כתיב בחלבים בעשה חיל והוא יעוש לריחו. ושם ח"ו חיכ' עושין רלונו חזי כתיב לור ילדך חבי. כי חדת היקוד נק' לור ילדך כח"ם בחקומו ואז הוא ח"ו ח"בי שהוא בחבחון קחרי"ם חו זה חו זה. הם עושי' רלונו חזי הוא לחחבח ולחקבור. ושם נאו הוא חם"י. והוא כוונת ליחן ריוח בין הדבקים בפרקיות שנק"ם שהם בכל לבבך על לבבך הרי ב"פ ס'. ושם רחבי גדודיו ולגדודיו אין חקפר אבל שם בחקום הזה חיכו שולעים ידי עשו. רק ביום שחרב ג"ה כחי' עדו ערו עד היקוד בה שהלטו בה ידי עשו בקוד חקחום שחיה דכתיב שחעית בידי חחפש והיא בחיכלי חלך. והבן זה: ובזה החקום היקוד שחיה ליכא קול לעקה רק קול הבכי' דכתיב ליון שם בחר תבכה ויובלים חחן קולה כי ביקוד שהוא ליון שם יש שם ק"ג ואולי של ק"ג שחהם כשפעים הגבורות הוא בחקפר בכי"ה ובדובלים שהוא קוד חל' שם שם חלהי"ם בחחורי' שלו ואדכ"י פשוע שחהם כשפעים הד כיס הוא בחקפר לעקה"ם דכתיב לעקה הבערה ואין חוחיע לה: חבל בחחי הג' שהוא קוד ת"ת בניקוד שם הוא קוד חגדל

עח שם ס' בו יהוז לדיק וכשבב חלן כשבב שהוא חגדל כחבואר בזוהר. רק לפעחים יש שם לייה עלבות: ולחחשול לך חשל לעיר חלור ובחוכה חבלר חזק חאוד ואוך החבלר יש חגדל לחשו בשחים ובאו גייסות ללכוד העיר חכה חכחי העיר שהם הוא החלחחה שם כשחע קול שלון חעיר קול עכות גבורה קול עכות חלוחה. חבל לוחן חיובים בחבלר לין שום קול חלחחה בחלחחה שלוחה. ובזה חיכוה לייבב חשם ח"ו חלכד העיר חסוב שחלחחה גם עליהם. חבל כ"ז שהעיר קייס לין שם קול לעקה ובחגדל גם בכיה ליחח שהרי יש לפניהם עוד חומה כשבבה הוא חבלר. חבל עכ"פ עלבות יש: ובזה חבין ח"ש בש' ילידה חלי גלגל ולב חלי כחלך בחלחחה גלגל כחלך בחדיכה לב כחלך יושב על כשאו והבן זה: והכה ביום שחרב הבית חאז שלטו ידי עשו למעלה גם בחי' היקוד לז כחוקף הלעקה בזה החקום וכחיקף הבכי' בחי' בחלעלה בחשם גלגל ולב חלי גלגל

קנ' כתי' נרתי לנגד העליונה שם הוי"ה הכתיב ולא למעלה וע"ז מקשה והלא כתיב ויקרא ופרש"י מקשע השמעת קול ל"ב שם גם הלעקה ליכא. ומקשי שלכי חורבן ב"ה כו' אבל לפ"ז חזרה העטרה ליושנה והבן זה: ומביא ראיה לכל דבריו הא' שכתחדש הלעקה בשתקרים רק ביום ההוא ויקרא. והב' שפ"ז חזרה להיות רק הלעקה בנתי' החילוקה והכבי' בשתקרים מדכתיב תרחלים לעקו חולה מלאכי שלום מי יבניון שב"ו בלשונו שתמ' לעקו לשון עבר והדר לשון יבניון לשון עתיד והוה. ולא ללמד בא שתחלים שם מנחי' עליונה דלית תמן לא בכיה ולא לעקה ונדחו לאחון הייטו לבתי' נרתי בתי' היקוד ושם לעקו רק ביום ההוא שכתחדש שם הלעקה ופ"ז חזרו למקומן. ומלאכי שלום שהם מנחי' היקוד שכך' שלום כמ"ש שם שם הנכיה לעתיד והוה: ועתה יבא כל המאמר על מכונו והוא ככון לדעתי.

והבן היטב:

פתח ד' דרך א' בו ית' סור לשון בריאה ומלת בוהו

כתיב ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם: להבינך זאת תחלה לך מאמר הכתיב ז"ל כתיב וילך בשכי יודין מלמד שלך לורה בתוך לורה לפיכך שם מלא על עולם מלא. כתיב וילך וכתיב ויברא מה בין הא' להא' מלא כ"מ ויברא זו היא הכתמה וילך זה הגוף: כתיב עושה שלום ובורא רע הקב"ה ברא בוהו שם מקומו בשלום ברא אותו ושם מקומו ברע: להבינך זה המאמר לריך להתה לידע שהפרש שיש בין ד"ע לבני"ע. והוא כי לשון אלי' הוא כופל על דבר הכלול ממנו שהם דבר והוא ממש אותו דבר שכלול ממנו שהם קוד "ם דאלי' שכלולו מאור עלמותו של אור א"ם ממש וזה אחור הוא אור בהיר כמו אור הלחמון רק שהוא קטן בכמות ולפי שהוא קטן בכמות יכולין לקבלו. וז"ש עולם אלי' לשון חיטו ומיטו מד בשון מה דלאו הכי בשאר עלמין דלתת'. אבל לשון ברי"א כופל על ליזה דבר שבשני' מחדש בדבר דק מאוד בדכתי' בוי' רוח ולא כתי' יולי רוח והם קוד "ם של עול' הבריא' שהאור שהשם חיטו אור עלמותו של אור א"ם רק שכתחדש האור ע"י זווג המאורות של עולם החלילות כמ"ש בשר שע"י זווג המאורות שמכי מאורו' שליכם קויס נחיכותם כיון שמזדווגים יחד ומתנשקים זה בזה ויולא משם כילולות אור ומזה נברא אור חדש. והאור שהמחודש שילא מזווג אורות החלילות הוא קוד הבריאה: ולשון יליזה כופל ג"כ על דבר מחודש רק שהוא כופל על דבר שמוגלם יותר ויש בו לורה ממש ולא כמו הבריאה שכופל גם על דבר שאין בו לורה כמו נורא רוח כנ"ל. והנה האור שכתחדש מזווג אורו' שבריאה מזה נעשה עולם היליזה לך שכופל גם על דבר רוחני כגון הנשמה לפי שגם על הנשמה יש בה לורה שהרי היא כלולה מרמ"ח חיצרים ושס"ה גידים רוחניים כידוע: ולשון עשיה כופל על דבר שהיותר מוגלם והוא קוד עולם העשיה: והנה כבר כתבתי

שהם קוד המוחין שנאצל שעיקר שרייתן מן י"ם ותנוכה שם קוד בריאה שנאצלי' וזה הגין שהמלכלות והחכללות העולמות נעשו לגון קיס עליה אל העולמות שלמעה שכולם עולים אל עולם אלי' בקוד מקראי קודש שהם קוד האופציין שהם הקרושים לשמות על ביטולי חגן וכלה ככתיב בקודש קוד האלי' שנק' קודש כמ"ש כמ פ שכל אחד על מקומו יגח בשלום. בשלום חותיות שלבוש שהתחתון נעשה שלבוש לעליון: והנה שנאמר בדבני האלי' ז"ל שקדל האלפות, הוא נחופן זה. שג"ר של עולם שליזות שהוא קוד הראשון זה לא נתלבש לעולם ונשתרים מגולים רק ההתלבשות הוא נחופן זה. שעולם הבריאה עולם ומלבים ל"ת שפי' של עולם שליזות. ועולם היליזה מלבישין ל"ת שם של עולם הבריאה. ועולם העשיה מלבים ל"ת שפי' של עולם היליזה. והוא רק קוד התלבשות פנימיות העולמות שהם קוד הנשמה שלהם שייטו הרוחניות שנהם לחלבשות החילוניות של העולמות הוא נחופן אחר. וית' בשאלי מקומות האייכי' לזה: והנה זה כתחבטו כמה מהקדמוני' לידע הטעי למה אין כח לעולם הבריאה לעלות למקומו הראוי שהוא קוד עולם הבריאה שנאצלות ונשאר מדרגה למטה שהוא קוד עולם היליזה האלי'. אבל ע"פ דבריו מובן כי מה שאנו חומרי' שהז' שפי' התחוכות שם מתחיל עולם היליזה שייטו זולת ג"ר של עליון שהם עולם הבריאה עולה עד ג"ר עליונות והבן זה: ואם הבין היטיב תראה כי עולם היליזה כולה מלבשת רק ליליזה שנאצלות ועולם העשיה כולה מלבשת רק לעשיה שנאצלות: ועתה נבא לביאור המאמר רק ידוע תדע שמלת היליזה עומד תמיד בשעלמו. שכוונה כי אף שיחלל תיזה חור ממנו הרי הוא כתחלל מעלמותו ואז גם חותו החור שהוא יקרא ג"כ חלילות לפי שכתחלל מעלמותו ולכן עומד תמיד בשקומו בשעלמו ובשדרגתו לא יפחתה לעולם בשוב הבתוב אלי ה', לא אביתי. שכוונה כי אלי רוצה למלכות כמ"ש כנר ואף המל' דאל' נקרא' הו"ה בהויותה לא שפחתה לפי שמקבלת חור חלילות עלמו. אבל למעה מן האלי' הרי תראה כי כנר כפחתה ממדרגתו ולכן כתיב ומשם יפרד כי שם יתחדש ליזה חור ממוך זווג המאורות שנבריא' לזי כתיב ויברא שעל הפועל כופל לשון בריאה ועל המתפעל כנר לשונו ביראת החור כתגלם ונופל בו לשון יליזה הרי כי כפחתה ממדרגתו. וכן הוא ביליזה שהם יתחדש ליזה חור מזווג החורות שביליזה לזי על הפועל כתיב ויצר. ועל המתפעל שכנר יוד ממדרגתו כופל לשון עשיה. והנה זה ידוע עפ"י חכמת הדקדוק שמלת ויצר ביו"ד לי' קלי על הפועל שהוא פעל ויצר. אבל מלת ויצר בז', יוד"ן קלי על המתפעל והוא כמו כולר והוא מובן: והנה נעל המאמר רלה לייסב ז' כתובים הנאים כאחד וקומרים זה שם זה כתוב אחד חומר ויברא אלהי' שם החדש וכתוב לי' חומ' וייצר. ומייסב נלה לשונו ויצר ז' יוד"ן שזה קלי על המוכר שהוא חור המתחדש

שגם בעולם החלילו' יש בו כל הנמיכו' החלו בהעלם מוחלט והכוונה כי ד' מיני זווגים יש בכל עולם ועולם. כי כחשאר כבר כי בכל עולם ועולם יש ה' נחיצות כשהם שהם בסוף הוא בשהם חיה יחידה: והנה יחידה נאת ומקורת דכתיב שהוא בקרא יחיד הקדמון בפי כמה חכמי החמת כי אין שם קוד כוקבת דכתיב ואין אלהים עמדי כמ"ש כבר. והאור היולא ממנו הוא אורו ממש שמאיר ממנו מעלמותו והוא כחלל ממנו ולא בריאה ופשיטא שאר שבוי אבל יש כבר כחשאר כי גם שם יש קוד בחי' כוקבת הרי כבר כחשאר שהשם הם בייחוד גמור ואינם נפרדים לב' פרלופים רק אין מכמה מחמיל גלוי קוד כוקבת נפרדת דכתיב בחכמה יסד ארץ כמבואר בזוהר: ולפ שגם חו"ג הם תמיד בייחוד גמור בקוד הרין ריעין דלא מתפרקין עכ"ז הם ב' פרלופים משל"כ הכחשר שהוא קוד הא"ל לד כוקבת שבו בכלל עמו בפרלוף ו' כמ"ש בשער ג' והוא כולל יחיבא. ולפי שאין בו בחי' קומות אין יולאים ממנו כלילות כיהים ממנו בחי' בריאה רק האור שממנו יולא הוא עלם אלהי ומזה האור נעשה מוחין לא"ות עלאין ולכן חו"ג עלאין הם קוד אלילות שנאצלות והוא קוד י' שנעשה ב' לי"ת בשתלבשו זה בזה ו"ת כולל ב' כמ"ש בשער הב'. ואו"א לפי שהם ב' פרלופים והם בחי' ימין ושמאל שהם קוד הבריא' ומזה נעשה מוחין לי"ם ותבונה. ולכן י"ם ותבונה שהם קוד ה' שנעשה כמ"ש הם קוד בריאה. ולפי שגם מקבלים מעלם אלהי של א"ח כמ"ש בשער ב' שכל הפרלופים שבעולם אלי' זולת שמקבלים כ"ח מן הפרלופים שלמעלה ממנו עוד הוא מקבל ג"כ מעלם אור הא"ח: וכבר בישרנו שאור א"ח בקרא אלילות לכן י"ם ותבונה הם נקראים בריאה שנאצלות: והנה מן י"ם ותבונה נאים המוחין נ"ח והוא בחי' הכשמה שלו ולפי שהאור בירידתו למטה הוא תמיד מתגלם יותר ויותר יוכל לבא לידי ליור לז כופל לשון יליזה ולכן הוצרך כאן השלמה והחקירה. שמ"ש למעלה שאין שם קוס ליור לכן כשלל מהם השלמה ומחקירה דכתיב כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר: ולפי שגם הוא מקבל ג"כ מעלם אור הכחר לכן נקרא יליזה שנאצלי' והוא קוד ו' של שם: והנה מן זווג ת"ת ומלכות באין מוחין לגדיק ובא זוגי ואז מתגלם יותר ונקרא נוסף קדישא שנופל עליו לשון עשיה. לך בשאר שמקבלים גם אור מן הכחר נקרא עשיה שנאצלי' והוא קוד ה' לחבוקה של שם הוי"ה: והנה כבר כתבתי בשער ג' לין כשתלבלו הג' עולמות בריאה יליזה עשיה למעה מן עולם האלילות ובכל עולם הוא על דרך הכ"ל זולת מה שביארנו שם שעולם הבריאה שם אי' מקבלת. וביליזה ת"ת מקבל. ואי' התחתה מקבלת בחופן. שהוא קוד העשיה כמ"ש כבר: והנה הדע שלך שלמרנו שהת"ת הוא קוד יליזה שנאצלי' הייטו קוד הו"ק שבו שעיקר שרייתו רק בקוד ו"ק כמ"ש כבר. אבל הרחתה שלו שהם ג"כ שבו

שהם

מיוחד לו בעופה שיש יכולת לו להעיד וכל זמן שהיו מחוין שהוא בעל יכולת לא יבעת בו . הרי הבעטחון לא יתקיים זולת החמוכה : והכה חותם המחוכים בהקב"ה והחמוכה שלהם הוא רק ע"י קבלה מרבותיו או מחבותיו ולא יתקוד בעכלו לבעוד על מוכן שדבר שגם הכעל יחייב מה שקיבל וילחם בעופה שלי שפסר להיות בעום פניש כי אם כמו שקיבל הרי רק מעשה חבותיו בידו והיה כבעבר בערבה ולא יבעת בשם אלהים כי בקבל יבא לידיעה הנפשדת . אבל מי שהוא חוקר בעכלו עד שרוחה בעופה שהקב"ה הוא יחיד הקדמון ומחיו לריך לשום בריה רק המליח כל העולם ממדת עוזו שדכלו להעיד לזולתו זה בודאי יבעת בשלהיו וזה החמוכה שלימה שהיו עם הבעטחון.

והנן : ולכן לחרו מי שמחין בידודו שכל עולם ר"ל לחמוכה בריבה בלי בעטחון בעשה הרי זה היו לחמוכה שלימה. והנן: והכה לף שלחרנו שדיף והחמוכה הוא לגבי דידן אבל למעלה הרי החמוכה למעלה מן הבעטחון כי החמוכה תחקיים בלתי הבעטחון ואין לריך לו . אבל הבעטחון לריך להחמוכה ולא יתקיים זולתו . ותבאר לך : הכה כתיב כבוד אלהים שקבר דבר וכבוד מלכים חקור דבר כי למעלה בבוד שכינה שיש סוד אלהים אין לנו שבגם לחקירה רק לדעת חותו לחוכה לומן : וכיון שאין לנו שבגם ח"כ לריך יכול לבעוד על החקירה ולכן שם הוא רק סוד החמוכה אבל החקירה מחחלת מן ת"ת ומלכות דכתיב שאל כל למן היום אשר נברא אלהים אדם. והנן : ות"ת ומלכות נקראים מלכים מלכא ומעוכותא וזהו וכבוד מלכים חקור דבר. ושם הוא סוד הבעטחון דכתיב לשכי הבבר לשבר שם ס' מבעטחו כי הוא סוד גילוי דבא דמן דכולא בי' לך כי לא יתקיים הבעטחון זולת החמוכה שלימה ושלמה בעופה שלי שיהיה בעום פניש כי שם כמו שקיבל הרי רק מעשה חבותיו בידו והיה כבעבר בערבה ולא יבעת בשם אלהים כי בקבל יבא לידיעה הנפשדת . אבל מי שהוא חוקר בעכלו עד שרוחה בעופה שהקב"ה הוא יחיד הקדמון ומחיו לריך לשום בריה רק המליח כל העולם ממדת עוזו שדכלו להעיד לזולתו זה בודאי יבעת בשלהיו וזה החמוכה שלימה שהיו עם הבעטחון.

והנן : ולכן לחרו מי שמחין בידודו שכל עולם ר"ל לחמוכה בריבה בלי בעטחון בעשה הרי זה היו לחמוכה שלימה. והנן: והכה לף שלחרנו שדיף והחמוכה הוא לגבי דידן אבל למעלה הרי החמוכה למעלה מן

של י"ג מדות שהוא אל כמ"ש בשער הנ' והוא במספר שכ"ן בסו"ה טוב שכן קרוב מאד רחוק כמ"ש במקומו. ועם הנקודה האמצעית שהוא המרכז והוא סוד טעת חסר המתגלה בו. שע"י הוא ח"י ומתנועע ומתגלגל בצירוסיו הוא ש"ם סוד ש"ם צינורות כמ"ש כבר הרי לך סוד יה"ו שי"ע: והנה בגלותינו שנסתמו כל הצינורות ואינו מתגלה זה החסר כי לכן אין עתה סוד נשמות הדשות הבאים ע"י ההוא טיפה חוורתא הנק' אור דכתיב אור זרוע לצדיק ועתה הצדיק אבד ונהר יחרב ויבש. וכיון שנחסר ההוא נקודה דאמצעית שע"י תסוב הגאולה אז אינו מתגלגל ואינו בבחי' חי רק בסוד אבר מת. ולצורך חיות העולמות לא ימלט שלא יהיה זיווג למעלה אך בסוד תשית כח דכתיב צור ילדך תשי ותשכח אל מחוללך והוא מקבל רק מן הת"ת כמו שמבואר מתוך דברי הזוהר שאף דשכינתא בגלות, קב"ה אשגח בה דכתיב הנה הוא עומד אחר כתלינו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים. ונודע כי הת"ת הוא סדת אמת דכתיב תתן אמת ליעקב הרי כי זה החסר שהוא מקבל בגלות הוא רק מסדת אמת. הרי מבואר לפניך שהחסר של אמת הוא הגומל חסד עם הסת: ונחזור אל הענין. ומתחלה נבאר ביאור הפסוק שהתחלנו בזה הדרך. שהרי נת' למעלה שכשיסוד מקבל חסר עילאה אוי נתגדל ונק' גדול בסוד איש חי הנבן. שזהו סוד הגדלות של מדה זו וז"ש הכתוב גדול אדונינו שהוא היסוד הנק' אדון כל הארץ ואז הוא ורב כח. והכן היטב. הרי נתבאר כשהוא בסוד חי הוא נק' גומל סוד אות גמול. ועתה נבא לביאור הם' שהתחלנו בראש הם' רק מתחלה אבאר לך הב' דעות שנפלגו עמודי עולם. והוא כי רוב חכמי האמת הקדמונים סברו לומר שמדת דוד הוא מדת היסוד ויש להם ראיות חזקות המראים במופת ע"ז והאריז"ל גלה לנו שמדת דוד הוא מדת המלכות ובדברי הזוהר טובן ג"כ כדעת האריז"ל אך לפעמים נראה שדעתו נוטה לדעת הקדמונים וכבר ישבתי אלו הב' דיעות שאלו ואלו דברי אלהים חיים. ועתה אוסיף ביאור כי ידוע מתוך חכמת הסבע שגם באשה יש בה צד זכרות ובהתעורר בה צד הזכרות היא מתאוה אל הזכר ומתוך התאוה היא מזריע. וכ"ז שאין זה הצד מתעורר לא תזריע ולא תתעבר וכל אשה שאין לה זה הבחי' היא עקרה. וכן הוא באיש כמ"ש כבר. וזה הבחי' הוא בחי' היסוד שבמלכות והוא סוד בניטין. וכן בחי' הנוק' שבזכר הוא בחי' המלכות שביסוד ונק' ג"כ בניטין. וכבר נת' שביסוד וגם במלכות שם הוא קבוץ החסדים וגבורות והוא באופן זה. כי בבחי' הזכרות הן ביסוד הן במלכות שם הוא קבוץ החסדים היינו ביסוד שביס"ד. וביסוד שבמלכות. ולכן נק' מקבצאל. והבן. ובבחי' הנוק' היינו במלכות שביסוד ובמלכות שבמלכות שם הוא קבוץ הגבורות. והנה החסדים הם המנינים על הגבורות שלא יאחזו בהם החיצונים כי אין להם אחיזה בחסדים רק בגבורות. והנה כבר נתבאר שהחסדים המתגלים ביסוד הוא סוד אברהם בסו"ה והוא יושב פתח האהל. והוא שאנו אומרים מן אברהם והחסדים המתגלים ביסוד המלכות הוא סוד מדת דוד ונקרא חסדי דוד הנאמנים והוא שאנו אומרים מגן דוד. ועתה מבוארים הב' דעות שהרי מדת דוד הוא מדת היסוד שבמלכות וכבר נת' שהחסדים של נוק' הם בערך גבו' אל הגבו' של דוכרא ופשיטא לחסדים שלו וכן גם הם צריכין למדת אברהם. ונת' למעלה שהחסדים של יסוד נק' גמול ואז הוא נק' איש חי ואז גם הוא בבחי' החיים דכתיב לא אמות כי אחיה ואספר מעשה י"ה שהם החסדים וגבו' של יסוד שבאים מחו"ב סוד י"ה. וגם נת' שהמלכות נק' דבר: והשתא יובן הם' גמול על עבדיך אחי' ואשמרה דבריך והבן זה. ועפ"י הדברים הנ"ל תבין מה שאמרו ז"ל ע"פ ושרי עקרה אין לה ולד מלמד שלא היה לה עיקר מטרון. הכוונה ע"ז הבחי' צד הזכרות ולכן היתה עקרה ולשון משרון מלשון שומר והבן היטיב. הרי נתבאר לפניך סוד אות ג' בצורתו ובמניו ובבניני שהוא רומז אל היסוד אך לפעמים רומז גם אל הת"ת. והבן היטב.

פתח ב' ד"א בו יתי סוד סמיכת גאולה לתפלה

כתיב גאולה תחכו לחרן: דע לחי שהפ' בא להזהיר להסמיך גאולה לתפלה. והוא ממש סוד גמילת חסד של אמת כמ"ש לפניכו. ולכן לחו' לחי דע כאמת שאמ"מ לחסר מזכר שם גואל הוא סוד מדת היסוד דכתיב שם יגאלך עוד יגאל כמ"ש לפניכו. ולזה אחי כנאל להסמיך על לחרי מדכתיב המלאך הגואל כי פירושו הוא המלאך של הגואל. דוק ותשכח והכה תמחר לך. הכה לחתא בפיוט ז"ל מלא כוודפתי וחסרתם שכם גאולי: ופירש הפיוט הוא כי כתיב וילכו גלוי כח לפני רודף רודף מלא נוא"ו כתיב שהוא הל"ר הסורר בשפפר הסוס. וכתיב גאל"ם תחכו לחרן גאלה חסר ו' כתיב והכוונה בזה כי מצואר בזוהר שהוא"ו דת מרצת דקב"ה. והכה כשיראל שם עושין רצונו של מקום החרב מקור בידם דכתיב ואחר מרב גאותיך ואתה על במותימו תדרוך. ולפ שזו היא נרכתו של עשו דכתיב ועל חרבך תחיה הרי כתיב ורב יעבוד לעיר ומש שקטה עבד קטה רבו. ולזה היה גאולה שלימה מלא נוא"ו. ואתאר לך יותר כי היסוד כצד לחרכו שלפעמים הוא נקוד שקטנות ולזה לין בו רק ג' לותיות יה"ו שהם עולים שמספר ע"ל כזה יו"ד ה"א וא"ו והוא בשפפר גאלה חסר ו' ולש יחסר עמו עוד ה"א לחכוונה שהוא בשפפר ו' לזי גאולה מלא בו' עולה בשפפר לד"ם ובעצם גדול בקוד הו' והבן זה. ולזה נקרא גדול לדוביכו ויש לו הרשות לחתם כי הוא סוחם מן הכחל הוא הכהר הגדול כהר פרת כמ"ש כצר בקוד הכחוב מכחל בדרך שחתם על כן יריס לחתם. והבן כ"ז: ולש ח"ו לין יש"ל עושים רלוכו שם מקום לזי כתיב כחסר תריד ופרקת עולו מעל לוחרך ולזי בשפר החרב ניד עמו: ומה שהיה מתחלה גואל חזק ורב כח עתה ולש כח של מחולחך ולזי וילכו גלוי כח לפני רודף ובעצם רודף מלא הוא הלר הסורר ולזי כתיב היו לריה לראש. וכתיב מצחיך כשחו רחתם כי עדו עדו עד היקוד והבן. ובשאר הארץ שמו"ה קוד שכיב"ם בשפפר הסוס כי לין מורם ולין זורע והבן זה: והכה לחרו ז"ל כי הטל לעולם לריכו בעלי והוא קוד הע"ל הכ"ל קוד גאלה חסר שלף שלף דשכיבתה בגלוחה קב"ם לחסגה זה בקוד בחילה חסר של לחתם כמ"ש למעלה והוא קוד מלכות בחפלה להפלה כי גאולה הוא קוד היקוד. ותפלה קוד מלכות דכתיב תפלה לעני כי יעטוף ומלן עני דת דוד דכתיב כי עני ואביון לכי. וזהו גאלה תחכו לחרן. כי זה לכו קומכים לותם מעט ועז"ז בקשה כנקש ישראל בחורה שמכוכי בחכמים כי בשיב"ם בשפפר טו"ב בחזרת הלף לאחד ז"ם על פקוק והטוב בעיניך עשיתי שמתך גאולה לתפלה: וזה תבין מה שאמרו

שאמרו ז"ל על הפוח דשתך גאולה לתפלה ולא שפיק מוכח מפומיה כולא יומא. כי ידוע מתוך הזוהר שיקוד ומלכות הם קוד שמות ומעמה. והוא מוכן: והכה כמו שלילת מלרים היה על ידי הציכה שלכן כתיב כי פעמים לילת מלרים בפוחה בגד כי שערי ציכה וכתיב ומעמים עלו בני ישראל מארן מלרים כן לעתיד כתיב כימי לחתך מארן מלרים תראנו בפלאות כי פלאות והוא קוד החסדי שאז הפוח ה"ל קוד הו' למקומו דכתיב תמכם גואל תכני וכתיב הם לא יגאלך עוד יגאל תכני תגאל: והוא קוד תכני מצעקת הדצוחה והוא הפוסקין ואז כתיב לחרי כמכר גאולה תהיה לו.

והבן כ"ז:

דרך ב' בו יתי מלת גן וגל וסוד גלוי ערוות

כתיב גן נעול לחותי כלה גל נעול מעין חתום: הכה כתיב והוא לחכם בצחולים יקח: רלה והבן בעצמך דוסוח דסוח זקף לעילא בזקף גדול. וגם תבין בנקודה דיקה שבא הקמן בשקוס פחם. ולף שלפי חכמת הדקדוק תבא קמץ בשקוס פחם בקוף בחחכא גם זה הוא על פי הקוד כמודע לי"ח וכאן הנקודה משפך פי' המלה לנפעל בשקוס פועל כידוע עפ"י חכמת הדקדוק שזה לינו לפי החמת. לבל כל לחמת חלוה לרופה: וכדי להביכך זאת המלה כעורר על מה שים להקשות בזה הפסוק הם' שלחר לחכם בצחולים חם לחכם לינה בחולה: ועוד לחכם למה לי כך היה לו לומר והוא בחולה יקח: ועוד דלא היה לו לשמות פי' המלה שלא יקח דה"ל לכחוב והוא יקח בחולה דאז היה מלה יקח בחמלא הפסוק ואז לא יחתכ' המלה: ולכן לעמידך על קוד הכחוב. ועפ"ז תבין ג"כ המקורה שלחר והוא ולידך והוא כחתן יולא מחופתו. ולכן ידוע תדע כי ים לה"ם ומל' ג' מיני זווגי'. הת' כשהם בשקוסם ואז הם שקבלי' המוחין מן יסראל שבא והבוכה. והכהן המשמש והוא המוסבין דמעורכים ל הוא החסך. ונקרא כהן הדיוט לגבי דלעילא. ואז החתן והכלה הם לריכין לחופה והחופה הוא סוד ת"ח של הבוכה שכעשה להם חופה ויתבאר בשקומו. ושם כשהם משדווגים לריך כפוי מן רע עין הם ד' מחות חיש של עשו שעולים בשפפר כ"ע עי"ן שלא יקחכלו. והכפוי הוא סוד שלחרו ז"ל חלמיד חכם מחפיל בעליתו. והוא החור שיורד מחילוניו' כמ"ש דאו"ח ובעצם, מחא סוד הטלי והלילית הכוועפו' לחטא הוא סוד חוד חיולא מן חור חיש. שהם סוד ל"ג בחיבו' חכמה שהם ל"ג חיעין שבלילית והוא סוד בעצם, מן חור הגם מחלוניו' דחילוניו' דחיעין שחא בעצם זה העליון והוא הכפוי שלא יקחכל בהם הרע עין כש"ם כבר: והזווג הב' הוא כשעולה הת"ת למעלה וככלל בחבא בקוד יסראל עלה בשחקבא והיה בכללה בציכה. ושם בחיב ולא יככף עוד מוריך כי שם לין לריך להכנפי' לכפות בהם. ואז הוא יולא מחופתו· כי הוא זוכה שם לחופה לויחן מלשון לויח חן שם לרחמך. והוא סוד הזווג שלו המזלה שהוא חופף עליהם

ונהוא מעמת עיניהם שלא מילוניס שלא יוכלו להסתכל בפו"ת יפת תמך סחרו. והא כתיב גם חמך לא ימשיך ממך כי כחסכה כחותם. הלא זהו החמך שהוא חוב לדיקים וחמך לרשעים והשופנין הוא סוד הכה"ג שהוא סוד הדעת הייטו סוד החסך שבדעת וכן' הוא שהוא בעלה בלמעלה וגם שם"ת שהוא כן' ג"כ למעלה בלשון נסתר והוא לפי שהוא יוסד בשתר עליון וחבן כ"ז. והכה כתיב נחתי לגבי חמותי כלה חכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייכי עם חלבי: סוד חכיל' וחתי' כבר כתבאר שהוא סוד הב' מיכי זווגי' שהם סוד חכילה ושתיה. והכה יער הוא סוד פ"ר דיכי' דב"ם הוא סוד שם"ה רים כחוח לה' ולמעלה היא סוד החלב ולמעלה סוד היין. והכה יין לחקר בחבע גוי ולריך חוחם בחוך חוחם והוא סוד נעילת הסערים סוד החוחם והוא סוד הבחולים כי שם למעה כציכ דסערים יתהלכון ולריך שמירה. כי שם יש עתים שהוא מתעלם מן העין כמ"ש בחקומו. חבל למעלה כתיב עין ה' חל יהיו הוא סוד עינא פקיחא דלא כחיס ולכן ח"ל שם חוחם ואין שם סוד הבחולים וכן', חשם. רק עכ"פ נק' בחולה היינו לית לה לחתן. ידעת הוא לית שהם דכתיב שם וכבודי לחחר לה לחתן. והשתא תבין מ"ם והוא חשם בבחולי יקח. וכוונת המקורה כמו והוא כחתן יולא מחופתו שכיון סיולא מחופתו לז הוא זוכה לחופת לויחן סוד לוית חן שם לרחמך סוד החחל העליון החופף שעי"ז ח"ל לכנפי' לכפות. ולכן היא בסוד חשם בבחולי' להיכון כמ"ם כמ"פ: ובזה תבין סוד הטעם שלא יקח שהוא זקף גדול ועשה שהקודם שלא יקח שהוא קמץ בסוד וקמץ הכהן ובבן כ"ז היטב: ועתה בבא לביאור סוד שהתחלנו. רק כחזור אל הענין: כי ים ג' מיני זווגי'. וכבר כתבאר שלמעלה שמש סוד חלי' ושם כתיב חכי ה' לא שכיתי. וחמרכו שהכוונה שלמעלה אין שום כט"י סוד חלהי"ם בשפפר אלא שהוא בחי' ס"ד רק למעה שהוא כי סוד הכבוי' שם סוד הכנפיים שהם רק למעה מפני שכבוי בקו"ם ופרשה כנפך על אמתך כי גואל אתה כי כבר נתבאר שהיסוד הוא בק' גואל והוא סוד זווג תחתון שלריך לכנפי' והוא סוד שכבוי ולכן בזווג תחתון הוא סוד שהש יג"ק שהוא סוד שם סוי"ה חלהי"ם. חבל למעלה אין שם כט"י רק שכיתם בסוד סוי"ה דכתיב חכי ה' לא שכיתי רק שהש"ת בסוד סוי"ה בשפפר ס"ת והמלכות בסוד סוי"ה דצ"ן: וכבר נתבאר כשנעשה הימוד בין ס"ת וצ"ן נעשה מן צ"ן חצ"ן שהוא סוד חבן שתיש שמעלה העין כמ"ש שהוא סוד הזווג שהוא ס"ת ויסוד שבמלכות שהוא בחי' ס"ת בשפפר עי"ן. ואחר הזווג שאז היא יולדת למעה כנד כח"י דז"ח ואז היא מתעלמת מן העי"ן לריך עוד חופה שהוא

שמות קוד ג' להיות שכיוד שלה שמקבלת מכה"י ד"ח
סרי מותם נמוך מותם: והכה המותם הל' כנד להנאל
שמות בח מל' והוא קוד הוא כ' של לפרקמון שהוא
קוד הרבוע. ומם תלרף עם ע"ן הוא מע"ן והמותם
הב' הוא קוד ק' של לפר"קמון שהוא קוד העגולה תוך
רבוע כמבואר בזוהר הרי מעין חמוש: וכנר נחנאל
שלמעה קוד הכוו"י שהוא לאלהים וע"י הזווג מוזרים
האותיות שלמעלות של לאלהים שנשם קוד סדין כמודע
ומחזירים לפניהם נקוד חזרת דין לרחמים שזה נעשה ע"י
שמהפך ממדה"ד למדה"ר ונעשה ג"ל כמ"ש וי"ם קוף
הפקוק גל כעול מעיין חמוש והנן כל זה: ובזה תבין
קוד הפ' ככף תניך לא תגלה והוא קוד ג"ע כמו שלמאל
גבי לחם הלחמון דכתיב וידעו כי ערומים הם והולך
לכקוי והנן כ"ז. אבל לעתיד שאז יעביל רוח הטומאה מן
הארץ כתי' ולא יכלף עוד מוריך שלא ילמדך לכלפים והנן:

דרך ג' בו יתבאר סוד הגירושין

ועתה שנאחר לך למה גרושה שקורה לכהן בכל עניו
ולשלמה מותרת לכהן הדיוט ומקורה לכהן גדול:
והטעם כי כן דוגמתו למעלה. לך תשלה שנאחר לך קוד
הכתוב לוכה שנה בדד העיר רבתי עם היתם כשלמה
רבתי בגוים ונו' היתה למס: ועתה כל שנאחר לך קוד
המ"ם שמות של לם רבים המשרש שמן מ"ם פתוחה
נעשה קמוצה. ומ' פתוח' של מות הוא יוסלים מם פרושות
שמן שמות נעשה פתוחה: כי הכה מצוחר מתוך דברי
הזוהר כי שות מ"ם רומז למדה המלכות ז"ל למרם מ"ם
רבים"ע לוכך לברוח בי העולם שבי לחם נקרא מלך
דכתי' מלכותך מלכות וכו' והוא עפ"י שמצוחר שם כי
מלכה בלא מעורבים לא יקרא מלך. והכה שות מ"ם
שם ג' חותיות פתוחה וקמוצה רומזים לג' מלכיות
שם קוד שוסכה עילאה ושוסכה תתאה. ונשנאחר כנר
שלמעלה היא בקוד שנה שם ס"ל חותם נתוך חותם
והיא קוד מ' פתוחה. בקוד שלמדו ז"ל מ"ם פתוחה
מלמר פתוח מ"ם קמוצה מלמר חתום והוא עפ"י קוד
שלמדו עשם בה מלמר וכן שמו יוסרים לשנר שלך זו
בלא שמקים והנן כ"ז: הרי כי שות מ' פתוחה רומז
לשוסכה עילאה לפי ששם הזווג הדיבי לעורך חיות
העולמות וכמו שיתבאר בעקומו. ושות מ"ם קמוצה רומז
לשוסכה תתאה שהיא קוד שוסכה בין החותים כי שם
כתיב רבתי' יתהלכון ושם לריך להיות החותם שהוא
קוד בעילאה הלחות. והוא קוד הב' לחות שנרחם
החשם שמן ג' לחות כשהם בנעלים בעשם שות מ"ם
קמוצה כזה ם כי למעה אין הזווג תדיבי רק בקוד שנל שנל
מועד: והכה בשעת החורבן בעוותיהו בקשם שפחות
ובפתח הקמוס ושו שי לפרש לעמוד לפילו שעה היא
השעה שעומדת לשר' עתה אין לה עמידה רק היא יוסבת
לשרן ושחשה חפוי כשקה שלמעלה. והכוונה כי הכה הב'

שלוקי שכ"ל הם קוד ג' הפי"ן שהם קוד בעמי ושות
דשמור בשון ושלכלה שלהיו שהי הפי"ן ושייכו שהשוכה
העליונה ירדה פלשי' עד הבריאה שנקרא' שרן בשקו'
שהיתה מחללת מקום שוסכת התחתונה כמו שית' בשער
ג': ולפי שהם כתיב וכנודי לשחר לא שחן לא שלעו
בה השונאים לך שהולרכה לבעילת שלשות כמו בחללה
בשוכה תתאה ולא עוד אלא שכשמעטו כנפי החיות הם
הכנפים שהיו מכסים מן השקהכלות רע עין והוא קוד
העלים כמ"ם עשה כתיב בשפעכה שולחה לשכם שנשקלקה
הם מן השכים ובלע לשוקו דבלע פורפירא דילי' שבר
היה מימי קדם שהם קוד חו"ג שנקראו ימי קדם כמ"ש
כנר. ובשארו שלדם ושמהו עדומים ולכן הולרך הת"ח
שהוא קוד ו' להשחלק מן התחתונים למעלה בין כתר וחכמ'
שהם קוד ג' לותיות של"ם יו"ד כפודע ובעשה לו"י דכתיב
לוי לנו כי פכה יום שהיום שהוא קוד ח"ם פנם למעלה
ובעשה ל"וי והן היא כשלשת גלמודה והיתה כחלמה
שהלך בעלה למדינת הים שהוא קוד יס החכמה והולרכה
ליסד על גבי חרן ולעוות פניה בקרקע שהיא קוד הבריאה
שנקרא קרקע העשכן כמ"ם בקוד שלשו שלשה עוסה פניה
בקרקע מפני השחבלות הרע עין והן מן מ"ם פתוחה
שהוא קוד כ"ו קוד הוי"ה בעשה מ"ם שתומה של למדבה
קוד בעילת הדלתות והוא קוד בעינת השערים בחרן:
והכה השוכה שחשה שלשה קוד ג' שהי"ן בקו"ם לך קוד
כפלת מן שמים הכ"ל בן שחר. וילדה עד העשיה ושלעו
בה השונאים ובפרלו חומת ירושלים וככנס עמה בהיכל:
ולו מן מ"ם שתומה כפרלו החומות ובעשה ג' דלתות
כזה ם: והכה לשמו בשנע הקב"ה שלח יכנס בירושלים
של שלמעלה קוד שוסכה עילאה עד שיכנס בירושלים של
מעה ולכן כ"ז שחומות ירושלים פרולו שהוא קוד מ'
שתומה של חומת ירושלים שבעשה פתוחה שבפרלו חומות'
המ"ם של למדבה שהיא היתה מ' פתוחה היא שתומה:
דכתי' ולא חנח עוד בעיר שמלת עיר כולל לשמיהן דכתי'
כעיר שחוברה לה יחדיו שהם קוד לותיות שלפ"ך שהם
בשפער ע"י והם כפולות: ולזה רמז המקום לשיכה שבנה
בדד העיר הכוונה לרמוז על ג' שוסכות הכ"ל שהוא לא
היתה לה עמידה רק שבנה לשרן דכתי' בעבו בחרן שבעים
כמ"ם לעיל: והנ' בעשה בקוד בדד שהוא ג' דלת ר"ל
שתן חות ם שתומה בעשה ג' דלתות וכלל שביהם בחלת
העיר כי"ם ופי' על שביהם מה בעשה להם ואמר על הת'
רבתי עם היתה כחלמה כי שוסכה עליונה הוא קוד למדבה
והם קוד ג' לותיות גדולות ע של שמע ם של למדבה
ואו רבתי ע"ס: היתה כחלמה שהלך בעלה למד"ם ועל
הב' לשר שרתי בחדיות כי היא קוד יוסלים שלמעה
שנאמר עליה זאת ירושלים תוך הגוים כתתיה וקבידותיה
לרלות כי היא שוסכה בין החומים לשל היתה מוסלת
עליהם ועתה ירדה פלשים ושיתה למם שכן קורין לכלב
למם קוד הקליפות שהם למעה בעשים שהם רחם הקליפות

סוף סוף לכל דרכין קדישין כשבואר בזוהר. וכיון שבא אל הים
אוי כתיב בים דרכך ושבילך במים רבים. ואז יודע ה' דרך
צדיקים ודרך רשעים תאבד בכן כתוב סוס ורוכבו רמה בים.
והבן כ"ז היטב. הרי רמזתי לך גבול א'. וארמוז לך גבול ב'.
כתיב ה' בסופה ובסערה דרכו. סופ"ה הוא סוד ארנ"י אלה"ים
במספ"ה ש. והנה כתיב ואת והב בסופה וארז"ל האהבה בסופה
כי האהבה סמוכה לסופה דכתיב אהבת עולם אהבתיך ע"כ
משכתיך חסד. אהבה הוא סוד וא"ו סוד אח"ד במספ"ש. והבן
כ"ז: והנה הסערה סמוכה לסופה דכתיב וסביביו נשערי מאוד
והוא סוד המצר שבה מדקדק עם הצדיקים כתוב השערה ושם
סוד פירוד התחומין מפרשת הדרכים דרך החיים ודרך המות
דרך צדיקים ודרך רשעים. והנה ראה והבן כי יעקב ועשו
נולדו תאומים. וכתיב קדקד שער מתהלך באשמיו. וזהו
הקדק"ד יונק מפחד יצחק. וכשמדת סופה עוברת בודקת בכ"מ
שמוצא שער ועושה בהם שפטים דכתי' בעבור סופה ואין
רשע. וכתיב כי הנה ה' באיש יבא ובסופה מרכבותיו ולעתיד
כתיב וגלח קדקד שער. וכתיב ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו
חמסו ירד ואז יעלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו
והית' לה' המלוכה. וכתיב ולא יזכרו עוד לשעירים. ובזה
תבין סוד השעיר של יום הכפורים ששלחו אותו לארץ גזרה
במדבר בארץ לא זרועה והוא גבול השני של ארץ ישראל
דכתי' והיה לכם פאת נגב ממדבר צין ע"י אדום וכתיב ואת
עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר.
ומזה המדבר רצה בלעם ליתן ר"ע ע"ן בישראל סוד ד' מאות
איש אשר לעשו בספר השוה דכתיב וישת אל המדבר פניו.
וכתיב כי לעשו נתתי ירושה את הר שעיר כי הניח הקב"ה
אותם לדדות בהם את ישראל כמ"ש למעלה בסוד הכתוב
וסביביו נשערה מאוד. וכתיב ואלה הגוים אשר הניח ה'
לנסות בהם את ישראל והם המצרים המצירים לישראל הרי
נתבאר גבול השני. וארמוז לך גבול השלישי. כתיב על כן
יאמרו בספר מלחמות ה' את והב בסופה ואת הנחלים ארנון
והוא גבול הג'. וארנון הוא מלשון עיסת ארנוניא סוד השותפו'
והיא סמוכה לספר אשר אמרו סיפא וספרא ירדו כרוכי' מן
השמים ושם הוא מלחמות ה'. דכתיב חרב לה' מלאה דם.
וכתיב הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי
ישראל כלם אחוזי חרב מלומדי מלחמה וארנון הוא גבול
מואב הוא גבול השלישי. וארמוז לך גבול הרביעי כתיב
ושתי את גבוכך מים סוף עד ים פלשתים כמו שפירש"י ז"ל
בדברי הימים פלשתים פלשת ים. הכוונה שעיקר שמותם
פלשת רק שהם סמוכים לים ופלשת הוא אותיות שפל"ת.
וכתיב בשפלת ידים ימך המקרה. וכתיב ואם מך הוא מערכך
והבן כ"ז. הרי לפניך כל הד' גבולים סביב ארץ ישראל
ותדע כי כל גבול הוא במקצוע אשר הוא כולל עמו עוד ב'
גבולים והם י"ב גבולים ולהם ד' ראשים דכתיב יצב גבולות
עמים למספר ב"י וכולם עתידין להיכלל בא"י דכתיב הרחיבי
מקום אהלך וע"ז נאמר כי ירחיב ה' את גבולך ואז והי' ה'
למלך על כל הארץ:

דרך ב' בו יתבאר סוד הגאוה

כתיב ה' מלך גאות לבש לבש ה' עוז התאזר אף תכון
תבל בל תמוט. הנה סוד פנם חטא של גאוה כבר
נתבאר בישעי' כ' ועתה אומיף שנית ידי לבארו בדרך אחר
ומתחלה אודיעך סוד הכתוב אשירה לה' כי גאה גאה סוס
ורוכבו רמה בים. ואמרו ז"ל כי גאה גאה הקב"ה הוא גאה על
כל גאים הנה כתיב גאות אדם ישפילנו והסוד בזה עפ"י

שאמרו

שאמרו ז"ל צדיקים כל כמה שעולים לגדולה הם משפילים עצמם. הכוונה כי כבר נתבאר כי לפעמים הת"ת עולה למעלה ונעשה שם דמיון יסוד ומכריע בין ח"וב בסוד הדעת ונם היסוד עולה נ"כ לפעמים למעלה ומכריע בין ת"ת למלכות למעלה במקום הזרועות כמ"ש כבר. והנה כ"ז שהם עומדים בקו האמצעי שאז הם המכריעי' ומחברים האהל מקצה אל קצה בסוד ברוח התיכון אז כוונתו להשפיע לתחתונים להשגיח בהם לתת להם כל צרכם ונתבאר כבר כי כ"ז שהם עומדים בקו האמצעי אז הוא בסוד אדם שהוא דיוקנא שלימה. אבל יש עוד עלי' אל המדות והיינו סילוקן שאינו רוצה להשגיח בתחתונים מחמת סלקול מעשיהם בסוד הסתר פנים ואז הוא מסתתר למעלה באיזה קצה בסוד או"י או הו"י שהת"ת ויסוד שהם סוד ו' י' כמ"ש מסתתרים למעלה בחכמה בקצה א' או בבינה סוד ה' כמבואר מתוך דברי הזוהר ואז כל העולם נדין שהרחמים נסתרים למעלה וזה לא נקרא עליה רק סילוק למעלה וז"ש צדיקים הם ת"ת ויסוד שנקראו צדיקים כמו שכתבתי כל כמה שהם עולים הם משפילים רצה לומר כל כמה שהם דרך עלי'ה ולא סילוק היינו שעולי' דרך ישר דרך קו האמצעי הם משפילים עצמם ר"ל משפילי' עצמם להשגיח בתחתונים. וז"ש גאות אדם ישפילנו כ"ז שהוא מתנאה היינו שעור' למעל' בסיד אדם סיד קו האמצעי אזי ישפילנו להשגיח בתחתונים והוא סיד אות שהוא סוד מגדל הפורת באויר והיא למעלה מן כל האות'ו'והוא משפיל עצמו להשגיח בתחתונים כמו שית' במק'מו. והנה כשהם עורים דרך הישר אז אף שלפעמים יש להם עלי' לבדם והמלכות נשארת למטה עכ"ז הם משפיעים לה מרחוק דרך קו הישר בסו"ה מרחוק ה' נראה לי. וזה נעשה בזמן שרוצה הקב"ה שיפרע מן הרשעים וכיון שכר טוב לצדיקים בסעולא א' אזי כ"ז שהת"ת ומלכות הם ביחוד אז דינים בטלים ואין שום דין בעולם. כי כל תשלום שכר ועונש הוא על ידה כמ"ש כמה פעמים ובשהת"ת עילה למעלה אזי נוברין בה הריני' והגבורות אך מחמת ההשפעה שיורד אלי' מן הת"ת דרך קו הישר נמתקים מעט הדינין ונשארו רק גבורות קדושות ואז היא הוגרת תיב נוקמת נקם ברית להנקם מאויבי ה' ומן ההשפעה היא נותנת רק למי שראוי עפ"י הדין והם הצדיקים שמצלת אותם ונוקמת מאויבים. אבל כשהת"ת עולה למעלה בסוד הסילוק של צדיקים ואז הוא אין משפ"ע כלל אליה ואז חיב לה' מלאה דם ויונקים מהם החצונים ואז יש שליטה ח"ו לס"א ושולטי' על ישראל ונזרים גזרות ר"ל: והנה עתה אעמידך על הסוד. הנה גבי אברהם כתיב כשירדף אחר המלכים שנלחמו בסדום כתיב ויחלק עליהם לילה. הכוונה שהלילה שהוא סוד המלכות כנודע נחלקת לחצאין היינו מצד א' מצלת לאברהם ומצד השני הורגת בשונאיו. וכן במצרים כתיב כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים. וזהו ג"כ סוד קריעת ים סוף שהוא רומז למדת מלכות שנקרא' ים סוף כמ"ש לעיל וכתיב ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ אויב. ואמרו יזדו א' מצלת את ישראל וידו א' טובעת את מצרים והיינו כשהת"ת עולה למעלה דרך קו ישר בסוד שנאמר למשה הרם מטך ובקעהו וזה שאמר הכתוב וברוב גאונך תהרוס קמיך. הכוונה שבאותה היה בסוד קו הישר שעלה עד המולא עלאה שהוא משדד כל המערכות בסוד אל שדי שהוא סוד משה במספר השוה ומשם באים נסים נגדים נגד המערכה וזש"ה וברב גאונך בסוד הנה ה' רוכב על ע"ב ק"ל במספר ר"ב ואז כל קדישים עמו ונעו מפניו אילי מצרים ואז כשהיא עולה הוא בסוד ח"י שהוא ב"פ גא"ה נאי"ה בס"ה ובניהו בן יהוידע בן איש ח"י כמ"ש כמה פעמים. וזהו אשירה לה' כי גאה גאה

שם הוי"ה רומז לכלל האצי' הכולל בתוכו ד"ע נגד ד' אותיות הנ"ה. ונת' כי אות ה' אחרונה הוא בעולם עשי' והוא סוד המלכות וכנגדם ד' בחי' מנת"א הרי כי סוד האותיות הוא במדה זאת והם כ"ב אותיות נגד כ"ב צנורות שכולם משפיעים אליה. דכתיב הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה ב"ך ואמרו ב"ך בכ"ב אותי': ובזה תבין ס"ה האותיות שאלוני על בני ועל פועל ידי תצוונני. ולא ידענו שום רמז בתורה על שאלת האותיות להקב"ה על ישראל ומה היה השאלה: אבל הכוונה כי האותיות הוא סוד זאת המדה סוד כנס"י והיא נק' פועל ידיו של הקב"ה דכתיב אף ידי יסדה ארץ. והשאלה היה ששאלה על עצמה ועל בניו של הקב"ה שהם ישראל איך יתנהג עמהם בגלות: והוא מאמר הכתוב הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים. הרי נת' לך אות ד' בצורתו כב' דרכים שהוא רומז למדת המלכות. והכתובים שהתחלנו יתבארו במקומם.

ונבאר אות ד' במנינו:

פתח ב' דרך א' בו ית' אות ד' במנינו

כתיב דגל מחנה דן באחרונה יסעו והוא המאסף לכל המחנות:כבר נתבאר שמדת דוד הוא סוד רגל רביעי שבמרכבה והוא מדת המלכות שנרמז' באות ד' במנינה שהוא רביעי לאותיות: והנה כבר נתבאר שמדה הזאת פעם נרמזת ברביעית בפו"ה רביעית ההין. ופעם נרמזת בשביעית בסוד השמטה. וגם היא סוד ליל שבת כמבואר בזוהר. ופעם נרמזת בעשירית בסוד עשירית האיפה: וכל א' יש לו עת וזמן וחפץ וכ"א ית' במקומו וכאן נבאר רק מעלת בחי' הרביעית. הנה כתיב בצע אמרתו אשר הי' מימי קדם: להבינך זאת. תדע מה שמבואר בזוהר בסוד הטעמים. זרקא סנולתא מונח רביעי ואמרו דא איהו ההוא אבנא דאתנזרת מן שמיא ולא בידין ומחית לצלמא ואתעבידת לטורא רב והבן זה מאוד. ואמרו דצריך לזרקא לה לההוא אבנא לעילא לעילא להההוא אתר דאתגזרת מתמן. ואז היא ברזא דסנולתא כזה. ואח"כ נחתת ונעשית בסוד רביעית ההין והוא סוד רגל רביעי למרכבה עליונה: כי כבר נת' שיש מרכבה למרכבה וגבוה מעל גבוה וזהו זרקא סנולתא מונח רביעי. והבן זה. ואבאר כל הג' בחי' שהם עשירית שביעית רביעית בקצרה. כי כ"א ית' במקומו: הנה כתיב והאר"ץ הדום רגלי. הוא רומז כשמדה הזאת היא למטה תחת היסוד ברזא דחירק נקודה תחת אתוון. ואז היא נרמזת בעשירית האיפה. והוא נדמז באות י' תחתונה של אות א' כזה א ובאות י' של יאהדונה"י. ולפעמים היא עולה למעלה מנה"י ואז היא בסוד שביעית מלמעלי' למטה. וכשמקבלת מן הת"ת הנרמזים באות ש' אז היא בסוד שב"ת ש' ב"ת ואז היא נרמזת בסוד שורק שהוא מלאפום כזה ו ולפעמים היא עולה עד הדעת בסוד אשת חיל עטרת בעלה והיא בסוד רגל רביעי למרכבה עליונה והיא עומדת למעלה מן ת"ת ונעשית תגא על ו' בסוד שאומרים כתר יתנו לך ואומרים א"ה מקום כבודו להעריצו שהיא תחת כוז"ב שנרמזים במלת א"ה והיא רביעית להן. ופעמים עולה עד הכתר והיא מקומה דאתנזרת מתמן כמ"ש כבר. והנה כבר נת' שהכת' כולל גם לעתיק שהוא סוד ימי קדם שלכן נק' עתיקא שנתתקן מימים העתיקים כמ"ש בשער א'. ועתה נבא לביאור הפ' רק תדע מה שנת' כבר שיש שושנה עילאה ושושנה תתאה ובעת רצין הם כלולים יחד דכתיב כעיר שחוברה לה יחדיו אימתי בזמן ששם עלו שבטים שהם עשירית שביעית רביעית בקצרה. כי כ"א ית' במקומו

זי"ב ולא כמו שסוברים כמה מהחכמים שהקוצין שהגרים נאחזים בהם הם התגין שעל האותיות. כי התגין הם למעלה מן האותיות כמ"ש רק הם נאחזים בקוצין שלמטה וכן יש עוד קוצין למעלה באותיות זולת התגין כמו שהוא קבלה ביד הסופרים והוא כמו סימנים כמו שתמצא בס"ת בכמה אותיות כזה. וכיוצא בזה: ואלו הקוצין שדרש אותם ר"ע תלי תלים הלכות מצד הנשמה שבו: והנה הצדיקים ע"י מעשיהם הם מעלין אותם הנצוצות ונעשים מ"ן אל השכינה אבל אין עולים למעלה כמו נשמות ישראל ונדבקים תחת כנפי השכינה ומשם יוצאים ובאים בנוסות של אוה"ע כי כבר נטמאו ואח"כ תוזרים אל הקדושה כי לא ידת ממנו נדת. והם הנפש אשר עשו בחר"ן שהם רק בבחי' נפש ולא יותר ולכן נקראו גירי צדק כי צדק הוא סוד השכינה דכתיב צדק ומשפט מכון כסאך. והנה ישראל שהיו בגלות מצרים וכתיב אנכי ארד עמך אף שאף השכינה ירדה עמהם וכל הנשמות שהיו לישראל במצרים היו רק מצד הגרות כי עדיין לא נפתח המקור וכל ישראל ערלים היו עד שנימולו קודם שיצאו ממצרים דכתיב וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט בסוד ותחסרהו מעט מאלהים. ובמתן תורה פרחה נשמתם וחזרו להם נשמות מעולות מצד פתיחת המקור ולפ"כ הגרים תמיד בסוד ההכנעה כי המקור גורם להם שיהיו בסוד ההכנעה וכן צוה הקב"ה שלא ללחוץ את הגר ולא תונו אותו. וזכרתם כי גרים הייתם בארץ מצרים. והבן כל זה היטב:

אות דלת

פתח א' דרך א' בו ית' סוד אות ד' בצורותו

כתיב אם דלת היא נצור עליה לוח ארז. דע אחי שצורת אות דלת שהוא כזה ד הוא רומז אל מדת המלכות והיינו למטה בסו"ה איך נפלת משמים הלל בן שחר. ואז כתיב סומך ה' לכל הנופלים. והוא היסוד שהוא סוד אות ו' כמ"ש לעיל שצורתו וי' יס"ו עולה סמ"ך והוא הסומך אותה כמד"א כמכוני באשישות: והנה בנפ"לתה כבר נת' בשער א' שנשארת במציאותה הראשונה שהוא סוד אות ד' כמ"ש במקומו בסו"ה מן אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום הולדה. ואז כתיב ולרש אין כל הוא סוד ה"ח שהם סוד כ"ל כמ"ש כבר אך ואף זא"ת בארץ אויביהם לא מאסתים לכלותם לכלתם כתיב היא הכלה הכלילה הנרמזת במלת אנכי ה' אלהיכם אנכי ונשריקן אשת נעורים כי ימאס. עכ"ז כתיב לא מאסתים לכלתם כי עדות ביהוסף שמו כמ"ש כבר. והוא סוד אות ד' בצורתה שהוא צורת ריש ויו"ד דבוקה מאחוריה בסו"ה והוא עומד אתר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים ה' חרכים ה' חלונות הכלולים באות יו"ד וסוד הכותל הוא סוד ת"ל כ"ז תל שהכל פונים אליו. והבן כ"ז וסו"ה שהתחלנו ית' לקמן:

ד"ב בו ית' אות ד' בצורתו בדרך אחר ומלת דרך

כתיב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל: להבינך זה אודיעך תחלה דרך אחר בצורת אות ד' והוא ב' וי"ן ויו"ד כזה ך והטעם לפי שמקבלת סוד נקודה חדא הכלולה מעשר שהם סוד ה' חרכים וה' חלונות ע"י ב' וי"ן הם ת"ת ויסוד ו' רבתי ו' זעירא בסו"ה כל הנפש לבית יעקב ששים ושיש. והנה ב' וי"ן הם סוד י"ב אלכסוני' ועם י' הוא כ"ב סוד כ"ב אותיות שכולם נצטיירו במדה הזאת. כי ידעת איך

נאה על כל גאים כי ית' במקום אתר כי כאשר הת"ת עולה דרך קו הישר עד המזלא אזי מצד א' הוא יש לו מעלה יתירה מן א"א כמבואר מתוך דברי האריז"ל. ואו"א נקרא' גאים בסו"ה ויקבר אותו בני כמבואר מתוך דברי הזוהר והבן זה. ואז מקבל האדה מן ת"י נימן דע"ק בממפר קדוש ואז יורד האדה דרך המגדל עוז סוד המל' ונעשה מן ח"י ח"ל זהו סוד קרי וכתיב בן איש חי וקרינן חיל וכתיב באלהים נעשה חיל והוא יכוס צרינו. ובזה תבין סוד הפסוק ה' מלך גאות לבש גאות הוא סוד ת"י נימן דע"ק שמתלבש בו ונתכסה בסוד כבשי דרחמנא כבש"י הוא סוד לב"ש. ואז לבש ה' עוז התאזר אף תכון תבל בל תמוט אבל כשפונמים בחשא הגאוה היינו שמתנאה על שאר בני אדם שלא נחשבים לכלום בעינו ואינו רוצה להשגיח בהם ואז גורם להיות הת"ת גם מתנאה בסוד הסילוק ולא בסו' עלי' כמ"ש דעיל אזי כתיב צדיק מט לפני רשע. ואז נרגן מפריד אלוף ומלכא בלא משרוניתא לא נק' מלך וז"ש ה' מלך אימתי כשגאות לבש שעולה בסוד קו הישר ומקבל מן ת"י נימן דע"ק סוד גאו"ת אזי תכון תבל בל תמוט. ועוד אבאר לך יותר ובזה תבין מה שאמרו כל המתנאה באלו דוחק רגלי השכינה. כי כבר ידעת שהמלכות הוא סוד כסא דת"ת והיא עומדת נגד ת"ת דת"ת ומקבלת הארה מן ד' מדות שלימות של ת"ת שכל מדה יש שם הוי"ה כנודע ומקבלת מן אחוריים של הוי"ה שהוא ע"ב וגם כבר נתבאר שיש בכל מדה של ת"ת שם אהיה מן אימא. ומלוי אהי' עולה קס"א הרי ע"ב קס"א עולה ר"גל הרי מקבלת מן ד' מדות וז"ס ד' רגלי הכסא והנה בסנם הגאוה כבר אמרנו שהת"ת מסתלק מן המלכות ונסתתר באיזה קצה מהקצוות ולא עולה בקו הישר ואז היא נשארת בלי הארה ואין א"ני והוא סוד מלכות ות"ת יכולים לדור במקום אחד כי נרגן מפריד אלוף הרי הוא דוחק רגלי השכינה. ואז כתיב אל תבאני רגל גאוה ויד רשעים אל תנידני כי מיד הידים ידי עשו שולטות בסוד הכתוב שממית בידיה תתפש. כי רגליה יורדות מות. כי נתארך רגל הה' ונעשה מן הנה קנה והוא מחמת רגל גאוה אבל כשהרגלים עומדים במישור אז במקהלים אברך ה' לישרי' נאוה תהלה והבן כ"ז:

דרך ג' בו יתבאר סוד נירי צדק

כתיב וזכרתם כי גרים הייתם בארץ מצרים: להודיעך סוד הגרים שנקראו גרי צדק: והוא כי אמרו כי הגרים מינן קאתי רק שנדחו וחזרו ונראו. והכוונה דכתיב ואת הנפש אשר עשו בחרן ואמרו שהולידו נשמות לגרים. והענין הוא כי כבר נת' כי אברהם הוא סוד אבר מ"ה והוא מ"ם פתוחה והוא רומז כשיפתח המקור בסיד מילה וסריעה ואז כתיב אור זרוע לצדיק שהאור יוצא בשלימות ומזה נעשו נשמות לישראל. אבל כשהאבר הקדוש הוא סתום בסוד אברם במ"ם סתומה היינו קודם מילה וסריעה אז קריאת נונה שהיא סוד השקלא סובבת את העשירה ואין האור יוצא בשלימות ולא נכנס בהיכל הקודש רק בסוד שסת קרי ואז השקלא עושקת את הנשמות ונותנת לס"א אחרא. והנה כ"ז שהוא בסוד אברהם סוד אבר מ"ה הוא מקבל החסדים מן הת"ת סוד שם מ"ה רזא דאדם והנשמות באו לישראל שהם קרוים אדם מצד הנשמה שבהם כמ"ש כבר: אבל כשהוא בסוד אברם אינו מקבל החסדים רק הגבורות מצד מוחין דקשנות שהם ג"פ אלהים במספר חר"ן כמבואר מתוך דברי האריז"ל ומשם באים נשמת הגרים ונדחים ממחיצתן אל החיצונים ולפיכך אין להם אחיזה באותיות התורה הרומים אל הת"ת סוד התורה רק בקוצין והקוצין הם הקוצין שלמטה באותיות הרומזים אל היסוד כמבואר מתוך כתבי האריז"

הכוונה כי התחתונה היא סוד תמר ותמר בתמוריתה קיימא והיא נמתק, ע"י העליונה שהיא סוד אות אלף כמ"ש . ואז כתיב אמר"ת אלוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו . ואמרת הוא סוד שפה וכתיב שפה יהי' לפיו סביב לא יקרע. שפ"ה סוד שכינ"ה בספיר השוה והיא פוריפירא דקנ"ה בסוד שאמרו תקוסות וגימטריאות פרפראות לחכמה וכתיב לא יקרע אבל בזמן החורבן בצע אמרתו בזע פורפירא דילי' אשר הי' מימי קדם מימי קדם וראי דהא מתמן אתגזרת מאתר עילאה ועתה ותרד סלאים. והבן כ"ז : הכלל העולה כי מדה הזאת נרמזת ברביעית והיא סוד דגל מחנה דן באחרונה יסעו כי כבר נת' שמדה הזאת נקראה אדנ"י ועיקר השם ד"ן וב' אותיות א"י הם מן ב' שמות אהי"ה הוי"ה שמסבבים את אותיות ד"ן למתקם. והוא מאסף לכל המחנות בסו"ה כל הנחלים הולכים אל הים . הרי נת' לך רמיזתו בטעמי שהוא רביעי : ועתה נבאר רמיזתו בבנינו :

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד אות ד' בבנינו

כתיב דלתי שמים פתח. דע אחי שסוד אות דל"ת במילואו רומז ליסוד המלכות כמ"ש לפנינו כתיב שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור: להבינך זה צריך אתה לדעת סו"ה פתחי לי שערי צדק אבוא בם אודה יה . כי כבר נת' שיסוד הנוקבא כולל ג"כ עשר ונחקק לנ' בחי' שהם סוד פרוזדור וחדר ועליה: ונתב' כבר כי החלק התחתון שהוא סוד נהי"ם שביסוד הוא סוד שיר מרובע שבכלל המלכות כולל את כולם כמ"ש כבר. כי ה' אחרונה שבשם הוא סוד שיר מרובע וחלק האמצעי הוא סוד חג"ת שביסוד והוא סוד שיר משולש והוא סוד הת"ת שכולל אותם כי אות ו' הוא סוד שיר משולש : והת"ת נק' עולם בסוד ו' קצוות שבו מעלה ומטה וד' רוחות העולם. וחלק העליון הוא סוד חב"ד של יסוד והוא סוד שיר כפול סוד י"ה שבשם שנק' שיר כפול. והנה בחלק התחתון יש בה שני שערים סוד שערי ציון ושערי ירושלים כי ציון וירושלים כבר נתבאר כמה פעמים שהם סוד יסוד ומלכות שבנוקבא. וכולם נקראים שערי צדק כי כבר נת' שצדק היא רזא דנוקבא. ולאלו השערים יש להם דלתות שפעמים פתוחות והוא בעת רצון ופעמים נעולו' וכבר נתבאר ששם מ"ב הוא בסוד שיר משולש : וזהו פתחי לי שערי צדק הוא חלק החיצון ואח"כ אבא ב"ם סוד חלק האמצעי ואח"כ אודה י"ה חלק העליון : ואותן הדלתות כשהם נגעלים הם סוד חותם בתוך חותם שהם שני שערים זה לפנים מזה ולכן סוד נעילה הוא סוד גמר החתימה והיא' נעילת שער הפנימי ובהוש"ר נגמר החותם החיצון שערי חיצונים . והנה למעלה מזה החלק שם יש פתחים ונקראים פתחי עולם סוד שיר משולש שנק' עולם בנ"ל ויש להם ג"כ דלתות פעמים נעולו' כשהי' בסור בתולה והיינו כשאינה ביחוד עם הת"ת והיא למטה שאז היא צריכה לנעול הדלתות שלא יכנים זר בהיכל' וזהו הדלתות נקראו דלתי שמים שהת"ת שהוא סוד שמים כולל אותם והיינו ת"ת שביסוד נוקבא . וזכור כ"ז מה שאנו מדברים בזה הוא הכל בבחי' יסוד הנוקבא: והנה כישישראל הם גומלי חסד וכתיהן פתוחות לרווחה ועושין צדקה אז הם מוסיפין כח למעלה אז כתיב אשרי איש שומע לי' לשקוד על דלתותי יום יום כמ"ש לפנינו. ואז נפתחים הדלתות של פתחים העליונים שהם דלתי שמים ואז כתיב ואפתח לכם דלתי שמים והרקותי לכם ברכה עד בלי די. כי בדלתות תחתונים שם הוא סוד שם א"ל שד"י אבל למעלה הוא בל"י ד"י ע"ה בספיר א"ל הוי"ה שהוא בת"ת כמ"ש : והנה שקידת הדלתות

נתב' שהצדיקים במיתתם אזי נתעורר להם כל הצדקות שעשו בחייהם והיה מעשה הצדקה שלום שע"י מעוררים זווג של המאורות למעלה אבל כ"א לפי שורש נשמתו שעד שם מגיע אתערותא דלתתא בסו"ה יעקב הבל נחלתו . וכשתנענע החבל למטה יתנענע עד מקום קשירתו למעלה: ובזה תבין גודל סגם מי שגדול מהבירו יצרו גדול ממנו כי הכל תלוי בהשורש אם להרע או להיטיב . ותבין בזה גודל מעלת הראשונים מן האחרונים והבן זה. והנה אותם ששרשם מזווג עליון אזי אפילו חטא שוגג אינו בא לידו לפי ששורשו בחסד שהוא כסף צרוף אין בו סיגים כלל ואין להם אחיזה לחיצונים כמ"ש כמה פעמים שאין להחיצונים אחיזה בחסד כלל כמ"ש בסו"ה אל זועם בכל יום. ולכן במותו אזי צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו ואין שטן ואין פגע רע. אבל מי ששרשו מזווג תחתון שנמשך מכח הגבורות והדינים אזי יש להחיצונים אחיזה בהם לכן אין צדיק בארץ שלא יבא לידו איזה שוגג חטא. ובמותו יעורר ג"כ זווג המאורות אך שהוא זווג תחתון מכח הדינין ולכן נשמתו עולה דרך הגיהנם. ואף שאין לאור גיהנם שליטה בנשמתו עכ"ז מחמת צער היראה והפחד זה ממרק החטא שוגג שבא לידו. ובזה תבין משארז"ל כשמת רבי בטלה כהונה. כי מבואר בדברי האריז"ל שנשמת רבי היה שורשו מן זווג עליון ולא שלט בו סטרא דמותא הוא הסט"א. ולכן לא היה משמא והבן זה. אבל מי ששרשו מזווג תחתון המות כריך בעקביו וזה סו"ה מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול. הכוונה מי גבר מי הוא זה ששרשו מהגבורו' ולא יראה מות וימלט נפשו מיד שאול ע"ז הי' מצטער אותו צדיק באיזו דרך יהיו מוליכין אותו והבן . ועתה נבא לביאור הפסוק שהתחלנו רק תדע שבזווג עליון שבא מצד החסד אין צריך התעוררות התחתונים וזווג תחתון צריך להתעוררות התחתונים והוא סוד דריכת הקשת דכתי' דרך קשתו ויצבני כמטרה לחץ והבן זה : וכתיב ותשב באיתן קשתו ויפוזו זרועי ידיו. והוא סוד זכור' ברי' דכתי' את קשתי נתתי בענן ואמרו בזמנא דאיכא צדיק לתתא איהו ברית למיקם ברית . והוא סוד ך"ב צנורות בסוד הוי"ה בסוד אור ישר ואור חוזר בסוד הברכה שביניך יעקב ליוסף לאמר ב"ך יברך ישראל. והנה הוי"ה כ"ב הוא סוד כוכ"ב במספר השוה דכתי' ואחד עשר כוכבים משתחוים לי ובאור ישר ואור חוזר הם כ"ב ושם הוי"ה כולל אותם וכולם משתחוים לו. והבן כ"ז היטיב. והנה בזווג עליון שם הוא סוד שלשה שמות אהי"ה הוי"ה שד"י סוד קו האמצעי ממעלה למטה כתר ת"ת יסוד ור"ת שלהם א"ש והוא האי"ש המושל בשב"ט במספר השוה והוא סוד בניהו בן יהוידע בן אי"ש חי שנאמר עליו וירד אליו בשבט והבן כ"ז . והוא סו"ה לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו והבן כ"ז. הרי מבואר הכתו' דרך כוכב מיעקב וסוד זווג תחתון שצריך לדריכת קשת סוד כוכ"ב שזה הזווג הוא בסוד יעקב כמ"ש. וקם שבט מישראל וקם מאליו הוא סוד זווג עליון חכמה בינה סוד ק"ם במספר השוה ששם הוא סוד שב"ט שהוא לא יסור כי שם הזווג תדירי והוא קם מאליו בלי התעוררות התחתונים וזה הזווג הוא בסוד ישראל והבן כל זה היטיב .

דרך ג' בו יתבאר סוד הדמעות

כתיב לפיכך דמעת העשוקים ואין להם מנחם. וכן כתוב ודמעת' על לחי' אין לה מנחם : להבינך זאת תדע מודיעך מחכמה מ"ם סתקנ"ה כמ"ש נחמ"ק הוא מוריד ג' דמעות ליס הגדול : וזה תבין מ"ש שערי דמעות לא נכעלו: תך תדע כי נכל עולם ועולם יש נהם ד' שערים תך ושערים תך וכל שער כתם שערים: שער תמ' הוא נרום מערב ונקראים שערי תפלה שערי ירחה והוא נכנד ה' לחכוכה שנשם נקו"ה תפלה לעני כי יעטף כי ה' לחכוכה היא סוד כתם כמ"ם כנר. ולנו השערים שנמערב לי'כי נפתחים תפלה כמ"ם כנר. ולנו השערים שנמערב לי'כי נפתחים כ"ל ע"י שירות ותשנחות ותפלות ותחנונים: שער הנ' הוא נרום מזרח ונקראים שערי רחמים והוא כנד הוא ו' שנשם ונקראים ג"כ שערי חורם שערי לדקה כי חורם ולדקה שמוכי' לעד לעולי עשוים נחמת ויבל והבן זה. וע"ז כת' והי' מעשה הלדקה שלום: שער הנ' הוא נרום לפון והוא נגד לחם ה' לחשוכ' שנשם וקי שערי חשוב' שערי חמנע שערי עגום : והנה נכל הנ' שערים הכ"ל הם לפעמים פתוחים והוא עת רלון. ולפעמים נעולות והוא עת לרה. כי לכל עת וזמן לכל חפץ : ולף כי אמרו חין לך דנר שאומר נפני החשוכה עכ"ז מליטו לפעמים שנתחלקה תשוכה כמנהר נזוכר. ולפעמים לריך לחתוך מחילה מחת כקו"ה מחילה הכתוב כמו שמליטו גדי מנשם שחתך לו הקנ"ה מחילה תחת כקו כנוד. ובילחק כתיב ויעתר ילחק ואשתו עקרה ותרז"ל לל תקני ויעתר ללו ויחתר מלמד שחתך מחילה כמנהר נזוכר. וקוד החתילה יתנאר נמקומו. והנה שער הד' הוא נרום דרום והוא נגד לוח י' שנשם. ונק' שערי דמעות שלא נכעלו : והנה מלחתי קושית שלם חיכם נעולים ת"כ נתעלו : והנה נכל הנ' שערים הכ"ל הם לפעמים פתוחים

דרך ד' בו יתבאר סוד הדמים וסוד הדינים

כתיב כי יסלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבות בשעריך וקמת ועלית אל המקום: הנה בזה הכתוב לכאורה יש בו שפת יתר. כי מלת דבר הוא מיותר דהוה ליה לומר כי יפלא ממך בין דם לדם וגו' וגם מלת ממך הוא נ"כ מיותר. גם יש לתמוה על שאמר דברי ריבות ואמרו ז"ל זה משהר וזה מטמא זה מזכה וזה מחייב קשה היה לילך אחר הרוב ואם הדבר שקול קשה הלא בכל הדינים נ"כ אם הוא שקול צריך לילך לב"ד הגדול שבירושלים. גם מלת בשעריך הוא מיותר. גם קשה מאי וקמת ולא היה די באומרו ועלית אל המקום: לכן להבינך כל זאת אודיעך מתחלה מ"ש הכתוב כי הדם הוא הנפש ואמרו ז"ל רביעית דם הוא הנפש: וגם מה שאמרו ה' דמים מטמאים באשה. אך תדע מה שנת' בכר כי שם אדנ"י עיקר השם הס ב' אותיות ד"ן כמו שאכתוב לקמן והוא בסו"ה וגם את הגוי אשר יעבודו ד"ן אנכי וב' אותיות א"י הם שהיא מקבלת מן אבא ואימא היינו א' מן שם אהי"ה שבאימא. ויו"ד מן שם הוי"ה שבאבא כי הב' אותיות ד"ן הם סוד הדינים והב' אותיות א"י הם סוד החסד והרחמים המסבבים את הדינים וממתקים אותם בסו"ה המעטריכי חסד ורחמים כי כל סביב הוא בסוד עטרה דכתיב ושאול ואנשיו עוטרים אל דוד שפ"י מסבבים: והוא סוד אות ט' כזה ט שני עליו ובא עליה מלך גדול וסיבב את העיר: כמבואר מתוך דברי הזוהר בסוד מקוף שופר הולך סנולתא ולכן סדת המלכות נקרא' בפי החכמים עטרה לפי שהיא מסבבת את הת"ת בסו"ה נקבה תסיבב נבר: והנה כבר נתב' שכמו שבאדם יש נוף הוא הכלי ובתוכו הדם המחיה את הנוף כן דוגמתו למעלה יש כלים ובתוכו הדמים המחיה אותם ונודע כי כל החיות בא מן א"א שהם סוד החיים כמ"ש כבר והם סוד ה' דמים שממנו בא החיות שבכלי והוא סוד הנפש: היינו באבא יש הוי"ה כזה יו"ד ה"א ו"ו ה"א שמספרו ד"ם. ובאימא יש אהי"ה ברבוע כזה א' א"ה אה"י אהי"ה שמספרו ד"ם: והנה ב' אותיות ד"ן שבמלכות הם סוד הכלים. והיא מקבלת מן הב' ד"ם ב' אותיות א"י כמ"ש לעיל והב' אותיות א"י סוד הנפש שבכלים והם ממש רביעית ד"ם. הי' כי רביעית דם היא הנפש שבאדם. הכוונה הנפש שבמרכבות שהיא נקראת נ"כ אדם. דכתיב ודמות כמראה אדם עליו מלמעלה. והכוונה כי המלכות מקבלת מן כל העשר הנמוך באות א' כי אות א' צורתו כזה א שהם ג' אותיות יו"ד והם רומז לכל העשר כי אות י' כבר נת' דאית לה ראש תוך סוף ורומז לג' ראשונות כח"ב ו' ו' קצוות ד' מלכות כמ"ש למעלה. וכבר נת' למעלה כי לעשר ספירות יש עשר שמות והם אהי"ה י"ה הוי"ה בנקוד אלהים. אל אלהים הוי"ה הי"ה צבאות אלהים צבאות אל ח"י והנה ר"ת של העשר שמות הם ד' יוד"ן וה' אל"ף. שמספרם אד"ם. ולכן אדם הוא שלימו דכולא כמבואר מתוך דברי הזוהר: והנה המלכות אינה מקבלת מן הכתר רק לעתים מיוחדים וכשמסתלק אור הכתר שהוא סוד אות א' של אהי"ה הי' נשאר דם. וכשמקבלת מן החכמה סוד יו"ד בסי"ה אכנה אחותי בת אבי היא ולא בת אמי ותהי לי לאשה הרי מן ד"ם נעשה ד"ן. אבל כשמקבלת מן הכתר והיא בסוד אדם אז הי"ד מתמלא כי נתוסף בה טפה חזרתי ונעשה בסוד אות א' הנ"ל הרומז לכל העשר שהוא יו"ד במלואו הרי מן אד"ם נעשה אדנ"י. ואם תסיר אהי' מן אדנ"י ישאר ד"ם. והנה נודע כי המלכות היא סוד ה' אחרונה שבשם. והנה לאות ה' יש לה ג' מיוחדים שהם ה"י ה"א ה"ה שהם אותיות יה"א שמיה רבא

מברך ובסוד. אי"ה מקום כבודו. וכתיב ועצת ה' הי"א תקום ועם ה' השרשית הרי אהי"ה ובריבוע הוא ד"ם. והנה אותי' אי"ה יש להם ו' צירופים כמבואר בברייתא דא"א ז"ל ג' אבנים בונ ת ששה בתים ומספרם עולה צ"ו והוא סוד מקום ש"ש בו חסרון כים כי אם תסיר מנין כי"ם שהוא סוד מ"לך מן מנין מקו"ם ישאר צ"ו. והכוונה כי היחוד האמתי הוא ב' שמות ס"ה וב"ן כנודע והם עולים במספר צ"ז ואם יסתלק מהם סוד אות א' ישאר צ"ו ואז יש שלימה להמשרא אחרא שהוא סוד שאמרו אין צ"ו אלא ע"ז. והכוונה כי אות א' צורתו יו"ד עולה כ"ו שאות א' הוא סוד שם הוי"ה ואם תמלא אותם כזה יו"ד וי"ו יו"ד עולה ס"ב ועם ט' אותיות הרי ע"א סוד סנהדרי גדולה ועם יו"ד השרשי הרי צ"ז כמנין מ"ה ב"ן שעולה נ"כ צ"ז ועם ב' שמות הוי"ה אדנ"י שהם עצמם סוד ס"ה ב"ן. והוא סוד הא' שנחסר מן שמות מ"ה ב"ן ונשאר צ"ו אז גם א' נחסר מן הוי"ה אדנ"י ונשאר מנין כי"ם אז שם ב"ן נפרדת נ"כ בסוד נרנ' מפריד אלוף ונשאר דם והכן זה. והנה אות ה' יש לה ב' צורות שם מנם דוד"י כזה ה ד ומספרם כ"ד בסו"ה אל ישוב ד"ך נכלם ר"ת אדנ"י כמו שרמזנו כבר. ובהתחבר אליהם אהי"ה הוא במספר אד"ם ואם יסתלק אות א' ישאר ד"ם. הרי נת' לך סוד ה' מיני דמים והם בסוד הטומא' כמ"ש לפנינו. ועוד יש דם א' והוא טהור אך לפעמים נולד בו טומאה והוא טמא מספק. והוא כי כבר רמזנו שאות ד' הוא סוד דלת שנאמר עליו והגישו אדוניו אל הדלת והיא נעילה וכשהצדיק פותח אותה נעשית ד' נדולה שהוא שיעור ב' דלתין ונעשית בצורת מ"ם סתומה כמ"ש כבר והבן זה. הרי לך אותיות ד"ם והוא סוד דם בתולים שהוא טהור והבן זה. ובזה תבין שאין הדם טמא באשה אלא הבא מן המקור שהרי אלו הה' דמים שרמזנו למעלה כולם באים מן המקור שהוא סוד הרצון במספר השוה ומתהפך צנור וע"י הצנור והמקור נצטרפי הדמים הנ"ל כמו שרמזנו לעיל וכולם הם בהכתלקות האות א' סוד הרחמים והדינים נוברים ואז הנחש כרוכה בעקביה דכתיב ואתה תשופנו עקב. והנה אדם הוא שלימו דכולא ובהסתלק הא' נשאר דם ואדם הוא טעשר של אמת ובהסתלק הא' נשאר מת והוא מטמא. ולכן הוה שפהטה ענביים סוד עק"ב במספר השוה ארז"ל שהראה לו דם נדות והבן כ"ז. אבל זה הדם בתולים אינו בא מן המקור ואין בו הסתלקות רחמים ולכן הוא טהור והבן. אך שלפעמים נולד בו טומאה כמשארז"ל שמא ראתה טפת דם כחרדל והוא בסו"ה חיטאי א' יאבד טיבות הרבה. והכוונה כמה שאמרו רז"ל הרי שהיה העולם שקול ובא זה ועבר עבירה א' והכריע כל העולם לכף חובה. ולכן לפעמים יש כשהעולם שקול אז אלו מסהרין למעלה ואלו מטמאין למעלה. אלו מזכין ואלו מחייבין והכל למעלה היינו במקום מדת המלכות שנק' שעריך כמבואר בזוהר. ושם יניע כל ריב וכל נגע וז"ש דברי ריבו בשעריך ות' לקמן. וההפרש בין טמא וטהור וחיב וזכאי הוא אם ניתן השלישה לשוטרים רק ליסר את הרשעים אבל לא הצדיקים אבל כשניתן רשות למשתית שלא יבחין בין צדיק לרשע אז יש כח בהזר לכנום בהיכל ומטמא אותו כמו שהי' בחורבן ב"ה וי"ם הטומא' ואז בעת שהעולם שקול רב חסר מטה כלפי חסד ויכול להיות יחוד למעלה. והצדיק פותח את פתח ביהב"ש ונכנם בהיכל ובא ההוא רשע ועבר עבירה למטה והכריע את כל העולם לכף חובה ומיד יורדים דינים קשים מפחד יצחק ואז היא שותה יין המת תנינים והוא סוד ח"ר שהם דינים קשים מפחד יצח"ק במספר השוה. ואז נאמר אשרי משכיל אל דל ביום רעה שכיון ששולטים ימי הרעה נעשית דל וצריך להשכיל איך לטהרה מטומאתה והוא סוד טפת ח"ר ד"ל שרואה עם דם בתולים והבן זה. הרי כי בדם שהור נולד בו הטומאה. ובדין זכאי נולד בו החיוב וזהו הכפל לשון בין דם לדם בין דין לדין דהוי ליה לומר כי יפלא ממך דבר בדם. שהרי לפי המשמעות בדם א' הם מחולקים שזה משמא וזה מטהר ומאי בין דם לדם שמשמע בשני דמים משתעי הכתוב. ועתה נבא לביאור הכתוב שהתהלנו. אך צריך אתה לדעת כי יש היכל מול היכל ומקדש מול מקדש כמ"ש כבר וכבר נתבאר שאם יסתלק העליון למעלה ואינו מאיר למקדש שלמטה אזי התחתונה היא בסוד הנפילה והשכיבה כמד"א והגה אשה שוכבת מרגלותיו וצריך להקימה מעפרה דכתיב שחה לעפר נפשינו דבקה לארץ בטנינו קומה עזרתה. וז"ש כי יפלא ממך דבר היינו סוד שושנה עילאה דאקרי דבר דכתיב בדבר ה' שמים נעשו והיינו ע"י מעשה התחתונים שאינו מאושרים. שאז שכינה מסתלקת למעלה בסוד סלא וזהו כי יסלא ממך דבר ממך דייקא ואמר בלשון יחיד ולא אמר מכם בלשון רבים כמ"ש למעלה שרשע א' יאבד טובות הרבה ואז נולד הטומא' במקום טהרה והחיוב במקום זכאי כמ"ש לעיל. ואז שנאה תעורר מדנים דיני דינים וזהו דברי ריבות בשעריך דייקא כי שם יניע כל ריב וכל נגע וצריך לעורר רחמי עליונים ולהקימה ולהעלותם אל המקום זה שמו של הקב"ה. וזהו וקמת ועלית אל המקום וגו'. והבן זה.

דרך ה' בו יתבאר סוד הדמים

כתיב דדיה ירווך בכל עת. רישא דקרא אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירווך בכל עת. הנה כבר נת' כי בזמן שיש עליה אל השכינה אזי כל העתים שוים לטובים אבל כשהיא למטה אזי כתיב ואל יבא בכל עת. והכוונה כי תדע שכשהיא למעלה היא ביזא דאדם דכתיב במראה אדם מלמעלה ואז לפי שנכללת שושנה תתאה שהיא בין החוחים בשושנה עילאה שהיא סוד כלת משה שאמרו משה זכה לבינה כמ"ש ואז נעשים לה שדיים למעלה במקום בינה ויונקים כל העולמות רחמים ואז האהבה והחן בכל העולמות. ואין שטן ואין פגע כי אין להם יניקה למעלה כי כבר ביארנו שהשדים שרמעלה הם בסוד אלדד ומידד וידעת כי סוד א"ל משם נמשך האהבה. ומצד מ"י משם נמשך החן. וכשהיא יורדת למטה היא בפיד בהמה הרבוצה על אוקי הרים ואז יש לה דדים למשה ואז יש יניקה גם להחיצונים מן אלו הדדי בהמה. כמבואר מתוך דברי הזוהר בענין הצפרים שהם סוד שני אנשים מרגלים. והנה נת' כבר שכשהוא עולה למעלה היא בסוד אמת שהמעשר של אמ"ת היא אד"ם. ואז נקראת אילת השחר ואז היא בסוד האחדות שהוא סוד האהבה במספר השוה וז"ש אילת אהבים ויעלת חן ואז דדית ירווך בכל עת יחוך הוא סוד ר"י ד"ו שאז היא מקבלת מחלת פנפי עילאין שהם סוד ג"פ ע"ב במספר ר"ו ע"י קו האמצעי סוד הוי"ה שהוא כ"ו ואמר בכל עת ששם כל העתים שוים לטובה ומקבלת מאו"א שהם סוד עשר הויו"ת ועשר אהיו"ת במספר ע"ת ומן בה"מה עלתה לסוד כתו של אברהם בכ"ל שמה. והבן כל זה.

אות הא

פתח א' דרך א' בו יתב' סוד אות ה' בצורתה

כתיב הא לכם זרע: להודיע לחי דע כחכמה שאות ה' בלורתה ובמיתה ובמיניה ובצביונה רומז תמיד אל מדת הטוקפת ומדת הדין. כי תדע כי כל ה' קפיולות נכללים

ככללים נג' לחודיות יח"ו כזה. והכה רמה והבן כל הדברים שהרי היו"ד רומז לדוכרא ולחום ה' רומז למוקבא ולחום ו' הוא המכריע והממצע שכי המדות. וקודם שתאחר לך זה היעב תאחר תחלה קול הפסוק דכתיב חפקוד יפקוד ה' אלהיכם, וזה תדע מיך עיקר זרע של קיימת הוא בקול הום ה' בלודתם. הכה כתיב יעי שמותיו בשם שבעי' שכה. והטעם הוא שאמרו בכי מיי ומזוכי לאו בזכותא תליא מלתא אלא בזכות. והכוונה כי כתאחר כבר כי הכתר דאלי הוא קול הא"ח שכולל גם לחי"ן ועתיק והם קול ג' נקודות דאחוזים שהם כח"ג עקוריות ה"כ הרי העתיק שהוא כתר הוא קול יו"ד והחריך הוא קול ה' שהוא ג"כה והח"ן שהוא חכמה הוא קול ו' העוכ"ע בין עתיק ואריך כמ"ש שם. וכתאחר שם שבא"ח שם קול הי"ג מכילין דרחמי הכק' מזלה עלאה. ומשם בא הספע עד שמגיע אל היקוד בקו"ח חור זרוע לנדיק הרי כי האור כזרע קודם שבא למדת הנדיק לפי שהוא כמשך מן הא"ח קול המזל שהוא מלמון מזל כעל חמרתי. ולפי שא"ח שהוא קול בינה העקוריות ככללה בכתר כמ"ש כבר לכן אמו תותרים הזרע של הבינה היינו חיעת עלאה שלעתים מרכיסוס בינה המקוריות כמ"ש שם. והכה כתיב זרעו לכם לנדקה וקלמו לפי הבד. והכוונה כי תדע קול חירמי לידה והוא כי מתחלה בעת הזריעה שבאה מכח קול הבינה שבק' לדקה גדולה כמ"ש בעקומו חזי מיד מתחיל לשמע כח הבינה שביקוד הבינה יש שם קדוש והוא כה"ת הכיומא דב"ת על כ"ל ה"בשמה ח"הלל יה והם חותיות שביות שם שם שד"י שהוא ביקור. ובזה השם יש כח לעלור הטפה נדחה אשה שלא תפליטנו והוא מלמון לא כתאה עיבו. וזה השם הוא עכאה חת עיבו שהוא לודתו והז הוא פוסע לודה ולומם לודה כמ"ש כבר שחין הטפה לומשת לודתו עד שתפשך מלודתו הראשונה והיינו ביקפיח הטפה בקו"ח כחלב תתיכני וכגביעה תקפיחני. ותח"כ חיים ותשך עשים עמדי כמ"ש לפניכם: והכה זה הכח משום חודם יעי' שאחר חודם יעי' מתחדם חודם אחר והתחיל לשמע כח התשך ומנקה את הזרע והוא' את המותרות והז כלעייר הולד בכל רמ"ח לחיבריו שהוא קול חדת תנדה"ס שהוא כח התשך ג"כ עד חודם. ותח"כ משום כח הגבורי והוא המותח את השם"ה נידים והעור והשער שכ"ז הוא מלד הגבורה עד חודם. ותח"כ משום כח הת"ת והוא הכוחן רוח חיוכי דהולד כי הרוח בא מכח הת"ת שהוא קול הרוח כידוע על חודם יעיס. ותח"כ משום כח הנלח והוא העשיר כל החיבריס ומיפה לחום ג"כ עד חודם יעיס. ותח"כ משום כח ההוד והוא המקשר את כל החיבריס שקשר חמין וחזק ומלד הגבורי שבו ג"כ חודם יעיס. ותח"כ משום כח היסוד והנה כל הדברים שהרי היו"ד רומז לדוכרא ולחום ה' רומז למוקבא ולחום ו' הוא המכריע והממצע שכי המדות. וקודם שתאחר לך זה היעב תאחר תחלה קול הפסוק דכתיב חפקוד יפקוד ה' אלהיכם, וזה תדע מיך עיקר זרע של קיימת הוא בקול הום ה' בלודתם. הכה כתיב יעי שמותיו בשם שבעי' שכה. והטעם הוא שאמרו בכי מיי ומזוכי לאו בזכותא תליא מלתא אלא בזכות. והכוונה כי כתאחר כבר כי הכתר דאלי הוא קול הא"ח שכולל גם לחי"ן ועתיק והם קול ג' נקודות דאחוזים שהם כח"ג עקוריות ה"כ הרי העתיק שהוא כתר הוא קול יו"ד והחריך הוא קול ה' שהוא ג"כה והח"ן שהוא חכמה הוא קול ו' העוכ"ע בין עתיק ואריך כמ"ש שם. וכתאחר שם שבא"ח שם קול הי"ג מכילין דרחמי הכק' מזלה עלאה. ומשם בא הספע עד שמגיע אל היקוד בקו"ח חור זרוע לנדיק הרי כי האור כזרע קודם שבא למדת הנדיק לפי שהוא כמשך מן הא"ח קול המזל שהוא מלמון מזל כעל חמרתי. ולפי שא"ח שהוא קול בינה העקוריות ככללה בכתר כמ"ש כבר לכן אמו תותרים הזרע של הבינה היינו חיעת עלאה שלעתים מרכיסוס בינה המקוריות כמ"ש שם. והכה כתיב זרעו לכם לנדקה וקלמו לפי הבד. והכוונה כי תדע קול חירמי לידה והוא כי מתחלה בעת הזריעה שבאה מכח קול הבינה שבק' לדקה גדולה כמ"ש בעקומו חזי מיד מתחיל לשמע כח הבינה שביקוד הבינה יש שם קדוש והוא כה"ת הכיומא דב"ת על כ"ל ה"בשמה ח"הלל יה והם חותיות שביות

לסוד ס' רבוע שהוא סוד החסד לז סופיע עליהם חוב
הביעה סוד היובל שבו יגלו עבדים לחירות . והוא בזכות
שיקבלו ישראל את התורה שהם נמ ס' רבוע אותיות לז
יגלו לחירות. וז"ש שלמה הכתוב וחב לך תחות בהוליך
וגו' תעבדון את האלהים על הסר הזה כי זה הסר הוא
הר חור"ב ועל הסר הוא החסד ועליו שופע האור ממדת
היובל סוד האלהים והבן זה : והנה משה קודם מותו
העלה את המלכות עד כל קומת הז"א היינו עד הכתר
לא וחשוב כי בעלייתה נגד הביעה לז היא בסוד י' פעמים
שבים רבוע . ובשעלתה עד החכמה היא בסוד מלא
פעמים שבים רבוע . ובשעלתה עד הכתר היא בסוד חלף
פעמי' שבי' רבוע. ולזה רמזו באומרם ז"ל מקום שבודו
להעריכו שהאבר שולה למעלה מן ו' קלוות לז היא עולה
ומתייחד בביעה סוד ס' עלאה הרי מלוי לות ס' בס'
ובשמתייחד בחכמה סוד יו"ד הרי מלוי לות ס' ביו"ד
ובשמתייחד בשלח סוד הכתר שהוא לנ"ף הרי מלוי ס'
כפ'. הרי לאבר שתלת לות לי סוד המלבוש מן ג' רלבושות
שהם סוד ז"ס הרי נעשה סוד הס"ה ובחלוף לתוון
הוא שם הקדוש תלמ"ן שהוא סוד הכתר במספר הבוש :
ובאר אמרו שזה שהאבר משה תלה מעשיו שקודם מותו
העלה אותה עד הכתר דז"ת בסוד הכתוב בן מאה ועשרים
שנה אנכי היום במשותר בוסר : ועתה נגלה לביאור
שאמרו שהיום שקודם מותו בוגל כל קומת הס"ת
שהאבריה מקום לל קלה שהוא הבמים ועד קלה
הבמים והבן זה . וזה שאמר יוסף לי עליכם ככם חלף
פעמים דייקא שכאן שאתם בעת שהיה בשים רבוע אני'
חלף פעמים ככה היינו שהעלה המלכוה עד כל קומת
הס"ת עד הכתר שלז היא בסוד חלף פעמים כי רבוע
ואמר זו משלי בפעולתו שהוב עשה כל שהיל שזה .
לאם תזכו ויברך אלהים אתכם וגו' ר"ל שאתם להעלות עד
שיעור קומה של כל האילות שהוא סוד לנ"ו חלפי אותיות הוא
שהוא סוד יבר"ך שהוא רל"ב ועם האותיות הוא סוד רל"ו
דכתיב גדול אדוננו ורב כ"ח . וזה שאמר מכאן שברכתו
של משה קודם מותו סיתה מסוף העולם עד סופו שהוא
סוד קומת הס"ת עד הכתר והבן כל זה :

פתח ב' דרך א' בו יתי סוד הן והלל והללויה

כתיב הן לה' חלמיך הבמים ובמי הבמים : הנה
לאמרו הן הם יהודו ויברכו ויבבחו ויפארו וירוממו
ויעריצו ויקדישו ויתליכו : הנה כאן בבע מיני זמרה עד
שבאתה לבלל מלוכה על פי סוד הכתוב שבע ביום הללתיך.
והכוונה כי כבר נתבאר כי חוה עלקתה מחדם והנה היא
נרמזת בסוד ס"ד הגדולה שמספרה י"ם על פי הבי
בחיות שים לה סיינו בסתיה לאשה שהיא נכללי בסוד

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד הבדלה

כתיב ויברך חלמים בין החור ובין החבך : דע
לחי שים כמה מיני הבדלו' כמ"ש
לפנינו . חבל הבדלה זו שלאמר בזה הכתוב הוא סוד
הספירה וסוד הפרסותא דמחלוק' . לפי שהחור והחבך
רומז לכמה בחינו' היינו חסד נקרא חור וגבורה נקרא
חבך וכן חור החמה וחור הלבנה וסם שני קלוות שלא
קרב זה"ז כי הם סוד שני כתובים המכחישים זה את זה
עד שיבא כתוב הפלישי ומכריע ביניהם ועושה שלום .
אבל מה שאנו אומרים המבדיל בין קודם לחול ובין חור
לחבך הוא הבדלה ממש דהיינו ע"י מסך מבדיל בין שני
הבחינו' כמ"ש לפנינו : והנה אבאר לך . כתי' והבדילו
הפרכי לכם בין הקוד' ובין קודם הקדשי' . הבוונה כי הנה
בג"ר שהם כח"ב אין בהם שום דין רק מביעה דינין
מתערין מיהם היינו בהתפשטותה למעה ואז משתלשלים
מזה ק"ק לזופי חלמים והוא סוד הממ"ך שים בביעה כמ"ש
במקומו . ומזה נעשה מס"ך מבדיל בין בג"ר שהם סוד
קודם הקדשים ובין זו"ק והמלכות שהם סוד קדשים
קלים בהשוואה בזוהר . וכן מבואר בדברי האריז"ל בסוד
הסילוות שהיכל העליון הכולל ג"ר נקרא קודם קדשים .
וזה הממך הוא זך וברור וע"י יולד האור דרך נקבי הממך
ומאיר למטה והוא חור עליו שלמעלה שהוא החיים
ולבן כל שולם הלילות נקראים קודם דכתיב קודם יפרחל
לפ' וכתיב ובמרתם את הבבי כי קודם הוא . הרי כי גם
סז' נירות נקראים קודם . והבי"ת הם ק"ק . והבחי"ת שולם
עם המלכות שלמעלה נקראים ג"כ קודם קדמ' בסוד זאת
תורת השולה הוא הסולו' כתי' הוא וקריבן היא . והבן
זה : ולבן שולם הלילה כולו לאמרו דלילה וחיומן חד בהון
מה דלאו הכי בספי' דלתתא כמ"ש בבר ועי"ז אנו חומרים
המבדיל בין קודם לקודם : והנה בבר אתבאר בים בין
שולם הלי' לשולם הבריאה חד פרסא והיינו במ"ש
שהמלבו' דלילות יורדת בבריאה' והנה מתלבש חור הביעה
כמ"ש דאי' שלאה מקנית בכורסיא שהוא הבריאה בנקו'
שולם הבסא כמ"ש . והנה חור הביעה נתבאר מדברי
האריז"ל שהוא סוד ה"ח מגלפ"ך במספרם פ"ר וחור המלי
סוד אדכי' מספירו ס"ם הרי פרס"ה ודרך זה הפרסא
יורד מאור מן הלילי' אל הבריאה אבל חיונו אור העשר
ולבן אמרו דבספי' דלתתא חיונן ותיומן לאו חד בהון .
ותיונן לאהדן בבא ימי המעשה דחיונן חול לפי שמאיר
שם הבוע הס"ה במספרו חול"ל בסו"ה ובמתי חול גבול לים.
וע"י אנו חומרים המבדיל בין קודם לחול ובין יום הבביעי
לבבא ימי המעשה ומבן : והנה זה הוא סוד המולן שמעבו
על מהרת הקודש לפי בחינים ובמועדים הם נכללין
בקודם דכתיב אלה מועדי ס' מקראי קודם במבואר בזוהר.
והנה בבר נתבאר בשולם הלילי' שם כתיב אחר לא יעורך
רע כי כל זה לא יבא בהיכל הקודש דכתיב ובבודי לאחר

בהמ"ה הרבוצה על חלף הרים חצי ס' בבחי' ע' ונקראת
דלה ועניה כמ"ש בבר ואחר בך בבשולם לעתלה ובללי'
ברזא דאד"ם חצי היא בבחי' י' ומתעברית : והנה כתיב
ברבת ס' היא תעשיר שע"י הברבות והבוזלחות שהם שבע
מיני תבלה ואז ויהם כתר מלבות ברחמה בסוד חי"ם
מקום בבודו . ואז ברבת ס' היא תעשיר. וז"ש ר"ן ס"ם
יודו שהרי חות ע' הוא בלול מן ס"ם ואות יו"ד בלול
מן ר"ן בחבואר בקנה והבן כ"ז היטיב : והנה תדע שמלת
ס"ן רומז בשלות ס' עולם בבל התפשטותה דנו"ן פשוטה
שהוא סוד השבע מלות שהם בהוא סוד התפשטותה דנו"ן
פשוטה במ"ם ואז בשלמו בל השבע מיני תבלה בסוד שבע
ביום הלילתיך שהם סוד השבע הללו לת ס' מן השמים
ואז נדבקת בג' רלבושות שהם סוד י"ם שבוללים ג'
רלבושות במ"ם בבר אחי בתי הללויה כי ס' יתחת שהיא
סוד הל"ל דיו"ד דמלבות בשעולי בסוד הוא"ו שממנו
משתעשי' שבעני' עשרין שהוא סוד התפשטות דנו"ן פשוטה
אחי היא בסוד הללויה"ם ונקראת ס' חלילך בסוד הבתוב
ובבי ס' חלילך במ"ם ואז אחמר הן לה' חלילך הבמים
ובמי הבמים והבן כ"ז היטיב : ואבאר לך בביאור יותר .
הנה אמרו ז"ן הקיעים יש לו לשקפ"ה בחינו שהיו
רחה והבן מ"ם ז"ן הקיעים בחינו שמים ולא אמרו ז"ן
שמים ושינוי בלשונם לבוונם גדולה בשו"ה יהי הקיע בתוך
המים ויהי מבדיל בין מים למים ואמרו בין מים עליונים
למים תחתונים : ובבר נת' שזה הקיע הוא סוד הפרסא
שהוא בחלשיעתא דבחיב מלעילא ויהיב לתתא והוא בבל
עולם מן הד' עולמו' הבי"ע וגם בבל פרטי הספי' והנה
בג' עולמו' הבי"ע עגדם ג' שמות ע"ב ס"ג מ"ה : בבל ס'
מהם י' אותיות הבולים בל הי' ספי' שלז זה העולם
וידעת בי בל ספירה בלולה מי' הרי בבל עולם הוא סוד
ק' . ובעולם עשיה הוא שם ב"ן שים בו רק ע' אותיו'
לפי שהמלי' דעשיה נעשית רשם לבוללים במ"ם בס"ב ות"ת
שם הס רק סוד ק' . והנה בבל ספי' ים בו סוד אחת
הקיע הרי ב"ן הקיעים והנה בל מה שתחת הפרסא
בולם נבללו בשם שמים שהוא בולל בולם ומה שלמעלה
מן הפרסא נקרא שמי הבמים . והנה אם נעריך ב"ז
בביאה שלימה הרי בי הת"ת דז"ת שהם מחתלי הנוקבא
שלו עגד שלים ת"ת שלו והנה למעלה מן הת"ת הם ס"ם
שלז ז"ת עלמו שהם בח"ב ת"ג ובבל ח' ים בו סוד הבוע
פרסא שהוא סוד הקיע הרי ב' הקיעים ולמעלה ממנו
הס ג"ר שהם בח"ב שלז בלל עולם הלילות ובבל אחד
מהם עשרים הקיעים הרי ל"ב הקיעים : והנה הא"ן
והעתיק שהם סוד שמי הבמים ובהם ים ג"ב ד' הקיעים
הרי ס"ן הקיעים שהת"ת ומלבו' שהם סוד ס' חלמים
מקבלים השב"ב מהם ועולים ויובתעשים בבל חלמי
הבמים ובמי הבמים לפי שיעקב היה ירך נחלה בלי
מלרים ועולה עד הבוע פרסא עולה הרי ס"ן לה' חלמיך
הבמים ובמי הבמים והבן כ"ז :

פתח

תאמרו כו' ומקדשי תיראו דת נקודם לגו בחמלטיתא ועל דת מחלליה מות יומת מקן לחעל לגו חלל דילה דעבולא ורבועא לאחר דסהוה נקודם ערי' ופגום הם מות יומת . והסוה נקודם נקרא חי ועלי ערי' הסוה דסחיים ולא לחגליא ולקרי ה' סיינו חי ה' וכולא חד : להכיך זאת זכור ואל תשכח מה שחי בכר שים שומם עלאה ושומם תחתה ועליהם לחמר כשומם בין החוחים כן רעיתי בין הבנות. כי על שומם עלאה לחמר וכבודי לאחר לא לחן ולחקרי לחותי רעיתי והיא בין הבנות ואין שם חוחים וקוצים. אבל שומם תחתה היא בין החוחים והוא סוד ישובלים של מעה דכתי' זאת ישובלים בחוך הגויש נחחים וסביבותיה לרלות וסביבי נשערה מאוד שבשם מדקדק הקב"ה עם הלדיקים והם סוד חרן וחוצות כי סביב לשעיש יחהלכון והם חון למחם וכמו שמת כבר בסוד החסיפה הנאמר במיחת הלדיקים וספוכו הוא הולחה חון . ומחחלה נבאר כמו שמלאחי בשם האר"י ז"ל בשני לשון בחוספ' ביאור . והוא עשם על שחמרו שחמורים לאחזיק בזרועו עולם והם סוד הכחובים. ומחמיים לאחזיק בירכי קשוט שהם עמודי עולם ונקרחים למודי ה' דכחי' וכל בניך למודי ה' . וידעת כי הזרועות הם סוד האבות והשוקיים הם סוד הבנים . וכן הכחיים נאחזיק ג"כ בירכי קשוט . והמה כאן החחחונים למעלה והעליונים למעה והיה רחוי להיפך. אך ע"כ הוא עולם ברור. והמעם הוא כי המה הכלה בלועה בין חרין דלועין בסוד הכחוב שמלחו חחת לראשי וימיני חבקני ומלאת חכמה ובינה שלה נאחזי' במקום חסד גבור' שלו ומקבלת האר' מהם וחסד גבורה שלה במקום גלח סוד שלו . והמה גלח סוד שלה נשאלים למעה ואין להם על מה שיסמכו כי כל הסמיכה שלה ע"י הסמ"ך סוד ו"ק של הזכר שכל ה' כלול מי' הרי סמ"ך . והלבנה אין לה לאר מעלמאחה רק מה שמקבל מן השמש ולכן כחיב כי הגליה יודעה מות שנאחזי' בהם החיקונים כי הנחש כרובא על עקבה דכחיב ואחה חשופנו עקב . ואי היא נק' שולימחא שפירחא דלית לה עיינין כי העיניים שלה באו לה ע"י הסחבלו עיני הנפין דכחיב עין בעין יראו כמ"ש לפנינו . והם סוד גלח סוד הפנימי' של זעיר הנפין שע"י הסחבלו עיניים שוחה ומעלה אוחה למעלה והוא נעשה ע"י הקידוש ע"י כוס של ברכה שהמרו שלריך ליחן עיניו בכו"ם כי כוס הוא סוד הכס"ת סוד חלחי"ם במספר השוה סוד הדיוים ואין לה עיניים בפו"ה ותכהן עיניו מרחות כי מקרא הגליים יגיע גם לעיניים בסוד שהמרו פסיעה גסה נועלת ה' מ"ק ממאור עיניו של חדם . כי פסיעה"ג גם"ה הוא סוד קליפ"ם גס"ה במספר השוה שהיא נועלת נבורה שחרוסה בשנבורות והם ה' מ"ק והבן כ"ז : והמה בקדושת דבי אמתא בחוחו כוס של ברכה שהו עיים בפנים דבר ה' והוא סיא מתברכ' מתפוחין קדישין ולכן נקרחת חקל תפוחין קדישין והוא הגליה שבים בקודם . וז"ש שבת ש' בת כי עד עתה היה הם סוד נה"י שלה תלת שנפין דס' והיו נלחזים כה חותיו' ק"ר סוד הסטרא אחרא כמבואר מהוך דברי הזוהר ועש"י שקר ושקר אין לו רגלים כי הרגלים היו נלחזים בפה יוקנים ובשבת עולים מן הפה ומדבק' בירכי קשוט שהם נלח סוד של הזכר . שהוא סוד לחת והוא לחת ים לו רגלים וזה סוד הכחוב "יש "חשוב "משבת רגליך ר"ת חמ"ת ועש ר' של רגליך ר"ת חמרי"ת והוא כחיב לחרת ר' גרופה . שנלרפה בסוד הלירוף כלרוף חת הכסף ע"י הסוה שלהוכיחה דלשבת כמבואר מחוך דברי הזריז"ל בסוד מים חמין בע"ם והוא כחיב רחלי חת רגלי חיכבה לחעפש ומסחלק מרע ודבקה בעוב וז"ם "משבת "רגליך "עשות חפליך ר"ת מר"ע והוא עשות חפליך והבן זה . והוא מחירי' שני גווים דעיינן שהוא סוד ש' בבת עין ועשה שבת כי בבר הסקדשה מעומלחה ע"י שהוא קידושא דבי' שמ"שה סוד חמר"ת במספר השוה . ומחברכי ע"י חפוחין קדישין ולכן נקרחת שהוא שעודה שעודחא דחקל חפוחין קדישין ולכן בשהוא קידושא לריך לעשוי על רגליו שהוא לריך עדות ונדבקה בעדות בסוד עדות ביהוסף שמו כמ"ש כמה פעמים ולריך שולחן של ד' רגליס והבן זה : והמה בחגים ובמועדים שהוא דרכי הכלה היא מאור הביאה דכחיב חלהים הבין דרכה וביאה היא סוד נועה דכחיב ויהי נועה ה' חלהיו במבואר מחוך דברי האריז"ל ואי כחיב דרכיה דרכי נועה ונקרא מקרא קודם במבואר מחוך דברי הרשבי"ל חבל בשבת נעשים דרכיה מן החכמה שלכן לא הוא עונת ת"ח בסוד הכחוב למען לחחוחי בח לבי חך לא בח לחמי ומחי לי לאחש' כמ"ש . והחכמי' נקרא קודם עילאה ולכן שבת נקרא קוד' דכחיב ושמרחם לח השבת כי קודם היא . ולא מקרא קודם . ואי רגליה עולין למעלה בקודם וכל הדיוין בטלין ומבוטלין כי כל זמן שאור החכמה שופע הדיוין בטלין כי הוא מבטלין כמ"ש בבר כמה פעמים ואי רגליה עולים במקום הצדות ונקרחת לרון הצדות וחש"ה חשבתי דרכי ואשיבה רגלי חל עדותיך כלומר כי כיון שנעשו הדרכים בסוד המחשבה סוד החכמה אי חשוב רגליה חל הצדות : ומאוד חל הענין . כי הבלה בלועה בין דרועי מלבא . ואם כן הזרועות שלה הם נגד הירכי קשוט . ואם כן הכחובים שברוח הקודש נאמרו ח"ש לחיוחם בזרועו' הבלה שהיא סוד רוה"ק כמ"ש בבר והבינוים נקר' בירכי קשוט שעומדים נגד הזרועות של הבלה ועל כל זה הם במעלה יחידה לפי שאחיוחם בדוברת : והמה מפה שממך ידיו על הזקנים ואחל עליהם מדומו והם היו ע"ב וממנו מסחעפין שבעים לנפין סוד שבעים פנים לחורה ונשלמו שני נבנים במחנה שהיו אחיוחם בזרועות הבלה והם חלדד ומדד שנחבחר בבר שהם סוד הסדיים שהם בין הזרועות ולכן נשלמו במחנה כי לא היה להם אחיוחה בדוברת : והוא סוד מחנה שכינה שהיא י"ב מיל עד נגד סוד יסוד הבלה שבבל ת' ד' פנים הוא י"ב דכחיב והיא שומדת על י"ב בקר והיה

עליהם

עליהם והוא סוד י"ב לוחיות שהיו שם מהי במלוי . וז"ש ויעשרו שני לנבים במחנה והמה בכחובים בכחובים דייקא ועד"ז שם בחנים ותמורים המנים בלחזים בירכי קשוט דדוכרת . ותמורים בזרועות דוקבא ואף שהם במקום אחד כי זרועות דוקבא שם במקום כ"ש דדוכרא עכ"ז שם יותר במעלה . והבן : נמלינו למדין שבימי החול נש"י דוקבא שם למעה . ובשבת עולים בקודם ונמלא מקום פנוי בשיעור נש"י דוקבא . ומלאתי כי לכן היה בזמן בניה שיעור חחום שבת י"ב מיל מעשה שיחבאר לפנינו והיה בשעולה הוקבא בשבת למעלה ונשאר מקום נש"י שלא מקום פנוי ולא זאב שכינה משם עד שעשאה רוחם שלעולם בשהקדושה מסחלקת ממקומה הבאיר לאחריו בירכה רוחם לור בחוחו מקום פנוי . כדי שחוכל לחזור למקומה הריחנון כי לא חשרה שכינה על מקום ריק בסוד הכחוב אם רוח המושל חעלה עליך מקומך אל חנח כמ"ש כבר . וזה המקום פנוי הוא סוד חחום שבת כי זה מחחו"ם בח מסוד החות"ם היינו שבעה"י דוקבא' יש ג' לחי"ם במלוי י"ת שמספרם חוחם ומחספך כמו חומר הוחם ועשה החום שבת . וכל זה השיעור לנו רשלין ליך בשבת שהוא בייך ג"כ לקודם מחמת חוחו רוחם קדושה שבאחר בחוכו . וחוץ מזה לבבול שם מקום חיסור וטומחה . וזה הוא סוד הולחות חון למחנה שהוא שיעור י"ב מיל עגד מחנה שכינה שבסה סוד י"ב בקר וכים עליהם . והוא סוד חיסור הולחה ושבאחר מרשות היחיד לרשות הרבים כי הקדושה הוא סוד רשות היחיד שנבנו עשר ורחבו מרבע סוד שם הוי"ה במלוי שהוא מיחד חת הכל ומבריח מן הקלה חל הקלה להיות הכוחל אחד . אבל שם"ח הוא סוד רשות הרבים לפי פוענו חון . ושמונים הוא הגורם להוליח מן הקדושה חל שם"ח שהם סוד המו"ח חותיות חסו"ם . ומשכנים הוא הגורם להכניס שרל וטומח בהיכל הקודם שעליו נאמר מחלליה מות יומת חבן דעייל לחבל דילה למחן דלא לחעריך והוא סוד מות יומת והבן זה : והמה בזמן הבית שהיה שהיה שם"ח מחוקה מן הקדושה ואין יכולה הקדושה שבשבת לחגביר בירכה רוחם לור בחוחו מקום פנוי . כדי שחוכל לחזור למקומה הריחנון כי לא חשרה שכינה על מקום ריק בסוד הכחוב אם רוח המושל חעלה עליך מקומך אל חנח כמ"ש כבר . וזה המקום פנוי הוא סוד חחום שבת כי זה מחחו"ם בח מסוד החות"ם היינו שבעה"י דוקבא' יש ג' לחי"ם במלוי י"ת שמספרם חוחם ומחספך כמו חומר הוחם ועשה החום שבת . וכל זה השיעור לנו רשלין ליך בשבת שהוא בייך ג"כ לקודם מחמת חוחו רוחם קדושה שבאחר בחוכו . וחוץ מזה לבבול שם מקום חיסור וטומחה . וזה הוא סוד הולחות חון למחנה שהוא שיעור י"ב מיל עגד מחנה שכינה שבסה סוד י"ב בקר וכים עליהם . והוא סוד חיסור הולחה ושבאחר מרשות היחיד לרשות הרבים כי הקדושה הוא סוד רשות היחיד שנבנו עשר ורחבו מרבע סוד שם הוי"ה במלוי שהוא מיחד חת הכל ומבריח מן הקלה חל הקלה להיות הכוחל אחד . אבל שם"ח הוא סוד רשות הרבים לפי פוענו חון . ושמונים הוא הגורם להוליח מן הקדושה חל שם"ח שהם סוד המו"ח חותיות חסו"ם . ומשכנים הוא הגורם להכניס שרל וטומח בהיכל הקודם שעליו נאמר מחלליה מות יומת מקן לחעל לגו חלל דילה למחן דלא לחעריך והוא סוד מות יומת והבן זה : והמה בזמן הבית

דעתין כי בזמן הגלות שאז כתיב על גולתינו מדלפנו סוד גולה הרחם שהוא חלי יסוד כמבואר בדברי האריז"ל שהוא סוד הכתוב עבעו בארץ עצביהם כמ"ש ולא נאמר מקום פנוי רק שיעור חלי יסוד שהוא שיעור ג' אצבעים לחם ובזה נבא לביאור האמור שהחלנו. רק תדע שהמלכות היא סוד שבת שיעור דמעלי שבתא כמ"ש לעיל וגם היא סוד השמעה: ושמע יום השבת רומז לת"ת וכולל גם ליסוד שהוא סוד מוסף שבת. וגם ביום לקרי שבת הגדול סוד יובל והיא כוללת גם לע"ק. וכנגד ג' שבחות הלו שם ג' פ' שביעי בויכולו. וכנגדם ג' שעודות בשבת. וכבר ידעת כי זכור ושמור בדבור אחד נאמרו. לכוונה זכור עד דוכרת סוד ת"ת שמור עד נוק' סוד ד'. ובזה יבא האחר על מכוונו. את שבתותי תשמרו את לאסגאה תחוס שבת. כי כל את בא לרבות שמותר לנאת כל לותו שיעור תחוס שבת לפי שמאחר שם הריחוס קדושה מן המלכות שנק' ת"ת בסוד שאמרו לתין וגמין רבויס שם שבתותי תשמרו רבים שבת עלאה ושבת תתאה. לכוונה שבת עלאה בינה ושבת תתאה ת"ת שנק' תתאה לנגד עלאה ואחר דתיכון תרין כלולין כחדא ר"ל ת"ת ויסוד כלולין כחדא כי גוף וברית חשבינן חד וגם בינה עם ת"ת ג"כ כלולין וסתימין כחדא. וגם בינה עם ת"ת ג"כ כלולין וסתימין כחדא. ואשאחר שבת אחרת סוד המלכות ועל זה אמר ומקדשי תיראו דא שבת דמעלי שבתא שנק' מקדש דכתיב מקדש אדני ידיך כמ"ש כבר. ולכן אמר תיראו כידוע שהמלכות נק' יראו דכתיב אשר ירחת ס' היא תתכלל. כמד"א כי אם בזאת יתהלל המתהלל וכתיב לזאת יקרא לשם כמ"ש במקומו. וירחת בה שהיא הוא סוד אור החכמה המתלבש במלכות שע"י נק' מקדשי מקדש י' שע"י מתקדשת ונק' שבת קודש דכתיב ושמרתם את השבת כי קודש הוא. וכל שמירה הוא בזו המלה כמ"ש ואת"ה אמר פי' אחר בשם אחינו ושיינו שפי' שמלת שבחותי רומז לבינה ומלכות סוד שמעה ויובל. ות"ש שבחותי דא שגולה ורבועא דלגאו. כי הבינה כבר נתבאר שהיא סוד שמ"ך שהוא רזא דשגולה שהיא פורסת סוכת שלום על ירושלים. והמלכות היא סוד רבועא דלגאו סוד ת"ש שהומה של למרכב המסדר. והיא לגאו בתוך השגולה כי הבינה מקפת אותה מסביב כמ"ש כבר ותרוייהון כלולין כחד דכתיב ירושלים הבנוי כעיר שחוברה לה יחדיו. ולייך שזה הפירוש הוא נכון בגין דכלולין בשמור. אבל מלבא עלאה שהוא סוד ת"ת בזכור אחבליל כמ"ש לעיל. ואם כן קשה ומאי מקדשי תיראו ח"ל ברומז אל ת"ת שהי אמר תיראו כמ"ש לעיל ואמר דא היכו נקודא דלגאו בחלבלי"ת כלולה סוד שבשה עילאה כלת משה שהיא מתלבש בתתאה ומעשה נשמה לה בסוד תוספת נשמה בשבת והקדוש עייל בחות ד וגשבה ה: ואות ד היא סוד הרבוע שבתוך הי"ג מדות הרחמים. והקדוש היא לגו בחמלעיתא ואחקריא ג"כ ירחת סוד ירחה הפנימית. ואתן דעייל לאחל דילה סיינו בתוך התחום שבת כמאן דעייל לגו הסוד נקודה דתמן כתיב וכבודי לאחר לא אתן וכ"ב מחלליה מות יומת וע"ד רמז מ"ש את לאסגאה תחום שבת כי ת"ת ר"ת תרי תלפי והוא תחום שבת תרי ביאורי לך סוד הולחות חון שבבל התורה בסוד אתן ואותו ואתבונן בכל מקום ואמלא נחת:

פתח ה' בו יתבאר סוד הר סיני

כתיב וכל סיני עשן כולו מפני אשר ירד עליו ס' בחם: הנה ידעת מה שאמרו שהדברו רשמוני מפי הגבורה נאמרו. והנה להביך זאת זכור ואל תשכח מה שכבר ביארנו שמדת המלכות נקראת שולימתא שפירתא דליה לא עיינין. והם סוד הגווין דכתיב ועיניו כעין הבדולח וכל הגווין מתדלים מתוכה. והיא מקבלי כל הגווים. כי לא תירא מפלא כי כל ביתה לבוש שנים כמבואר מתוך דברי הזוהר. ולכן יש בהורה רק ט' נקודות נגד ט' הויות שהם סוד ט' ספירי שלמעלה. והויי"ם של מדת המלי היא בלי ניקוד כי המקודות רומזים לאור מעלמותה רק מה שמקבלי מן הספיר שלמעלה ת"ש הגווני שהם סוד העיינין שלה נעשה לה מהספיר שלמעלה. וגם תמרו שבשמדת המלכות היא ביחוד עם דודה והיא עומדת תחת סיסוד בסוד הכתוב ותתנב לחותו מרחוק שהוא שם אד"י שביסוד שהוא סוד רחו"ק מקום כמ"ש. חזי נקראת יומת הלם דכתיב על יומת הלם רחוקים לדוד מכתם לפי שבשחקל מלולה כי הן הדבור בלה קול וכתיב נלמתי דומיה דוש י"ה כמ"ש כבר ולריך לבאר מהיכן נעשה לה מליחות העיניים וגם הפה: ומצא תאנך ושמע כתיב ומה מלה הן בעיני ס'. לכוונה כי כבר נתבאר שגם הוא סוד מדת היסוד ומתוסף לו ו' וי"ת שהוא סוד הת"ת דתרווייהון כחדא חזלין וע"י שניהם מלה הן בעיני ס' לכוונה המליא ת"ן בעיני המלכות שנקרא ג"כ הוי"ה כמ"ש: ונתבאר לך הלם כתיב וכתיב שבשה הלה עיני ס' מקומות בכל המרן ובתיב שבשה עיניה על הבן בהחת והיא המבן טובה סוד המרגלית שהיתה תלוי' בלוותו של הבינה כמ"ש במקומו. ולכוונה כי כבר נתבאר שבני רחמונה הן שם הוי"ה גוון כלל כי סוד הגווים רומזים לפעולה הפיות הוי ממעלי בסוד חד"ל. אבל שם כולו הפך לבן רחמים גומרים והגווים מתחילין להתפשט מן הבינה בהתפשטותה למעה בו"ק כמבואר מתוך דברי הזוהר. ע"כ ממנה מתחילין הגווין להתפשט: הרי מבינה עד המלי שנקראת הבן וגם הבן כמ"ש שם שבשה עיניה ושם שבשה הויי"ת המחלפים בנקודתם וישקר כולו הת כולם במספרו והנה

והנה מדת המלכו' כבר נתבאר שמקבלת מ' גבורות מיסוד והם ס' הויו"ת שמתקבלים ביסוד דכתיב וילקט יוסף את כל הכסף ס' כסף כמ"ש והם סוד ע"ן במספר הסיום והוא סוד ע"ן ימין שלה כי הף שהם בסוד הגבורו' עכ"ז בהבר שאורהם הויו"ת שהם סוד הרחמים לכן הוא סוד עין ימין. וגם מקבלת מהחורייס של שם מ"ה שבת"ת שמספרו ק"ל והוא סוד עין שמאל שלה כי תמיד החחורייס רומזים לל הדיוים: והנה בביאה ים שם הוי"ה בריבוע שמספרו ע"ב תסיר י"ד סוד היד החוזא במספע ואומר די שלה יתפשטו הדיוים יותר מגבולן וגם היא פשוטה לקבל שביים כי הם סוד התשובה ובהסיר י"ד מן ע"ב ישאר ח"ן והנה בהתפשט החי"ן הרי חי"ת נו"ן עם החותיו' וכ' כוללים במספר ב"ת עי"ן כי עיקר החור בא מן הבינה והיא נקודה החמלעית המחיה בני גווני דעינא וממנה כל הרחות של העיניים: והנה מן וחסד סמוכים לעד לעולם עשויים בחמת ויבר והבן זה. ולבן הם תלרף ח"ן עם ע"ן הרי פק"ח עיניך ורחם. כי מתחלה היתה בסוד שגידו דעייניין ועתה נעשי בסוד עיינא פקיחא והבן כ"ז הרי נת' לך סוד מליחות העיניים. ועתה נבאר סוד מליחות הפה:

הנה כבר אמרנו שמן ע"ב סוד חוט של חסד נמשך הח"ן ומשאר י"ד ועתה נכנס הויי"ד בדלת שמתחלה היתה בסוד דלת נעולה שהוא סוד הבניין דעל העיניין הסוגרים את הדלת והיו בסוד שגידו דעייניין דכתיב שכותה בעגן לך מעבור תפלה. ועתה נכנס הויי"ד שהוא סוד נקודה דחמלעיתא סוד בת עין וע"י הי"ד הפתוחה לקבל שביים נעשית בסוד ס' סוד התשובה כי על ידי זה הי"ד תשוב ס' לחי כתיב תורי זהב נעשה לך עם נקוד' הכסף כי כבר נתבאר שבבינה הוא סוד הוי"ה בניקוד אלהים. והנה הוי"ה הוא סוד הכסף ונקודתו אלהים והוא ממש נקודת הכסף כמ"ש **הַכֶּסֶף** הרי נקודת הכסף הם במספר אלהים: והנה אחר שמקבלת אור הבינה לחי תורי זהב נעשה לך סוד ס' אותיות י"ד ונקוד' הכסף סוד אלהים הרי סוד מלה פשוטה בלא ז' אותיות של י"ד אלהים הרי ק"ז במספר אהבי"ה הוי"ה הרומז לבינה כמ"ש כבר: והנה הוא במספר פ"ה כ"ג שהם סוד כ"ג אותיות סיולאים ע"י ס' מולאות הפה. והנה ס' רומז לה"ס תנסי"ם של בינה סוד ס' כנפי ריחה שהנה יולא הרוח ועולה ודופק נקנה בשבה עבעות שים בקנה וממנו יולא הקול דרך הפה. וז"ש מ"י שם פה לאדם הלא אנכי ס' והבן: הרי לך ס' מליחות העיניים וגם הפה. ועתה נבא לביאור הפסוק שהחלנו כי אחאר שכ"ז שהיא מקבלת רק מאור הבינה ואז נעשים לה מליחו' העיניים וגם מליחות הפה. והיא בסוד הגבורות ואין היחוד שלם עד שיקבל אור מהחכמה כמ"ש כבר ונת' כבר כי מלת ה"ר רומז למדת המלכו' וז"ש והנה ס' גבורות שבהר סיני ר"ל כי"ז שהמלכו' מקבלת מאחוריי של שם מ"ה שעומד מאחוריו ואז אין היחוד שלם ואז נק' הר סי"י במספר ע"ן שהוא סוד אחוריים של שם מ"ה הוא עשן כולו הרומז אל הדיוים ואף שמקבלת גם מן ס' הויות הרי נתבאר כי כולם הם בסוד הגבורות וחכו מפני אשר ירד עליו ס' בחם. ואף אחר שקיבלה אור מהבינה ונעשה לה גם בחי' פה עדיין היא בסוד הגבורה לפי שנעשה על ידי תורי זהב עם נקודת הכסף סוד אלהים דכתיב קול אלהים מדבר מתוך האש. ח"כ הרי כי מפי הגבורה נאמרו. והבן היטב:

אות ואו

פתח א' דרך א' בו יתבאר אות ואו בצורתו

ווי הטעודים והשוקיהם בסף: כתיב אני ס' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם: להביך זאת דע אחי כי אות **ו** בצורתו רומז לביה התיכון המבריח מקלה אל קלה. והוא סוד הטעודה דאמלעיתא: והנה כבר נתבאר שהי"ת שהוא סוד ברית התיכון מהניו ולמעלה הוא סוד ישראל ומהניו ולמטה נקרא יעקב. גם נתבאר בהקטנות נק' יעקב כי ישראל הוא סוד לי רחם. ויעקב מלשון עקב. וכבר נתבאר שעשה השם על הת"ת שהוא שם הוי"ה שהוא סוד עמודה דאמלעיתא ממעלה למטה ומטה למעלה שכולל ג' שמות אחים אחיני ואוי"ה בחמלע שהלו גי' שמות כוללים כל קו החמלעי כנודע בשם סוד השם יב"ק והוא מבריח מקלה אל קלה דכתיב ויעבר את מעבר יב"ק וכן הוא כולל לכל הקלוות וכל הטעמי מסחטפי' ממנו והוא בחמלע וכל הוי"ה בסוד ו' שהוא סוד הטעמוד: ויעקב כולל בשמו ז' הויו"ת בסוד שלמדנו ע"פ הלשה עמודים שבשם זה יעקב עם דמדומי חמה. והבן זה: ועריך אתה למודעה רבה ועיקר גדול. והוא כי הנה אות ו' ים בו ג' צורות. הא' הוא ו קטיעה שכתב רק קו א' בלה יו"ד למעלה שהוא כרחם. והיינו כשאנו מלייריס אותה אות מ"ב ואו"ו יו"ד כזה **א** לו צורת אות ג' בגי' וויין כזה **ב** וכן כולם אחד שזה הוי רומז לבחי' יעקב שכולל שם וכן כולם אחד שזה הוי רומז לבחי' ישראל שהוא עמוד היינו לאזה קלה מן קלה. ואז רומז לאזה עמוד היינו לאזה קלה מן השם קלוות. והבן הוי רק התפשטו קו בלה רחם. שהוא יו"ד שלמעלה שהוא הרחם הוא רומז לבחי' ישראל שהוא מוטריקון לי רחם: והנה תרחם לוך שם הוי"ה לא

לבחי' יצחק לית יתאנה ג"כ. ואתה אים עיך ולבך לדברים האלה. הנה יש כאלה אמות קדושים שאין נמחקים ועכ"ז אם מקבלים התורה. אבל אם הוי"ה הוא עומד בהויתו ואינו מקבל שום תמורה. הכוונה ד"מ אם ח"ל אם תהפכהו הרי ל"ת דכתי' הם הקלוני בל"ת ח"ל. הרי כי בזה הפשט שאין בו רק כי אותיו' אם תלרפסו בלרוף אחר מיד מקבל תמורה ופשיטא שאר האמות כי לפי רבוי אותיות יתרבו התמורות כידוע. אבל אם הוי"ה ברוך הוא אם תלרפסו בלרוף את הכתף תמלאהו כתף מזוקק כאבעתים כי כל י"ב לרופי' שים לפשט הוי"ה כולם מורים על הוי"ה שלימה שהוא היה הוה ויהיה ואינו מקבל שום תמורה: והנה לעתיד כתיב ולרפתי לחתכם בלרוף את הכתף. הכוונה כי הכתף הוא מדחה לונן. ולף אם יהיה בו חיה סיג לפשר שלא יביר בו הסיג ולף אם יביר לא ידע ליכותו ומהותו אם לא ע"י בילרף. כן כל הלדיקים יבחנו ע"י לרוף. ומי שלא יקבל תמורה בודאי אלו הם הדבקים בה' שכמו שפשט הוי"ה שהוא סוד כס"ף היינו ר' פעמים ס' כ' פעמים ר' הוא ק' ו"פ ס' כ"פ ו' הוא ס' הרי מספר כס"ף. וכמו פשט הוי"ה הוא כתף מזוקק קר הלדיקים הדבקים בה' שם מזוקקים כאבעתים ולרלים בני יעקב הכולל בשמו כאבעה עמודים וכתי' עמודיו עשה כתף. ולכן הלדיקים נלרלים עמודים שכשולש עומד עליהם דכתיב ולדיק יסוד עולם שלחתים בחות ו' הכומה לבחי' יעקב. ואכאר לך סוד אות ו' שאינו מקבל שום תמורה. והוא כי כל האותיו' שנרשמו בכתיבתם את החות הלף ע"י בינו שהוא מלואו דרך משל חות ה' הוא במלואו הלף"ה. והנה אם תלרפסו יקבל מיד תמורה כי בהלף יש בו פל"ה ויש בו הפל ובן כולם. אבל חות ו' אם תמלא חותו הוא ו"ו. והרי הוא עומד בהויתו ואינו מקבל שום תמורה כי הוא עמוד האמלעי שאר כל העמודים נכאים עליו: ועל תביבי מן חות מ"ם וחות נון כי לא יתהפכו והבן. גם תמלא בתורה כל האותיו' שמתחילין בחית חות מן כ"ף חותיו' בחית חות ביכי' ויתחיל גם תיבה אחרי' בחותו חות ומיד יקבל תמורה כגון אחד אחר וכיולא בו בכל האותיו'. אבל חות ו' לא תמלא בתורה שום תיבה ביתחיל בחות ו' ויסיים חות ו' משורש התיבה רק וו' העמודים. והרי הוא הינו מקבל שום תמורה: גם תמלא רובן של האותיו' הן מורכבי' מן שאר חותיו' הרי כי הוא מקבל תמורה ע"י צורתו. כי הוא מ' מספרו מ' ומלעייל יו"ד הרי הוא מורכב משאר חותיו' ויתהפך מספרו ובן שאר האותיו' כמו שיתבאר כ"א במקומו. אבל חות ו' הינו מורכב מכוס חות אחר רק הוא עומד זקוף ושיומד בעמדו: והנה הלה בשאר בשורה כי חות ו' בישורה דיליה תלת יודי"ן הרי שאר אותיות דיליה ולא הוא מרובה מחלת יודי"ן גם תמלא ברובם על אותיו' ים בצורתם חות ו' שכולם מלעיירים ממנו כי הוא מהפשט

בעמפיו לכל לד וסיומו שלף אים יו"ד בראשו אין בו פירוד ח"ו רק שהוא חות ה' ביחוד גמור לפי שאם הקו תוחז בראשו אחיזה גמורה ויחוד גמור בלי פרוד ח"ו ולכן כשחמלא בחיזה חבור של חיזה חכם שמלייר לת חות ו' בבי' חותיו' י"ו לא תחב' ולא תשמע לו כי הוא חיזו מורכב משום חות ופשיט' שחות ו' שהוא בלי רחש הרומז למדת יעקב לא יקבל שום תמור' ותמיד עומד בעמדו וכמו כן הלדיקים המקטיני' עלמם ומקרחים כני יעקב שהוא שוי' קטנו' דכתי' כי קטן יעקב שם עומדים בעמדם וכל החומות בלים ושם חינם כלים. וז"ש אני ה' לא שניתי כמו שאם הוי"ה ב"ח חין בו חיזו ולא יתהפך מהויתו כן אתם בני יעקב לא כליתם. וז"ש בני יעקב ולא בני אברהם יצחק וישרחל לפי שאם מזוקקים כאבעתים בשוד יעקב הכולל בשמו כמ"ש. וז"ש ווי העמודים והשוקיים כשף והוא כשף צרוף מזוקק כאבעתים דכתי' חלבה עמודיו שבעה. הרי את' לך שוד ו' בלורתו ובבחי' חותו בחיונו:

דרך ב' בו יתבאר אות ו' בחיונו

כתיב שוקיו עמודי שם מיוסדים על אדני פז: להבינך זאת תדע כי חות ו' בחיונו שהוא שם רומז לאדת הת"ת הכולל ו"ק וגם רומז לאדי' היסוד שוד יוסף הכולל בשמו לו' הוי"ה דכתי' וילקט יוסף את כל הכשף ה' כשף והוא השבי ונק' כל דכתי' כי כל בשמי' ובתרן ומתרגמינן דאחיד בשמי' ותרשי'. ולפי שאחיד בשמיא ותרעא הרי הוא כולל כל קו לאמצעי שהוא שוד מעבר יצ"ק כמ"ש. לפי שחות ו' טולה בגלגולו עד ת' שהוא הי"ה והבן זה: ולכן כתיב ויולבם לותו בנדי ם"ם ויבם רביד מזהב על צוארו הוא שוד אדני פז: והנה שוקיו שהם שוד יסין ובועז דכתיב ויעש שלמה שני עמודים ויקרא שם האי יסין ושם השני בועז ושם עמודים בם"ם ולכן לותו הנאר שהוא מעבר יצ"ק כולל בשמם עם ג' כוללים. והם עמודים בם"ם מיוסדים על אדני פז כי הם שוד השחקים השוחקים מן לדיקים לדיק ולדק. והוא נק' לבור כחיי שהם שולי נשמות של לדיקים דכתי' וצחתי לך מהלבי' בין העומדי' בחלה כי העמודים הם עומדי' דכתי' עלי שעים עומדים. והלדיקים נקראים מהלבים דכתיב מחי"ל אל תי"ל יהלו והבן זה: ואלו העומדים בחלה כי חלה הוא ל"ו ופ"ו הרי ל"לה וכתיב חלה תולדות יעקב יוסף חיקונין של יוסף הוא חיקונין של יעקב ממש זהו ו' וזה ו' הרי הוא פ"ו והוא חל"ה והוא בוקיו עמודי שם היינו עמודים בם"ם. וכשגדל אדני שהוא אדני הרחמים כי הוא שוד מרכבת השכינה דכתיב וירכב לותו במרכבת השכינה. ולותיות ש"ם כוללים כ' מרכבות. כ' תלת שנפין עלמין חוא לאחוה הן המרכבה ומי רוכב עליהם שוד י"ה דכתיב סולו לרוכב בערבות בי"ה שמו. ס' כ' הוא ג' שנפין תחתין מרכבת השכינה ומי רוכב עליהם רוכב

שמים

שמים בשחיטו ובגלותו שחקים וכולם מיוסדים על אדני פז שהוא רגל הרביעי למעלה ולמטה ולכן תקטו ו' אדני שהוא ובהם ל"ו מהכתות דכתיב כל אל"ם שבמי יפרחל ולריך ליקדם באדני פז בשוד שכתוב ל"ו חכמו יפכילו זאת יביט לאחריתם שוד לאחרית הימים: ולכן נקראו עמודי ם"ם. והוא שוד ו' בשיכינו ועם שם שהוא שוד שם מהות שכא לחי' כח הוא שוד תו"ר ואז כתיב וקול האו"ר נשמע בארליכו: תו"ר הוא שוד תורה שבע"פ רזא דאדני כשמתגלחים היא שוד תו"ר בשקפר השוה רזא דרו"ת שילא ממנה דוד שריות לשקנ"ה בשירות והודאות וכל השולחות הוא בשוד עמודי שם שהם לריך לכרוע דכתיב כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון: והוא שאמרו שמו חכמים בלשון השכנה שהוא הלשון השכיע בין כך השחזים שכשהוא שכיע בלר ימין חזי לי עב לית עב שיניה. ואם ח"ו ת"ח הרשוים בעמודי שם אין עוסקים בשהם אדני שכתוב חזי הוא שכיע בלר שאל שהם עומדים שם שאות רכב בחור שתשפטני' אלר הגבורה שוד בחו"ר בשקפר השוה וחז לי בים ליה בים שיניה. שהרי בב"ד שלשלה חף שבגזר ליזה בזיכה ח"ו לרעה חז כתיב ולדיק מוסל בילחת חלהים ואם יש לדיקים לשתא ועוסקים בשורה חזי לדיק עלאה הוא מוסל בילחת חלהים. דכתיב וכי הוא מוסל בכל חרץ חלהים. ויכול הגזילה להינצל כי שם שוד העלה דכתיב לעומת העלה יקילה והם שוד כליות יועלות. אבל כיון שגם למעה השכימו על הדין אין מי שינצל ואם הוא שוד המקום שנקרא חם הכלים חלו כלים וחלו כלים חלו מיימיהם וחלו משמחילים. וכשהלדיקים ללים לעשות רלון לזניהם שבשמים חז רוכב שניים בעזרתו חזי כתיב בו יהוז לדיק וכשגב מאן כשגב שהוא מגדול כמנוחר בזוהר: וכ"ז הוא רומז בזה הפ' שהחחלנו דכתיב שוקיו עמודי שם מיוסדי' על אדני פז. והוא רמוז בחות ו' בשיכינו:

דרך ג' בו יתבאר שוד בגדי שש ובגדי זהב של בה"ג

והנה עתה עת דודים לגלות לך שוד מ"ם וילבש לותו בגדי שם: ותגד לתבאר לך שוד ד' בגדים של כהן הדיוט ושם בגדי שם. וכה"ג משמש בחי' בגדים שהם ד' בגדי שם וד' בגדי זהב: והכוונה כי תמרו שמדת היסוד הוא שוד מרכבת השכינה. הכוונה שהוא רוכב בשכינה ושוד השכינה הוא מעטרין שוד עז הדעת עו"ר דמתן ליסוד והיחר כסף ופסול עומלה ועהרה והוא שוד שכנר השמש על גבי המזבח דכתיב נער הייתי וגם זקנתי ולחמרו שפר העולם לחמרו וכתיב חמוך לבנר עפ"י דלכו וגם כי יזקין לא יסור ממנו כמ"ש בשקומו וכתיב והוא כנר. והשוד כמ"ש שהוא משמש בחול ובשבת עולה ומלבים ליל' דעמי' והוא מקבל מסוד סיד מרוצע ושם של שם הוא משמש בשבת ויו"ט שהוא שוד ה' שבשם ב"ה. וזה הזהב הוא שוד זהב עהור וזהב הארץ ההי"ה עוד ומהוד והיא עלמה שוד יוסף הכפוירים שפשט שוד המקום השמשר לת השמלים דכתי' מ"י יתן עהור מעטה. ולכן מותר לכה"ג לשמש בבגדי זהב והם ג"כ ד' כנד כה"ס של בינה שפשט הוא שוד מזהב בשוד הוי"ה בשקודת חלה"ס והבן כל זה: הרי כתבאר לך שוד לותו ו' בשיכינו שהוא שם הרומז לת"ת ויסוד. וכלל זה נקוט בידך כי בכ"מ שאר העלה לותו ה' דבוקה בשם רומז אל היסוד בשוד ה' שביסוף ליסוף דכתי' עדות ביהוסף שמו. כי בו שוד העדות וכתי' כי אל דעו"ת ה'. והבן זה: וחהו שוד לותו ה' של השמי וכיולא בזה. ומן לחכם ויחכם עוד: והנה עתה כבאר שוד ו' בשכינו שהוא מלואו:

פתח ב' ד"א בו יתבאר שוד אות ו' בבנינו

כתיב ומי כעמך ישרחל גוי לחד בחרץ: ותמרו לימתי בק' ישרחל גוי לחד בשהם בחרץ: התחת בחפילין דמתי עלמת מה כתיב בזה ומי כעמך ישרחל וגו'. כדי להבינך כ"ז תדע כי לותו ו' בשכינו שהוא מלואו רומז אל הת"ת וכפי בחיבותיו כך מלואו ותבאר לך: התחת הפעטות מקמן קייס ותמרו שהם בן שהם שכיס וד' חדקים שאז יש להם דעת לכן מקמן קייס ודוקא בשטלטלין. אבל

פשוט

פמוס מכאן מקמן נעל לפי קמין להס דעמ : ומחמ
קמן נן הסעם סכיס ניימו ניימ לחכל ליכו מוליד ונן
ר"ג סכיס כק' גדול לכל דבר : וחס מפורס מתוך דברי
מחכ"י ז"ל ע"פ מס שכבר נחלנו זס נסעור הנ' סיס
לז"ח ג' נמ"י הייכו קוד עיבור ויכיקס ובדלוים. וכמ' סס
סכסחוס נקוד העיבור הוס נקוד חלם כלולין נחלם כמ"ם.
וכסחוס נקוד הקטנוס הוס נקוד ו' קלוס ואין לו הרמס
רחם עד לאחר ס'יקס. נקו"ס מכחל נדרך שחס ע"כ יכיס
רחם : ועדיין אין לו דעמ. הכוונס כי קוד סדעמ הוס
מקוס קנון החסדים והגבורים מאו"ח סחס קוד המוחין
וכל זמן סלח נככנו הכס"י דלימ' נחוד הז"ח שמחס נחיס
המוחין לז"ח כמ"ם סס עדיין אין לו דעמ . ואחר שככנסו
הכס"י דלימ' נחוך הז"ח ונעשס לו מוחין הרי ים לו דעמ
ונכ"ז אין דעמו מתייחנת עד ר"ג שכס סאז נקרא גדול
כמ"ם לפניכו וסוא שחס שהרי כבר נחצר שבכ"ס ים נכל אחד
ג' פרקים . ויקוד של לימ' נחסנ רק לפרק אחד שהוא
קוד רחוצות הכסר : וחכס כת' שלמס של לימ' ככנס נקו
ימין של ז"ח ומקפיקי' ג' פרקים של כלס כנד ג' קפידות
שלימות של זעיר אנפין של קו הימין הייכו חכמס חקד
נלס . וג"פ של קוד לימ' נג' קפידות ניכס נחורס קוד
קו שמחל של זעיר אנפין . ויקוד ככנס נקו החמלעי
אך שלס יכנס היקוד של לימ' נזעיר אנפין עד שיככנסו
מחחלס כל הו' פרקים של כלס קוד סלס והוס מוכן :
ומנסרי לחזס אלוס : וחכס כל פרק נחסנ לכפירס שלימס .
וכל קפי"ס הוס קוד סכ"ס נמספר הקוס : הרי לפניך
סעד שסס סכיס שחס קוד ו"פ של כ"ס של לימ' שככנס
נג' קוים של ז"ח עדיין אין נו דעמ שהרי החסדים
וגבורות סס ניקוד לימ' וכשחס מחקבלים נז"ח נקרא
דעמ ומן הדעמ מחפשעי' נכל הז"ח דכתיב ונדעמ מדרי'
ימלאו כמ"ם כמ"פ . ולזה לריכה לימ' נחסכין עלמס
ואז נככנס שכיס ר' מן היקוד נז"ח נקו"ס והשס רוכלת
על הפרוסוי' וגו' ואז ים לו מעמ דעמ והוס שמחו קטן
אין לו דעמ עד ו' שכיס וד' חדמים שחס שכיס
שכס כנד ו"פ של כ"ס ושליס יקוד דלימ' שאז ים לו דעמ
ומקמן קייס רק נמעלמין כי עדיין אין דעמו שלימ .
ועדיין הוס נקוד מעלמין שחוס מחעלמ מדין לרחמיס
ומרחמיס לדין ואיכו כוענ כלפי חסד עד שכעשס נן ר"ג
שכס שאז הוס מקבל מן ר"ג מכילין דרחמי שכק' וכ"ג
חסד כמ"ם אז רב חסד מענ כלפי חסד . ואז דעמו
שלימ כמ"ם לפניכו : וכמזור של הניחור . כי אחר שככנס
שלים ר' של יקוד נז"ח אז מחחילין המוחין ללאת מן
יקוד לימ' ולריכה לימ' להכרין עוד יותר כי הוא קוד
לידס המוחין כמ"ם כבר נקוד שמאו אין החורה מחקייס
אלא נמ"י שמחים עלמו עליס וחכן זה: ואז יורדים היכליס
יותר למעמ עד הזרועות דז"ח נקוד שחאו ושני לוחות
שנים הוריד נידו : כי הלוחות כנר כתנאר שהם קוד
הנ"פ עליונים של כ"ס דלימ' וזה הוריד נידו של שסס

נאלן אאי כתייחד האי"ח עם ד' כמ"ם : וחכס כל זס
נעשס ע"י האלס המוחין הנאים מהאלס חו"ח כמ"ם : וחס
עמס קוד החפילין שמיכס מאני דעלמא קוד הס"ת שכק'
מאני דעלמא כמ"ם כנר. שמן האלס לימ' שס קוד הד'
נחין והאלס אאן שס קוד שפיסיות : ולזס רמז נאמרס
שפסוק זס כתיב נחפילין דמאני עלמא : וחכס כל
מה שאמרנו הכל רמז נאות ו' נמילואי כי נודע
שלשות ו' ים לו ג' מילואים כזס **ון ואו ויו** וחס
כוללים כל הדגיים הכ"ל כי מלוי האלפון רומז נהיותו
נקוד העיבור אלא כלולין נחלא : ואז המלכות היא
נקוד נקודי, נקוד פניעס לנר כמ"ם : וחכס אלא כל
ר' כלול מהלא שחס קוד אלא נקודין דליכון חפשס
וכל נקוד' ים לס קוד שא"ר שרי אלא "ב ולזס
רומז אות ו' נמלוי ו"ו דליהו נמקפיד "ב שממנו
מפשעין "ב נגולי אלכפון וגס רומז לקוד הקטנות שהוא
נקוד שם קלוות וכל אחד כלול מחביהו הרי ו' מולידו ו'
נקוד אלא מולדות יעקב יוסף : וחכס אות ו' נמלוי
ו"ו רומז לגדלות שאז ים לו קיימיס דלמעס שחס
נאיס מן "ג מכילין דרחמי כמ"ם ואז הוא נקוד אא"ד
שהוא קוד ו"ו נמקפיד המוס ועס נו' מיקוני דיקנא ס"ת
לו למעלה שרי כ"ב שאז הוא כולל כל החורה כולה ואז
כגילה וכשחחה דך ב"ך נחורחך ואז כתיב ישרחל אחר ב"ך
אאפאר ואחרו אלן קאחר דא עחיקא קדישא והנן. ולזה רומז
אות ו' נמלוי ו"ו שהוא נמקפיד כ"ב : הרי נחנאר לך
קוד אות ו' נבניהו שהוא עלואו שרומז אל הס"ת נכל
נחיכותיו . וחנן כל זס :

אות זיין

פתח א' דרך א' בו יתבאר אות ז' בצורתו

כתיב זאת תורת העולה הוא העולה. כתיב הוא וקרינן היא :
תאנא אלף בית אלף בינה . גמול דלת גמול דלים ה"ו
זה שמו של הקב"ה. ואם אתה עושה כן הקב"ה זיין אותך וכו'
וקושר לך כתר וכו': הנה כתיב ויקח מאבני המקום וישם
מראשותיו וגו' ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה
מצבה ויצוק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום ההוא בית
אל ואולם לוז שם העיר לראשונה : להבינך כל זה דע כי
אות בצורתה שהוא צורת יו"ד עד ו' רומז לאשת חיל עטרת
בעלה : אך שיש בזה כמה בחי' שונות ולכן אבאר לך . והנה
דע אף שאמרנו שהוא צורת י' על ן לא שהיא מורכבת מן כ'
אותיות כי היא אות פשוטה שאינה מורכבת רק שצורתה כמו
י' על ן והבן זה : כתיב על מה אדניה הוטבעו. או מי ירה אבן
פנתה : כאן צריך להרחיב מעט הביאור אף שכבר נת' כמעט
כ"ז אך כדי להקל על המעיין שלא יצטרך לבקש מבוקשתו.
הלא כבר ביארנו שמתחלה כשיצאו הז' נקודות מתוך הבינה
היה הרבה פיגים מעורבים. והתישך יכסה ארץ כי הקליפה היתה
חופפת ומסבבת ומכבה את הקדושה. והארץ היתה תהו ובהו
והבהו הוא בתוך התהו. וראה בעיניך כי תהו הוא ת"ו ה"א
ו"ו הרי כי בה"ו נעלם בתוך תה"ו. ואמרו בהו אבנים מפולמים
שמהם יצאו המים : והכוונה כי מפולמים פירושו שיש בהם
לוחות מים והוא צד הקדושה סוד ההסר הנמשל למים והם
היו בסוד הגבורות והדינים שיצאו רק בבחי' ב"ן כמ"ש .
והקדושה הוא סוד א' כמ"ש הרי אבן והמים היו בתוך האבן.
כי האבן נדוקה עפ"י הבאר. ולפי שהיו עם נחש בכפיסה אחת
הוצרכו להישב' כי נמשלו לכלי חרס בסוד האומר לתרס ולא
יזרח. ושבירתן היא שהרתן . והאורות הקדושות עלו למעלה
בתוך הבינה ומהם נתקנו העולמות כמ"ש כ"ז בשער הב' והם
נעשו דמיון מ"נ אל הבינה ונתעורר הזיווג למעלה עד שנעשה
יחוד גמור למעלה ומתוך הזווג יצא אור חדש סוד שם מ"ה
שע"י נתקנו כל העולמות בדיוקנא קדישא ברזא דאדם הכולל
לדו"נ וגם הז"נ נתקנו ג"כ ברזא דאדם שהם זו"נ אך שהיו
דבוקים יחד בסוד ד"ן פרצופים וע"ז השם של מ"ה לקח א'
מצלעותיו ויביאה אל האדם. וז"ש בזוהר במ"ה נהורין אתפליג
עלמא. ואח"כ באים להם מוחין מן נה"י דא"א כמ"ש כבר .
והנה נה"י דאבא הוא סוד שמן ונה"י דא' סוד קטורת כמבואר
בזוהר. בסוד שמן וקטורת ישמח ל"ב והבן . ולכן לא היו
מקטירין קטורת אלא בזמן שהשמן מצוי דכתיב ובהעלות אהרן
את הנרות יקטירנה והיא סוד שמן הטוב היורד על הראש ועל
הזקן זקן אהרן כמ"ש במקומו. כי אמרו זקן זה קנה חכמה.
ואם חכמה קנית הכל קנית כי ע"י מתייחדים כל העולמות
וכולם על מכונם. דכתיב כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניך
ואם חכמה לא קנית מה קנית שכיון שהשמן מסתלק מן התחילה
מיד האור נכבה. וזה היה חטא נדב ואביהו וגם עזיהו המלך
שרצו להקטיר קטורת בזמן שאין השמן מצוי כי כבר נתב'
שבחכמה הוא סוד מלא דבדולחא שבו שורש הדין הקדוש
הדוחק כל הדינים וכן כשאור החכמה שופע אזי כל הדינים
מתמתקים כי אין הדין נמתק אלא בשרשו. וכיון שאור החכמה
נסתלק אז מיד כל הדינין תתאין מתעוררים הנק' אש זרה ועולים
למעלה. וזהו ויקריבו אש זרה לפני ה'. והבן זה ולפיכך מתו :

ונם עזיהו נצטרע כי סוד מצורע כדמתרגמינן סנירו סוד סגירו דנהורא ובזה תבין מה שסדרו חכמי האמת הכ"ז אותיות בט' חדרים ובכל חדר ג' אותיות כזה. והם סוד תלת תלת לכל סטר ואינון תלת אינון תשעה כי הם תלת חדרים בכל סטר ובכל חדר ג' אותיות הרי אינון תלת אינון תשעה אותיות לכל סטר שהם כ"ז אותיו'. והכוונ' בזה כי אמרו ג' טיסין נחתו ממוחא עילאה ברזא דסגולתא ואינון תלת לכל סטר דאינון ט'. והוא כי כבר נת' שמוחא עילאה הוא סוד חכמה עילאה רזא דא"ן שממנו בא המשה סוד הזרע לבינה עילאה רזא דא"א וכל טפה הוא סוד יו"ד שהוא נקודה חדא דכלילא מתלת בסוד סתי"ר כמ"ש הרי תלת יודי"ן. ונת' כבר כי כל יו"ד כולל כל שם הוי"ה כמ"ש בש"ב. הרי הם ג' הוי"ת שיש בהם י"ב אותיות. וזה שסיים שם ואינון י"ב שהם ט'. ועם יו"ד הפרשית שהוא סוד הכולל הוא סוד י"ג מכילין דרחמי סוד מזל העליון וכולם על מכונם. דכתיב כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך ואם חכמה לא קנית מה קנית שכיון שהשמן מסתלק מן התחילה מיד האור נכבה. וזה היה חטא נדב ואביהו וגם עזיהו המלך שרצו להקטיר קטורת בזמן שאין השמן מצוי כי כבר נתב' שבחכמה הוא סוד מלא דבדולחא שבו שורש הדין הקדוש הדוחק כל הדינים וכן כשאור החכמה שופע אזי כל הדינים מתמתקים כי אין הדין נמתק אלא בשרשו. וכיון שאור החכמה נסתלק אז מיד כל הדינין תתאין מתעוררים הנק' אש זרה ועולים למעלה. וזהו ויקריבו אש זרה לפני ה'. והבן זה ולפיכך מתו :

לז"א ובנה"י דאי' מתלבשים נה"י דאבא בסוד שמן וקמורת. והנה אמרנו שנ"ה דאי' יש בכל א' ג' פרקים ויסוד שלה נחשב לפרק א' הרי ז' של אימא שהם סוד ז' מיני זהב שחשבו חז"ל והם כלולין בתלת. והם מתפשטים בכל ו"ק של ז"א כי עיקרו רק ו"ק הרי י"ג והם סוד התפשטות הטפה מ"ג מכילין דרחמי סוד מולא עילאה כמ"ש: והנה אמרנו שיסוד אבא יוצא לחוץ של יסוד אי' ומתפשט בכל קומת ז"א אחר שנשלמו לו ה"ס כמ"ש למעלה וגם חוזר למעלה ויוצא דרך החור שבחזה מאחוריו וממנו נבנית גם הנוקבא בי"ס. דכתיב בחכמה יבנה בית. ואמרו באבא ימלא ברתא ונודע ככר שהמלכות נק' סגולתא ברזא דזרקא סגולתא כמבואר בזוהר. וא"כ אלו הג' מיסין דנחתו ממוחא עלאה והם מתפשטים עד שבאו ברזא דסגולתא. והם יורדים דרך נה"י דאו"א. והנה נה"י דאי' ככר אמרנו שהיא בסוד ז' ונה"י דאבא בסוד כ' הרי כ"ז וא"כ אותו הטפה היורד מכתר הוא כלול מתלת שהכתר כולל לג' יישין כמ"ש ואינון ט' שמתפשט עד רזא דסגולתא שמן חכמה עד מלכות הם ט' ספי' והם י"ב סוד ג' הוי"ת שיש בהם י"ב אותיות ואינון כ"ז כמ"ש והבן כ"ז:

ועתה נבוא אל הביאור. רק מתחלה נעורר על קושיא עצומה מה שאמרו על סוד זרקא סגולתא דא איהו ההוא אבנא דאתנזרת משמיא ואיהי אודריקא מתתא לעילא ונעשה כתר על אתון ברזא דסגולתא ואיהו רזא דאות ז' ו על ן תגא על ן ברזא דאשת חיל עטרת בעלי, והוא לכאורה פליאה נשגבה דהא מבואר מתוך דברי הרשב"י עצמו שאמר כמה דסליקו דילה הוא בו' דכד איהו סליקת איהו סליק אוף הכי כד נחיתו דילה הוא בו' דכד איהי נחתת איהו נחית בהדה דכתיב בכל צרתם לו צר. הרי מבואר שכשהיא עולה הוא עולה ג"כ וא"כ איך תעשה תגא על ריישין. אלא הכוונה בזה עפ"י שאמרו תלת מלכין שלטין בנוסא והיינו כי כבר נתבאר שהמלכות נקרא' נוסא קדישא שהיא דמיון הנוף לספירין עילאין וספירין עילאין דמיון הנשמה הפועלת כל הפעולות ע"י איברי הגוף כך ספירין עילאין פועלין כל הפעולו' ע"י מדת המלכות. ותלת מלכין הם סוד ישראל יעקב יוסף כמ"ש והם כוללים כל הספי' כי ישראל הוא סוד ל"א ראו"ש הכולל ג' ראשונות שבכללם נקראו ראש א' כמ"ש. יעקב כולל ג' אבות שהם חג"ת. יוסף כולל לתרין עמודין והם נה"י. הרי מבואר לך שאמר כד סליקת לעילא נעשה כתר על אתון ברזא דסגולתא. הרי מבואר לך בשני דרכים שאינו עולה למעלה ממלכא עילאה סוד ישראל כי הוא עולה עמה שהרי אמר שנעשה כתר על אתון שהאותיות הם סוד יעקב ויוסף שכולל כל הב"ב אותיות כמו שאמרנו למעלה אבל ישראל עלה במחשבה והוא סוד המעשים והנקודות והתגין כמ"ש כבר. ועוד מבואר שאמר ברזא דסגולתא כזה:. הרי שנעשית כתר רק על תרין מלכין והם יעקב ויוסף. והבן זה. וזה שאמר ברזא דאות ז' ו על ן תגא על ן שהוא סוד יעקב ויוסף ששניהם כלולים באות ו' כמ"ש וע"ז כתיב אבן מאסו הבונים שהם יעקב ויוסף שהם בונים אותה דכתיב ויבא יעקב וגו'. וכן לו בית כמ"ש כבר. והם מאסו אותה דכתיב כי אם מאוס מאסתנו וישכיבת לרגלין היתה לראש פנה. שמתחלה הם בסוד שני ראשים אלה. דכתיב ובראשי חדשיכם מיעוט רבים שנים שני ראשים כמו שמבואר מתוך דברי הזוהר. עתה נעשה לראש סינה: והנה נתבאר שכשהיא למעלה ברזא דתגא על ו' ואז היא מקבלת רק מאימא ואז אין זיווג למעלה. כי אף שיש לפעמים זיווג גם למעלה הוא רק בסוד הנשיקין כמ"ש כבר ועיקר הזווג כשהם במקומם אך מתגדלים בסוד הגדלות ע"י המוחים ונכללים כל הפרצופים כמ"ש. זה הוא יחוד האמיתי וזה נעשה כשהיא מקבלת הארה מאבא כמ"ש למעלה. ועתה יתבאר הפסוק על מ"ה אדני"ה הושבעו. הכוונה בי כבר נתבאר שעיקר שם המ"ב הם ב' אותיות ד"ן סוד הדינים אך אחר שמקבלת המוחין מאו"א שהם סוד הוי"ה אהי"ה כמ"ש ניתוסף לה א' מן אהי"ה ויו"ד מן הוי"ה ומסבבים את השם ד"ן להמתיק הדינים שבה דכתיב חסד יסובבנו ונעשה שם אדנ"י: והנה אמרנו שעיקר הזווג במקומו נעשה ע"י אבא שבו שם הוי"ה ומלוי של הוי"ה הוא חו"ה ועם הוי"ה הוא מ"ה סוד אדם הכולל לדו"נ בסוד היחוד האמיתי. וז"ש על מ"ה אדניה השבעו. ר"ל נתייסדו במקומם בסוד ותקעת יתד במקום נאמן והבן זה: או מ"י ירה אבן פנתה. שע"י הארת בינה שהיא סוד מ"י נעשית לראש פנה. והבן כל זה: והנה זה הדרך סלולה לבוא לביאור הפ' ויקח מאבני המקום. רק זכור תזכור מה שנתבאר ככר שמדת המלכות נחלקת לשני בתי ישראל והם סוד לאה ורחל: ולאה עומדת נגד דעת דת"ת מאחוריו נגד העצם הנקרא לוז ששם הוא מקום הקשר של תפילין של ראש כמ"ש ורחל עומדת למטה נגד חור שבחזה שהוא שליש העליון של ת"ת ומקבלין הארה דרך האחוריים. ונתבאר ככר שלאה אינה מקבלת שום הארה מאבא רק רחל מקבלת גם אור של אבא. ושניהם מקבלין מן ד' אלפין כמ"ש ככר והם סוד אתי"ן וגמי"ן רבויין הן כי לאה מקבלת רק ג"ם אורות ורחל מקבלת ת"א אורות כמנין א"ת ג"ם א"ת במנין ד' פעמים אל"ף. בסוד מדת ימי מה היא כמ"ש. ובעת רצון שניהם כלולין כא' אמתי אחר שתקבל רחל הארה מאבא שאז נגדלת כנגד כל קומת הז"א כמ"ש ומזדווגת עמו ואז נעשה היכל הקודש שאז נעשה שמה אדנ"י כנ"ל וכיון שנכללין שניהם אז א"ת ג"ם הוא סוד מקד"ש במספר השוה: ובזה תבין סוד הפסוק מקדש אדני כוננו ידיך כי נת' שאו"א הם סוד הידים של מעלה והם כוננו למקדש אדנ"י כנ"ל. והנה נת' ככר כי בעת שרחל למטה אז כתיב ותקנא רחל באחותה. ועתה יתבאר הפסוק בשוב טעם: ויקח מאבני המקום ר"ל שלקח אבן אחת מן שני אבני המקום והיא סוד רחל שישניהם נק' אבן ושניהם נק' מקום כמ"ש ככר והעלה אותה לה"ת שבת"ת נגד החור שבחזה ששם מתחי' ג"כ עמידת יעקב כמ"ש והיו מריבות זו עם זו סוד הקנאה שבין לאה לרחל. ואח"כ נכללו זה בזה ונעשה אבן אחת ואמר וישם מראשותיו שהיו נגד החור שבחזה שזה הוא ממש מראשותיו של יעקב. ואח"כ ויקח את האבן וישם אות' מצבה שמתחלה כתיב והנה אשה שוכבת מרגלותיו והיתה בסוד שכיבה וגם בסוד ישיבה כמ"ש. ועתה הנה קמה אלימתי וגם נצבה וכיון שעלתה למעלה אזי היא מקבלת מן הארת אבא דרך החור שבחזה כמ"ש וזהו ויצוק שמן על ראשה סוד האר' אבא שנקרא שמן ויקרא שם המקום ההוא בית אל כי מתחלה אף לאה שעומדת למעלה נגד הדעת היא מקבלת רק הארת אי' ואז נקרא בית אלהים בסוד הגבורות אבל אחר שנכללת ברחל ושניהם קבלו הארה מאבא סוד החסדים אזי נק' בית א"ל כמ"ש וז"ש ואולם לו"ז שם העיר לראשונה ולא אמר בראשונה אלא שהוא רומז שהוא סוד ראשונה שהיא מקבלת הארת מוחין תחלה קודם לרחל ועומדת נגד הלו"ז ומקבלת ג"ם אורות סוד לו"ז במספר השוה. והבן כ"ז:

ועתה נבא לביאור המאמר שהתחלנו: אקף בית אלף בינה ר"ל שהשפע היורד מלמעלה מן כתר עליון סוד אלף שהוא פלא הוא בא אל הבינה וממנה יורד אל הז' בנים שהם סוד ג' ד' ואח"כ ג' ד' גמול דלים שביון שיורד האור של הא' שהוא צירת יו"ד שהוא רזא דדיקנא קדישא דאבא ויורד מן הבינה אל הז"ת אזי כתיב נעשה אדם בצלמנו כדמותנו דא עתיר ודא מסבנא ודא גמול לדא שהוא סוד שם מ"ה

וב"ן. כמ"ש כבר וז"ש נמול דלים. ואם אתה עושה כן אתה הוא סוד הארה מן אבא סוד החסדים שנק' את"ה דכתיב אתה כהן לעולם אזי ה"ו שהם סוד ז"ג הנ"ל הוא שמו של הקב"ה שמחציו תתמלא תיבתו ואז הוא זן אותך ומפרנס אותך וקושר לך כתר כמותו ויתבאר זה עוד לקמן במקומו. שכיון שנעשה ברוא דזי"ן נעשה כתר על אתון ושניהם שוים ומשתמשים בכתר אחד כמ"ש ככר לפי שכמו שנחיתו דילה בו' כך סליקו דילה בו' וז"ש כתר כמותו. והבן כ"ז. ויתבאר במקומו. וז"ש זאת תורת העולה שכשהיא למטה נק' זא"ת כמ"ש לקמן וכשעולה למעלה נתייחדה עם דודה ונק' תורת העולה וכיון שסליקו דילה בו' לכן כתיב הוא העולה וקרינן היא הרי נתבאר לך אות ז' בצורתה שרומז לאשת חיל עטרת בעלה. ונבאר אות ז' במינו:

פתח ב' דרך א' בו יתבאר אות ז' במינו

כתיב וסמכה החרן סמכת לה': ופירש"י ז"ל סמכת לה' בסמ"ך כסף שכל' נקמה מלמד שהיו לבניו חמוי דניכה דברי חכמים וחדותם. לפיכך מחלה מה שהקפידו לדעת דברי החי"ל והוא כמו פליטה כמגפת נעיכי. ולחמי הניחור ים' לך לחם ז' נעניכה: ותנין ג"כ פרש"י ז"ל והיו כי מלחתי כחוב נסס החי"ל שמגפה מעלות ים למדת המלכים ומסה נעשו לה בו' ימים לחמוני, על ימי נרחקים ומעלה מגיעים יתקיים לעתיד דכת"ג והיה חור סלבנה כחור החמה וחור החמה מגפתי' כחור מגפת ימים. ולפי סס הז' מעלות. הת' מחלה מליחתה היתה רק נקודה ל' כמו שכת' כבר כי מדה המל' ילחה רק נקוד נקוד ל' והיו נקוד המלכו' שכת. ועמדה למעט מחת היקוד וזה היה ביום ל'. המעלה הב' לחר שקבלה החרה מן החי"ת החמילי להתגדל עד שכשלמה נקוד פרלוף לך סיעור קומתה נלחור של ז"ל מן החזה ולמעלה. וה"ם לחשוכות שלה לין מחיים נה חה נעשה ביום ג': ולמ"כ קבלה החרה גם לסמ"ך שלה ולז נגדלת קומתה שוה עם הז"ל לך נחי' שכחר לין מחיר נה ועדיין שוה לחור נלחור עם הז"ל וזה נעשה ביום הג': וביום ד' היה קטרוג שלנכה וכמעטה וחזרו החוכות לחוך הז"ל והיו נחמעטים וחזרה נקוד נקוד ל' כחחלה לחילוחה: ולמ"כ ביום ה' חזרה לסיות נמעלה הג': וביום ו' כחוספו לה ג' מעלות נקוד לחס יומים כי גו הוא קוד לחס מסה כמ"ס כנר. ומיינו שכיהוסף לה מעלה ל' שנחה פניס נפניס עם הז"ל לך שהיו קלרה קומה ושיעור קומתה רק מחזה ולמטה: ומ"כ שלה מקבלים החרה רק מרחוק נקו"ס מרחוק ה' נרחה לחי וחז הז"ל כופף קומתו ומחייחד עמה כמ"ס כנר ונמחי' זו נכרח לחרס הלחתון ועוד כהוסף לה מעלה ל' שנגדלה נגד כל קומת ז"ל לך שה' ספי' לחסוכות לינס מחיריס נה וגם כחרו גדול מנחרה. וחס לח חנח לחרס"ר חז' ביום הסנת כחוספיס לה עוד ג' מעלות סיינו שה' לחסוכות יהיו מחיריס נה ועוד שיסמכו שכיהס נכחר לך מחמת חנח לחרס"ר חז' ביום ההוח לחברה כל המעלות ומזרה להיות נקוד נקוד ל'. ולח עוד חלח שכשחנה לגריעותה כי ביום ל' מחמת הקטרוג לף שחזרה ג"כ נקוד' עכ"ז מזרו החוכות לל הז"ל וחז החיינו לה מרחוק: נקוד' עכ"ז מזרו החוכות לל הז"ל וחז החיינו לה מרחוק: לחבל עמה מחמת החנח ירדו כל החוכות לל הקליפות ות"ח להולית בלעס מפיהס רק מעט מעט מהנהרי' ע"י הלדיק' כמ"ס עד עת קן דכת"ג קן סס למוסך. וחז כתי' חיל בלע ויקיאנו ומבטנו מורשנו לל: וחז בלע המות לנלח ומחה דמעה מעל כל פניס כמ"ס: והכה ביום הסנה חזרה להתגדל וקנחה כל המעלות שהיו לה ביום ו' ועוד כתוסף לה מעלה ל' שגם ה"ר שלה היו מחיריס נה לפי שקבלה החרה פנ"פ נכל קומת הז"ל לך שכתבו גדול מכהרם. והמעט' שנעניים היהיו שכיהס מפמיס נכתר ל' זה יהיה לעתיד וחהיה נקוד לחנה ח"ל נעטרת בעלה כמו שחת"ל לעתיד לנה לדיקיס יסנים ועטוחיהס נרחניהס ע"כ דנרי החי"ל נקלה שיהו לסון לחוספת ניחור: ועוד מלחתי נוקחת ז"ל נקלה שיהו לסון לחוספת ניחור: ועוד מלחתי נוקחת לחריכת שניום ד' היה הפיום וחזרו לה הג' מעלות נחוחו יום. וביום ה' כחוסף לה עוד מעלה. וביום ו' ג' מעלות. ונשנה לה כחוסף כלום כי גו שנה ויפה: ולדעתי הכחוב' זה הנוספת יותר נכונה כמו שכתבתי לקמן. וחכה דניכה חלה לריך בר כגר להולמו הת' שחמר שניום ד' היה הקטרוג ושוד מיעוט היכה הלה עדיין לה היה' רק ג' מעלות. ועדיין היתה לחור נחחור ונחי' הכתר לין מליר נה ולין יולדך הקטרוג שהמחר ל"ח לנ' מלכיס שיסמכו נכתר ל' חלה עדיין לה ה' לה זה המעלה: ועוד שחמר שנו המעלה לה תהיה כ"ח לעתיד שחז תהיה נשוד עטרת תפחרת בעלה: ולכן מזוהר נזה המעלה למעלה וכעמיה הנח על ו' כמ"ס כנר. וגם מצוחר בדנרי החי"ה מקום כנודו. ועוד מ"ס שפניסס יסמכו נכתר ל' כ"ח לין ז

כי סמא יעיס סס רומיס רק לו"ק סל הזכר וסאל"ף לס כתקנס רק לסאר סקנאמרו כל הסמא יעיס וסז עיד נתקנס גס היא בחותו רגע סחוא גמר יום הסמי וסוא קוד יום הסגיעי וע"ז לא היא לריך לבריאתו כי היא נתקנס בקוד סדלקס כל מכר כמו סכתבתי כבר בשער סרחמון ובמי. ומש"כ בסמא יעיס סהיו לריכין כ"א לבריאת סדבר כמו סכתבתי סס : וז"ס על פסוק ויכל ביום סלישי סגיע סככנס נרגע סחתרונס סל יום הסמי וסוי כמו ויכל ביום הסגיעי וסבן כ"ז : ומכי לא בחתי לא לרחק ולא לקרב חלא לסחוות המחלוקת סבתי סתרולים יעלו בקנס ס' רק מחלה בעורר על דקלקל לדעתין לומר בכל יום היה לריך בריאה. חלא ביום ס' נברח סחור וקרח ליום חור ולחבך קרח לילה ובמן להס חוק וזמן בלא יבמו חת חפקידס : ומסיכי היתי לומר ביום הבתי לריך בריאה וכי מה נתחדש יותר ביום הבתי מיום רחבון וכן ביום בלישי סהרי כל יום ויום הוא מחיר ומפיל יום כיום וחין זו סמוי : ומס נחמר בעכ"ז היה לריך בריאה למה לא נחמר כן לעולם בכל יום לריך בריאה ומה כתתנו' ימי ברחשים מכל הימים . ומה בדקדקו על דכתיב כי בסמא כו' ולא כתב בסמא למה לא נחמר כי מקרא קלר הוא : דהא ע"כ מוכרח לומר בסמקרא קלר הוא סמס נחמר בבל יום היתה לו בריאה חדבה ס"כ היה לריך לכתוב כי בסמא יעיס עבה ס' וחת בסמים כו' וסבן : וכדי להעמידך ע"ז הבוד נבחר בחלה למה נקראו ו' ימי ברחשים חבר הס רומזים לו"ק בל ה"ם ונקראים יומי דחול ויום הז' הרומז למלכות נקרא בבת קודם . והבה עולם הפוך הם כאן עליונים למעה ותחתונים למעלה . וניותר קבה על בחמרו בבל הו' ימים בבפעים מן יום הז' בחוא פליאה בבמבה בחרי בדבבה הרי המלכות ליח לה מגדמה כלום. רק היא בבפעה מן הח"ת כי אין לבינרא רק מה בחקבלה מן בחבה: גס מ"ח בחבה"ת היתה רולה להיתתקן וקידם היום ובחרו בלי גופין דאיהו היקונין דלעון ובחתחרו בחקרונא וע"ז מהרגמינן על חעשה חקרונא כו' בלריך להבין מה זה קידם היום. וגם על חלה נפקא עיבי בבלבו מ"ח ביום הבבת כעלו הקב"ה מן עוה"ב הוא קוני בבנה : ולבן הא לאיבך ובעא למרי ביבה . בבה בבואר בזוהר ע"פ בבי בבובי יפרבל דאמר דא היהו בנרא דבבוכח לבפיק מבין חו"ח. וכבר בילהו זה בב"ז בזהו מן בוב הבחר עלמו דרך חלי' גמור ויולא מן הבעור דאריך בהוא מבוון בגד היקודות בל חו"ח ובא בין בביהם מעם יולא זה הדעת עם בת זהו בבוד ד"ו פרלופים במ"ם בבר : והוא בחי' מבה וכלהו בע"ז אמרו מבה זבה לביבה והיא קוד בוב:ה עילאה במ"ם וכת' בם בחלילחם היה קודם בבחקהו הז' בקודו' בהם קוד ח"ת ומלכות: והבה בת' בזהר בחמר דהו מי נרא חלה דעד חבריהם לא חתתקן לא חחקרי בשמא והוי קיימי נרא מהאי גיבא חלה מהאי גיבא. וכד חתתקן

הכומה חל כוהבא דז"ל בהוא קוד בהבכה התחה בה' ג"כ קודם הרי לך מבואר כי יום בביעי הוא קודם וכעבית עבירה בעלה ואז בעבה בה לב בעלה ואז בבלחהו בוב ולא רב כמ"ם והבן זה : ובזה ב' החרולים יעלו בקבה ס' נרחה מבואר תיקון בהבכה התחה הייבו תיקון בביבה בזה בעבה ע"י הח"ת קוד יעקב דכתיב ויבן לו בית כמ"ם ובה קוד בהבה יתי נרחים ואחר בהתקבה בהבה יתיס אז בעל יום ס' מן עוה"ב קוד בוכבה עילאה בהיא קוד עוה"ב וכללה ביום הבביעי קוד בוכבה התחה ובזה ויבדך אלהים אח יום הבביעי ויקדש לותו. ובא רעהו ויביד עליו לימתי בעהה זה התיקון ואמר בזה בעהה ברבע הבככה ליום הבביעי בהוא קוד הוהפיות בפה בהבה בי בוכבה עילאה היא קוד בפא הלל' בבבוהר בזהר ע"ה בפינא ס' בבפבה יתבדרים יתבדרו כל דבדי הל"ל בעבין הז' מעלותו בי הוא מבאר האעלות בל בוכבה התחה אבל בוכבה עילאה בבר בתקבה ביום ג' אף בבר בבולו בוב ובזה ז' בבחבה בי בוכבה בוב ובא בבחבה בי בוב ובא בבחבה בי בוב ובא בבחבה בי

סנמה מלי ומאמרו ז לעקת ריגה לחמה וכתיב לעקה הכעיה
כי נטעם נקוד כעיה קחוק מעלה סג' כמ"ם והוא נקוד
סדיכים סחם סכ"ה כמ"ם כנר קחוק קוד כעי"ה נמקבר
סמוה וסנן זה : לחבל עמה בגלות המר הזה ירדה פלחים
עד כי סחם לעפר כפשנו דבקה לחרן נעכבו כמ"ם סירדה
כל המעלות סחם סנעה וחזרה לסיות נקוד נקודה ס'
דכתיב בן חפקיעם עכומה וסלגתי' כיום הולדה. וחנו
סלחר הכניה גדול עון בת עמי מחעלה קדוש ולכן ויקרתי
לחכם לף לכי סנע על חעלחיכם : וסנה כחנלר כנר
כקחמדה הזאת חולכת בגולה הוכרת גם הלריך ליל לחרי'
והוא קומך לוחה מעט דכתיב קומך ה' לכל הכופלים והוא
קוד יוקף דכתיב עדות ביהוקף קמו בלחתו על חרן מלריס
כמו שכחבתי כנר. וחנו דכתיב לדיק חובד בלדקו וכתיב
סנע יפול לדיק וקס. ולי לית לדיק בלחתה דליהו נריס
למיקס נריס ולז לף דכתיב עומחיכם מבדילים ביניכם
ובין חלהיכם וכעשים מחילה בפני החור והוא דכתי' קכות'
בעכן לך מעבור הפלה : עכ"ז הוא עומד חחר כחליהו
מחניח מן החלוות מלין מן החרכים וגו'. חבל לי לית
לדיק לחחתה כי הפרו חת בריחו לז כתיב עלה מות בחלוניו
ומכסיה חת כל החלוות והפחחים וכעשים חומת ברז"ל
סחם קוד ד' לחנות הטומחה סחם זה לעומת זה הכרמיזם
בחלה ברז"ל סחם ד' קליפות כנגד בלחם רחל זלפה לחה
והפפחות קודמות לגבירות כי זכחה בלחם לריפת : ולכן
כתיב וכל כלי ברזל לח כחעו בגיס בחבוחו : והוא קוד
הערלה המכסה חת הבריח ולז כתיב ולדיק מט לפני רפע :
ולז לדיק לבעילה לחחלק לעילה וכבן כתיב לוי
לכו כי פנה יום : ובפחמו חערי חפוחה סהיה קוד ה'
סבו החלון בפעלי חפוחה ככנסין בה ובעשה חן חום ה'
ח' כמ"ם בקוד חמן ומלה ויח' בחקומו . ולז כתיב כל
סיום דוה בחן הוד בעשה דו"ם. ומה בחחלה כתיב רבלי
עמדו בחיקור : הייבו כי הוד הוא קוד ה' כי הוא חעשים
לבנין כי ס' בהוא סחם בחקוד קוד ה' סרי חק"ס : וכחה הקו בהוא
הקנה כעוז בית בהוא קוד הוח ה' סרי חק"ס : והנו החולה
חומיים ה"ר הו"ם ופי' החחמר לימי בעשה זה ומחמר
דח לח קיימ דלח לחפרע בהערלה מכסה חח הבריח .
ולז נקראת זאת ולזאת יקרא לחם בחם כתב כנקבה :
לבל כל לחפרע כולם ליקרי זה כמ"ם ומנקבה עייל לדכר
וע"ד חמור וזכור כחדא לחחבדין והכל מובן : ועוד ים
בזה החחמר כחה קודום בפלחות ולי"ה לפרקבו בחנולי
הגדול בפרוסי על הזוהר. והבה יהיר עיניכו בחורתו
ויחלבו בפלחות :

דרך ג' בו יתבאר קוד זרועה וסוד זרת

כתיב זרוע ה' על מי בגלתה : הנה כתיב מי מדד בשעלו
מים וכל בשליש עפר הארץ ושמים בזרת תיכן : להבינך
זאת נבאר תחלה מ"ש בכוס של ברכה שצריך לישלו בב'
ידיו . ואח"כ מפלק השמאל וישאר רק בימין ולהחזיקו בה'
אצבעותיו ונביה טפה מן הקרקע . וי"א זרת והוא שיעור נ'
טפחים . רק תדע מאמר אליהי ז"ל ע"פ וראו מי ברא אלה .
ואמר

ואמר דרוא דא אתגלי במתיבתא דרקיעא דכד בעי סתימא
דסתימין לאתגלי עביד חד נקודה ברישא ודא סליק למהוי
מחשבה צייד בה כל ציורין וגלוף בה כל גליפין ועביד לגו
בוצינא קדישא חד בנינא עמיקא סתימא קודש קדשים . ודא
שירותא לבנינא קיימא ולא קיימא ואקרי מ"י ולא אקרי בשמא
עד דברא אל"ה וסליק בשמא אלהים ע"כ . ואבאר לך זה
המאמר . והוא כי ידעת שחו"ב נקראו סתימין כמ"ש כמ"ם .
וכתר נק' סתימא דסתימין שהוא סתום בתוך הסתימין . כמ"ש
בש"ב . ובכתר אין שום מחשב' תופסת בו דכתי' במכוס' בל
תדרוש ובמופלי' בל תחקור כמ"ש והוא נק' א"ן. אבל בספי'
החכמה נתחדש בה סוד הי"ש מאין והוא ש"ש בו סוד המחשבה
והוא סוד יו"ד כמ"ש כ"ז כבר . וז"ש כד בעי סתימא דסתימין
לאתגלי היינו להאיר למטה לכל העולמו' וא"א לקבל אורו
הגדול וצריך לעשות תיקונים שהם המלבושים להלביש את
האור אשר בהם יוכלו העולמות לקבל אורו עביד חד נקודה
הוא סוד החכמה ודא סליק למהוי במחשב' כמ"ש הכל בש"ב.
צייר בה כל ציורין כו' כי האומן לא יפעול שום פעול אם לא
יצייר תחלה במחשבתו מה יעשה והוא עומד במחשבתו כאלו
הכל נעשה ומחשבתו עושה רושם וזהו וגליף כל גליפין ואח"כ
ועביד לגו בוצינא קדישא . הכוונה כי ז' ספי' של מטה
שנקראו ז' נרות כמ"ש הרי כל א' נק' בוצינא וז' נרות מתחילין
מחסד ולמטה שנקראו ז' ימי הבנין כמ"ש . וחסד עלאה של
חכמה נק' בוצינא קדישא כי סוד קודש הוא בחכמה ואמר
ועביד לגו בוצינא קדישא חד בנינא עמיקא סתימא . הכוונה
שרומז ליציאת הבינה שבה נתוסף כח הציור והפעולה שמחשבת
החכמה יוצא מכח אל הפועל ע"י הבינה והבינה נק' בנינא
עמיקא וסתימא בסו"ה עמוק עמוק מי ימצאנו כמ"ש במקומו
וגם נק' סתימא כמ"ש לעיל . ודא שירותא לבנינא. והכוונה כי
אמר מתחלה שהאי בנינא עמיקא עביד לגו ההוא בוצינא
קדישא . הסוד הוא ע"פ הכתוב והוא עומד עליהם תחת העץ
ויאכלו . כי אברהם רומז למדת החסד. והנה ג"ר דבינה מתלבשים
תוך חסד של חכמה כי החכמה אף שהוא סתיר וגנוז יותר
והוא למעלה מן הבינה עכ"ז ג"ר שלה הם למעלה מן החסד
של חכמה כמבואר בדברי האר"י ז"ל. והגה בג"ר דבינה יש
ג' שמות אהי' במלוי יודי"ן שיש בהם ט' יודי"ן סוד מ"ן
במספר השוה שהוא סוד מאכל עליונים דכתיב לחם אבירים
ונו' . ואמרו שהמן הוא מאכל עליונים וכשמתלבשת בחסד
של חכמה שבו שם ע"ב ועם ד' אותיות השרשים הוא ע"ו
ועם ד' כוללי' של ד' שמות הוא ס' ועם מ"ן הוא סוד תחת
העי"ן במספר השוה : והבינה מלבשת נה"י שלה בחסד
דז"א הרי כי החסד הרומז לאברהם הוא תחת העץ . וזהו
והוא עומד תחת העץ ויאכלו . הרי כי האי בנינא עמיקא
הוא בנו ההוא בוצינא קדישא והוא שירותא לבנינא כי
הבנין מתחיל מן חסד ולמטה דכתיב עולם חסד יבנה. והנה
הבינה לפעמים מתלבשת למטה בסו"ה מים עמוקים בלב איש
ואיש תבונות ידלנה כמ"ש במקומו . ופעמים שמסתלקת למעלה.
וז"ש קיימא ולא קיימא . ואמר ואקרי מ"י שהבינה נק' מ"י
שהוא רזא דשירותא דשאלתא בסוד מ"י והיינו דוקא
בהתלבשותה בנ"ק שלמטה כי למעלה נק' עמיקא וסתימא
וכתיב עמוק עמוק מי ימצאנו והבן זה. ולכן אמר ולא סליק
בשמא עד דברא אלה כי ו"ק כ"א כלול מו' הרי ל"ו במספר
אל"ה. ולכן הבינה הוא סוד הוי"ה בנקודת אלהים כי למעלה
היא סתימא בסוד הוי"ה ובהתפשטותה למטה נק' מ"י
ובהתלבשותה באל"ה נעשה שמא אלהים. הרי מבואר לך מאמר
אליהו ז"ל. הכלל העולה שבינה כשמתלבשת למטה בנ"ק
היא בסוד אלהים וז"ש כי בינה דינין מתערין מינה כמ"ש

כפר . והם סוד ה"ג שהם סוד ה' אותיות מנצפ"ך סוד ס"ר
דינין והם ביסוד הבינה ומתגלים למטה בסוף נ"ה שלה סוד
הרגלים ששם סוד התגלות ה' אצבעות. ולפי שאותיות מנצפ"ך
הם אותיות כפולות וכן הם בב' רגלי' ה' בימין ה' בשמאל
שהם סוד חסדים שבגבורות וגבורות שבגבורות כמ"ש בש"ב.
ושרשם נשאר ביסוד שלה. והנה אותם של ימין שהם סוד
חסדים שבגבורו' יורדים בימין ז"א ושל שמאל בשמאלו ושל
יסוד הוא בקו האמצעי שלו. והנה אותם של ימין נשארו
בז"א לצורך המוחין שלו. ושל יסוד הם תוזרים למעלה בסוד
אור חוזר ויוצאים דרך החור שבחזי' מאחוריו לנוקבא דיליה
שעומדת נגד החור כמ"ש כבר ושל שמאל מתפשטים ויורדים
למטה בעולם הבריא' שנקרא קרקע המשכן כמ"ש . והוא סוד
שצריך ליתן ריוח בין הדבקים שבק"ש שהוא בכל לבבך על
לבבך כי אלו הד' למדי"ן רומזים לק"ך צרופי אלהים המתפשטים
מן הבינה וצריך להפרידם שישארו החצי שהם החסדים שבגבורו'
למעלה והגבורות שבגבורות ירדו למטה בבריאה . ועתה נבא
לכוונת כוס של ברכה כי כו"ם רומז לשם אלהים שהוא
התפשטות הבינה בו"ק שלמטה. והנה מתחלה יורדים בב' קצוות
ימין ושמאל שהם סוד הידים ולכן צריך ליטול בב' ידיו ואח"כ
מסלק השמאל ונשאר בימין לבד כדי שישארו רק החסדים
שבגבורות והגבורות מסתלקים ויורדים למטה וצריך להגביה
מטה מן הקרקע שהוא ה' אצבעות ליתן ריוח בין אותם שירדו
בבריאה סוד הקרקע ובין אותם שנשארו למעלה באצילות .
סוד נה"י וז"ש כונו שמים בתבונה ואמר וכל בשליש עפר
הארץ ולשון וכל הן שהוא מלשון כלכל וס"נסה הן שהוא
מלשון מדידה הוא נכון וז ש בשליש שהוא סוד שליש ת"ת
ששם הוא מכלכל סרנסה ומתוח איבריה שתהיה בסוד הגדלות
כמ"ש . ועוד יתבאר זה לקמן במקום אחר . והבן כ"ז :

אות חית

פתח א' דרך א' בו ית' סוד אות ח' בצורתה

כתיב וידבר אל בני חת לאמר וגו' : להבין סוד קניות
מערת

מערת המכפלה ע"י אברהם מאת בני חת אבאר לך תחלה סוד אות ח בצורתה. ובזה תבין למה לא היו שני אותיות ח ט בשבטים כי מטתו של יעקב היתה שלימה ולא היה שום פסול בזרעו. והוא עפ"י שיתבאר לקמן. הנה כתיב חיל בלע ויקיאנו ומבטנו תורישנו אל. והכוונה כאשר נתבאר בשער הראשון שהיו התחתונה שם הוא סוד נוקבא דתהומא רבא שלא היה בה סוד רזא דמחשבה סוד אור החכמה אשר טמנו נמשך החסד אל כל היום שהוא סוד חצי שהיו עליונה ששם נמשך אור החכמה שנקרא יום דכתיב ויקרא אלהים לאור יום. אבל הרשעים בחשך ידמו. ולכן חצי מהיו עליונה נבנה מכח אור החסד המתפשט מרזא דמחשבה דכתיב עולם חסד יבנה. אבל חצי מהיו תחתונה ששם לא היה אור החסד לא נבנה ושם קליפות הקשות שנקראו מים הזדונים שלא באו לידי קפוי וציור ובנין רק בסוד מדבר שממין והם נק' בני חת כמ"ש כ"ז כבר. ושם נשאר בתוכם כמה נצוצות קדושות בסוד הכתוב וראיתי דמעת העשוקים כמ"ש כבר. ולכן אות ח' רומז לם"א כמ"ש כבר וכמבואר בזוהר. והנה נתבאר שם שאלו הנצוצות קדושו' שהם נבלעים בתוך הקליפות שנק' בטן שאול הם מתבררי' מעט מעט ע"י הצדיקים היינו ע"י מסירת נשמתם בסוד אליך ה' נפשי אשא כמבואר בזוהר. שצריך למסור נשמתו באתרא דמותא שריא שהוא סוד נוקבא דתהומא תהו"ם אתון המו"ת אז כשנשמת הצדיקים באו בתוך הקליפות אז הנצוצות קדושות מיד נאחזים באותם הנשמות שכל א' נדבק בישורשו. והנה הקליפות רוצים לשלוט באותן הנשמות והם צועקים אל ה' דכתיב מבטן שאול שועתי ומיד כתיב וישמע אלהים אל נאקתם וכתיב וארד להצילו. שהשכינה מיד יורדת בתוך עמקי הקליפות להציל עשוק מיד עשקהו. והוא סוד אש אוכלה ושורפת כל הקוצים והחוחים שסביב הנשמה והנשמה נדבקת בשכינה שהיא השורש שלה ואזי גם אלו הנצוצות קדושות שהיו בבטן שאול נאחזים בשכינה ג"כ בהנשמה ההיא ונדבקת ג"כ בשכינה. ואז כשהשכינה עולה למעלה עולים עמה גם אותן הנשמות וגם אלו הנצוצות שהיו בתוך הקליפה בסו"ה ואנכי אעלך גם עלה. וכל ימי הגלות עד עת דכתיב בלע המות לנצח צריכה השכינה לירד בכל פעם לתוך עמקי הקליפות לברר הנצוצות והוא סוד גלות ישראל בין האומות וגלות השכינה עם ישראל. ואלו הנצוצות באשר שהיו בין האומות מזה באים נשמת הגרים ואחר שבאו בזה העולם ומסגלים מצות אחר מיתתם הם עולים ברזא דמחשבה בסוד שאמרו כך עלה במחשבה אצל מיתת ר"ע כמ"ש בש"א וז"ש לא נגלו ישראל לתוך האומות אלא כדי שיתוספו עליהם גרים והגרים שנתוספו מינן אינון אלא שנדחו וחזרו ונראו וישראל לא חסרו ממנינם והבן זה. והנה כבר נתבאר שכשהשכינה יורדת בגלות אזי גם היסוד יורד עמה בסו"ה עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים כמ"ש כמ"ם כי ביסוד כבר נתבאר שבו מתגלה טפת חסד מרזא דמחשבה סוד חסד אל כל היום וזה החסד הוא סוד אברהם סוד אבר מה כמבואר בזוהר. כמ"ש בסוד הכתוב והוא יושב פתח האהל. וז"ש פתח טוב פתחת לגרים פתח מו"ב דייקא. והבן זה. כי כבר נתבאר שע"י אור החסד שהוא סוד חסד אל נדחין כל הדינין ובורחין ומתחבאי' בסוד הכתוב אל זועם כמבואר בזוהר. וזהו חיל בלע ויקיאנו ומבטנו תורשנו א"ל דייקא. והוא סוד שאמרו כשבא עשו אצל יעקב כתיב ואתר נגש יוסף ורחל ואמרו שרצה עשו להסתכל ברחל בר"ע ע"ן שהוא סוד ת' איש שהיו עם עשו שהם סוד ר"ע ע"ן בכסאר השוה. ועמד יוסף בפניה והבן עליה דכתיב בן פורת עלי עין. והנה סוד החסד הוא סוד אור החכמה שהוא סוד שם של ע"ב במספר חס"ד ויש בזה השם ד' יודי"ן שבכללותם עשר ועשר מעשר הם סוד ד' מאות והם סוד ת' עלמין דכסופין דירתין צדיקיא סוד יוסף. ובזה הוא מבין נגד ת' איש סוד רע עין שהם סוד עפר"ן חסר ו' במספר השוה. ועתה מובן סוד קניות מערת המכפלה סוד מדת המלכות כמבואר בדברי האריז"ל מאת עפרון החתי ע"י אברהם סוד הארת חסד בד' מאות שקר בסף סוד ת' עלמין דכסופין ושק"ל הוא סוד נפש במסם' השו' שהוא סוד פדיון נפש דכתיב ונפשי אשר פדית. ואמר עובר לסוח"ר כי זה האור יורד למדת הצדיק סוד מרדכ"י במספר השוה כמבואר בדברי האריז"ל שהוא עומד נגד הקליפה הקשה סוד מלך ער"ד במספר השוה. והוא סוד אות ט' שבו פתח התורה כי טוב בסוד פתח טוב פתחת לגרים כמ"ש לעיל. אבל טוביה גנוז בגויה כמ"ש כבר והוא סוד הסבוב שסובב יוסף ומחסה דרחל שלא יסתכלו בה הרע עין בהיות' אצל בני חת דכתיב ובא עליה מלך גדול וסיבב את העיר כמ"ש כבר ובשביל שאות ט' הוא אצל ח' אזי ט'בי' גנוז בגויה כמבואר בזוהר. ולכן לא היה ח' ט' בשבטים והבן.

הרי נתבאר לך סוד אות ח' בצורתו ונבאר אותו במנינו:

דרך ב' בו יתבאר סוד אות ח' במנינו

כתיב חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך. הנה כבר נתבאר במלת ח"ק שאות ח' במנינו שהוא שמנה שרומז למדת ההוד שהוא שמיני ממעלה למטה: וגת' כבר שבמדת ההוד שם אחיזה אל החצונים בסוד גיד הנשה דכתיב והודי נהפך למשוחית. ומזה נברו מי טופנא סוד מים הזדונים ט"ו אמה על הארץ סוד הו"ד במספר השוה: ונתבאר כבר שמן אות ח' נעשה ק' הרומז אל הקליפה בסוד שמיטת רגל מן רגלי המרכבה כמבואר מדברי האריז"ל בסוד חטא עגל: והנה כבר בארנו ריש המאמר של זאת חקת התורה: ולהבין סוף המאמר שאמר שם חק"ת ח"ק ת' איהו ד' וז' דאתחברו כחדא נו"ן איתמר עלייהו כמד"א ולא תונו דעבדי אונאה לבני נשא וע"ד איקרי נו"ן דאחזאי לגבי בני נשא באנפיהא נהירין ולבתר מחי כחויא דכתיב אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און. והכוונה כי כבר נתבאר שאות ד' רומז למדת המלכות כשהיא תוך הגולה שנק' ר"ש והיו"ד שהוא סוד יו"ד זעיר' דמינחם הוא סוד היו"ד שדבוק' באחורי הרי"ש כמ"ש בסוד הכתוב והוא עומד אחר כתלנו: והוא סוד הצדיק שיורד עמה ג"כ בסוד עדות ביהוסף, וכשיורדת בגולה בין העמים אז היא מתחברת עם הנו"ן סוד נחש עקימא והוא השטן דעביד אונאה לב"נ. ואז שפתה כי תירש גבירתה והצדיק אובד בצדקו ונפתם הפתוח בסוד שאמרנו שטובי' גנוז בגויה ונפתח הסתום סוד צנור השמאלי שנקרא אפ"ל והוא סו"ה אכלה ומחתה סי' ואמרה "לא "פעלתי "און ר"ת אפ"ל והבן זה: ואז כתיב כי הנה החשך יכסה ארץ סוד הערלה המכסה את הברית. ואז צריך למילה וסריעה כמ"ש כבר ולכן ניתנה המילה בח' סוד הו"ד שהוא סוד מילה מ"ל י"ה. וסוד מ"ל הוא סוד ע' אורות שיורדים מן הת"ת אל היסוד שהוא כולל לז' ימי הבנין שבכלילות עשר הוא ע': ות"ת הוא סוד הוי"ה כמ"ש. והוא דכתיב כי אלך בחשך ה' אור לי. והנה סוד המילה וסריעה וסוד שבעים אורות יתבאר במקומו. ולפי שאחיזת הקליפה הוא בהוד סוד רגל שמאל ששם עיקר סוד איסור גיד הנשה. אך שיש מי שאומר שהוא ברגל ימין ונקטינן תרוייהו לאיסורא. והוא ע"ם שיש ב' דעות שלפעמים תמצא מבואר בזוהר ע"ם ויגע בכף ירכו שהפגם נעשה רק ברגל שמאל סוד הוד ולא ברגל ימין סוד נצח דכתיב וגם נצח ישראל לא ישקר. ופעמים מבואר להיפך. אך הכוונה ע"ם שכבר ידעת שהנוקבא עומדת נגד הזעיר אנפין אם כן שמאל הנוקבא הוא

הוא נגד ימין זעיר אנפין. והנה הוא נגע בכף ירך יעקב היינו רגל השמאלי ששם אחיזתו בסוד השמ"ן ששולט בכל השנה שהם שס"ד ימים חוץ מיוה"כ כי יוה"כ כבר נתבאר שרומז לבינה ששם אין אחיזה כלל להשמן השנ"ה הוא הנש"ה ואם כן כשנעשה פגם בהוד דזעיר אנפין אזי הגיע הפגם בנצח של הנוקבא. והוא מובן. והנה כבר נתבאר שהנוקבא הוא סוד עקב בסוד הכתוב עקב ענוה יראת ה' וכתיב עקב אשר שמע אברהם בקולי ואמרו מלמד ששמר אף ערובי תחומין. שהוא סוד הנוקבא שהוא סוד עירוב תחומין. בסוד כותל מערבי כמ"ש במקומו. ולכך הגיע מעט פגם גם בנצח דזעיר אנפין כי בהדי הוצא לקי כרבא והיינו בעקב שלו דכתיב והוא ישוסך עקב. ולכן באלף הרביעי שהוא נגד נצח ועק"ב שנה קודם אלף החמשי שהוא כנגד הוד נחרב הבית ואלף החמשי שהוא נגד הו"ד כתיב כל היום דו"ה. ובאלף הששי שם סוד הגאולה כי יסוד הוא הגואל כמ"ש כמ"ם. והנה כתיב ויזרח לו השמש והוא צולע על ירכו עד דכתיב לעת ערב יהיה אור והוא דכתיב אוי לנו כי פנה יום כי ינטו צללי ערב וכאן הוא רזא דפורקנא ולבא לפומא לא גלי' כי יום נקם בלבי כתיב: ונחזור אל הביאור. כי טן ח' נעשה ק' שנשמטו רגל השמאל למטה במקום שאין שם רזא דמחשבה אבל כשמגיע שם האור מרזא דמחשבה או חוזר הרגל למעלה במקום העדות כמ"ש כבר. וז"ש חשבתי' דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך והבן: הרי נתבאר אות ח' במנינה ונבאר אותה בבנינה:

דרך ג' בו יתבאר סוד ח' בבנינה

כתיב ותתו נבורך תימן. להבינך זאת תדע כי אות ח"ת רומז אל התוד והוא מלשון ויהי תחת אלהים על העריס שהוא לשון תשות כח. כתיב ותשכח אל מחולדך ואמרו כניכול שתש כח שלמעלה: וכדי לבאר כל זה נבאר תחלה מאמרז"ל על פסוק ותשב באיתן קשתו: מלמד שנסתתה קשתו וחזר לסקומו: וזהו ואין איש מאנשי ביתו שברק עצמו ולא נמצא איש. והוא ע"פ דכתיב ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים. וחטאתי כמד"א וחטאת עמך שהוא לשון דוסרין: והוא ע"פ סיד שאמרו לא נתמלאה צור אלא מחורבנה של ירושלים: והוא כי בעת רצון היינו שמדת המלכות יונקת מצנור השמאל שנק' רצון המתהפך צנור אז אחמר עלה אני חומה ושדי כמגדלות ונק' עיר הגדולה דכתיב עיר לנו חיל וחומה: אבל בעת הזעם נק' עיר קטנה לפי שאנשים בה מעט זעירין אינון דאחזיקו בה ואז כתיב אחות לנו קטנה ושדי"ם אין לה שדים נוטריקי ושמאל דוחה ימין מקרבת אין לה כי נסתלק הימין דכתיב השיב ימינו אחור מפני אויב ואז נעשית הרעה הגדולה בגין דהיא אזעירת גרמה ואתעבידת ברזא דנקודה חדא דלית בנוה נהורא כלל דכתיב אל תראוני שאני שחרחורת וכל האורות שהיו לה יורדים למקום הס"א ואז הרעה נעשית גדולה ונתמלאה מחורבנה של ירושלים ומה שמתחלה כתיב כי מפני שרי גבירתי אנכי בורחת עתה כתיב ושפחה כי תירש גבירתה. ואז כתיב הצדיק אבד ואין איש שם על לב כי כפני רעה נאסף הצדיק: ומה שמתחלה כתיב ואין נסתר מחמתו דכולא אסכימו עמי וכולא שייסין יהבין ביי חילא כמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל. אבל עתה ואין איש מאנשי ביתו עמי בבית דכולא אסתלקו מיניה ולא יהבין ליה תוקפא וחילא דהא ההיא שפחה בישא נגד פניו. ודא איהי חיה בישא דאתמר עלה חיה רעה אכלתהו וכתיב כי רעה נגד פניכם: ומפני רעה נאסף הצדיק ודאי ובנין דכולא אסתלקו מיניה אזי ואין איש שם על לב דהא לא אקרי איש אלא ע"י שכולל כל השייסין דרזא דלהון ד' יסודות מים אש רוח עפר שר"ת שלהם אי"ש.

אבל כיון דכל שייסין לא יהבין ליה תוקפא וחילא אשתאר תשכח ובנין כך נאסף הצדיק ודאי דכתיב וילכו בלא כח לפני רודף רודף סלא כתיב בנין דאמלאה החרבה וזהו שאמרו בדק רודף רודף סלא נמצא איש: וז"ש ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת עצמו ולא נמצא איש: וז"ש ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים דהא אי מלאה זו חרבה זו והבן כ"ז. וז"ש הכתוב ותשכח אל מחולדך א"ל דייקא וז"ש כביכול תש כח של מעלה תש כח ממש דא איהו דכתיב השיב ימינו אחור הם אלו הגבורות קדושות שבאו מימין מרזא דא"ל שמאלו הגבורו' בורחין כל הדינים דכתיב אל זועם כמ"ש כבר עתה תיש כ"ח א"ל מחולדך: וזהו ותתו נבורך תימן: ולכן כתיב באלהים נעשה חיל והוא יבום צרינו: הרי נת' לך סוד אות ח' בצורתו במנינו בבנינו שרומז למדת ההוד ואף שתמצא לפעמים שרומז אל היסוד היינו כשמונה את הספי' מן החכמה הנק' ראשית אזי היסוד הוא שמיני: ולפעמים מרמז אל הבינה שהיא שמינית ממטה למעלה: ואם תעיין היטיב תמצא שמרמז אל הבינה שבהוד או אל ההוד שבבינה: וכן אל היסוד שבהוד או אל ההוד שביסוד ולכן צריך ליתן לב להבין אמרי בינה ולפקוח עיני שכלו לעיין באיזה מדה מדבר אם בכלל או בפרט בספי' או בפרצוף שלם או בעולם שלם: או בכלל העולמות והחכם עיניו בראשו ודי בזה:

פתח ב' ד"א בו ית' מלת חכמה ומלת חיים ומלת חק

כתיב חק אוכל ישעם: תדע כי מלת חכמה הוא סוד ח"ך ט"ה והוא סוד כח מ"ה. והכוונה כי כבר ביארנו שהפה בעצמו כולל י"ם ונת' שם שהחך רומז אל החכמה. והנה נת' שם שתחלת מציאות האותיות יצאו ממפה שלמעלה סוד נקודת המלכות שהיתה כמוסה באור א"ס כי המל' נק' פה כמ"ש במקומו וע"י הפה יוצאי' ה' מוצאות הכוללים כ"ב אותי' ונת' שם שמתחלה יצאו רק בבחי' נפש שהוא סוד שם ב"ן וגברו הדינין והם הסינים שהיו מעורבים ג"כ עם האורות ולא יכלו לבא לידי תיקון עד שבא בחי' הרוח שהיא סוד אור החכמה רזא דמחשבה המתלבש במלכות ע"י היסוד וע"י נמתקו הדינים ונעשה תיקון בכל העלומות וזה הבחי' היה בכח שם מ"ה כמ"ש שם: ואז נעשו בסוד אלהות נמור כי ירשו החיי"ם סוד כ"ח מ"ה במספר השוה והם החיי"ם הנצחיים שבאו ממקור החיים מרזא דמחשבה: ואז כתיב החכמה תחיה את בעליה. וכתיב כולם בחכמה עשית. וממנו נמשך אל הבינה שע"ה הוא חיי"ם הם למוצא"הם בפה. הכוונה כי בינה נקראת מקוה מים חיים וכתיב ולמקוה המים קרא ימים: כי בינה הוא סוד ים הקדמוני ועליו נאמר והכהו לשבעה נחלים כי ממנו יונקים כל השבעה ומושכים מים אל הים האחרון: והנה נת' שנה"י דאבא מתלבשי' בנה"י דאמא. ונה"י דאימא מתלבשים למטה בז"א. ונת' כבר כי יסוד אבא כ"ז שהוא מלובש ביסוד אימא אזי כל אור היוצא הוא נק' ע"ש אימא ונקרא' חכמת נשים דכתיב חכמות נשים בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה שהבינה סוד עולם העומד על ז' עמודים: ואחר שיוציא יסוד אבא לחוץ הוא מגיע עד הנוק' דז"א ומשם הוא סוד כל הבנין של הנוק הנק' בית דכתיב בחכמה יבנה בית כמ"ש והוא יוצא לבא לז"א דרך החור שבחזה לנוק' דכתיב חכמות בחוץ תרונה והנוק' נת' שנק' פה וזהו חיים הם למוצא"הם בפה והבן: ונחזור אל הביאור שאמרנו כי תחל' יצאו האורות בסוד נפש לבד סוד שם ב"ן ושם הוא שורש שם א"ל אדנ"י כמ"ש כבר: ואת"ב ע"י אור החכמה שהוא סוד הח"ך נתקנו ע"י שם מ"ה ח"ך מ"ה ונמתקו כל הדינים בכח שם מ"ה ששם שורש אל הוי"ה והוא סוד אוכ"ל במספר השוה כמ"ש כבר. וז"ש ח"ך אוכ"ל ימעם והבן:

דרך

דרך ב' בו יתבאר סוד מלת חנוך

כתיב חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה : וכתיב נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם : הנה כתיב אשריך ארץ שמלכך בן חורין אי לך ארץ שמלכך נער : הכוונה בזה שבזמן שהיו ישראל שרויין על אדמתם אז כתיב גדול ה' ומהולל מאוד בעיר אלהינו ומלכא אתחבר במטרוניתא : ואז נקי מלך גדול ונקי בן חורין שיונק מרזא דיובלא ששם סוד החרות : אבל בזמן הגלות שאז מלכא אסתלק לעילא ומטרוניתא אתתרכית ואז היא מתפרנסת מספיחי שביעות כדין עני והוא סוד הצדיק סוד יום שביעי המתלבש במטרוניתן שביצירה שהוא סוד נע"ר שהוא בסוד ש"ך דינים דדוכרא כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל והוא השלישי שאמרו עליו הבעל מפרנס את אשתו ע"י שלי"ש סוד תמ"ר דכתיב צדיק כתמר יפרח וכתיב וכל בשליש עפר הארץ והכן : **והנה** עמי עם דודים לגלות לך הסוד המבואר בזוהר שביום השבת קב"ה ושכינתיה אתפשטו מכל כנויין דאינון לבושין דיליה דכתיב ששתי את כתנתי איככה אלבישנה . הכוונה הוא כי הנה יש עת ויש עת ולא כל העתים שוים ואף שלמה בחכמתו סידר את כ"ת המערכה שהם י"ד עתים לסובבה וי"ד עתים לרעה שהם סוד חידוש הלבנה עד עת מלואה שהם י"ד ימים : ומשם ואילך תלך ותחסר עד י"ד ימים : והנה כתיב בעת רצון עניתיך וכתיב ואענה את השמים והשמים יענו את הארץ שהוא סוד הזווג בעת רצון : אף בזמן הגלות שנעשי' ע"י מעשה הצדיקים וכוונת ויחוד תפלתם כמבואר מתוך דברי האריז"ל . ואז יש עירית לכל העולמות . והוא על דרך זה : שעזלם הבריאה עולה למעלה לעולם האצי' ומלבשת לחסד גבורה תפארת דאצי' ששם מתלבשים נה"י דישראל סבא ותבונה שהם ג"כ סוד בריאה דאצי'. וכזה תבין מה שמבואר כמ"ם מדברי האריז"ל שהבריאה שלמטה מלבשת לבריאה דאצי' ופעמים מבואר שאין מלביש רק ליצי' דאצי' והבן זה : ועולם היצי' מבואר ג"כ שמלביש ליצירה דאצי' ופעמים מבואר שמלביש רק לעשיה דאצי' והוא ג"כ עד"ז כי עולם היצירה עולה ומלביש לנה"י דאצי' ששם מתלבש נה"י דתג"ת דאצי' שהם ג"כ סוד יצירה דאצי' כמ"ש כבר בש"ב : והנה עולם העשיה גם הוא עולה ומלביש למדת המלכות דאצי' שהיא ג"כ סוד עשי' דאצי' וזה נעשה בכל יום ע"י כוונת התפלות והיחודים וזו"ג עם נוקבים ע"י אלו הלבושין שהם סוד הכנויים שלהם : שהרי נת' כבר שלעולם התחתון מקבל רק סוד המלוים של השמות שלמעלה : וכל מלו"י הוא כנו"י : וז"ש שבימי החול הזווג הוא כמ"ש איהו בלבושיה ואיהי בכסותה דלא אתקרב הגייתא . אבל בשבת אתפשט קב"ה ושכינתיה מכל כנוין דאינון לבושין דילי' עמ"י סו"ה ע"כ יעזוב איש אביו ואמו ודבק באשתו והיו לבשר א' : והכוונה כמ"ש כבר כי בימי החול הזווג נעשה למטה במקומם ואז צריך כנפים לכסות מפני הרע עין שלא יסתכלו כמ"ש : והם הלבושים הנ"ל וא"כ עיקר היחוד הוא ע"י משטרון שע"י מזדווג' מלכא ומטרוני' כמ"ש למעלה והבן זה. אבל בשבת אז יש עלי' לזו"ן למעלה מן א"א עד הכתר ולכן אמרינן כתר יתנו לך ה' אלהינו : ושם א"צ כנפיים לכסות ולכן לא מגיע שם שום לבוש והם מתיחדים בקירוב בשר כי שם אין יכולת להזהו רע עין להסתכל שם כי נסמית עיניהם מחמת אור הכתר ולכן כל הדינים בטלים בשבת ואף במנחה שהוא שעתא דדינא אתגלי רעוא דרעוון וכל הדינין בטילין ומבוטלים שבורחים ומתחבאים בנוקבא דתהומא רבא : והנה כשהם עולים עד הכתר דרך קו האמצעי אזי הם כולים גם לאו"א ועמידתם עד הטיבור דא"א שמשם

ולמטה מתחיל עמידת ז"א ביסי החול : ועד שם חוסף הדיקנא דא"א כמ"ש כבר והוא סוד בגדי לבן שמחוייב ללבוש ביום השבת כי שערי דדיקנא דא"א הם לבנים כתלג חיור ושם סוד הזקנה : דכתיב והדרת פני זקן שזה הזקן כולל לאו"א שהם סוד חכמ"ה בינ"ה סוד פנ"י במספר השוה ואז מט"ט מה שהיה מתחלה בסוד הלבוש עתה נעשה בסוד נעל בסו"ה מה יפי פעמיך בנעלים בת נדיב ואמרו בתו של אברהם בשעה שישראל עולה לרגל הוא סוד נער ישראל ואוהביהו. והבן זה : ומה שהי' החלה בסוד נער עתה נעשה בסוד הזקנה : והנה מדת היסוד שע"י נעשה הזיווג בימי החול. והנה נת' כי בשבת שאז הו"א נעשה בסוד הגדלות ומן הנ"ת שלו נעשו חב"ד ומן נה"י חנ"ת וניתוספו לו נה"י חדשים בסוד מוסף שבת : א"כ שמא תאמר שמדת היסוד שעתה נעשה ממנו מדת ח"ת הרי כי ביום השביעי שבת מכל מלאכתו. זה אינו כי אמרנו שכשהם עולים עד הכתר אזי הם כוללים לאו"א ואז הת"ת הוא המכרי"ע בין או"א בסוד הדעת ומזונם ועושה מעין מלאכתו והשתא מבואר הכתוב נער הייתי וגם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם כמ"א כ"א הלחם אשר הוא אוכל . והבן . וזהו חנוך לנער עפ"י דרכו וגם כי יזקין לא יסור ממנה והבן כל זה :

דרך ג' בו יתבאר פ' חנוך לנער בדרך אחר

בדרך אחר יתבארו הפסוקים הנ"ל היפך ביאור הנ"ל והכי ביסי החול. אך הכוונה הוא כי בעתים המיוחדי' לעליו' העולמות בזמן התפלה אזי כבר נת' למעלה והיחוד הנעשה באלו העתים נקי דרך בסו"ה דרך גבר בעלמה כי הוא בסוד הדינים שהם ש"ך במספר נע"ר כמ"ש ולכן צריך לכנסי' לכסות כי שם כתיב דרך נחש עלי צור והבן. אבל כשהעולמות הם למט' ואין יחוד בין האורות כבר נת' שמט"ט שביצי' הוא סוד עין הדעת טוב ורע. והוא סוד משה משה המתהפך ממטה לנחש ומנחש למשה. כי שם סוד איסור והיתר כשר ופסול טמא ושהור ועליו רמזו רז"ל באמרם ההוא עופא דהוה קאים עד קרסולא בימא ורישא ברקיע כי אמרנו שזה הנער הוא השליש העומד במקום יוסף דכתיב והוא נער ויוסף הוא סוד עו"ף במספר השוה. ועליו נאמר כי עוף השמים יוליך את הקול. עוף השמים ודאי ובגין כן יוליך את הקול דכתיב הקול קול יעקב. ונת' כבר כי הוא כולל שלשה עולמות דמיון עמודא דאמצעיתא היינו עולם היצי' שם מקומו וראשו בעולם הבריאה ונה"י שלו יורדים ומתלבשים בעולם עשיה וז"ש ההוא עופא דהוה קאים עד קרסולא בימא היינו כי נה"י שלו מתלבשים בעשיה סוד ים סוף סופא דכל דרגין ורישא ברקיע סוד עולם הבריאה שהוא סוד הרקיע שעל ראשי החיות כמבואר בזוהר. והנה בשביל שהוא יורד ומתלבש בעשיה ששם מדור הקליפות ולכן אמרו עליו שממראה מתניו ולמעלה הוא טוב וממראה מתניו ולמטה מתלבש ברע ולא אמר שהוא רע ח"ו רק מהלבש ברע כמ"ש במקומו : והוא כשהוא למעלה נק' נער ועבד דכתיב נער עבד עברי'. אבל כל מה שהוא עושה ה' מצליח בידו : אבל כשהוא למטה במקומו נק' עבדו זקן ביתו. והכוונה כי כשהוא למטה אז כתיב רגליה יורדות מות כי הוא מתלבש בסוד המות ואז מתרבים עליו השערות ושיפרין דידין ורגלין מתרבין כדמיון גוף המת ואז נק' זקן ביתו . ואף כי יזקין לא יסור ממנה כי שמי בקרבו כתיב ולכן נק' זקן ביתו והבן. ועפ"ז תבין מה שרמז עד הנשר דכתיב עליו תתחדש כנשר נעורייכי ואמרו שהנשר אחת לשבע שנים וחד אמר לע' שנים הוא עולה תחת השמים ומן אור השמש נשרפים הנוצות והשופרים נושלים והוא נתחדש והוא דכתיב ישוב לימי עלומיו. והכוונה כי השערות והשופרים

רומזים

רומזים אל הקליפות הנאחזים בו בהתלבשותו למטה . ומ"ש אחת לז' שנים. הכוונה כי אמרנו שביום השבת אז יש עליה לכל העולמות ואז הוא עולה ז' סדרנות שהם ו"ק של עולם אצי' וכל עולם הבריאה נחשב לספי' אחת נגד ספי' האצי' כמ"ש כבר. והוא אחת לשבע שנים . כי ספי' הוא סוד שנה בספר השוה ו"א א' לע' כי בכלילות עשר הוא שבעים. ואז הוא עולה תחת הת"ת דאצי' הנק' שמים ומאור השמש כי נת' כבר כי בהכנס שבת אז יורד שלהוביתא דאשא השורף כל הדינין מסאבין כמ"ש בדברי האריז"ל בסוד מים חמין בע"ש וז"ש שמאור השמש נשרפים הנוצות והטופרין נופלים ואז ישיב לימי עלומיו ומתחדש כנשר נעורייכי ונק' נער וז"ש נער הייתי וגם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב כי אף שהוא למטה ויורד ז' מדרגות למטה בסו"ה שבע יפול צדיק וקם כי תמיד שמי בקרבו כתיב. וזהו הנוך לנער ע"פ דרכו וגם כי יזקין לא יסור ממנה כי אף ששבע יפול צדיק וקם. אבל רשע באחת יפול. הכוונה כי הקליפה רוצה ג"כ לעלות למעלה אבל אין לה יכולת לעלות כלל בעולם אצי' כי שם כתיב אתך לא יגורך רע ואינה עילה אלא מרגה א' וכשהוא שלהוביתא יורד מיד הוא באחת יפול ויורדים לנוקבא דתהומא רבא והוא דכתיב רחצתי את רגלי איככה אטנפם . והוא מבן :

דרך ד' בו יתבאר מלת השה

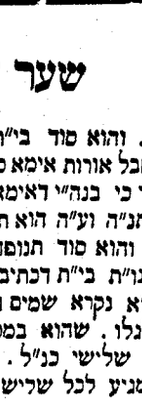
כתיב מלא חטים יסגיעך . ויסמך דקרא השם גבולך שלום כו' : הנה לעמו ז' מיכיס כשהשה לרן יסרעלו ותחלי שהשה הוא לרן חטים ושה כלולים ה' מיני דגן . והוא עיקר מלכל חלש וחיותו . ועכ"ז מיכו כלכל מלא לחם עחיכה ושיכול : ולהשיבך יחת לודיעך תחלה ע"ם מקום שחיטה בלוחר בשקום שמקיימין שכי חיטי והוא שקוף בליעת הגרון . ולריך לידע מה לחיכן חרי חיטי ותחלר לך : הנה כתבלר כבר שבחרין לחפין הבשיכה שבו לא כתיבשבה בריסת דילים רק ילדם בגרון שלו . ולכן כמו שבריסת דילים בעשו ז' תקוכין מכח החכמה שבו כן בלוחר יש ג"כ כבגדו ז' לחיבים . ומן הגרון יולאים ז' קולות סוד ז' הבליס כמבוחר בזוהר . וכתבלר שם שחחלת שחיקון של ז"ס בשו. והזווג בעשה בגרון כמ"ם לפביכו וכיה ע"י חו"ב בשו. והזווג בעשה בגרון לחו"ח שחיזשם בגרון בסוד קבה כחמה כמשך הזווג ולחו"ח מן הגרון ס' מולאות הפה שהם כ"ב חותיות הרי כ"ב הוא סוד חע"ה בשקפר הפה הסום. וכולל ס' מיכי דגן שהם סוד ס' מולאות הפה ולפי שיש ג' מיכי חותיות סוד לחוון רבדין ולחוון זעיכן שהם סוד ה"ח ה"ג לכן הס ג' חיטי וקוף בליעת הגרון שהם מקום המילר שחשם מחחילין לחיזת חו"ח בסוד הכחוב מן המילר קלחתי י"ה שם בעשה זה שהחשם של ג' חיטי ושם מחחיל הלוחר ויחבלר זה בחריכות בחקומו : והכה לחמרו מין חבואה חלש בשון . כי הכה הז' הבליס היולאים מן הגרון ושם בעשו ז' קולות ויעקב שכולל כולם בשמו שהוא סוד קול יעקב שכולל ז' שחות . אך שמחחלה ילא עם נשם בכפיפה לחחת והוא סוד השון בחבואה כי השון"ן הוא כנגד הקו"ל עד שבא החיקון מכח שם מ"ה

סוד הרוח כמ"ם כנר לז כתיב כי שם כמון שמר מדשכו רוח . ולחר שכפיל השון הוא עיקר התיקון ובא לכלל מעשר כמ"ם בחקומו . והוא סוד הבה כי לותיות ע"ה רומזים לחקדי דוד שכלחכים והח' הרוחז של השון כדבק בחבואה . והסוד הוא כי לחמו היכי דמי לחלחר בעוד שהרוח בפים . והכוונה כי הכה בעת הזווג הרוח מחחלה בפה ופוד הרוח הוא השור הרוחכי שבא שלמעלה והוא כלול מד' רוחות דכתיב מלרבע רוחות בלי הרוח שהוא כלול מד' יסודות דשם בר בר נחבא' כי עמידת הנוקבא מחחלת יורד מהחוח סוד החכמה דרך המיעט סוד הדעת שלי הפה סוד המלכות והוא סוד הרו"ק בחספר הסום . ומזה השור שהוא סוד עפה חסד ממנו מחלייר הלורה ברוחכיות וים בכל עפה חותרות שליכו לחוי לבוח לידי ליור והוא סוד השון: והכה השותרות הוא סוד מים עכורים שיולחים קודש לידה בסוד קדימת קליפה לפני כמ"ם כבר : והכה זה הטיפה קודש שהבא בסוד הפה השותרות יולחים ג"כ דרך החוטם ומחחלה לריכים ביסול כמ"ם . ועיקר התיקון והביסול הוא בא ע"י ם"פ ליכותות כמ"ם . והבן כ"ז היטב : והשחא מבואר הכחוב הסם גבולך שלום שהם סוד ם"פ ליכותות הרמוזים בחלת שלו"ם עם השותיות שלא חטים יסגיעך שהוא חחוך ומבורר מן השון שבו . והבן זה :

פתח ג' דרך א בו יתבאר סוד החודש וסוד חלה והברון והיל

כתיב החודש הזה לכם . לבאר לך סוד החודש שהוא כ"ט יום וחידושה ומיעוטה וס"בנו א"ב תשצ"ג אבאר לך תחלה הפסוק ושמתי כח כד שמשותיך וגם ביאור הם' וישראל עושה היל . ובזה תבין איך הלבנה אין לה אור מעצמותה רק שמקבלת אור מהשמש ולכן בעת המולד שאז היא בתכלית הקירוב אל השמש תחת השמש ממש ולכן אינה מאירה רק נקודה א' בלבד וכ"ז שמתרחקת מן השמש הוא נגדלת ומאורה יותר ובשעת הנגוד שאז היא עומדת נגד השמש היא בתכלית השלימות ומאירה כולה שמקבלת אור השמש בשלימו' והסיד הוא כמ"ש כבר כי כבר נתבא' כי עמידת הנוקבא מתחלת מן ב' שלישי ת"ת של ז"א ולמטה ושם מקבלת אורות אבא ואימא דרך החור שבאחורי ז"א נגד החזה ששם מתחלת עמידתה . ונתבאר כבר כי נה"י דאו"א נכנסים בנ' קוים של ז"א . ונתבאר כבר כי אורות דאבא כשהם מכוסים באורות אימא אינם יוצאים לחוץ של ז"א א"כ אורות נ"ה דאבא אינם יוצאים לחוץ ז"א רק אורות נ"ה דאי' כמ"ש כבר רק אור יסוד אבא באשר שהוא יוצא לחוץ מיסוד אימא : והנה חסד דאבא שיוצא מיסוד אבא והוא בת"ת של ז"א ששם מסתיים יסוד אימא בשליש עליון שלו כמ"ש כבר וזה החסד מתחלק לג' שלישים וכל שליש נק' אור א' הרי ג"פ אור הוא סוד כת"ר א' במספר השוה : והנה כתיב בחכמה יבנה בית. הכוונה כי אורות החכמה כ"ז שהם מכוסים באורות אימא אין יוצאים לחוץ א"כ הנוקבא שהיא מקבלת האור רק ע"י הז"א היינו מה שיוצא לחוץ ז"א אינו מקבלת רק ב' שלישי חסד של אבא שהם מנולים שהרי שליש א' הוא מכוסה ביסוד אימא א"כ היא מקבלת ב' סעמים אור : ונתבאר כבר כי ב' אלפי"ן של ב"ם או"ר לוקחת לאה ע"י העקבים שנכנסים בכתר רחל

א"כ נשאר לנוקבא דז"א ב"ם ו"ר . והוא סוד בי"ת במספר השוה . חרי כי בחכמה יבנה בית אבל אורות אימא כבר נתבאר שיוצאים כולם לחוץ . ונתבאר כבר כי בנה"י דאימא שם יש ג' מלואי אה"ה שעולים במספר תנ"ה וע"ה הוא תנ"ו וכולם באים אל הנוקבא הנק' פה כמ"ש והוא סוד תנופה כמבואר בזוהר : ולכן מדת המלכות נקרא' נו"ת בי"ת דכתיב ונות בית התקן שלל : כי נודע שת"ת של ז"א נקרא שמים והוא כולל ש"ס מעלות שהשמש סובב בגלגלו . שהוא במספר ש"לל והיא מחלקת אותו שמקבלת רק ב' שלישי כנ"ל . והנה חסד הוא ע"ב וכשתחלק לג' שלישים מגיע לכל שליש כ"ד והיא מקבלת ב' שלישים הרי מבואר לך ושמתי כ"ד כ"ד שמשותיך וזה ג"כ וישראל עושה חיל כי כבר נתבאר שמה שאנו אומרים שנה"י דאו"א נכנסים בו"א הם סוד יש"ם ותבונה שנקראו ג"כ או"א כמ"ש והאורות שיצאו מאבא שהוא ישראל הוא כ"ד כ"ד שהוא במספר ח"ל הרי וישראל עושה חיל . והנה כ"ז שאור החכמה היה שופע למטה היה בנין הבית בשלימו וכיון שחטאו ונפחם אור החכמה ונפסק זה האור אז נחרב הבית שהם סוד ב"ם אור כמבואר בזוהר . ולכן אמרו מיום שחרב הבית אפור לאדם למלא שחוק פיהו כי ב"ם אור הוא במספר שחו"ק . ולעתיד כתיב אז ימלא שחוק פינו: ותדע כי מזה האורות הם מקבלים לצורך כלי הכתר של ז"ונ . ואור הכתר נעשה מהארת הצלם והם מנה"י החדשים של תבונה בסוד הלמ"ד של צל"ם כמבואר בדברי האר"י ז"ל : ואצייר לך צורת הלמ"ד והבן איך זו"נ משתמשים שניהם בכתר אחד שהוא חצי ת"ת של תבונה שנעשה כתר לשניהם וזה הכתר א"א כ"א כשעומדים זו"ן אב"א ולא אב"ם כמו שתראה בצורה שלפניך. וצורת הלמ"ד הוא "כזה . והנה כבר נתבאר שכשזו"ן הם אב"א אין היחוד שלם רק כשהם פנים בפני' דכתיב אעש' לו עזר כנגדו. וז"ם שאמרה הלבנה אי אפש' לשני מלכי' שישתמשו בכתר אחד והבן זה . והשיב לה הקב"ה לכי ומעטי את עצמך . ואמרה וכי בשביל שאמרתי דבר הגון כו' אמר

לה א"כ תהי מאיר ביום ובלילה וכו' : הנה להבינך תשובת הקב"ה אבאר לך תחלה קושיא עצומה מה ש לא הרגישו בזה כל הראשונים . והוא שהרי נתבאר כבר שזו"ן יצאו בסוד ד"ו פרצופים היינו שהז"א יצא רק בבחי' ו' נקודות ונחסרו לו ד"ם שהם כח"ב וגם מלכות רק שהיה לו חג"ת נה"י והנוקבא יצאה רק בבחי' נקוד' אחד רק שהיתה בבחי' נקודת יו"ד והיא בחי' המלכו' שבה לבד והיתה חסרה ט' ספירות שלמעלה רק שזו הנקודה היתה מתחלה בגדולה מ' כי נקודת יו"ד היא עשר ולכן נעשה ממנה פרצוף שלם. רק קצרה קומה והיינו שעמדה מאחורי הז"א נגד ד' ספירות תנה"י שלו כמ"ש למעלה ולכן נקרא ד' והז"א נשאר בבחי' ו' נקודות הרי ד"ו פרצופים : והנה הנ"ר שהם כח"ב של ז"א כבר נתבאר שנתגדלו ונשלמו ע"י נה"י דאימא כמ"ש כבר . א"כ נשאר לנו לשאול ולחקור מהיכן נשלם לו בחי' המל' שהרי לא יושלם פרצוף אדם אם לא שיכלל כל העשר ובלא מל' לא יושלם תואר פרצוף אדם . ואף שנם בדברי האר"י ז"ל מבואר שהרגיש בזה הקושיא.

ותירץ שם' אורותיה שנסתלקו ממנה עלו לתוך הז"א וממנו הושלמו ט' מלכיות לט' ספירות שלו . אך לא יצא ידי חובות ביאור עיקר הקושיא שעיקר ספי' המלכות שלו והיא גם היא תהיה ג"כ כללות מ' כמו שאר הס' ספירות מהיכן הי' מציאותה. ולכן הס אזניך ושמע אמרתי . שהרי אם נחקור לידע הלא הצור תמים פעלו וכל דרכיו משפט א"כ אם טענה כהוגן מה טעם לעשה כי גם ענוש לצדיק לא טוב . ואם שאלה שלא כהוגן מה טעם לפיוסה : אלא הוא הדבר שביארנו שאמת ראש דברה אמת ושאלה כהוגן שאם היו נשארים בבחי' זו שהם בבחי' ד"ו פרצופים כמ"ש לעיל ואז ישתמשו שניהם בכתר אחד כמ"ש לעיל א"א להיות הזווג שלם . ובקשתה היה להביאה אל האדם פנים בפנים ולהיותה עומדת עזר כנגדו והיה שוה אליו בכל קומתו . ואף כי תחסר מקבלת כתר שלה שזה א"א שאם תעמוד סב"ם לא תשמש אור הת"ת דתבונה שמזה נעשה כתר לשניהם כמ"ש לעיל בתמונת אות למ"ד של צלם . עכ"ז רוצה אשה בק"ב וכו' ויש בזה סוד גדול ויתבאר במקום אחר ברמז כי כאן הקיצור יפה . והשיב לה הקב"ה לכי ומעטי כו' . הכוונה שזה א"א להיות אם לא שתתמעט תחלה ואז אפשר להיותה פנים בפנים. ומזה המיעוט עצמה תהיה מאיר גם ביום ובלילה . כמ"ש הכל לפנינו. והוא כי כבר נתב' שהוכרח להיו' זכר ונקב' כל א' כלול משניהם היינו שבזכר מוכרח להיות ג"כ צד נקבו' והוא סוד העשר' שהוא סוד המלכות וכן באשה יש בה צד זכרות כמ"ש כבר ומי שאין לו זה הבחי' אזי א"א להם לפרות ולרבות . וא"כ כאן שהיה הז"א נחסר בחי' המל' א"כ א"א למלאות שאלתה שכוונתה היתה להרבות הדמות והצלם . ולכן הוכרח היה למעט אותה היינו שש' אורות שלה יתעלו בז"א ומזה ישלמו המלכיות של ט' ספירות שלו . והיא עצמה שהיא עיקר נקודת המלכות שבה נדבקה ביסוד ז"א ונכללת עמו ומזה נעשה לו עיקר המלכות ונשלם בכל עשר ספי' ונעשה בדיוקנא קדישא דאדם כמ"ש בזוהר. והנה כשהיא נדבקת ביסוד ז"א אזי נכללת בו ואז הוא נכסית . והנה אמרו בזוהר בתר דינקא להו אתעברת מנייהו . וביארנו כבר כי לצורך הגדלות והמוחין דגדלות צריך עיבור שני ואחר הלידה הוא סוד המולד האמיתי ואז נפרדת מן הז"א שהוא סוד שמש ומקבלת מעט הארה מיסוד שלו ולכן היא מאירה מעט אך היא ברזא דאות ר' שהיא חצי עגול קטן . והנה אף שנפרדה מן היסוד של ז"א עכ"ז השורש שלה נשאר מושרש ביסוד ז"א ועי"ז הוא מושלם בעשר ספי' וכן כל הספי' שלו . ואף שאח"כ חוזרים האורות של המלכות אל המלכות כמ"ש לפנינו עכ"ז השורש נשאר מושרש גם בז"א וז"ם אנכי שלומי אמוני ישראל אני הוא ששלמתי למספר שבעים למספר בניי שהרי הז"א שהוא סוד ישראל כמ"ש היה רק ו"ק והמל' השלימה לי' ובכלילות עשר שהשלים' לכל ספי' שלו נעשים שבעים ואמרו שזו היתה סרח בת אשר . סר"ח היא אותיות חר"ס סוד המלכות שהיא נקרא' לפעמי' חר"ם כמ"ש במקומו אש"ר הוא רא"ש כמבואר בזוהר בסלת בראשית שהוא בת ראשי והבן . ונחזור אל הביאור כי אחר שנפרדה מן הז"א והוא עת המולד שמקבלת אור מהיסוד והוא סוד יום ראש חודש . וגם הת"ת שהוא סוד השמש כמ"ש מאיר בה מרחוק . וכיון שמקבלת מהת"ת מוכרח הוא שתקבל איזה הארה גם מח"ג וזהו סוד הקרניים של הלבנה דכתיב וקרניים מידו לו ושם חביון עוזו והוא סוד ובראשי חרשיכ' כמבואר בזוהר והבן זה : והנה אמר הכתוב וחברון ז' שנים נבנתה והסוד הוא כי שנים יתבאר בפי' ס' החכם שהוא לשון פעמים כמו ועל השנות החלום . והכוונה כי ביום א' שהוא ר"ח היא מקבלת מן היסוד ואח"כ מקבלת ה"ג של אימא ע"י ה"ג

ה"ג של ז"א שהוא מן חסד עד הוד שהרי אימא עד הוד אתפשט' כמבואר בזוהר וכל סם' נחשב ליום א' הרי ששה ימים עם יום ר"ת ואז צריך לקדש החדש. הכוונה להמשיך לה החסדים מיסוד אבא שיוצא מחוץ ליסוד אימא שע"י נעשו לה חב"ד כמ"ש כמ"ם ואבא הוא סוד קודש כמ"ש כבר . ויסוד אבא נחשב ג"כ ליום א' ואז היא מזדווגת עם הת"ת דכתיב אמנה אחותי בת אבי אך לא בת אמי ותהי לי לאשה ואז נק' חברון כי שבע שנים נבנתה והבן כ"ז . וז"ם שבנה שלמה את הבית לא פחות ולא יותר . והנה כתיב ויעש שלמה חג הסוכת י"ד יום . דכתיב שבעה ימים וז' ימי' י"ד יום ראה והבן שאמר שבעה ושבעה י"ד יום ולא אמר סתם י"ד יום וכי לא ידעינן כי שבעה ושבעה הוא י"ד. אלא הסוד הוא כמ"ש שבעה ושבעה מנצפו"ת אצל המנורה שהם סוד ז' נרות וז' קנים לפי שהם כפולות שבאים מסוד מנצפ"ך שהם כפולות כמ"ש כבר . והוא סוד בנין ביתו של שלמה י"ד שנים . וכתיב וישב שלמה על כסא ה' והבן . ולכן היא מתגדלת י"ד ימים שאז סיהרא באשלמותא . וכנגדם אמר שלמה י"ד עתים לטובה. ועוד י"ד ימים בסיעושה כי כמו שתעלה כן תרד וזה חוזר חלילה כאמור המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית . והנה י"ד יום שהם י"ד עתים לטובה וכנגדם י"ד יום שהם י"ד עתים לרעה הם שני קצוות המנגדים זה לזה ולא יתחבר קצה אל קצה עד שיהיה דבר המכריע באמצע שע"י הם מתחברים והם סוד שני כתובים המכחישים זה את זה עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם: והוא יום ט"ו בחודש שעולה לכאן ולכאן ולכן ימי החודש הוא כ"ט יום . ואח"כ תוזרות לעלות למעלה דכתיב ותמלא כד"ה שאחר שיתמלא כ"ט יום כמנין כד"ה אז ותעל והנה חסימן של א"ב תשצ"ג. הכוונה כי בסוף כ"ט יום שאז היא בתכלית הירידה בסוד נקודה א' ונק' ים סוף סופא דכל דרגין ואז היא מחכסית בעולם הכסא כמ"ש כבר דכתיב בכסא ליום חגינו . ושם הוא סוד י"ב בקר והים עליהם . הרי לך הסימן א' י"ב . ולפי שאז היא בסוד הדינים ששם מתפשטים ש"ך דינים דכתורא שהם סוד ל"ב אלהים כ"א כלול מעשר הרי ש"ך. ולפי שהכתרים הם ממותקים והם י"י שהם ק' לא נחשבו בכלל הדינים ונשאר ר"ך . ופי"ר דינין דנוקבא שהם סוד מנצפ"ך ועם ה' אותיות הוא סור פרה אדומה . ועוד רמ"ח נצוצות שהם סוד מרחפת מת רמ"ח שמהם ינוקים הדינים הקשים סך כולם תשצ"ג וכתיב שחה לעפר נפשנו קומה עזרתה לנ"ו שאחר גמר הירידה מתחלת לעלות והוא סוד זמן המולד: והנה בזה יש רמזים רבים אך לקצר באנו :

דרך ב' בו יתבאר מלת חטאת וחסרון

כתיב חטאת היא. ומתרגמינן חטיכתא. ומכוונת כמ"ש וחטאת עמך סליחתו למען חקרון. ומ"ם עמך סוד ע"ם קו"ם עת למצוא יכלונו החלד בלדם לרע לו . וכנ"ל וחטאת עמך ולמי . ומכוונת כי מלת חטאת רומז לכ"ף דכתי' לפתח חטאת רובץ: והכה בקנרת דקדומתה גרע תחתון ומוסיף קדומייתו בסוד אכי עמר ונקערת דמסתלקת מוסיף לחתון וגרע קדומייתו בסוד עמתי עמרת ומבן זה ת'ציב. והייתי דלמדי לחכמי כל המיסיף גורע ע"ד עמתי עמרה וכלן למרמ"ז מעט הציחור :

כתיב מעוות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות : להגיד כי"ז לחתר לך תחלה סוד הפ' ים לחד ולחן אכי גם בן ולחם לחן לו. ומוח כי מדע כי הסכימו על זה כל בעלי חכמי מחקר שמספר חטעם הוא מספר חסלם וחס ע' לחדיס ולא לריך למספר יותר כי מוכן חלילה : ולחחד לחת מיבח חסלם חסלם חתעתם מוכרח היה להיות עשרים. וחצ' עשריס וכן עד ע' חטעים . ולחז יחזור הת' להיות עלה עד ע' מלות . ולחז יחזור הת' לחלף דכתי' חיכה ירדף ל' חלף . והוא יסוד מוסד על פי לומיות קדושת סל תוכחיכו הקדושה כי מן ל' עד ע' הס לחדיס ולחכ"ם יו"ר הוא דעיון ל' ומוכן לעשר והס ע' עשיריות עד ל': ולחכ"ם ק' ג"כ דעיון ל' ומוכן לעלה עד ע' מלות כ

הסער חום ל' סהקב"ס נק' ל' ולא כל' המנוי ר"ל כי ל' המנוי הוא לם תהיה לזה דבר ותאמר ל' שכי קליפי כו' הרי הפכי דומה לא' וגם הקליפי וכן כולם : רק סהתחלת למנות בא' דרך משל לם המנה כמה קלעי' לו דיכרי' ותאמר ל' שכי וקליפי הרי שכי וקליפי דומה לרחמן : אבל הקב"ס הוא ל' ואין דומה לו : ז"ס ל' ואין שכי להמשיל לו . ופ"ת והלא מליכו גם בשמותיו יש שם ל' שאין דומה לכל השמות והוא שם ג"ן שהוא ליכו דומה לכל השמות שכולם מ"ג קודם למ"ק ושם ג"ן כשהנה מכולם ואין שכי לו ג"כ להמשיל לו. ולכן תאמר להחזירם. והכונה שהרגיש שכשהנה קדרם כדי שהחמנר על הפאר להשוות אליהם בשפר להעיד על תמיהת יחיד הקדמון והנן זה ובזה נבא גם לביאור שכתוב יש ל' ואין שכי והוא היחוד הקדמון שאין שכי להמשיל לו. וכי תאמר הרי גם ג"ן הוא ל' ואין שכי . ותאמר ואמר גם ל"ת אין לו ר"ל הטעם שכשהנה קדרו משום שאין לו ל"ת קוד שפר ע' ולכן כשהנה להשוותם כולם לעומה קוד לוח ע' הרומה לעוב כמ"ס לקמן. וכחזור על הביאור כי שפר ע' הוא שפר הפאר . ושפר עשר הוא שפר הרבוי ו"ל נוהג המספר שאינו יכול להתרבות ולכן פערת דקדושת כשר בחרנו שכהנקו בדיוקנא קדיפת דאדם שהוא שפר קפיר כ"א כלול מי' ו' מיו"ד עד אין קץ. והוא סו"ם עץ פרי עושה פרי ולדיק כתאר יפרח כאדר בלבנון יפגה ופרי מעלליהם יאכלו והנן זה. אבל ק"ל תאמר עלי' על אחר שתפרש ולא עניד פירין לפי שקודו עשרה עשרה יריעות עזים כמנותר בזאה

סחה ומחמת רבוי תורות בולעים לחון והוא סוד הדדים שבחה וגו' כבר בא בסוד הדינין כמ"ש שמן דם נעשה חלב לפי שזה החלב בא מן דם הווידין שמתקבלים בתוך הקבה . וסוד הווי"ין הוא סוד ד"ן הגבורה בתפיסת הקבה. והוא שם חלבים סוד לור חוזר שהוא עולם מן הרחם אל הדדים בסו"ה ברכות שדים ורחם והוא בשעולי למעלה מתחלקים ח"ל בדד ימין ומ"י בדד שמאל סוד חלדד ומידד כמ"ש בכר : ונשאר לות ה' לשבר ממנו הוא סוד החלב כי הוא ה' יש לה שבעה מלואים שמימנם ה"י. והוא ה' בשמה בכר נת' שים לה ב' ליורים שמימנם דו"די ומספרם כ"ד סוד כ"ד קיסוטי כלה ועם ה"י הוא סוד חל"ב בתפיסת הקבה. ומן סוד היניקה הם מתגדלים בכל קומתן לך לף לחד שים לבשם סוד הרחמ רחם מבח היניקה כמ"ש בסו"ה ממחל בדרך ישחה על כן יריש רחם ע"כ שם בסוד מוחין דקטנות ולעולך מוחין דגדלות לריך שיבור שני וחולדה : וז"ש בתר דינקא לחו לישתברח מנייהו . והו מקבלין לחורות של הו"ח עילאין שהם סוד קודם והו נשאר סוד הקידושין כמ"ש במקומו והו הת"ת של לומת עילאה היא מעוברת לז"ת בסו"ה בשעורה שעוברה לו לחו ביום חשוחו וביום שמחת לבו והוא סוד החופה לפי שכ"ז שהם שם בסוד הביבור הם נרמזים במלת ה' כי לו הם ממש בשר לחד כמ"ש בשבר הב' ומקבלים מן שם חלבים כנ"ל הרי חלבי"ם לחי"ד הוא סוד חופ"ה במספר הסוה . וזו"ן הם סוד הוי"ה חדכ"י כנודע שהם הלחויו' הוא סוד חופ"ה במספר הסוה והח"כ לחר הלידה בשהוא יולד מן הלומת הוא מקבל מן ג' מילוחי לחיה שבסו"י דלומת שהם סוד המוחין כמ"ש ועם ג' שמות הם במספר חת"ן. ולינו מתייחד עם כלתו עד שמקבל גם מן ג' חלבי"ם שבגרון ח"ל כי ג' חלבים הוא סוד גרו"ן במספר הסוה . כי נת' בשר כי הגרון של ח"ל נשאר בחר לחו"ל בסוד קנה חכמה קנה בינה ובכ"ל כי קנים הרי ב"פ קנ"ה הוא י"ם בסו"ה להמיל חוכני י"ם והח"כ חחלה להמיל חוכני י"ם והח"כ חולרותיהם לחלה והבן זה : כי סוד חולר רומז על הסוקבת כמ"ש ויבן הת הצלע מלמד שבנאה כחולר כמ"ש בכר : ושם ב"פ י"ם הוא כח"ר : ושם בחבת הוא סוד י"ם ובלי' סוד ש"י שהוא סוד חור יבר והור חוזר כמ"ש בשבר הרחמן : ועתה נבא לביאור הכתוב והוא כתה"ן יולד מחופת"ו שאחר ביולת מחופתו שהוא סוד שיבור שני דגדלות לז מקבל ג' מלואי לחיה שהוא סוד חת"ן . וב"ש הוא ב"פ י"ם שהוא מקבל מן הגרון דל"ח שהם ג' חלבים וז"ש יב"ם כגבור ולו לרון חורת. סוד חורת לדיקים כחור נוגה והבן כ"ז :

דרך ג' בו יתבאר סוד הלק וסוד חבל וסוד חמץ

כתיב כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו : לחובי לחי וריבי כלן לודיעך כמה דבריה שהוא יסוד לעבודת הש"י הנה לחרו על פסוק ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. ולחרו מכלן דבחתערותה דלחתה לחטר עובדה לעילה. והטעוים נפשים ש"י משפה החחחוים וכך החחחוים נפשים מן הטעוים ו"ש החחחוים לורך גבוה הם : והנה חשכילך ולוכך דרך החיים . וכמה עיקריה גדולים. וע"ז חבין למה הקב"ה מדקדק עם הלדיקים יותר מן הרשעים. ותבין מה שלמרו כל הגדול מחביהו ילרו גדול ממנו : ותבין זה מש"ה כי לחה חשלם לחים כמעשהו ולמרו כי הלדיקים ע"י משפיעים גורמים יהוד ויווג בחורות עליונים ולו הפשע לור מתרבה בכל הטולמות וממנו בח גם לחחחוים וכולם בשמחה ושלום והשקט כי זה סוד שלום בית דכתיב ועשה לי שלום שלום יעשה לי : וזה הכחוב יש סוד גדול בסוד שלמרו חלמידי חכמים מרביים שלום בטולם דכתיב וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך ולמרו אל תקרא בניך אלא בונך אם תזכה תבין : וע"ז למרו הלדיקי' מקיימין לת הטולם שבברא בטברת מלמרו: לאבל לא כן הרשעים שהם מחבדין לת הטולם כי במעשיהם הרעים הם גורמים פירוד בין לורות עליונים דכתיב ומרגן מפריד חלוף וכתיב והוא בין לחיים יפריח ולו שהשפה מסחלקת וקנלה ושנלה גובר בטולם והשפע נמנע מן העליונים רק מה שהוא לצורך חיות הטולמות ושם אין שלום אין כלום ולכן לומר הכתיב טובותיכם מנעו הטוב מכם הטוב דייקא שהוא סוד שלום בית והבן זה : והנה לריך לחקור ולתור בחכמה ולידע לוך הוא טוב הרשעים כ"ש נת' שהלדיקים גורמים הזווג ולו הטוב מתרבה ל"ש מה יגרום מטשה הרשע כי כיון שטשה הזווג ע"י הלדיקים הרי מטשה הרשעים בטלין ולמה יטשו : ולם הרשעים גכרו ידם להפריד הרי מטשה הלדיקים בטלים ומה שכר יגיע להם והבן זה . ותבחר לך :

כתיב כי חלקים נשמת חדם חופף כל חדרי בטן :

הנה כבר נת' שהי ספירות תחחוות דלימת שבבלוחי הם סוד ו' שערי בינה הם מחפשטים למטה ומחלבשים בז"ת ועשים נשמה לז"ת ונת' כבר כי בכל עולם ים סוד ה' פרלופים שלמים שהם חריך ח"ת זו"ן : ומשם בחים סוד ה' בחי' נשמה שהם נפש רוח נשמה חיה יחידה שהם ממטה למעלה: נפש מנוק. רוח מח"ת. נשמה מבינה. חיה מחבת. יחידה מחריך: וכן כל פרלוף כולל בעלמו ה' בחי' הכ"ל ג"כ עד"ז מלכות נפש : ת"ת בהכללו ו' קלווח רוח בינה נשמה חכמה חיה יחידה כתר : ושם נעריך זה הבחי' בבינה עלמה הרי כי ה' ספי' תחחוות הם בחי' רוח ונפש שבבינה : והנה נת' כבר כי ה' ס"ת דבינה המחלבשים בסוד נשמה לת"ת הם סוד ס"ג סוד ה' לוחיות מנלפ"ך סוד פ"ר דיוים דנוק' ומנלפ"ך הם לוחיות כפולות והם סוד חסדים שבגבורות וגבורות שבגבורות אך לף החסדים נקלים בשם גבורות כמ"ש כבר כי החסדים נק' גבורות לף עד גבורות דלחבת. וה"ג הכ"ל נרמזים בה' לוחיות של שם חלהים והם סוד בחי' נפש ורוח נעשה

נעשה נשמה לת"ת הנק' חדם כידוע. וז"ש ר' שמוע נפש רוח של חלהים הוא ממש נשמת חדם ואמר חופף כל חדרי בטן. כי הנה נת' שבכל פרלוף יש סוד הרקיע המבדיל בין מים למים והוא סוד הפרסת המפרים בין ליברי הפנימיי' שהם הלב ושאר ליברים והם למעלה מן הפרסת במקום החזה ובין ליברים החילונים שהם למטייס ושארי ליברים שהם למטה מן הפרסת: והנה ליברים הפנים כוללים הכל בלב והחילונים כוללים הכל במעיים : ונת' כבר שהלו ר"ע של לימת שהם בפולות החסדים שבגבורו' לימת הם סוד מים עליונים שהם מתלבשים בת"ת למעלה מן הפרסת : וגבורו' שבגבורות הם למטה סוד מים תחתונים ומחפשטים בכל קומת ז"ת שהוא בעלמו סוד ת"ת הכולל ו"ק בבלילות עשר שהוא שבים וע"ה הוא ס"ת הוא במספר בע"ן כי הת"ת הוא סוד בעין . והלו הגבו' שהם סוד נ"ר חלהים מחפשטים בכל חדרי בטן : והנה נת' כבר כי הי"ו דשבת מלובשים תוך נה"י דלימת . ונת' כבר כי כל לורות דלימת מחקבלים ביסוד שלה ומהם נעשה נשמה לת"ת כמ"ל דכתיב ונשמ' שדי תביטם. וידוע שהם שדי הוא ביסוד וכן לורות חבת מחקבלים ביסוד שלו : ונת' כבר כי כ"ז שיסוד חבת מלובש ביסוד לימת אין לורות חבת יולאים לחוץ והוא בשלים עליון של ת"ת שעד שם מסחיים יסוד לימת כמ"ש כבר והוא למעלה מן הפרס' במקום שהם הם בחי' חסדי' שבגבורו' של לימת כמ"ש לעיל ומשם ולמעה יולאים לורו' חבת והוא מן הפרסת ולמעה שהם הם בחי' גבורות שבגבורות לימת ח"כ הגבורו' שבגבורו' לימת הם יותר ממותקים מן החסדים שבגבורו' כי לורות לחבת הם ממתקים לותם : והנה החסדים שבגבורו' של לימת הם סוד חלהים הדינים לך בחשר שהם בחי' חסדים מחחלת במלוי יודי"ן שהם סוד ברחמי"ם בחסוק הסוה : שמספרו ס' . וסגבו' של לימת שהם למטה מן הפרסת הם ממתקים מן לורות חבת שהוא סוד הוי"ה : לך בחשר שהם בחי' גבורו' הם סוד הוי"ה בחלוף לחוץ שהוא סוד שם מלפ"ן שמספרו ג"כ ס'. הרי ת"ר ומלו החורו' בחים המשמו ליסרחל שהם ת"ר חלף כי נת' כבר כי המוחין דלחו"ת לנוכך מוחין דזו"נ ומשכים מן כ"ע כמ"ש כבר : וכבר נת' שבחר שם סוד החלפי' הרי ס"ם מלות חלף שהם ס' רבוע יסרחל הרי נת' לך לוך יסרחל שהם עמוסים מני בטן ממנ : וכבר נת' שיסוד חו"ת הוא סוד תורה שבכתב כמבואר בדברי האריז"ל שיש בהם ס' רבוע לותיו' ויסרחל שהוא סוד הת"ת כולל לותם כמ"ש לעיל בסוד חופה כל חדרי בטן. ולכן לחרו יסרחל נוטריקון י"ם ש"ישים ר"בוע לותיות ל"חורה ולפי שהבטן הוא כולל הלב ומעייים כמ"ש לעיל לכן כתיב לבי לבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם וכתיב ע"כ המו מעי עליו : והנה זה תבין סוד גדול מ"ש מהם שם מלות חלף רגלי להם. וזה נתחבטו כל חנכי בקרבו ולחה לחרת בשר הון להם. ולזה נתחבטו כל פרלסופים וכי ח"ו משה מקטני לחמה היה הלה הקב"ה מעיד עליו בכל ביתי נלחן הוא וכ"ל מחרן עפ"י דרכו ולה נחה דעתי : והנה נעורר עוד לדקדק בדבריו שלחר שם מלות חלף רגלי מה שפקותא יש בזה שהם רגלי לו רוכבי סוסים : וגם מ"ש לשר לחכי בקרבו כמעט הוא שפת יתר והל"ל בקיצור שם מלות חלף הטה ולחה לחרת כו' ועפ"י דבריה הל"ל יתבחלו דבריו בעוב טעם ודעת עוד סקדמה לחת לשר כבר נת' שים לה ב' ליורים שמימנם דו"די ומספרם כ"ד סוד כ"ד קיסוטי כלה ועם ה"י הוא סוד חל"ב במספר הסוה. ומן סוד היניקה הם מתגדלים בכל קומתן לך לף לחד שים לבשם סוד הרחמ רחם מבח היניקה כמ"ש בסו"ה ממחל בדרך ישחה על כן יריש רחם ע"כ שם בסוד מוחין דקטנות ולעולך מוחין דגדלות לריך שיבור שני וחולדה : וז"ש בתר דינקא לחו לישתברח מנייהו . והו מקבלין לחורות של הו"ח עילאין שהם סוד קודם והו נשאר סוד הקידושין כמ"ש במקומו והו הת"ת של לימת עילאה היא מעוברת לז"ת בסו"ה בשעורה שעוברה לו לחו ביום חשוחו וביום שמחת לבו והוא סוד החופה לפי שכ"ז שהם שם בסוד הביבור הם נרמזים במלת ה' כי לו הם ממש בשר לחד כמ"ש בשבר הב' ומקבלים מן שם חלבים כנ"ל הרי חלבי"ם לחי"ד הוא סוד חופ"ה במספר הסוה . וזו"ן הם סוד הוי"ה חדכ"י כנודע שהם הלחויו' הוא סוד חופ"ה במספר הסוה והח"כ לחר הלידה בשהוא יולד מן הלימת הוא מקבל מן ג' מילוחי לחיה שבסו"י דלימת שהם סוד המוחין כמ"ש ועם ג' שמות הם במספר חת"ן. ולינו מתייחד עם כלתו עד שמקבל גם מן ג' חלבי"ם שבגרון ח"ל כי ג' חלבים הוא סוד גרו"ן במספר הסוה . כי נת' בשר כי הגרון של ח"ל נשאר בחר לחו"ל בסוד קנה חכמה קנה בינה ובכ"ל כי קנים הרי ב"פ קנ"ה הוא י"ם בסו"ה להמיל חוכני י"ם והח"כ חולרותיהם לחלה והבן זה : כי סוד חולר רומז על הסוקבת כמ"ש ויבן חת הצלע מלמד שבנאה כחולר כמ"ש בכר : ושם ב"פ י"ם הוא כח"ר : ושם בחבת הוא סוד י"ם ובלי' סוד ש"י שהוא סוד חור יבר והור חוזר כמ"ש בשבר הרחמן : ועתה נבא לביאור הכתוב והוא כתה"ן יולד מחופת"ו שאחר ביולת מחופתו שהוא סוד שיבור שני דגדלות לז מקבל ג' מלואי לחיה שהוא סוד חת"ן . וב"ש הוא ב"פ י"ם שהוא מקבל מן הגרון דל"ח שהם ג' חלבים וז"ש יב"ם כגבור ולו לרון חורת. סוד חורת לדיקים כחור נוגה והבן כ"ז :

דרך ג' בו יתבאר סוד הלק וסוד חבל וסוד חמץ

כתיב כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו : לחובי לחי וריבי כלן לודיעך כמה דבריה שהוא יסוד לעבודת הש"י הנה לחרו על פסוק ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. ולחרו מכלן דבחתערותה דלחתה לחטר עובדה לעילה. והטעוים נפשים ש"י משפה החחחוים וכך החחחוים נפשים מן הטעוים ו"ש החחחוים לורך גבוה הם : והנה חשכילך ולוכך דרך החיים . וכמה עיקריה גדולים. וע"ז חבין למה הקב"ה מדקדק עם הלדיקים יותר מן הרשעים. ותבין מה שלמרו כל הגדול מחביהו ילרו גדול ממנו : ותבין זה מש"ה כי לחה חשלם לחים כמעשהו ולמרו כי הלדיקים ע"י משפיעים גורמים יהוד ויווג בחורות עליונים ולו הפשע לור מתרבה בכל הטולמות וממנו בח גם לחחחוים וכולם בשמחה ושלום והשקט כי זה סוד שלום בית דכתיב ועשה לי שלום שלום יעשה לי : וזה הכחוב יש סוד גדול בסוד שלמרו חלמידי חכמים מרביים שלום בטולם דכתיב וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך ולמרו אל תקרא בניך אלא בונך אם תזכה תבין : וע"ז למרו הלדיקי' מקיימין לת הטולם שבברא בטברת מלמרו: לאבל לא כן הרשעים שהם מחבדין לת הטולם כי במעשיהם הרעים הם גורמים פירוד בין לורות עליונים דכתיב ומרגן מפריד חלוף וכתיב והוא בין לחיים יפריח ולו שהשפה מסחלקת וקנלה ושנלה גובר בטולם והשפע נמנע מן העליונים רק מה שהוא לצורך חיות הטולמות ושם אין שלום אין כלום ולכן לומר הכתיב טובותיכם מנעו הטוב מכם הטוב דייקא שהוא סוד שלום בית והבן זה : והנה לריך לחקור ולתור בחכמה ולידע לוך הוא טוב הרשעים כ"ש נת' שהלדיקים גורמים הזווג ולו הטוב מתרבה ל"ש מה יגרום מטשה הרשע כי כיון שטשה הזווג ע"י הלדיקים הרי מטשה הרשעים בטלין ולמה יטשו : ושם הרשעים גכרו ידם להפריד הרי מטשה הלדיקים בטלים ומה שכר יגיע להם והבן זה . ותבחר לך :

כתיב כי חלקים נשמת חדם חופף כל חדרי בטן :

הנה כבר נת' שהי ספירות תחחוות דלימת שבבלוחי הם סוד ו' שערי בינה הם מחפשטים למטה ומחלבשים בז"ת ועשים נשמה לז"ת ונת' כבר כי בכל עולם ים סוד ה' פרלופים שלמים שהם לריך ח"ת זו"ן : ומשם בחים סוד ה' בחי' נשמה שהם נפש רוח נשמה חיה יחידה שהם ממטה למעלה: נפש מנוק. רוח מח"ת. נשמה מבינה. חיה מחבת. יחידה מחריך: וכן כל פרלוף כולל בעלמו ה' בחי' הכ"ל ג"כ עד"ז מלכות נפש : ת"ת בהכללו ו' קלווח רוח בינה נשמה חכמה חיה יחידה כתר : ושם נעריך זה הבחי' בבינה עלמה הרי כי ה' ספי' תחחוות הם בחי' רוח ונפש שבבינה : והנה נת' כבר כי ה' ס"ת דבינה המחלבשים בסוד נשמה לת"ת הם סוד ס"ג סוד ה' לוחיות מנלפ"ך סוד פ"ר דיוים דנוק' ומנלפ"ך הם לוחיות כפולות והם סוד חסדים שבגבורות וגבורות שבגבורות אך לף החסדים נקלים בשם גבורות כמ"ש כבר כי החסדים נק' גבורות לף עד גבורות דלחבת. וה"ג הכ"ל נרמזים בה' לוחיות של שם חלהים והם סוד בחי' נפש ורוח נעשה

סם בחיים מכ"ו דחו"ת שכוללים כל פרטוף
ד"ח לכל נפשות עכו"ם בחיים מן מותרות המדחים
לחון ולכן לויס ככללים בדיוקא קדישת דאדם כי כל
לולבים נפשת אדם חופף כל מדרי בעז וסם העמוסים מני
בעז ולא עכו"ם ולכן לחמרו אדם לאחם לאחם קרויס אדם
ואין עכו"ם קרויס אדם : ומכ"ם נפשות היוצדים מן זרן
שסם בחיים מן תורות חו"ת כמ"ל לעולם התחתון סם באדם
התחתון הוא מסגל מ"ע ותורה מרי הוא מוסך עליו חוט
של חסד מלמעלה ממקום שרשו ואת נפשת מאור
העליון ותאיר באור חייים בעוה"ז ובעוה"ב עי"י בחוט
שהוא מדבק בשרשו בזרן שסם סוד תורה ומלוה כמ"ש
ומם סוד עוה"ז ומשם בחוט נמשך ומדבק למעלה בשרשו
ביסוד חו"ת סוד ירחם ותשובה סוד עוה"ב כמ"ש : דכתיב
ושמחו **ה**שמים **ו**תגל **ה**ארץ הרי כי השמים הרומזים
לעוה"ב נתחמים בי"ה סוד חו"ת והארץ הרומז לעוה"ז
נתחם בי"ה סוד זרן ולכן ים לשם חיים בעוה"ז ובעוה"ב
ע"י חוט של חסד הממשך עליו דכתיב יומם יצוה ה' חסדו
ובלילה שירה עמי ואמרו מי שעוסק בתורה ובמלות
בעוה"ז הדומה ללילה חוט של חסד ממשך עליו בעוה"ב
הדומה ליום. ובזה תבין שעם הכרת דכתיב וכרתה הנפש
ההיא שנכרת החוט שהיו מושך עליו מלמעלה ונפסק
ולא נדבק בשרשו הרי הוא נכרת בעוה"ז ובעולם הבא
דכתיב הכרת תכרת עונה בם ואמרו הכרת בעולם הזה
תכרת בעוה"ב : וז"ש כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו
כי נחבאר כי סוד הוי"ה הוא סוד חד"ש כמ"ש כמ"פ
וע"י הוא חבל נחלתו שהוא שקבר בעבודות התלבה
למעלה בשרשו ולכן ים כח ביד ישרחל להניע כל הנלגלים
וכל העולמות ע"י התבל הזה כמ"ש ברים שער ב' : ומכ
נחבאר מתוך דברי הזוהר כי הלדיקים המזדווגים עם זוג
נשותיהם הם מוסבי' נפשה חלק חלוה ממעל וכפי שהם
מתקדשים עלמם בעת הזווג וכפי כח כוונתם כך הם
מוסבי' הנפשה מלמעלה. ובאבר תחלה עין זווג התורות
של מעלה כי הנה נחבאר למעלה בזו"נ הם כוללים ס"ר
נפשות ישרחל והעין הוא כי כפי עליית מחשבתו של הלדיק
בעת הזווג עם חשתו כך מוסך הנפשה חל הנוכר מן זה
הזווג וגם הנוכר הם שורש נפשתו מרחם הפרלוף עד
העקביים כן הוא יכול לפעול ע"י מעשיו זווג בתורות
עליונים ואת מזדווגים הלמורות של זו"נ רק הלמורות הנפש
הנשם שורש נפשתו. ועי"י התבל סוד חוט של חסד הנמשך
עליו מן השורש ובשניע התבל למעלה ינוע גם הקלה
שלמעלה. ומי שהוא עובר עבירה הוא מפריד בין החיים
סיינו שנפתח הלור של שורש נפשתו ואין מספיע הח"ת
חל המלכות ע"י לור הזוהר. כי הלדיקים מקיימין חת
העולם סיינו סוד המלכות שנק' עולם שנרמז בי' מלחמות
כמ"ש במקום אחר. כי המלכות היא סוד מחנה העבירי
כי ע"י מעשיהם הם פותחים הלמורת מן הח"ת חל המלכות
כ"א לפי שורש נפשתו. ואת הנפש והעובר מתרכב בכל

דכתיב

דכתיב שממית בידים תחפש והיא בהיכלי מלך הרי שכתוב
מפרש שאין לנפש אחיזה רק בידים הכלולים בהיכלי של
מדת. המלכות והיינו שבשידים שלמעלה חלוים למעה ות
הם יונקים מדחקי חלבעות סיינו מן הזוהמת שתחת
הטופרין כמבואר בזוהר. וז"ש ויצא ישרחל ברפידים ויבא
עמלק. ואמרו שרפו ידם מדברי תורה ואת כתיב ברפיון
ידים יללוף הבית והכן זה. חבל בשידים הם למעלה
נגד הרחש בסוד נפילות כפים אי גם בידים נכללו בקודם
דכתיב שאו ידיכם קודש ואת אין לנפש אחיזה מן בידים.
והיינו בשקול קול יעקב ובידים שבידים הם של יעקב.
ואוא סוד שבתוב והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישרחל
וכאשר יניח ידו וגבר עמלק. הרי כי עיקר אחיזתם בסוד
שיר מרובע שמשם שורש לדי יסודות ומם נח קר
יבש. שמם סוד לח רוח מים עפר ולכן ביטור חמץ בשרפה. נגד יסוד
בדי דרכים נגד יסוד לח ביטור חמץ בשרפה. נגד יסוד
הרוח מפרר ושורה לרוח. נגד יסוד המים זורק ליס.
נגד יסוד העפר חומר לבנין ולכוי כעפרית דחרעה: ומכ
ר"ת של "חס "קר "יבש הם לותיות חנק"י. ומבבלי
הם ד' לותיות הו"ת שהוא שורש לדי יסודו"ת כמ"ל כמבוחר
בזוהר וכבר נת שהוא סוד הת"ת סוד הו"ת שהיא סוד הרוח
ואת כמוך לאבר תדפנו הרוח ומן רוח יולאי כל הני יסודות
כמ"ש כבר. וז"ש חנק"י בי לחמרם נפשי ע"כ לוחיל: ומכ
כבר נתבאר בסוד עפר הינו פועלה שם פעולה רק ע"י
הני יסודות ת"ל בשאר רק חנ"ק ועי"י התורה שהוא סוד
הו"ת יסודות ת"ל כשאר רק חנ"ק ועי"י התורה שהוא סוד
הני יסודות ת"ל כשאר רק חנ"ק ועי"י התורה שהוא סוד
הו"ת יחוד לני יסודות יחו"ת יחוד ו"ה וני יחודים
חו"ת ויחוד הו"ה לדכ"י סוד זו"ן סוד ו"ה וני יחודים
הללו הוא סוד חנ"ק בי במספר השם ומן בי יחודים
הכ"ל יולאים כמותיהם של ישרחל שהוא חנ"ק חלוה ממעל
ואת יש להם שורש למעלה וקשורים בחקות חוט הסני שהוא
סוד חבל נחלתו כמ"ש לעיל. ולכן ישרחל הם למעלה מן
הממזלות מיונקים מן הד' יסודות רוחני' חבל הע"ה הם
סוד חלק רע שמשורש נפחתם מן הרע סוד הולאת זרע
לבטלי שנק' רע דכתיב ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה':
ויש בזה סוד גדול וכבוד ה' הסתר דבר ובעת שיגמור ר"ע
הנעים סוד חנ"ק רע סוד חמ"ן במספר השם את ותבונן
לדיק והבן כ"ז. ולכן הם תחת הממזלות ויבואר שוד במקומו:

אות טית

פתח א' דרך א' בו יתבאר סוד אות טית בצורתו

כתיב טוב היס חסן ומלוה יכלכל דבריו במשפט:
להבין זאת דע לחי כי צורת הות **ט** קבלמוהו
שהוא מורכב מן ב' חותיות שהם י"ז לך שרשם הי כפוף
לחוכה כזה **ט** והוא רומז למדת יסוד שהוא ז' לבנין מן
הביאה כמבואר בזוהר והוא עומד בפני הי' סוד מדת

המלומות. ולהיפך הנעשים כי דוד תפפוכות הממה בניס
לא לחמ"ן הם סוד חיה ומלכות שהם סוד הוי"ה לחד"י
במספר לחמ"ן. והמפש והעופה מסחלק ומנע מלבא בעולם
והוא דכתיב כי עופותיכם מנעו הטוב מכם. כי הלמורות
של שורש נשמתם נסחמים ונפיר לחר כי לחת תחלם לחיים
כמעשהו. וכתיב החיים והמות נתתי לפניכם: ומכ כמו
שלידת הנוף למעה מן המוכחר שבעופה נולד הנולד והמותרו'
יולחים מחחלה שהם הם נדה ומים עכורים שקודם הלידה.
כך יליחת הנשמה למעלה מן חור הקדום הנשמה הקדומה
שהוא עלמו סוד י"ע שבחדם כמבואר בזוהר והמותרות
שהם דיוקן חקיפין שהיו מעורבים ג"כ עם תורות הקדושים
שהרי נתבחר שהנשמות בחי' מחורו' הנ"י דחיית לחבר
לחרו דיוקן מחערין מינה כמ"ש כמ"פ. ויש בהם דיוקן
קדושים וגם מחחלבלים ממנה דיוקן חקיפין למעה לחבר
מהם נשפעים גם הס"ח סוד ק"ך לרופי חלהים לחבר
מהם מחחלבלים גם לחלהים לחרים כמ"ש בבר. והמותרות
יולחים מחלה והוא סוד היהו"ה לחבר הוא מקדים ליו"ע
דכתיב לפתח חטאת רובן: ומכ כפי שורש הנשמה של
הנולר מחיה מקום בך שורש היהו"ה מלוחו מקום ולכן
כל הגדול מחבירו שהשורש נשמתו ממקום גבוה כך יהרו
גדול שהוא ג"כ מלוחו שורש ויהו"ה של גדול בחעלה הוא
גדול מיהו"ה של קטן במעלה. ולכן הקב"ה מדקדק עם
הלדיקים יותר מן הרשעים לפי שהשורש נשמתם הוא ממקום
גבוה ואם הוא עובר עבירה הוא פוגם שורש נשמתו
במקום גבוה. משא"כ הרשעים שהשורש נשמתם מן הטקביים
כמ"ש בעקבי דמשיחא חוקפת יסגל כי הטקביים הם
סמוכים לסוד המות דכתיב הגליה יובדות מות ולכן הרשעים
בחייהם קרויים מתים: ומכ נתבאר לפניך כל הדברים
על מכונם. ועתה לוסיף ה' להוסיף לקח. כתיב משגיח
מן השמים מלין מן החרלים: ומכוונה כי פי' משגח
הלדיקים נפתחים הלמורות שלמעלה כ"א לפי מעשיו כ"א
יסגל הרבה יפתח לנור גדול כמו חלון. ואם מעט יפתח לנור
קטן ואם החרלים והשלוות ובשיהיה מהקלקלין מעשיהם
חזי כתיב סכות בעבן לך מעבור תפלה וסוד תפלה הוא
סוד לוח ה' תחתה כמבואר בזוהר בשם סוד השלון
כמ"ש במקומו ומכשה את האור שלא יעבור תפלה כי
מלת תפלה הוא מלשון למיד פתיל ומכן זה: ואת כתיב כי
הנה החשך יכסה ארץ. ואת מן לוח ה' הרומז לספירת
דקד ומה כיון שנפתח השלון נעשה לוח ת' הרומז להחפשטו'
הס"ח כמ"ש לעיל ומן מלה נעשה חמץ ושניו ביטור חמץ
הוא דכתיב ובשרם הרע מקרבך: וסוד השניו הוא כי בבר
נתבאר שהחפשטות הס"ח הוא סביב הכשה של ד' רגליו
דכתיב רגליה יורדות מות וכתיב עבן ושבך רגליו. ומה
סיד נה"ס סוד שיר מרובע שהוא סוד הע"ה שבחלי'
החפשטו' בבשה כמ"ש. ולא נתבאר שים לנם לחזה
בכל הו"ך לא מן מזרועות. לכוונה מן חג"ת הלגולים
בנה"י שהם סיד בבשר הני המורה ולא בי' גדות כמ"ש

דכתיב

כשהקב"ה רוצה שתחי' יחזרו למוצא הוא מקדים להם בתורת הלוחם ומיימו דווקא לפי שיש לדיק בדור שי הוא מעורר הלדיק לטובה ועי"י הקב"ה חוזן וזותן. וכבר נתבאר שמדת הלדיק נקי טוב דכתיב תמרו לדיק כי טוב: לפי שהוא ב' ממטה למעלה ועולם ע"ו ו' פי מדות עד שתי"ש שהוא ו' במספר הקדמון הוא שתי"ש ולכן נקי טו"ב דכתיב ומש"ן כזרע גד כי סוד המן כבר ביארנו שהוא יורד דרך ח"י חוליות מן המוח וכל הסייפין שחתכנו בהדי דכתיב ואין נסתר מחמתו כמבואר בזוהר. והוא סוד מי יודיין שים בד' מלואי הוי"ה שהוא סוד מ"ן במספר הפוה. ואמרנו שבחים לשי"ם סוד הסחקים ושם סוד ג"ד ממטה למעלה ושם מחבשל הזרע ונעשה סוד ת' זזירא של פיתם ונעשה ג"ר שהוא ט"ו במספר הפוה. והוא נקי לים כמ"ש כבר: והנה טוב לים חוק ומלוה יכלכל דברו במספר והוא מוכן: ולפי שהוא רומז בסיות שתין העולם כדאי שתי הס"ת גוכר שת כתיב ואחר נגש יוסף ורחל ויתחוו כמ"ש תעלה בעידנים סגיד ליה והוא הוא עומד בפנים שלא יסחבל בה הרע עין כמ"ש לעיל בזורת הוא מי ולכן הכי רחמו בפוף סוד לדיק כפוף וז"ש הקב"ה לאוה מי לא תיבדי כך עלמא דהא טובך גניז בגווך וכתיב טבעו בתרן שעריט כמ"ש במקום אחר: הרי נתבאר לך הוא מי בזורתו ושתה נבאר לותו במניינו:

דרך ג' בו יתבאר אות מ' במניינו

כתיב טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף: תדע כי הוא מי במניינו שהוא תשיעי רומז למדת היסוד שהוא מי למדו: והנה אמרנו בבר שמספר מי הוא מספר הפלם לכן נקי מד' היסוד שדי שת לעולמו די כמ"ש בבר בתריבו. ומדת המלי שהיא מד' כי הוא סוד מספר הרבוי כמו שפי' החכם על שת' יעקב שפר' מוציס שהוא בבוי לרבוי: ושם סוד כל החשבונו דכתיב עיניך בריבו בחשבון בשער בת רבים כמ"ש במקומו: והנה תדע כי שם שד"י שביסוד הוא ע"פ ג' דרבים. כי נודע שהיסוד מקבל מן הימין ומן השמאל ומן קו ואלישי שים בהם ג' אמות שהם ח"ל אלהי"ם הוי"ה דכתיב אל אלהים מ' דבר ויקרא אלהים בש"ם בבר ומכ"ח יוצא שם שד"י: והוא כי שם ח"ל במלוי הוא אל"ף למ"ד הוא במספר הקו"ף וכשתמלא אותיו הקו"ף בזה מ"י קו"ף פ"ה ועם ח"ל והכולל הוא במספר שד"י וכשתמלא שם אלהים ביוד"ין הוא מספר ש' ועם אותיו והכולל הוא ג"כ במספר שד"י ואם תמלא שם הוי"ה ביודי"ן הוא שם ע"ב והוא שם ע"ב הויוא מן ג"פ אל ויסע ויבא ויט שים בהם ר"ו אותיו הרי כ"ו ע"ב ר"ו במספר שד"י. והנה בזמן שהוא מקבל מן השמאל הוא מניק עולמו עפ"י הע"ב שהוא סוד אלהי"ם במספר הפוה ואז נקי שד"י. שת' לעולמו די ואין כל חדש תחת השמש שלא יהדש פוס דבר רק מ"ם סתים הוא סיהיה וז"ש תחת השמש וזבן:

על עולם התיקון שהוא סוד הי"ה סוד התורה כמ"ש בבר: ולפי שהתיקון הוא סוד קו היושר כמ"ש בבר התחיל המגיד העולם ע"י שם הוי"ה שהוא מצד המערבת: והתחילו הנסים להתחדש בהסתר ובגלוי ע"י משה שהוא בולל לל צדי שהוא ימין וקו התמצעי. ולכן בהכרחם כתיב לך לך מתרך ואמרו אל"ל הקב"ה כאן לי לחם זוכה לנביס וכו' ולא היה יכולת בידו לצדד המערבת כי עדיין לא הופיע אור התיקון שהוא הוי"ה ולפ כי עלה בלו בשם הוי"ה היינו מסערת דילים שהרי בכל המדות יש בו שם הוי"ה לבל לא כל הויי"ן שוין כמ"ש בבר: לבל עיקר הנסים שהוא מצד המערבת הוא מן קו לתעלה כביוכל מן מזל עליון שוד לתי"ה שהוא הכתר שממנו בחים נסים עלים כמבואר בזוהר ע"פ מה תלעק אלי דבה בעתיק: אלי מלחה והוא סוד שפירש"י ז"ל בכ"מ דכתיב אלי ס' נאמן בשם: והכוונה כי מלת אלי רומז לרחמן ואחרון דכתיב אלי רחמן ואלי אחרון: והוא אחר שיונקת מדת המלכות שנקי אלי"ו מן הכתר שנקי אין שמתפשך אל"י ע"י קו לתעלה סוד הוי"ה מדת אמ"ת שרומז לרחם תוך סוף כ"ש בבר ואז הוא נאמן בשם כי הוא מצד כל המערבות: והשם ניעקב לף שאמרנו שהוא סוד קו לתעלה ע"י כ"ז שלא התיקון לל עלה מדתו למעלה ונתדבק רק בין הבריאם ליאחז בסוד עץ הבות שנתקשרו שלשתם יחד למעה תחת הרחם דכתיב ויאחזו ישראל על רחם המעה כמבואר בזוהר שנתדבק רק במדתו בין הבריאם ויאחז שהוא סוד על רחם המעה: ולף שנקי ישראל הוא על שם עתיד כמ"ש ולהם שמות בני ישראל הבתים מלרימה את יעקב ואמרו שנקי ישראל על שם שגאולה. לבל בזמן שהבתים מלרימה את יעקב דכתיב ויבם יעקב ישראל ופרח ישראל וז"ש ואחרי לל הבריאם כלו לי לחם זוכה ושמי ס' לף נודעתי להם ופירש"י ז"ל כלומר לף נודעתי במדת הזיתיות שהי"ו נקי ס': בכוונה שם שדי שנגלתי להם לף הופיע עליו אור התיקון שהוא סוד הוי"ה מדת אמת שהי"ו לני נקרא ס': לף אם תאמר הלא גם יעקב סיה סוד קו לתעלה לזה פירש"י ז"ל בכ"מ דכתיב לני ס' נאמן בשם: והכוונה כי מלת לני רומז לרחמן ואחרון דכתיב לני רחמן ואלי אחרון: והוא אחר שיונקת מדת המלכות שנקי אלי"ו מן הכתר שנקי אין שמתפשך אל"י ע"י קו לתעלה סוד הוי"ה מדת אמ"ת שרומז לרחם תוך סוף כ"ש בבר ואז הוא נאמן בשם כי הוא מצד כל המערבות: והשם ניעקב לף שאמרנו שהוא סוד קו לתעלה מדתו למעלה ונתדבק רק בין הבריאם ליאחז בסוד עץ הבות שנתקשרו שלשתם יחד למעה תחת הרחם דכתיב ויאחזו ישראל על רחם המעה כמבואר בזוהר שנתדבק רק במדתו בין הבריאם ויאחז שהוא סוד על רחם המעה: ולף שנקי ישראל הוא על שם עתיד כמ"ש ולהם שמות בני ישראל הבתים מלרימה את יעקב ואמרו שנקי ישראל על שם שגאולה. לבל בזמן שהבתים מלרימה את יעקב דכתיב הבתים ישרם יעקב יעין

מן המים: ומזה כל הנפשות שנשמה מזה נמלרים לה היה
החכמה שלימה כישראל כי תרגומי מלרים אתרו תלבש
תלמים הוא. כלומר כי אמרו עליו ע"ו מערכת המלות
לפשר שיעשה נפים כאלה והוא סוד מעשה ברחשית
דכתיב ברחשית ברא אלהים "ואת "השמים "ואת "הארץ
ואחתו שמים וארץ בחותם הגדול שהוא שם אלו"ה
שמתחלת כזה אלי"ף ס"י ו"ו ס"י והוא סוד תלבש בשפר
השם ועי"ז יבוא לפעמים מלד מערכי שמים וארץ כמה
נפים והינו שיוד שיוד המערכי כי עיקר שיוד המערכי הוא
כשיעשו נפים שני דברים הפכיים. דהיינו מזה לזה ורפוא
לזה בפעם א' כמו שנעשה בים וכיון שאמרו שתלבש תלמים
הוא לה לחמינו במשה. כלומר שלה לחמינו שנמנו משה
שהוא משדד המערכות שי"ב נק' משה ולה משוי: והנה
כאן דכתיב ויחמינו בני ובמשה. יש להקשות שם הדברים
בפשוטן הרי קשה שם במשה לחמינו קל וחומר בני.
אלא ל"ל מ"ם שהחמינו בני היינו שהחמינו שהופיע
עליהם אור קו היסר סוד עולם התיקון שעל ידו הוא
משדד המערכת מחמת שהיה כ' דברים הפכיים שהגיל
את ישראל ועבע את המלריים כמ"ש בים ידו אחד מקבצת
למלריים וידו אחד מגלת ליסראל לפי שקו החמלעי אוחז
בשתי ידים. והנו ויחמינו בני שהחמינו בשם הוי"ה סוד
קו היסר הופיע את אורו עליהם. וא"ש שפיר נק' שמו
משה ע"כולי בידו לשדד המערכי כי הוא סוד קו החמלעי
כמ"ש וא"כ קשה ומה תלמוד לומר ובמשה. והוא מובן:
ושפה יובן הפי שהתחלנו שמתחלה היה העולם מתנהג
ע"י הטבע והם כ' תלפים תורו והוא מלד החסד והדין
שהם כ' מדות תסד ופחד שהם שני ימים של הקב"ה
ויומו של קב"ה הוא לקח שנים והם סוד תלפי זהב
וכסף שהם סוד פחד וחסד כמ"ש כמה פעמים ואח"כ
התחיל להתגלות אור קו היסר קו החמלעי סוד התי"ת
שהוא סוד תורה כמ"ש ואז עלה גם היסוד שהוא משה
כ' דרך אות ו' של הכתר ונק' טו"ב כמ"ש לעיל. וז"ש
טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף. והוא מובן: הרי
יה' לך סוד אות כ' במנינו ושפה נכתר אותו בבנינו:

פ"ב ד"א בו יה' סוד אות ט' בבנינו שהוא מלואו

כתיב טוב שכן קדוב מאח רחוק: לשכיל זאת תדע
כי אות כי"ת בבנינו שהוא מלואו רומז למדת
היסוד כמו שרומז אות ט' בגורתו ובמנינו כן הוא רומז
בבנינו: ושפה רמיתי לאות כי"ת כי מילואים שלפעמים
כותבים אותו במלוי יו"ד כזה כי"ת ולפעמים בלא יו"ד
כזה כ"ת ובניהם רומזים למדת היסוד כמו שיתבאר
לפנינו. וכמ אמרו לא מלא הקב"ה כלי שמחזיק ברכה
ליסראל אלא כשלום דכתיב כי יברך את עמו בשלום. כבר
ביארנו בשער הכ' שהאור בירד מ"ש דרך עולם המלבוש
הוא סוד ד' מילואי הוי"ה בשוד הכתוב יהי"ו הו"ה
שוד יבר"ך במספר השוה. ומתבאר שם שזה האור מסתיים

במדת היסוד שלכן נקרא שמו שדי שאמר לעולמו די.
וכבר נתבאר שם שיסוד הכל נקרא ברי"ך שעם האותיות
הוא במספר ד' מילואי הוי"ה ויסוד הימה נקרא ברכה
שעם האותיות והכולל הוא ג"כ במספר ד' מלואי הוי"ה
כמו שמבואר מתוך דברי הזוהר. ושפה נתבי כבר כי האורות
דלימה לתר שנתגלו הם יוכדים הל היסוד דז"ת והם סוד ט'
שערי בינה כי מעשה זה נקרא היסוד כ"ל כדכתי" כי כ"ל
בשמים ובארץ ומתרגמינן דלחיד בשמיא ובתרעא כמבואר
מתוך דברי הזוהר: ולח"כ יוכדים האורות דלבא סוד י'
הרי כלי". ושפה האורות כשיוכדים דרך השדות כולם
הינם מחזיקים לעלמם רק הם דרך למעבר האורות עד
שבאו למדת היסוד שנקרא שדי שאמר לעולמו די והוא
השלקע את כל הכשף כמ"ש והם נשתר האוכל לפקדון
לארץ כמ"ש כבר. וכן היא בסוד השברי כלים שכולם
לא נתקיימו רק כלי היסוד שעם נשתר האוכל לפקדון
לארץ: ושפה זה נתבאר ג"כ כבר שמדת היסוד נקרא שלום
הרומז לש"ם לימות המשיח שדמ"י מקבלא ע"י מן הו"ה
כמו שביארנו בסוד תיבת נח ושלום עם האותיות הוא
במספר ש"ם והוא סוד שלום בית. ח"כ שפיר אמרו
לא מלא הקב"ה כלי שמחזיק ברכה"ה אלא שלום: ושפה
סוד הברכה שהוא סוד ד' מלואי הוי"ה כיוכדים הל היסוד
ים בהם ט"ל האותות בסוד הכתוב כי על האורות עליך
הרי ש"פ ט"ל במספר ט"ת במלוי יו"ד הרי נתבאר לך
כי האות ט' במלואו בי"ד רומז הל מדת היסוד: ושפה
נתבאר האות ט' במלואו בלא יו"ד רומז ג"כ הל היסוד:

דרך ב' בו יתבאר סוד אות ט' במלואו בלא יו"ד ושוד ט"ל אורות

כתיב פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי
נמלא טל: לשכיל זאת תבאר תחלה מה שכתוב
שקני מבשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין: הנה
כתיב כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: ואמרו
חיה שושנה והיא שושנה היא שושנה דאיהו לתתא בין
החוחים. והיא שושנה לעילא דאיקרי רעיתי ואיהו
בין הבנות ודא היכי כשמא יסראל דאיקרי שושני העמקים
מה שושנה תתאה היא לה כ' עלין תקיפין דלגין שלה
הכי שושנה עילאה היא לה כ' עלין ואינון רזא דכ' אחוון
דלהים ומה שושנה תתאה היא לה י"ג עלין דסחרין לה.
הכי שושנה עילאה היא לה י"ג מכילין דרחמי דסחרין
לה מכל סטרהא ואינון רזא די"ג תיבין מן להים קדמאה
להים תינח ומה שושנה תתאה היא לה סומקי וחוורי.
הכי שושנה עילאה היא לה דינא ורחמי. זה שאמר הוא
מובן עפ"י שבארנו בביאור בש"ב מלואי הכ' שהוא התגולי
הכתר והוא סוד ברח בוכרה דנפיק מבן הו"ה וע"פ דקדוק
הלבון שאמר דנפיק מבן הו"ה ולא אמר דנפיק מאו"ה מכו
בין. מזה הלבון הוא מבואר כי עיקר מלואו לאו מאו"ה
אלא עיקר מלואו מן הכתר רק דנפיק מבן הו"ה מבין

שכיסה דייקא כמ"ש כבר נאר סיעי"ב. חם הרעפה
הוא מחלנפ בה"ח ונעשה כשמה לה"ח וכך נפיק נפקה
עניים בה זוגו והיא נק' כנפה יסראל כמ"ש לקמן והיא
סוד סוכה עילאה שהיא נק' בכ"ח שכיסתא עילאה והיא
מחלנפה בחלכות נוק' שלי ח"ת ונעשים כשמה לליה: והנה
זה הסוד הוא עמוק מאוד ולריך ביאור רחב וכאן נקלר.
ויש' בחי"ב מקומן מעט מעט כדרכיכו שלא להטריח על
המעיין: והנה כת' כבר כי משה היה מנחי הדעת וזה
הסוכה עילאה נק' כלה משה והיא סוד נקודה עילאה
פנימאה כמבואר בזוהר ונק' בינה כמ"ש. משה זכה לבינה
ונק' סוכה דכלה שמא דה בהחדקותא בחיכון סוכים
דבעלה דכתי" שפחותיו סוכים והיא כמלאה ג"כ משכולנה
שכתר כמו הדעה כמ"ש בש"ב. ולכן נק' לחוחו והיא סוה
לו לא הוא גדול ממנה ולא היא גדולה ממנו. ועליהם נ'
ויעש שלהים לת שני המאורות הגדולים. ולכן היא נק'
רעיתי תמתי ועליה כאמר לכי ה' ולא שכיתי. דהה סוכה
תחתה ליהי רזא דשדכ"י. אבל דה סוכה עילאה ליהי
ג"כ רזא דהוי"ה ועליה לחמר וכבודי לאחר לא אחן בגין
דלית תמן חומים וקולים רק ליהי בין הבבות דכתי" רבת
בבות עבו חיל ואת עליה על כולנה ואבן: ונק' סוכה
הטמקים בגין דכתי" עמק עמוק מ"י יעלחו ועליה לאמר
ממעמקים קרלתיך ה'. דהמן הוא רזא דעמק חבדון וכתי"
ואבדון שבע שכים בבבתה והבן: והנה סוכה תחתה ליה
לה ה' עליון הקיפין דאבין עלה שם סוד ה"ם החחוכות
דאיהו סוד ה' לחיתו' מלפ"ך סוד ה"ג דאיהו שמגין
עלה שלה יבקו ממש המילוים כך סוכה עילאה שם סוד
הוי"ה בנקוד אלהים כגוונא דבינה עילאה ושם סוד ת"ג
דאיהו שמקבלת מן הדעה שהוא סוכה כל הדינים שדוחה
כל הדינין וממתק חותם כמ"ש כשר והוא סוד נרחים נרא
אלהים נרחית נרא ע' לחיתו עשילאה אלהי"ם מלי"ה
מכולא וע"י הי' רחמים דליהו רזא דחכמה דליהו ליה
סטרין דנרגין נרא הי' אלהים חת השמים ואת החרץ:
ומן תינה אלהים עד אלהים תכינא יש "ג תיבות דכתי"
חת השמים ואת החרץ והחרץ היתה תהו ובהו וחשך על
פני תהום וילמר ושם סוד "ג מכילין דרחמי שחזכיר
משה בתפלתו כמבואר מחוך דברי הזוהר שהמתיך חותם
ממזלא עילאה לכלתו. וז"ש סוכתה תחתה לה "ג
עלין דשחרין לה מכל סטרהא סוד "ג נקר והיס עליהם
סוד ד' חיות הסוכלות חת הכסא וקונבים לותה חד'
רוחתי' ולכל ח' ג' פנים שהם חריס שור נשר. ולחד הוא
פנימאה דכולא סוד נת מלך כבודה פנימה. והוא סוד
"ב חותיות של אלוי אלהים: כך סוכתה עילאה חופף
עליה הדיקנא קדישא שהוא סוד "ב מכילין דרחמי ולמר
סוכתה תחתה לית נה סומקי וחוורי כך סוכתה עילאה
לית נה רחמי ודיבא כי שניהם כלולים מרחמי ודיבא רק
למעלה לין הגוונין מחגלים רק למטה כמבואר בזוהר
לכן נחחתה לאמר סומקי וחוורי רומז להחנלות הגווני' אבל

שכיסה דייקא כמ"ש כבר נאר סיעי"ב. חם הרעפה
הוא מחלנפ בה"ח ונעשה כשמה לה"ח וכך נפיק נפקה
עניים בה זוגו והיא נק' כנפה יסראל כמ"ש לקמן והיא
סוד סוכה עילאה שהיא נק' בכ"ח שכיסתא עילאה והיא
מחלנפה בחלכות נוק' שלי ח"ת ונעשים כשמה לליה: והנה
זה הסוד הוא עמוק מאוד ולריך ביאור רחב וכאן נקלר.
ויש' בחי"ב מקומן מעט מעט כדרכיכו שלא להטריח על
המעיין: והנה כת' כבר כי משה היה מנחי הדעת וזה
הסוכה עילאה נק' כלה משה והיא סוד נקודה עילאה
פנימאה כמבואר בזוהר ונק' בינה כמ"ש. משה זכה לבינה
ונק' סוכה דכלה שמא דה בהחדקותא בחיכון סוכים
דבעלה דכתי" שפחותיו סוכים והיא כמלאה ג"כ משכולנה
שכתר כמו הדעה כמ"ש בש"ב. ולכן נק' לחוחו והיא סוה
לו לא הוא גדול ממנה ולא היא גדולה ממנו. ועליהם נ'
ויעש שלהים לת שני המאורות הגדולים. ולכן היא נק'
רעיתי תמתי ועליה כאמר לכי ה' ולא שכיתי. דהה סוכה
תחתה ליהי רזא דשדכ"י. אבל דה סוכה עילאה ליהי
ג"כ רזא דהוי"ה ועליה לחמר וכבודי לאחר לא אחן בגין
דלית תמן חומים וקולים רק ליהי בין הבבות דכתי" רבת
בבות עבו חיל ואת עליה על כולנה ואבן: ונק' סוכה
הטמקים בגין דכתי" עמק עמוק מ"י יעלחו ועליה לאמר
ממעמקים קרלתיך ה'. דהמן הוא רזא דעמק חבדון וכתי"
ואבדון שבע שכים בבבתה והבן: והנה סוכה תחתה ליה
לה ה' עליון הקיפין דאבין עלה שם סוד ה"ם החחוכות
דאיהו סוד ה' לחיתו' מלפ"ך סוד ה"ג דאיהו שמגין
עלה שלה יבקו ממש המילוים כך סוכה עילאה שם סוד
הוי"ה בנקוד אלהים כגוונא דבינה עילאה ושם סוד ת"ג
דאיהו שמקבלת מן הדעה שהוא סוכה כל הדינים שדוחה
כל הדינין וממתק חותם כמ"ש כשר והוא סוד נרחים נרא
אלהים נרחית נרא ע' לחיתו עשילאה אלהי"ם מלי"ה
מכולא וע"י הי' רחמים דליהו רזא דחכמה דליהו ליה
סטרין דנרגין נרא הי' אלהים חת השמים ואת החרץ:
ומן תינה אלהים עד אלהים תכינא יש "ג תיבות דכתי"
חת השמים ואת החרץ והחרץ היתה תהו ובהו וחשך על
פני תהום וילמר ושם סוד "ג מכילין דרחמי שחזכיר
משה בתפלתו כמבואר מחוך דברי הזוהר שהמתיך חותם
ממזלא עילאה לכלתו. וז"ש סוכתה תחתה לה "ג
עלין דשחרין לה מכל סטרהא סוד "ג נקר והיס עליהם
סוד ד' חיות הסוכלות חת הכסא וקונבים לותה חד'
רוחתי' ולכל ח' ג' פנים שהם חריס שור נשר. ולחד הוא
פנימאה דכולא סוד נת מלך כבודה פנימה. והוא סוד
"ב חותיות של אלוי אלהים: כך סוכתה עילאה חופף
עליה הדיקנא קדישא שהוא סוד "ב מכילין דרחמי ולמר
סוכתה תחתה לית נה סומקי וחוורי כך סוכתה עילאה
לית נה רחמי ודיבא כי שניהם כלולים מרחמי ודיבא רק
למעלה לין הגוונין מחגלים רק למטה כמבואר בזוהר
לכן נחחתה לאמר סומקי וחוורי רומז להחנלות הגווני' אבל

ונהדור לביאור הפ' יקחני מנשיקות פיהו: והוא דכתי"
כי טל אורות ה' שהם סוד ג' יקודות שנכיהם
הם בסוד דעות כמ"ש כבר בש"ב ונתבאר שם שהו"ת
מתייחדים בלי שום לגום כי שם לין לריך כאן מפני
שהתכלות הע עין לפי שהדיקנא דעתיקא חופף עליהם.
לבל ז"ל לריכין כאן מפני שהתכלות הע עין בסוד
שאמרו ת"ח מלפיל בעליהו והוא סוד העליה סוד שהשפל
שהוא אור תלוים הניכה שנעשה שלבו"ם לז"ל שהוא
חשמ"ל בשקפר השוה. כמ"ש בש"ב: והה האור נתבאר בסוד
מן ד"ם שהחוכים שהם כמ"ם דניכה והם סוד ד' בשפוח
העליה ובהם שתלבש גם אור שהמה. דהה שרשיהם כאלה
שריין שאורות שנא יולאים לשנה לאון כי נתבאר בבר
שיסוד שנא יולא לאון שיסוד לימה ועולים בסוד אור אחר
ויולאים לאון מן ז"ה דרך האור שבאחה ואומני' על ראש רחל
כמ"ש בבר והם סוד הלילות דכתי" ויקחני בלילות רחני
ולכן הם ל"ג חוערן סוד ל"ג בחיבות אכמה שהם שתגלים
למעה ז"ה כי למעלה נקרא ל"ג בחיבות פלילות אכמה
דהה מוחא עלאה שהים מכל סטרא ושתגלים למעה וסוד
החכלת הוא סוד ז' שמות שתגלין שעולי' בשפר הכלת
כמ"ם בשקומו. ומזה האור בורחים כל החלוים ואלו
הכנפות נקראו ככפי האדן דכתי" מכלף האדן זמירות
שמעמו בני לגדיק והוא שלמון זמיר עריצים שאלו הכנפים
מזמרים החומים ושקולים שבאי" סוכתה תחתה ואמר לבני
לגדיק סוד ק"ב אותות סיוכדים שבאי" סוכתה תחתה ואמר בני
ע"ם ליסוד שנקרא לדיק כמ"ש לקמן: ושנה לעתיד סיהיו
זר"ן בדמיון אור"ח דכתי" והיה אור הלבנה כאור החמה כו'.
לא לעתיכו ג"כ לכנפיים לבסות דכתי" ולא יכנף עוד ובו':
והנה גם עתה יש עתים לעונה שזר"ן עולים למעלה שמקו'
אור"ח שבסוד שאמר יסראל עלה שמחשבתם ואז הם מתייחדים
ג"כ דוגמת אור"ח בלא כנפיים לפי שהדיקנא חופף גם
עליהם: והנה שבואר בזוהר שמריסת דעתיקא כגיד שלא
נק"ח דכתי" שרשתי כמלא ע"ל. והכוונה כשהז"ח עולה
למעלה הוא שקבל מן חב"ד סוד המוחין ויש נרשתו שם
יס"ו הכוונה לחב"ד וכיון שכגד עליו מריסת דע"ק כשמלא
זה הסם יס"ו שאור דע"ק כזה יו"ד ה"ח וא"ו והוא סוד
ע"ל שמקבר סשום. וזהו שרשתי כמלא ע"ל כמלא דייקא:
ועתה שבואר הפסוק פתחי לי אחותי רעיתי תמתי שזה
קלי על סוסכה עלאה שהם הוא בסוד פתיחו דעייכין וא"ל
כנפיים לבסות ואמר הטעם שרשתי כמלא טל. והוא מובן:
והנה כבר כתבתי כי סוד הדיקנא שתחיל מן ג' פשות
שרשם ובב' פשות שתחילין הי"ג מכילין דרחמי והם יש ג'
שמו' של בשלוי שכ"ח עולה הק"פ וב' פעמים הק"פ הוא
סוד ס"ע כהוכין סיוכדים מן פנים עליוכים של יסוד ז"ה
והוא טוסן ק"ן חותות של המוקבל בסוד שתעמו של תסתכל
בקר"ן קרן שלה בא"ה שים בו כמו שיתבאר בשקומו: ועי"ש

הע"ע כהורין נקרא סיקוד שכ"ן דכתיב שכן עוג ורעם אמונה כמ"ם נמקום אחר : והכא שכ"ן עם ע"ל ריח קוד ע"ה נמקפר הקום . הרי לפניך כי חות ט' במלוי גלי יו"ד רומז ג"כ ליקוד . וכדי לבא לבילוי הסקוק שהתחלנו ולבילוי הפ' יתקני זכור חזכור מה שכבר כתבתי כי ים שכי מיכי זווגים. התחד בקוד כסיקון ותוא קוד המדבקות רוחא נרוחא ומזא חזוג כנרתו המלחכים . חזוג שכי תוא למעט קוד התדבקות גופא בגופא . ומזא כנרתים כשמות שכ יקרתל שבקר' עמוקים מכי בנן . וזה חזוג לפ שבעצ' למעט תוא יחר מעולה מהעליון ולכן חביבין יקרתל מן המלחכים כמ"ם בפ"ג ובאות ג'. ובזה תבין מ"ם רולם לשם בקב והפלות מעשרה קבין ופריטות. תכווכה בזה כשהיא מחדווגת עם דודה רק בקוד הכשיקון אז בעצם חזוג למעלה ותיא מקבלת מכל קומת תו"ת התרת המלכיות של תו"ת . ר"ל שהרי כבר כתבתי כי דיוקא דאדם תוא בתפלום עפר שפי' וכ"א כלול מעפר שהם מתם . בקוד שאמרו ח"ם מ"ם חלא מתם כי מ"ם תוא רזא דאד"ם וה"א להיות אדם בלים חלא עד סיומלם למתם ח"כ יש בכל פרלוף עפר מלכיות . וכתבתי כבר כי כל קוד מלכות תן עיקר המלכות של עולם תו של פרלוף תו כלילות העפר תם בקוד שם ב"ן כמבואר מדברי האריז"ל . הרי בפרלוף בלים יש י"פ שם ב"ן . ולזה הנעשם נקרא בנקם יקרתל כי אחר שמקבלם פרלוף בלים שהרי שם בעשם חזוג תמיד בשלימות ותיא קום בקומתם אליו כמ"ש כבר שלכן נקרא רעיתי תמתי הרי תיא מקבלת עפר פעמים ב"ן ועם עפר כלילות תוא קוד בכמ"ת בשפר הקום : ותכא ב"פ ב"ן תוא ק"ג עם ג' אותיות הרי כשמקבלת מן אר"ת תיא מקבלת עפרה קב"ס ועב"ז תוא בקוד פרישם : ותכא כתבתי כי בשחזוג בעשם שולרכו כמ"י דאר"ת להיעשות מוחין ל"ת וכתבתי כבר כי יקוד תימ אינו מגיע ליקוד ז"ת רק יקוד אחא תוא קום ליקוד ז"ת ובשניהם בעשם חזוג ואז תיא מקבלת רק ג' מלכיות שהם ק"ג פ' ותוא בקוד תפלות מלמון למיד פתיל ותוא עיקר שלום בית תם קוד תפקוק אלכי עוב ל"ך מעשרת בני"ם ושבן כ"ז : ותכא כ"ז תוא בעת לילן ובשעתא דשוי קיהרא בשלימותא ותש"ת תית מתרחק י"ג מיל בגד מחכם יקרתל כמ"ש כבר אז קב"ה ושכינתי' אתפשטו מכל כוחין דלילון לבושין ותיו מתייחדים בקוב בשר כמ"ש כבר . אבל עתה בזמן הגלות שהשם מתפרכתא ע"י שלים ובשמתייחדם עם דודה תוא ע"י לבושין שתוא קוד ליתו בלבושי ותיתי בלבושם . ללא מקבב הכייה דליתתא . אז תומרת יפקחו מכשיקות פיתו . תכווכה כי עוב לי אז מעשה שאף חזוב שתים בעשה ע"י בשיקה שליתו רק התדבקות רוחא ברוחא עכ"ז תית בפתימו דעייבי' בלא קום בקוי ע"י תתוא עלא דלעילא כמ"ש לעיל . ובכר כתבתי כמ"פ כי זווב עליון נרתז בעל ושמן . חזוב תחתון בתים ויין מים קוד בגודת בתמים כי זווב תחתון תוא מקבל רק הבבודות כמ"ש כבר . וזתו כי מוגים דד"ך ע"ש בשפר ע"ל תרות לזווב עליון מיין תרות לזווב תחתון ושבן : ותכא כתבתי כבר בשהיא תולכת בגולם אז תיא מתרחקת מדודה ואז כתיב ותחלב לחמותו מרחוק כי אז תיא מקבלת רק מבשיתי דבשיתי דבתיבים כמ"ם כבר ותוא קוד שם שבמלותו תוא קוד רמו"ק מקו"ס תייכו שד"י תוא רמו"ק בשפר הקום ובשתמלא לותו תמלוי עולם ת"ק שתוא קוד תתרתק מן בתים לתרץ : ז"ק מרחוק ס' נרתה תלי . ועתה מצותר הפקוק שהתחלנו עוב שכן קרוב מתה רחוק . ותוא מובן :

אות יוד

פתח א' דרך א' בו יתי אות יו"ד בצורתו

כתיב יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם : הכא תמרו ד' לריכין להודות . ושבני כלא סילא מציה כלא. ותולם שכתרפא . ותולכי מדבר שצאו לעיר מושב . ויוודו תכיות בלב ים שתגיעו למחוז תפלם : להגיבך כ"ז לריך לתתם לידע כי חות יו"ד בלורתו יורם לרתיים קוד התכמה שכך רתיים דכתיב רתיים תכמים ירתת ס' . ושתנאר כבר כי התכמה תוא קוד יו"ד של שם הוי"ה . ותדע כי תכמי התמה לייהו חות יו"ד שים לה ג' קולי כזה ' כשהוא בזוסר דתמר רקודת תדא דתיתו תלא דתיתון תשע . ותכוונם כי כבר כתבתי שתות יו"ד רומז תל תתכמה כי חות יו"ד נק' גולם כי כמו שתגולם תיהו לורה ושקבל כל תלורות וכל תלורות ממנו שחלייהי' כן חות יו"ד תיהו לורה ותוא רתיים לכל לורה התותיות כי אז תוכל לכתוב קום לורה חות תם לא תתחיל בנקודה התלה . וכמו כן התכמה שתוא רק קוד התשבשה ולא יוכייר בו קום לורה ותוא רתיים לכל תלורות דכתיב כולם בתכמה עשים. וכמו שהיו"ד תיא נקודה תדא וכוללת עשר בשפרים כן התכמה כוללת כל העשר . כי הדעה נכנם בזמין בשקום שכתר כי שכתר תוא כעלם שתוד וכלל בשם ת"ק ולא כרתז בשום חות כמ"ש כבר ולכן תחלת השם תגדול שתוא הוי"ה תוא חות יו"ד שתן חות יו"ד יולא כל השם כי אחר שתכתוב חות יו"ד שתוא נקודה ה' כזה ֲ, תכא תוא שתולא תעלמותו שלם תשוך קו למעט בעשם ו' ואם תשוך עוד קו לרתבו בעשם ד' כזה ֳ תרי לך יר"ד שתוא אלוה תעלם תנקודה . ותכא כיון שבעשם אלוה שתוא יו"ד אם שקא ' ותכניס בתוך תר' יהיה ה' וכן אם שתים תו' בתוך תר' יהים ג"כ ה' בקוד דוד"י תרי כל חותיות הוי"ה יולאים שן חות יו"ד תרוזת לתכמה שתוא רתיים הוי"ה כי למעלה תוא בעדר הוי"ה רק תכל בתעלם אוחלנו ונק' חי"ן. אבל רתיים הוי"ה שתחיל שן שתכמה שתוא רתיים הגלוי ועכ"ז הגלוי תוא רק ברזא דשבשם שתכל שם בשרשם בכא ולא בפועל וכבר בא' שם הוי"ה מורה לכל העולמות ולכל הפרטופים כמ"ש כבר

וכל

וכל הוי"ה יולא מאות י' רתיים שם הוי"ה הרוזה לתכמה סך' רתיים תרי כי כולם בתכמה עשים . ולכן בכ"מ שתול תכמה קופא שם תחיים ושתקד כי תחייה תוא עלמו תכמה בשפר הקום ועליו נאמר כי עשך מקור חיים ועם תותיות תוא בשקר תקד כי תוא עלמו קוד תקד קוד התכמה בשפר הקום ועליו נאמר כי עשך מקור חיים שתהי כתבתי כבר תכמה תלבים לזרוע יען שם עליון שתהי כתבתי כבר שתכמה תלבים לזרוע יען שם תליכוד תליך תכפין שתוא עלמו קוד תקד עליון . וממנו תליכוד שתוא לגולתי תקדים עוגים ושבן זה. וממנו מקבלים כל העולמות מייס ושקד עד שבאה למדת דוד דכתיב חייס ושקד שעיה עמרי . ושם ח"ו חוד תכמה תיכו סופא לעיני תכתם שבשם קורם שם ס"ך שמות דוד תורה שכולל ס' כת' לך כבר כי יקוד לבא שתוא קוד התורה שכולל ס' רבוא חותיות שבשם קורם שם ס"ך שמות יקרתל ויקוד לבא תוא הרלו"ן שתוא תכתו"ך וכל מי שמועה כפי שעשיו עד סיכן הפגם מגיע אז נתכם תלבור תלך קורם כשמתו ואז יגיע אליו העוכם כפי שעשיו כמ"ש לפניכו . ותוא שתרי כת' לעיל כי כל חותיות הוי"ה יולאים שן חות יו"ד וממנו כשפעים ע"י הרלון שתוא תלבור. ובתבת ד כבר כי שן ד' חותיות הוי"ה יולאים ד' מלואים שתם ע"ב ס"ג ס"א ב"ן ושם קורם לד' קוחות רוחניות ושתם כשתלבל עד יקוחות גשמיים שתם שתר"ע . ותכא מי שפוגם בשתד תתקד קוד יו"ד שתוא קוד התים ונקתם תלבור של תתקד של מים תיים לא תוא נוטם לתגביר התים שדוכים מי עוסכת ובשרים שתלם תודר בם תודרין לו ותוא עוסבע בנכר ושם יודעי סיס בתכמת שרגיש עליהם מי סיס ותכמה קופא שתוא יסוד תעולם שהוא צדיק יסוד עולם . ותוא שתקד תקדים תוזרים ותוסקים . ולכן כ"ז שתוא וכל הוי"ה יולא מאות י' רתיים שם הוי"ה הרוזה לתכמה סך' רתיים תרי כי כולם בתכמה עשים . ולכן בכ"מ שתול תכמה קופא שם תחיים ושתקד כי תחייה תוא עלמו תכמה בשפר הקום ועליו נאמר כי עשך מקור חיים שתהי כתבתי כבר שתכמה תלבים לזרוע יען שם תליכוד תליך תכפין שתוא עלמו קוד תקד עליון . ושמו תליכוד פתוח לגולתי תקדים עוגים ושבן זה. ושמו מקבלים כל העולמות מייס ושקד עד שבאה למדת דוד דכתיב חייס ושקד שעיה עמרי . ושם ח"ו חוד תכמה תיכו סופא לעיני תכתם שבשם קורם שם ס"ך שמות דוד תורה שכולל ס' כת' לך כבר כי יקוד לבא שתוא קוד התורה שכולל ס' רבוא חותיות שבשם קורם שם ס"ך שמות יקרתל ויקוד לבא תוא הרלו"ן שתוא תכתו"ך וכל מי שמועה כפי שעשיו עד סיכן הפגם מגיע אז נתכם תלבור תלך קורם כשמתו ואז יגיע אליו העוכם כפי שעשיו כמ"ש לפניכו . ושוא שתרי כת' לעיל כי כל חותיות הוי"ה יולאים שן חות יו"ד וממנו כשפעים ע"י הרלון שתוא תלבור. ובתבת ד כבר כי שן ד' חותיות הוי"ה יולאים ד' מלואים שתם ע"ב ס"ג ס"א ב"ן ושם קורם לד' קוחות רוחניות ושתם כשתלבל עד יקוחות גשמיים שתם שתר"ע . ותכא מי שפוגם בשתד תתקד קוד יו"ד שתוא קוד התים ונקתם תלבור של תתקד של מים תיים לא תוא נוטם לתגביר התים שדוכים מי עוסכת ובשרים שתלם תודר בם תודרין לו ותוא עוסבע בנכר ושם יודעי סיס בתכמת שרגיש עליהם מי סיס ותכמה קופא שתוא יסוד תעולם שהוא צדיק יסוד עולם . ותוא שתקד תקדים תוזרים ותוסקים . ולכן כ"ז שתוא מרומז תן תתקופה תוא רמוז תן תתייס כי תין לתם מייס זולת ע"י תולעית תתסוד' קוד ת"ם דניכה . ותכא כבר כת' שתיקר תכתים ותכפלות בתים תלר קו תתולעי שתוא קוד תוי"ה כמ"ם כבר ושתנאר ג"כ כמ"ש סיקוד תניכה תיא קלרה ותיו מגעת לת"ת ז"ת קוד קו תתולעי שתם תוא עיקר עלם שם תוי"ה כמ"ם לשר ע"י סיקוד שלה תשם שתם שם שבי שתשרד תשערכה ושע"י זה תשם בתים שכפלות כגד תשערכה לפי שתיא למעלה תן תשערכה כי תשערכה תוא קוד ז' כוכבי לכת תשלבים תן ז' ימי תנכין תבל תחו"ג שתם למעלה תן ז' ימי תנכין תוא למעלה תן תשערכה ולכן שם שבי שבי תניכוד ניכה שתם שתלבם ג"כ יקוד תחכ' ושו שם שבי תוא שתרד תשערכה וכשתה"ת מקבל זה תחור תוא עושה כפלות ושתם הוי"ה שבו מתייחדי' יחוד גמור ותחקן הפגם שם שפגם בחיזה תות של הוי"ה כי לחר שמגיע לליו תו' הניכה שבי תוא יוכל תן מקור תחייס קוד היו"ד שממנו יולאים כל תותיות הוי"ה וכשלם השם שעלמותו כמ"ם לעיל לך בחסר סיקוד ליתת קלרה ותיו מגיע לת"ת דז"ת לכן תולרכה לשרכין יכניס ולהשפיל יקורם למעט בקו"ס ושתם רוצלת על תניכים. ותז ככנס סיקוד שלם בת"ת של ז"ת ותז כתיב יבו שחקים ממעל כי כבר כת' כי כ"ם שם קוד שחקים שעוחכים מ"ן לגדיקים וקוד מע"ל תוא קוד תו"ב בשפר הקום: ולכן יבו שחקים ממעל ותפ"כ דלתי שמים פתח ותז יזלו לרך ויפרו יפע ושבן כ"ז ותוא קוד תכריעות שבמודי' דכתיב כי לך תכרע כל ברך כמבואר בכוונת תאריז"ל . ותכא כ"ז רומז לורת היו"ד שים לה ג' עוקלין כי גוף ה' רומז תל תכמה שתוא רתיים תגלוי ותפתים כל הוי"ה וכדי שלא לקלן בבטיעות מ"ו לשתוב תותו למתליל בלא כת עליון לזה רומז קולו דלעיל כמ"ש שתוך כתבי תאריז"ל כי קון ה' רומז תל תכתר וקולו שלפניו מורה על תחלבשותו בניכה וזולתה ת"ת כי תוא ' שבי תוא כתר תעולמו ושולתו אין להם דלתתא רומז שמתפיע למעט בכל תעולמו' וזולתו אין להם חיות בלתיים ולכן תומרי' תל תחודות תדון תכפלות ושבן: ועתה מובן תפ' שתתחלנו יוד"ו לה' תקדו ונפלאותיו לבני תדם ושבן כ"ז: הכא כת' לך קוד תות יו"ד בלורתו ועתה נבאר תותו בתכיו :

פתח ב' דרך א' בו יתי אות יו"ד בתניניו

כתיב כל תאר יעבור תחת תשבט העשירי יהיה קודש. הכא תמרו שתשעבר תיכו קודש עד שיקדש תותו בפה תלת ויתמר זה יהיה תעשר ותז יקרת קודש דכתיב העשירי יהיה קודש ולא כתיב העשירי תות קודש : ולתבים זאת תדע כתתם שתות יו"ד בתניכה שתות עשרה רומז לעולם תלא תו לפרלוף שלם שבוד יחוד הב' שמות יתהדוכה"י כי תות ' בתניכה רומז לתשבט עלתה תלמעט בכלילות הדעת בשקוס לתכמה עלתה תלמעט למעלה בכלילות תדעת בשקוס תכתר כמ"ש כבר ולפעמים לתכמה תתתה תכמה שתיא

סחיח עסירים מלמעלה למטה ומוח בסוד מוך יסר ומוך מחר . והכה ג' סמות הכ"ל י' בריסת יו"ד בסיפת הרי חכמה בראשת ומכמה בסוף והוח בסו"ם לחי לחסון ולחי לחמון כי מלת לחי"י רומז לחכמה. דכתיב לחי חכמה בכתפי ערמה . ומוד זה הכתוב הוח כמ"ם כנגד כי לעולם החכמה מהלכת בתדם המלכות דכתיב בחכמה יסד ארץ וביין ע"י מדת היסוד סחוח סוד סם קד"י סע"ם הוח בחסקר ערמ"ם. ובזה תבין פירש"י ז"ל ע"פ בח לחיך בחרמה ופיקח"י בחרמה בחכמה כי כבר בחבאר לעיל בחין חור החכמה מחגלה חלח ע"י ה"ם החסוכיות דביכה בסם הוח קוד ה"ח מכלפ"ך בסוח קוד פ"ר דיכין ועם כלילות ה' הוח קוד פר"ם לחדומה תחיתה כח"ם בחקומו וחוח קוד מרא"ם בחקפר הסוח והבן זה . והכה כתב' כבר כי חכמה הוח קוד קודם ומדת המלכות היח קוד חולין בחעמו על עיהרת הקודם כי היח בבכית חן קוד הגבורות בסם הוח קוד עיהור בקוד הלויס בחקרתו עיהורים ולח קדושים כחצולר בזוהר ויייבו חן הגבורות לחבח קוד החכמה דכתיב בחכמה יבנה בית והזו בחעם בעיני קוד. קוד גבורות בחבח וחז היח עדיין למעה מחם היקוד ומ"כ עולה היח למעלה להזדווג עם הח"ם פב"פ. וכבר כתבתי בחסתלל בחעורר החהבת תחלה דכתיב בחמלו מחם לרחמי ויחיבו תחבקני והוח קוד הפרקם המעבר ובוחכה לגוי כי מדת הלוי הוח קוד הגבורות לחבח קוד מלוי בל בס ע"ב בחוח לחוריים לחבח ומלוי ע"ב הוח בחספר לו"י וכבחעם חזווג הוח ע"י החסד דכתיב עולם חסד יבנה והוח קוד חעבר חן המעבר בחוחן הלוי לכהן וחז כתייחדו הב' בחות הו"ח לחכי"י בסוד בלוג בחות יו"ד בראם ויו"ד בסוף וחז בקדחם קודם: וז"ם בלריך לקדחם בפה חלח כי פ"ה חלח כזה פ"ה ה"ח הוח קוד בלוג הב' בחות הכ"ל בחקפר בחוח . והכה כתבתי כבר כי חלת בחבו רומז למדת היסוד כי בב"ע עם ג' לותיו' הוח בחקפר בד"י כח"ם . בסוד הכתוב דרך כוכב מיעקב וקם בחבו מישראל . והוח קו"ח בבכיהו בן יהוידע וירד חליו בחבו כחצולר בזוהר . וז"ם כל חסד יעבור תחת בחבו היינו לוח יו"ד הרומז למדת המלכות בחיח תחת היסוד הנק' בחבו חעשיתי בחיח מדת העשיתי' חלמעלה למעה יהיה קודם היינו בלריך לחפרים לותם מן המולין ולהקדישה בפה חלח . הכ' כח' לך בוד יו"ד בחכיהה :

ועתה בחבו לחיות הפ' חלה תולדות כו' כי נודע שכל

התולדות שהם כל הנבראים והיצורים והנעשי' כולם יצאו מן יחוד זו"ן שנקראו שמים וארץ כמ"ש והיחוד א"א להיות חלא חחר שנעשה ברזא דה' ע"י חורות חימא כמ"ש לעיל וחח"כ נכנסים חורות חבא וחז נעשה היחוד ע"י חורו' חבא סוד החסד דכתיב עולם חסד יבנה כמבחר בזוהר שחמר חימתי זווגא דמלכא עם מטרוניתא בשעתא דקבילת מחבא דכתיב חמנה חתותי בת חבי וגו' ותהי לי לחשה. והשתא ח"ש חלה תולדות שמים וחרץ בהבראם ח"ת בהבראם כי ח"א לשום נברא להיות זולת מן יחוד זו"ן סוד שמים וחרץ והיחוד חי חשר להיות חלא שתהיה מתחלה בסוד ה' כמ"ש וכבן חל תקרא בהבראם חלא בה' בראם. ובא רעהו ויגיד עליו ח"ת בהבראם חלא בחברהם שהוח סוד יסוד חבא שנקרא חברהם סוד חבר מ"ה כמבחר מתוך דברי הזוהר כי ע"י חורות היוצחים מיסוד חבא חתר שמסתיים יסוד חימא

נעשה

חבא וע"י חלו החורות נבנית בנינה ומרצופה דכתיב בחכמה יבנה בית והם סוד הבעלי תשובה מלשון בעלה דמטרוניתא כי חורות חבא הם סוד הבעלים לחו' חי' סוד החשובה וז"ש שבעלי תשובה נכנסים בחלון הה' למעלה : וז"ם התחירה שחותר הקב"ה תחת כסא הכבוד. הכוונה כי כבר נתבחר שבחחורי ז"ח עומדי' ב' מרצופים לחה ורחל . ולחה נעשה מן הארת המלכות דבינה שהיח עצמה סוד כסא הכבוד כמבחר מתוך דברי הארי"ל והיח מסתיימת בשליש עליון של ת"ת ז"ח ולמטה היח עמידת רחל ששם הוח סוד התחירה סוד נקב"ה כנ"ל ושם נכנסים הבעלי תשובה : ואחר שנבנה בנינה חזי כתיב ויבן חת הצלע ויביחה חל החדם להיות עזר כנגדו ואז מתייחד השם הגדול עם שם הנכבד והמלך נכנס בהיכלו ואז ובהיכלו כלו חומר כבוד ונק' חת רצון וכתיב ואני תפלתי לך ה' חת רצון ומתקבלים כל התסכות : וז"ש ויעתר יצחק ח"ת ויעתר שהתפלל כי סוד התפלה הוח סוד יחוד השמות הנ"ל מלשון צמיד פתיל כמ"ש כבר חלא ח"כ נעשה מתחלה התחירה שע"י נבנה פרצופה ואח"כ ויביחה חל החדם וכבן חי חפשר לומר ויעתר חלא ויחתר : וליותר ביחור חכחר לך גם פירש"י ז"ל שפי' ויעתר למה נמשלה תפלתן של צדיקים לעתר מה עתר מהפך חת התבוחה ממקום זה למקום זה חף תפלתן של צדיקים מהסכין ממדה"ד למדה"ר. והכוונה כי מלת עת"ר רומז לחורות חבא וחימא כי חורות חבא הם סוד י' הויו"ת בממפר ס"ר וחורות חי' הם סוד י' חהי"ת בממפר ד"ו ולפי שהם יוצחים דרך החחוריים ששם סוד חהוריים של שם חלהים בממפר ר' ס"ת בממפר עת"ר סוד תורת חסד על לשונו כי חלו החורות כבר נת' שהם סוד ת"ר חורות המניעים לזו"ן סוד ו"ה הרי ת"ר ו"ה הוח תורה ולפי שיוצחים מן יסוד חס"ד חבא שהוח סוד לשון הקודש כמ"ש ושם שם ע"כ סוד חס"ד הרי תור"ה חס"ד בממפר עת"ר עם נ' חותיות ואלו החורות מהסכי' חת מדת המלכות שנקראת תבוחה כמבחר מתוך דברי הזוהר והם מהסכים חותה ממקום זה היינו מן החחוריים ומביחים חותה בסנים להיות עזר כנגדו : כך הפלתן של צדיקים שהם צדיק וצדק כשמתייחדים יחד שהוח סוד תפלתן כמ"ש לעיל מהפך ממדה"ר למדה"ר כמבחר בזוהר שחמר הנה המלכים נועדו יחדיו חלין יוסף ויהודה דתרוייהו חקרין מלכים וכד מתייחדין תרוייהו המה ראו כו' תמהו חלו מאריהן דרינין דכולן חתבחו ודינין חסתקי ורחמין חשתכחו בכל עלמין: והנה זה היחוד ח"ח להיות חם לח שיהיה זה תחתירה חז נעשה בסוד נקיבה : וזהו חל תקרי ויעתר שרומז לתפלתן של צדיקים חלח ויחתר. והבן כ"ז : ויתבחר סיד זה יותר במקום חתר :

האור יורד עד מדת המל' ובונה חותה בסוד פרצוף וזהו ועתה ינדל נא כ"ה חדני' . כי זה הכח הוח סוד שלהוביתא דאשא שיוצא משורש הדין הגנוז במוחא סתיטאה סוד חכמה עילאה כמ"ש שהוא דוחה כל הדינים דכתיב אש יצאה מחשבון מרוא דמחשבה ואכלה ע"ר מוא"ב הדינים שנק' ר"ע והם מ"ט שערי מומאה במספר מוא"ב והם התוחים הסובבים את השושנה ונאחזים בה והם סוד הסרכות שבריאה שמעכבים את ה' כנפי ריאה המרחפים על הלב לקרר את חום הדם שבתוכה ואחר שיורד זה השלהוביתא הוא שורף את כל הקוצים שסביב השושנה ואז היא עולה למעלה וה' כנפי ריאה שהם סוד ה ם תחתונות דבינה מאירים בה ואז היא נעשה נ"כ בסוד סרצוף סוד ה' והוא סוד תשובה שהיא סוד הבינה כמ"ש כבר: הרי נת' לך איך ימינו משוטה לקבל שבים :

דרך ב' בו יתב' כוד יו"ד שנקרא גולם וסוד יוסף שהוא יתום מאמו

ודגה עתה חבאר לך סוד גדול בענין התחירה שחמרו שהקב"ה תותר תחירה לקבל לבעלי תשובה וחמרו שזהו סוד החלון שבחות ה' ששם נכנסו הבעלי תשובה וחמרו בהבראם בה' בראם רמז לבעלי תשובה שנכנסים בחלון שכצד חות ה' : ובזה תבין מ"ש ע"פ ויעתר יצחק ח"ת ויעתר חלא ויחתר מלמד שתתר תחירה ואז נתקבל תפלתו : לכן חנשי לבב שמעו לי הנה כבר נת' לעיל כשהמל' עומדת תחת היסוד הוא ברזא דנקודה חדא. ואח"כ כשעולה למעלה עולה נגד תנה"י דו"א ועומד' מאחוריו : ושיעור קומתה היא בסוד סרצוף רק בסוד גולם סוד רק נגד ד"ם של ז"א ועדיין אין לה סוד סרצוף רק בסוד גולם סוד פשוטי כלי עץ שהוא גולם שמוכן לקבל הצורה כי כמו שחות יו"ד הרומז לחכמה עילאה נק' ג"לם סוד חכמ"ה בספר השות. והחכמה הוא סוד המחשבה שאין בו ציור ומפנו מתציירים כל הצורות דכתיב כולם בחכמה עשית כמבחר בזוהר שחמר כולהו במחשבה חתבריהו כן זו הנקודה תחחה סוד חכמה תחחה נק' ג"כ גלם שהוא מוכן לקבל צורה : והנה נת' כבר בש"ב כי נה"י דחימא מתלבשים בז"א ונה"י דחבחא מתלבשים בנה"י דחימא . והנה נ"ה דחו"א הם שוים ומתפשטים בב' קוים ימין ושמחל של ז"א וכדי שיגיע חור היסוד שלה לת"ת של ז"א צריכה להרכין עצמה דכתיב והחם רובצת על הבנים כי היסורות שלהם חין שוים כי יסוד חי' הוח קצר ורחב סוד רחובת הנהר ומסתיים בדעת של ז"א כמ"ש כבר : וחז נכנס השליש מן יסוד חימא בשליש עליון של ת"ת דז"א חבל יסוד חבא הוא חרוך ות"ע להרכין עצמו ונשחר בפשיטותו כדרכו שהוא חור פשוט ודרכו להתפשט למטה והוא סוד ימינו פשוטה כי חבא נק' ימינו כמ"ש לעיל : והנה נת' כבר כי חורות חבא כ"ז שהם מכוסים ביסוד חי' חין יכולין לבקוע חת חורות חבא וכ"ז הז"א ולצחת לחוץ עד חחר שמסתיים יסוד חי' ועיקר בקיעתו בפני הז"א שממנו נבנה פרצוף יעקב כמ"ש כבר . חור חבא עצם יסוד של חבא מגיע עד יסוד ז"א ושם שם שד"י שחמר לעולמו די ותוזרם החורות למעלה בסוד חור חוזר ויוצחים עם חורות חימא המגולים לחחורי ז"א דרך החור שבחזה ששם מתחיל עמידת רחל .וכבר נת' שעיקר חורות חי' יוצחים מחחורי ז"א חך שמלובשים בהם גם חורות חבא שעלו בסוד חור חוזר. וחורות חימא שהוא סוד בוצינא דקרדנותא הוא נוקב נקב בכלי של סרצוף רחל שעדיין היתה בסוד גלם וזה הנקב נעשה בראשה מן הצד שהוא סוד החלון שבחות ה'. ולפי שחורות חימא הוא סוד הגבורות סוד ה' חותיות מנצפ"ך כמ"ש הרי נעשה סוד נקב"ה שהוא נקב ה' וחת"כ נכנסים החורות של

הכתוב ע"ז הדרך של הקרי ויש חם למקרא וחם למסורה ושניהם עולים בקנה וחיש חת חחיו יעזרו כי טוב שני' מן הח' ונבחר תחלה מ"ש ע"פ חלה תולדות ש"ו בהבראם וחמרו ח"ת בהבראם חלא בחברהם וחד חמר ח"ת בהבראם חלא בה' בראם והסוד הגדול ע"פ המבחר בזוהר בפ' נבורי כח עושי דברו וביחר שם עושי דברו ממש כי מדת דברו רומז למדת המל' כמ"ש כבר וע"י מעשה הצדיקים שהם מנבירים כח שלמעלה בסו"ה ועתה ינדל נא כח חדני הם עושים חותה דבר ממש כמ"ש לפנינו והוא כשהיא למטה תחת היסוד בסו"ה והחרץ הדום רגלי ואז היח ברזא דנקודה חדא רזא דחרוך כמבחר בזוהר והיא סוד יו"ד תחחה דחות ח' כזה א שיו"ד ראשונה רומז חל הרחש. יו"ד תחתונה רומז חל המל' שהיא למטה תחת הוח"ו סוד יסוד שהוא הרקיע המבדיל בין מים למים ואז היא חוירת גרמה וחית לה שום גוון ולח דיוקנא רק שחרותא דדיו דכתיב חל תרחוני שחני שחרחורת והיא סתומה מכל סטרהא. ואין לה בית קבול ולח פתח ולח חלון להיכנס בתוכה ואין המלך בהיכלו ואז נקראת קטנה דכתיב חחות לנו קטנה ושדיים חין לה כמ"ש כבר ועליה נחמר עיר קטנה ואנשים בה מעט ובח עליה מלך גדול וסיבב חת העיר ובנה עליה מצודים וכו' עד ומלט חת העיר בחכמתו. הכוונה כשהיא בסוד הקטנות ברזא דנקודא חדא הוא בשביל שחנשים בה מעט ואין מי שיבנה חומותיה ומגדליה ושוריה ולכן הוצרכה לחזיר גרמה ולסתום פתחיה וחלונותיה מפחד המיצר והמיצק שהם התוחים הסובבים חת השושנה כמבחר מתוך דברי הזוהר דחמר כל זמנא דהחי שושנה היא בין התוחים היא חטומה וסתומא מכל סטרהא ולא סלקא ריחין : בתר דסלקא מבין התוחין חזי חתפתחא וסלקא ריחא טבא : ואז היא נגדלת ונבנית ונקראת עיר נדול' דכתיב עיר לנו חיל וחומה ואז כתיב חני חומה ושדי כמגדלות ואז נפתחו פתחיה וחלונותיה כי חין לה פחד מחמת המיצק לפי שכבר נבנו מגדיה וחומותיה וכתיב על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים וכבר נת' שכל בנינה ע"י החכמה דכתיב בחכמה יבנה בית וז"ש ומלט העיר בחכמתו : והכוונה בסוד שחמרו ימינו פשוטה לקבל שבים . הטעם עפ"י שבחרנו כבר כי חו"א מלבישין ב' זרועות של ח"א היינו חבא שהוא סוד חכמה שבחצי מלביש ליד ימינו של חריך וחימא שהיא בינה דחצי' מלבשת ליד שמחלו של ח"א כמ"ש: והנה בעת שחין העולם כדחי חז כתיב וקמץ הכהן שכל החורות של החכמה המלביש לימין ח"א סוד כהן עליון הם קמוצי' וסתומים וחינם מתפשטים לתחתונים וחז הוא ברזא דיו"ד היינו נקודה חדא שכולל עשר : וסימנך עשירים קמצנים וחחר שהעולם חוזר בתשובה חזי ימינו פשוטה . הכוונה כמ"ש למעלה שמדת המל' בעת רצון היא בסוד ה' שיש לה סרצוף וצורה וישלה פתח וחלון ובעת הזעם יורדת למטה וחוזרת להיות בסוד נקודה חדא : וחחר שחוזרים בתשו' תשוב ה' ר"ל תשוב למעלת להיות בסוד ה' והוא ע"י שמגבירים כח שלמעלה . הכוונה כי חחר שחוזרים בתשובה חז נפתח הסתום מן הקמץ נעשה פתח ימין נקודה ח' שהיא סוד חות י נתחדא מעצמותו שהיא י' בחלוי יו"ד והוא יד"ו פשוטה שנתפשטה למטה להחיר לתתחונים וחז נשלם כל השם כמ"ש לעיל ובחלוי ומלוי דחלוי יש בהם כ"ח חותיות כידוע : וזה

נעשה היחוד דכתיב אמנה אחותי בת אבי היא ולא בת אמי
ותהי לי לאשה והוא מובן:

ועתה יבוא ביאור הפסוק שהתחלנו על מכונו שאמר פותח
את ידיך רמז לסדת מלכות בית דוד שנקרא י"ד סוד
דו"ד במספר השוה שהוא סיד י"ד כה"ה סוד יהוד"ה במספר
השוה. שנפתח פתח הה' כמ"ש ואז נעשה היחוד שהם שני
מלכים יוסף ויהודה ואז משביע לכל חי רצון שאז יורד שפע
ופרנסה ע"י שם הפרנסה שהוא חת"ך שהוא במספר ומשביע
שזה השם מתחלף באותיותיו בא"ת ב"ש לשם סא"ל שהוא
יתוד ב' שטות הוי"ה אדנ"י במספר השוה כמבואר מתוך דברי
האר"י ז"ל: והנה זה היחוד א"א להיות אם לא שיפתח היו"ד
סוד החכמה שהיו קמוצים בסוד קמ"ץ ונפתחו בסוד פתח כי
ע"י אורות אבא סוד החכמה היא מתייחדת עם המלך פנים
בפנים כמ"ש לעיל וזהו אל תקרי פותח את ידיך אלא יודך
והוא טובן. ולכן נרמזו ב' שמות הנ"ל בתיבת פותח את
ידיך שר"ת פא"י שם סא"ל וס"ת חת"ך כמבואר מתוך כוונת
האר"י ז"ל והבן היטיב:

פתח ד' ד"א בו ית' סוד שם הוי"ה וסוד יראה

כתיב ה' שמעתי שמעך יראתי. כבר נתבאר ששם הוי"ה
כולל כל ד' עולמו' אבי"ע וכן הוא כולל כל הפרצופי'
שהם אריך או"א זו"ן כי יו"ד רומז לאבא וקיצא דיו"ד לאריך
ה' ראשונה אימא. ו' ז"א ה' אחרונה נוקבא. וכן הוא כולל
לעשר ספירות בסוד מלואו שהם עשר אותיות. וגם הוא
בכל ספירה וספירה כמ"ש בסוד הכתוב ה' הוא האלהים והוא
סוד הנשמה שלהם אבל לאו כל הוויין שוין וכן לפעמי'
נקרא גם מטטרו"ן בשם הוי"ה דכתיב כי שמי בקרבו ולכן
צריך להבין דבר מתוך דבר באיזה עולם או באיזה פרצוף
או באיזה ספירה הוא רומז כי אז תשכיל ואז תצליח. והנה
כמו שהוא כולל כל העולמות כן הוא כולל כל השמות וכל
הכנוין הן אותן עשר שמות שאינן נמחקים כמ"ש כבר בשער
הב' הן שאר הכנוין כמו רחום חנון מרום קדוש וכיוצא בהם
שכולם מסתעפים מן שם הגדול הוי"ה ב"ה וב"ש שהוא סוד
אילנא רבא ותקוף דמזונא דכולא ביה וכל השמות והכנוין הם
כמו ענפים המתפשטים מן האילן לכל צד. ולכן שם הוי"ה
נרמז במלת ע"ץ שהוא סוד כס"ף מזוקק שהוא במספר הוי"ה
ים"ה הוא נ' הס"י הוא נ' הרי ק' וס"ה הוא ל' הס"ו הוא ל'
הרי ק"ס במספר ע"ץ דכתיב ויורהו ה' עץ וישלח אל המים
ויתמתקו המים כמבואר מתוך דברי הזוהר. וכל השמות והכנוים
הם כמו לבושים שמתלבש בהם כפי צורך הנהגת העולם אם
לחסד או לדין או לרחמים ואם תרצה לעמוד עליהם הרי
שערי אורה פתוחים ושם תיראה אור בהיר ותאיר באור החיים.
גם תדע כי שם הוי"ה כולל ד' דברים שהם ראיה שמיעה
ריח דבור ' ראיה ה' שמיעה ו' ריח ה' דבור כמבואר מתוך
דברי הרשב"י ז"ל שכנגדם ד' דברים יראה השובה תורה
מצוה כמבואר מדברי האר"י ז"ל ואין להאריך בזה:

והנה תדע כי זה היראה הוא סוד יראה פנימית סוד יראה
מאהבה שעל זה אמרו הכל בידי שמים חוץ מיראת
שמים כי יראה מאהבה הוא סוד חסד עלאה וכתיב כי גבוה
מעל שמים תסדך ולכן הוא אינו בידי שמים. ולבאר לך זאת
ביותר ביאור אבאר לך הפסוק מה ה' אלהיך שואל מעמך
כ"א ליראה. ואמרו א"ת מה אלא מאה: ואמרו הכל בידי
שמים חוץ מיראת שמים. ופריך וכי יראה מלחא זוטרתא היא
והכתיב יראת ה' היא אוצרו ואמרו אין להקב"ה בבית גנזיו
אלא אוצר של יראה. ומשני אין לגבי משה מלחא זוטרתא
היא. והנה אשכילך ואורך דרך זו חלק: ואז תבין נמי מ"ש
ענוה שלא לשמה ויראה לשמה הי מנייהו עדיפא. א"ל מי
לא קמודית דענוה לשמה עדיפא שלא לשמה נמי עדיפא:
והסוד הגדול כי הנה האהבה תמיד קשורה ביראה אך צריך
להיות היראה קדמת לאהבה כי היראה הוא סוד מפתח החצו
והאהבה הוא סוד מפתח הפנימי. ואם אין בידו מפתח החצון
איך יכול לכנוס לפנים. והנה כשהיראה קודמת לאהבה אז
מתיחדים האהבה והיראה ובקשר א' תמצאנו כזה **יך אה בה**
הרי יראה אהבה קשורים יחד מכל צד. והסוד
הוא כי כבר נתבאר כי ביסוד אבא יש בו ה"ח
וה"נ. והנה החסדים הם סוד האהבה דכתיב אהבת עולם
אהבתיך ע"כ משכתיך חסד: והוא סוד אברהם אוהבי וכתיב
חסד לאברהם והירא"ה הוא סוד הגבור"ה במספר השוה.
ונתבאר כבר כי יסוד אבא מתלבש תוך יסוד אימא וכ"ז שהוא
מלובש ביסוד אימא אין יכולין אורו' אבא לצאת אלא אחר
שמסתיים יסוד אימ' ואף אחר שמסתיים יסוד אימא עכ"ז
אורות אבא הם מכוסין ביסוד שלו שאינו יוצא ממנו האור אלא
דרך דופן כלי היסוד שלו. אבל אורות אימא אחר שמסתיים
יסוד שלה יוצאים האורות מגולים: והם יותר מאירים מן
אורות אבא. ואף כי נת' כבר שאף חסדים דאימא נחשבים
לגבורות אף לערך גבורות דאבא היינו כששניהם מגולים אך
כאן באשר שאורות אימא מגולים ואורות אבא מכוסים הם
יותר במעלה בסו"ה טיבה תוכחת מגולה מאהבה מסותרת והבן
זה: והנה נת' כבר כי מן הגבורות דאבא נבנית פרצוף רחל
נוק' דז"א ואלו הגבורות הם סוד יראה לשמה. כי רחל נקראת
שם ה' כמבואר בדברי האריז"ל. ולכן רחל נק' ג"כ יראה דכתיב
אשה יראת ה' היא תתהלל: והנבו' אלו הם היוצאים מיסוד
אבא אחר שנסתיים יסוד אימא אבל אלו שביסוד אבא המכוסים
ביסוד א' שמהם אינו מגיע שום הארה לרחל זה נק' יראה
שלא לשמה אך עכ"ז הוא יראה טבא כי מתוך שלא לשמה
בא לשמה והבן זה: והנה אורות אימא כבר נת' שמן האורות
שלמעלה ער שליש ת"ת דז"א ששם מסתיים יסוד אימא מזה
האורות אינו מגיע ג"כ לרחל כי לאה מקבלת אותם. ואימא
כבר נת' שנקראת ענוה כמ"ש בסוד צורת הלמ"ד שהוא כפופה
בסוד הענוה. אך עכ"ז כבר נת' שמקבלת רחל מזה האור
בראש שלה עקביים של לאה בסוד עקב ענוה יראת ה' והוא
בכתר של רחל שהיא סוד עטרה של יראה ועקב של ענוה
וז"ס ענוה שלא לשמה ואם יקשה לבך לומר איך אפשר
שיהיו אורות אימא יותר עדיפי' מאורות אבא באשר ששניהם
מכוסים א"כ בתינתם שוים ואורות אבא גדולים. בשלמא אותן
האורות שהם מגולים שהם סוד ענוה לשמה יכולין להיות
עדיפים באשר שהם מגולים כי טובה תוכחת מגולה מאהבה
מסותרת אבל אלו שלמעלה שהם ג"כ מכוסים למה יהיה להם
מעלה יתירה מאורות אבא. התשובה בזה עפ"י שנת' כבר
בסו"ה והוא עומד תחת העץ ויאכלו. שאורות אימא היוצאים
מלמעלה יותר עדיפים מאורות אבא היוצאים מלמטה. ולכן
כאן שלמעלה אור יוצא גם מת"ת אימא שהוכרחה להרכין
עצמה בסוד הענוה כמ"ש לעיל ואור הת"ת הוא לעולם גדול
מאוד. אבל אורות אבא אין יוצאים רק מנה"י שלו שהאור
שלהם מועט כי כבר נת' שאבא הוא בסוד ימינו פשושה
וא"צ לכפיפה לכן אורות אימא עדיפי למעלה. ולמשה אתר
שמסתיים היסוד אף ששם ג"כ אין יוצא רק מנה"י שלה עכ"ז
באשר שהם מגולים הם עדיפים כנ"ל. וזה היה שאלת השואל.
ענוה שלא לשמה ויראה לשמה הי מנייהו עדיף כי על ענוה
לשמה לא היה צריך לשאול שבודאי עדיף באשר ששם הם
מגולים בוראי סיבה תוכחת כי רק ששאלתו היה על ענוה
שלא לשמה שהם אורות של אימא שיוצאים למעלה ג"כ
מכוסים

מכוסים והיה לו קושיא הג"ל ופשט לו שעכ"ז הם עדיפי כפי
תשובה הנ"ל והבן. ועתה נבא גם לביאור הפסוק מה ה'
אלהיך וגו' זביאור מאמרם ז"ל אך מתחלה נעורר על מה שיש
לדקדק במאמרם שאמרו הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים
והא מקרא מלא כתיב והסירותי את לב האבן מקרבכם ונתתי
לכם לב בשר וכתיב ועשיתי אשר בדרכי תלכו וגו'. והנה בזה
הרגישו כמה חכמי המחקר ולכן אמרו שיש ב' מיני יראה הא'
יראת העונש או איבר שכר. הב' הוא יראה מאהבה. והנה
יראת העונש בודאי הוא בידי שמים. אבל יראה מאהבה
היינו שהאדם מתעורר מעצמו לאהבה את ה' ולירא אותו
כל הימים זה אינו בידי שמים. והוא מובן. והכוונה בזה כמ"ש
לעיל כי אורות אבא היינו גבורות שבחסדים נקראים יראה
מאהבה וזהו למעלה מן השמים. ולכן אינו בידי שמים. אבל
יראת העונש הוא סוד יראה תתאה ששם סוד שכר ועונש כמ"ש
כמה פעמים וזהו בידי שמים כי היא למטה מן השמים. ולכן
פרץ שפיר אתר שמיירי קרא מיראה עילאה שהיא בבית גנוזו
סוד הבינה שנקרא אוצר שהוא סוד שם אלהים במלוי אלפין
שהוא במספר אצ"ר כמ"ש מלמד שבנאה כאצר שהכוונה
כאמה כבתה והבן. וזה היראה הוא בתוך האצר. שהוא
בית גנזיו כי המלכות נק' בית דאתגליא אבל בינה נק' ג"כ
בית אבל א"ת בגנזיו א"כ וכי מלתא זוטרתא היא בשלמא
אם היה קאי על יראה תתאה שפיר הוי מלתא זוטרתא כו'
והבן. ומשני אין לנבי משה כי משה זכה לבינה למעלה
במקום הת"ת שלה ולכן ומשה היה ענין מכל אדם ולגבי ענוה
יראה מלתא זוטרתא היא כמ"ש לעיל. והנה זה שאומר אל
תקרא מה אלא מאה רוצה ג"כ לפרש שזה היראה קאי על יראה
עילאה. והכוונה כי עיקר השאלה ליראה היינו להוריד אורות
אבא שהוא סוד יראה עילאה ליראה תתאה ולקשר אותה עם
האהבה שזה נעשה רק ע"י אורות אבא כמ"ש לעיל בסו"ה
אמנה אחותי בת אבי וגו' ונת' כבר כי גבורות אבא הוא סוד
מלוי ע"ב כי מלוי הוא סוד אלהים ומלוי ע"ב הוא מ"ו סוד
מא"ה במספר השוה וז"ש אל תקרי מ"ה הוא סוד אדם
הרומז לזווג דכר ונוקבא כמבואר מתוך דברי הזוהר והזווג אי
אפשר להיות אלא בשעתא דנשלא מאבא ולכן א"ת מ"ה
אלא מא"ת. והבן כ"ז: ועתה נבוא לביאור הפסוק שהתחלנו
והוא עפ"י שנת' למעלה כי לא יכנסו אורות אבא שהוא סוד
יראה אלא אחר שכבר נכנסו אורות אימא סוד השמיעה וזהו
שאמר ה' שמעתי שמעך יראתי והבן.

דרך ב' בו יתבאר סוד יעקב וישראל

כתיב כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו. לבאר לך זאת
אבאר לך תחלה סו"ה אך יצא יעקב והנה עשו
בא מצדו. ואמרו אל תקרי מצדו אלא מצדו. והוא סליאה
נשנכה. זביותר יש להסליא על הרגום יונתן
שם' אך יצא יעקב בתרין טפחין. שהוא סלא מאוד
בעיני כל חי. וקבאר כ"ז צריך להציע לך הצעה א' ואף שכבר
נת' זה כדי להקל על המעיין. והוא כי כבר נת' שאו"א מלבישין
לאריך אנפין מן הגרון עד טבורא דלבא ומן טבורא ולמטה
מלביש הז"א לא"א ונת' שם כי העתיק מתלבש באי"ן ובאריך
ומסתיים עד טבורא דאריך. וגם נת' כבר כי נה"י דאו"א
מתלבשין בו"א ויסוד אימא מסתיים בשליש עליון של ת"ת
דז"א ושם מתגלים אורות אימא וגם אורות אבא אחר שמסתיים
יסוד אימא אז בוקעים מחוץ לז"א ומזה נעשה פרצוף יעקב
שהוא סוד י' בקע כי אבא הוא סוד יו"ד כמ"ש וזהו אך
יצא יעקב שני יציאות כי אורות אבא הם מכוסים ביסוד
שלו כי יסודו ארוך ומגיע עד יסוד ז"א וצריך יציאה א' מדופני
כלי יסוד עצמו כי מה שיוצא דרך הפה שלמטה הוא בעת
היחוד כי יסוד אבא ויסוד ז"א מסתיימין בשוה כמ"ש כבר.
והוא סוד ישקני מנשיקות פיהו תרין במשמע דהל"ל מנשיקות
פיו. והבן זה. ואורות אבא לצורך פרצוף יעקב הוא רק מה
שיוצא דרך דופני הכלי של יסוד אבא בתוך הת"ת של ז"א
והוא יציאה א'. והיציאה הב' הוא מה שיוצא דרך דופני כלי
של הת"ת דז"א הרי ב' יציאות ליעקב. ואמרנו שאלו הב'
יצ'אות הם אחר שליש עליון של ת"ת דז"א ששם מסתיים
יסוד אימא. והנה ת"ת דז"א נק' אמ"ה שמתחסך מאה ששם
הם אורות אבא שהוא מלואו של ע"ב שעולה מ"ז במספר
מא"ה והוא סוד הנקודות של שם הוי"ה שבת"ת שהוא שבא
תולם קמץ בסוד הכתוב מי בשחק יערוך לה'. ונתבאר כבר
כי כל נקודה הוא יו"ד וכל רקיע דהיינו שמח כמו פתח הוא ו'
הרי הנקודות הוא במספר אמ"ה ואמה של קודש הוא ו' טפחים
א"כ שליש ת"ת הוא ב' טפחי' ושם היה הב' יציאות של
יעקב. ועתה יבא ביאור התרגום על מכונו וכבר נתבאר שלצורך
הזווג השמאל מעורר תחלה ואז עשו הולך לצוד ציד בשדה
ואז יעקב מקבל הברכות מן יצחק כמ"ש כבר בש"ב ואח"כ
שב יעקב למקומו ועשו בא מצדו כמ"ש באריכות שם. ועתה
נבוא לביאור הפסוק שהתחלנו רק זכור תזכור מה שנתבאר
כבר כי כ"ז שאורות אבא מכוסים ביסוד אימא אין יכולים
לבקוע דופן כלי הז"א א"כ לפ"ז אורת א"א לעולם אין יוצא'
מחוץ לז"א שהרי הם לעולם מכוסים באו"א א"כ יעקב שהוא
מלבר שעומד מפני ז"א מבחוץ אינו מקבל רק מאורות או"א
וכא מאורות א"א אבל ז"א בעצמו שהוא סוד ישראל כמ"ש
לעיל הוא מקבל גם מאורות א"א כי אחר שנסתיים יסוד אימ'
אין לו רק ב' מסכים היינו יסוד עצמו ויסוד אבא ויכולים
האורות לבקוע ב' מסכים כמ"ש בשער ב' א"כ ישראל מקבל
מכל הג"ר שנק' ראש וזהו נוטריקון ישראל לי ראש. ובזה תבין
מעלת שם ישראל על יעקב והנה כבר נודע כי הג"ר הם סוד
סגולתא ברזא דטעמי כזה :. כי חו"ב הם ב' ריעין וכתר עולה
ע"ג: ואבא הוא סוד י' שבשם ובינה סוד ה' ראשונה הם
סוד י"ה. ועתה הוא מובן כי יעקב בחר לו י"ה כי הוא מקבל
רק מאו' או"א היוצאים מחוץ לו"א ולא מן או' של א"א כי
לא יכלו לבקוע ג' מסכים. אבל ישראל לסגולתו כי הוא
מקבל מכל הג' נקודו' שהם סוד סגולתא. והוא מובן:

כתח ה' דרך א' בו ית' סוד יוסף ובנימין

כתיב יוסף ה' לי בן אחר: מה שלא בקשה רחל על כמה
בנים יתבאר ע"פ סוד הפסוק בכור שורו הדר לו
וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח. והוא כי כבר נתבאר כי
מן שם הוי"ה יוצאים ד' מלואים שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וכל
מלוי כלול מן ד' מלואים היינו ע"ב שבע"ב כו' וכן כל מלוי
ומלוי. ונתבאר כבר כי שם הוי"ה דרך כלל הוא כולל כל ה'
פרצופים שבכל עולם ועולם כמ"ש בסוד שיר ששוט בסוד
משולש מרובע: הרי אם נעריך זה בבינה שלימה הרי כי
שיר מרובע שהוא סוד ה' אחרונה הוא סוד שם ב"ן והוא
כולל ד' מלואים היינו ע"ב שבב"ן כו' והם סוד ד' בנים.
ונתבאר כבר כי יש שושנה עלאה סוד כלת משה והיא בת
זוגו של ת"ת. ושושנה תתאה היא בת זוגו של צדיק ושניהם
הם בסוד משולש ומרובע: והמרובע יוצא מן המשולש ובזה
תבין איך נולד יוסף שהוא סוד יסוד מן רחל שהיא סוד מל'
שהרי היסוד הוא למעלה מן המלכות. אלא זה רומז בשעה
שרחל עול' למעלה ונכללת בשושנה עלאה שאז היא ברזא
דה' שהוא סוד ענולא תוך רבוע שאז היא בסוד נקודה סנימאה
שעומדת על ד' רגלי הכסא סוד שיר מרובע שהם עצמם

סוד ד' רגלי הכסא הרי היא למעלה מן יסוד ושפיר יוסף ובנימין יוצאים מן רחל. כי יוסף הוא סוד יסוד דוכרא סוד מיין דוכרין ובנימין יסוד נוקבא סוד מיין נוקבין כמבואר בזוהר. והנה יוסף כולל ג' בנים כי יסוד הוא כולל גם ל"ה כידוע והוא כולל גם בשמו יו"ספ ג' בני"ם והם סוד נה"י ובנימין הוא סוד המלכות בת זוגו של צדיק שהוא בן רביעי. והנה נתבאר כבר כי כמו שחג"ת הם כלולים גם מנהי"ם והת"ת כולל אותם כן נהי"ם שהם סוד שיר מרובע כלולי' גם מחג"ת בסוד ז' וז' מוצקות שהם סוד ז' גרות וז' פני המנורה כמ"ש כבר ויוסף כולל בעצמו ו' הויו"ת דכתיב וילקט יוסף את כל הכסף ה' כסף שהם חג"ת נ"ה שבכל א' יש שם הוי"ה כנודע ובעצמו נ"כ הוי"ה הרי ו' הויו"ת כמספר שמו והם ג' בני"ם • וז"ם חכתוב בכור שורו הדר לו בכור הוא סוד הגדולה שהוא סוד יום ראשון והוא יומא דכולא יומין ונק' בכור והוא מתמשש ביסוד מפת חסד שבו ואז נק' היסוד כרוב המתהפך ברוך שמתהפך בכור שור הוא סוד הגבורה סוד הכתוב והשור מהשמאל לארבעתם שבו סוד שם מ"ב סוד הגבורה כידוע אב"ג ית"ץ במספר שו"ר שבו צריך המתפלל לכוון להעלות תפלתו למעלה דכתיב בבית אלהים נהלך בי"ש עם הכולל במספר שו"ר כמבואר מתוך כוונת האריז"ל הדר לו סוד הת"ת שהדר ברשותו במו"ה פרי עץ הדר ואמרו שדר משנה לשנה ושנ"ה הוא סוד ספ' במספר השוה וכתיב עץ פרי עושה פרי והבן זה. וקרני ראם קרניו הם סוד ד' קרנות המזבח. והנה יש קרנות למעלה בחג"ת סוד ד' קרנות המזבח הפנימי ויש קרנות למטה הם סוד ד' קרנות המזבח החצון. והקרנות של מעלה נק' קרני ראם כי הם מקבלים מן ג"ר ד' ראשית חכמה. אלף הוא פלא סוד כ"ע. מ"ם סתומה סוד הבינה כמ"ש כבר כמ"ם והם סוד הקרני הוד שהי' למשה שאמרו שמן הדין שנשתייר בקולמס מזה הי' לו הקרני הוד דכתיב וקרניים מידו לו והסו' כי כבר נת' שמשה הוא סוד הדעת סוד יסוד אבא שנק' בריוך כמ"ש שעם האותיות הוא במספר יהי"ו אור שהוא סוד ד' מלואי הוי"ה במספר השוה דכתי' ור"ב כ"ח. כי הד' מלואים עם ד' שרשים הם במספר רל"ו כמנין ור"ב כ"ח והוא סוד הקולמ"ס במספר השוה. ודי"ו הוא יד"ו סוד יו"ד ספת חסד המתגלה בו שהרי כבר נתב' כי לצורך מוחין דזו"נ אוא"א מקבלים ג"כ מוחין חדשים מן א"א זאז נתרבה האור ויורד דרך המדרגות עד ההוא שביל דקיק דלא אתידע שהוא סוד הקולמ"ס וזה האור הוא סוד הדי"ו ומזה האור נעשה הבתר למלכו' סוד אל"ף זעיראַ של ויקרא. והקרנים הם סוד נ"ה הפנימים שהם בא האור סוד הדי"ו בקולמ"ס וזה האור יורד עד מדת הי"סוד שלמטה דכתיב אור זרוע לצדיק ואז וקרני ראם קרניו שהקרנות שלו מקבלי' מן קרניים של מעלה ואז ובהם עמים ינגח. כי כאשר המלכים נועדו יחדיו הם יוסף ויהודה אזי המה ראו אלין מאריהון דדינין כולם נבהלו נחפזו וגו' ונחזור אל הענין כי יוסף כולל ג' בניים ובנימין הוא בן הד' והנה אלו הד' בנים הם בעולם אצי' עצמו שנחלק ג"כ לד"ע כמ"ש. והנה כבר נתבאר ששם הוי"ה דרך פרט כולל כל הד"ע א"כ נחשוב דרך פרט הרי ע"ב בעולם אצי'. סיג בעולם הבריאה. מ"ה ביצי'. ב"ן בעשי'. וכולם בבחינת ב"ן: שהרי הג"ע שלמשה כולם יצאו מן מלכות דאצי' כמ"ש כבר והבן זה. הרי לך ג"כ ד' בנים והם ד' בנים שכנגדם דברה תורה: א' חכם הוא סוד ב"ן דאצילות ששם אמרו איהו וחיוהו חד בהון ששם עיקר החי"ם סוד חכמ"ה במספר השוה. ת"ם הוא סוד ב"ן דבריאה ששם כתיב הצור תמים פעלו וגו' כי בבריאה קדושה רבה ומעט קליפה וגם אין מעורבת עם הקדושה כמ"שבש"ב.

ושאינו יודע לשאול סוד ב"ן דיצירה ששם הקדושה והקליפה מחצה על מחצה וכשהשכינה יורדת שם ומתלבשת במטטרו"ן שהוא בעת הגלות בסו"ה אי לך ארץ שמלכך נער נק' יונת אלם דכתיב יונת אלם רחוקים לדוד מכתם מ"ך ת"ם שירדה למטה ממדרגת תס למדרגת שאינו יודע לשאול ואז היא נק' יונת אלם דהא אשתקיל מלוי' והיא סתומה מכל צד וצריך למפתח לה פתח באתערותא דלתתא לכן אמרו את פתח לו. רשע הוא סוד ב"ן שמתלבש למטה בעשי' בתוך הקליפה להחיותם ושם הקליפה רבה מאוד כמ"ש כבר כי מלת רשע רומז לקדושה שנבלע בין הקליפה שהשי"ן הוא סוד הקדושה ונבלעת בין אותיות רע וכתיב יגמור נא רע רשעים ואז כתיב חיל בלע ויקיאנו שתעלה הקדושה למעלה ובלע המות סוד חקליפה שנק' מות. והנה זה בן הד' הוא בסוד המיתה ונק' בן אוני ששם הוא סוד ההספר והביכיה אבל הבן הד' שבאצילות הוא נק' בן ימין כמ"ש כבר במקומו ולכן לא בקשה רחל יותר בנים שהרי היא סוד ד' בנים וכאשר נולד יוסף שהוא כולל בעצמו ג' בנים אמרה יוסף ה' דייקא לי בן אחר והבן:

דרך ב' בו יתבאר סוד יין

כתיב יין ימשה לבב אנוש למהיל פנים משמן: שמה תמרו יין כי יתחדש למלוה הוא מוקדש: להביך זאת תבאר לך תחלה מה שתמרו ככתם יין יצא סוד: שהנה כבר נת' שתורו חו"ת ים בכל מ' ס"ג וס"ח: ותדע כי גבורו' תבת הוא סוד יין לבן כל הדינים שבו הם ממותקים ומס נק' סו"ד שהוא יי"ן במספר הסוד: כי נודע שיסוד תבת נק' ר"ז בחוסבן חו"ל שהשם הוא רזו תורם שנק' סוד ס' ליריחיו והוא סוד יין המשמח וע"ז נאמר ויבא לו יין ויש כמבואר בזוהר כי רצה להמתיק דיני יצחק ע"י גבורו' תבת כי אין הדין ממתק אלא בחסדו: וגבו' אי' הם סוד יין לחוש כי דינין מתערין מינה: והם סוד ס' לחויו' מגלפ"ך שהם סוד ס' שערי בינה שנק' נפלאו"ת: והנה לחוש הוא סוד ס' מ' יותר הוא פלא: והוא נק' בכ"מ שהם יין: ולמעלה הוא סוד יין המשומר וכשמשתלבל למטה לריך שימור מפני מגע גוי הוא ס"מאל שעולה ע"ה מ"גע גו"י והוא סוד נסי"ך שע"ה הוא במספר שמו. וכשבא עד עולם עמי' נק' יין המשחכר והוא סוד היין שעתיד נח שנק' חיים לחדמה שממשיך זה היין אל עולם עמי' שנק' לחדמה כמ"ש ולא שמר לחותם ממגע דכתיב ויחגל בתוך לחלה בס' כתיב וסכן. אבל גבורו' תבת לא נכנו בשם שהם יין רק נרמז במלת סו"ד שהוא במוסבן יי"ן. הרי נתפרשו לך הגבורו' דלחו"ת: ושהם תדע כי החסדים דתבת נק' שמ"ן ע"י מתיריס כל מ' גרות והוא סוד ס"ל רקיעים דהיה ליה לנקב"ם כמנין שמים: וחסדים של לחימת נק' מים חיים כי שם סוד המקוו"ה ונק' מים מתוריים כמבואר בזוהר: והנה נת' כבר כי החסדים דתבת מסס נעשה לחר מקוף לז"ת שנק' שמים והם סוד הס"ן רקיעים שנעשים מן החסדים דתבת סוד השמ"ן: וחסדים דלחימת נתהרים בתוך מז"ח: ונת' כבר כי הגבורו' דלה' נכנסים תחלה

למדת רחל הנזכרת לחמורי ז"ת ועושים לותו סוד נקב ע"י ס"ג שהשם בסוד נקבה וחמ"ל נכנסים גבורו' תבת כמ"ם לעיל בסוד החלון של ס' שהם בעלי תשובה נכנסים: והנה ז"ת עלמו הוא בחינה כי תחלה נכנסים גבו' תבת וחמ"ל נכנסים גבו' לימת כדי שיכלו מיד מתוחקים לך סיסוד ז"ת קטן מכלול שניהם לכן כשנכנסים גבו' לי' מיד יולאים גבו' תבת לחוץ ומהם נעשה פרלוף רחל כמ"ש כבר בסו"ה בחכמה יסד ארץ ולחמרו בתבת יסד ברחת. והנה כבר נת' שמדת המלי' נק' מלוא כמ"ש בסו"ה כי כר מלוא ותורם לחר: הרי נת' לך בקוצר שהם ס"מ יין כי יתחדש למלוא הוא מוקדש הוא סוד גבורו' לי' ולפי שגחולת מלרים הי' ע"י הביכה שהם הגבו' דלי' סוד ס"ב דכתיב וחמתים עלו בנ"י כו' וכתיב כימי לחתי מלרץ מלריס תרחמו נפלאו' י' פלחות. לכן ד' כוסות דפסח מלוא ניין חדוש. ומ"ש נכנס יין יולא סוד הוא בסוד הגבורו' הנכנסים ביסוד רחל שמתחלה נכנסים גבו' תבת שנק' סו"ד וחמ"ל כשנכנס יי"ן הם גבו' לי' ולין יסוד ז"ת יכול להכיל שניהם לי' יולא סו"ד וכבן: ועתה נבוא לבילור הפי' שהתחלנו שהרי נודע שעתה בזמן הגלו' היחוד נעשה ע"י מטטרון שנק' חנום כמ"ם כבר בסו"ה חנום כחניר ימיו והוא סוד עץ הדעת טוב ורע שמסטרי' דילים יולר הרע ויולר עוד הנרמזים במלת לבב כמתמר"ל. וזהו ויין ישמח לבב חנום להכיל פנים משמן והבן היטב:

דרך ג' בו יתבאר סוד ירושלים

כתיב ירושלים הבנוים כעיר שחוברה לה יחדיו: שמה תמרו שבבא הקב"ה שלא יכנוס בירושלי' שלמעלה עד שיכנוס בירושלים שלמטה כבר נת' שירושלים רומז לחדת המלכו' וחמרנו שם שנשתה שילחה סוד כלת משה ועליה לחמר לחני ה' לא שניתי כמ"ש כבר. והוא סוד ירושלים שלמעלה וים שנשתה תחלה לחיחי בין החוחים והיא סוד ירושלים שלמטה לבל העליונה היתה בין החוחים דכתיב כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות ונתב' כבר כי היחוד שלמעלה עם שנשתה שילחה הוא סוד החדבקו' רוחח ברוחח סוד הסשיקין דלחדבקה בחיתון שנשים דילים דכתיב שפתותיו שושנים. לבל היחוד שלמטה הוא סוד החדבקו' גופה בגופה וככתם המלך בהיכל ממש לך כשבני השנשים נכללים יחד שזה נעשה בשתה לזו חי הוא נכנס גם בהיכל עליון כמ"ם כבר: והנה שתה בעת הגלות שירדה ירושלים למטה דכתיב ותרד פלחים וכתיב חיך נפלת משמי' הלל בן שחר שהוא סוד ס"יכל תתחון לזה עד ח"ם שהוא רוכב על כולם ומתלבש בכולם בסוד חור פנימי ומלבים לכולם הסוד חור מקוף. ולכן לריך להבין דבר מתוך דבר בחיתה תדה הוא רומז בלפעמים הוא רומז לל מדת המלי' שהיא כשה על ד' רגלים בסוד שיר מרובע בעשיות כשה וביה קבול לחורו' עליונים כמו

אות כף

פתח א' דרך א' בו יתבאר אות כף בצורתה

כתיב כף לחת שמרם זכר מליחה קטורת: דע נחמה כי לוח כי בלורתי מעידה על הכתר ועל הכשה:

הנה כתיב כשה כבוד מרוס מרחשון: לכן תדע כי ים כשה וים כשה לכשה עד כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם: והנה כתר עליון שהוא גבוה מעל גבוהים ונק' ז"ל והכתר עלמו נעשה כשה ומרכבה לל כתר דכתי' עלת השלות וחו"ת נעשים כשה ומרכבה לל כתר דהרבי הרשב"י סולו לרוכב בערבות ביה"ם שמו כמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל והכתר עלמו נעשה כשה ומרכבה לעילת על כל העילוי שהוא סוד עתיקא דעתיקין טמירין והוא נק' רם על כל רמים ונשא על כל נשיא וגלוי מדם יפלינו להיו בסוד הכפיפה והעטוה להפניה בתחתונים ע"י הוא עינא פקיחא להסתכל בפנים יפות פנים מסבירו' עין בעין בהוא עינא דלתתא שע"י עין דלעילא גם עינא דלתתא רוחנית בחלב דכתיב עין כ' לל יריחיו למיחלים. לחסדו: והוא עלמו נעשה כשה ומרכבה לחור ח"ם כמ"ם הכל בשער בבי: ולכן נודע חות כי היא כפופה והוא רומז לכשה כתר שזה הכתר נעשה בעלמו כשה והוא בסו"ה כ' הוא לילים שהרי נת' כבר כי כל כשה הוא סוד הכס"ה במספר הסוה ויוסיף על סוד לילים שהוא סוד הכס"ה במספר הסוה שם הו"ה הכשה הוא בסוד הו"ה: והנה הכתר שהוא שם הו"ה נגד הכשה שלמטה מתנו היינו חו"ת שהם סוד לילים לערך הכתר והכתר עלמו נעשה כשה ומרכבה לעילת על כל העילוי הוא סוד לילים נגד עילת על כל העילוי הרי כי כ' הוא לילים וכן כולם שזה נעשה כשה לזה וזה כשה שזה עד ח"ם שהוא רוכב על כולם ומתלבש בכולם בסוד חור פנימי ומלבים לכולם הסוד חור מקוף. ולכן לריך להבין דבר מתוך דבר בחיתה תדה הוא רומז בלפעמים הוא רומז לל מדת המלי' שהיא כשה על ד' רגלים בסוד שיר מרובע בעשיות כשה וביה קבול לחורו' עליונים כמו שיר נחבר בניהם דכתיב עדו עדו עד סיסוד הם. לבל ירוסלים שלמעלה לה שלטו הם ידי זרים שעליו נחמר וכבודי לחחר לה חתן ונשחרת בבניהם תמיד לך סירדה ממקומה כמ"ל. וכבר נת' כי בינה נקרלי' ע"י סוד מלפ"ך שהוא במספר ע"ר ומחלקת לב' פרלופים סיינו בינה ותבונה כמ"ם לבל הם מחוברים יחד ולית פרוד ביניהם לעולם מלח"ל נוקבא דז"ת שמחלקת ג"כ לב' פרלופים סיינו לחה ורבל לבל חינם מחוברים יחד לעולם כי לפעמים שלחת בחה לפני המלך וכבי נשלחת במקומה ולפעמים הם כלולים יחד כמבואר מדברי האריז"ל. וז"ם ירוסלים הבנוים ר"ל ירוסלים שלמעלה שמחלרת בבניהם תמיד היא כעיר שחוברה לה יחדיו. הכוונה כמו שבבינה שם חין שליטה לזרים כן גם הם לה שלטו ידי זרים. ולכן היא נבוי' וכבן:

אות כף

פתח א' דרך א' בו יתבאר אות כף בצורתה

כתיב כף לחת שמרם זכר מליחה קטורת: דע נחמה כי לוח כי בלורתי מעידה על הכתר ועל הכשה:

הנה כתיב כשה כבוד מרוס מרחשון: לכן תדע כי ים כשה וים כשה לכשה עד כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם: והנה כתר עליון שהוא גבוה מעל גבוהים ונק' ז"ל והכתר עלמו נעשה כשה ומרכבה לל כתר דכתי' עלת השלות וחו"ת נעשים כשה ומרכבה לל כתר דהרבי הרשב"י סולו לרוכב בערבות ביה"ם שמו כמבואר מתוך דברי האריז"ל והכתר עלמו נעשה כשה ומרכבה לעילת על כל העילוי שהוא סוד עתיקא דעתיקין טמירין והוא נק' רם על כל רמים ונשא על כל נשיא וגלוי מדם יפלינו להיו בסוד הכפיפה והעטוה להפניה בתחתונים ע"י הוא עינא פקיחא להסתכל בפנים יפות פנים מסבירו' עין בעין בהוא עינא דלתתא שע"י עין דלעילא גם עינא דלתתא רוחנית בחלב דכתיב עין כ' לל יריחיו למיחלים. לחסדו: והוא עלמו נעשה כשה ומרכבה לחור ח"ם כמ"ם הכל בשער בבי: ולכן נודע חות כי היא כפופה והוא רומז לכשה כתר שזה הכתר נעשה בעלמו כשה והוא בסו"ה כ' הוא לילים שהרי נת' כבר כי כל כשה הוא סוד הכס"ה במספר הסוה ויוסיף על סוד לילים שהוא סוד הכס"ה במספר הסוה שם הו"ה הכשה הוא בסוד הו"ה: והנה הכתר שהוא שם הו"ה נגד הכשה שלמטה מתנו היינו חו"ת שהם סוד לילים לערך הכתר והכתר עלמו נעשה כשה ומרכבה לעילת על כל העילוי הוא סוד לילים נגד עילת על כל העילוי הרי כי כ' הוא לילים וכן כולם שזה נעשה כשה לזה וזה כשה שזה עד ח"ם שהוא רוכב על כולם ומתלבש בכולם בסוד חור פנימי ומלבים לכולם הסוד חור מקוף. ולכן לריך להבין דבר מתוך דבר בחיתה תדה הוא רומז בלפעמים הוא רומז לל מדת המלי' שהיא כשה על ד' רגלים בסוד שיר מרובע בעשיות כשה וביה קבול לחורו' עליונים כמו

סלורס של חות כ׳ וסיח עלמה כתר לכל הטולמות שלמעה עד שמעשה בסוד זכר לתריו׳ ורחם לבוטלים כמ״ש בס״ד וכן למעלה למעלה עד שחו״ח שסס כחדה שריין הס נעשי׳ כחתם בסח ס׳ של הכתר וסס נרמזים בחות יו״ד כי חבח הוח סוד ״ ולח׳ סוד ס׳ שהוח ו״ד תרי יו״ד שמספרו כ׳ וסיהם סוד י״ס והוח דכתיב סולו לרוכב בערבו׳ בי״ס שמו וכבר נודע כי בחו״ח יש בכל ס׳ ס״ג וסס עשרה וכולם בסוד שס חלהים שהוח שס הגבורה וכשבחים בתי׳ גס ס״ג של מחמה כמ״ש כבר נק׳ קטורת מלמען קשור כי יסוד ס׳ הס סוד חותם שסס ג׳ מלוחי חלהים שהוח במספר חותם ע״ס ולכן היח נק׳ מחתה שהוח חות״ם ע״ס וס״ג שבתוך היסוד נק׳ קטורי׳ כמבוחר בדברי חריו״ל : והנה לח״ח כבר נודע שסס חו״ב דהלי׳ שסס עולים במספר ק״ס שהוח מספר עשר פ׳ י״ד סוד ס״ג דהבח וס״ג דחימה וז״ס כף חחת. והכוונה לח״ח שהיסים נעשים כסף ס׳ ורמוזים בחות כ׳ שהוח יו״ד ונק׳ כף חחת ובחוכה עשר גבו׳ סוד עשרה זהב שסס י״פ זהב הוח ק״ס מלית״ה לחתיו׳ חלהי״ם והוח נק׳ קטורת ויח׳ עוד במקומו: הרי נתב׳ לות כ׳ בגורהה ועתה נבחר במניכה:

דרך ב׳ בו יתבאר סוד אות כ׳ בבניכה

כתיב עשרה עשרה הכף מחחת : חדע כי לות כ׳ במניכה רומז לכתר מלכו׳ והוח כי הוח כבר נח׳ שלחה ורחל עומדים מלחורי ז״ח וכל ס׳ הוח פרלוף חלס שכ״ח כולל עשרה ספי׳ שלימו׳ ושקבייס של לחה נכנסים בכתר רחל שסס מקום סחור שבחור ז״ח נגד סחה שלו שהוח בסיום שלים ס׳ של ת״ת ד״ח וסס יולח ג״כ לור כמ״ש כ״ז בס״ב וג״פ לור הוח סוד כתר ס׳ במספר הסום : ונח׳ סס שלחה מקבלי רק לור ס׳ ורחל מקבלי כ׳ לורו׳ הרי כי הכתר מסמע נשניהס כסוד שלמרו מה שעשתה ירחה עשרה לרחשה עשתה עטה עקב לסולייתה כמ״ס סס. והנה כ׳ בחניכה הוח עשרי״ס שהוח סוד כת״ר בספר הסום הרי שפיר לתר הכתוב עשרה עשרה רומז לכ׳ פרלופים לחה ורחל שבל ס׳ הוח בסוד עשרה ושניהס כלולים נכף חחת סיינו שחמולקים בפרלופים רק הכתר שהוח סוד כ׳ בחניכה מסמע לשניהס ולכן נקוסף כלן כ׳ הסיין ״הכף החחת לרמוז על כ׳ פרלופים לחה ורחל ששניהס הס סוד כ׳ הסיין של הויי״ה כ׳ עילחה וכ׳ תחתה כחבור מתוך דברי הזוהר וגס שבשהס מחולקים הס כ״ח בסוד עשרה ופעחים שהס נכללין בפרלוף ס׳ וכל ס׳ הוח רק בסוד כ׳ כח״ס כ״ז בשער כ׳ : ושניהס הס סוד כשא לת״ת בעודע : והנה נח׳ כבר כי לחה חיכה מקבלת מלורו׳ חבל רק מלורו׳ חימה לפי שעומד׳ עד מקום הסחום שליכו בוקע שם לורו׳ חבל : ורחל מקבלי עיקר בניכה מלורו׳ חבל דכתיב בחכמה יסד חרץ בחבל יסד ברקע כמ״ש כ״ז שם : והנה לורו׳ חימה הוח סוד הויה ושהס מקבלים סוד הויה לות כ׳ במניכה ושהה נבחר במניכה: דרך ג׳ בו יתבאר סוד אות כ׳ בבניכה

הנה חמרו קף כפיו חל יספוק בשמח חוס מלומו: להבינך זחת לריך לחתה לידע כי לות כ׳ בבניכה כזה כ״ף רומז למדת המלי בזמן שהיח מקבלת מהה ברכו׳ כמינן כ״ף והיח מקבלת ע״י החסד עליון שהוח סוד ת״ל והוח ממשך מן פניה העליונים סוד תיקון רחשון של י״ג תיקוני׳ דזיקנא קדישא סוד הפחה עליונה של סחלון כי פ״ה הוח סוד הכס״ח במספר הסום הרומז חל המלכו׳ כמו שכחבתי לעיל שזה החסד הוח מקיף לוחה מסביב דכתיב חסד יסובבנהו כי שם ת״ל במלוחו כזה חל״ף למ״ד טולם במספר הק״ף הוח ממש ג״כ מלוי של כ״ף כזה כ״ף פ״ה הוח הק״ף והוח סו״ה לחבה טולם חהבתיך ע״כ משכתיך חסד : והנה זה החסד יולד ומשך דרך כ׳ יסודו׳ של תו״ח שסס סוד קף לחת במ״ש לעיל עד שיולה לחון לבשמת לנוקבי׳ סוד המלכו׳ ושז היח כח מן הרחם ע״י החי״ת סוד ת׳ כי נת׳ כבר כי חות ת׳ בגורהו רומז ז לשם הוי״ה שבחי״ת כזה יו״ד סוד דיוקנא פרלופא דחדם ובמלואו הוח חל״ף הוח פלח רומז חל הכתר חזי נעשים כשח שלם של ד׳ רגלים . והכוונה כי חלור שמקבלים מן החי״ת הוח סוד טפת חסד המתגלה בפומא דחלמא בסו״ס גבי חברים שהוח סוד החסד והוח יוצא פתח החולל בחום היום כמ״ש כבר וטפת חסד הוח סוד יו״ד במ״ש כמ״פ ומחמלתי חורו׳ גדולים סייהו כי סס חהיה מחמלת ביודי״ן שמספרו קס״ח והוי״ה ביודי״ן מספרו ע״ב ולחוריים של קס״ח עולה קדמ״ח ולחוריים של ע״ב עולה דפ״ק וסך כולם סס במספר ד׳ פעמים רגי״ל ויתר עליהם כ״ח ת׳ כי לחר שמקבלים כ״ח ת׳ נעשו כשח שלם של ד׳ רגלים. ולכן כ״ז נרמז בשמו של חברהם שעל ידו נעשה כשח שלם : שהרי ידוע שד׳ רגלים של כשח סס חרבע חיות שהם חריה שור נשר חדם. והנה שור נהפך לכרוב בעת חיחוד כידוע מדברי הלי״ז ז״ל : והנה ס״ת שלהם הוא למרב״ה המשרה ונשלום ין קן מ׳ של חד״ם ר׳ של נש״ר ב׳ של כרו״ב פ׳ של חרי״ה והם ממש לוחיו׳ ברה״ם של חברהם וח׳ של חבריהם רומז לף־ם סיומב על הכשח שע״י מקבלים כח ת׳ ונעשו כס״ח שלם של חרבע רגלים : והנה מבואר בזוהר שהד׳ חיות שהם ד׳ רגלי הכשח יש להם י״ב פנים דכתיב י״ב נקר והים עליהם : הוא סוד הכשח דכתיב כל המלים הולכים ל״ל י״ם סוד הכס״ח במספר השוה : וכעגלם היו ד׳ רגלים של י״ב שבטי ישרחל והמשכן בחוכם סוד הכשח כמ״ש במקומו : ולכן היו כפות זהב י״ב שהוא סיה לחנוכת המזבח שיש בו ד׳ קרנות הרומז חל הכשח כמ״ש במקומו: הרי נת׳ לך סוד לות כ׳ במניכה ונבחר לוחה בבניני :

דרך ג׳ בו יתבאר סוד אות כ׳ בבניכה

הנה חמרו קף כפיו חל יספוק בשמח חוס מלומו: להבינך זחת לריך לחתה לידע כי לות כ׳ בבניכה כזה כ״ף רומז למדת המלי בזמן שהיח מקבלת מהה ברכו׳ כמינן כ״ף והיח מקבלת ע״י החסד עליון שהוח סוד ת״ל והוח ממשך מן פניה העליונים סוד תיקון רחשון של י״ג תיקוני׳ דזיקנא קדישא סוד הפחה עליונה של סחלון כי פ״ה הוח סוד הכס״ח במספר הסום הרומז חל המלכו׳ כמו שכחבתי לעיל שזה החסד הוח מקיף לוחה מסביב דכתיב חסד יסובבנהו כי שם ת״ל במלוחו כזה חל״ף למ״ד טולם במספר הק״ף הוח ממש ג״כ מלוי של כ״ף כזה כ״ף פ״ה הוח הק״ף והוח סו״ה לחבה טולם חהבתיך ע״כ משכתיך חסד : והנה זה החסד יולד ומשך דרך כ׳ יסודו׳ של תו״ח שסס סוד קף לחת במ״ש לעיל עד שיולה לחון לבשמת לנוקבי׳ סוד המלכו׳ ושז היח מקבלת מהה ברכו׳ במספר ק״ף

ועתה חבחר לך סוד גדול במחמר ז״ל שסחחלנו. דק מחחלה דכתיב והסבותי חת כפי עליך עד שברי והסרותי

והסרותי חת כפי מעליך ורחית חת חחורי ופני לח ירחו ופירש״י ז״ל מכחן חיתה רשות למחבלים לחבל ושי׳ לריך הגנה חס יתי ע״פ חלו הדברי׳וחוח כי כבר נת׳ שמשה הוח בחי׳ ממוצעת בין יסוד לו״ח וח״ס ידוע כ״ח חשיס כלי בתוך כלי לחי החיצון שהוח לחורי לו״ח בחי׳ משה מתחבר עם פנימיו׳ של כלי החיצון ל״ב בחי׳ משה בין לחורי יסוד לבח לפנימי׳ יסוד ליחת: וכבר נת׳ כי לחורי יסוד הוח לחורייס של ע״ב שעולה דפ״ק ופנימי׳ יסוד ליחת הוח לחו״ח ביודי״ן שעולה קס״ח וסיהם סוד מ״ה במספר השוה : ובחי׳ משה הוח רק מעבר לחור הפנימי שהוח חסד ל״ל שעולה הק״ף : שהם חלרף הק״ף למ״ה הוח במספר חק״ל סוד שם ב״ן שבמלוי שבמלוי ומלוי מלוחו עולה חק״ל שהם ב״ן סוד המלי שהוח סוד נפש כמ״ש מקבלת מהה ברכו׳ הרי נפש ק׳ הוח חק״ל : ונבחר חחלי דרך שיסוד מהה בחכמה ופיהם ולחר ליהם הוח כמ״ש: כוונת המקוון שחמר משה לבניהו חל כפייהם חל חל בשמי׳: והכוונה כי כבר נת׳ שלו״ח הם מלביהים לזרועו׳ של ל״ח וסניהם נקרחים כפיים עליונים : ונת׳ כבר כי לו״ח לף שהם נקרחים תרין ריעין ללף מתפרשין הייהו לנוקבא חיות הטולמו׳ שזה הזווג הוח תדירי בלי הפסק חבל לנוקב זווג זו״נ להשפיע בני חיי ומזוני שפע ברכה ושלום ליטרחל לריך התעוררות לחתחת שהוא סוד יחוד ק״ש שהיו מעוררים תחלה ממטה למעלה שמע שם ע׳ סוד ס׳ תחתה יטרחל סוד ו׳ והם עולים דוגמת מ״ב לו״ח לעורר זווג עליון וזהו ס׳ חלהינו לו״ח : והם מתייחדים ע״י הדעת שהוא יהוה ומקבלים מן המזל עליון שהם בני חיי ומזוני במזלה חליה ולח לו״ח סוד כפיים תיקונים ועשים כ״ף לחת שהוא סוד הק״ף סוד ל״ל כמ״ש לעיל : והנה זה ידוע כי ת״ת ומלכו׳ כ״ל נק׳ ל״ב סוד כבו״ד עילחה וכבוד תתחה כמבואר מתוך דברי הזוהר : וז״ש המקום נשם לנביהו כ׳ לנבוות סוד ס״ו שבשהם חל כפייהם סוד י״ה והם יחייחדו ע״י ת״ל ועשים כף לחת ולחי״ב יעמוד החסד חל בשמים סוד. הת״ת ולח נעשה לי שלח יהלוהו ת״ת ומלי וילד הספיר לתחתונים : וחמו תחלת דבריו שלמר נחפשה דרכיהו ונחקורה ונשובה חל כ׳ שיוסלם הסס ע״י תשובה ופיהם ולחר ליהם הוח דרך שיסוב חל ס׳ ולחר נפש לנביהו וגו׳ . שהוא סוד השובה שלימה כמבואר מתוך דברי הזוהר : והנה כבר נת׳ שבכתר הרי נפש ק׳ הוא חק״ל : ונבחר תחלי מקבלת מהה ברכו׳ הרי נפש ק׳ הוא חק״ל : שהוא סוד נפש כמ״ש כוונת המקוון שלמר משה לבניהו חל כפייהם חל חל בשמי׳: והכוונה כי כבר נת׳ שלו״ח הם מלביהים לזרועו׳ של ל״ח וסניהם נקרחים כפיים עליונים : ונת׳ כבר כי הכתר הם כולם,בחי׳ פנים. ולכן כל הדיוקים נעלין כי ין להם לחיזה רק בחי׳ לחוריים ולכן במהה בשבת שהוא זמן עליות הדיוקים הולכך הע״ק לגלוי לוור הפנים שלו וח״ו הדיוקים נעלין ונק׳ עת רלון . חבל ת״ו בעת הזשם דכתיב ולמכי לסחיר פני מסם חי חסד ל״ל שהוא סוד הכ״ף מסחלק מיד עגלים לחחוריים ונימן רשות למחבלים לחבל : ועתה נבוח בילור מלמר ז״ל שסחחלנו. דק מחחלה שבחר הכוונה מה שהנו חומרים ומן חום למיחדים שמך פעמיים. והוא כי נת׳ כבר כי זה הם ל״ל שהוא תיקון ל׳ הוא בחי פחות ויורדים דרך הפנים לממה וכל זמן שהם למעלה חינם מתייחדים רק לחר שיורדים בשבולת הזקן שהם ין הפסק ביניהם ושם מתייחדים ונעשה של ל׳ ושם מתייחדים לו״ח שהם מחחילן מן סגרון דת״ח . ונת׳ הם שת׳ הוא סוד לור ממקף והוא סוד הם לחהיה. ול׳ בסוד לור פנימי סוד הם סויה. ושניהם ביחוד לו״ח סוד לחהיה ס״ה במספר ת״ס . ונת׳ כבר כי לור החסד סיורד מן הכתר דרכו לחון מחנת חנם לף שהיינו כדלי דכתיב וחנותי לת חסר לחון לחפ״י שהיינו כדלי . ו״ש וחון לו״ח המיחדים שמך פעמיים כמ״ש לעיל ושם: ושהם נהוח לביחור מלמר ז״ל כי נת׳ כבר כי לורו׳ לו״ח נקרחים שמן וקטורת וכתיב שמן וקטור׳ יעמח נד וממנו ימשך הספיר רביו הטובה והשמחה גס ליחרחל שפ״י החטולרו׳ שלהם נעשה זה השמחה . ולימתי כשמתייחדים הכי כפייהם שהם סוד לו״ח ונעשה כף לחת שלו השמן והקטור׳ ביחד והייהו ע״י שם ל״ל ולו יעמח נד ו״ש כף כפיו חל יספוק שפ״י שם חל יספוק הם מכון לכסה . וזה הכסה הוח סוד לו״ח שהם כסה לכתר ות״ת ומלכו׳ הם הכרובים המוסלים חת הכסה : והנה בכרובים לחמרו מלי כרוב כרביה : ומקשה ושה כתיב ודמות פניהם פני חדם : ומשני הה בחפי רבבה ושה בחפי זועה . ולריך להבין דברי חכמים מלן לינן בגמרה דלמ״ה. ומבוחר בזוהר לדק עילחה ולדק תחתה : והוא שפ״י חשר כבר

פתח ב׳ ד״א בו יתי סוד כרובים וכנפים וכפורת

כתיב והיו הכרובים פורסי כנפים למעלה סוככים על הכפורי : להבינך זחת לריך לידע תחלה מי הם הכרובים ומה הם הכנפייה וסוד הכפורי ונבחר תחלה כמה פסוקים ממחמר ז״ל בעניין זה הנה כתיב ס׳ חלהי בעלו׳ יושב הכרובים הרי כי הכרובים הם סוד וכל זמן שהם למעלה חינם מתייחדים רק לחר שיורדים בשבולת הזקן שהם ין הפסק ביניהם ושם מתייחדים ונעשה של ל׳ ושם מתייחדים לו״ח שהם מתחילן מן סגרון דת״ח . ונת׳ הם שת׳ הוא סוד לור ממקף והוא סוד הם לחהיה. ול׳ בסוד לור פנימי סוד הם סויה. ושניהם ביחוד לו״ח סוד לחהיה ס״ה במספר ת״ס . ונת׳ כבר כי לור החסד סיורד מן הכתר דרכו לחון מחנת חנם לף שהיינו כדלי דכתיב וחנותי לת חסר לחון לחפ״י שהיינו כדלי . ו״ש וחון לו״ח המיחדים שמך פעמיים כמ״ש לעיל ושם: ושהם נהוח לביחור מלמר ז״ל כי נת׳ כבר כי לורו׳ לו״ח נקרחים שמן וקטורת וכתיב שמן וקטור׳ יעמח נד וממנו ימשך הספיר רביו הטובה והשמחה גס ליחרחל שפ״י החטולרו׳ שלהם נעשה זה השמחה . ולימתי כשמתייחדים הכי כפייהם שהם סוד לו״ח ונעשה כף לחת שלו השמן והקטור׳ ביחד והייהו ע״י שם ל״ל ולו יעמח נד ו״ש כף כפיו חל יספוק שפ״י שם חל יספוק הם מכון לכסה . וזה הכסה הוח סוד לו״ח שהם כסה לכתר ות״ת ומלכו׳ הם הכרובים המוסלים חת הכסה : והנה בכרובים לחמרו מלי כרוב כרביה : ומקשה ושה כתיב ודמות פניהם פני חדם : ומשני הה בחפי רבבה ושה בחפי זועה . ולריך להבין דברי חכמים מלן לינן בגמרה דלמ״ה. ומבוחר בזוהר לדק עילחה ולדק תחתה : והוא שפ״י חשר כבר

כבר נת' כי יש שומה עילאה ותיא בת זוגו של ת"ת עילאי מסטרא דשיר משלים. ושומה תתאה היא בת זוגו של נדיך מסטרא דשיר מרוצע ושם סוד ד' רגלי הכסא. ושם סוד הכרובים מסטרא דאפי זוטא: ות"ת ובת זוגי' מסטרא דשיר משלים שם הוא סוד אדם כידוע ושם מסטרא דאפי רברבא: ושם בעת רצון שתי שם פב"פ ביחוד גמור בקומה שלימה כשוותה כמ"ש כבר. ות"ש אדם לעילאה לעילאה הוא יושב הכרובים על שיניהם והפניהם שלהם שם אחד וגבורה שהם פורצי הפניים למעלה בסוד נשיקת כפיים של כהנים כמ"ש כבר ושם סוככים על הכפורי כי הכפורי הוא למעלה מן הארון כי הארון כבר נת' שהוא סוד המלכי והכפורי הוא סוד היסוד כי המלכי הוא סוד תלמיד תתאה כמ"ש כבר וסיסוד נקי כתר מלכי: ושם כת"י תלמי"ם הוא סוד כפורי"ת במספר השוה: ושם כשכת"ת ומלכי' שהם השני כרובים שם פב"פ ושם כשווה לי' הכי"ן הפניים מסתיים כלי. אבל בעת הגלוי דאתלי ד' הכי"ן הגלוי כמ"ש כבר הרי נשאר כרוב לי' שהוא ת"ת לבדו בשת למעלה. והוא סוד הרוח. וסכנפיים שם שלו לבדו: וכנפי החיות שם סוד בד' כנפי' שהוא סוד המלכות שמשתלשל מן ד"ש תחתוני' דאו"א לכפות על ת"ת ומלכי' בעת ביחוד שלא יסתלקו בשם הרע כמ"ש כבר: ובעת שהוכלן נתעטפו כנפי החיו' דכתיב בהו תסתרו תסבר כי מימי קדם דבעת בהיא שהי' לו מימי קדם שהם או"א שנק' ימי קדם. כי ז' ימי הבניין נק' ימי עולם וג"כ נקראים ימי קדם כמ"ש כבר ולא נשארו בחדם ולחמו ערומים והוכרח להכתיב ימינו תאחר מפני חויב סיומו המלכי שנק' ימינו דכתיב נגפה שבל ליומיך בכתם תופיר מלך שבל מלכתא ושפחה כי תירש גבירתה ולא המלכי מוזכת לשחור כדי שלא יחשו החיצונים בשחוריים שלהם כמ"ש כבר ולא היה קורה קומה דכתיב תחות לנו קטנה ושדיים אין לה כי נלמקו השדיים ונשארו רק בנתי' כי דדים בלה חלב. והכוונה כי המלכי' יש לה כי' חיינו גדלי' וקטני' וכבר נת' שהגדלי' הוא בסוד סוי"ס והקטני' בסוד תלמי"ם: ושם בנתי' הקטני' יש לה כי' דדים כמו בית לקטנה והוא סוד חל דד ומידד שהוא בחי' הקטני' ובחי' הגדלי' כתיב ויעבור ה' על פניו ויראו כשהם פב"פ שהוא בחי' הגדלי' לא ויעבור ה' סוד הוי"ה כמלוי פ"ב וב"פ יש לכל ה' ג' חותיו' בסוד שם ע"ב על ויבא ויצא שהם ד"ו חותיו' הרי ע"ב ד"ו הוא ויעבור שם הוי"ה הוא גי' שדי הרי בחי' הגדלות הוא סוד ברכת שדים וריחם כמ"ש. אבל בזמן הגלות נקרא לחות לנו קטנה ושדיים אין לה רק נשארת בבחי' כי דד דכתיב ליכה יבבה בדד: ולא ת"ת תוכן הליו גם היסוד שהוא סוד ו' ועשרה סוד יו"ד שלא יהיו תמיני החיצונים ות"ת סוד ו' ועשרה י"י וזהו ו"י רבב עלי בריב י"י על הרוח שנתת דלשתאר הרוח בריב יחידאי שהוא ת"ת שנתאר

לנדו ומיא ירדם פלחים ולפיכך וידע על כנפי רוח כי הכנפיים נק' רק כנפי רוח שאין מתמשים חלא לת"ת. וזהו מחייבנו כל המקרקות וכל המתמרים שם תבין היטב:

ד"ב בו יתי סוד בגדי כהונה שהם לכבוד ולתפארת

כתיב ועשית בגדי קודש לאהרן ולבניו לכבוד ולתפארת: הנה לבאר סוד כל הבגדים תקלר היטיעה ותבאר לך רק בקיצור מופלג: ותדע מה שאמרו שהכהן הוא סוכבינת דמטרוניתא. כי הכהן מדתו חסד ותהנה: ויש חסד שנקרא רב חסד. ויש חסד שנקרא חסד סתם. וזה שייך גם בפרלוף אחד שהחסד הוא בסוד רב חסד והנלה שהוא עתה החסד נקרא חסד סתם וכן תהנה יש לתהנה רבא ויש לתהנה זוטא. וכנגדם הוא כת"א כנגד חסד עליון. וכמו כהן כנגד נלה. והנה גם סיסוד נקרא כהן משום מלחמה והוא בסוד לתבת עולם כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל. וע"י כתיב לתבת עולם לתבתיך ע"י משבתיך חסד. ונקרא כהן משום מלחמה שבשתקבל כח החסד שהוא סוד שמן המשחה סוד לחרות לחת הוא תנלה כל המלחמות כי הוא לוים מלחמה כי סביבו נשערה מחוד וכמו זה. וגם המעטרון נקרא ג"כ כהן והוא סוד הנער דכתיב וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות והוא נקרא כהן הדיוט כמ"ש כבר במקומו: ועליו אמרו לל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך: והנה כתיב ואתה כהן לעולם על דברתי מלכי לדק. שהכוונה שנקרא כהן על שהוא סומכין למעלויתא שהוא סוד מלכי לדק כמו שביארתי זה בסוד בתריכות גדול בתיבורי הגדול וזה על דברתי שהוא מלשון מנשיג כמ"ש דבר אי לדור כי ע"י נעשה הזווג: והנה כבר נתבאר בתי לפשר להיות סוד זווג לנה ת"ש ת"ת מקבל מוחין מחו"ל דכתיב גם בלה דעת וגם לה טוב כי המוחין הוא סוד הדעת כמ"ש כבר והמוחין הם סוד ד' ספיי' נהי"ם דחו"ל: ונתבאר כבר כי לולות דחיתת הם לפורים וים הם חורות פנימים ומקיפים ואור המקיף הוא סוד בגדי כהונה שהם שמונה ד' בגדי לבן מסטרת ד' ספיי' של לבת שהם נהי"ם שלו המתפשטים למטה לעבודת מוחין לזו"נ. וד' בגדי זהב מסטרת ד' ספיי' דחיתת. ונתבאר לעיל כי עיקר המוחין בחיים ע"י יסודות דחו"ל שהם מתקבלים כל לחורות שלבן הוא נקרא מקבלת"ל כמ"ש כבר. ונתבאר כבר כי יסוד חיתת מסתיים בשלים ת"ת ד"ת. וחורות לבת מתפשטים למטה עד סיום יסוד ז"ת. ת"ל תסד עליון שהוא למעלה מן ת"ת והוא סוד כס"ג הוא מסתם כשמונה בגדים ד' בגדי זהב מסטרת דחיתת וד' בגדי לבן מסטרת דלבת שהם בחיי כהנים למטה מן ת"ת שהם כבר נסתיים יסוד חיתת ת"ל שהמה הם מסתכלים רק בד' בגדי לבן. וזהו תבין סוד מאמר ז"ל שאמרו בחטה היה חטה סוד הדעת שהוא סוד

יסוד לבת. ויש לו ג' בחי': לחד למעלה במקום יחוד יסודות חו"ת. ב' במקום שמסתיים יסוד חיתת עד סיום יסוד ז"ת. ג' לחר שהנה בנקודת ליון שהוא סוד המשכן כמ"ש: ושם כבר נסתיימו ג' בחי' תורות של ת"י דלבת ולא נשאר רק בחי' מלכות של לבת. ושם הוא סוד בין שתחוריים של בין הוא קד"ש בסוד ויהנה מלא חכמי בני קדם: והוא סוד חו"ק במספר השוה. והוא חלוק לבן מסטרת לבת ולין בו לחרת סוד מגלפ"ך עם ב' כלילות כי מגלפ"ך הם כפולים והוא במספר נפ"ר דכתיב נחת יבא לחכן לל הקודם נפ"ר בן בקר כמבואר בדברי האר"י ז"ל והוא סוד לחרת בסוד מ"ם פחומה וסחומה הרומז ליסוד חיתת שכבר נסתיים. והבן כ"ז: והנה כ"ז הוא לעורך זו"ן שהם סוד כבוד ותפלרת כמ"ש כמ"פ. וז"ש ועשית בגדי כהונה לאהרן ולבניו לכבוד ולתפלרת והבן:

דרך ג' בו יתבאר סוד כוס ישועות

כתיב כוס ישועו' לשא ובשם ס' לקרא: הנה לחרו כוס מלא ברכת ס': להכיך זאת תדע כי כבר ביארנו שסוד הברכה העליונה הוא שפע רצון היורד מלמעלה העליון סוד יסוד הנשוא בלין סוף דרך חוט היוצר ושם ד"ש הוי"ה שהוא שמ"ו סוד רצון במספר השוה ומן ד"ש הוי"ה יולאים ד' מלואים במספר יש"י חו"ר שהוא סוד הברכ"ה במספר השוה וזה יורד עד היסודו' דחו"ת סיסוד לבת נק' ברוך ויסוד לימת נק' ברכה: ומשם יורד למדת המלכו' שנק' כוס שהיא בית קבול לברכה וזו זה הכו"ס שהוא שמ"ו סוד רצון במספר השוה ומן שהוא בסוד הדינים וכשמתמלא מן הברכה עליונה תז מחפיף מכשא דין לנשא רחמים סוד הוי"ה וזהו כוס מלא ברכת ס' רק בחי' מלכות של לבת. ושם הוא סוד בין שתחוריים של בין הוא קד"ש בסוד ויחנם שלמה מכל חכמי בני קדם: והוא סוד חו"ק במספר השוה. והוא חלוק לבן מסטרת לבת ולין בו לחרת סוד מגלפ"ך עם ב' כלילות כי מגלפ"ך הם כפולים והוא במספר נפ"ר דכתיב נחת יבא לחכן לל הקודם נפ"ר בן בקר כמבואר בדברי האר"י ז"ל והוא סוד לחרת בסוד מ"ם פחומה וסחומה הרומז ליסוד חיתת שכבר נסתיים. והבן כ"ז: והנה כ"ז הוא לעורך זו"ן שהם סוד כבוד ותפלרת כמ"פ. וז"ש ועשית בגדי כהונה לאהרן ולבניו לכבוד ולתפלרת והבן:

דרך ג' בו יתבאר סוד כוס ישועות

כתיב כוס ישועו' לשא ובשם ס' לקרא: הנה לחרו כוס מלא ברכת ס': להכיך זאת תדע כי כבר ביארנו שסוד הברכה העליונה הוא שפע רצון היורד מלמעלה העליון סוד יסוד הנשוא בלין סוף דרך חוט היוצר ושם ד"ש הוי"ה שהוא שמ"ו סוד רצון במספר השוה ומן ד"ש הוי"ה יולאים ד' מלואים במספר יש"י חו"ר שהוא סוד הברכ"ה במספר השוה וזה יורד עד היסודו' דחו"ת סיסוד לבת נק' ברוך ויסוד לימת נק' ברכה: ומשם יורד למדת המלכו' שנק' כוס שהיא בית קבול לברכה וזו זה הכו"ס שהוא שמ"ו סוד רצון במספר השוה ומן ד"ש הוי"ה יולאים ד' מלואים במספר יש"י חו"ר שהוא סוד הברכ"ה במספר השוה וזה יורד עד היסודו' דחו"ת סיסוד לבת נק' ברוך ויסוד לימת נק' ברכה: ומשם יורד למדת המלכו' שנק' כוס שהיא בית קבול לברכה וזו זה הכו"ס שהוא שמ"ו סוד רצון במספר השוה ומן שהוא בסוד הדינים וכשמתמלא מן הברכה עליונה תז מחפיף מכשא דין לנשא רחמים סוד הוי"ה וזהו כוס מלא ברכת ס'. והנה נתבאר לעיל כי מתחלה היה מקבלת ס"ג של לימת שהם סוד ס' לותיות דחו"ת תלמי"ם וחמ"ך נגדלת ונבנית ע"י חורות לבת דכתי' בחכמה יבנה בית וחורות לימי הם סוד תלמים וחורות לבת סוד סוי"ס: והנה מבואר בזוהר שאמר מה שומה עלתה לפיקת ס' עלין תקיפין לתיקרו ישועות. והכוונה כי כבר נתבאר לתיקון ס' עלין תקיפין הם סוד ס"ת תלמי"ם שהם סוד ס"ת תחתונית לתימת שמהם מתחלבש המלבוש סוד החסמל לזו"ן לעורך הזווג שלא יסתלבו בהם הרע עין ולא מתייחד השם הגדול עם השם הנכבד ע"י ס"ת לעורו' דהסוה רקי"ע כמ"ש כבר. וזה המלבוש נק' מעיל יפע דכתיב ומעיל יפ"ע ישעני שהוא ס"ת סוד גי"ב סוד ה"ת מלפ"ך שהם סוד נ' שערי בינה כמ"ש והם בגי"ב דחו"י ויש בכל ת' ס' הרי ק"ן במספר מעיל. ולפי שהם לותיות כפולות הרי ב"פ ק"ן ובהם מתלבש ע"י דלבת סוד החכמה שהוא

כ"ח' מ"ה רלז דמהשבה כמ"ש כבר שהוא סוד ת"ם דכתיב להכחיל לותבי ת"ם שהוא שותב מהלמור העליון סוד לנון עליון סוד יסוד של עולם המלבוש שנק' ת"ם כמ"ש בפ"ב. חם הלור יורד עד החכמה ולכן החכמה נק' ג"כ ת"ם והוא עשם הויים דכתיב החכמה תחיי לת בעליו וח"ם תחחבל נק"ן קי"ן חלה במ"ה ס"ת בו. והבן: ומחור לל תענין כי ס' עלין תקיפין הם סוד מעיל יפע והם לנוך ז"ת שהם סוד לותיות ו"ה הרי יהוה"ה. ולו לה' היהוה על עמו ברכת ה' בלשון הקודש סלה: שלו נק' כוס מלא ברכת ה' בשפחת מים בשמן. שכוונה כי הוא רקי"ע שבו סוד ש"ך לנורת הוא סוד יוסף הלדיק שהוא סוד הכולל שמולב תרלה ורחבו מגיע הממיתה דכתיב כי כל בשמי ובלר ומחרגמינן דלחיד בשמיא ולרעא שמלכו ת"ק שהם סוד ה"ם הי"ל. יוסי"ף הוא קי"ו עם ת"ק הוא תרי"ו במספר שפו"ן ולו כתיב ושלחתם מים בשפון ממעייני היכוא. ולו נק' כוס ישועות: ושמוד הקב"ה מכשא דין ויוסף על כשא רחמים כי מדת השלכי שהיא סוד הכס"ת בהוכן כו"ם כשהיא למעה היא נכוד תלכי"ם סוד כשא דין וכשפוחכת מים בשפון היא מולם למעלה להתייחד בין תרין דרועין ולו ס' לחד ושמו לחד שהם היא נקרלת בשם סו"ה כשו"ם והשפוח לל לנכך וידעת כי ס' הוא השלכים והבן זה: ועשה יתבאר שהשלח לשא בסו"ה לשא בשחחלנו בעוד עשם כוס ישועות לשא בסו"ה לשא לל שמים ידי ולו ובשם ס' לקרא. והבן:

פתח ג' ד"א בו יתבאר סוד כנור ובנרת וכיור ובנו

כתיב הלעוהו בנבל וכנור: להכיך סוד של הלו הכלי שיר לודיעך תחלה סוד מלמר ר"ל שהמרו כנור היה תלוי למעלה מרלשותיו של דוד וכיון שבא חצות לילה רוח לפונית מנשבת בו ומ' מעגן מלליו. והוא כי מבואר בזוהר שהוא ו' ולותו ל' שניהם רומזים למדת ת"ת כי ו' הוא סוד ו"ק ולו' סוד טו"ס. דכתיב הוא עשנו ולרא לחכמו בל' ו'. והכוונה מבואר מדבריו כי בעת דכתיב שמלו תחת לרחצי וימינו תחבקני שהוא קודם חצות לזי הוא בסוד ל' שלורתו כזה **ויי** דלחחזי גופא ותרין דרועין. לבל בעת היחוד לל לחחזי רק גופא בלחודי ולו הוא בסוי לות ו': והנה זה ידוע כי בלילה כל התרעין סחיתין שהם שערי ליון וירומלים שנעולים בלילה לין יולא ולין בא. וכשמגיע חצות לילה לו מתעורר מדת הגבורה לעורר לת החיבא לקרב לותה לל דודם בסוד שמחלו תחת לרחצי וכדר וימינו תחבקני ולו הלויים שהם ממדת הגבורה מעוררי בשיר ומזמרי מלמן זמיר ערינו ומזמרים לת כל הקולים והמוחי' שבשיר המובחר בהוא מדת לחכן שהוא סוד לוכר שלום סוד טפח תסד המתגלה בפומת דלחמה שהוא שלום ביי"ת כמ"ש והוא יובב פתח החובל סוד לות כי סוד החובל מועד ומתחבר הכי עם לחכן"ן הוא סוד כנו"ל במספר

הזה והוא מבטל את הכוכב שנק' רעה שמולע בגילה בשמו בה' היותר במלת כוכ"ר שהוא סוד חות מ' הרומז בגוף ותרין דרועין. ות' כתיב מכפך הארן זמירי' שמעו בני לנדיק ות' נפתחו השערים סוד פה הטעון שהוא נפתח קודש ובשניה פותחי בשיר הכל שומעים לקולה דכתיב היובי' בגיגים השמיעני קולך וכתיב מקשיבים לקולך השמיעני ות' נקרא גבל למה נקרא שמו גבל שמגבלי' את כל בני שיר וות' היא עולה למעלה בסו"ס זאת תורת העולה ות' מקבלת מלימת עלאה סוד מ"י דכתיב מ"י זאת עולה מן המדבר ואמרו ח"ת מן המדבר חלת מן המדבר שמ"י השיר והמדבר עולה זאת"ת למ"י ואח"כ מקבלת גם מלכת סוד ל"ג נתיבות כמ"ש כבר הרי מ"י ל"ג הוא נב"ל. והנה כבר נת' שכל קבלתה הוא מ"י היסוד שהם מתקבצים כל החסדי' שנק' מים דכתיב ומאבחם מים בשמות כמ"ש כבר ות' נק' היסוד כיוד שהם הם מים עטורי' המעטירים והמקדשים. וסוד כיוד הוא דכתיב וברכות ורחם לדיק וסוד הברכ"ה כבר נת' שהוא סוד ד' מלואי הוי"ה שהם סוד הברכ"ה במספר השם ועם ד' הפרצי' הם סוד כיור במספר השם ונחזיב על כנו בסו"ס הוא שבך ויכונך והבן זה. ולכן לאמר דוד חנות לילה לקום להודות לך כי דוד הוא סוד מלכות בית דוד שמתעוררת בשיר ואמר בחנות לילה להתחבר עם דודה דכתיב לבי לדיק וח"ש כעור היה תלוי למעלה מרחצו על דוד כי קודם חנות הוא תחת היסוד סוד הכעור וכיון שבא חנות לילה רוח לפוני מנשבת בו שהוא החעוררו מדת הגבורה בסוד שמחלו תחת לרחצי וות' הוא מעגן מחליו היינו מחוזו רוח לפוניות שממנו הוא סוד הפי'. ואחר שמתייחד עם מדת דוד אז היה רק' ים כנרת וכל הנחלים הולכים אל היס והבן מובן:

דרך ב' בו יתבאר סוד כותל מערבי

ובזה תבין מה שים שני דיעות בסוד כותל מערבי חד אמר כותל של מערבי ר"ל כותל רומז למדת המלכות סוד כיו ת"ל כמ"ש כבר ומערב רומז למדת היסוד שהם מתערבים כל הכחות. וה"ק כותל שהוא מערבי והוא רומז רק למדת המלי שהיא סוד מערב שהם מתערבים כל הכחות. ואלו ואלו דברי אלהים חיים. כי כבר נת' שכל התורות מתקבלי כולם מחלם ביסוד שהוא מקבלאל והוא המלקח את כל הכסף כ"ל סוד ס"ג דאלי סוד ג' שערי בינה כמ"ש כי כסף סוד ס"ת דאבא ושם מתערבים יחד ומחכסמין הגבורות מן החסדים ות' כל פייפין נותני לו כח שהם סוד שבעי ו"ה עדות ליסראל שהם י"ב לרופי הוי"ה שהוא מערי"ב במספר השם הוא סוד החסדים דכתיב עדות ליסראל. ואח"כ הוא נותן אל המלי שהוא סוד י"ה כי היא סוד ה' וכחשבון הקדמון ה' הוא י"ה כשו"ב יסוד יסדי י"ה שהם סוד היסורין דכתי' חצב יסרתו אמנ היא שבע הרי מער"ב עם י"ה כשחסיר

ג' שהיא הוא שכי"ה סוד נערה ושה הנערה בהה אל המלך הרי שני הדיעות עולים בקנה ת' והבן:

אות למד

פתח א' דרך א' בו יתבאר אות למ"ד בצורתו

כתיב למדני לעשות רצונך כי אתה אלוה. כזה הכתוב נרמז בו מעט כל סדר התגילו' רק לריך שתדע כי הות למ"ד בצורתו כזה **ל** הוא סוד גבוה מעל גבוה וגבוה שומרי' עליהם כמו שיתבאר לפנינו רק בכלל זה נקוט בידך כי הות למ"ד בצורתו שהוא כמו חני עגול ורמזו למעלה מן כל התותיות וכפוף רומז גם למעה זה מורה תמיד על ת' שהכתר הן בכלל הפרצופים או בכלל העולמו' הן בפרט בכל פרצוף ופרצוף הן בפרט בכל ספי' וספי' שבכל ספי' היא כללו' מי' תמיד הוא מורה על ת' שהכתר כי תמיד חור הכתר הוא המקיף הגדול את כל הספירה כמ"ש בס"ד. שבעולם הבחי' חור מקיף הגדול מקיף את המקטן וכולל את כולם. ובבחי' חור פנימי הוא להיפך שהמקטן מלביש לגדול כמ"ש שם: ומה נתבאר שם כי הכתר נמשל בחור הוא שעה ויכונך והבן זה. ולכן לאמר דוד חנות לילה לקום להודות לך כי דוד הוא סוד מלכות בית דוד שמתעוררת בשיר ואמר בחנות לילה להתחבר עם דודה דכתיב לבי לדיק וח"ש כעור היה תלוי למעלה מרחצו על דוד כי קודם חנות הוא תחת היסוד סוד הכעור וכיון שבא חנות לילה רוח לפוני מנשבת בו שהוא החעוררו מדת הגבורה בסוד שמחלו תחת לרחצי וות' הוא מעגן מחליו היינו מחוזו רוח לפוניות שממנו הוא סוד הפי'. ואחר שמתייחד עם מדת דוד אז היה רק' ים כנרת וכל הנחלים הולכים אל היס והבן:

דרך ב' בו יתבאר סוד כותל מערבי

ובזה תבין מה שים שני דיעות בסוד כותל מערבי חד אמר כותל של מערבי ר"ל כותל רומז למדת המלכות סוד כיו ת"ל כמ"ש כבר ומערב רומז למדת היסוד שהם מתערבים כל הכחות. וה"ק כותל שהוא מערבי והוא רומז רק למדת המלי שהיא סוד מערב שהם מתערבים כל הכחות. ואלו ואלו דברי אלהים חיים. כי כבר נת' שכל התורות מתקבלי כולם מחלם ביסוד שהוא מקבלאל והוא המלקח את כל הכסף כ"ל סוד ס"ג דאלי סוד ג' שערי בינה כמ"ש כי כסף סוד ס"ת דאבא ושם מתערבים יחד ומחכסמין הגבורות מן החסדים ות' כל פייפין נותני לו כח שהם סוד שבעי ו"ה עדות ליסראל שהם י"ב לרופי הוי"ה שהוא מערי"ב במספר השם הוא סוד החסדים דכתיב עדות ליסראל. ואח"כ הוא נותן אל המלי שהוא סוד י"ה כי היא סוד ה' וכחשבון הקדמון ה' הוא י"ה כשו"ב יסוד יסדי י"ה שהם סוד היסורין דכתי' חצב יסרתו אמנ היא שבע הרי מער"ב עם י"ה כשחסיר

עפ"י דאתיא כמחניתא חי' חלף עלמין חית ליה להשוה טמירא דכמירין עתיקא דעתיקין דאיהו משתעשע בהון וכבר פירשתי זה בסוד בש"ב: לך עתה חוסיף שנית ידי לחזור על הדברים כדי לנקל על המעיין: והוא כי מבואר בזוהר כי ג' עיפין לחדריקו ממוחא עילאה ואיהו רזא דסגולתא וסגול: הכוונה כי כבר נת' לין נתבאר בחכמה שהיתה גנוזה בח"ם עה"י היסוד הגנוז בח"ם שהוא סוד מי השלמים שמזה האור הוא חיות כל העולמות ומתחלה בא זה האור דרך חוט ישר וכשבא בחי' מקיף ופנימי לעולם המלכות ועיקר זה האור נגע ביסוד של עולם סוד שד"י שהמ' לעולמו די ומשם ירד ג"כ האור גדול אל האורי' שבעטירו משם שהוא למעה מן עולם המלכות היינו י"ם מקוריות שנתגלו בעטירו וזה העטירו נקרא אויר קדמון כמ"ש בש"ב. ונתבאר שם כי מלוי י"ם שבעטירו מן ג"ר שהם בחי"ב מזה נבנו ג"פ שהם עת"ק ח"ן ואלין היינו שהוא סוד הכתר. ח"ן סוד החכמה אלין סוד הבינה. ונתבאר שם שים לעתיק ג' ריפין סוד ריפין דלאו ריפין. וריפין דלא ידע: וריפין דלא אתיידע: ות"ן ואלין מלבישין לעתיק היינו ז"ת דאלו ואלו אתיידע: ות"ן ואלין מלבישין לעתיק היינו ד' אותיות נעשו מרכב מלואים ואח"כ נתמלאו האותיות במלואיהן ומלוי מלואיהן עד ל"ו אלף רבוא אותיות ומכל אות נבנה עולם שלם והוא שיעור קומה שלמעלה דכתיב גדול אדוננו ורב כ"ח במספר ל"ו כמ"ש כ"ו בש"ב. והנה אלו הרמ"ו אלף רבוא אותיות ילדו דרך אדם קדמאה סתימאה ודרך י' נגלים הנק' עשרה גוונים מלואחים ודרך ת"ק וכל אחד נעל אלקו הראוי לו כמ"ש שם עד שמגיע לספי' הכתר שבאויר קדמון ח"י אלף אותיות והם

מצחצפא בחי׳ חלף עלמין סייגו שדרשו הם שגם שהיא נק׳ ממיר דעמירין ומחיקא דעחיקין והוא גבוה מעל כל גבוה שלא תחשוב אות חי׳ ואל למחליל עליון בלא כח עליון לכן דרשו הם ג׳ מאו הלכה ר״ל ג׳ מאו פעמי הלב״ה עולם במספר חי׳ חלף לעמוד שהיא מקבלי מנס״י דח״ק סוד ג׳ ווי״ן שהם ח״י חלף עלמין ח״כ ים גבוה מעל כל גבוה וגבוה שומרי עליהם עד ח״ס שהוא עלת עד כל עילות : והמ כבר נתרנו בס״ב שאותי סוד ג׳ ווי״ן של נס״י דח״ק נחפצי חורם, אל זו הטעתי ועשה בעחיק לורת ל׳ שהם ג׳ ווי״ן כזה ל לפי שהרשם ג׳ יודי״ן שהם ג׳ מיפין וג׳ יודי״ן הוא מספר ל׳ וחח״כ נחפשנו בחי״ן ונשתי ממנו לורת ח׳ כזה א הרי ח״ל . ולפי שהם בג׳ מקומות שהם נס״י דח״ק ועתי׳ וחי״ן הם ג״פ לא כי כל ח׳ כולל מחבירו הרי ג״פ ח״ל סוד מנ״ן במספר השוה שמה הוא מגן לכל החושים בה . ומחבר כ״ו בס״ב . והשם הוא למ״ד הנקבע בזו העחיק שהם ג׳ ווי״ן רומזים לג׳ קדושות וכל ח׳ הוא ג׳ קדושות . סייגו ו׳ ח׳ רומז לכח״ב כי שיטורת דו׳ הוא ג׳ יודי״ן: ו׳ שני רומז לחג״ת. ו׳ שלישי רומז לפ״י כי המלכות עדיין לא נתגלה מהותה בעחיק כמ״ם סם . והם סוד נקודה חדא דחיכו חלת ותיכו תשע כמבואר בזוהר ח״כ גנו של למ״ד הרומז לג׳ ריסין דעחיק שהם עלו למעלה ורחם העליון הוא המקבל חח חי״ו חלף עלמין ולפיכך הוא כפוף בגין דחכיל דלחו דילי׳ . וזהו שפירש״י ז״ל והכן . הרי נחבאר לך סוד לות למ״ד בלורתו . ועתה נבאר לותו במינו רק מחחלה נבאר עוד ליחה דברים לעורך הלימוד . והנה לחה המעיין לריך שתבין בס״מ סיבה לות למ״ד בחיבה להיות שורש בחיבה להבין רמיחו שלפעמים הוא מורה על חוט המחקלח שהוא נקרא ריבא דכופף דכל כפופין שה החוט יורד בלורת למ״ד כמבואר בדברי האריז״ל . וכמ״ש ג״כ בס״ב . ותמיד הוא מורה על מדה גבוה שהוא המחבר כי עולמות כמו שה החוט יורד מח״ם לעחיק שהם מסחיים וכל העולמות שהם נלחתו הוא החוט כולם נכללים בהם ח״ם ובמקום שמסחיים שהוא העחיק הרי העחיק עלמו שהוא סוף זה החור הוא עלמו ריבא עלאה דכחר על עולם האצילות כמ״ש בס״ב הרי כי זה החוט הוא מחבר העולמות על ח״ם עם עולם אלילות שסופו נעוץ בחחלתו סייגו סופו של עולם עליון נעוץ בחחלת עולם שלמעה ממנו . ולפעמים מורה על האריך שהוא המחבר הרחק סייגו ג״ר שהם כח״ב שנעשו מהם ג״פ עחיק ח״ן ואריך עם עולם הפכל שהם חו״ח ופעמים רומז לבינה שהוא סוף עולם הפכל ורחם לעולם הבנין שהם ז״ת שהבנין מחחיל מן החסד דכחיב עולם חסד יבנה . ולכן נק׳ לחה דכחיב לחה כהן לעולם . חבל למעלה נק׳ הוא בלבון נסחר ולפעמים רומז לדעת עליון שהוא החעולה הכחר ומחבר קו המלעי עולם הפכל עם עולם הבנין כי הדעת הוא עלמו נשמת הח״ת. וק לפעמים

לנקבל מוחין חדשים מן הכחר וחו נחוסף להם דעת שהוח סוד ח״ת וס״ג שמקבלים מן הכחר כמ״ש כבר וחו הוח בבחי׳ רוח דכחיב ויפח בלפיו נשמת רוח חיים . וכחיב גם בלה דעת נפש לה טוב . וכבר נחבאר שחו״ח לימס מקבלים מוחים חדשים מן הכחר עד שנעשה חחלה זווג בעחיק מני׳ וביה וחו יולח חור חדש דרך יסודו שמסחיים בח״ת לחריך והוח מחפשט לחה וחכה לבי הכחפיים וחו״ח שהם מלבישים לח הכחפיים מקבלים זה החור וסס סוד המוחים : וחמרנו כבר בעחיק מקבל סוד טפת חסד ממוחח עילאה שהם הלת טיפין דחזדיקו ממוחח עילאה סוד סגולחא דחיונן הלת יודי״ן שהם סוד ל׳ בחשבון פלשים : וזה החור החדש יורד עד שבא לנקודי׳ ליון סוד יסוד של מדת הפלי וזה שחומריס חור חדש על ליון החיר שהרי עתה בזמן הגלוי לין זווג לעורך הולדו׳ נשמו ולפיכ לין נשמות חדשות בזמן הגלוי רק הכל הוא רק בבחי׳ נפש שהוא לעורך חיו׳ העולמו׳ וחנו מחפללים חור חדש על ליון החיר שלא חעערך להחפרנס מספיחי שביעית והבן זה : והנה זה החור יורד שלשים מעלו׳ עד שבא למדת המלכו׳ הייגו עשר דחבת ועשר דחימת ועשר דז״ת : וחו וידע לדם לח חוה שחחוסף לו דעת כי לעורך זווג מעולה הדעת מחלבש בח״ת ועשה בשמה לח״ת . וסס סוד שלשים מעלו׳ שהמלכו׳ נקנית בהם . ולכן מבואר מחוך דברי הזוהר שהדעי הוא סוד מנדל הפורח בחויר דכחיב מנדול עוז שם ס׳ בו יהון לדיק ונשגב . והבן כ״ז : הרי נחבאר סוד לות למ״ד בחיבה ובאר לותו בבחינו שהוא מלותו :

דרך ב׳ בו יתבאר סור אות למד בבחינו

הנה לחמרו למד לב החדם שקול כנגד כל החברים כעין ולחן ודבור ושאר דברים : להבין לחמרי ביחה לריך להחור בחכמה ולשחול על דברי חכמים שים נחם שפח יהי שהם כבר הוח שקול כנגד כל החברים חם רלו לפרוש חלו ג׳ לברים עין לחן ופה שהרי בכלל היו ומפני חם ילחו מן הכלל שבוודחי לח נלמד על עלמן ילחו חלח נלמד על הכלל כולו ילחו : ועוד שהם חם בהחכה כלי שהם מן עין ולחן שנחבי לברים חלו פרע הכלים בעלמם שלחרו עין ולחן ופה לח פרע כלי בעלמו רק כח הכלי שהוח הדבור שהוח כח היולח מן הכלים והיה להם להשוות חדוחם ולומר עין לחן ופה. חו לומר רחים שמיעה דבור . חלח כל דברי חכמים וחידוחם הם כדרבונות ומיוקדים על חדבי פז ולחנין דברים לריך לחהם לידע תחלה כי לות למ״ד נמילוחה שהוח כזה למ״ד רומז לנג מנין והוח סיד הבינה כמ״ם לפניהו : והנה חלת למד הוח חלמון למד לשורך שהוח לשון הרנל והרנל מניה להעני״ע סוד חלפי״ם נשפיר הסוה סוד חלפים של מעשה נרחשים שהוח סוד הטעה כמ״ם בשער הל׳ וכחיב כי חלפים סופנו זה יפציל חם יריס נשוד ג׳ כפות מחזיקים : דכחיב מי מדד בשעלו

מים ושמים בזרח חיכן וכל בשלים עפר חחרן ושקל בשלש מחזיקים : וכבל ע״י הבינה ע״י סוד חלפים שהוח בשוד חיניקה כמ״ם בשער הב׳ שני״ן מחגדלים החברים ושוקל חותם בשלש להיות בחדה ובמשקל. וכח׳ שם שהם חלפים הוח מחחלק לב׳ חלקים היינו ח״ל מיחין מ״י מחחלל בשוד ומידד שהם ג׳ דדים של הבינה ואות ה׳ בחגלע שהוח סוד הלב . והנה ה׳ מניה עור ה׳ בחבעה שם ג׳ הה״ן והם סוד ג׳ חלפים שבלב : והם סוד ח״ח וה״ג שחחה נחפשט עוד למעה שכי לבבוה בשוד לבב חכוח סוד ילר עוד מיחיו וילפ״ר מחחלו : דכחיב ויילר ה׳ חלפים חת החדש שבכי יודי״ן : וכח׳ כבר כי חלו ח״ח וה״ג מוהנה הבינה ג״ר בשוד החדה החחה שהחחה מבפים ודבר חבחד מבחון כמו חדיד׳ הנבד שביב החחה : סיקוד ביבה מקחי׳ בדעה דג״ר והם מחקבלים ח״ח וה״ג חבחי׳ מקוד הלב והח״כ הלב מחלק לכל החברים לכחיב ובדעה חדלים יחלחו : הרי כי הלב שקול ככל החברים והבן זה : ועוד י״ל בדרך חמר . והוח עפ״י שבילחו כבר שחן ח״ח וה״ג שבניבה הבחים חן ג׳ הה״ן שבשוד ג׳ נקבים שבלב ג׳ בוקבין דג״ח שהם לחה ורחל והם עומדים מחחורי ז״ח כשיעור כל קומחו ולכן זה שהם חשר יקרלו לוחם נקב״ה ע״ם נקב ה׳. והנה שבקבה היא חלי גופו של חדם שהרי שביהם נקרלו נוף ל׳ דכחיב ויהו לבשר ל׳ בשוד שחמרו חלבחה בוברה בחי׳ חנק : ושם שפרע חלו הג׳ חבריס שבחדם היינו הבל״ב שהם שוד ח״ח וה״ג שקולים כנגד כל החברים וגם הבחים חלו חג׳ חבריס שבחדם היינו ז״ח שבק׳ חדם : ושם שפרע חלו חג׳ חבריס שבחדם היינו הבחים חלו ג׳ דדים של הבינה ואות ה׳ חן חות למ״ד שוד הטעה: והוח כי ד׳ חוסים ים בחחם החדם והם בחים חן ד׳ חבריס שהם עין לחן חוטם פה. חן עין הרחי׳. חן לחן הבחיעה. חן חוטם הריח. חן פה הדבור. והם שוד ד׳ חותיות חוי״ם שהוח הסוכם לר׳ יהודו׳ שהשם ד׳ חוסים. וכבר בח׳ שם״ח שהחלח חעשה בלחלים שהיה הכל שוד חלהים שוד הטעה כמ״ם שם החלה לח בחגלו כל חד׳ יהודות . רק ג׳ שהם חיה שפר. ויהוד הרוח לח בחגלה עדיין שהוח שוד הו׳ של חי״ה רק ג׳ חותיות יה״ה כמ״ם שם ח״כ חום החוטם לח בחגלה בעוד שהיה בשוד חלהים שהוח הטעה בוך לחר שבחגלה חור חרוח דשהחבדה שהוח שוד הרוח לח בחגלה חו. ולכן כל הבבים שהוח בגד הטעה בלים חן חה״ת שהוח שוד ו׳ כמ״ם כבר. ולפי שהחלת ע״ג שבבריהו ע״י ליב חלהים שהוח שוד של חל״ב שבבינה לכן חמלח בהורה ג׳ חוסים חלו חיוחדים חל חלב. רחי׳ דכחיב לבי רחה חכמה. שחיעה דכחיב ונחח לעבדך לב שומע. דבור ויחמר חל לבו. וידבר על לבו . ויחמר בלבו. חבל חום הריח שהוח בח חן החוטם שוד ו׳ לח חמלח חבל הלב. ועל חלו הדברים חמבחי יחדותי לבחוב משבן הבפם בבבד ולף כי כל חבמי החחקר חועים שמשבן הבפם בבבד היינו בפם שבבפם שוד דם הבפם כמ״ם כבר חבל עיקר

הנפש נלב. ומשכן הרוח נרחם. והנשמה היא נקוד חור מקף לל האדם ולפי שהיו הנשמה נמחקר הגוף לכן נאת שיהעה האדם היא נפרדת ממנו. משל"ב הרוח והנפש שהם נמחקר נקו"ם מלך המקור נרהעים והנן זה כי כנר נת' שכל מ"ב הכל היה רק נזמי' נפש ולכן משכנה נל"ג הרומז לל"ב חלקים של מעש"ר קוד הטנ"ע ולף שהוא לכלורה נגד חכמי הרחקוקים שחמרו שמשכן הנפש נכנד ומשכן הרוח נלב. הכוונה נזה כמ"ש נשער ג' כי גם הנפש כלול מכל ה' זמ' נשעה ה"כ מ"ש שמשכן הנפש נכנד היינו קוד לס הנפש שהחיות חלוי בו והוא נכנד כי שם מקומו. אבל זמי' הרוח שנשבש שהוא עיקר זמי' הנפש הוא נלב ולכן הלב מחלק הרוח לכל האנרים ע"י הדפקים שהרוח דופק נהם ונלו מן הלב והוא לחם ויליף ולכון כי נלב הם ה"ג שהם ה"ם חלקים נמקפר נפ"ם ולכן לף פרט מכל האנרים כ"ל חלו הפלשה לרמוז כל הכ"ל ולפי שהם שקוד מעש"ר היה הכל נקוד חום ת' ולחמ"כ ת' רמים רמיזו לעתיק יומין כמשור נזשר ולכוונה זו שיהם נלשונו לומר עין לוזן דוד שהלשהם נמקפר ת' והנן כ"ז. הרי נת' חום למ"ד נלורתו ונמציו ונבניו.

פתח ג' בו יתבאר סוד מלת לשון

לשוני תהגה לרקך כל היום תהלתך: להניך זאת לרין לתה לידע כי לעולם תלת לשון רומז לל היסוד כמשור ממוך נרייתה דל"ל ע"ה שאמר כף חומה וכף זכוה ולשון חק מכריע נאמלע ולשון מכריע היינו שמשוה המדות להיות המאזניים נמשקל הפוה כי ע"י היסוד שהוא המחבר בין שני חומות הפניות שהם מרומזים מקלה של קלה והם שני כתפים המכתיפים זל"ז עד שיגיה הכתוב הכלי' ויכריע ביניהם שע"י הם ממזגים נמזג הפוה שהחשך כלול מדין ורחין כלול מחסד ע"י קו החלעני והוא מכריע למעלה ולמטה. והנה למעלה הוא מכריע נקוד הדעת וכנר נת' שהפה נעלמו כולל י"ם שייה חיך העליון הוא הכמה לחי' החתון הוא בינה שייכיים הם ח"ג שפתיים כ"ה הלשון משמש ג' לפוהות נתחלה קמוך לבית הבליעה הוא מכריע בין חיך העליון לחחתון שהם חו"ג והוא מכריע שם נקוד הדעת: ונאמלע נגד הנקנים הנכנסים נחוטם שהם הרוח שהוא קמוך לשייכים נקוד התי"ת: ובין השפתיים הוא נקוד היסוד וכולנות הפה רומז אל המלכות שהיא כללו' כולם: כי כ"א ים לו פעולה נפני עלמו אבל היא לים לה מגרמה כלום רק כולם פועלים פעולתם על ידה: הרי הלשון הוא כולל כל קו החלעני והכל הוא נקוד היסוד כי גם הת"ת נעשה ממנו לפעמים קוד ייסוד הייבו נהכללות ג' פרלופים כלו' כמ"ש כנר נשער הנ' והוא גר' מקומות שהם ים ג' שהוא תהי"ם הוי"ה אדנ"י קוד מעבר יג"ק שהוא נמקפר אל"ף עם הכולל לפי שמקבל מן אהיה קוד אדנ"י: הרי חוא לשון קוד ה' שכיל"ה כי ע"י מקבלת השכיבה אלף שלומים נקו"ם אלף לך שלמה והוא מאבר אלף עם השכיבה נקוד לשון הקודם: שהוא ממשיך הרלון העליון ע"י לכור יפר ממעלה למטה ולכן היסוד שהוא קוד שלשון נקרא קופר שהוא קוד רלון נמקפר השוה השתהפך לכור: דכתיב לשוני עט קופר מהיר: וכן' קופר מהיר נקו"ם חזית היש מהיר נמלאכתו כמ"ש למעלה נמקומו:

ודגה הוחיל ואתתן להכה ונה זה שכתוב לפניכו כימת ניש מילחת: ויקח דקרא רחם לני דנר טוב לומר חני מעני למלך לשוני עט קופר מהיר: והוא כי יש שם ה' קדוש ונודע שמו רמ"ם והוא מגרש את החילוניים ולריך כל חדש לכוון זה השם קודש השלחו נפעוש השעורת והוא יולה מס"ה של ממול"ח עהו"ר קול"ם: וזה מעשה השעורת לגרש את החילוניים שלא יהיה להם שום אחיזה נהפלחו ולא יוכלו לקטרג על האדם והוא עוד ג"כ לזכרון כי השכחה נזה אלד הקליפה כשהיא יונקת מן החחוריים דקדושה כמצוחר מחוך דנרי האר"י ז"ל. וזה השם מגרש אותם שלא יוכלו ליהק מן החחוריים לפי שמחנלת חור הפניה שהוא קוד הזכרון: כי הפניה דחו"ל הוא ע"ג קס"ל נמקפר זכו"ר: ומגרש אותם כמ"ם: ומצוחר מחוך דנרי האריז"ל קנולה לזכרון לכחוב כל מה שלומד שהכתיבה מניא לידי זכרון: והכוונה כי מדת המל' נקראת קפר כמ"ם נמקומו ושיא נקראת קפר הזכרון ר"ל קפר של יקוד שבו קוד זכרון לפי שמקבל חור הפניה מן חו"ת וגו קורא שברכה כמד"ת ונרכות לרחם משביר שהוא קוד יוקף הוא המשביר וקוד הברכה הוא קוד ד' מלואי הו"ה נמקפר הברכ"ה קוד יברך שבו קוד הרכבה נקו"ם ה' זכרנו יבר"ך ואמ"כ יברך את בית אהרן ואנן: והוא הקופר הכותב נקפר הזכרון וכיון שמחנלת חור הפניה מגרש את הקליפות שהוא קוד השכחה היונקים מחחוריים: ולפיכך היוב שהלשון הוא הפעון לפי שקיבל כח מיניקת החחוריים לחר מי יהן ויכתבו מליי: ושכח זה האדם המכוון תמיד לשם הקדוש הכ"ל שים נו ג"כ כח לגרש את הקליפה אין לריך לקבולה הכתיבה. וכל מה שלומד בלשונו נחשב לו כמו כותב בעט נרזל. גם מצוחר בכתבי האר"י ז"ל שלריך לכוון קודם תפלחו בשם מ"ב שאז תעלה תפלחו ולא יוכלו החילוניים לקטרג עליו ולחטוף בתפלחו ומי שאין מכוון אז מקטרגים עליו ומוטפים תפלחו ומוחן לשם כח ולא די שלא יתקבל תפלחו לרלון אלא כוחן כח לקליפה והוא כמו שקריב קרבן לע"ז שכוחן כח לקליפה. ושם"ה יזכרו לשדים לא אלו"ה קוד שם מ"ב כמ"ש כנר. ונזה נתי"נ קושיא עלומה על שאמרו חז"ל שעיקר עלי אלן דשפרם חטאים שהוא נגד דנרי חז"ל שהתחנה הוא הוידוי וכן מעיד הכתוב ומודה ועוזב ירוחם. אבל הכוונה הוא מודה ועוזב דייקא דהייבו שמכוון תמיד לשם מ"ב קודש תפלחו ואז אין כח נחילוניים לקטרג

לקטרג על תפלחו ולעכב אותה ואיה עולה ע"ז שהם למעלה לפני הקב"ה ומתיינין אותו למעלה לעזוב רשעו ולא יפוב לרשעו ואתאיו שזה נא ע"י כח הקליפה שהוא עליו ומתעיאו ככוונה. אבל מי שמפרש חטאים ולא מכוון זה שהם אז אדרבה כוחן כח לקליפה ואז נוחלי יפוב לרשעו והוא ככלב שחוזר על קיאו והכלבים עזי פנים ולכן חלוק עלי מאן דשפרש חטאים נלא כוונה. הרי נת' לך כי ג' שמות שהם רח"ם ומ"ג עומים שני פעולות עוזו' הא' שמניא לידי זכרון ואין לריך לקבולה שכתיבה. והנ' שיכול לעשות שהעוה שלימה ע"י אותה שעוה עיקר שהשבועה שאז הנא וידוי אל המלך לבדו ואוא בעשה למען רח"ם לע"י אוא דבר עוב לפי שעשין ג' פעולות עובות. ושפרש אותם הנ' פעולות עובות. ואומר הא' אומר אלי מעשי למלך. הנ' לשוני עט קופר מהיר. ואוא עובו. ועתה כבוא לביאור הכתוב שהתחלנו רק דע מה שמצוחר בדנרי האריז"ל שכ"ז שיש כח להקליפה ליהק מן הקדוש' אז ח"ו יש פרידה בשמות הקודש הייבו בין אותיות הו"ה כתיב כי יד על כס י"ה ויונקים מן ג"ת ו"ה וכן מפריד בין שם אלה"ים שבוד אי אלה ויונקים מאחוריים של י"י. ושפט שהוא היש קוד יקוד עליון קוד אלהון רלה להקן זה שפגם שאמרו אל"ה אלהיך ואמר מי לה' אלי. והנה מה שכשגם מן ג' שמות שכ"ל שם אותיות ו"ה ו"י ובשתחנגים הוא היו"ש שקו"ה כי אותך קויתי כל היום והמשכם שיושלמו הנ' שמות שכ"ל לשון קויתי קו והמשכם שיושלמו הנ' שמות שכ"ל היום והוא קו"ה. לשוני תהגה לרקך ואז כל היום תהלתך והנן כל זה.

פתח ד' דרך א' בו יתבאר מלת לולב ולבנון

כתיב תרזי לבנון אשר נטע. ואמרו מלמד שעקרן שקב"ה ממקומם ושתלן במקום שעושה פרי. להבין זאת לוחיעך התלה מ"ם שיעקב נטע ארזים נמלרים וישראל עקרו לוחן ושולילן עמהם ושהם נעשו העמודים דכתיב עלי שעים עומדים. לך זכור מזכור מה שכנר נת' נשער ל' שהחלה מעש"ר כתנלו רק ד' לוחות וכת' שם כי זהי' הר' שהיא קוד ז' התחוליות של י' ספי' שהתנלו נעהי' עילאה והם היו מנמי' יקוד העשר קוד זהי' התחוריי' והיו נהם הרנה נגוחות ונהם היו נחזון כל הדיבים קוד מיס הזדוכים קוד מי עופכת ולכו לשתח את האדן עד שנשר נהם הקב"ה וירדו למעה תחת הלי עהיהו התחתוכה ולוחן שהיו נגוחות קדושות עלו למעלה נהלי עהיהו עליוכה והייבו ע"י חור מהביכה שהיא מן ג' רחמוחות קוד הרחם שירד שלהנחתא דכורא והייבו קוד הנערה שנשר נהם הקב"ה וזה החור ומכוכה נהם יקראל שהוא כוערקון לי רחם. ולחר שחזר זה החור לעלות לילנק נשרשו עלו עמה כל הנגוחות קדושות ומזה נעשה חמ"כ ו"ק שהתנלה חמ"כ קוד לוחות ו' שהשם שהם קוד העמודים כמ"ם נקוד ווי עמודים. והנה כנר נת' שהם"ה נק' מלרים שהוא מלר יס: וכת' כנר כי חור הרחמון שהתנלה נעהיהו שעדיין לא היה נו רוח דמחשבה מכוכה נהם יעקב. והוא זמי' שהשם הכללי: ולא היה זמי' הר' קוד זמי' יקוד העשר בין הקליפות ולחר שהתחיל להתכולל חור מרוח דמחשבה המכוכה נהם יתרחל זמי' הרוח הכללי לא עלו למעלה. וכנר כת' נקוד שלחרו חל לחר לחתרש ולא עניד פירין: לפי שהרצו מחלי עהיהו החחוכה זמי' השפע קוד יקוד העשר דכתיב וכשם עשר לחמו שהם היהו מניע חור מרוח דמחשבה לכן אין יכולים לעשות עשר לחמו שהם מניע רוח דמחשבה נק' עץ הנבוחות כי עלמו קוד גבור"ם נמקפר השוה ונכ"מ שהמלה חרזי לנוכן רומז לנבוחות קדושות כי מלת לבנון הוא מלשון לידון. גם מלת לבנון רומז לל"ב נתיבות חכמה וכו"ן שערי בינה. והנה אלו של בינה יוכדים ומשתלשלים עד למעה גם נעולם הבריאה כמ"ם כנר אבל אלו שהם כולם מחנלים מחלה נבריאה ושם נק' דרכים דכתיב דרכי טעם ושוד טועם הוא נבריאה כמ"ם נמקומו ואח"כ כולם נאי' של היסוד דז"ת שנק' לריך דכתיב יפרים דרכי ס' לריקים ילכו נם. ואמר לריקים לשון רנים הרומז לדיק ולדק כמ"ם כנר ושם קוד על פרי עושה פרי כמ"ם בנר וכן מצוחר נזוהר. הרי מצוחר לפניך לריך שאלו החרזים שהיו מחלה מקומן למעה אחת קו הרוחב שהם היה מקומן שהוא קוד לחוליים שהם עמדו שהיו עומדים ושהם מלר יס: וכת' כנר כי חור הרחמון שכח

ומופיעים לה הנאר בקו"ח נאר חפרוח סריס ועופים חופח כלי כמ"ם כנר בקוד מיעוך הידים כמ"ם כל מיעוכות על גיח רבי תמר ממח ועדיין תמר בתמירותה קיימת מעדיין היא בקוד הדיבים ממוח קוד דם בחולים היולח על ידי מיעוך הידים קוד לחי"ה נדבוע מעולה ד"ס. ו"ס ו"ה לוחה ו"ם רומז לזו"ב שמקבלים מומין דלימת מן ד' חלפין חסם בשפר לוח"ם מעשה חלמים המה כ"ל עדיין חס מומין דקנוסות קוד חס חלמים כמבואר בדברי חתרי"ל והנה:

ובאלה הדבריס הנין קוד גדול בחתרי"ל שחמרו חנקוק עב עוגה ועמד בחוכה כו' והביא לו הקנ"ה כחוב ג' בלוח: ובקוד הגדול ע"פ חכמ', כבר כי ע"י הגבורה דלימת חוא חפיכת הנאר ובעפיה בקוד כלי חמוח קוד לוח ה' שם בו שכי פחמים שבעשה ע"י כפל הגבורה דלימת כמ"ם כבר: ועדיין המר בתמירותה קיימת בקוד הדיבים קוד דם בחולים שלף חסם מחורים חייבין לעשה דם בחרבל. ח"כ ד"ל קוד הדיבים כמבואר בדברי חתרי"ל: ומאר שבחים החשבים לחבא קוד מומין דגדלות קוד שם חוי"ה ות מחשבים חוי"ם חלמים שמוח קוד חל"ף ע"ס. ות מחשבר הת' עס ד"ס וממחק' הגבורה' ות בעשה חזוב בקוד לח"ס שמוח שלימו דכולה: והנה חנקוק חוא קוד גבוי"ה בשפר הסוה שמוח עב עוגה קוד חפיכת הנאר שבעשה על ידו ואמר כפל עב עוגה קוד ג' חפיכות דכתיב חפרוח סריס כרוס בידיו העם כמ"ם ועמד בחוכה שעדיין לח בחו החורים לחבא חסם דומים חת הדיבים למון כמ"ם ות חיה עדיין נקראת תמר בקוד הדיבים ז"ם ועמד בחוכה שכ"ז שלא בחו חורים דחבא חסם דק

פיסא סוד מ"ס עליזכי' ומ"ס תמתוכי' וסנן כ"ז :

דרך ב' בו יתבאר סוד מים ומן ומקוה וג' מתנות ומרים ומטה משה ומט"ט ומ' מלקות

והנה עתה אודיעך סוד ג' מתנות שנתן הקב"ה לישראל שהם מן ובאר ועניני ככוד וכולם חזרו בשביל משה :

ותחלה אבאר סוד גדול במה שהוא סליאה נשגבה שמתחלה אמר הקב"ה למשה בחורב והכית בצור שצוה להכות את הצור שיתן ממיו : וגם קרא אותו ציר : ואחר מ'ת מרים שנסתלק הבאר שהיה בזכות מרים שאז אמר לו הקב"ה ודברתם אל הסלע שצוה לדבר ולא להכות וקרא אותו סלע. וביותר צריך לבאר דברי רז"ל שאמרו שנתחרף למשה סלע בסלע שדיבר אל סלע אחר ולא נתן ממיו. דקשה שאם היו באותו מקום כמה סלעים או לפחות ב' סלעים למה לא נתן לו הקב"ה סימן לאיזה סלע ידבר שלא ישעה ויבא לידי חילול השם : וגם היד ה' תקצר שמסלע זו יוצא מים ולא מסלע אחר שאם נאמר שזה הסלע מסוגל ליתן מים עדיין ע"ז לא יתקדש ש"ש ע"ז ויותר היה קידוש אם יוצא מים מאיזה סלע שלא מסוגל לדבר זה. גם קשה אם כוונת הקב"ה היה רק שידברו אל הסלע ולא להכותו למה צוה למשה לומר קח המטה בידך שיש לומר שבשביל זה בא לידי טעות . ועוד מ"ש הכתוב ויכהו פעמים מאי נפקא לן מזה אם הכהו פעמים או שלשה או פעם א' ועוד קשה על מאמרם ז"ל שאמרו שבפעם א' יצאו מ'פי דם שהוא סליאה נשגבה. גם מ"ש הכתוב ויצאו ממנו מים רבים מה יוצא לנו מזה אם הספיק לכל העדה ובעירם בודאי שהיו מים רבים . אך הסוד הגדול בזה עפ"י הדברים הנאמרים לעיל שיש ב' שושנים שושנה עילאה היא דאחטר עלה כן רעיתי בין הבנות והיא סוד כלת משה והיא סוד מקוה ישראל ה' כמ"ש לעיל. ואית שושנה תתאה דאיהו בין החוחים סוד בתו של אברהם וכ"ל שמה סוד שם בין והוא סוד באר חפרוה שרים כמ"ש כי היא שואבת מן המקוה ואתחבר ב"ן במקוה"ה והוא סוד בא"ר במספר השוה : ולכן ה' הבאר בזכות מרים כי מרים היא רומזת לשושנה תתאה : מרי"ם ע"ה הוא במספר ארץ ד"ת א"י וכתיב והארץ הדום רגלי לפי שהיא יודדת למטה ומה בשת במט"ט כמ"ש כבר . והוא כ"ז שישראל בגלות אזי בי"ט התול ההנהגה ע"י מט"ט ועליו נאמר תחת שלש רגזה ארץ תחת עבד כי ימלוך כי הוא נק' נער עבד כמבואר בזוהר וכתיב אי לך ארץ שמלכך נער. וכ"ז שההנהגה על ידו יש שלישה לס"א סוד מים הזדונים שעוברים על נפשינו כי הוא סוד עץ הדעת טו"ר כמ"ש כבר : וזה היה כוונת הנחש שהפית לאדם ואשתו לאכול מעה"ד וגרם מיתה לכל העולם כי שם סוד המיתה כמ"ש כבר : והוא סוד מטה משה שנהפך ממטה לנחש ומנחש למטה בסוד טו"ר כמבואר בדברי האר"י ז"ל והוא סוד המלבושי קדרות של כנס"י כמבואר בזוהר וסנדלפון שבעשי' הוא סוד המעלים כמ"ש כבר ובעת רצון כתיב וראית' לזכור ברית עולם וראית' בנוזין נהירין כי היא מתפשטת מלבושי חול ואתלבשת בבגדי שבת דכתיב פשטתי את כתנתי איככה אלבישנה וגו'. וסוד בגדי שבת הוא כי שושנה עילאה מתלבשת בה בעלותה למעלה להזדווג עם הת"ת ופורסת סכת שלום עליה כמו שאנו אומרים בליל שבת ופרום סכת שלום עלינו ועל ישראל ועל ירושלים ובנן. והנה בארנו כבר בסו"ה חנוך לנער עפ"י ורכו גם כי יזקין לא יסור מסנה שמט"ם שהוא סוד חנוך כשהמלכות עולה למעלה לזווג עם הת"ת הוא עולה עמה כמ"ש שם והיינו אחר שהוסר ממנה חלק הרע ונשאר כולו טוב אזי טוב מתדבק במוב. והסרת חלק הרע הוא מבואר בדברי האריז"ל שהוא ע"י ההוא שלהכותא דנורא שיורד מלמעלה כמבואר בכוונת רחיצת רגלים במים חמים בע"ש והוא סוד שתין פולסי דנורא דמתוהו למט"ט שבאים מסוד ס' גבורים מגבורי ישראל דכתיב בדברים לא יוסר עבד וצריך הכאה כמו שהלבוי המתפלש באם' וצריך להכותו במקל לנערו מעפר וסוד במק"ל הוא ס"ת של אברהם יצחק יעקב ישראל שמהם יורדים הגבורות סוד ס' פולסי דנורא לנערו מההוא עפר דכתיב ונחש עפר לחמו ואז כיון שנלקה אחד הוא ונשאר כולו טוב. וסוד ההבאה הוא סוד הצרוף דכתיב וצרפתיך כצרוף את הכספ . שע"י הצרוף הנו הסיגים מכספ ויצא לצורף כלי שנעשה מאנא לשכינתא ואז השכינה משפעת שפע טוב לישראל ואין לעכו"ם אחיזה בה. אבל כ"ז שהיא למשה מלובשת בתוך מט"ט במקומו אזי אם תשפיע איזה שפע מגיע להההוא דאיקרי נבל דכתיב ותתת נבל כי ישבע לתם כמ"ש במקומו. וסוד הצרוף הוא סו"ה כי שמי בקרבו. הכוונה כי מן שם הוי"ה על ידי צרוף יוצא שם מט"ם. והוא עד"ז היו"ד תחלק מתחלה לב' חלקים כי יו"ד הוא עשר תעשה ממנו ב' אותיות ג"ז שהם ג"כ מספר עשר ותכה כל אות חלק בחלקיו ותאמר גם"ג הוא ס'. ואח"כ תכה אות ז' ואתמר זם"ז הוא מ"ט הרי לפניך ג' אותיות מט"ט מן מטטרו"ן ונשאר לך מן שם הוי"ה הו"ה והם במספר י"ן תכה שניהם יחד אמור י"ן פ' י"ן הוא רו"ן הרי מן שם הוי"ה ע"י הכאה סוד הצרוף יוצא שם מטטרו"ן. ובאלה הדברים כרתנו ברית ליישב כל הקושיות הנ"ל רק צריך שתדע כלל גדול שמבואר בזוהר שכל דבר שרוצה לפעול למעלה צריך אתערותא מתתא לעילא . ויש אתערותא ע"י מחשבה רעותא דלבא ואתערותא ע"י מלה. ואתערותא בעובדא. וכל זינא אויב בתר זינא. כי הכל צריך שיהא דוגמא למעלה ובעובדא צריך איזה דבר שהוא דוגמא שלמעלה שע"ז אתער ההוא עובדא לעילא . והבן זה . והנה הבאר היה בזכות מרים סוד ארץ כמ"ש לעיל והיא סוד שושנה תתאה בין החוחים המתלבשת במט"ט סוד עץ הדעת טו"ר. שבו סוד איסור והיתר כשר ופסול טהור ושמא מים צלולים ומים עכורים וסרוחים וצריך להסיר ממנו חלק הרע אך בדברים לא יוסר עבד ולכן צוה הקב"ה את משה להכות בצור כי צור הוא דוגמת האר"ץ במספר השוה ולא צוה לדבר כי בעובדא תליא מלתא ולא במלולא והוא סוד הצירוף כמ"ש לעיל. והנה אחר מ'ת מרים שהוצרך להחזיר להם הבאר בזכות משה שמדרגתו למעלה והיה צריך להוציא מים מן המקוה העליונה סוד כלת משה אשר עלי' נאמר אני ה' לא שניתי וכתיב אני ה' וכבודי לאחר לא אתן ושם אין צריך הכאה רק פיום דברים כי שם סוד הדבור ולא המעשה ובמלולא תליא מלתא ולכן צוה הקב"ה ודברתם אל הסלע ולכן שינה בלשונו לקרותו סלע ולא צור כי סל"ע ע"ה הוא דוגמת מקוי"ה במספר השוה: והנה נתן לו סימן טוב באמרו ודבריתם אל הסלע שיכוון להוציא מים חיים מן המקוה ישראל ה'. והנה משה כיון שאמר שמעו נא המורים ובא לכלל כעס בא לכלל שכחה. הכוונה כי במשה כתיב והאיש משה עניו מאוד שהוא זכה לבינה סוד שושנה עליונה שבה שסיד הענוה כמ"ש כבר והוא עצמו סוד הזכרון סוד הלשון כמ"ש כבר וכיון שבא לכלל כעס פגם במרתו ופגם בלשונו ומיד בא לכלל שכחה שהוא היסך הזכרון ופגם במלולא שהוא סוד הלשון המתחבר בשפה עליונה סוד שכינה עליונה במספר השוה ונסתלק ממנו סוד הדבור וירד מן מדרגתו למדרגה תחתונה שבה תליא עובדא ולא מלולא וזה שנתחלף לו סלע בסלע ודיבר אל הסלע ולא הועיל כלום כי כבר נסתלק ממנו סוד הדבור וצריך לעובדא . ולכן ויך את הסלע פעמים . ומעם

פעמים

פעמים שהם סוד ב' הבאות היינו סוד ב' צרופים של מט"ט כמ"ש לעיל. והסוד הוא כי כאשר בא לכלל שכחה ונתן כח לס"א לאחוז בקדושה סוד ע"ה טו"ר . שצוה לו הקב"ה קח את משך בידך ד"ל ברשותך שלא יהיה עבד מולך ועתה הורד את השכינה להתלבש בטו"ר סוד השכחה סוד הרע שנאחז בטוב והרע כולל ב' מיני רע הא' סוד הדמים שמאים שהם דינין קשין מסאבין והב' סוד מים עכורים וסרוחים שנק' מים רבים כמ"ש לעיל ולכן בפעם ראשון יצאו הרמים ואח"כ יצאו מים רבים ואח"כ ותשת העדה ובעירם מן המים צלולים. והנה חטא משה היה ממש כמו חטא אדה"ר שגרם מיתה לעצמו כן נ"כ משה גרם מיתה לעצמו. ובזה יותרו כל השאלות והבן כ"ז. הרי נת' לך סוד הבאר של מרים. והנה ענני כבוד מבואר עפ"י מאמרם ז"ל שהיו שבעה נגד ז' ימי הבנין שבהם סוד ז' הקסות כמבואר בדברי האריז"ל והחסד הוא נק' יומא דכולא יומין דכתיב יומם יצוה ה' חסדו יומם כתיב יומא דכולא יומין לפי שהוא הראש וכולל את כולם ולכן אהרן שפדתו חסד לכן בזכותו היה הז' עננים. וכשמת אהרן חזרו בזכות משה שהוא סוד הדעת וכתיב ובדעת הדרים ימלאו והמן הוא בוכות עצמו של משה שהוא לחם מן השמים כי כבר נת' שסוד הדעת הוא סוד הברכ"ה סוד י' מלואי הוי"ה במספר יבר"ך סוד הברכה העליונה ובד' מלואים יש בהם ט' יודין במספר מ"ן. הרי נת' לך בקצרה כל הג' מתנות. כי לא רציתי להאריך בהם כי כבר ביארם היטב בכתבי האר"י ז"ל וכבר נת' סוד אות מ"ם במנינו ועתה נבאר בבנינו :

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד אות מם בבנינו

כתיב מעיין התחם רישא דקרא גל נעול מעיין התום . זה הססוק רומז לבנס"י שהיא נמשלה ליונה שנאמנה לבן זוגה כך כ"י נאמנת לקב"ה . וזה נרמז באות מם במילואה שאו' מ"ם מתמלאות מעצמה שמ"ם מוליד מ"ם בסוד הדלקת נר מנר כמו שנת' בשער הב' : והנה כל האותיות מקבלים הרכבה מאות אחרת כגון אות א' שאם תבנה אותו בבנינו שהוא מלואו הוא כזה אל"ף הרי נרכב מן ב' אותיות אחרות שהם ל"ף. וכן ב"ת וכן כל האותיות ואף אות ה' ו' לפעמים הם מורכבים משארי אותיות כמו שתראה בג' מילואי הו"ה זולת אות מ"ם שאינו מקבל שום הרכבה לפי שאות מ"ם רומז למדת המלכות סוד כ"י שאינה מקבלת שום הרכבה מאחר ונאמנת לנבי קב"ה : ועפ"ז אמרתי דבר נאה ומתקבל בפסוק אני ה' לא שניתי אף כי כבר ביארתיו בכמה פנים עתה אוסיף לקח : כי כבר נת' כי ד' מילואי הוי"ה כוללים כל האצי' : ע"ב חכמה סוד אצי' שבאצי' . בינה ס"ג סוד בריאה שבאצי' : ת"ת בהכללו ו"ק. מ"ה סוד יצירה שבאצי': מלכו' בן"ן סוד עשי' שבאצי' : והנה בג' מילואים הנ"ל האותיות מקבלי' הרכבה מאותיו'אחרות ע"ב מלא ביודי"ן ס"ג הה"ן בי'ודי"ן וא"ו באל"ף מ"ה באלפי"ן. אבל שם ב"ן שבמלכות אינה מקבלת הרכבה משום אות רק כל אות מחמלא מעצמותו בסוד הדלקת נר מנר כי אות יו"ד הוא י' ו"ד הוא ג"כ י' הרי צאצאיו כמותו : ה"ה ו"ו ה"ה כ"א מתמלא מעצמותו וכבר נודע כי מדת המלכות נקראת אני : וז"ש אני ה' לא שניתי. והוא מובן : והשעם בזה כי בסדה זו טעו נה כמה גדולי הדור וקצצו בנטיעות שרצו לעשות אותה רשות בפני עצמה לפי שהוא סוד העשירית שהוא סוד הרבוי שהוא בא אחר מספר השלם שמספר השלם מסתיים בט' כמ"ש כבר : לכן בא הרמז לעילם במדה זו להורות על היחוד השלם שהוא ה' אחד ושמו א' : וכן בא הרמז באות מ"ם שמילואה נ"כ מ"ם ונת' כי כל מ"ם הוא סוד כ"ו הרי ב' ממ"ן הם ב"ם כ"ו שהוא כפל היחוד ובא הרמז דווקא באות מ"ם לפי שאות מ"ם מורה נ"כ על הרבוי עבר אחד עבדים רבים מלאך מלאכים ע"ן עצים : וכמוהו רבים בנודע ביחכמי הדקדוק לכן מיד באותו אות בא הרמז להורות על היחוד השלם ללמד לאדם דעת שלא יעשה כמו שטעה אלישע אחר : כמבואר בתמונה כיון שבא אלישע לאות מ"ם אמר מים מים א"כ ב' רשויות הן : והסוד הוא כמו שביארנו שאות מ"ם שהיא כפולה בזונות רומז למים עליונים ומים תחתונים סוד שושנה עילאה ושושנה תתאה שהמים תחתוני' מקבלי' מן העליוני' והעליוני' כוללים בתחתוני' ומתלבשים בהם דכתיב תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כמבואר מתוך דברי הזוהר והם יחוד גמור ששניהם הם מעי"ן אחד במ"ש כמו ב"ם מים ואלישע טעה לפי שהוא סוד הרבוי כמ"ש לעיל ולכן אמר בוודאי ב' רשוי' הן כי כ"א נק' רשות בסוד שאמרו תפלת ערבית רשות וקיצץ בנטיעות אבל התבונ מעיד באמרו גן נעול גל נעול הרומזים לב' שושנים הנ"ל שהם ב' מים כנ"ל שניהם הם מעי"ן התום מעיין א' . ומקור אחר לשניהם : ושניהם הם יחוד גמור ע"י הצנור שביניהם סוד הקול כמד"א לקול צנוריך והבן כ"ז. הרי נת' לך סוד אות מ"ם בצורתו ובמנינו ובבנינו . ונתחיל לבאר כמה מלות המתחילים באות מ"ם :

פתח ד' דרך א' בו יתי' סוד מעשה המנורה והמשכן

כתיב וזה מעשה המנורה. מלמד שנתקשה בה משה. עד שהראה לו הקב"ה מנורה של אש. כבר הרגיש בזה התנא הרשב"י ז"ל למה נתקשה משה דוקא באלה הדברים הנרמזים באותיו' שמו של משה. מנור' דאמרן. משכן דכתי'ככך תבנית המשכן אשר הראה ה' את משה בה". ושניהם נרמזים באות מ"ם של משה שקשים דכתיב וזה יתנו מכסף שהראהו מטבע של אש ואמר לו כזה יתנו. והוא נרמז באות ש' של משה. החדש הזה לכם מלמד שנתקשה משה עד שהראה לו באצבע ואמר כזה ראה וקדש והוא נרמז באות ה' של משה. וכדי לבאר זאת תדע כי כל אלו הדברים הם רומזים לאות מ"ם שהיא כפולה. הכוונה שרומז לשושנה. ואית שושנה. וא'שושנ'ושניה' נרמזי' באות מ"ם שהיא כפולה כמש"ל. והנה מנורה אמרו דאית מנורה ואית מנורה דכתיב שבע ושבע מוצקות. והם סוד ז' נרות בסוד שיר משולש שהשביעי הוא סוד שושנה עילאה סוד כלת משה ונקראים מאורי אור. וז' קני מנורה בסוד שיר מרובע שהשביעי הוא סוד שושנה תתאה מדת דוד ונק' מאורי האש כמבואר בזוהר: והנה משה סבר לפי דעתו באשר שמדרגתו למעלה א"כ כל מה שציוה הקב"ה לעשותו לעורר דוגמתו למעלה בודאי יהיה ממדרגתו שהוא למעלה וכאן במנורה באשר שאמר לו הקב"ה אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות שכוונתו שישיך הארה מן ז' נרות למנורה שהיא סוד ז' קנים וא"כ הרי כי המנורה היא לאו מדרינה דיכיה ולכן נתקשה היינו שלא ידע כנגד איזה דוגמא יעשה אותה כי הוא סבר מאחר שמדרגתו למעלה אזי כל מה שיעשה יהיה כנגד מדרגתו. והיה נתקשה לו היינו שהיה מסתפק כנגד איזה מדה יתכוון בעשותו עד שהראה לו מנורה של א"ש שהיא מדרינה התחתונה הרומזת במלת א"ש שזה היו תחלת נבואתו של משה דכתיב וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה כמבואר בדברי האריז"ל. ואף שמדרגתו למעלה עכ"ז כבר ביארנו שהוא לפעמים גם נרמז במדת הת"ת המזדווג למדה התחתונה שהיא שושנה תתאה סוד מאורי האש : וז"ש מתוך הסנה. הכוונה מתוך היינו הנעלה של הסנ"ה כזה ה"י סמ"ך נו"ן ה"י הוא קו"ל הרומז לת"ת המזדווג

בלבת

בלבת אש והוא היה מדריגת דור המדבר דכת"ב קול דברים אתם שומעים מתוך האש וזה הדרך סלולה לכל הדברים שנתקשה. והקושיא היה דוקא לפי שנרמזים בשמו כמ"ש לפנינו משכן מבואר מתוך דברי האריז"ל שזה המשכן שהיה במדבר היה מדריגה תחתונה ממשכן שהיה בשילה כי משכן שילה היה בחי' פנים באחור שהוא בחי' משה במספר שילה"ה אבל במדבר היה בבחי' אחוריים של שם אלהים היינו ב"פ ר' שהוא אחוריים של אלהים שמספרם ת' ועם י' אותיות של ב' שמות אלהי"ם הוא במספר משכ"ן ולכן נתקשה ג"כ כנ"ל שקלים מבואר בזוהר שקל דא יו"ד דאיתו אבנא למשקל בי' תצי שקל ה' ולא כמו שהבינו כמה חכמים שמ"ש דא יו"ד הוא רמז לאבא ושעו בזה כי שקל הוא סוד נפ"ש במספר השוה והיא סוד שושנה עלאה סוד נפש הכללי של עולם אצי' שנק' אבן שתיה ולכן אמר דא יו"ד דאיתו אבנא לרמז שהאי יו"ד שקאמר רומז לשושנה עלאה שהיא ג"כ סוד יו"ד בסוד י' של אל"ף ויו"ד של שם יאדונה"י במבואר בזוהר ותצי שקל הוא סוד שושנה תתאה שהוא סוד נפש דנפש דאצי' שהוא סוד חצי נפש שהוא סוד אתוריים של אלהים כזה א' א"ל אל"ה אלה"י אלהי"ם שעם האותיו' הוא במספ' רמ"ו כמנין חצי שק"ל והשקל ד' גרה שהוא יו"ד במספר עשרי"ם שהוא כת"ר במספר השוה סוד עטרת תפארת ישראל. והנה זו המדה כשהיא מתחברת למדה תתאונה להשפיע בה נקראת שקל שכם ובערך יו"ד נגדה. אבל כשמתחברת למדה עליונה לקבל ממנה היא בערך ה' שהוא חצי שקל נגד שלמעלה: ולכן נתקשה לו. והוצרך להראות לו שהוא ממבע של אש ר"ל שושנה תתאה שהיא סוד א"ש כמ"ש ורמז לו במל' ממבע שהוא במספ' ק"ך ע"ה לרמז לק"ך צרופי אלהים סוד הדינים ולכן הוא שכ. אש. וכן התודש נתקשה לו שהיה לפי דעתו שיהיה סיהרא חמיד בשלימותא כמ"ש בימי שלמה ולא היה שייך בו חידוש החודש כי בימי שלמה היה ההנהגה בימי התול כמו שהיה בימי משה ביום השבת כמו שנרמז בפסוק 'מזמור שיר ל'יום 'השבת ר"ת שלמה ששושנה תתאה היה נכללת בעילאה ששם כתיב וכבודי לאחר לא אתן ולא שייך בה חידוש הלבנה ולכן נתקשה עד שהראהו באצבע הכוונה שתראה לו שבימיו עדיין לא נתקנה הסיהרא ועדיין היא בסוד החותם הגדול שנתחתמו כל מעשה בראשית דכתיב בראשית ברא אלהים 'את 'השמים 'ואת 'הארץ שהוא אהו"ה שבמילואו הוא סוד אצב"ע אלהים במספר השוה וכל מעשה בראשית היו בסוד השב"ע סוד אלהי"ם במספר השוה הרומז לשושנה תתאה כי עילאה הוא סוד הי"ה כמ"ש כמה פעמים. והטעם בזה כי הכל היה לפי הדור כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל מב' דוחות של חזקיהו ויאשיהו. והבן כל זה:

דרך ב' בו יתבאר סוד מעקה

כתיב ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפול הנופל ממנו: סוד המעקה כבר נתבאר. ועתה נחזור על הדברים לבארן במקומן. דע נאמנה כי עיקר האור היורד מלמעלה דרך יסוד עולם שהוא הצדיק שע"י יורד האור דכתיב אור זרוע לצדיק הוא מאיר בפנימיות ההיכל והיינו אותו אור שהוא ראוי לזריעה בסוד הכתוב זרע קודש מצבתה כמבואר מתוך דברי הזוהר. ואח"ז יורדים עוד מיפין אורות סוד המותרי' שאינו ראוי לזריעה והם נופלים על השמלה. וסוד השמלה הוא סוד החשמ"ל שנעשה מאור החיצון של הבינה המלבשת לזו"ן בעת הזווג והוא מתקבל תחת רגליהם ושם נופלים אותם הנצוצות אורות ונקראים ספיחי שביעית ונתעכבו שם באותו שמלה עד שעולים הניצוצות מבירור רפ"ח ניצוצות ע"י מעשה הצדיקים ואז הם מתלבשים באותם מיפין ועולין יחד בסוד מ"ן ונתקנים בזוהר זו"נ: וז"ש ספיחי שביעית שהם לעניים ואביונים שהם סוד הי"ס"ח ניצוצות של השבירי כלים שנקרא עניים ואביוני הארץ כמבואר בזוהר. ולכן בני עולמות אב"י בכל א' מהם יש בו סוד מעקה היינו שהחשמל נתקבל נגד רגליהם של זו"ן שהוא סוד קרקע אצי' והוא עצמו נג בריאה שלא יפלו אלו הניצוצין מן אצי' לבריאה כי אם היו יורדים מעולם אל עולם שלמטה היה כח בהחיצונים שלמטה להאחז בהם כי כבר היה שולט בהם סוד המיתה שהוא ירידה מעולם לעולם כמ"ש כבר: ואז היה נתוסף להם"א כח גדול לעלות גם למעלה ולינק מתוך הנוקבא דאצילות ששם הוא סוד דדי בהמה כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל וזש"ה ולא תשים דמים בביתך כי בין שהם יונקים מטנה היא שופעת סוד ה' דמים שמאים וז"ש כי יפול הנופל ממנו הנופל כבר שהם סוד המיתים הנופלים למטה ומתעכבים ע"י המעקה שהוא סוד אור החיצון של הבינה סוד גבורה שהוא סוד מעק"ה ע"ה במספר השוה. וכבר נתבאר שכל עולם הוא בערך הוי"ה לעולם שלמטה ממנו. וזהו לגג"ך סוד הוי"ה במספר השוה: והנה נתבאר כבר בשער הב' שהחשמל הזה המלביש לזו"ן דאצי' הוא מן אור החיצון של בינה והוא גג הבריאה וז"ש אימא עילאה מקננת בכורסיא. שהוא סוד הבריאה שנקרא עולם הכסא. והמעקה דיצירה שהוא סוד גג היצירה המעקה היא סוד החשמל המלביש לזו"ן דבריאה שנתבאר שם שהוא נעשה מאור החיצון של ז"א כמ"ש שית סטרין מקננן במלאכיא שית סטרין הוא סוד הז"א מקנן ביצירה סוד עולם המלאכים והמעק' של גג העשיה נעשה מן החשמל היורד מן מלכות כמ"ש שם אימא תתאה מקננת באוסן שהוא סוד העשיה. ולכן תדע כי המעקה שבין אצילות לבריאה שנעשה מאור החצון של בינה סוד אלהים שאחוריים שלה הוא סוד אור החצון ואחוריים של אלהים כזה א' א"ל אל"ה אלהי"ם הוא בבספר ר'. ויש בו ט"ו אותיות הרי רט"ו סוד מעק"ה במספר השוה. והמעקה שבין בריאה ליצירה הוא סוד שם א"ד שהוא לשון תקיף ובעל יכולת כדכתיב ואת אילי הארץ ושם א"ל כזה א"ל אל"ף למ"ד הוא סוד מעקה ע"ה במספר השוה. והמעקה שבין יצירה לעשיה הוא סוד שם ב"ן ואחור' של ב"ן קד"ם וב"ן עם קד"ם עם האותו' שהם כ"ד הוא סוד המעק"ה במספר השוה ונתוסף עתה ה' הידועה הרומז לנוק'. הרי נתבאר לך סוד המעקה של ג"ע אב"י ונעשיה א"צ עוד מעקה והבן:

פתח ה' ד"א בו יתֿ סוד מדה משקל מנין מספר

כתיב מי מדד בשעלו מים וכל בשלים עפר הארץ ופלס בשלם הרים וגבעות במאזנים זה הפסוק כבר נתבֿ ועתה מוסיף לבאר. הנה ים מדה סמודדי' בו דבר לח לו תנוחה לו פירוש לזי הכלי מצמון שהוא הממדה. ודבר הממדד הוא נתוך הממדה. וים מדה סמודדים בו נגד והוא לומה לו זרא לזי הממדה נפכי' והנגד שהוא דבר הממדד מתפעל על הלומה מצמון ולכן המלה לפעמי' סהכיכה רומתא נמדה הלה וחיצם ונלומה ובזרא כמ"ש לפכיכו. וכן סמ"ה ב"כ כמ"ש הכל לפכיכו. כי כבר נתבֿ שהכ"י דלמנא מלובשים ממיר בנה"י דלימא וכה"י דלימא מלובשי' תוך ז"ל וכה"י ד"ז"ל מלובשים תוך כוקנא ד"ז"ל כמ"ש

כמ"ש בשער הצ': והכה כה"י דלימא הוא קוד כי שפרי ביכה שהוא קוד מד"ה בשופר השופר. והכה בערך שמלבשת לכה"י דלמנא שהם קוד יין ושמן כמ"ש כבר היא קוד מדה הלה. ולערך שמתלבשת בז"ת הוא בקוד לומה שהלומה בשכיס ודבר הכמדד מצמון וכן הז"ת שהוא קוד יעק"ב שכולל ז' חויו"ת קוד ז' שמיוחד שהם מ"ע קוד מד"ה בשפר הפסוק והוא ג"כ זה החופן. הרי כה' לך קוד מד"ה. וקוד הממקל כבר נתרכו קוד בקל הקודם שהוא קוד קודם ולכן היא נקראת ג"כ קודם כמ"ש כמ"פ. והכה לומו בקל קל קודם כפול היה והייכו כי בעת שמקבלת מן לימי' עלמה מכל י' קפי' הלה עפר פעמים הלה"ם הם בשפר הלה"ל הם ג' פעמי' בק"ל וגם היא כפולה שכהלל' עם סוכתה התחה וי' קפי' הלה הם קוד י' פעמי' להי"ה. ועפר קפי' הל סוכתה התחה הם י' פעמי' לדכ"י וכך כולל בשפר נ"פ בק"ל. והייכו עפרים גרה כי החורות שלהם הם בקוד הנגורות קוד יל"ח"ק שהוא בשפר גר"ם וכשהיא שמקבלת מלבא קוד עפר הויו"ת וכם י' לחי"ת וכך כולם קוד שקבל בשפר הסוה. וגם בחבת עלמו שהוא קוד הם ע"ב כבודו ולחורי' שלו הוא בשפר הלה"י שהוא מ"ו וי' פעמי' מ"ו עם י' הסורם הוא בשפר מק"ל וקוד מכין הוא בלימא הסם קוד המכין הל כהן גדול שה' עוכה לומה לחת ולחת וכו' כמבואר מתוך דברי הזוהר. וביקוד הלה קוד לחי' בשלוי ההי"ן שהוא מכי"ן ע"ה. וקוד מספר הוא ג"כ בזה החופן. והכה בלימא קוד מד"ה בשופר השופר. והכה בערך שמלבשת בז"ת הוא בקוד לומה שהלומה בשכיס ודבר הכמדד מצמון וכן הז"ת שהוא קוד יעק"ב שכולל ז' חויו"ת קוד ז' שמיוחד שהם מ"ע קוד מד"ה בשפר השופר. והכה כה' לך קוד מד"ה. וקוד הממקל כבר נתרכו קוד בקל הקודם שהוא קוד קודם ולכן היא נקראת ג"כ קודם כמ"פ. והכה לומו בקל קל קודם כפול היה והייכו כי בעת שמקבלת מן לימי' עלמה מכל י' קפי' הלה עפר פעמים הלה"ם הם בשפר הלה"ל הם ג' פעמי' בק"ל וגם היא כפולה שכהלל' עם סוכתה התחה וי' קפי' הלה הם קוד י' פעמי' להי"ה. ועפר קפי' הל סוכתה התחה הם י' פעמי' לדכ"י וכך כולל בשפר נ"פ בק"ל. והייכו עפרים גרה כי החורות שלהם הם בקוד הנגורות קוד יל"ח"ק שהוא בשפר גר"ם וכשהיא שמקבלת מלבא קוד עפר הויו"ת וכם י' לחי"ת וכך כולם קוד שקבל בשפר הסוה. וגם בחבת עלמו שהוא קוד הם ע"ב כבודו ולחורי' שלו הוא בשפר הלה"י שהוא מ"ו וי' פעמי' מ"ו עם י' הסורם הוא בשפר מק"ל וקוד מכין הוא בלימא הסם קוד המכין הל כהן גדול שה' עוכה לומה לחת ולחת וכו' כמבואר מתוך דברי הזוהר. וביקוד הלה קוד לחי' בשלוי ההי"ן שהוא מכי"ן ע"ה. וקוד מספר הוא ג"כ ז

החצון ובה כלולים ד' אנפין סוד ד' נשי' שהי' ליעקב שהם לאה זלפה רחל בלהה וכנגדם בקליפה ידיעת הטומאה שנים שהן ארבע ובקליפה השפחות קדמת לנבירות כמ"ש בכתבי האריז"ל והם בד"ז בלהה רחל זלפה לאה שר"ת שלהם הוא ברז"ל ולכן כל כלי ברזל לא שמע בהכנותו את הבית כי סוד בנין הבית הוא ע"י אורות אבא כמ"ש כבר והם דוחים הקלי"פות ובורחים מהם ולא ישמע קולם . אבל זהב וכסף ונחושת הרומזים לג' גוונים דקדושה כמבואר בזוהר היה בבית והבן כ"ז :

דרך ד' בו יתכאר סוד מקדש

כתי"ב מקדש אדני כוננו ידיך : הנה אמרו גדול מקדש שניתן בן שני שמות דכתי"ב פעלת ה' מקדש אדני : להבינך זאת תדע כי סוד משכן רומז לשושנה תחאה שהיא נתמשכנה בעוונות ישראל והיא שוכנת בין התחתונים וסוד מקדש הוא סוד שושנה עלאה ולפעמי' גם שושנה תחאה כשעוזה למעלה ונשלם קומתה נגד כל קומת ז"א ואז היא מקבלת מן ד' אלפין של ד' אהי"ה כמ"ש כבר וד' אלפין במספר מר"ת בסו"ה ומדת ימי מה היא שאז היא מקבלת מן כל הע"ם של ז"א שיש בו עשר אותיות של שם מ"ה כמבואר בזוהר: והנה שושנה עליונה היא מקבלת מן דעת עליון סוד עצם ההוי"ה כמ"ש ומשפעת בשושנה תחאה סוד אדנ"י . הרי היא בין שני שמות הוי"ה אדנ"י וכן שושנה תחאה כשהיא מושלמת בכל קומת ז"א אז היא מקבלת ג"כ מן הוי"ה שלימה סוד הת"ת ואז הסלכות דבריאה עולה למעלה במקים שהיה מתחלה מלכות דאצילות שהוא למשה תחת הסוד ואז מלכות דבריאה נק' ג"כ אדנ"י ומקבלת מן מלכות דאצילות סוד מקדש הרי מקדש בין שני שמות הוי"ה אדנ"י כנ"ל . והנה כשהיא נשלמת נגד כל קומת ז"א אזי נתחזקו הנה"י שלה שמתחלה לא היה להם על מה שיסמכו כמ"ש כבר בסו"ה אם תשיב משבת רגלך ר"ת אמ"ת ואמת יש לו רגלים וזה נעשה ע"י מוחין דאו"א שהם ס ד ב' ידים שלמעלה כמ"ש כבר . וזהו מקרש אדני כוננו ידיך . דכתי"ב הוא עשך ויכוננך והוא מלשון על כנו והבן זה :

דרך ה' בו יתי סוד מקרא משנה מדרש

כתי"ב וירכב אותו במרכבת המשנה : כבר נודע כי יוסף הוא סוד צדיק עלאה יסוד עולם והוא רוכב במרכבת המשנה זוד מטטרו"ן כמ"ש כבר . ומ"ש הוא משנה למלך וסוד משנה הוא כי היסוד מקבל מן נ' מלואי אה' שביסוד א' שמספרם תנ"ה בסו"ה אשר תנ"ה הודך על השמים כמבואר בדברי האריז"ל. ועם נ' מלואים הוא תנ"ח בסו"ה ותנ"ח התיבה בחודש הז' כמבואר שם : והנה השמות עצמם נשארים ביסוד והמלואי' יורדים למשה ומקבל אותם מט"ט . והנה הנ' מלואים הנ"ל זולת השמות עצמם עולים במספר משנה וסוד מדרש הוא סוד אחוריים דאהי' דיודי"ן שעולה במספר מדרי"ש . וסוד מקרא הוא סוד תורה שבכתב והוא סוד ב' יסודו' דאו"א כמ"ש כבר והוא סוד אחוריים של יסוד אבא המתלבש בפנימי' של יסוד א' ואחוריים דאבא הוא אחוריים של שם ע"ב שהוא במספר דם"ק ופנימית דאימא הוא אהי"ה במלוי יודי"ן במספר קס"א ושניהם עולים במספר א"ל שד" והוא במספר מקר"א עם האותיות . ואין להאריך בזה :

אות נון

פתח א' דרך א' בו יתי סוד אות נ' בצורתה

כתי"ב סומך ה' לכל הנופלים : הנה באשר שנעים זמירות ישראל כלל ב' אותיות נו"ן וסמ"ך בס' א' בתהלה לדוד לכן נצא בעקכיתו . אך נבאר תחלה אית נ' בג' בחינותיו ואח"כ אות ס' ג"כ בכל ג' בחינותיו :

כתי"ב נפלה ולא תוסף קום בתילת ישראל : הנה זה הכתוב מעצמה כמו בגאולות ראשונות רק עתה לא תוסף קום מעצמה רק הקב"ה יקים איתה דכתי"ב אני אקים סכת דוד הנופלת . והנה לבאר לך זאת תדע כי אות נ' בצורתה הפלי"ג בה חכם א' גדול הדור מבעלי העבודה הזאת והזהיר להסופרים סת"ם לכתוב צורת נ' כפופה ראשה ש־מעלה כפופה למטה והקו שלמטה יהיה ענוך כמו שהיא יושבת כזה והטעם כי אות נ' כפופה רומזת למל' בית דוד כשהיא יושבת בנילה ורומז לנפילתה מלמעלה דכתי"ב איך נפלת משמים הל"ל בן שחר והבן . וכן אומרים בתפלת נחם והיא יושבת וראשה כפוי וי"ג וראשה חפוי והיא היא . וסוד הישיבה כבר באינו בסוד הס' איכה ישבה בדד העיר וסוד הנפילה צריך לבאר שלא אמר לשון ירידה רק לשון נפילה. הכוונה כי לשון ירידה מורה שיורדת דרך מעלות ושלי־בו' הסולם ואז תרד שלימה אבל לשון נפילה הוא בלא מעלות ואז תבא לידי סריקת איבים ושבירת עצם דכתי"ב שובר כל עצמותי' ולכן אבאר לך כ"ז :

הנה כתי"ב כי מפני הרעה נאסף הצדיק : הכוונה כי הנה מבואר בזוהר שנקודת שורק שהם נ' נקודות כזה : רומז למדת צדיק יסוד עולם והוא סוד הסולם שמוצב ארצה וראשו מגיע השמימה . דכתי"ב כי כ"ל בשמים ובארץ . ומת־גמ־נין דאתיד בשמיא ובארעא והסוד הוא כי הנה הצדיק רומז לט"ם בכלילות עשר והם בספר צ' והוא עד"ז כי נתבאר כבר כי הסוד נרמז באות י' זעירא של סינחם ונחבי כבר כי כל יו"ד יש לה ראש תוך סיף סוד סת"ר והם נ' נקודו' לפי שהוא כולל גם לנ"ה ועמו הרי שלשה והנה כל נקידה יש לה נ"כ סוד סת"ר הרי ט' נקודות הם במספר צ' והוא רומז כשהוא בסוד הגדלות שאז יש לו נ' שליבות והסולם בשלימות שהנ' שליבות הם נ' נקודות של שורק רומזים לפרצוף שלם שהם חב"ד חג"ת נה"י והמלכות משלמת לעשר והוא סוד מלאכי אלהים עולים ויורדים בו שכל עלייתה וירידתה על ידי היסוד דרך השליבות שבסולם כמו שבתבתי כמה פעמים . ולכן נקוד הוי"ה שביסוד הוא שורק שהשורק מורה לקבוץ אורות והוא סוד הכתוב אשרקה להם ואקבצם והבן זה : וכן היסוד נקרא מקבצאל כמו שכתבתי כבר . וכן קורין אותו ניקוד בעלי עבודת דדקדוק בלשון קבוץ שפתים . והסוד הוא כי שני שושנים הם סוד ב' שפתים דכתי"ב שפתותיו שושנים והם סוד שפה עליונה ושפה תחתונה ושפ"ה הוא סוד שבי"ה בספר השוה ושניהם מתחברי' ונכללי' זה בזה ע"י הלשון סוד היסוד כמ"ש כבר . וז"ש ומלאכי אלהי' עולים ויורדי' לשון רבי' ומיעוט רבי' שנים והבן זה . וכן הוא מבואר מתוך דברי הזוהר שאמ' ומלאכי אלהי' שכינתא עלאה ושבינת' תחאה עולים ויורדי' בו בו בוא"ו דשיעורא דיל' נ' יודי"ן והם נ' שליבות של סולם ושליבות הוא מלשון משולבות אשה אל אחותה ואומר כמה דסריקו דלהון בוא"ו כך נתיתו דלהון בוא"ו הרי מבואר לפנין כי כל זמן שהסולם שלם בנ' שליבות אז אף כשיורדת למשה נחיתו קרי לה שהוא ירידה ולא נפילה ושלימות הסולם הוא כשהוא בסוד הגדלות שהוא סוד הקמת בריה אבל בעת החורבן כתי' הצדיק אבד מאי אבד אבד ב' שליבות הרומזים לחב"ד וחנ"ת כי מפני הרעה נאסף הצדיק בסוד צדיק כסוף שנאסף חלקיו בחלקיו ולא נשאר רק בסוד יו"ד זעירא ולא בסוד ו' דשיעורא דיליה נ' יודי"ן סוד שורק רק בסוד יו"ד א' הרומז

לנה"י

לנה"י בסוד חרק דכתי"ב כי רח"ק ממני מנחם משיב נפשי וא"כ נתקרקל הסולם אזי נפילה קרי ב' ולכן לא תוסף קום מעצמה כי לא תעלה במעלות עד שיתתקן מתחלה הסולם . וז"ש שאמרו על ס' צדיק ונושע. צדיק ומושיע אין כתי' אלא צדיק ונושע מתחלה הוא נושע ואח"כ מושיע והוא מובן : וז"ש אשריקה להם ואקבצם מתחלה צריך להקמת ברית בסוד חכרתי את בריתי יעקב ונו' כמבואר מתוך דברי הזוהר והבן כל זה :

דרך ב' בו יתי סוד אות נ' בצורתה בד"א

עוד יש לפרש שצורת אות נ' כפופה רומז אל הבינה בסוד נ' שערי בינה והיא כפופה בסוד ענוה כמ"ש כבר והיא מסתכלת למטה להשגיח בתחתוני' בסוד הכתוב ונם שמים לא זכו בעיניו כמבואר מתוך דברי הזוהר והיא יושבת בסוד והאם רובצת על הבצים או על האפרוחים כמו שבארנו כ"ז כבר בסוד הדרכנה שמרכנת עצמה הבינה להכנים המוחין בז"א ואין להאריך בזה כי כבר נת' כ"ז והוא מובן .

פתח ב' בו יתי סוד אות נ' במנינה וסודו' שערי בינה

כתי"ב וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור. תדע נאמנה כי אות נ' במנינה שהוא חמשים רומז לחמשים שערי בינה שהוא סוד היובל דכתי"ב ועל יובל ישלח שרשין כי כל הנמצאים שם נשרשו ומשם נשלחים ולשם יוחזרו כל הדברים אל שרשם כמ"ש כבר בשער הא': והנה ראיתי בכתבי האר"י ז"ל ב' דיעות מחולקות בענין הנ' שערי בינה במקום א' אומר ששמע ממה קדוש האלהי האריז"ל ששער הנ' הוא שער בפני עצמו כמו שארי השערים אך שהוא נעלם מאוד ואין יכולת להשיגו ועליו כתי' עין לא ראתה אלהים זולתך והוא השער שלא השיגו' משה בחייו דכתי' ויקברו אותו בערבות מוא"ב ושער הנ' הוא הנתי' העלם דכתי' נתי' לא ידעו ע"ט ולא ישורנו עין : וכל השערים הם בבינה עצמה והמ"ט שערים הם ביסוד וב' שלישי ת"ת שלה ושער הנ' הוא בשליש עליון של ת"ת דבינה שזה נעשה כתר לז"א ולכן זה השער נק' סלא כמו הכתר וכתי' במוסלא ממך אל תחקור ומשם ולמטה היא מתלבשת בז"א ולכן יש בה שאלה. אבל בשער הנ' שהוא למעלה מז"א שנק' אדם אסור גם השאלה כי אין בה שום השגי' כמ"ש בתחלי' ש"א : כ"ז מצאתי בכתבי האר"י ז"ל בקצת שנוי לשון לתוס' ביאור : ובמ"א מצאתי נכתביו שאין בבינה רק מ"ט שערים כי אלו השערים נעשו בבינה מהרשימו של ז"נ של מאנין תבירין והם ז' רשימות כ"א כלול מז' הרי זפ"ז הוא מ"ט והם סוד ז' שמיטות כמו שבארנו נ"כ בשער ב' ושער הנ' אינו בבינה עצמה רק הוא ביסוד אבא והוא אותו שביל דקיק דלא אתידע והוא נק' סלא דכתי"ב סלא יועץ אל . והוא סוד יובל ולפי שזה השביל דקיק הוא תמיד בבינה כי הם תיין רעין דלא מתפרשין לכן נחשב עם השערי בינה ולכן נק' יובל כי בסוד אבא הוא תמיד מתגלה חסד עילאה סוד י' והיסוד עצמו כבר נת' שהוא סוד ו' וע"י נכנסים הל"ב נתיבות הכמה בבינה ונעשים שם סוד ל"ב אלהים של מעב"ר הרי אותיות יובל עכ"ל. ומצאתי קושיא על פי הראשון שאמר שגם שער הנ' הוא בבינה עצמה והוא סוד שליש עליון של ת"ת שלה א"כ איך לא השיג אותה משה שהוא היה בחי' יסוד אבא שהוא יותר מעלה בקודש מן הבינה . ואין להר"ן כי שליש ת"ת העליון של בינה הוא יותר במעלה מן יסוד אבא כמ"ש כבר בסו"ה והישענו תחת העץ כמבואר בכתבי האריז"ל עכ"ז קשה האיך לא השיגו משה שהיה מבחי' יסוד אבא והא כתי' בעמרה שעטרה לו אמו ופירשו אותו עפ"י הסוד שהכוונה שמלת עטרה הוא מלשון סיבוב כמ"א ואנשיו עוטרים לדוד שפרושו שסובבים לדוד וכן הוא לשון כתר כמ"א ושת מכתיר את הצדיק שפרושו ג"כ שמסבב אותו ע"ד הכתוב סביב רשעים יתהלכון וכתי' וסביביו נשערה מאוד כמ"ש כבר. ואמרו שבנמר ביאה אזי נכנס לפנים מן החדר שהוא העליה שהוא בחי' בינה שבה ובחי' בינה לעולם נק' אם דכתי"ב אם לבינה תקרא והכן זה מאור א"כ הרי משיג היסוד גם לבינה שבה וכ"ש לשליש ת"ת עליון שלה . ולכן הם הכריעו כדיעה הב' ששער הנ' הוא מן אבא. ואין דעתי נוחה בזה כ"א נאמר שהוא מן יסוד אבא יותר קשה איך לא השינו משה שהוא עצמו מבחי' יסוד אבא. ולכן לפי קצ שכלי נ"ל להכ"יע לדיעה הא' ומה שהקשו כנ"ל התי' הא' אמת ויציב. והוא עפ"י שכבר נת' שביסוד עצמה יש בה ג"כ כלילות עשר ונחלק לג' חלקים חב"ד חג"ת נהי"ם והכל ביסוד עצמה א"כ מ"ש שששיג היסוד אבא לבחי' בינה שבה היינו לבחי' בינה עצמה שבה שהוא חלק עליון שביסוד שלה הנק' עלי' ולא לבינ' שבינה דבינה הוא בנרון דבינה כמ"ש ושליש ת"ת העליון ודאי שהוא יותר מעולה מן בחי' הבינה שבכללות היסוד ונם הוא יותר בפעלה גם מן יסוד אבא כי יסוד אבא מתפשט ומתלבש למטה נ"כ בז"א משא"כ שליש עליון של ת"ת שניתשה כתר לז"א ואינו מתלבש בז"א ולכן לא השינו משה בחיי. וזה השער הנ' הוא נעשה מכללות הרשימות של ז"נ ולכן זה השער כולל כל השע"ים כמו שבארנו כ"ז בשער ב'. ולדיעה זו קרא מס"יעו דכתי"ב וקדשתם את שנת היובל ופירשו אותו שצריך לקדש אותו בכ"ד מכלל דעד דמקדשין אותו אינו קדוש מעצמה. ואם היה סיד יסוד אבא הרי הוא מעצמו נק' קידש . אבל הבינה נק' מקרא קידש שהיא מתקדשת מב"ד של מעלה דכתי"ב אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם אתם כתי"ב בכ"ד תליא מילתא . ועוד כתי' יובל היא קידש תהיה לכם הרי כתי' יובל היא ולא הוא . וגם כתי' קודש תהיה לכם ולא קידש הוא לכם. מכל זה הוא מכורר שסוד היובל שהוא סיד שער הנ' הוא בבינה עצמה . וטעם לשם יובל הוא ע"ם סיד הם' ועל יובל ישלח שרשין. והכוונה היא כי כבר נת' שנ' חסדים הם היורדים מבינה אל הז"א שהם נ' הויו"ת סוד לחי"ם הפנים והחסד האמצעית הוא נת"ת דבינה. ונת' כבר כי סוד חסד הוא סוד שם ע"ב כמ"ש בספר חס"ד והוא מתחלק לג' שלישי ת"ת: והנה ב' חלקים הם מתלכשים בז"א והם ב' פ כ"ד כ"ד בסו"ה ושמתי כ"ד כ"ד שמשותיך שהז"א שהוא סוד שמש הוא מקבל ב"פ כ"ד ושליש א' נשאר למעלה בסוד כתר לז"א והוא סוד שער הנ' כמש"ל. והנה ב' שלישים שרם כ"פ כ"ד כ"ד הוא סוד יוב"ל במספר השוה ושער הנ' הוא נק' על יובל והוא ישלח שרשיו שהוא עצמו אינו מתלבש ומתפשט למטה רק ישלח שרשיו בכל החלקים. ולפי שהוא בלא דכולא נק' על שם יוב"ל והבן כ"ז. הרי נת' לך איך אות נ' במניני רומז אל הבינה ועתה נבאר אותו בבניני:

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד אות נו"ן בבנינה

כתי"ב נורא תהלות עושה פלא . הדרן לשמעתין הנה כתי' סימך ה' לכל הנופלים: להבין זה צריך אתה לידע כי אות נו"ן בבנינה שהיא מלואה רומז לסוכת דוד הנופלת ועמידתה היינו כי אות נ' כפופה שבראשה רומזת לנפילתה כמ"ש כבר ואות נו"ן פישוטה שבסו"ה רומז לעמידתה ושלשנותה והכל ע"י אות ו' שבאמצע כמ"ש לפנינו. הנה אמרנו נו"ן כפופה נו"ן פישוטה נאמן כפף נאמן פשוט ואף כי ביארנו זה באופן אחר הכל עולה בקנה א' אם תשכיל היטב. וכאן הכוונה

שבאים

שבאים לרמז שאות נו"ן כפופה ומשוטה רומז למדת המלכות כמו שפירש"י ז"ל על תיבת אני ה' נאמן אני לשלם כיודע כי מדת אני רומז למדת המלכות ועל ידה הוא תשלום הגמול הן לשכר הן לעונש לפי שיזנקת מתרין סטרין ימ"נא ושמאלא ע"י הו' וכמו שאמרז"ל בעשרה מאמרות נברא העולם ומה ת"ל אלא כדי להיפרע מן הרשעים כמ"ש זה כבר : והנה נפלתה כבר נת' מהו סוד הנפילה שהוא סוד אסיפת הצדיק סוד קלקול השליבות שבפולם כמ"ש לעיל : וכן הוא עמידתה הכל ע"י ו' שבאמצע . שע"י תעלה עד הבינה שהוא סוד שאמרו אין הדבר תלוי אלא בתשובה שמלת דבר כבר נת' שרומז למדת המלכות והוא תלוי בתשובה ששם סוד החיות ע"י נ' שערי בינה שכ"ז ששערי תשובה ננעלים אין תיקון אל הסולם סוד הצדיק דכתיב הצדיק אבד ונו' ואנשי אמונה נאספו באין מבי"ן. אבל אחר שנפתחו השערי תשובה אז יתוקן העולם ותעשה מן נ' כפופה ן' פשוטה הרומז לדיוקנא דאדם כמ"ש בסוד מלת שנא"ן הרומז לד' חיות הקודש ונתבי' שאות ן' פשוטה רומז לדיוקנא דאדם שהוא דיוקנא שלימה בסוד דו"נ. והנה נת' כבר כי מדה זו היא סוד תהלה כמ"ש בסו"ה ותהלתי אחשוט לך וכבר נת' שהמדה הזאת נחלקת לשנים ונקראים תהלות דכתיב יושב תהלות ישראל כמד"א יושב אהלים ואז הוא נק' איש תם כדמתרגמינן גבר שלים דהא דכר בלא נוקבא לא נק' שלים : ואז הוא נק' נור"א תהלות סוד נז"ר הקודש במספר השוה סוד הכתר שמשתמשים שניהם בכתר אחד כמו שהיה בתחלת האצי' וסוד הכתר זה כבר נת' שהוא נעשה ע"י שער הנ' של הבינה שנק' פלא כמ"ש. וז"ש נורא תהלות עושה פלא . והכל הוא ע"י צדיק דרגא עילאה דאיקרי הו"ה דכתיב ביום ההוא יקרא שמו ה' צדקנו וז"ם סומך ה' לכל הנופלים בסו"ה סמכוני באשישות וז"ם הכתוב נפשינו חכתה לה' סד נפש דוד ונרמז סוד נח"ל ברי"ת סוד הצדיק שנק' נחל קדמות שהוא מן המעיין סוד הוי"ה ומן ים הגדול סוד ס"ג הרי כ"ו ס"ג במספר נח"ל ע"ה . ונק' נהר סוד נהר סרית שמשם זכו ישראל להיות פרין ורבין ונק' נהר לפי שכבר נת' שהצדיק הוא בסוד שיר מרובע סוד אדם היושב על הכסא סוד ד' חיות הקודש ולכל חיה ד' פנים הרי י"ו ד' פעמים י"ו הוא ס"ד ד' פעמים ס"ד הוא רנ"ו כי כן הוא מספר של ד' דרגין הנ"ל כמבואר מתוך דברי הזוהר בסו"ה רנ"ו ליעקב שמחה והוא נהר ע"ה והוא נרמז בס"ת של נפשינו חכתה' ליהוה' שהוא השם וה"ה במספר י"ו סוד כלילות הד' דרגין ואימתי ישלמו כשיתמו רשעים מן הארץ וכל הניצוצות הקדושות יתעלו בקודש בסו"ה חיל בלע ויקיאנו שהוא שם חב"ו במספר י"ו ואז כתיב באבוד רשעים רנ"ה. וסוד הסמיכה שאומר סומך ה' לכל הנופלים. הכוונה כי כבר נודע כי עיקר השפעת המל' הוא מן הת"ת : והנה קודם החורבן אף שלפעמים היא יורדת לעולם הבריאה כמ"ש בסוד קרבן עולה ויורד והיא מרוחקת מן הת"ת ג' מדרינות סוד נה"י שלו וכבר נת' כי כל ג' כלבוד דמי והיא נקשרת עמו בתקות חוט השני ושפיר מקבלת השפע מן הת"ת : אבל בחורבן הבית כתיב ותרד פלאים שירדה עד עולם העשי' ואף כי כבר נת' שכך הנ' עולמות בי"ע כל א' לא נחשב אלא לפפי' א' עכ"ז הרי היא מרוחקת ממנו ששה סטירות וא"כ ח"ו אבדה תקותינו שח"ו נפסק הקו סוד התקוה והקישור וכבר נתפרדה חבילה אבל זאת אשיב אל לבי ע"כ אוחיל. הכוונה דכתיב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם סוד עולם העשי' מדור הקליפות לא מאסתי'לכלותי'לכלחם כתיב והיינו שהוכרח גם הת"ת לירד ג' מדרגות עד קרקע האצי' שהוא שמים של הבריאה כמ"ש כבר בס"ה עמו אנכי בצרה וכמ"ש מתוך דברי הזוהר שאמר אנכי דא הוא דרגא עילא' וירד עד קרקע

אצי' דכתיב השליך משמים ארץ תפארת ישראל וכתיב השליך אמת ארצה זה מדת הת"ת ואז לא נשאר ביניהם רק ג' מדרינות והוא כלבוד ואז ויש תקוה לאחריתך והוא סוד הסמיכה דכתיב סומך ה' לכל הנופלים וז"ם סמכוני באשישות א"ת באשישות אדא בשישית ר"ל לפי שנתרחקה ו' מדרינות צריכה לסמיכה שירד לקרקע אצי' שהוא המסך המבדיל בין אצי' לבריאה ואז הוא עומד אחר כתלנו מציץ מן החרכי'להאיר מעט אליה כמבוא' בזוהר. שאמר מחלא למלכא דתריך מטרוניתא דיליה וכו'.

והבן כ"ז היטב :

אות סמך

פתח א' דרך א' בו יתבאר אות סמ"ך בצורתה

כתיב סומך ה' לכל הנופלים. כבר נת' ועתה אשיב שנית ידי לבארו דע אחי שצורת ס' בצורת' הוא רומז אל הבינ' עליונה כי כבר נת' שהבינה מתחלקת לב' בחי'. בחי' א' הוא סוד תנה"י שלה המתלבשים בז"א וכבר נת' שזה הבחי' נרמז באות מ' סתומה כמ"ש במקומו . ובחי' הב' ו"ס עליונות שלה שהם מלבישים לחכמה : שית סטרין דרבין הנרמזים במדת בראשית כמבואר בזוהר וזה הבחי'נרמז באות סמ"ך בצורתה כמ"ש לפנינו. ולהבינך זה אבאר לך תחלה מאמר רב המנונא סבא בסוד האותי' שבאו לפני הקב"ה וכל א' רצה שיברא בו העולם ובאו דרך תשר"ק עד שבאה אות סמ"ך והשיב לה הקב"ה אם את תיסוק מאתרך אינון נפלין מה תהא עליהון : והנה מתחלה צריך להבין למה באו האותיות דרך תשר"ק ולא דרך אבנ"ד כמו תחלת אצילותן בעולם המלבוש שכבר נת' בשער א' שכשירדו האורות דרך חלון העומד לתוך הטהירו מן א"ס יצא מתחלה אות א' ראשונה ויסע לצבאותיו עם כל צרופי שהם רל"א עד ת' ולמה באו כאן להיפך גם מה שארז"ל שהאותי' בשמים הם דרך תשר"ק וכשניתנו בארץ ניתנו בדרך אבנ"ד : בסו"ה תתהפך כמו חומר חותם וצרך לידע ולהודיע מה מקור ושעם לזה. וגם ע"כ נפקה עיני שכלינו באיזה עולם מדבר רב המנונא סבא שבאו כל האותיות וכ"א אמר בי יברא העולם אם מדבר מתחלת האצי' כשירדו מן המלבוש אך השהי' כמ"ש בשער א' קודם שנאצלו הי"ם של עולם האצי' . א"כ אותן נפלין מאי בעי' התם כמ"ש כבר. ואם מדבר אחר שבירת הכלים ונפילתן למשה יקשה למה באמת לא באו מתחלה : אך הענין הוא עפ"י שנת' כבר כי בעולם העליון לא יתואר בו שום ציור ותמונת אותיות כי רכוז הוא אור פשוט ואף שאנו מציירים שם איזה אותיות או שמות הקודש וכנוים הכל הוא בהעדם מוחלט ואף מחשבה לא תסגא בי' ואף פפי' הכתר של עולם האצי' לא תסגא בי' שום מחשבה שלכן הוא נרמז בשם אי"ן רק בהשתלשל האור אל פפי' הב' שהוא החכמה נתוסף בו מעט ישות בסוד הוצאות י"ש מאי"ן והישות הוא כי דמחשבה תופסת בו אבל לא יתואר עדיין שם שום ציור עד שבא אל הבינה ששם הוא סוד הציור בסוד אין צור כאלהינו אין צייר כאלהינו שרומז אל הבינה כמ"ש בשער א' ונת' שם שהאורות למעלה כשירדו מן המרכוש אי' באו לכל הפרצופים דרך ראשו בסוד בקע לגלגלת ולא דרך היסודות וכל זוג האורות הי' מיניה וביה כי אין למעלה בחי' נוק' עד פפי' החכמה ששם נתגלה בחי' נוק' שהיא הבינה דכתיב בחכמה יסד ארץ וירדו הא ורות אל החכמ' דרך ראשו ונשתלשלו דרך ח"י חוליות שבשדרה מן המוח עד שבאו אל יסודו : והנה ע"י זוג החכמה עם הבינה ירדו האורות מן החכמה אל הבינה דרך היסודות : ונת' כבר כי מן הבינה ירדו האורות נ"כ דרך היסוד שלה בסוד הירידה ובאי' אל הז"א דרך ראשו כמ"ש בסוד המוחין והז"א ניתן לנוק'

דרך

דרך היסוד' ומשם הם באים לזה העולם נ"כ דרך יסוד'. ועתה אם יש אך לב משכיל הלא תראה בעיני שכלך שהאותי' כאשר נאצלו תחלה בסדר אבנ"ד כן ירדו מעולם אל עולם . ומפרצוף לפרצוף הכל בסדר אבנ"ד עד שבאו לפרצוף אבא שהוא חכמה דאצי' וכאשר באו אל הבינה באו נ"כ דרך אבנ"ד וכאשר יצאו מן הבינה אחר שקבלו שם ציורם האמיתי ששם נחקקו על הלוחות כמ"ש כבר הרי כי מן הבינה ירדו דרך כניסת' ובאותו פתח שבאו באותו פתח יצאו שהוא סוד יסוד שבה והנה כאן הוא המשל לשספרת שהנכנס אחרון יצא ראשון : א"כ הוכרח להיות יוצאים בסדר תשר"ק וכאשר חצנן מתחת כסא הכבוד שהוא סוד הבינה שנק' כסא הכבוד כמ"ש כבר כך נחקקו בשמים סוד הת"ת שנק' שמים . לפי שבאו דרך ראשו כנ"ל : והנה בריאת העולם שמדבר בו רב המנונא היינו העולמות כולם שלמטה שהם בי"ע שכולם נבראו ע"י התורה היינו תורה שבכתב סוד הת"ת ותורה שבעל פה סוד המל'. והנה מן הת"ת יצאו אל המל דרך היסודות א"כ כאשר נחקקו כן יצאו היינו דרך תשר"ק וזהו שאמר שבאו לפני הקב"ה סוד הת"ת דרך תשר"ק וכאשר ירדו למטה מן המלכות הרי נ"כ יצאו באותו פתח שבאו לתוכה ואז הוכרח להיות מתהפך כחומר חותם ששבו לצאת בדרך אבנ"ד כמו תחלת אצילתן. והנה הרצון היה בהאותיות שכ"א אמר כי יברא רצונו שהוא ימלוך בראש ולא שיברא ע"י בלי הצטרפות שאר האותיות שהרי עיקר הבנין הוא ע"י צירוף כמה אותיות כמבואר מתוך הברייתא דא"א בסוד אותיות אמ"ש. ועתה נבוא לבאור המאמר הנ"ל : כי נת' כבר שהאורות כאשר יצאו מתחלה אל הבינה אל הז"ת לא יכלו לסבול האור ונשברו כליהם ונפלו למטה והאורות חזרו אל הבינה ואח"כ יצאו שנית לצורך התיקון שע"י התיקון נבראו כל העולמות של משה ונת' שם שלעולם לא היו האורות רחוקים מן הכלים יותר מן נ' ספירות שהוא כרבוד שע"ז היה להם תקוה לשוב לגבולם ולבוא אל התיקון שאם היו רחוקים יותר אז היה נפסק הקו לפי שאינו כלבוד ולא היו יכולין לבא לידי תיקון : והנה נת' שבאתערותא דלתתא אתער עובדא דלעילא וא"כ אם היה הבריאה ע"י אות סמ"ך הרומז אל הבינה להיות הוא מוכך בראש כל האותיות היה מעורר ג"כ להיות הבינה מתעלה בראש כל הספי' ואז היו האורות רחוקים מן הכלים יותר מן נ' ספי' ולא היו יכולין לבוא לידי תיקון. וכן הוא נ"כ התיקון של הניצוצות שנפלו בין הקליפות ונברריו תמיד ע"י סמיכת נאולה לתפלה שהוא ע"י אורות הבינה כמ"ש כבר שכאשר המל' יורדת בסוד הגלות הבינה יורדת עמה בסוד ותלכנה שתיהן האמור בנעמי ורות כמ"ש כבר וז"ש אם את חיסוק מאתרך להיות מוכך בראש אינון נפלין מה תהא עליהון. ולכן צורת הסמ"ך היא כדור עגול הרומז אל הבינה קודם התיקון בסוד פרצוף רק שהיתה בסוד נקודה שהוא כדור עגול . והבן כ"ז: הרי נת'

סוד אות סמ"ך בצורתה ועתה נבאר אותה במנינה :

פתח ב' דרך א' בו ית' סוד אות סמך במנינה

כתיב כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יוצאי יריכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש . וכתיב כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים : הנה מלבד הקושיא שהרגישו בה חז"ל שבספרשן אתה מוצא שבעים חסר א' וכבללן אתה מוצא שבעים . מלבד זו הקושיא נעורר עוד מה ש"ש להקשות בשנוי לשון הבתובים . כי מתחלה אמר כל הנפש הבאה ליעקב . ואח"כ אשר לבית יעקב. גם מ"ש יוצאי יריכו שכמעט לכאורה נראה שהוא שפת יתי. ולבאר כל זאת תרע כי אות סמ"ך במנינה שהוא ששים רומז אל הת"ת . ואף כי אמרנו שאות סמ"ך בצורתה רומז אל הבינה. אבל במנינה הוא רומז אל הת"ת שהוא כולל ו"ק כ"א כלול מעשר הוא ששים : ואף אם תמצא שלפעמים רומז אות סמך לישאר ספי' עכ"ז הוא רומז אל הת"ת שבאותו ספירה שכולל ג"כ ו"ק של אותה ספי' שכ"א כלול ג"כ מעשר הרי ששים : והנה עתה באתי להעמידך על דרך האמת שלא תתע בדרך כי תמצא בזוהר ובתיקונים וכן בכתבי האריז"ל וגם בביאורינו זה הקטן וכן בספרי הגדול בפירושי על הזוהר שלכאורה ידמה בעינך שאלו דברים סותרים זה את זה תן דעתך עליהם : כמו שתמצא לפעמים מבואר בזוהר שבעת החורבן נפלה סוכת דוד למטה והת"ת והיסוד נפתלקו לפעלה למקום או"א בסוד או"י והו"י ולפעמים מבואר שהת"ת ירד ג"כ עמה בסו"ה עמו אנכי בצרה וכתיב השליך משמים ארץ תפארת ישראל. וגם מבואר שהיסוד תמיד דבוק עמה בסו"ה עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים וכן מבואר בכתבי האריז"ל בסוד יו"ד של קשר של תפילין של יד שצריך לדקדק שיהא תמיד דבוקה בבית כמ"ש בשער א'. גם תמצא לפעמים מבואר שבעת הגלות הבינה נפתלקה מעל הבנים שלכן נפתמו שערי תשובה. ולפעמים תמצא שגם הבינה יורדת והולכת עמה בגלות בסו"ה ותלכנה שתיהן האמור בנעמי ורות. וכבר בארנו די צרכם בשער הא' וב'. ועתה אשיב ידי שנית לבארם כדי שיהיו הדברים תמיד נגד עיניך כי כמה כללים ועיקרים גדולים תלוים בזה כענבים באשכול. ואתה תם אזנך ושמע :

הנה כבר נת' כשהאדם מת אזי הגוף מובל לקבר ונקבר בעפר והגוף כלה שם ונעשה עפר אך שנשאר עצם א' קטן הנק' לוז שהוא אינו כלה לעולם ואף אם יכתוש אותו במכתשת לא יפחות ממנו אף כחוט השערה ואם יזרוק אותו באש לא יכוה ולהבה לא יבער בו וממנו עתיד להיבנות כל הגוף בעת התחיה שיהי' במהרה ביתינו ובו נשאר אותו הבלא דגרמי ונותן בו לחות תמיד שלא יתייבש ועל ידי זה יבא לידי תיקון על ידי תקות חוט השני כי זה העצם הוא מקבל כח מן הבלא דגרמי שהוא סוד הנפש שבנפש כמ"ש כבר. והוא נפש שבנפש שברות. וההבל דגרמי מקבל מן נפש האמיתי השוכן בלב והנפש מקבל מן הרוח. והרוח שוכן במות באותו קרומא דאוירא שהוא סוד הרוח כמ"ש כבר. והרוח מקבל מן הנשמה והנשמה אינו שוכנת בגוף האדם רק היא חוספת על ראשו ונעשה לאדם בסוד אור מקיף . והוא סוד הצלם של האדם ומסגנו עיקר חיות האדם דכתיב אך בצלם יתהלך איש והצלם מקבל אור מאור העליון שהוא אור השכינה ואז כל האברי' של האדם על קיומם ע"י תקות חוט השני שהוא הקו היורד מאור העליון אל הנשמה ונק' חוט של חסד כמו שאמרו חוט של חסד משוך עליו מלמעלה למשה ע"י הקו ואינו נפסק . ואם נגזר ח"ו מיתה על האדם או ס"ד הנשמה מסתלקת מן האדם כי כאש' נגזר עליו מיתה אזי ניתן רשות למאדי דינין לשלוט באדם וכל זמן שהנשמה חוספת עליו בסוד ושמ"ן על ראשך לא יחסר בני' נשמ"ה ע"ה אין רשות למאדי דינין למקרב לנבי' כי אין להם אחיזה כלל בהנשמה שהיא באה מסטרא דבינה כמ"ש כבר . ולכן הנשמה מסתלקת ממנו ליתן מקום למאדי דינין לשלוט בו . ומיד שולטים בו הדינין . וז"ש הכתו' מנשמת אלוה יאבדו . שבזין שהנשמת אלוה יאבדו אזי אין הנשמה משפעת אל הרוח . וכיון שרואים הרוח והנפש שאין הנשמה משפעת להם אזי הם מואסים בנוף האדם ונפרדים נ"כ מן הגוף ולא נשאר בגוף רק הבלא דגרמי סוד הנפש שבנפש שזה נשאר תמיד בגוף ואינו נפרד ממנו לעולם ואז הגוף הולך ומתמוטט ונחלש עד שימות. וז"ם ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם שזה המשכן הוא

סוד

סוד הנשמה שכ"ז שהנשמה עם האדם לא תגעל הנפש בנוף. אך פרידת הנפש אינו בזמן פרידת הרוח כי הרוח נפרד קודם פרידת הנפש וסר"ר' הנפש הוא בעת יציאת הנפש שאז ימות האדם כנר"א בחוש. והנה אחר שמת האדם אז והרוח תשוב אל האלהים והנפש מרחפת על המת ואחר שנקבר הגוף אז הנפש שבנפש שהוא סוד הבלא דגרמי נשאר עם הגוף בקבר והנפש מרחף על הקבר ומבקר תמיד לבית המת כל שבעה ימים ואחר זה היא שוכנת בבית הקברות על הקבר כל י"ב חודש וזו הוא שמקבל כל דין האדם ואחר שיקבל דינו מושבה בג"ע הארץ. ומושב הרוח בגן ערן העליון ומושב הנשמה צרורה בצרור החיים את ה' ובכל שבת ויחודש הרוח עולה למעלה לקבל שפע אור מן הנשמה דכתי' והיה מדי חודש בחדשו ונומר. והנפש עולה ג"כ ומקבל שפע מן הרוח ומבקר לנפש שבנפש ששוכן בקבר שהוא סוד הבלא דגרמי שנשאר באותו עצם קטן הנקרא לו"ז ונותן בו לחות וחיוני שע"ז יוכל לבא לידי תחיה וכ"ז הוא ע"י הקו סוד תקות חוט השני היורד משורש נשמתו. ומי שנתחי"ב ח"ו כרת סירושו שנכרת הקו ואז נתפרד החכירה סוד חוט המשולש שהם נר"נ ונפסק אותו חוט ואז כתי' ונכרתה הנפש שהיא לעולם נשארת למטה בארץ ואז נשאר אותו הבלא דגרמי בלי חיוני ולחות ואין לו תקוה ואחרית טוב כי אבד' תקותו ואבד שמו מן הארץ ע"ש שם רשעים ירקב כי רשעי"ם הוא במספר כר"ת וכיון שהוא חיב כרת אז אבדה תקותו אותו תקות חוט השני המחיה אותו עצם ונשאר בלי חיוני ונרקב ואז גם שמו בחשך יכוסה. והנה עתה תבין מ"ש שנטחמו ממנו שערי תשובה שזו קשוי הבנה הא אמרו אין לך דבר שעומד בפני התשובה להיות מסך מבדיל לסתום השערי תשובה ואיך יסתמו. אלא הענין הוא שכ"ז שהנשמה חופפת על האדם בסוד הצלם אזי כבר נת' שהנשמה היא באה מבחי' הבינה שהיא עצמה סוד התשובה כנודע אזי אף שיחטא עכ"ז יש לו תקוה בתשובה שהשערים פתוחים. אבל אחר שנסתלקה ממנו הנשמה מיד נסתמו ממנו השערי תשובה ואז סר צלם ואין הנשמה משפעת לרוח ורוח לנפש ונפש להבלא דגרמי ומיד האדם מת. רק אם לא נכרת הקו אז יש תקוה לאחריתו. ובזה תבין מה שנסתפקו בזה עמודי עולם בחיבי כריתות שהרהרו בתשובה אם יקומו בחחי' אם לא. ולא נסתפקו בשארי עונות. והנה אחר שנתבאר לך הענין באדם התחתון האנושי עתה נקח דוגמתו למעלה באדם העליון. כי כבר נתבאר ששושנה תתאה נקרא' נוקבא קדישא אף שח"ו לתאר למעלה שום דמות הגוף ולא דמיון הגוף עכ"ז באשר שהוא מכבשית לאורות עליונים ואורות עליונים פועלים ע"י כדמיון הנשמ' פועלת ע"י איברי הגוף וכל הפעולה שאדם עושה לפי ראות עיני המוין הבריות נראה שהפעולה הוא ע"י הגוף ולזה נק' נוקבא קדישא כמבואר בזוהר. ושושנה עלאה שהיא נקודה הפנימית כבר נתבאר שהיא סוד כלל נפש האצילות בסו"ה נשבע ה' בנפשו. והיא הנותנת חיוני להוא נוקבא קדישא שאף שאמרנו ששושנה תתאה שנק' נוקבא קדישא לית לה מגרמה כלום עכ"ז יש לה סוד דם הנפש שהוא סוד הבלא דגרמי כמ"ש כבר. והוא היינו שושנה עלאה מקבלת בכל רוח האצילות סוד הדעת סוד פנימיות הת"ת. והרוח מקבל מן נשמה הכללית סוד בינה עלאה. והנה בעת החורבן נסתלקה דאם מעל הבנים שהבינה נסתלקה למעלה כמ"ש בזוהר. והבינה היא סוד בחינת הנשמה ואז נסתלק צלם אלהים אז מיד וגם הרוח תשוב אל האלהים סוד ת"ת ויסוד שהם שניהם סוד הרוח כמ"ש בזוהר. בסוד או"א לנו כי פנה יו"ם כי אחר שנסתלקו סיד בחינת רוח ונשמה שנרמזים במלת יום כי י' רומז ליסוד סוד י' זעירא כי מפני הירעה נאסף הצדיק שנאספו חלק בחלקיו ונעשה בסוד י' זעירא כמ"ש כבר. ו' רומז לת"ת מ"ם סתומה רומז אל הבינה כשהיא רובצת על הבנים. הרי אותיות יו"ם. ואז מיד גם הנפש יוצאת מן הגוף להתדבק ג"כ בשרשה למעלה כי יקוים ונעלה נפשי אתכם. והיא סוד ה' ונעשה בל היו"ם דוה. ואז שושנה תתאה סיד גופא קדישא ירדה למטה בין הקליפות בסוד הכתוב ויתן רשעים קברו. שנטמנת בעפר דכתי' שחה לעפר נפשינו סוד והנחש עפר לחמו כי מה שנסתלק מזה הגוף בסוד אמלאה החריבה שלא נתמלא' צור אלא מחורבנה של ירושלי' והוא עצמו חיות הקליפות והבן מאוד ולא נשאר מזה הגוף רק עצם א' בסוד שאמרו דין גרמא דעשיראה ביר כי תשעה אורות מסתלקים ממנה ונעשו בסוד עפר וחלק האחד סוד העשירית נשאר בסוד הקבורה. והנה האורות עליונים כיון שנסתלקו למעלה והיא ירדה פלאים למטה הרי נתרחקה יותר מן ג' כסירות מן אורות עליונים ואינו כלבוד לזה אמרו ח"ו ננזרנו אבדה תקותינו שנגזר הקו בסוד הכרת ונאבד התקוה לכן הוצרכה גם נקודה הפנימית סוד שושנה עלאה סוד הנפש לירד למטה במקום המצר סוד עפר המשכן שהוא סוד קרקע האצילות למטה במקום המצרנות שבין ארץ וחוצות כמ"ש כבר וכבר נת' שכל עולם ועולם מן עולם הנפרדי' לא נחשב רק לערך ספי' א' לערך עולם האצילו' ואז היא קשורה בתקות חוט השני ויש תקוה לאחריתה ושבו בנים לגבולם אלו הם המ' בנים שנעשו בסוד העפר יהיה להם תחי' ע"י ההוא עצם דין גרמא דעשיראה ביר סוד עצם הלוז שממנו יוכלו כולם לבוא לידי תחיה: והנה זו הנקודה שירדה למטה ירדה עם כל בחינות' אבל הרוח לא ירד ממנו רק בחי' הנפש שברוח לתת חיוני לנפש הכללי. וגם מן בחי' הנשמה ירדה ג"כ בחי' הנפש שבנשמה להיות סוד אור מקיף לבחי' הנפש שברוח ואז חוט המשולש לא במהרה ינתק ובזה התרחו כל השאלות והבן היטב:

ועתה נבוא לביאור הפסוק' שהתחלנו שהרי כבר נתבאר כי הת"ת הוא סוד ו' רבתי ויסוד הוא סוד ו' זעירא כמבואר מתוד דברי הזוהר והנה נת' כי סוד ו' רבתי הוא שיש לו ראש שעולה בסוד ישראל עלה במחשבה שהוא סוד יו"ד שהוא סוד הרא"ש של ו' הרי י"ו אמור י' פעמים ו' הוא סמ"ך במנינו ו' זעירא הוא שאין לו ראש למעלה רומז לבחי' יסוד שאינו עולה בבחינת ישראל והוא צורת ו' כזה ן בלי יו"ד למעלה והוא נשאר לעולם בבחי' שש דבכ"ב ולבש אותו בגדי שש הרי ששים ושש. והנה כבר נתבאר כי בחינת יעקב כולל ת"ת ויסוד. כי הוא בסוד קומה שלימה שעולה במספר רל"ו דכתיב נדול אדוננו ור"ב כ"ח שהוא במספר יכ"ו והכל יודו במצרים הוא סוד המצרנות מצרים כמ"ש והכל רק בבחי' נפש שבו. אבל השושנה עלאה שהיא סוד נפש הכללי ירדה עם כל בחי' ונתבאר מתוך דברי האריז"ל שכל הבחינות שבה הם בסוד שבעים בסוד הכתוב וחבריו שבע שנים נבותה והוא סוד ע' רבתי של שמ"ע והיא נקראת בית יעקב בסוד הכתו' בית יעקב לכו ונלכה באור ה'. וזה שאמר הכתו' כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יוצאי ירכי ששים ושש אלו הם הבחי' שירדו מן תפארת ויסוד המוכנים בשם יעקב הם ששים ושש וכולם בבחינת נפש. ואח"כ אמר פעם שנית כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים רומז לכל בחי' נפש של בית יעקב שכולם ירדו למצרים והם שבעים והבן כל זה. הרי נת' לך אות סמ"ך בצורתה ובמנינה. ועתה נבאר אותה בבנינה:

דרך ב' בו ית' סוד אות סמ"ך בבנינה

סמוכים לעד לעול' עשוים באמ' וישר. וזה הבין ע"ם הדברים הנאמרים

הנאמרי' לעיל רק תדע שאות סמ"ך בבנינה רומז לסמיכת סוכת דוד הנופלת עם כל בחינותי' דכתי' סומך ה' לכל הנופלי'. והנה כתיב סמכוני באשישו' ואמרו מהו באשישו' בב' אשות בתור' שבכת' ותורה שבע"פ ותורה היא אש דכתי' מימינו אש דת למו וכתיב הלא כה דברי כאש נאם ה'. ואלו שני כתובי' הבאים כאחד ללמד על שני תורות. תורה שבכתב הוא דכתי' מימינו אש דת למו שהוא סוד ימין. ותורה שבעל פה הוא דכתי' הלא כה דברי כאש כי סוד דבר הוא סוד תורה שנע"פ כמבואר מתוך דברי הזוהר: והנה בחי' עליונה שלהם נמשל לאור דכתי' כי נר מצוה ותורה אור. ובחי' אמצעית שבה נמשל למים דכתי' הוי כל צמא לכו למים ובחי' התחתונה שבה שהיא סוד נפש נמשל לאש סוד התמימות שבדם הנפש שממנו חיוני הנוף. והנה סוכת דוד שנפלה למטה במקום חושך ולא אור כבר אמרנו שהוצרכה סוד שושנה עלאה לירד ג"כ למטה במקום המצרנות לסמוך נפילת' וכיון שירדה למטה הוצרך ג"כ הת"ת ויסוד לירד ג"כ למטה לארץ שהוא סוד קרקע האצילות סמוך למקום המצרנות להמשיך הקו סוד תקות חוט השני דכתי' השליך משמים ארץ תפארת ישראל והכל רק בבחי' נפש שבו כנ"ל שהוא סוד איש וזהו סמכוני באשישות בשני אשות. והנה הת"ת יחוע שהוא סוד אמ"ת לפי שהוא כולל כל הבנין סוף תוך ראש. ויסוד נקרא ישר דכתי' טוב וישר ה' על כן יורה הטאים בדרך כמבואר מתוך דברי הזוהר. עתה מובן הכתו' שהתחלנו רק תדע ששושנה תתאה נקראת עולם כמ"ש כבר ושושנה עלאה נקרא ע"ד בסוד השם הקדוש אכדט"ם כמ"ש כבר. וז"ס סמוכים לעד לעולם והם סמוכים ע"י ת"ת ויסוד. וז"ש עשוים באמ"ת וישר". ובא הכתוב השני ואמר סדות שלח לעמו שע"י הסמיכות שהקו סוד סמיכו' נאולה לתפלה אז יש תקוה לאחריתי' ושבו בנים לגבולם. ואם תקשה לך מאחר שירדה בין העמים והלכה בגולה הרי יש להדין שבוי' שאסורה לכהן ואיך ישוב לקדתה לכן סים הכתוב צוה לעולם בריתו שאף שושנה תתאה סיד עולם שירדה בין העמים גם בחי' תחתונה של יסוד לא זז ממנה כמ"ש בסוד עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים סוד י' זעירא הדבוקה מאחורי הדלת כמ"ש ככר וז"ש צוה לעולם בריתו. והכל ע"י הקו סוד תקות חוט השני שאם ח"ו היה נכרת היה אבדה תקותינו. וזש"ה איה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה. הרי נתבאר לך סוד אות סמך בכל ג' חלקיה והבן כ"ז:

אות עין

פתח א' דרך א' בו יתבאר אות ע' בצורתה

כתיב עין בעין נראה אתה ה'. וכתיב עיני ה' משוטטות בכל הארץ. וכתיב על האבן האחת שבעה עינים: הנה להבינך כל זאת צריך אתה לדעת שאות ע"ן בצורתה רומזת לכמה מדות כמ"ש לפנינו. וגם לסעמים רומז לכל העשר בכלל או בפרט. והוא כי מצאתי כתוב בשם גדול א' מבעלי קבלה הראשונים שעיקר צורת אות ע"ן הוא אות אחת מורכבת מן ג' אותיות פשוטות והם אות נו"ן ואות ו"ו ואות ו"ו זי"ן כזה נֵן ומבואר שם כי אי אפשר לומר שהוא מורכב רק מן ב' אותיות נ"ו או נ"ז זה א"א לומר שהרי אות נו"ן הוא מן אותיות פשוטות ואינה מיוכבת וצריכה להיות ענול למטה כזה נ ולא שתהפשש הקו למטה כזה ן שאם כן הרי תהיה מורכבת מן ב' אותיות נ"ו כזה ן וא"כ באשר שהקו של ע"ן הוא מתפשש הוכרח לומר שהיא מורכבת מן ג' אותיות נ' ו' ז' כנ"ל ע"כ. ולפ"ז צריך להזהיר את הסופרים סת"ם שאם יזדמן להם איזה תיבה בסוף השורה ובתוכה אות נ' והם מרוז"ב' את הקו שלמטה כזה ן כאשר ראיתי בעצמי בכמה ס"ת ועושים זה כדי להשוות את השורות והוא בעצמו אינו כשורה כי הוא הוציאה מכלל צורתה האמיתי והוי שניי צורה ממש כמבואר למעלה ולכן צריך להזהיר אותם ע"ז שלא יעשו עוד כזאת:

ונחזור אל הענין. כי צורת אות ע הוא אות מורכבת מן ג' אותיות נ' ו' ז' והם רומזים לג' כתרים כמו שהם ג' אותיות פשוטות לכן הם רומזים למדות פשוטות כמ"ש כבר שאור הכתר בכלל ובפרט לעולם הוא בסוד אור פשוט ואלו הג' מדות הם כלל כל העשר שהרי כבר ביארנו בסוד הפסוק אהי' אשר אהיה שהם סוד ג' אהוי"ת כי גם מלת אש"ר רומז ג"כ לאהיה כי אהיה הוא במספר א"ך ונודע כי אות ך' פשוטה עולה ת"ק במספר א"ק בכ"ר. וא"כ א"ך הוא ממש במספר אש"ר הרי ג' אהיות סמוכי' לעד לעולם והוא סוד קישור האצילו' בהעולמות שלמעלה ושלמטה וקישר הנ' ראשונות עם ז' ימי הבנין כי כבר נתבאר כי הכתר של האצילות הוא בעצמו סוד המלכות דא"ק בסוד אני ראשון ואני אחרון א"כ הכתר של האצילות הוא קושר את האצילות לעולמות שלמעלה כמ"ש כבר בשער הכ' והוא נרמז באות ו' כי כללו של ו' הוא סוד אהיה במספר הקדמון והוא רומז לכתר כמבואר בזוהר שהוא נרמז באות ו' כזה.

	כתר	
אחר הכל עולה לקנה אחד אם	ו	ניסן
תעיין היטיב: והנה אהי"ה בא"ת	י	ת"ת ס
ב"ש הוא שם הקדוש תצמ"ץ	חסד ו	נצורה
שעולה במספר כתר הוי כי	י יסוד	ס
אות ו' שבצורת ע' רומז לכתר	נצח ו	טוב
עליון. ומלת אשר הוא ג"כ	י מלכות	ס
סוד אהיה כנ"ל והוא רומז	ה	

למדת הבינה כמבואר בזוהר.

בסו"ה מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך כמ"ש כבר ומתהפך ראש שהוא נעשה ראש וכתר לז' ימי הבנין ולזה רומז אות נ' שבע' הרומז לנ' שערי בינה המתפשטי' למטה בז' ימי הבנין ונעשה להם בסוד המוחין כמ"ש כמ"ם. והוא סוד הקישור בעולם אצילות עצמו הנ"ר עם ז' ימי הבנין ואהי"ה אחי"ן רומז למדת המלכות שנקרא אהיה בתראה כמבואר בזוהר והוא נעשה ג"כ בסוד הכתר לעולם הנפרדים כמ"ש כבר כמ"ם והוא סוד הקישור עולם אצי' עם העולמות שלמטה וזה נרמז באו' ז שבצורת ע כמבואר בזוהר במ"ש כבר במקומו שאות ז' רומז למדת המלכות הרי נ' אהוי"ת נרמזים בנ' אותיות פשוטות שהם נו"ן ומהם נרכבת אות ע כנ"ל. והנה אותן ג' אותיות נו"ן הוא עולה ס"ג והוא ממש במספר נ"ם אהי"ה. ועתה נבא לביאור הכתובים. רק תדע מה שכבר נתבאר ששם הוי"ה כולל כל האצי' ובכל ספירה יש נ"כ שם הוי"ה כי כל ספי' כלולה מעשר ושם הוי"ה שבכל ספי' כולל כל העשר והם עשר הויו"ת במספר ס"ר בסו"ה וירא ה' כי ס"ר לראות: כמבואר בכתבי האר"י ז"ל והוא במספר ב"ם ע"ן כי כיון שיש יחוד שלם והעשר ספירות הם ביחוד שלם אז עין בעין נראה אתה ה' שגם הז"א שני עינים שלו מתחוורן לתר כמבואר בזוהר בסוד הכתוב עיניו כיונים רוחצת בחלב ונו' והבן כ"ז ויתבאר עוד לקמן: הרי זה הפסוק רומז לאהי"ה ראשון סוד עינא סקיחא חוורא גו חוורא המשניא על כל העולמות בסו"ת הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל כמבוא' בארדא קדישא. ומ"ש שבעה עינים על אבן אחת רומז אל אהיה שני הרומז לבינה

לבינה שמתפששת למטה בז' ימי הבנין ששם סוד יין המשומר בענביו במספר ע' כמ"ש כבר בסוד שאמרו נבני יי"ן יצא סו"ד. והכוונה כי כבר נודע שסוד הבינה הוא שם הוי"ה בנקודת אלהים כי עוז והדוה במקומה כולה רחמים רק דינין מתע"ין מינה בהתפששותה למטה סוד יי"ן אדום והנקודה רם סוד העינים כמ"ש כבר ולכן הם ז' נקודות סוד ז' יודי"ן שהם במספר יי"ן. וכבר נודע כי בזמן היחוד השלם המלכות נתגדלת בכל קומת ז"א ויונקת מהבינה עצמה בסוד שני מלכים המשתמשים בכתר אחד כמ"ש כמ"ם. וזהו שבע' עינים סוד ז' נקודות הם על אבן אחת והבן. ואהיה בתראה גרמז בפסוק עיני ה' משיטטות בכל הארץ כי אחר שיש לה יחוד ומקבלת השפע שהם סוד שבעה המה עיני ה' ואז משוטטות בכל הארץ הם כל העולמות שלמטה והיא משגחת בכל מעשה התחתונים לתת לאיש כדרכיו ולהאכילו כפרי מעלליו. כי מצדה הוא שכר ועונש כמ"ש כבר ולכן היא נרמזת באות ז דמלכא חלי בה כל זיינא. הרי נתבאר לך סוד אות ע' בצורתה ועתה נבאר אותה במנינה:

פתח ב' דרך א' בו יתבאר סוד אות ע' במנינה

כתיב עין בעין יראו כשוב ה' ציון. להבינך זאת נבאר מתחלה סו"ה ויבאו אלימה וימצאו שם שבעים תמרים ושתים עשרה עינות מים ויחנו שם על המים. הנה צריך שתדע כי **אות ע** במנינה שהיא שבעים רומז לב' מדות בינה ומל' כאמה בבתה כי הבינה מתפששת בז' ספי' של ז"א וכ"א כלול מעשר הרי ע' והמ' מקבלת מהשבעים והוא סוד תמר שעושה פירות לשבעים שנה כי המלכות אינה עושה פרות כ"א אחר שתהי' לה זווג ועולה ז' מעלות נגד ז"ם של ז"א ואז מזדווגת עמו וי"ם צדיק כתמר יפרח כי קודם הזווג הוא בסוד צדיק כפוף והוא בסוד הקטנות ובשהמלכות עולה למעלה אזי גם הוא כתמר יפרח עד שנעשה בסוד צדיק פשוט והבן זה. והנה כבר אמרנו שבכל ספי' יש שם הוי"ה שע"י צירוף עולה במספר שם"ש ע"ה בסו"ה אמרת ה' צרופה כמ"ש כבר. והוא ממש במספר תמ"ר הרי כשעולה המלכות ז' מעלות שהם סוד שבעים הרי הם סוד ע' תמרים. והנה הז"א שהוא סוד תורה שבכתב היינו כשמזדווג עם המלכות נק' תורה שבכתב כמבואר בכתבי האריז"ל הוא סוד ה' לי'אי בסוד שאמרו ע' פנים לתורה ומתבארת בע' לשון סוד ע' ענפין דאילנא שהם סוד ע' שרים שמקבלים מן הת"ת וסוד ע' שמות שיש למטטרו"ן. והנה בת"ת יש בו סוד י"ב צירופי הוי"ה שהם סוד י"ב גבולי אלכסון שב"א הוא גוון משונה מהב"ר והם י"ב גוונים והם סוד י"ב עינות כי מלת עי"ן הוא מלשון גוון דכת' והוא כעין הכרולת. והנה ידוע כי אין זווג למעלה עד שהבינה מתלבשת למטה ונותנת מוחין להם לצורך הזווג כמ"ש כבר כמ"ם והתלבשותה הוא סוד ה' תחתונות שלה בז"ם של ז"א שכולם הם י"ב ובכלילות עשר הם ק"ך בסו"ה בשנם הוא בשר והיה ימיו מאה ועשרים שנה הנאמר על משה סוד הז"א והוא סוד ק"ך צרופי אלהי"ם שבבינה שבה סוד החרות והמנוחה כי שם ינוחו יגיעי כח ואז נתחכר תורה שבכתב עם תורה שבע"פ. סוד המי"ם מ"ה י"ם. והבן כל זה: והנה כבר נתבאר שהוי מדבר היו נקראים דור דיעה והוא מלשון וידע אדם את חוה והשינוי להארת הבינה כמ"ש. ועתה נבוא לביאור הכתוב ויבאו אלימ"ה אותיות אלהי"ם סוד המוחי' כמ"ש לעיל וימצאו שם ע' תמרים ושתים עשרה עינות מים סוד הזווג של קטנות שהוא בסוד אלהי"ם כמבואר מתוך כתבי האריז"ל וכיון שזכו להארת הבינה אז ויחנו שם על המי"ם והבן כ"ז. והנה אמרו כי הבנים יורשים והבת מתפרנסת מן הבנים כי אין לה מנרמה כרום ונושלת עישור נכסים כי הם ז' בנים וכ"א יש לו מאה נרכות בסוד

סדינים. אבל בת"ח אין שם שום דינין: אבל בז"ח ים בו סוד סדינין לכן ים בו סוד סגנינין והוא דכתיב שם עבים כסותו ולכן אנו מתפללים פקח עיניך ולית עורה למה תיגן והיינו כשמסירין העבים שם סדינין המבדילים ומכסין מאור של ת"ת שלא יסתכל ז"ת למעלה כי בעת שמז"ת מסתכל למעלה בעיני ת"ת אז גם עיני ז"ת מתחוורין ומתחזרים לחד כמבואר בחדרא וזה שאמר הכתוב כי עונותיכם מבדילים כו'. והנה בעת רצון אז הת"ת מסגיח בעינא פקיחא על כל התני': וזה שאמר עין ס' אל יריעו למיחלים לחסדו כי כל התני' מחכים לחסדו של מ"ח: אבל בזמן שאין עת רצון ואז הסטגאתה ע"י הת"ת שים בו דין ורחמים ואז עיני כי אל נדיקים ונו' פני ס' בעושי רע. והוא מובן: הרי נת' סוד אות ע' כנגד ג' בחינותיו שהם צורתו ומנינו ובניינו:

פתח ד' דרך א' בו יתבאר סוד ערבה ועצרת

כתיב עצרת תהיה לכם: ואמרו מאי עצרת לכם לעצמיכם הוא נת' בכתבי האריז"ל שמתחלת חג הסוכות שנקי יום רחמים אז מתחיל התיקון דנוק'. כי ס' ימים מיו"ב הם דמלכא כמבואר בזוהר. וכדי שלא יקטרגו המעכבים נותנים בכל יום הלק להם והם סוד העי"ן פריס על חג שהם נגד ע' פריס שלמעלה ועי' לחומות. והם סובבים את מט"ט ימים בו ע' אמות שלכן הוא סוד עין הדעת עו"ר כמ"ש כבר ומלת דעת הוא מלשון וידע אדם את חוה כי עיני כ"ש בימי החול היא מתלבשת במט"ט כנודע ולעולם הזווג היא עולה למעלה ושלא יקטרגו המקטרגים את"ל ברכה כי הוא סוד. ת' וגם בליל פסח אנו כורכים מלה ומרור ואוכלין בלילה טבול ובלילה ברכה כמבואר הכל בכתבי האריז"ל. והנה ע"ש היה יחוד במקומם למעט שלא נריך ליתן לכסא עיניים מפני הדעת עין כמ"ם כבר ולכן נריך ליתן להם חלקם דמיון בוחד ואז הכוחד ישוד עיניהם כי לוקחים חלקם ומסתלקים מן הקדושה. והנה ביום הממיני אז היחוד למעלה במקום

שאמרו אל תקר' מ"ה אלא מא"ה הרי המעשר הוא שבעים וזהו סוד שני חיי דוד המלך שהיה ראוי להיות נפל לפי שלא היה לו שום חיות מעצמותו רק מה שהניחו לו האבות משנותיהם שבעים שנה. וסוד עישור נכסים הוא סוד ח"י ברכאין דצלותא כמבו' ברבני הזוהר והרמז בזה כי המעשר מן נכס"ם הוא ה"י והבן זה:

והנה כבר נתבאר כמ"פ שאחר שחרב הבית א"א להיות למלי' עלי' שלימה עד שתהא שוה לת"ת עד עת קץ שנאמר והי אור הלבנה כאור החמה ולא תצטרך להיות נשפע מן הת"ת רק שניהם נשפעי' בשוה מן הבינה. הרי כי באותו זמן עין בעין יראו שהמלכות שהוא סוד עין תהי' נשפע מן הבינה שהיא ג"כ סוד ע"ן כמ"ש למעלה. והוא מובן. הרי ביארנו סוד אות ע"ן במנינה ועתה נבאר אותה בבניינה שהוא מלואה:

פתח ג' ד"א בו ית' אות ע"ן בבניינה

כתיב עין ס' אל יריעו למיחלים לחסדו. וכתיב עיני ס' אל לדיקים: תלמה מה בן עיני דע"ק שתימה דכל שתימין לעיני דז"א. אלא עיני דע"ק כולא חוור גו חוור דכולל כל הוורה ותרווייהו להתחזרו לחד כולא ימינא ליה כיה שמחלה: ועליה כתיב עין ס' אל יריעו: עיני דז"א לתחזי בחלת גוונין דחזין רזא דחלת גווני דקשת ואית בי' ימינא ושמחלה. ולהבינך כל זאת: צריך לתת לידע שאות ע"ן רומז לכתר עליון כי ע"ן הוא במספר ס' הוי"ה שהם סוד ס"ת המתגלים מן כ"ע: והכוונה כי כבר נת' בס"ב שיש בראש עלמו סוד עבר ספי' והוא בכל פרצוף ופרצוף: ובאחרנו שם שבעיניים הם בחי' חו"ב שבעבר שבראש: לך לפעמים רומזים העיניים לע"ס והוא בע"ק שבעיניים שלו בחיים מבחרת י"ס של עתיק יומין כמ"ש הכל בחריטו' שם וכבל ת' ים בו ס' הוי"ה סוד כי חסדיה כי בעתיק אין בו גבורות כלל רק כולו חסדים ותמצא הוי"ה הוא במספר ק"ל: ולכן עיני תריך תגפין שהוא סוד ע"ק שתימה דשתימין מתחזרו לחד וכולא חוור גו חוור שהעי' הוא רחמים גדולים ות"ת ג"כ רחמים ת"ב הוא חוור גו חוור כולא ימינא דלית שם דינין כלל לכן ליה ביה רזא דשמחלה ולכן נקראו בלשון יחיד עין ת' כי כבר תמרנו שלשון ע"ן הוא מלשון גוון והוא חד גוון כולא חוור: אבל בעיניים של ז"א שהם סוד חו"ב שברחמי והם נמזאים מסגרת ע"י דת"ת שהם ב"ף הלוקים ושם ים חסדים וגבו' והחסדים בימין והגבורו' בשמחל לכן משם ואילך מתחילין סוד הגוונין שהם ג' גווני דקשת שהם סוד חסד דין רחמים דכתיב לא תד"ר קורתי ולכן הם סוד ג' עיניים שם בו סוד ימינא ושמחלה: ובאבל ת' ג' גוונין והכא כבר נת' שאות יו"ד של שם סוי"ה הוא סוד ירתם הפנימית ואות יו"ד כולל כל שם סוי"ה והם הוי"ה כולל כל התני' הרי כולם הם סוד ירתי ס': והנה עין ת"ת נק' עינא פקיחא כי לא ינום ולא ישן שומר שבחל דלעילא בגין דליה ליה גבינין על עיניי כי הגבינין הם הטעיים המכסים את האור שלא יאיר למטה והם סוד

חו"ח שהם חופף הדיקנא של ת"ת ואין יכולים להסתכל שם לכן ת"ל ליתן להם שום חלק ולכן כתיב עלרת תהיה לכם לעצמיכם ושום זר לא יתערב בשמחתיכם ואז מתחברים כל הממו' ומספיעים הם וז"ם מלי עלרת כניסתא. וסוד עלרת הוא כי אז מקבלת כל הד' מלואי הוי"ה שעולים במספר רל"ב וג' מלואי אהי"ה שעולים במספר תנ"ה והמלך הממיני נכנס בהיכלו שהוא סוד כ"ת אל"ף במספר עלרת והבן כ"ז היטב:

דרך ב' בו יתבאר סוד עוג

כתיב ויבא הפליט: ואמרו מזהו עוג שהוא שימש את אברהם ונק' הפליט שנפלט מן המבול. ולכן נתיירא ממנו משה לפי שמימש את אברהם. חדע מה שכבר נת' שיסוד חו"ח נכנסים בז"ח ומשם יולא אהרה לחון מז"ח ומן עיקר אהרה נעשו הפרלופי קדושה כמ"ש כבר. והמתורגמן נעשו פרלופי דינין שמשם יונקים הס"ח. והנה עיקר אהרה יולא מחון ז"ח דרך ישר לפניו ולאחריו והמותרות יולאים בהלכסון דרך עקלתון שהם סוד דור עקש ופתלתול כי פתלתו"ל עולה במספר י"ח פעמים הלהים סוד י"ח ירישו: עוד שהם משרש נדחה נגד הטורף של ז"ח שהתם אהרה שבעת פקודתם מתבטל אהריתם ומתבטל מלכותם ועל הנה הבי' בחי' כשהגיע קונם להיבטל כתיב וימנע מרבעי' חורם שנתבטל לותה אהרה ועליהם נאמר אהור בחרם דרך שנתבטל מלכותה כלכי חרם הוא סוד ב"ף במספר הסוס ואתבטל מלכותם כלכי חרם שחין לו תקנה. וזה שנתירה משה מן עוג יותר מסיחון כי עוג היה מבחי' אהרה של מלכי אמורי ויחון וז"ם לפי שנתימש את אברהם והוא בח מלחמת אבא שהוא סוד הקב"ה כבר הוציא יקר

מזולל כי זול"ל הוא סוד עו"ג במספר הסום חסר ו' שהוא ס"ר סוד י"ם וכנגם הוסיף הסרס בדברים בסו"ס להמחיל הוספי י"ם וכתיב הבדרים הוספי שהוא סוד ל' ועם הוי הוא ז' הוי כתיב בחבוד רמ"ח וכן כ"ו סימנ :

דרך ג' בו יתבאר סוד עולת תמיד וסוד עקידה

כתיב זאת תורת העולה הוא העולה כתיב הוא וקריון היא. והכוונה כי כבר ביארנו בסו"ס וסמ"ם מלאכי הלמים עולים ויורדים בו שמדת המלכו' היא סוד טעם זרקא כמו שמבואר מתוך דברי הרמב"ן ז"ל דלזמנין מזדריקא לתתא ברוזא דחירק דכתיב והסרן הדום רגלי ואיהי נקודה תחת ו' דאיהו רקיע ברוזא דאות ל' כזה א וצריך לזרקא לה למעלה לסיו' תגא על ו' ברוזא דחולם ברוזא דכתיב תסת חיל עטרת בעלה והוא רזא דמיין עלאין דעל רקיע ברוזא דאות ל' כזה א והאי רקיע דאיהו באמצעיתא דחל"ף ממולע בין תרין יודי"ן ברוזא דשמע סלים דאיהו יהסדומ"י דאיהו רזא דו' ואיהו רזא דסלם: ומלאכי הלמים דאיהון רזא דתיקונין דוקבא עולים ויורדים בו: וכולא ברוזא דאות א דאיהו אחד רזא דוח"ו דכיר סליקת וביה נחתית וכתיב ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה ותק לנערותיה דכד אתכנש שמשא ונורא דמדבחא אתוקד דכתיב ואש המזבח תוקד בו כל הלילה הוי היא נחתית לתתא וכדין כל תרעין סתימין וכד אתי לפרוא הוי כתיב ויבכם אברהם בבוקר ואתער הוי בוקר דכתיב עליה בוקר תערוך לך ואנפה ואתפתחו תרעין דרחמי בגין כתיב ויעקוד אברהם את יצחק בנו וכל דינין אתכפיין הוי בהאי צירין ותומצחין דוד דאיהו עביד כסוי' לאתי בוקר כמבואר מתוך דברי הזוהר עביד כסוי' סליקת לעילא לעילא וכולא ברזא דוח"ו וע"ד כתיב זאת תורת העולה הוא העולה וקריון היא דהא כל סליקו דאתי נקודה דאיהי רזא דיו"ד הוא ע"י דוח"ו וסכן כ"ז :

אות פא

פתח א' דרך א' בו יתבאר סוד אות פ' בצורתה

כתיב פה אל פה אדבר בו: הנה ביארנו סוד אות פ' בשער הא' ואתה תוסיף עניין ידי לבארו הנה

צריך תחלה לידע כי אות פ' בגורתה שהוא כזה פ היא מורכבת מן ב' אותיות פשוטות שהם כ"י והם רומזים לב' מדות שהם יסוד ומלי כי כבר ביארנו שאות כ' רומז לכתר והיא בסוד המלי שהוא סוד כסא למדות העליונות ונעשה כתר לעולמו' שלמעשה בסו"ס הוי רחמון והוי בסוד שאמרו שנעת סופו בתחלתו כמ"ש כבר והיו"ד שבתוכה רומז לנעשת חסד הגנוז בתוכה סוד היסוד שבו מתגלה נעשת חסד בסו"ס והוא יוצב פתח התוכל כתוב היום כמ"ש כמ"פ : ולפ"ז יש לומר כי אות פ' בגורתו רומז אל כל העולמו' מרוח דנקודה שילמה עד שולם

העשיה והוא כי זה סם כי תחלת הלמדם היא בנקודת המלי של עשר ספרים שהיו גנוזים בה"ם והיא עלתה במחשבה תחלה . אבל בסבול שהיא היתה סודם לסוד יסוד הטפר לה היו יכולים העולמו' להלטייר ליור שלם וקיים עד שנפתח פתח החלון בקו המקיף הטעירו עילאה ויהד הלור מן היסוד הגנוז בה"ם והוא סוד נעת חסד המתגלה בפומא דלמה ונכנם לתוך כדור הטעירו ולה מדבק למעט בסוף הטעירו כמ"ש כבר והוא ממש סוד אות פ' כי אחר כל התגלו' היא יהדה למעט סם בסוד סוף מעשה ומחשבה תחלה: והנה זו המלי נעשה כשא לאור יסוד הגנוז וכתר לעולם המלבוש והמלכו' של עולם המלבוש נעשה כתר בעשירו שהם וממנה נבנו כל העולמו' שבעשירו שהם בסיוע האור שירד הליה מן יסוד של עולם המלבוש וכן הוא בהליל וכן הוא בעולמות הנפרדים כמו שמבואר הכל בשער הי' והכי עד שנעשית בסוד זכר לתמיות ולהם לנעולים כמ"ש הכל שם בהריכ :

דרך ב' בו יתבאר סוד פדות ופדיון

והנה בזה תבין המאמר הרב המבואר שבת שאמר בסוד התוחיו' שרצו כ"ה שבו יברא העולם עד שבאת אות פ' לומר רבון עלמין רצוך שתברא בי את העולם שבי רצום פדות ופדיון וכו' והשיב לה הקב"ה לא תברא בך בגין דבך רצום פעם בטעירו ע"ם ושעין הוא כי ים חלוק בין גאולה לפדיון : כי הגאולה הוא משטרת דדוכרא דכתיב והיום הם יגאלך עוד יגאל כמ"ש כבר במקומו. ואל תשלני להשיב על דברי מן המלאך הגואל הם תעיין היטב בין הגואל הקי על המלאך שהוא בעלמו הגואל רק פירושו המלאך של הגואל כי הגואל סומך למלאך בסוד סמיכת גאולה לתפלה כמ"ש כבר : אבל פדיון ופדות הוא משטרת דמוקבא דכתיב ונתן פדיון נפשו וידוע כי הנפש הוא בחי' המוק' ולפי שרגליס יודלות מות והנחש כרוך בעקבי' לכן הדינין מעכבי' את הפדות עד שמוכרחי' ליתן פדיון נפשו כמבואר בזוהר בהוא עובדא שהלה ר' שמעון בן לקוניא חמיו של ר"ש . ור' אליעזר בחפלתו שהתפלל עליו ונעשה שתרפא חמיו והוליכו לחת פדיון עבורו להסטן ר"ש לחר ובחפלת בנו הקטן בחי' לותו ואמר שתתן עבורו פדיון י"ג לדיקים יעויין שם ח"כ ים פדות : אבל רצום בי פשע בטעירו לפי שהס"ח לקח שבכנע מפני הקדוש' ומלאך רע בע"כ יעשה תמן לשפ"כ הוא כפוף ריפי' ומתי בזמנו. אבל גאולה אין בו סוס לחיזק להחיזוקים ולכן כל הגאולו' שהי' עד עכשיו שהיו מלד הטוקבא כי במלריס כתיב ושמתי פדות בין עמי וגו' וכן כל הגאולו' שהיו מלד הטוקבא במבואר מתוך דברי הזוהר סי' גלות לחריס ולכן הטירו' שהיו עד עתה כולי בלשון נקבה דכתיב את הבירה הזאת אבל לעתיד כתיב נפלה ולה תוסיף קום בתולת ישרלל שפירושו היא נפלה ולה לנפול והקב"ה יאמר לה קום בתולת ישרלל כמבואר

בזוהר שהקב"ה בעלמו יקים לה לכתיב ואני לקיים את סוכת דוד הנופלי תהיה גאולה שלימה שאין לחריה גלות לכתיב ולה תוסיף להגלותך עוד ולכן שיר חדש יושר לה' לעתו זכר :

ונחזור אל ביאור הפי' שהתחלנו. כי אמרנו שלורת פי' רומז לסתיכת גאולה לתפלה : והנה נודע שהלוק שם בין מרע"ה ובין כל הנביאים כי משה מתנבא בשם שהבר שרומז לב' מדות יסוד ומלכו' כמבואר בזוהר ז"ח שמשה מתנבא מתוך הספקלריא המחיזה סוד יסוד שנק' חור לכתי' וירא אלהי' את החור כי עוב וזה"ש ותרא לותו כי טוב לותו מלא סוד לות בריה שנק' טוב כמ"ש. אבל כל הנביאים מתנבאים בה"ח רוח דנוק' כמבואר בזוהר ע"פ והשם לא שמעת עד כ"ש ולכן מתנבאו מתוך הספקלריא שהיא מחיזה סוד הלבנה שהן מחיזה אלא שמקבלת אורה מן השמש. והנה כבר נת' שמדת המלכו' נק' פ"ה וגם מדת היסוד ג"כ סוד פ"ה שהוא במספר מיל"ה כמ"ש בשער הי' : והנה נודע שסוד המלכו' שם נרמזין כל הנוועים וכל הדמיונו' ולכן כל הנביאים רלו הרבה חידות והמיונו' משה"כ משה אלא סותך לחידות והמיונות וז"ש פ"ה אל פ"ה אדבר בו ר"ל שהדבור בה אליו מן פ"ה העליון ע"י פ"ה התחתון ולכן אדבר בו במראה ולא בחידו'. וסכן כ"ז :

פתח ב' דרך א' בו יתבאר אות פ' במניה

כתיב מי שם פה לאדם : כבר ביארנו זה בסוד ועתה תוסיף לקח : דע נאמנה כי לות פ' במניה שהוא שמוים רומז למדת היסוד שהוא סוד מילה כמיתת בשמיני שהוא סוד מדת היסוד שהוא שמיני למדת החכמ' הנק' רחמים שממנו מתחיל רחמים הגלוי ובכלילו' עשר הוא שמוים : והנה ביארנו שהיסוד של זו"נ כ"ף הוא סוד פה : והכוונה כמ"ש כבר בהכלל פרוף נפרוף לחי מה שהיה בפרוף תחתון בחי' פה עתה בחי' יסוד כמבואר בכתבי האריז"ל על מה שאמרו ס"ל לאחר בעוד שהרוח תוך פיה. והכן : והנה נת' כבר כי בחי' היסוד שלו ז"ח סביב הנשיש יתהלכון שיונקים מבחי' הנעורות שבזקן התחתון : והוא לטוס בסוד הערלה והם סוד ג' קליפות שהיא מחיזה סוד הלבנה שהן מחיזה אלא שמקבלת אורה מן השמש. והנה כבר נת' שמדת המלכו' נק' פ"ה וגם מדת היסוד ג"כ סוד פ"ה שהוא במספר מיל"ה כמ"ש בשער הי' : והנה נודע שסוד המלכו' שם נרמזין כל הנוועים וכל הדמיונו' ולכן כל הנביאים רלו הרבה חידות והמיונות וז"ש פ"ה אל פ"ה אדבר בו ר"ל שהדבור בה אליו מן פ"ה העליון ע"י פ"ה התחתון ולכן אדבר בו במראה ולא בחידו'. וסכן כ"ז :

פתח ב' דרך א' בו יתבאר אות פ' במניה

כתיב מי שם פה לאדם : כבר ביארנו זה בסוד ועתה תוסיף לקח : דע נאמנה כי לות פ' במניה שהוא שמוים רומז למדת היסוד שהוא סוד מילה כמיתת בשמיני שהוא סוד מדת היסוד שהוא שמיני למדת החכמ' הנק' רחמים שממנו מתחיל רחמים הגלוי ובכלילו' עשר הוא שמוים : והנה ביארנו שהיסוד של זו"נ כ"ף הוא סוד פה : והכוונה כמ"ש כבר בהכלל פרוף נפרוף לחי מה שהיה בפרוף תחתון בחי' פה עתה בחי' יסוד כמבואר בכתבי האריז"ל על מה שאמרו ס"ל לאחר בעוד שהרוח תוך פיה. והכן : והנה נת' כבר כי בחי' היסוד שלו ז"ח סביב הנשיש יתהלכון שיונקים מבחי' הנעורות שבזקן התחתון : והוא לטוס בסוד הערלה והם סוד ג' קליפות שהיא מחיזה סוד הלבנה שהן מחיזה אלא שמקבלת אורה מן השמש. והנה כבר נת' שמדת המלכו' נק' פ"ה וגם מדת היסוד ג"כ סוד פ"ה שהוא במספר מיל"ה כמ"ש בשער הי' : והנה נודע שסוד המלכו' שם נרמזין כל הנוועים וכל הדמיונו' ולכן כל הנביאים רלו הרבה חידות והמיונות וז"ש פ"ה אל פ"ה אדבר בו ר"ל שהדבור בה אליו מן פ"ה העליון ע"י פ"ה התחתון ולכן אדבר בו במראה ולא בחידו'. וסכן כ"ז :

יליר עפ"י שפם מוסבים על מלכו' בסוד מיעוט הירח וזה הוא גם בפני בית שני כנ"ל כי מלוי פ"ה הוא סוד כס"ה במספר הפשוט והוא רומז אל עולם הבריאה שנק' עולם הכסא כמ"ש הוא עלאה מקומת בכורסיא והוא במספר תלכ"ו שהוא דרגת עלאה הרומז אל הבינה כמבואר מתוך דברי הזוהר. ומלוי פ"ה רומז ליראיה כי מעטרין שהוא סוד לדיק בסוד ברית מיל"ה שהוא במספר פ"ה מקון בילידה. ומלוי פ"י רומז אל המלי שנק' פי ה' כנודע ואמרו הוא תחתה מקומת בהופן שהוא עולם העשי': והנה הופן ג' הופיות של המלוי שהם הופיות הי"ה הם במספר י"ו רומז ליו"ד שנחסרו מבחי' המלי בהופן ג"ע : וכבר נת' שמדת המלי היא סוד תי"ו במבואר בזוהר שאמר תי"ו רשים רשימו לעתיק יומין וז"ש פ"ה לשבב כי הופיו"ה הופיות הי"ה תי"ו. וגם הפ"ה תיך שבית שני עמד תיך שנים והופיות הפ"ה הם סוד ג"ע כנ"ל שבזמן הזה נחסרו סוד הופיות הי"ה מן בחי' תי"ו : וזהו תבין סו"ה כי אמה יקבו כסתו' למספט כסתו' לבית דוד ויתפרש אמונו של למ"ד של למספט שפירושו בשביל מספט ואמר כסתו' לשון רבים. והכוונה כי כבר נת' כי ם סופנה עילאה ותתאה וסופנה עילאה היא סוד כלה משה שעליה אמרו משה זכה לביאה כי היא נכללת בבינה כמ"ש בם"ב ושניהם נק' כסתו' לחורי' שלמעלה מהם ולפעמים נכללים בשם כסת ה' והוא נק' כסת כבוד מרום מרחמון ות"ת ומלי נקראים מכון לשתותו כסת בסו"ה לדק ומשפט מכון כסאך כי לדק סוד המלי ומשפט סוד הת"ת והופן הכסאות לריך להיות בהם סוד הישיבה לעורך הת"ת הנק' מספט . והכוונה לחר שהדע מה שכבר בחרנו כי כאשר הבינה נותנת המוחין לת"ת היא מרכבת לת הנליה בסוד הישיבה בסו"ה הלם רוכבת על הכרוב כדי שיכנוס סיסוד שלה בת"ת של ז"ת לפי שיסוד שלה הוא קלר ובסוד העמידה היא מגיע עד הת"ת כמ"ש הכל בשפ"ב לבל לבוא סיסוד שלה לתוך ת"ל לישיבה והוא לעושה בסוד העמידה וגם הז"ת שבשמותן המוחין לנוקבא ת"ל ג"כ לישיבה לא לעולם בסוד העמידה בסו"ה עומדות היו רגליו בשעריך ירושלים. ובזה תבין בסוד התפלה סדר הישיבי שהוא בעלמא דנוק' וסוד העמידה בעלמא דאבוהי : והנה הנ"ע הם נקראים כסתות לבית דוד סוד המלכות כנ"ל ושם הוא גם כן סוד הישיבה כי המלי בשיורדת למטה בחותה ג"ע היא ג"כ בסוד הישיבה כמ"ש כבר בסו"ה ליכה יפה בדד וז"ש כי שמה יבקו כסתו' למספט כסתות לבית דוד והבן. הרי נת' לך סוד היות פ' בלורתו ובמניו ובבניו :

פתח ד' ד"א בו יתבאר סוד **פקידה** וסוד **פלג**

כתיב פקדת הארץ והשוקיים רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים : להבילך כ"ז לריך שתדע מה שביארנו כבר בסוד הגדולות של ז"ו וסוד המותי' שמקבל ז"ת מנ"י דת"י והוא כי הנה כתיב מבשרי אחזה אלוה . והנה בחדם התחתון יש בו עור למעלי והבשר תחת העור ובתוך הבשר עלמו' ובתוך העלמו' יש תוח ועוד יש בתוכו רוח חיים : והנה למעלה בחדם העליון סוד הז"ו יש בהם סוד כלים ואור פנימי ואור היולי בכלים עלמן ומס ג' בחי' שהם ג' בחי' עור ובשר ועלמות ונה"י דת"י המתלבשי' בו הוא בחי' המותי' ונה"י דאבא הוא סוד הרוח חיים כי סוד החיים בת מלבא כמ"ש במ"פ : והנה נה"י דת"י המתלבשי' בז"ת הוא בדרך זה כי כ"ש דת"י מתפלגים בל ה' לני שלימי' והם מתלבשים בג' קוים של ז"ת היינו נלה דת"י שהם בו ג' שלימי' מתלבשים בקו ימין של ז"ת היינו חכמה גדולה נלה של ז"ת ומספיק שלים ה' של ת"י נספי' שלימה של ז"ת והוד דת"י מתלבש בקו שמאל של ז"ת ע"ז הדרך. לבל יסוד ת"י הוא קלר ולא נחשב רק לשלים ה' ומגיע רק עד ת"ת דז"ת והם נקראים מוחי' ומבואר מתוך כתבי האריז"ל שהמוחי' הינם מנדלים את ז"ת רק החסדים שהם ה' חסדים שהם בינה ביסוד ת"י הם מתפשטים בכל קומת ז"ת כאשר יתבאר לפנינו והחסדים הם סוד המים כנודע והם מנדלים את החילון סוד הלנה רבת ותקוף ומזונא דכולא בי. והנה ביסוד ת"י יש בם ה"ח וה"ג וכן ביסוד הבת ונתבאר כבר כי החסדים של ת"י מתשפים לגבורות הקו לערך הגבורה של הבת כמ"ש הכל בשער הכ': והנה מתחלה בחיים ה' חסדים של ת"י ביסוד שלה בדעת ז"ת כי קודם שנמלא הים מגיע היסוד שלה רק בדעת ז"ת ושם מסתיים היסוד של הים' ואז מתנלים החסדים בשיולים היסוד הים והדגי מתלק ותם לנל המדות של ז"ת בסוד הכתוב בדגי חדגים ימלאו וסוד חד"ר כולל כל הג' קוים שהם סוד חסד דין רחמים : והוא בדרך זה שנותן חסד ת' שלם לגדולה של ז"ת וחסד ת' שלם לגלת של ז"ת וחסד ת' שלם לגבורה של ז"ת וחסד ת' שלם להוד של ז"ת הרי ב' קוים כי מתחלה הז"ת סוד הגי"ר בחי"ת בסוד הקטנות שהין לו הרחת החם סוד הגי"ר כחי"ת ומתחילין החסדים מן ג"ע של ז"ת . ובשתר עוד חסד ת' וזה נותן לת"ת והוא בדרך זה שאחר שהי' מרכבת עלמה חי' מגיע היסוד שלה עד שלים ת"ת של ז"ת ואתבאר כבר כי כל מקום שהאורות מכוסים ביסוד הי' הים מהורי' כ"ש כאן שאחר שיולאים מגולי' ולבן נריכים ב' שלימי חסד של הי' לשלים ה' של ת"ת של ז"ת המכוסה ושלים ה' של חסד מספיק לב' שלימי ת"ת של ז"ת המגולים כי כפליים לאומי' . ובדעת של ז"ת לא נשאר שום חסד רק שמתחלה קודם הסרכבה ה' כולם נתגלו בדעת ונשתרשו שם וזה הרשימו נשאר בתוכו ומספיק לו . והוא סוד שמתי מעט בתחנת חלקן כי כבר נתבאר שמעט הוא בחי' דעת ירמי' חסדי' שהם סוד ב' חומתי תורים שבבתב ניתנו לו במתנה ושוב אין הוא יכול לחזור בחולק לאחם ונותן במתנה לבל המדות שים בהם סוד י"ב לירופי הוי"ה ושניים הנותן

לותיו' המורה עד שפים רבות ישרלל : והוא שומה בחלקו חפ"ם טוב עין הוא יברך וקרין יכורך שהוא מחברך ג"כ מפס : ולמדת סיסוד לינו מגיע כלום מהחסדים של ה' ויסוד הוא סוד יוסף הלדיק שנק' יהוס הנרמז בר"ת של הפסוק "יפה "תואר "ויפה "מראה ר"ת יהו"ס שמחבר בשער יהוס מלמו ויעקב גדלו ויעקב הוא עפ"י שמחבר בשער ב' י' בקע שהם סוד לורות לבא שהיסוד לבא לרוך ומגיע עד יסוד ז"ת ומתלבש בו ושם הם הם' חסדים של לבא ולינם יולאים לחון בסוד שם שדי שביסוד שאמר לעולמו די רק הם חוזרים למעלה בסוד לור חוזר ויולאי' דרך החור שבחזה מלמוריו ומתלו לחורות הוא בנין הנוקבא דלביב בחכמה יבנה בית כמ"ש בבר . ולל תהי נבהל להשיב הרי לתרנו שהז"ת סיסו רק בסוד שם קלוות ואין לו ג"ר שהם סוד חב"ד ח"ב מהיכן נמלא לו הדעי' שלמרנו שבדעת חדרים ימלאו ולבן זכור כלל גדול מה שבבר ביארנו בשער הב' שבכל מקום שהו אומרים שהז"ת הוא בסוד הקטנות והוא רק בסוד ו"ק וגם המלכות היא בסוד נקודה לי' סיינו כמו שהקטן לחר שגולד הרי ים לו רחם לך חין לו הרחת רחם לך לחר לישיקה נעשה לו הרחת רחם בסו"ה מנשל בדרך יפתה ע"ב ירים רחם : ועכ"ז חין לו חכמה ובינה וגם חין דעתו שלימה עד שיתגדל כן הוא שחין מחיריס הג"ר עד שמתגדל מכח המוחין דלי' שמהם נתגדל כמ"ש לעיל ולבן חין לנו חושבין הג"ר וכן הוא בנוק' ועיקר גדלות הג"ר הוא ע"י תורות לבא שבחזרים למעלה ולא נשאר ביסוד ז"ת רק ריסומס וכנסיס ב' חסדים שלימים בחו"ב שבז"ת והדעת בחשר שבבר ים ב' הכללות סיינו הרישום מן ס"ת דלחימת כמ"ש לעיל הנה מספיק לו חלי חסד . ולז נקרא גדול שבבר נתייסבה דעתו ונשארים עוד ב' חסדים וחלי מן ס"ח של לבא ומהם נבנה בנין הנוקבי כמו שיתבחר לפנינו . ובזה תבין מחמר הזוהר שלמר דעת דע לינו ברת בוכרת דכתיב בני בכורי ישרלל ובנין דליכו בוכרת בג"כ נעיל תרין חולקין דירית לחו"ח . והוא מובן ע"פ דבריהו כי כל המדות של ז"ת הין בהם הרוב רק חלק לי' כי ס"ג שלו נעלו רק הרחם מלי מהי' שהם כמ"ם לעיל וחו"ב נעלו רק הרחם חלק לבא כנ"ל וסיסוד נעל רק הרישום מהרת לבא לבל הדעת בבר נעל חלק לי' היינו כללות כל ס"ח דלחימת כנ"ל וגם חסד מלבא הרי שנעל ב' חלקים וירם לחו"ח . ומחזר לל הענין שנשארו ב' חסדים וחלי מהורות לבא והם בוקעים ויולאים דרך החור שבחזה ז"ת מלחוריו ושם עמידי' המוקבא כמ"ש בשער ב'. והנה מן חלי חסד הנשחר מדעי' ז"ת חזה נבנה הלחר של נוק' וב' חסדים מחפלגים לשלימי' וכנסיס בב' קוי' של הנוק' ימין ושמחל ועוד עולה מן הרישום שביסוד ז"ת ומזה נעשה קו החלעי שלה . ובזה לל תהי נ"ב נבחל להשיב שלה לקו שהמלכות היא בסוד הקטנו' נמוך והיא בסוד נקודה לי' הרי הוא נקוד' הלחר שהר ח"ב כבר היה לה בחי' לחר והוא היפך הקושיא הנ"ל . לבן לחודיעך עוד כלל גדול ובדרך זה יתורן גם קושיא הנ"ל . כי כבר נת' שעיקר בנין שלום הוא עשר שלימים וכ"ל כלול מעשר וזה שהתגדלות נעשה ע"י ס"ח דלחי"ת לבל קודם שהתגדלו היה רק נקודה לי' ואין בזה שהקודם עשר בפועל יולא רק בכח שהעלם והנמוך שבחוך הנקודה . ולזה לריך שהגדלה בילא ממנה עשר שלימים בפועל יולא בסוד שהמרו ח"ת מה חלא מלה וכן בדרך זה הוא ב"ח כשהוא בסוד הקטנות חלי הו"ק רק בכח כי ח"ת שלו רק נלול מנ' ולא מעשר ג"ר שם כ"ת רק בסוד נקודה לי' ומנ' ולא מעשר והמלכו' בסוד נקוד' לי' וגם לותה שהקודם היינו בפועל רק בכח כי כשהוא בסוד הקטנות לא חשלה המעשרה שהיא סוד מלכו' לא וחשוב ופ"ו הוא ל"ו בסוד הכתוב מי ברית חל"ה גפ"ג הוא מ' שהוא המעשר של חד"ם ר"ל מ"ק של חדם סוד הקטנות : הרי ל"ו מ' הוא מ"ה וז"ם ח"ת מ"ה כי הוא בסוד הקטנו' חלא מלה שהוא סוד הגדלות . ומחזור לל הענין ונלמר כי מן חסד של לבא נעשה סוד הדעת של ז"ת שהשב בס"ת בתקו' כתר וממלא מקומו למטן עשר כמ"ם כמ"ה וגם הכתר של נוק' וה"ם הירח שהיא סוד הנוקבא ח"ת לשני מלכים שיתחתמו בכתר אחד וקטרוגה היה ע"י שבבית כל בניה מחורות לבא . לבל הזעיר לנפין הו' קלוות שלו הם מחורו' לימא ורלתה להיו' לה יותר מעלה מהת"ת במבואר בכתבי האריז"ל בסוד מיעוט הירח . ובזלה הדברים נבוה לביחור הפסוק שהתחלנו פקדת הארץ ואמר פקדת סוד הפקידה מבואר בכתבי האריז"ל בסוד הכתוב וה' פקד לת שרה . והכוונה כי כבר נתבאר כמה פעמים שהתחתוני' מקבלים רק הארת סוד החוריים מחורות עליונים והנה בלבא הוא סוד עם ע"ב והחוריים שלו הוא סוד פק"ד במספר הקוה . וליון שמניע לליהם זו הפקיד' לחי והשוקיים שהי"ם נחמלא מן המיין ומבר יולא מעדן להשקות לת הגן סוד יסוד לבא שיולא מיסוד לימא והוא מעקה לת הגן סוד זו"ן במבואר מדברי הרשבי"ז ל"ל ולא מעשר סוד הירדן מלא על כל גדותיו ירדן בחלוף לתוון הוא ב"ת וכבוד ה' מלא לת הבית ולא רבת תעשרנה. הכוונה שכל המדות שלהם נעשו בסוד עשר שלימות בפועל ומלת רבית רומז כי עם ג' לותיות הוא במספר הר"ת בסוד היום הרת עולם : והכוונה כי כבר נתבאר שהגדלות של ז"ת שהשב בס"ת בתקו' כתר וממלא מקומו למטן עשר כמ"ה וגם הכתר של נוק' וה"ם הירח שהיא סוד הנוקבא ח"ת לשני מלכים שיתחתמו בכתר אחד וקטרוגה היה ע"י שבבית כל בניה מחורות לבא . לבל הזעיר לנפין הו' קלוות שלו הם מחורו' לימא ורלתה להיו' לה יותר מעלה מהת"ת במבואר בכתבי האריז"ל בסוד מיעוט הירח . ובזלה הדברים נבוה לביחור הפסוק שהתחלנו פקדת הארץ ואמר פקדת סוד הפקידה מבואר בכתבי האריז"ל בסוד הכתוב וה' פקד לת שרה . והכוונה כי כבר נתבאר

סם סוד ס״פ סו״ס שהוא במספר ק״ל ויש בסם ך׳ חותיו׳ סרי ק״ן ועם תי״ס הוא במספר סר״ת ועי״ז נתגדלו בסוד העשירית וזהו רבת תעשרי״ם ומפרש סיהך נתעשרו ונתגדלו . ואמר פלג הלסים ר״ל מתחלה נתפלגו ס״ח של חיות שהם סוד הלסים ונתפלגו לשלשי׳ והספיקו לכל בנין מ״ח וחי״ב נתמלאו מן המים חיים סוד ס״ח של חבת וזהו מלא מים . והרמז בזה ע״ד שאמרו קוף זה שמו של הקב״ה והכוונה כי ס״ח של חיות הם ס״ח דלסת נמשכים מן ב׳ פתוח של ח״ת כמ״ש ופתח הוא סוד הלסים במספר השוה . וזה שם הלסים מתפלג לב׳ חלקים לב׳ פתוח כזה ח״ל מימין סי״ס משמאל וח״ל הוא סוד ס״ח דלסת כי הוא סוד שם החסד וסי״ס הם סוד ס״ח של חיות שהם סגדורות כמבואר בזוהר : והנה ח״ל במלוי ע״ה עולה במספר קו״ף ותותיות סי״ס תלף בזה הדרך חות ס׳ יו״ד הוא במספר כ׳ מ״ם במספר פ׳ סך הכל במספר קל״ח כי משם מקבלת חיות שממנה דיבין מתערין בסוד סחולה קל״ח חילן בבגדו. כמבואר בכתבי האריז״ל וגרוף סי״ם עם קל״ח הוא במספר קו״ף סרי כל חלק משם הלסים הוא במספר קו״ף. ובגיהם הם סוד חסדים דלסת וחיות שהם סוד המים המגדלים את התילן כי הם תמלא תותיו׳ המים כזה ס״ח של מ״ם יו״ד מ״ם הוא ג״כ במספר קו״ף וז״ם פלג הלסים מלא מים וכן כל זה :

אות צדיק

פתח א׳ דרך א׳ בו יתב׳ אות צ׳ בצורתו

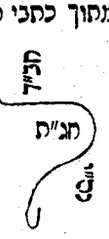
כתיב צדיק ויצר ס׳ . ריפח דקרי הלור תמים פעלו : תמנח חיח לור וחיח לור וחיח לור. חיח לור דכתיב הכיעו הל לור חולבתם . וחיח לור דכתיב לור ילדך תצי ותשכח הל מחולך . וחיח לור דכתיב וכביח בלור : להביק כ״ז תדע שחות לדיק מלאתו שים לו ב׳ לורת וכולם מוריס על מדת היסוד על ב׳ בחינו׳ שהיח לו עד שבח לבלל תיקון כמו שיתבח׳ לפנינו . והנה הנ׳ לורות של חות ׳ הם כזה הת׳ הם כ׳ חותיו׳ יו״ד נון נבחי׳ לחור בלחור כזה **צ** : הנ׳ הם ג״כ כ׳ חותיות הלי״ל נבחי׳ פניס בלחור כזה **צ** : הנ׳ הם ג״כ כ׳ חותיו׳ הל״ל נבחינת פניס בפניס כזה **צ** : ומתחלה נבאר התשובה במאמר רב המנונא סבא בסוד הלחותיו׳ שכל ח׳ רלס ביברת בו העולם ותומר שם שהביב לחות ׳ ואמר לד״י תמת ולד״ק תמת חבל לאחר לחר תסתלק ועוד בנין דאת לריך למהוי בעמירו ולית את לריך לאיתגליא. הרי שאמר ב׳ לשונות לד״י ולד״ק וכן הוא ממלת בגמרת שלנו דו״ק ותשכח : והכוונה כי מדת היסוד הוא סוד לדיק יסוד עולם ואמרו לה כמדת בשר ודם מדת הקב״ה מדת בשר ודם עובה יסודו למעלה ובניגו לבבל מדת הקב״ה אינו כן אלא יסודו למעלה ובניגו למטה . והסוד הוא על פי הפסוק דכתיב אלי ואמי עזבוני וס׳ יאספני ואמרו שזה הופך פניו לגד זה וזה הופך פניו לגד אחר והקב״ה בא ולר הטובר כי בבר נתבלר בשער א׳ כי מתחלה נתפרדם החביבה בין הו״ת שהם סוד חו״ב של הלמלות נתפרדם לאיבה הפבה פניה והלבי לגד נפון ותחבמי לגד דרום : כי לא היה סוד התבבי ביניהם ולא היה יכול שום ליוד ובנין להלעייד בעמירו עד שבראון בעה״ר נפתח בעמירו פתח א׳ מלמעלה ולא נכנס לור גדול ממדת היסוד הגנוז בתין סוף וכו סוד התהפה שהיא סוד טפת חסד הגנוז בפומא דאמת סוד הם ח״ל שביסוד שהיא עולה במספר ויהוה סוד ל״ב הממי׳ כמ״ם בפ״פ ולא נתקרבו שניה חו״ב אלא בבחי׳ לחור בתחור וזהו שאמר וס׳ יאספני שזה התור שבח ממדת היסוד נתבאר שם שהיה סוד הם הו״ה ונתחלק לד׳ הויו״ת שמהם נעשה שורש לד׳ יסודות רוחניו׳ כמ״ש שם ולזה רומז לור׳ **צ׳** בבחי׳ הב״ח כזה **צ׳** שהיו״ד סוד הבח וס׳ סוד חיות הסם היה בסוד הב״ח ועדיין לא נעשה סוד התיקון והיה הכל בסוד עולם התוהו שהיו בומה עולמו׳ ומהריבן ולזה רומז מלת לד״י שמספרו ד׳ הויו״ת וגלוי לד״י תרגומו של והארץ היתה תוהו תרגומו לד״י . וע״ז נאמר כי יסודו למעלה ובניגו למטה כמבואר שם בכל בתריבו : והנה נתבאר שם ג״כ שכל שורש הנשמות בכל נלטיירים בניגה בסו״ם חין לור כתלמינו חין לייר בתלמינו כי נתבאר שם שנפת הזכר הוא החומר ונפת הנקבה הוא הלורה והוא התודש סוד הנגורו׳ שבחי׳ שהוא סוד שם תלסים במלוי הסי״ן הוא סוד לה״ל במספר הסוה בסו״ם לאחר תעשה לחיבה כמ״ש כבר וע״ם עולה במספר לו״ר לשון חוזק וזה״ב סביבו הל לור שולבתם כמ״ש שהשמו׳ נחלבו מתחת בשא הבנוד סוד הביל שהיא סוד בשא הבבוד כמ״ש כבר . הרי נתבאר לך בחי׳ ה׳ של חות **צ׳** בבחי׳ הב״ח : ובחי׳ הב׳ רומז ג״כ למדת היסוד לחר שילאו שערה נקודו׳ בעמי׳ שהם שת היו חו״ב בבחי׳ פב״ח בסו״ם וחכם בלחור שבאתם וזה הבחי׳ נעשה ע״י לור היסוד שירד מיסוד עולם המלבוש כמ״ש שם ולחר שילדו בחורות עד שבאו למדי היסוד הל הנקודות ושם נתעבבו קודם הסבירה בסוד בן יפי חי הל האדמה ונתבאר שם שהוא עבבן לזורך המלי בסו״ם והיה החוכל לפקדון לחרן . והמלכו׳ היה סוד ק׳ כמ״ש כמ״פ וזה נק׳ לדיק בתוספות ק׳ . וכבר נודע שביסוד ומלכו׳ הם ב׳ חותיו׳ ו״ם והם סוד ב׳ שמות הוי״ה אדנ״י . וע״י לרוף ב׳ חותיו׳ ו״ם ו״ו פ׳ ו״ו ה״א פ׳ ה״א הוא סוד ס״ל ליון במספר השוה כמ״ש כבר . ועם הוי״ה אדנ״י הוא במספר לו״ל . וכבר נתבאר שאת שם מניע מעשה תתחונים שהם ח״ו העומו גומיים אזי בתיב לור ילדך תצי בסוד חבר מת ועפת חסד סוד שם ח״ל תוזר לאחוריו דכתיב ומלא בך ערות דבר וכב מאחריך וחזו ותשכח ח״ל מחולבך . והבן כ״ז : ולזה רומז לורת חות **צ׳** בבחי׳

פב״ח כמ״ל וכבחי הב׳ רומז למדת היסוד אחר תיקון העולמו׳ ולז נעשו חו״ב בבחי׳ פב״ח והם תרין ריעין דלא מתפרדין כמ״ם בבר והבחבור שלהם הוא ע״י הבוא שביל דקיק דלא אתיידע שהוא סוד הדעי המחבר אותם בבחי׳ יסוד ומשם נמשך הזווג לת״ת ומלבו׳ ע״י מדת היסוד הלחמיתי . וזהו התשובה לד״י אמת ודי״ק אמת חבל עיקר מדתו לאחר אחר תשתלק שהוא במקומו לנורך זווג ת״ת ומלבו׳ שזהו עיקר בנין העולם וקיומו כמ״ש ולפי שהם במקומו סביב הנשים יהלכון בסוד הנערו׳ כמ״ש והם לריך בנפיים לבסות מפני הרע עין לכן אמר ועוד בנין דאת לריך למהוי בעמירו ולית את לריך לאיתגליא . והנה בעת הזעם שאין הזווג ע״י יסוד הלמיתי רק על מעטרו״ן שנק׳ נער כמ״ש שלותיו׳ למנעות הם סוד ח״י וחילוני חותיות רמו״ן שהוא במספר לו״ר ושם מלד הילוני יש לחזיק לנפש כמ״ש בסוד עץ הדעת עו״ר ע״ז בחיב דרך נחש עלי לור ועליו נאמר וכביה בלור בסוד הכתוי בדבריס לא יוסר עבד במבואר בזוהר : הבל במטרוניתא בחיב ודברתם אל הסלע שהם לריך פיום ולפי שמדת היסוד שהוא לור הלמיתי כ״ל והוא ממשם למעלה ולמטה עליו נאמר סלור תמים פעלו ת״ס במבואר בזוהר . ולז נק׳ לדיק ויבר כי בבחי׳ פב״ח נק׳ יבר יחזו פניהו . סרי נתבאר לות **צ׳** בלורתו ושהם נבאר לותו במניהו :

פתח ב׳ ד״א בו יתבאר אות צדי״ק במניהו

כתיב צדיק בתמר יפרח . וכתיב לופח רשע לנדיק ומבקש להמיתו ס׳ לא יעזבנו בידו : להביק זאת תדע שלות ׳ במניהו שהוא תשעים רומז למד׳ היסוד שהוא מדה התשיעי ממעלה למטה ובבלילות עשר הוא תשעים והוא רומז לאות ׳ של ל״ם דכתיב לך בללם יהללך לים וכתיב כי לל ימיהו עלי ארץ . מאי בין ללם לל אלא רזא דמלה כי בבר ביהלהו כי הם״ו דאי׳ נעשים מוחין ל״ת ומחבאר בבר כי ה״ה דלוחמת יש בבל ׳ ג׳ פרלים ויסוד ללם נחשב לפרק ׳ סרי ז׳ שהם סוד ז׳ לותיו׳ בג״ד בפר״ת שים בהם דגש ורפה כי במקומה סיא רחמים גמורים ובהתפשטותה למטה דיוין מתערין מינה והם סוד ז׳ נקודות של הו״ה בנקודת אלהי״ם כזה **אֱלֹהִים** והם במספר יי״ן סוד יין המשומר. אבל עכ״ז הוא סוד יין אדום המוקדם למנוח בד׳ כוסות של פסח סיליא׳ מלרים היה מלדה דכתיב וחמשים עלו בני׳ מארן מלרים סוד ני׳ שערי בינה כמ״ש בבר ואחר שמרכבת עלמה אזי נבנם גם אלי התי״ת שלה בז״ת אזי נחשב אלי ת״ת שלה לב׳ פריקי׳ סרי ט׳ סו״ט לותיו׳ של מלאכ״ת סופ״ר : ומזה נעשה הז״ת בסוד ט׳ נקודו׳ חב״ד חג״ת נה״י ופי נקודות הוא במספר ׳ והוא סוד **צ** של ל״ם והבתר שלו נעשו מחלי ת״ת של בינ׳ העליונ׳ בסוד שופר יתרחל בתפתרי׳ וכתיב בשופרם שמעתם לו תמנו וגו׳ כמ״ש הבל בשער הב׳ וזה הבתר הוא סוד **ך** של ל״ם

ולבאר זאת תוסיף אנית ידי לבאר בקלרה אף שבילרנו זה בבר כי הוא עילר גדול והוא לורך לבמה דבריס והוא כי הרי אמרנו שהם״ו דלימת נבנסים בז״ת לתת לו מוחין ל״ב קבה קושיא עלומה הרי אמרנו כי הו״ת הם תרין ריעין דלא מתפרדין וזווגייהו תדיר ולא אתפסק לעלמין וקב״ה לבדין היך יתי זווגייהו הוחיל והם״ו דלימ׳ הם בתוך ז״ת ולבן לריך שתדע ענין זה כי בבר אתבאר בשער הב׳ כי קודם לידת התוחין חזי מסתלקין התורות של הם״ו דהי׳ למעלה במקום ת״ת שלה בסוד שאמרו חין התפה כורעת לילד עד שמלטנת יריבותיה כתביב דכתיב ורחיתם עלי התבניס . ובסוד שאמרו חין התורה מתקיימ׳ אלא במי שממית עלמו עליה וסבן : ל״ב נתרבה חור גדול בת״ת שלה ומזה התור נתוספו לה נה״י הדשים והם ממבים לחורי הז״ת במבואר מתוך בתבי האריז״ל שהוא ממש סוד חות למ״ד בלורתו בזה.

ל״ב רלה וסבן חיך ומטעמי לרחם ז״ת ז״ת בי בבר ביהרנו בסו״ם ותנחין רשע מבתיב את דכתיב סביב רשעי הלמ״ד מורה על הלמ״ד בלורתו : והנה זה ה״י החדשים הנעשי׳ לתיתא לזורך זווג הו״ת וה״י בבלילו ׳ הוא ל׳ בספר הלי׳ ולבן אנו אומרים שהלמ״ד של לנס מורה על בתר ז״ת : והנה המ׳ של לנס מורה על ד׳ ספי׳ בחב״ד דתיתא שהם למעלה מן חג״ת שבבלילו׳ עשר הם תרבעים בספר מ׳ שמזה התור נעשה בחי׳ מקיף ומזה הוא עיקר הקיום כי נודע שהור הקיף הוא העיקר הקיום והמעמיד את הור הפנימי וכיון שהור המקיף נסתלק אז נם אורו הפנימים מסתלקים ג״ב למעלה ונשתרו הכלים רקים בלי הור שזה נחשב להם בחי׳ מיתה בם״ם בבר : הרי כי ב׳ אותיו׳ ל״ל הם סוד הור פנימי של ז״ת ואותיו׳ נלה רומז להור פנימי עם המקיף : והנה תדע שבחדם העליון וגם בחדם התחתון ים בהם סוד נפש רוח נשמ׳ בם״ם בבר: והנה הנפש שוכן בלב הינו עיקר בחי׳ הנפש דהנפש הוא בבוד שהוא בנגד ל״ב במספר השוה והוא סוד חדם הוא הנפש שבלב שממנו ניזונין בל האיברים דכתיב בי חדם הוא הנפש : והרוח שוכן בגולגלתא שהוא סוד קרומת דאוירא שהוא סוד הרוח בם״ם בבר והוא עיקר בחי׳ הרוח לך בחי׳ הנפש שברוח שוכן ג״ב בלב שממנו ניזון הנפש הטיקרי שבלב והנשמה חופף למעלה על רחשו בבחי׳ הור מקיף והוא עיקר בחי׳ הנשמה לך בחי׳ הרוח שבגולגלתא וממנו ניזון עיקר בחי׳ רוח שבגולגלתא : והוא סוד המלבלת שהוא הדביקו׳ שים לנרי״ן : וב״ז שהנשמה חופפת על רחשו של חדם חזי הנשמה מפעפע אל הרוח והרוח אל הנפש והנפש לבל האיברים וחז ים קיום והעמדה לחדם וחס יסתלק הנשמה מן החדם חזי שוב אין מי שיספיע לרוח

ונתפרדה חבילה וזו אין קיום והעמדה לחדש : ומ"ה
החכם עיניו בראשו וכי החכם לבד עיניו בראשו אלוה
מפיק לי' מכללא דכולא חלא ברומז עיניו לראשו מה
בראשו אלוה סוד הנעמה המופשפת על ראשו ומותן לו קיום
והעמדה כמד"א ונתן על ראשך חל יחסר כי אתן סוד
הנעמה וכ"ש שהנתן גבר הפחילה יונק מן הנתן והולך
ודולק ומאיר. אבל אם יחסר הנתן נתאך גם האור מן
הפחילה שבגר וכ"ר הוא סוד נפש רוח שהם יונקים מן
הנתן סוד הנעמה ולכן אמרו חז"ל אל' יום קודש מיתת
החדש הנעמה מסתלק' ממנו וזו יחלה הגוף עד שימות
כי ח"ל הוא סוד ד"ש הנפש במספר השוה. שהיו נותן
קיום והעמדה לכל האברי' : ומה שהיו מת מיד בהסתלקו'
הנעמה הוא ממש דמיון הגר שהאהר יכלה הנתן מן הגר
חי נשאר בגר לחלוחית שתן ממש שנאהב בגר מן הנתן
ולכן הוא דולק לך שנאסר חורו והולך וחסור ויקודש
שיכבה לגמרי אזי כל הלחלוחי' שים עוד בגר הוא קופן
למעלה ואזי יגדל מעט חורו ומיד הוא נכבה : כן הוא
בחדש שהנפש שנאהב ברוח ונפש מן הנעמה שבגר
הנפיש בהם ולכן הוא מי לך שהולך וחסר ויחלה ויקודש
מותו אזי כל הלחלוחי' הנעמה שלה למעלה והוא בחושם
של חדש כי החושם הוא שואב מלחלוחי' הגולגלתא כידוע
ואז יקל מעט מחליו ומיד ימות : וש"מ חדלו לכם מן
החדש אשר נשמה בחפו שלא נשאר לו סוד בחי' הנעמה
רק בחפו שהוא החושם : הרי לפניך שסוד ד' אותיות
ל"ל שהם סוד אור פנימי רומזי' לנפש רוח שהם בפנים
ואותיו' לש"ם רומזים לבל ג' בחי' נר"ן וז"ש כי ל"ל ימינו
עלי ארץ והוא בגל עובר שאין להם קיום לך בגל"ש
יתהלך חים : והנה בגר נת' שים בלב ב' חלקים שהם
שביאת שני שבנים שבן עוב הוא הי"ע ושבן רע הוא
היפה"ר : והוא סוד ד' אותיו' ל"ר סוד לדיק רשע. הלי
הוא סוד ל' של ל"לם שאת למעלה שהוא מחפשם בכל
הע' מדות כי ע' בגליל' עשר הוא ל' וע' הוא עוב בגודע
וממנו ניזון כל הגוף והוא שוכן בחלל ימין של לב . ואות
ר' הוא סוד החוריים של שם הלה"ש שעולה במספר ר'
והוא סוד הדיעים שממנו ניזונים הס"ח סוד ילה"ר וז"ש
רי"ם רשע והוא שוכן בחלל שמאל של לב וז"ש לב חכם
לימינו ולב כסיל לשמאלו ואמרו הרחק משכן רע ואתאהר
שבר כי בחלבע הלב בין שני החלל' שם ים סוד הות ה'
במבואר מתוך כתבי האריז"ל ואות ה' ים לה ג' מלואים
שה ה"י ה"ה במ"ם והוא במספר ל"ל והוא חסד של
כל היום שלולי ה' בשחרתו אז היפה"ר שהוא מתגבר כל
היום על החדש ורואה שהי"ע יהי' ככתוב תחת ידו ורפואתו.
אבל הנפש בעזרתו ואינו יכול לו. וז"ש לולי ה' עזרתה לי
כמעט שכמה דומה נפשי נפש"י דייקא סוד הלדיק הנוכן
בלב שהוא סוד הנפש במ"ם לעיל: והנה הלדיק והרשע
הם שני שבנים דרים במדור אי' שהוא הלב ותמיד נופל
רשע לגדיק ומבקש להמיתו כי אחר שיעה אותו לדעתו

שילך אחר עלתו ויחטוא אזי מיד מסתלק הנעמה ממנו
במ"ם בבר בשער הב' ואז מיד מוכן לו המיתה במ"ש לעיל.
והי' לא יעזבנו בידו וידו"ד הוא סוד ל"ל ע"ה במספר
השוה סוד אות ה' שבחלבע הלב לא יעזבנו בידו בגי"ל.
והנה אמרו שמי שים בו בל המדו' שאנו חבמים והוא עומד
בתדת מסביל אז מסביעים בו בל ד' אותיו' הו"ה והנפש
בעזרו שהילה"ר היינו יבול לו ואינו אומת לעולם ועפ"י
אמר אחי מוריז"ל דבר נאה ומתקבל על שאמרו ז"ל על
פסוק ויהי דוד בבל דרביו מסביל והי' עמו. לפשר בתיב
והי' עמו ואינו בת לידו . והוא מתוק לאיך ודברי פי חבם
תן ואפשר שביון ג"ב לזה שאמרנו שהוא סוד ה' השוכן
בחלבע הלב ואינו מניח את הרשע לבלוע נפש לדיק .
ועפ"ז חבין ג"ב מה שאמרו ז"ל והי' עמו הלבה כמותו
בב"מ בי אמרנו שסוד והי' הוא סוד אות ה' השוכן בלב
וב"ז זהו הפי' שוכן בלב אזי נקרא בני ח"ל חי סוד חסד
ח"ל שהוא בעזרו ומתגבר על היצר הרע והיצר הרע נכנע
ואף מלאך רע בעל בריחו יעשה חמן : וזהו הלבה כמותו
בב"מ . וגם שסוד ה' הוא סוד הלבה לאותיו' הבלה בי
לבן מי שבא מבשבע יהודה הלבה כמותו בי יהודה הוא
סוד ה' המכר לעיל כמבואר בבתבי הרב רבי יצחק לוריא
ז"ל : והנה מי שאין בא עדיין לבל המדות ואין מאיריס
בו בל לאותיו' הו"ה סוד יהוד"ה הו"ה ד' יבול לבא לידי
חטא : וזה שאמרו רבותינו זברונם לברבה על פסוק בבלי
רשע לדיק ממנו ואמרו לדיק ממנו בועט בדיק גמור היינו
בועט . והוא מובן : ובחזור אל הענין שאות ה' שהוא בלב
שהוא סוד הנפש וב"ז שהוא מבבל מן שבעים נפש שב
בית יעבב שהוא סוד ל"ם של ל"ש שהם במספר ע' אזי
היה בפורחת עלתה נלה ונותן מזון לבל החיבריס .
ומתאהר בבר בי סוד ה' הוא סוד ע' והוא סוד מדת יסוד
בנודע . והנה סוד תמר שנותן פירות לשבעים שהם בבר
נתאהר שהוא סוד הנפש שהיינו נותן פירות אזי אחר
שבעים שהם היינו אחר שתבבל מן סוד ע' שהם סוד רוח
נשמה סוד ל"ש של ל"לם וזה שאמר לדיק בחמר יפרח
וסבן . הרי נתאהר לך אות ה' בהיינו . ועתה נבאר אותו
בבהינו שהוא מלואו :

דרך ג' בו יתבאר אות צ' בבהינו

בתיב לדיק ה' בבל דרביו : להבינך זאת צריך אחד
לידע בי יש בשה דרבים ודוב דרבים בחזקת
שבנה לולי מי שימלא דרך היסר ואז יהי ממנו לימין
ושמאל והוא דרך המדיבים בחור נוהב הולך ואור עד נבון
היום . בי לדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו. הנה בתיב
דרך גבר בעלמא דרך תניה בלב ים דרך נשר בשמים
והוא הדרך היסר ממעה למעלה דרך סלולה דרך השער
אשר עליו בתיב בזה השער לדיבים יבואו בו ואם יהי
מזה הדרך עליו בתיב דרך נחש עלי צור . וכדי שתבין ב"ז
צריך אתה לידע שאות ה' דיי"ק בהינו רומז לשדת היסוד

דכתיב ולדיק יסוד עולם . והוא נקרא לדיק ויצר . לדיק
פי' שמעמיד דבריו על קו המשפע ויצר שהנהם לפניס
מסורת הדין דכתיב לדיק הוא ה' לדקות תהב לדקו'
תרתי משמע פי' שלוהב הדין והמשפע . הבי' שמותן בדרך
לדקה שהוא לפניס מסורת הדין . והבל מעמיד על קו
המשפע שמדת יסוד הוא סוד הלשון המכריע בין הבפות
בף זבות וכף חובה ולשון חק מבריע בנחייס : ולפעמיס
שהנהם לפניס מסורת הדין דכתיב וחנותי את אשר אחון
אע"פ שאינו בדאי . והיינו שמתריך לף לרשעיס ומשפיע
להם עובה בעולם הזה מחיה טעם הבמוס שע"ז אמרו
בהדי בבבי דרחמנא למה לך . אבל עב"ז שבל על קו
המדה. והנה בתיב אל תזדק הרבה ואל תרשע הרבה .
והוא עפ"י שאמרו ר"ל אם יבא לפניך דין שהלוש הוא
עני מאוד והמלוש הוא עשיר אל תאמר הרי המלוש
מחויב לפרנסו אזבה את העני דין ומעלה מתפרנס בבבוד
ע"ז נאמר אל תזדק הרבה . דכתיב לא תהדר פני דל :
ועתה עבוה לתוכן בוונ' דשמד בי הנה בבר נתאהר שהז"ל
נתלק לב' בחינו' היינו חצ"ח שלו הוא בחי' יצירה ומש"י
שלו הוא בחי' עשיה והוא סוד ישראל ויעבב . ונק' ישראל
לפי שאצ"ל בעת הגדלו' נעשי' חביד סוד הרתם וישראל
הוא לותיו' ל"י רח"ם : ויעבב נק' ע"ם י' בק"ע סוד
לוחות אבן שמתגלים שם בש"ם בס"ב . ועוד יש בחי' יעבב
שעומד מלבד נגד פני ז"ת מבוון נגד בחי' יעבב שבפנים
והוא נעשה ג"ב מאורו אבה בש"ם שם בסו"ה ויעבבני
זה פעמים. והנה בי פעמים יעבב הוא במספר מדר"ך בי"ף
שהוא סוד דרך מ' וסוד מ' בבר נתבאר שהוא סוד גוף"ל
במספר השוה שהוא סוד יסוד שבו נעשה סוד הדרך היסר
לפי ש"י מתחבריס ד' ספירות שהם חסד גבורה תפא"ר
סוד שהם סוד קו ימין וקו אמצ"ע. וב"ח בלול מן י' הרי
מ' . והנה בש"ם חסד גבורה יש בהם סוד הוי"ה אלהי"ם
בנודע והוא בחושבן יב"ק וכן בש"ם י"ם יש ג"ב סוד
יב"ק וב"ף יב"ק הוא במספר דרי"ך הרי מדר"ך גם לפי
שהוא בולל בל קו החמצעי שהוא סוד הסלם מוצב תרלס
ורגליו מגיע השמימה והוא בולל ג' אמות אהי"ה הוי"ה
אדנ"י שהוא סוד בל קו החמצעי במ"ם בבר הרי הם
במספר יב"ק וגם מחלבם בו יסוד אבה במ"ם ומתגלים שם
החסדים וגבורו' שהם ג"ב סוד הוי"ה אלהי"ם הרי יב"ק
והם במספר דר"ך . ולפי סיסוד אבה הוא סוד המוי"ם
שהוא סוד מבמ"ם במספר השוה שעליו נאמר בי עמך מקור
חיים שהמקור שהוא הבתר תמיד מפשיע בו והוא-קושר
את נפש דוד סוד המלבו' עם החיים העליונים ע"י התבות
ולבן נקרא סיסוד לרוב החיים בסוד הבתוב והי' נפש
חדושי לרוחי בלרור החיים : והם בל השמות לרוחו שהוא
שאמרו עליו ים חדר מ' שעמו גוף בי חד"ר הוא סוד "חסד
"דין "רחמים שהוא בולל שלשתם ומתנו יורדים בל השמו'
והם הם עולים בזו הדרך דכתי' והנה מלאבי אלהים
עולים ויורדים בו : ומה שאמרו שעמו גוף לפי שהוא ו'

בלודע והוא סוד פ' במ"ם במקומו וגם הוא סוד ג' בי
עפת חסד הגנוז בפומא דאמה הוא סוד ו' זעירא של
פיהם סוד מדת הברהם שב"ו נתבנן פיהם והיא דבוקה
למעה בתות ו' ועשה לורת ג' בזה ג והוא נבנס בתות
ד' בסוד גמול דלים ועשה ג"ד דבתיב והמן בזרע ג"ד
והם ב' דלתין בסו"ה לשקוד על דלתותי והם בסוד דוד"ו
במ"ם במ"פ בסו"ה לרור המור דוד"ו לי בי הוא סוד
לרור ועם טפת חסד מדתו של הברהם שהוא סוד מור
בסו"ה הלך לי הל הר המור במבואר בבתבי האר"י ז"ל
בסוד מו"ר שבתטורת ולפי שבל המדו' נקשרים על ידו
בסוד הקטורת ולבן נקרא לרוב שהוא במספר לו"ת בסוד זה
שאמרו בל העולם לא נברא אלא בזבות לזו"ת בסוד זה
חלי ואהובו במ"ם בבר וזו"ת הוא סוד מלבו"ת שבללן הוא נק'
השוה בי ע"י היא מתבלי' מבל המדות שבללן הוא נק'
בל העולם שבולל ר"ת תלפיס רבבות מלד החסד שבחסד
ורמ"ח תלפי' רבבות מלד הדין שבחסד וב"פ רמ"ח הוא
במספר לו"ת והוא בולל בל האותיו' של תלפיו שיהא שוליס
במספר לו"ת בסוד חזרת הגלגל תלך למספר אחד בסו"ה
תיבה ידוף אי תלף והבן זה : והוא סו"ה הביאתי המלך
חדריו גיללה ונשמחה ב"ך ב"ך דייקא . והוא הפשר
הרחמן שעליו נאמר זה הפשר לה' לדיקים יבואו בו
שדרך זה הפשר שהוא סוד המלבו' שנקרא פשר שהרגוס
של פשר תרי"ח שהיא סוד מלוי של שם אדנ"י במ"ם בבר
והם לא יבא תחלה בזה הפשר לא יבול למלוא דרך היבר
המפולם לחיי העוה"ב בי במ"ם לפניהו ונקרחת פשר הירחה
במ"ם רז"ל משל למי שים בידו מפתחו' הפנימים ואין בידו
מפתח של פשר החצון אין יבול לבנוס לפנים ונקרחת
פשרי לדק שבשיזבה לבנוס בה אז לדק לפניו יהלך וישם
לדרך פעמיו . וע"ז התפלל דוד להקב"ה שירחהו אזה
דרך מפולם לעוה"ב. והביא לו הקב"ה לפה לירחה . והנה
רחה תרחה שר"י קודם מותו אמר לתלמידיו ולא עוד
אלא שאיני יודע באיזה דרך מוליבין אותי והוא עפ"י דבריס
הנאמרים לעיל. והבוונ' הוא בי אמר הבתו' ביום עשות
בי אלהי' חרץ ושמים ואמרו שהוא רחוס בדין ולבן לריך
להתנהג עלמו במדת הממוצע שהוא מדת הפנימי
סוד הרחמים וקושר ע"י מעשיו החסד עם הדין וממזג
אותם וז"ש ר"ח בן ערך לב עוד במו שהלב בחמלע ממנו
מתפשם המזון לבל החיבריס ולבן בתיב לא תלדק הרבה
ולא תרשע הרבה ובבן זה : והנה נתבי' בבר בי בהקלוות
נלחזק הדיעים ולף בקו ימין שהוא סוד החסד בסוד
לחיז' שמתאהל בחבריהם ולבן מי שנוטה במעשיו מדרך
היבר לחיזק לד נבנס בדרך הקלוות וסם הרוב שהם מבי'
קויס לחי רוב דרבים בחזקת שבנה בי אם עומדים לפני
הפשר סוד להם בתיב והמתהפבי' סוד מטטרו"ן עם ע'
מלאבים שהוא ב"ד של מעה והוא מתפלך ממעה לנהם
במ"ם במ"פ ומבריחים הם הדיעים את הבמה שרוצה לבנס
בפערי גן העדן בשהבמה נלחזת בחיזק קלה מן הקלוות

לזי מיד סותמים את דרך הסער בהבני מכשול בסוד סכתוב גדר דרכי בגזית נתיבותי טוב ודומי לומו אל דרך הקלוות אסר נלחז בם . ומס מלד ימין כתיב דוב לוהב הוא לי תרי בסתריס ומלד שמאל הוא שור המזיק שור המועד אבל מי שהוא לומז במדת סיסרה שבללם ג' דבריס שהוא גומלי חסדיס בייסיס רחמנים שלחו סג' מדות כוללים כל המלות ולזי נקרא גב"ר ועליו כתיב דרך גב"ר בעלמה סוד שערי לדק שהיא סוד עלמת המעסרה . ומה בעלמ"ס הוא סוד מהי במלוי אלפי"ן שעולה במספר קמ"ג שהוא בפתח הסער וכשזוכה לבא בזה הפתח לזי כתי' פתחו לי שערי לדק אבא בם לודה יה כי מיד שבללם בשערי לדק שהוא סוד יסוד שבמלכו' לזי נעשה הסעמה דמיון מ"נ אל המלי ולזי היא עולם ומתחבר ביסוד ות"ת ולומרי חזי במה ברח לתתי לגבך וזהו אבא בס"ם סוד שם על מ"ב שהוא בת"ת במבוזר בכתבי האריז"ל ועל זה נלי דרך לתיה בלב יס כי לני"ם רומז אל המלי סוד אדנ"י ס"ם במבוזר מתוך דברי הזוהר בסוד וירד ויוסף אל ירכתי התיבי' ות"ת ויסוד נקראים לב יס שסס לבו אל יס שפ"י כל הסחלי"ס הולבי' אל היס במ"ם במ"ס ולבן ביעקב כתיב ויתסוק רגליו אל המעה סוד מעת שלמה וזה הכוונה שהיו נוהגים אבא יוסף אבר מן המת מתוך לעמה שיכנס בעמתו דרך לני בלב יס . ולזי"ב עולה דרך מפולם לחיי העוה"ב שעליו נאמר לודה י"ה סוד חכמה וביהה שסס סוד י"ה וסס סוד חיי עולם הבא כמו שיתבאר . ועל זה נאמר דרך אבר בעמים כי עמים הס כוללים לעמי העמים שסס סוד חכמה וביהה דכתיב מקלם העמים מולאו במבוזר בזוהר . ולזי כתיב כעבר יעיר קנו על גוזליו ירחף בסוד ורסס רובלי על הבניס . אבל אס אין זוכה לבנות דרך פתח הסער ולזי לומזים בו הכרובים ומיד דרך נהם עלי אור הוא האור שבתוב עליו והבית בצור שהוא לסבי המרב המחבפר' שמתסבף ממעה לנהם אבל עב"ר כתיב כי לא ידח ממנו נדח שאחר שמקבל דיבו מבניסין לותו דרך הסער ומלדיקים עליהם הדין ולומרים הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט שהוא סוד מעה כלפי חסד אזהו עיקר החסד שעושה עמהם להכניסו אל מקומו אשר לוקח משם : וזהו לדיק ה' בכל דרכיו. והבן : הרי נתבאר לות ק' בצורתו ובמיניו ובבניניו :

פתח ד' בו יתבאר סוד ציץ וציצית

כתיב ועשית לין מזר קודם ופתחת עליו פתוחי חותם קודש לה'. מה בין לין לליצית. כתיב הבא זה עומד אחר כחליבו ומסגיח מן החלוות מלין מן החרכים: להבניך כ"ז זכור תזכור עה שבאתבו כבר בסוד הטליס לבן שהוא סוד הסתרת בינה המקיף לז"ה ותסרת אבא יולאים מתוך החרת אי' והס סוד הליליות שהם ל"ב נתיבות סוד ל"ב נתיבות הסחמה שמתגלי' למעה מן סוד חכמה

דז"ה כמבואר בזוהר שאמר דהאי חכמה אתפתח בל"ב סבילין. אבל למעל' נק' פליאות חכמה סוד מוחא סתימאה דלא אתפתח ומזה האור יורד על לחם נוק' דז"ה ומתמק הדיבי' שבחלקם סוד הסערות דאיכון קומקין בריסת כוורדא בסו"ם ויקחבי בלילית לאבי' : והס נק' ליליס בלשון נקבה וגם הוא מלשון הסתכלות מלשון מלין מן האדכים שע"י זה האור נעשה לנוקבא סוד הסתכלו' עיבי' כי היא סוד עולימתא שפירתא ולית לה עייבין כמבואר בזוהר וזהו הכוונה שאמו מסתכלים בלילית בסו"ם ולאיתם לוסו כמבואר בכתבי האר"י ז"ל : אבל עיקר לור אבא נק' סוד מוחם שאם סוד ה"ח מבלי"ם נקרא לין מלשון זכר : והכה הס' סיקוד אבא יולא מסוד ה"ח מבלי"ם שעולים בגימ' סוד ה"ב ועם האותיות שהם כ"ם הוא בגימ' הכ"ה בסו"ם הכ"ה הורך על הסמים כמבואר בזוהר . כי בינה עד סוד אתפסטת . ולפי אותיות מבלפ"ך הם כפולים בסוד הקדים שבגבורות וגבורות שבגבורו' הרי הס ג' פעמים הכ"ה שעולה בגימ' אלהי"ם וזה האור יורד על לחם ז"ת בסוד קוולותיו אלהי"ם . והכה ה"ח שהם מאירים הרבה הס דמיון אלוהות וה"ג הס דמיון מרכיס. וזהו הכה זה סוד יסוד שבק' זה כ"ם עומד אחר כחליבו כות"ל הוא סוד יסוד אי"ה כ"ות"ל : ומלין מן המרכיס ומשניס מן החלוות ה' מרכיס ה' חלוות : והכה זה האור סורה בדעת דאי' שהוא סוד סלמה והוא סוד הלין שהיא כתוך בסלמה אהבן. ולבן אקור להגביה ידיו למעלה מן הלין כי סוד בסילות כפיס הוא כדי שיקבל מן הרחם סוד החכמה שהוא סוד הלין בכ"ל אבל למעלה ממנו כתיב ובמופלא ממך אל אחקור : וידוע כי סוד אבא בק' קודם דכתיב שאו ידיכם קודש בכ"ל . וזהו ועשית לין מזר קודם ופתחת עליו פתוחי חותם : והכה אם אחבר אות יו"ד שהם סוד ה"ח וס"ג עם כות"ל סוד יסוד אי"ה בכ"ל עולה בגימ' קוד"ם לה'. והבן כ"ז :

אות קוף

פתח א' דרך א' בו יתבאר סוד אות ק' בצורתו

כתיב קפלו תסומות בלב יס : להביך זאת אבאר לך אחלה סוד הכתוב דכתיב קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' : ולבן לבאר לך כ"ז לריך שאדע אאות ק' בלורתו כזה ק סורה לפעמים על הקדושה בסוד שאמרו קו"ף זה שמו של הקב"ה וכפי עובבה האות ק' בגאמר דרב המנונא בבא שאמר' לבוך אתברא בי עולמך אבי קדושה יבללבו לך דכתיב קדוש קדוש קדוש ה' לבאות : ולפעמים סורה על הס"ח בסוד שאמרו שאס"ה מתדמה בפכי הקדושה בקוף בפכי אדם : ולבן לריך אתה לידע כי אות ק בלורתו מלייהן לוהה כל חכמי האמת שהיא

אהיה בלבבה מן ג' לוחיות שאס י"ם וכו"ן פשוטה כזה ק והוא רומז לפעמים אל הבינה ולפעמים אל המל' ואס ק אמיס שאס אלבא בי בבינה עלמה לפעמים רומז בשאפשטה למעה בלבה ומיים ולפעמים רומז להשפעות הדיבים כי דיבין מתערין מיבא. וכן היא במלכות כי בא סוד שבל ועוכם ולבן לאה והבן אבל אינה הוא אל תיבא הסורה אל הקדושה גם היא קדוש יאמר לה : והכוונה כי כאשר היא מיוחדת למעלה עם דודה ולינה אז היא משפעת עוצה ובלבה לבל העולמות אבל כשהיא אין מיוחדת למעלה והיא יוצאת בדד למעה אז הדיבים יונקים ממנה ומתגברים . ולי"ת הרי כבר בתאתר שהבינה תמיד מיוחדת למעלה עם החכמה שאס סוד תרין ליעין דלא מתפרשין הרי בתרבו כ"ז בבר כי זה רק לגורך קיום העולמות אבל לתוקפות שפע ובלבה לריך זווג אחר אדם מעולה מזווג הראשון : לאה מה כתיב ויגבה ה' לבחות בשפעה ואמרו כיון שבעשה דין בדבעים מיד בחעלה הרי כי קודם שבעשה הדין הוא למעה אך לאחר שבעשה הדין אז בתבוד רבעים בבה : וסוד השתעלות למעלה יתבאר לך לפביבו : והבה מלאתי בתוב בשס מבעלי קבלה הרשאוים שבתב שאות ק' בלורתו סורה על הס"ח בסוד שהוא לורת י' כו"ן כי' הוא הס"ח ן' הוא הבסר הגדול שהוא הבינה המוסך מיס הן המעיין : ומבינ רואים ממה שאמרו קוף זה שמו של הקב"ה ומאחרי ליה מאחרי: כי מ"ם שהר' רומז אל הס"ח כי בעולם הר' רומז להגבורו' הדיבי' כשהוא בזוהר ובבתבי האר"י ז"ל וכן יעידו על זה כל חבמי האמת אך לפעמים רומז אל הבינה בשהפשטות הדיבים בסוד אחורים שאל סס אלהי"ם שעולה בשפקר י' בם"ם ולפעמים רומז אל המלכות בשהיא יוצאת בדד בסו"ה ולבי"ם אין כ"ל שמדת היסוד הנק' כ"ל הוא רחוק מבבה בסו"ה כי רחק ממבי מבחס מציב נפשי : אבל הס"ח שהוא מדתו של יעקב בתיב בזבבי ה' וכי יש לי בל : ומ"ם כי הן' פשוטה שהשת הר' רומז לבהר הגדול: לדעתי עולם הפוך רלה שא"ב יהיו עליונים למטה ותחתונים למעל'. ומה שמביא רבי"ממה שהאריז"ל בוף זה שמו של הקב"ה הוא מביא רלוי לאחור אם דבריו שהרי זה מבובל בידיעו ובבר הבאתי זה בראשם הספר והוא עיבר גדול מעיבי האמונה שבבל מבוס שיאמר עליו כי הוא זה שמו של הקב"ה הוא רומז או אל הבינה או אל המלכות כי הבינה הוא שמו של הבמה והמלכות הוא שמו של הס"ח כי לא בתבינבו קריאתו כי שמו בק' ע"ם פעולותיו בשהוא בזוהר ומבואר ג"ב כי פעולת הבמה יולא מבח אל הפועל ע"י הבינה בשם"ם בשער הי' ופעולת הס"ח ע"י המלכות : וכן בל חבמי האמת בולם יאמרו שידיהן שמלת סס רומז או אל הבינה או אל המלבו' : ואבי הדל אבתוב לך בפי שהראה לי לפי קבי שבבלי ואס שגיתי אתי תלין : כי בהבתם

שהיא בינה מן ג' לוחיות שאס י"ם וכו"ן פשוטה כזה ק והוא רומז לפעמים אל הבינה ולפעמים אל המל' ואס ק אמיס שאס אלבא בי בבינה עלמה לפעמים רומז להשפעות הדיבים כי דיבין מתערין מיבא. וכן היא במלכות כי בא סוד שבל ועוכם ולבן לאה והבן אבל אינה הוא אל תיבא הסורה אל הקדושה גם היא קדוש יאמר לה : והכוונה כי כאשר היא מיוחדת למעלה עם דודה ולינה אז היא משפעת עוצה ובלבה לבל העולמות אבל כשהיא אין מיוחדת למעלה והיא יוצאת בדד למעה אז הדיבים יונקים ממנה ומתגברים . ולי"ת הרי כבר בתאתר שהבינה תמיד מיוחדת למעלה עם החכמה שאס סוד תרין ליעין דלא מתפרשין הרי בתרבו כ"ז בבר כי זה רק לגורך קיום העולמות אבל לתוקפות שפע ובלבה לריך זווג אחר אדם מעולה מזווג הראשון : לאה מה כתיב ויגבה ה' לבחות בשפעה ואמרו כיון שבעשה דין בדבעים מיד בחעלה הרי כי קודם שבעשה הדין הוא למעה אך לאחר שבעשה הדין אז בתבוד רבעים בבה : והבה מלאתי בתוב בשס מבעלי קבלה הרשאוים שבתב שאות ק' בלורתו סורה על הס"ח בסוד שהוא לורת י' כו"ן כי' הוא הס"ח ן' הוא הבסר הגדול שהוא הבינה המוסך מיס הן המעיין : ומבינ רואים ממה שאמרו קוף זה שמו של הקב"ה ומאחרי ליה מאחרי: כי מ"ם שהר' רומז אל הס"ח כי בעולם הר' רומז להגבורו' הדיבי' כשהוא בזוהר ובבתבי האר"י ז"ל וכן יעידו על זה כל חבמי האמת אך לפעמים רומז אל הבינה בשהפשטות הדיבים בסוד אחורים שאל סס אלהי"ם שעולה בשפקר י' בם"ם ולפעמים רומז אל המלכות בשהיא יוצאת בדד בסו"ה ולבי"ם אין כ"ל שמדת היסוד הנק' כ"ל הוא רחוק מבבה בסו"ה כי רחק ממבי מבחס מציב נפשי : אבל הס"ח שהוא מדתו של יעקב בתיב בזבבי ה' וכי יש לי בל : ומ"ם כי הן' פשוטה שהשת הר' רומז לבהר הגדול: לדעתי עולם הפוך רלה שא"ב יהיו עליונים למטה ותחתונים למעל'. ומה שמביא רבי"ממה שהאריז"ל בוף זה שמו של הקב"ה הוא מביא רלוי לאחור אם דבריו שהרי זה מבובל בידיעו ובבר הבאתי זה בראשם הספר והוא עיבר גדול מעיבי האמונה שבבל מבוס שיאמר עליו כי הוא זה שמו של הקב"ה הוא רומז או אל הבינה או אל המלכות כי הבינה הוא שמו של הבמה והמלכות הוא שמו של הס"ח כי לא בתבינבו קריאתו כי שמו בק' ע"ם פעולותיו כמבואר בזוהר ומבואר ג"ב כי פעולת הבמה יולא מבח אל הפועל ע"י הבינה בשם"ם בשער הי' ופעולת הס"ח ע"י המלכות : וכן בל חבמי האמת בולם יאמרו שידיהן שמלת סס רומז או אל הבינה או אל המלכו' : ואבי הדל אבתוב לך בפי שהראה לי לפי קבי שבבלי ואס שגיתי אתי תלין : כי בהבתם

שהבינה מן ג' לוחיות שאס י"ם וכו"ן פשוטה כזה ק והוא רומז לפעמים אל הבינה ולפעמים אל המל' ואס ק אמיס שאס אלבא בי בבינה עלמה לפעמים רומז להשפעות הדיבים כי דיבין מתערין מיבא. וכן היא במלכות כי בא סוד שבל ועוכם ולבן לאה והבן אבל אינה הוא אל תיבא הסורה אל הקדושה גם היא קדוש יאמר לה : והכוונה כי כאשר היא מיוחדת למעלה עם דודה ולינה אז היא משפעת עוצה ובלבה לבל העולמות אבל כשהיא אין מיוחדת למעלה והיא יוצאת בדד למעה אז הדיבים יונקים ממנה ומתגברים . ולי"ת הרי כבר בתאתר שהבינה תמיד מיוחדת למעלה עם החכמה שאס סוד תרין ליעין דלא מתפרשין הרי בתרבו כ"ז בבר כי זה רק לגורך קיום העולמות אבל לתוקפות שפע ובלבה לריך זווג אחר אדם מעולה מזווג הראשון : לאה מה כתיב ויגבה ה' לבחות בשפעה ואמרו כיון שבעשה דין בדבעים מיד בחעלה הרי כי קודם שבעשה הדין הוא למעה אך לאחר שבעשה הדין אז בתבוד רבעים בבה : והבה מלאתי בתוב בשס מבעלי קבלה הרשאוים שבתב שאות ק' בלורתו סורה על הס"ח בסוד שהוא לורת י' כו"ן כי' הוא הס"ח ן' הוא הבסר הגדול שהוא הבינה המוסך מיס הן המעיין : ומבינ רואים ממה שאמרו קוף זה שמו של הקב"ה ומאחרי ליה מאחרי: כי מ"ם שהר' רומז אל הס"ח כי בעולם הר' רומז להגבורו' הדיבי' כשהוא בזוהר ובבתבי האר"י ז"ל וכן יעידו על זה כל חבמי האמת אך לפעמים רומז אל הבינה בשהפשטות הדיבים בסוד אחורים שאל סס אלהי"ם שעולה בשפקר י' בם"ם ולפעמים רומז אל המלכות בשהיא יוצאת בדד בסו"ה ולבי"ם אין כ"ל שמדת היסוד הנק' כ"ל הוא רחוק מבבה בסו"ה כי רחק ממבי מבחס מציב נפשי : אבל הס"ח שהוא מדתו של יעקב בתיב בזבבי ה' וכי יש לי בל : ומ"ם כי הן' פשוטה שהשת הר' רומז לבהר הגדול: לדעתי עולם הפוך רלה שא"ב יהיו עליונים למטה ותחתונים למעל'. ומה שמביא רבי"ממה שהאריז"ל בוף זה שמו של הקב"ה הוא מביא רלוי לאחור אם דבריו שהרי זה מבובל בידיעו ובבר הבאתי זה בראשם הספר והוא עיבר גדול מעיבי האמונה שבבל מבוס שיאמר עליו כי הוא זה שמו של הקב"ה הוא רומז או אל הבינה או אל המלכות כי הבינה הוא שמו של הבמה והמלכות הוא שמו של הס"ח כי לא בתבינבו קריאתו כי שמו בק' ע"ם פעולותיו כמבואר בזוהר ומבואר ג"ב כי פעולת הבמה יולא מבח אל הפועל ע"י הבינה בשם"ם בשער הי' ופעולת הס"ח ע"י המלכות : וכן בל חבמי האמת בולם יאמרו שידיהן שמלת סס רומז או אל הבינה או אל המלכו' : ואבי הדל אבתוב לך בפי שהראה לי לפי קבי שבבלי ואס שגיתי אתי תלין : כי בהבתם

מסגה תמיד : והבה מלאתי לון לי שבספר התמונה מבואר מסוך דבריו שאות ק בלורתו לוח אל הבינה ואל המלבו' ואומר שהוא סוד ק סיעור שבי פתחים בלורה ה' שהיא לורה ה' סיים בה פתח ה' למעה ופתח ה' בלדה והוא בסו"ם לסעור מזוזות פתחי. וכן תמיו אל יספיל אדם חל"ב בבינה בעור ג' פתחים. והבה אבאר לותו בבינה רחב:

כתיב וסהר יולא מעדן להסקות אח הבן. בינה סוד זה הבתוב הוא בי מבואר בזוהר שהוא סוד מדת הבינה שהיא רומז אל החבמה שבבינה שהיא מזדווגת עם הבינה שבחבמה. והבה עדן בב"מ רומז אל הבינה וא"ב מבואר ג"ב בזוהר שאלת עדן רומז אל החבמה אבל הבינה בקראת עדבה בתוספות ה' דוב ותסבה שבסרומז אל חבמה שבללי המספיע בבינה הוא רומז אל הבינה שבחבמה אבא' היא מזדווגת עם הבינה במבואר בבתבי האריז"ל והבינה בשהיא מבללת מן החבמה בק' עדבה ובשהיא מספעת למעה בק' עדן בי עפ"י הסוד ידבר על הבינה בלנון זבר במבואר בס"פ בזוהר. וזבור בל זה. והבה בת' בס"פ בינה בחצ הוא בק' שבסר הגדול המוסך מן המעיין אל סיס הגדול והוא יולא מבינה לימא שבקראת רחובות שבסר ותאבא בינה בינה הס"ת וממבו הוא בנין שאל וקיומה בס"ם בס"פ ומבואר ג"ב שמדת המלבות בקראת הס"ת בשהיא יולאת מבינה בסוד ק' בלורתו מורה על בס"ה בפרוש פרעות במבואר מדברי הרשב"י ז"ל דאמר ר' דא רזא לדחתא דאתפרע לגבי בעלה ומקבל לי' והוא סוד רמובת הבסר וסן' פשוטה הוא סוד מבינה המלבות שיולא מעדן להסקות הגן. וכן ע"ז הדרך רומז למדת המלבות שיולא מלבות דאלי' סוד שומבה עילאה בעת' בבר שהיא בת זוגתו אל דעת סוד בלת מסה והיא בעשה פבימיות אל סוסבה אחאה בת זוגו אל יעקב והבן זה מאוד. והבה תדע בי הבינה בקראת אחוה דבה שבקדושה שבבנדה בקליפה שאמרו בוקבת דאחוה רבה שהוא בינה דקליפה. והמלבות בקראת אחוה בסו בסה ועליהם נאמר. אחוה אל אחוה קוראת לקול לעורך. והבוונה עפ"י מבואר מדברי הזוהר שאמר יקוו המים אל מקום אחד. ספי' אל יקוו הוא לשון המסבה ומבואר מאוד דבריו אלייך להמשיך בל המים שיהיו מים עליונים ומים אחתונים' אל מדת היסוד שהוא סוד ות"ו בשאבר אל מקום אחד והוא אל מקום ע' והוא סוד אח"ד שבק"ם וכת' אלייך אחערותא מאחא לעילא אלייך מאחלא להמשיך המים אחתונים . הבוונה בשהמלבות היא למעה אחא היסוד בקו"ה והבה אמה שהבינה בקו"ה בעור היא בקו"ה בשאבר מדברי הזוהר ותז רגליה יורדות מות שמקבלים ממבה

הדיבים ולכן לריך להעלותם למעלה בקו"ם אם תמיד
מצמח רגליך כמ"ש כצר וכעלולה למעלה מהיחדת עם
דודה ע"י הלדיק ותז מיד נמצאים אלו גם המים העליונים
כי לא נמצאים המים עליונים קוד הקפעת הציבה אל
מדה היקוד כי אם הוא בזווג עם המלכות בקו"ם הלדיק
מובד בלדקו קפיבם בזוהר בצניל לדקו כי אם הלדק
קמוכה לגלדיק כותבים לגלדיק מה שלנו חפץ ואם אין הלדק
קמוכה לו אין כותבים לו כלום הרי כי יקוו המים אל
מקום אחד רומז שהציבה מצפעת למלכות ע"י היקוד
שהוא הלבור המתהפך לגון וזהו תהום אל תסום קולת
לקול לבורך ומאי אחזו אלא מיבך . וכאן בצר בתאנא
בקוד הפ' לדיק כתוב יפרח בזמנן שהמלכות עולה אל
היקוד גם היקוד יש לו עלים ובתוקף לו קוד כח ותתיץ
וגבורה כמ"ש כמ"פ . וכצר נודע שאם הוי"ה מורה על
היקוד כמו שמורה על התי"ת כי גוף ובריה תצניען אד
וכן מלא ל"ג מורה ג"כ על היקוד בקוד הלולב בקוד
שאחזו מה תאר אין לו אלא לב אחד כו' ובזה זה : ובזה
נבוא לביאור שבתוב קום אל ה'. שהכוונה שיתעורך אל היקוד
שהוא קוד שם ה' יתעורך לו מתחלת המים התחתונים ואז
חזק ויתגן לבך שבתוקף לו חוזק ותתיץ כח קוד כח
גבורה ותפ"ל וקום אל ה' שאז יתעורך אל היקוד
העליונים שהוא יקוו המים אל מקום אחד. הרי כח' כי
שבי מהומות נמצאים אל מקום ה' קוד היקוד שבקרא ל"ג
י"ס כמ"ש כצר וז"ש קפלו מהומות גלצ יס ותהום תחתון
קולת לתהום עליון לאחר תצע מיתך. הרי שתאר לך
קוד אות ק' בלורתו. ועתה נבאר אותו בתיכו :

פתח ב' דרך א' בו יתבאר סוד אות ק' במניינו

כתיב קום קויתי ה', ויע אלי וישמע שועתי: להציבך
זאת דע כי אות ק' בתיכו שהוא תאח מורה
על מאח בריכות שלריך להתעכב מן הת"ס פתוחה קוד
התחתה אל הקמ"ך קוד התי"ת שהוא קוד ו' בכלילות
עשר הוא קמ"ך הרי מאח ותפ"ב מן הקמ"ך קוד התי"ת
אל האל' קוד מ"ס קתוחה שהס קוד ג' דלתין בלורת
מ"ס קתוחה קוד ד' רבתי דאחד שהיוורס ג' דלתי"ן
בקו"ה לבקוד על דלתותי יום יום . כמ"ש כצר בקוד
שאחזו ל"ת תת אלא מאח בתיכו בתי"ת שהוא בתי"ת
הוא בני' ת"ו קוד מאח שאחזו מקבל התי"ת קוד שם
ע"ס בתקפר אחד ולכן שם הוי"ה שעיקרו בת"ת בקודתו
כזה יהוה שהבקודות עולות בתקפר ת"ו וכ"ז מקבלת
האל' קוד אל' בית דוד בקו"ה תורי זהב בעבור
לך עם בקודה הבקף כמ"ש כצר בקו"ה דלותי ול"י יהושיע
וקוד אלת קו"ף תורה על לבון היקף אלשון הקיפת
האבה. כי נודע שהמלכות היא קוד תודה וה"ה הוא
קוד שבת אבת האמת. והבה יקוד הוא קיד בקודה האחרני
שהוא האבל והוא היקוד והמלכו' היא קוד העגולה
שתקבלת ותעגלה בציב האבל בקוד בקבה תקופה גבר.

הוי"ה בתים בזהר תדיר בבתוב מדה והיתה דמיון בבאה לאותה מדה
עתה בעבה לבוא להוי"ה בל מדה שלמעלה היתה ובעבה
בקוד שם אלהים קוד האבות הי"ה בי כי אן הוי"ה עלמה
בעבה אלהים ז"ש ה' הוא האלהים קוד האבות ואח"ב בתוספת ה'
ולא אמר ה' הוא אלהים כי יורה על מה שאמרנו שבדרש
מרבה לבפיפת ואבפיפת לריבת וכבן זה. ולכן לריך האדם
לכוון לעבות האבות שע"י זו שהאבות יתחוות היחוד
הכ"ל ולריך לב' האבות עד שיעבה אבה אות הוי"ה בם
אלהים ותז הוא אמת בלים כי יבלוש היחוד . אתחלה
לריך לכוון להאריך אין אתחוים למעלה למקום אחד
היינו לעלות מדה האלכות שהיא קוד אין אתחוים אל
היקוד שבת ה' ולזה לריך לכוון לאלוי בם הוי"ה . ז"ש
האבות האין כי יאריך אד ה"ת ותו"ו ה"ת בעולם באבה בבתוב
ועשים י' חותיות בזה יו"ד ה"ת ותו"ו ה"ת בעולם באבה בבתוב
א"ה. והבה ד' חותיות הוי"ה בם באבה בי"ו ועתה
בתוסף לו אבה"ת אהוה קוד חו"ת באבה אהוה ותז
הוא באבה א"ת אהוה קוד אד"ם באבה אהוה אבולל
זכר ובקבה דבתיב ויקרא אלהים לאור יום ותז קורא עליו
הבהרבה כי אין בראה קורא אלא בזבור ובקבה בבללה
אחד בתאחר בזהר. ותז האבות אלו האין עליונים וזהו
האבות אלו אלהים בזהר. והבה בהאבות אלו אלהים
בקוד הוי"ה ובינה קוד אלהים בזהר. והבה האל' שהיא
וכן אלכות קוד אלהים בתוחר בזהר. והבה האל' שהיא
אם אלהים קוד אלהים בתוחר בזהר. והבה האל' שהיא
ולא אמר ה' הוא אלהים כי יורה על מה שאמרנו שבדרש
מרבה לבפיפת ואבפיפת לריבת וכבן זה. ולכן לריך האדם
לכוון לעבות האבות שע"י זו שהאבות יתחוות היחוד
הכ"ל ולריך לב' האבות עד שיעבה אבה אות הוי"ה בם
אלהים ותז הוא אמת בלים כי יבלוש היחוד . אתחלה
לריך לכוון להאריך אין אתחוים למעלה למקום אחד
היינו לעלות מדה האלכות שהיא קוד אין אתחוים אל
היקוד שבת ה' ולזה לריך לכוון לאלוי בם הוי"ה . ז"ש
האבות האין כי יאריך אד ה"ת ותו"ו ה"ת בעולם באבה בבתוב
ועשים י' חותיות בזה יו"ד ה"ת ותו"ו ה"ת בעולם באבה בבתוב
א"ה. והבה ד' חותיות הוי"ה בם באבה בי"ו ועתה
בתוסף לו אבה"ת אהוה קוד חו"ת באבה אהוה ותז
הוא באבה א"ת אהוה קוד אד"ם באבה אהוה אבולל
זכר ובקבה דבתיב ויקרא אלהים לאור יום ותז קורא עליו
הבהרבה כי אין בראה קורא אלא בזבור ובקבה בבללה
אחד בתאחר בזהר. והבה בהאבות אלו אלהים בקוד הוי"ה
בק

מדרגה למעלה מיעקב כמ"ש בשער הנ', ולז עולים שניהם בגוד מ"כ אל לו"ת והוא קוד ס' אלהיכו ולז לו"ת מזדווגים יחד זווג מעולה לזורע הולדת המוחין ע"י מלא עלמא קוד הוי"ה . וזהו ס' אלהיכו ס', ולז יורד שפע רב מעתיקא דעתיקין ומתימין דמתימין והוא קוד ס', אל אחד הרומז לעתיקא קדישא כמ"ש בשר בעקבו ולכן אקור להאריך בה', אל אחד בגוד שאמרו כל דאתריך יתקלר כי אקור לעבד אם אלא יעבד השפע וגם אין לכו השגה בעקוס הזה כמ"ש הכל בשר וחכ"ב יכוון להוריד השפע עד מדת היסוד שהוא קוד ס', מדת שמיטת מן החכמה שנקראת רחמים ולכן אמרו שאריך לכוון בהוא ס', כדי להמליכו בו' קלוות ובשיס נקתרים שהם חו"ב לז שאחבר ס', ס' ובעשה ת"ת וחכ"ב יכוון ליחד ת"ת ואחות קוד ד' חי', ויאקור אחד ולריך לכוון להוסיפת על הכפף של ד' חי', ובעשה בעקבו בעקו' הזה כי בעקבו ס' זה כמ"ש והן נעשים הד' גדולי' כי אתחל' כאמר עליהם אחות לנו קטנה ואדיס אין לה שדי"ס טוטריקון שאחל דוחה ימין שקרבת זה הבחינה אין לה בזמן הקטנות ועתה שבעקבו לה מוחין כאמר עליה אני חומה ואדי כמגדלות לימתי בזמן שהיה כמולאת אלוס ואתחבר ע' אל שמ"ע עם ד' אל אחד ובעשה ע"ד הוא הע"ד הוא הדיי"ן בגוד הכחוב ובשת ע"ד ס' אלהיכו כמ"ש כשר ואשחר ם"מ מן שמע ות"ת מן אחד בגו"ה ואכני אמרו שאריך לכוון בהוא ס', כדי להמליכו בו' קלוות ובשיס נקתרים שהם חו"ב לז שאחבר ס', ס' ובעשה ת"ת וחכ"ב יכוון ליחד ת"ת ואחות קוד ד' חי', ויאקור אחד ולריך לכוון להוסיפת על הכפף של ד' חי', ובעשה בעקבו בעקו' הזה כי בעקבו ס' זה כמ"ש

ואח"ל אין לו אלא זירת מיד ולדורות: תר"ם ובזיהר לריך לזרז במקום שיש בו חקרון כיס. להכיר זאת לריך לחתם לדעת שתות ר' במיכה שהוא רומז לאור מוכר קוד הגבורות שהם עשר ממעלה למעה ועשר מלמעה למעלה שבכלילות עשר הם מלחים ושוא קוד לחוריים של שם אלהים כזה ה' אל אלה אלהי אלהים שהוא במקפר מלחים. והכוונה דכתיב הכא מעמו שלשלמה ס' גזורים כנ"ל שהם מגזורי ישראל כולם לחוזי חרב מלומדי מלחמה לים חרבו על יכהו משפחד בלילות: כי הנה מדם המלכות כצד נת' שלפעמים נק' מטה נסו"ם ויתקוף רגליו של המעה וזו היא מעמו שלשלמה המלך שהשלום שלו ושוא נעת שהיא למעה במקום כה"י של ז"ה שהם קוד הרגלים שהן היא נקוד הדין: כי כצד נת' שמדת מלכות הוא שם אלהי"ם וכת' כצד כי ה' של אלה"י הם ג' רחמי לותיות של ג' שמות הוי"ה אהי"ה: והם קוד חקר יקוצנקהו שהצ' לותיות אלו הם קוד החקרים הממתקים את הדינים שהם קוד ג' לותיות אלעזרי של אלה"י שהוא ד"ן שהוא קוד מט"ם במספר הקום וכיון שצ' לותיות הכ"ל מתחלקין מיד הדינים מהגזרי' והחוזים רולים ליכנס בהיכל המלך ולבלבל מעמו והם נחזקים בהגלי המעה דכתיב רגליו יורדות מות ומיד הגזורים שהם שומרי החומה מזדרזים עלמם וחוגרים חרב לעשות מלחמה וקרב כמ"ם לפכיהו והעכין הוא שהרי כצד נת' שבזמן יריחתה ים לה ג' נחי'. הת' כשהיא בגד יקוד והיקוד מפניע בה מעט היא נצחי' לות ד' כמ"ם לעיל וכשהיא יורדת למעה בקוד גלות השכינה אז אין היקוד מפניע בה כלל אז הוא נצחי' לות ר'. וכצד כשהלה שהלה זו היא אלו מומרים שבזמן יריחתה בקוד הגלות היקוד מתחלק ממנה והרי כצד נחצאר שהדרגת בזמן הגלות הקמך קמוכה אלל הכי בקוד קומך כופלים כי אז לריכה לעדות בקוד עדות ניסוף שמו כמ"ם כצד. הכוונה הוא כי החמת הוא שלעולם אין היקוד מתחלק מן המלכות בקוד הכתוב בכל לרחם לו לר וכתיב לחכי לחד עמך מלרימת אך מת שאנו אומרים שהיקוד מתחלק ממנה הייט שאינו מפניע בה אלא אור ניתן רק אלא האמת. כי עיקר שם אדני הוא על אור ניתן דכתיב לב חכם ניתנו ולב כסיל למשלו כמ"ם כצד בקוד הצ' חלנים שבלב וכן הוא כאן שהוא ל' הוא ניתן ואות ר' בשמאל. ועוד יש בו קוד גדול בקוד הכתוב מעוך וכתוב וכרוח את אלה לא תקריב. והמכיל יבין. והנה כשמפניע אלור האמת שנקרא אף"ל הרמוז בפסוק אלה ומחתה פיה ואמרה "לא "פעלתי "און מיד מחגברים הדינין דלא קדישין וכל קטרא דמקדמא שהם ע"ז ממש. והנה אמרו אין לו אלא ע"ז דכתיב הוחיל אלך אחר הבל והכוונ' שלוה לפרוש מן ע"ז הייט שיהיו כשמרין שלא יבנסו זרים בהיכל המלך ולעזרר הפשים שהם שומרי החומה להלחם כנגדם וקוד הפשים גזורים מבוחר מחוך כתני

אחרי"ל שהם קוד הגבורות מיוחדים מחו"ח אל ז"ח שהוא קוד ישראל. כי כתנחל כצד כי מן תר"ח יוחדים מכל מ' ה"ם וה"ג. וכתנחל כצד שהחקדים הם כלולים מן חסדים וגבורות הייכו חקדים שבחקדים וגבורות שבחסדים וכן חקדים שבגבורות וגבורות שבגבורות והנה החקדים שבגבורו' שרשם הם גבורות רק שהם נק' חסדים לעדך גבורות שבגבורות לבל עכ"ז הם נק' גבורות לף לעדך הגבורות שבחסדים כמ"ם הכל בשער הצ'. ת"ל ק"ם הוא ע"ו גבורו' ושרשם הם רק עשר. והנה מתחלה יוחדים הגבורות כמ"ם כצד ובחים בדעת ז"ח שהוא קוד ישראל ומשם נחים אל היקוד דז"ח ומתחר שעדיין לא נתקו מן החקדים שעדיין לא נאו החסדים כי החקדים מתעכבים לבא בקוד והוא יוצא פתח החוטל שהוא לסון עכבה וכצן זה מאור וירחים מפתר גלולות אלא יתחזו שהם הדיכין שהיכ קדושים ומזדרזים ומוגרים חרב פיפיות קוד הוי"ה שבגבורו' שהם קוד שכי פיות ג' הת"ן כמבואר מתוך דברי הזוהר דת חרבת דקצ"ם ג' הת"ן ג' פיות וקוד חרב"ו הוא קוד גבורה בתפשר הקום ולפי שהמעה הזאת עומדת נגד כה"י שהם קוד הדיכים ז"ם חיים חרב"ו על יריכו ולפי שהוא קוד חור חוזר הם שלפים. ואחר שהרשם ה' לותיות מלל"ף שהם כפילות לכן הם שמים. והנה אח"כ כשכנסים החקדים שהם קוד חור זרוע לליך חוזרים הגבורות לעלות למעלה כמ"ם כצד נקוד שתתו שלכות נקוד יין יצא קוד כי אחר שהחקדים נחי' אל המלכות נקוד טפח זרע מיד חוזרים ליכי הגבורות. וזש שתתו יין לו אלא זירות מיד ולדורות קוד הכנסת הגבורות פעם ראשונה שנאים מיד קודם החקדים ולדורות היינו אחר הכנסת הגבורות פעם שכי שהם לעורך הדורות שלריך זירות ושתיהם מן הר"ע ע"ן שהם ת' חיים של עשו שנאו להלחם כנד יעקב ואח"כ ניוחר לריך לזרז במקום שים זו חסרון כיס: הכוונה נעת שהיא למעה שאז רגליו יורדת מות ושלא יאחזו בה החלונים והוא קוד המקום דאתמר עלה ויית אח המקום מלחוק וכשא"ו נאחזים בה החילוני' אז נאסר מכין כי"ם שהוא קוד ל' במספר הקום וכשאר ל"ו שע"ז קוד הפ"ח נאחזים בדגלי המעה ולכן לריך שתיהם גדולה ויותר זירח: וכשאנין מה שרמזנו בקוד הכתוב מעוך וכתות וכרות אז תשכיל ואז תלליח. הרי נתבאר שהגבורות הם שומרים שביב המעה ושרשם הם ה"ג דאנצ וה"ג דאיעת שהם עשרה והם כפולים הרי עשרים ובכלילות עשר הוא שתים. ז"ם ושתים לטוערים אח פריו פרי ו' קוד פרי עץ הדר כמ"ם כצד. הרי נתבאר לך שוא ר' בשכינה. ועתה נבאר שותה שבניכה:

פתח ג' ד"א בו יתבאר אות ר' בבניכה

כתיב רחצי' עריסותיכם חלב תרימו. וכתיב רחצי' בכורי חדמתך תביא בית ה' אלהיך. מאי בין דא לדא: וכדי להכיר זאת תבאר לך תחלה עשה

נחיות

נחיות כל רחצים אל הכהן ואריך תחה לידע כי שות ר' בכניכה שהוא מלוחה ר"ם ויש לה ג' מלוחים שהם ר"ם ר"ם רח"ם והוא מורה על ג' בחי' שים למלכות: הת' עריסותיכם למעה אז נאמר ולהם אין כל במ"ם כצד ואריך להעלותה למעלה דכתיב עלה ר"ם והכו בחי' ת': בחי' הצ' כשיוקנת מן החכמה ואז נכניס אלו שהיא במלוי כזה ר"ם בשו"ת בחכמה יצאה בית אז נתמלאית במלוי כזה ר"ם כי שות יו"ד רומז אל החכמה במ"ם כמ"פ: בחי' ג' כשיוקנת מן הכתר דרך קו לחעני אי נק' רחם במלוי ת' הרומז אל הכתר במ"ם במקומו: והנה כתיב רחמית דגך הוא הצ"ד של ז"ח כי מלת דג"ן רומז אל ז"ח שכולל ז' מיני דגן וסוד דגן הוא סוד ת"ל הוי"ה במספר הקום שהוא ז"ח במ"ם. והנה לותיות הקודמות לת"ל הוי"ה הוא ת"ך עדה"ד כי שות הת' הוא סוד הרחם ואין לו רחמן הקודם לו ולכן נאמר במקומו: והנה ת"ך הוא סוד רח"ם במספר הקום כי ך' פשוטה הוא במספר ס"ר במספר תי"ק בכ"ר ושם הת' הוא סוד רח"ם רומז אל החכמה סוד רחמית חכמה עדה"ד עולה במספר כ"ב רומז לב"ב לותיות שהם מלויריס בניכה ושניהם ת"ך עדה"ד עם ב' כוללים ונללים בדעת שהם הוא שם הוי"ה במלוי תלפין שעולה במספר ב' שנות הכ"ל עם ב' כוללים ת"ך הרי כי שדעת שהוא כולל חו"ב נק' רחמית דגך: והנה ב' שנות הכ"ל עולים במספר ג"ם שהוא סוד הכתר של רחל כמ"ם כצד בסוד שאמרו חתין וגמין רבוים הם: שעיקר עליות הר"ם שתקבל זה הרחמית וזהו רחמית ר"ם רח"ם והוא מורה על ג' בחי' שים למלכות: הת' עריסותיכם תרימו חל"ה כי הל"ה היא ב' שנות הכ"ל במספר הקום: ולכן כתיב תרימו שלריך להריס לותה למעלה כמד"ת עלה רם וע"י מי היא עולה ע"י החסד שבו סוד התהבה וע"י הלוי שהוא מעורר התהבה תחלה בסו"ם שמתלו תחת לרחמי וימינו תחבקני: ולכן מתחלה נותנים מעשר לנוי ותה"ל תרומה לכהן תרומה הוא סוד תרוס ת' כי עיקר עלייתה ע"י החסד שהוא המעלה לותה למעלה והוא שומבינת דמטרוניתא והוא סוד הכהן שמדתו חסד כמבואר בזוהר ואחר שהיא עולה למעלה נגד הדעת דז"ח ומקבל מב' שנות הכ"ל סוד ג"ם רבוי הוא מתרבה הפשע בכל המדות שלה שבכללם נק' בית כי כמ"ם כמ"פ וזהו רחמית בכורי חדמתך בכורי הוא סוד רח"ל במספר הקום שהוא סוד חדמתך סוד ישוד הפשר כמ"ם: וזהו רחמית בכורי חדמתך תביא בית כי ת' חלהיך והכן כל שהוא רחמית בכורי חדמתך תביא בית כי חלהיך והכן כל זה: הרי נתבאר סוד ר' בלורה בשם ובכניכ:

דרך ב' בו יתבאר סוד ריח נחוח

כתיב ריח נחוח תקם לה' סוד הריח הוא סוד הז"ח שעולה בסוד הריח ונקשם בחופש העליון ואז כתיב

וריח חפך כחפוחים חפוחים הם סוד הפנים העליונים: ונקשם כתיב עלה עשן בחפו הוא סוד הת' שהם סוד הדינים היולא משורש מ' של מנלפ"ך שהוא בחופש של ז"ח כמבואר בכתבי האר"י ז"ל ותחולייס של חלהיס הוא בחופש ר' ועש ס' לותיו' חלהיס הוא ס"ר חלהיס חורכ"ם סוד הגבורה בחספר הקום: ועש י"ג לותיו' של מלו חלהיס הוא בחספר ריח והז"ח עולה למעלה בסוד הריח להקריב קדישת. ונחבאר כצד כי בחופש העליון ים בו הם ס"ג כחנין חופ"ם ומלוי של הם ס"ג הוא סוד הצ"ל בחספר הקום. והם ב' הכלי היולאים חבי נקבי החופ' ת' ז"ח ות' לוקביס כחבואר בחדרת ובספרת דלניעותא וב"פ הצ"ל עולה בחספר הם הקדום אלדנ"ם שהוא מורה על חיתוך הדינים ע"י יחוד ז"ו"ק כמ"ם כצד בסוד הכתוב ובכת ע"ד ב' חלהיך שהוא סוד חבור ע' של ס"ע ות' של אחד שהם חתוון רבדין ועש ב' כוללים הוא בחספר ריח"ת כדכתיב ריח ניחח ואז לנהם לה' והכן זה:

אות שין

פתח א' בו יתבאר סוד אות ש' בצורתו

כתיב שיני רשעים שברת: מה כתיב בתריה לה' הישועה: הנה להכיר זאת דע כי בחמונת זאת הלורה של לוח **ש** רחיתי פירוש' שוכים וכל אחד מרחה פני' מסבירו' לקריים דעתו וגם חלקי חמרה נפשי כי נסתכלתי בחמונ' זה' הלורה של לוח **ש** שהוא כזה **ווי** שהוא לו' מורכב מן ז' לותיו' שהם ג' יודי"ן ג' וויי"ן ולו' **ן** כי למעה וכן הוא מבואר בפיוט: והנה זאת הלורה **ש** מורה על עליונות הבנין ויחודם הלור' **ש** מורה על עליונות הבנין ויחודם וקבלתם מן ג' הנעלמים: ולכן רוב תיבות הבאים בלות **ש** מורה על תכלית העליונות: כמו שנזה שמיה

ספירה

אות תיו

פתח א' בו יתב' סוד אות ת' בצורתו

כתיב והתיות תיו על מלחות הלחנים וגו' ואמרו למה ת' חלף ת' מחיה ת' תמות אז קושי הכתוב שהרי זו הת' של מחיה ותמות הוא רק לוח השמוש ולמו מיסוד הבנין ולוך יורש לוכה דבר אלי לוח ת' עלמה בלורתה מורה על לוחו דבר: חלף הענין הוא כי לוח ת' עלמה בלורתה מורה על החיים ועל המות כמ"ם לפניהו: והוא כי מבואר מתוך דברי הזוהר לוח ת' בלורתה היא לוח מורכבת מן ב' לותיות ד' כזה **דנ**: והוא מורה על מדת המלי בהתלבשותה למעה:

ספירה

ספירה ראשונה טמעלה למטה נקראת כתר ונקראת אור פשוט. ונק' מקור החיים. ונק' בחי' מעלה. ונק' יסוד האויר. ונק' חסד שבחסד. ונק' בחי' פנים. ונק' קוצו של יו"ד. ונק' א"ין. ונק' אוירא דכיא. ונק' עתיק יומין. ונק' רישא דכל רישין. ונק' אריך אנפין. ונק' רעוא דרעוון. ונק' ע"ק ונק' עתיקא דעתיקין. ונק' סתימא דכל סתימין. ונק' מולא עילאה. ונק' רב חסד ולפעמים נק' בשם א"ס ונק' אה"ה ונק' ראשון וקדמון ונק' פלא ונק' הוא:

ספירה שניה נק' חכמה. ונק' בחי' ימין. ונק' גבורה שבחסד. ונק' מוחא סתימאה. ונק' יו"ד. ונק' יסוד המים. ונק' י"ש. ונק' מחשבה. ונק' גולם. ונק' אבא עילאה. ונק' אב לאבהן. ולפעמים נק' ישראל סבא. ונק' אצילות שבאצילות. ולפעמים בריאה שבאצילות. ונק' חיך. ונק' עין ימין. ונק' יראה פנימית. ונק' יראה מאהבה. ולפעמים נק' בשם אברהם. ונק' י"ה. ונק' ראש ונק' ראשית ונק' מעיין:

ספירה שלישית נק' בינה. ונק' בחי' שמאל. ונק' חסד שבגבורה. ונק' בוצינא דקרדיניתא. ונק' ה' עלאה. ונק' הוי"ה בניקוד אלהים. ונק' יסוד האש. ונק' הצייר. ונק' אם הבנים. ונק' אימא עילאה ולפעמים נק' חבונה. ונק' לוחות אבן. ונק' בריאה שבאצילות ולפעמים נק' אצילות שבאצילי. ונק' אל עליון. ונק' אנכי. ונק' ים הגדול. ונק' ים הקדמוני. ונק' ים אוקיינוס. ונק' קו ירוק. ונק' שרה. ונק' תהום רבה ולפעמים נק' ע"ק ולפעמים נק' שושנה עילאה ונק' עולם הכסא ועולם הנשמות. ושירותא דשאלתא. ונק' מ"י ולפעמים נק' אלהים. ונק' מקצה השמים עילאה. ונק' קרקע המשכן. ונק' משכן עילאה. ונק' מקדש ראשון ולפעמים נק' רבקה ונק' לאה. ונק' עה"ב. ונק' עלמא סתימא. ונק' רחובות הנהר. ונק' סמך. ונק' מ"ם סתומה. ונק' עדן ועדנה ושניהם חו"ב נק' ריעים. ולפעמים נק' זהב טהור ולפעמים נק' ארון של זהב ונק' נועם ונקראת נעמי וכל הנ"ר נק' ראש א'. ונק' יומין קדמאין יומין עתיקין. ונק' אשר ולפעמים נק' אהיה. ונק' יובל ונק' תשובה. ונק' סי החירות. ונק' יין המשומר. ונק' מקום הנדר. ונק' מקום הרמה. ונק' עליה. ונק' בתי נוואי. ונק' סומא ממלל רבבן. ולפעמים נק' שכינתא עילאה. ונק' מקוה. ונק' יום הכפורים:

ספירה רביעית נק' חסד. ונק' גדולה. ונק' זרוע ימין. ונק' יד ימין. ונק' יד הגדולה. ונק' אל. ונק' יום ראשון. ונק' יומם. ונק' יומא דכולא יומין. ונק' אור קדמאה. ונק' אברהם. ונק' אהרן ונק' כהן עליון ונק' כה"ג. ונק' אהבה. ונק' בוקר. ונק' מים חיים. ונק' דרום. ונק' כף זכות. ונק' היכל אהבה. ונק' תפלת שחרית. ונק' כסף. ונק' גוון לבן. ולפעמים נק' אתה. ונק' שושבינא דמטרוניתא ונק' אריה:

ספירה חמישית נק' גבורה. ונק' פחד יצחק. ונק' זרוע שמאל. ונק' יד החזקה. ונק' אלקים. ונק' ב"ד של מעלה. ונק' צפון. ונק' צור וסלע מקום העושר. ונק' כף חובה. ונק' היכל זכות. ונק' תפלת מנחה. ונק' אש. ונק' זהב. ונק' גוון אודם. ונק' גוון שחור. ונק' חושך. ונק' לוי ולפעמים נק' הוא. ונק' יום שני. ונק' שור. ונק' דין הקשה:

ספירה ששית נק' תפארת. ונק' ישראל ונק' יעקב. ונק' יצחק. ונק' יעמודא דאמצעיתא. ונק' הוי"ה. ונק' ו"ו רביתי. ונק' חסד. ונק' חמת. ונק' שמים. ונק' שמש. ונק' מלכא עלאה. ונק' קב"ה. ונק' רחמים. ונק' דעת. ונק' ברית בוכרת. ונק' משפט. ונק' תורה שבכתב. ונק' לחם. ונק' יום שלישי. ונק' יסוד הבינה. ונק' יד רמה. ונק' לב. ונק' גורל. ונק' קדוש. ונק' חלב. ונק' משה. ונק' מזרח. ונק' נשר נק' ברית מלכות. ונק' קול. ונק' עץ חיים. ונק' שמש. ונק' ירושלים שבשלי:

ספירה שביעית נק' נצח. ונק' שוק ימין. ונק' עמוד הימיני. ונק' יכין. ונק' מדת משה. ונק' שושבינת דמלכא. ונק' ס' לבחות. ונק' כדב. ונק' רגל ימין. ונק' יוסי רביעי:

ספירה שמינית נק' הוד. ונק' שוק השמאל. ונק' עמוד השמאלי שהוא בועז. ונק' תלמיד לבחי' ושניהם נ"ש נק' כרובים. ונק' מקום הטעם. ונק' ד"ד שלמטה. ונק' כליות יועצי. ונק' רגלי הכסא. ונקרא שר התופים המשבלים. ונק' תת הרלים. ונק' שלמי הגבורים. ונק' יוסי חמשי:

ספירה תשיעית נק' יסוד. ונק' לדיק. ונק' חל חי. ונק' שד"י. ונק' מחוקק. ונק' חור נערב. ונק' מערב. ונק' חות הברי'. ונק' קשת. ונק' פה. ונק' זה חלי. ונק' חי עולמים. ונק' שחוט. ונק' חשכול. ונק' חשל. ונק' לולב. ונק' ו"ו זעירא. ונק' חוב. ונק' ברוך. ונק' בניהו. ונק' יהוידע. ונק' חים חי רב פעליס מקבצאל. ונק' שליח ונק' גואל. ונק' נח. ונק' יוסף. ונק' עדות ונק' טוף. ונק' חים מלחמה. ונק' טוב. ונק' שלוח. ונק' יפה תואר. ונק' יחוס מחמו. ונק' כבוד. ונק' שמן קודש. ונק' נחל ונק' נהר. ונק' חור. ונק' בוקר ולפעמי' נק' ליון: ונק' לוז. ונק' לדור החיי' ונק' לויתן: ונק' וס השמי. ונק' לחם משנה. ונק' חדון כל הארץ. ונק' שלם. ונק' כל.

ספירה עשירי' נקר' מלכות. ונקרא' שכינתא תחתה. ונקרא נקודה לחלעיה. ונק' ירושלים. ונק' סר ליון. ונקרא' ו"ה הוא ובית דינו. ונקרא' מלך שלטון. ונקרא' חדי. ונק' דינא דמלכותא. ונק' דינא רפיא: ונק' שפה. ונק' מקום. ונק' קוף. ונק' בחי' חחור. ונק' גבורה שבגבורה ונק' חיומה כבגלות. ונק' ס' החרומה. ונק' יסוד הטפר. ונק' הספקלריה שחיטה מאירה. ונק' גופה קדישא. ונק' גלגל. ונק' עטרה. ונק' לבנה. ונק' ירח. ונק' חודש ונק' רחב. ונק' סר חורב. ונק' רוח הקודש. ונקרא' חסתר ונק' עט"ז. ונק' חרס ונק' ל"י: ונק' חק החייס. ונק' שלומי חמוני ישראל. ונק' אב בתי. ונק' מלוה. ונק' תורה שבע"פ ונק' חלהים. ונק' מלכות בית דוד. ונק' משכן. ונק' מקדש שני. ונק' יס. ונק' חני. ונק' חמונה. ונק' לדן. ונק' טוף. ונקר' חיה חת. ונקר' חחרית הימים ונקר' קן הימין ונקר' מטרוניתא ונק' עץ הדעת ונק' חי' תחתה ונק' חילי השחר ונקר' שבר בת רבים ונק' בחר חיים חיים ונק' שבת ונקר' בת עין ונקר' כתו של חברהם ונקר' כלל ונק' בהמה. ונק' חרון. ונק' ברית. ונק' שומה ולפעמים שד"י. ונק' נפש. ונק' מנורה ושולחן. ונק' חריס ונק' כ"ז. ונק' בעדן ונק' כבוד. ונק' מדה. ונק' מלחה. ונק' פרה ונק' חס ונקרא' הר:

כלי הרואים אות א

מ ביאור פ' חודך לעולם כי עשית: שער חורת לדיקים	סי"ח	ד"ח
כ ביאור מאמרז"ל סם הרשעים כמלחים :	שם	ד"ג
ג ביאור פ' סם רוח המושל תעלם עליך .	שם	פ"ג ד"כ
ד ביאור מאמרז"ל החכות הן סן המרכבה .	שם	פ"ס ד"ס
ס ביאור פ' ותהי' שעשועים יום יום .	שם	ד"ן
ו ביאור פ' חיכה ירדוף ג' חלף .	שם	
ז ביאור פ' חלי חלי למה עזבתני וביאור מאמרז"ל	שם	ד"י
ח ביאור פ' חלה מולדות שמים וחרץ וביאור מאמרז"ל	שם	ד"י"ב
ט ביאור פ' חודך על כי טורות . שער דרך חמת	סי"ח	ד"ח
י ביאור פ' ותהיה חלנו חמון .	שם	ד"ג
יח ביאור פסוק חחור וקדש לרחני .	שם	ד"ך
יב ביאור פסוק ותלה המלכים	שם	פ"ב ד"ח
יג ביאור פ' חני חמים ותחיה .	שם	פ"ג ד"ח
יד ביאור פ' חחד כחחד יגבו ורוח לח יגע ביניהם .	שם	פ"ו ד"ח
טו ביאור מאמרז"ל חשה מזרעת תחלה .	שם	ד"ב
טז ביאור פ' חלף לך בלשה . שער הסותיות . חות ג פ"ח ד"ח		
יז ביאור מאמרז"ל חלף בית חלף בית סיסה	שם	
יח ביאור פ' חל נדול ס'	שם	ד"ב
יט ביאור פ' חלהים לח חקלל	שם	ד"ג
כ ביאור פ' חלהי חלהי חביך .	שם	ד"ך
כח ביאור פ' חת השמים ותת חחרץ .	שם	פ"ג ד"ב
כב ביאור פ' חילת חלביש ויעלה חן .	שם	פ"ך ד"ו
כג ביאור פ' חור זרוע לדיק .	שם	פ"ה ד"ז
כד ביאור פ' חתה שתר לי חלר .	שם	פ"ו ד"ח
כה ביאור פ' החרץ חשר נשבע .	שם	ד"ב
כו ביאור פ' ושים בחחרית סימים .	שם	ד"ג
כז ביאור ס' שנה חרון שברית .	שם	ד"ך
כח ביאור פסוק חכלו ריעים .	שם	ד"ס
כט ביאור פ' רק בחבואתיך חשק בי .	שם	ד"ן
ל ביאור פ' חנוש כחליר ימיו .	שם	ד"ז

אות ב

לח ביאור מאמר זוהר ברים טורמוחת דמלכא שער חורח לדיקים פ"ב ד"ג		
לב ביאור ספיים ביושר חתחברה נרחצים נרח	שם	
לג ביאור טוטריקון של חיבת נרחצים	שם	פ"ג ד"ח
לד ביאור מאמרז"ל מסיכן נברח חשוש	שם	ד"ג
לה ב"פ בילדכן חת השבריות שער דרך חמת	פ"ז	ד"ס
לו ב"פ ברכות שדיים ורחם	שם	
לז ב"פ כך יברך יצרחל	שם	פ"ח ד"ה
לח ב"פ ברוך חברה לחל עליון שער החותיות חות מ'	פ"ן	ד"ג
לט ב"פ כרלות ס' דרכי חים	שם	פ"ן ד"ד
מ ב"פ בית והון נחלת חבות . חות כ'		פ"ח ד"ח
מח ב"פ ברחצית ברח חלהים	שם	ד"ב
מב ביאור תרגום ברחצית בחוכמתח	שם	ד"ג
מג ב"פ בית יעקב לכו ונלכה	שם	ד"ך
מד ב"פ בחר חפורש שריס	שם	פ"ב ד"ח
מה ב"פ ברוך חברה	שם	ד"ב
מו ביאור פסוק בנים חתם לס' חלהיכם	שם	ד"ג
מז ביאור פסוק ותקרח שמו בן חוני	שם	פ"ג ד"ח
מח ביאור פסוק ובניהו בן יהוידע	שם	ד"ב
מט ביאור פסוק במסתרים תבכה נפשי	שם	ד"ג
נ ביאור פסוק ויברח חלהים חת החדם בגלגלו	שם	פ"ך ד"ח
נא ביאור פסוק בטח בס' ועשה טוב	שם	ד"ב

נב ביאור פסוק בלע חמרתו חות ד'	פ"ב	ד"ח
נג ביאור פסוק ובטרח הרע מקרבך חות ח'	פ"ך	ד"ג
נד ביאור פסוק ככור שורו הדר לו חות י'	פ"ה	ד"ח

אות גימל

נה ביאור פסוק נמול על עבדך שערי חותיות חות נ'	פ"ח	ד"ח
נו ביאור פסוק גדול חדוניו ורב כח	שם	ד"ג
נז ביאור גמילות חסד של חמת	שם	
נח ביאור פסוק גחוקה חתני לחרץ	שם	פ"ב ד"ח
נט ביאור פסוק גן נעול חחותי כלה	שם	ד"ב
ס ביאור סוד ליסור גרוש' לכהן	שם	ד"ג
סא ביאור פסוק גפן ממלרים חסוע	שם	פ"ג ד"ח
סב ב"פ ס' מלך נחות לבם	שם	ד"ב
סג סוד סנס הגחוש	שם	
סד ב"פ חשירה לה' כי גחה גחה	שם	
סה ב"פ וחכרת כי גרים היתם	שם	ד"ג
סו סוד גירי לדק	שם	

אות דלת

סז ב"פ דור סולך ודור כח שער חורח לדיקים	פ"ך	ד"ח
סח ב"פ דע חת חלהי חביך שערי החותיות חות ל'	פ"ח	ד"ך
סט ב"פ דע חת חלהי חבותיך חות ד'	פ"ח	ד"ח
ע ב"פ דרך טוכ מיעקב	שם	ד"ג
עא ב"פ דבל מחנה דן	שם	פ"ב ד"ח
עב ב"פ דלתי שמים פתח	שם	פ"ג ד"ח
עג ב"פ דרכי ציון חבילות	שם	ד"ב
עד ב"פ דשיתי דמעתי המטוקים	שם	ד"ג
עה ב"פ ודמעתה על לחיה	שם	
עו ביאור מאמר ז"ל ב' דמעות יורדי' ונופלים ליס	שם	
עז ב"פ כי יפלח ממך דבר	שם	ד"ך
עח ביאור פסוק כי הלם הוח הנפש	שם	
עט ביאור פסוק דייה ירווך בכל עת	שם	ד"ה

אות הא

פ ביאור מאמר ז"ל כ"מ שמ"ו בו היה עושה חדש רמס שער חורח לדיקים	פ"ח	ד"ג
פא ביאור פסוק והחכונתיך נחלת יעקב חביך שם		פ"ה ד"ח
פב ביאור פסוק הודיעני נח קיצי	שם	ד"ו
פג ביאור פסוק הנחן בן חדם על העלמות היבשות שם		ד"ב
פד ביאור פסוק הרחשונות הנה בחו שער דרך חמת		פ"ז ד"ח
פה ביאור פסוק הח לכם זרע שערי חותיות חות ה		פ"ח ד"ה
פו ביאור פסוק המספר ירחים תמלחנה	שם	
פז סוד הירחי לידה והחריון	שם	
פח ביאור פסוק הן לה' חלהיך השמים	שם	פ"ב ד"ח
פט ביאור פסוק הן הס יזנו	שם	
ץ ביאור הבדלה	שם	פ"ג ד"ח
צא ביאור פסוק הוליכו חת המקלל	שם	פ"ך ד"ח
צב ביאור פסוק הר ליון שממה	שם	ד"ב
צג ביאור פסוק והר סיני עשן כולו	שם	פ"ה ד"ח

אות וו

צד ביאור פסוק ויסי המדם נגפם חיה שער חורח לדיקים	פ"ח	ד"ג
צה ביאור פ' ויענר ס' חלהים רוח על החרץ שם	פ"ך	ד"ך
צו ביאור פסוק ויחת בחרן ושוב ני ספוכה שם	פ"ה	ד"ג
צז ביאור פסוק ויבח יעקב שלש עיר שבש	שם	ד"ח

לח ביאור פסוק והיה יושב פתח האהל שם ד"ע
לט ביאור מאמרז"ל ורוח אלהים רחפ ומשיחת שם
ק ביאור פסוק ויקח אחת מצלעותיו שם די"ת
קא ביאור פסוק וירח ה' כי סר נרמות שם דרך י"ב
קב ביאור פסוק וים תקוה למחריבך . שער דרך אמת פ"ד ד"ת
קג ביאור פסוק ויסע ויבא ויט שם
קד ביאור פסוק ויפל ה' אלהים תרדמה שם פ"ז ד"ו
קה ביאור פסוק ויקי ביעדון מלך שם פ"ח ד"ת
קו ביאור פ' וידעת היום והשבות אל לבבך שם פ"ט ד"ד
קז ביאור פ' וכי בהיכל קדשו. שערי אותיות אות ת' פ"ג ד"ת
קח ביאור פסוק והיה למוקש עמך שם פ"ד ד"ג
קט ביאור פסוק וילמוך רגליו אל המטה שם פ"ז ד"י
קי ביאור פסוק וכי יוסף עליכם . אות ה' פ"ת ד"ג
קיא ביאור פסוק ויבדל ה' אלהים בין האור כו' פ"ג ד"ת
קיב ביאור פ' ווי העמודים והשוקיהם כסף: אות ו' פ"ת ד"ת
קיג ביאור פסוק וילבם אותו בגדי שם ד"כ
קיד ביאור פסוק ומי כעמך ישראל שם פ"ב ד"ת
קטו ביאור פסוק ויקח מלבוי המקום אות ז' פ"ת ד"ת
קיו ביאור פסוק ויכתם ה' כי עשה את האדם אות מ' פ"ד ד"ת
קיז ביאור פסוק ויניחהו ה' בגן שם ד"ג
קיח ביאור פסוק ויתמיהו כה' ובמשה עבדו אות ע' פ"ת ד"ב
קיט ביאור מאמרז"ל על פ' ויעתר יצחק אות י' פ"ב ד"ת
קכ ביאור פסוק ויבואו מלימה אות ע' פ"ב ד"ת

אות זיין

קכא ביאור פ' וזאת יקרי אשה : שערי אותיות אות ת' פ"ד ד"ה
קכב ביאור פסוק זאת תורה העולה אות ז' פ"ת ד"ת
קכג סוד זרקא כגולל שם
קכד ב"פ זאת היתה לי כי פקודך נצרתי שם פ"ב ד"ת
קכה ביאור פסוק זאת חקת התורה שם ד"ג
קכו ביאור פסוק זרוע ה' על מי נגלית שם

אות חית

קכז ביאור פסוק חדשים לנקריס . שער תורת לדיקים פ"ב ד"ג
קכח ב"פ וחכם נחמור יאצמה . שער דרך אמת פ"ת ד"ה
קכט ביאור פסוק ובחמשה עשר יום : שער אותיות' אות ה' פ"ת ד"ב
קל ביאור פסוק וירבך אל בני חת : אות ח' פ"ת ד"ת
קלא ביאור פסוק חיל בלע ויקאנו שם
קלב ביאור פסוק חצבתי דרכי שם ד"כ
קלג ביאור פסוק וחתו גבוריך תימן שם ד"נ
קלד ביאור פסוק חיד לוכל יעשם שם פ"ב ד"ת
קלה ביאור פסוק חנוך לנער על פי דרכו שם ד"כ
קלו ביאור פסוק חלב חטים יאכיעך שם ד"ך
קלז ביאור פסוק החודש הזה לכם שם פ"ג ד"ת
קלח ביאור פסוק חטאת היא שם ד"כ
קלט ביאור פסוק הסרון לא יוכל להמנות שם
קמ ביאור פסוק חזית איש מהיר שם פ"ך ד"ת
קמא ביאור פסוק והוא כחתן יוצא מחופתו שם ד"כ
קמב ביאור פסוק חלק ה' עמו שם ד"ג

אות טית

קמג ביאור פסוק טוב ה' לקווו . שערי אותיות' אות ת' פ"ב ד"ב
קמד ביאור פסוק טוב לחסות בה' שם פ"ד ד"ב
קמה ביאור פסוק טיב לים חוגן : אות ט' פ"ת ד"ת
קמו ביאור פסוק טוב לי תורת פיך שם ד"ג
קמז ביאור פסוק טוב שכן קרוב שם פ"ב דרך ת'

יוד

קמח ביאור פסוק יושב בשתר עליון : שער ת"ל פ"ג ד"ז
קמט ביאור פסוק יכון יקים הר בית ה' שם פ"ד ד"ב
קנ ביאור פסוק ישמח ה' במעשיו שם פ"ה ד"ג
קנא ביאור פסוק יהי אור ויהי אור שם ד"ם
קנב ביאור פסוק ה' מלך גאות לבש שער דרך אמת פ"ת ד"ת
קנג ביאור פסוק ה' יברך את עמו בשלום שם ד"ב
קנד ביאור פסוק יקימו מיומים שם פ"ג ד"ת
קנה ב"פ ישם ברכה מלת ה' שערי אותיות אות ת' פ"ת ד"ד
קנו ביאור פסוק ויצרתי עשה חיל אות ח' פ"ג ד"ת
קנז ביאור פסוק יש לי ואין שמי שם ד"ג
קנח ביאור פסוק יבקשי מבשיקות פיהו אות ע' פ"ב ד"ב
קנט ביאור פסוק יודו לה' חסדו אות י' פ"ת ד"ת
קס ביאור פסוק ה' שמעתי שמעך ירגתי פ"ד ד"ת
קסא ביאור פסוק כי יעקב בחר לו יה שם ד"ב
קסב ביאור פסוק יוסף ה' לי בן אחר שם פ"ה ד"ת
קסג ביאור פסוק ויין ישמח לבב אנוש שם ד"ב
קסד ביאור פסוק ירושלים הבנויה שם ד"ג

אות כף

קסה ב"פ כה אמר ה' משבר הנהר שער תורת לדיקים פ"ד ד"ת
קסו ביאור מאמרז"ל כך עלה במחשבה שם פ"ה ד"ת
קסז ביאור שם כנען שם ד"ך
קסח ביאור פסוק כולו סג יחליו שער דרך אמת פ"ג ד"ך
קסט ביאור פסוק כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני שם פ"ח ד"ך
קע ביאור פסוק כל הנקרא בשמי שם פ"ט ד"ת
קעא ביאור פ' כי יעקב בחר לו יה שער אותיות אות ת' פ"ג ד"ת
קעב ביאור פסוק תשכול הכופר שם פ"ז ד"ב
קעג ביאור פסוק תמור תל הכהנים שם ד"ו
קעד ביאור פסוק כי כתאר ידבק התזור שם ד"ט
קעה ביאור פסוק כבוד תלהים הסתר דבר אות בית פ"ת ד"ב
קעו ביאור פסוק וכל בשלים עפר הארץ אות גימל פ"ת ד"ת
קעז ביאור פסוק כל תאר יעזוב תחת השבע אות יוד פ"ב ד"ת
קעח ביאור פסוק כף תחת עשרה זהב אות כף פ"ת ד"ג
קעט ביאור פסוק כסא כטוד מרום מראשון שם
קפ ביאור פסוק והסכותי את כפי שם ד"ג
קפא ביאור פסוק והיו הכרובים פורשי כנפים שם פ"ב ד"ת
קפב ביאור פסוק ועשית בגדי כהונה לאהרן שם ד"ב
קפג ביאור פסוק כום ישועות אשא שם ד"ג
קפד ביאור פסוק כום מלא ברכת ה' שם
קפה ביאור פסוק הללוהו בנבל וכנור שם פ"ג ד"ת
קפו ביאור מאמרז"ל כעור היי תלוי שם
קפז סוד כותל מערבי שם ד"ב
קפח ביאור פסוק כל הנפש הבאה לבית יעקב אות ת' פ"ג ד"ת

אות למד

קפט ביאור פסוק למעני תעשה שער תורת לדיקים פ"ג ד"ת
קפ ביאור מאמרז"ל לא זה שכיסס משם שם פ"ה ד"ת
קפא ביאור שם כנען שם ד"ך
קפב ביאור פסוק לך לך מארצך שם פ"ו ד"ת
קפג ביאור פסוק להאמיל תוכחי יש שער דרך אמת פ"ת ד"ב
קפד ביאור פסוק לחיות כערוגת הבושם שם פ"ה ד"ת
קפה ב"פ למנצח על יונת אלם שער אותיות אות ת' פ"ו ד"ת
קפו ביאור פסוק למרי ה'בטיון שם פ"ז ד"ג
קפז ביאור פסוק לא ימים על ויכוב אות ה' פ"ד ד"ת
קפח ביאור פסוק למדני לעשות רצונך אות נמד פ"ת ד"ת

קפט

קצא ביאור פסוק לנמד אדם דעת שם פ"ב ד"ת
קצב ביאור פסוק למד לב האדם שקוד כו' שם ד"ב
ר ביאור פסוק לשוני תהגה לדקך שם פ"ג ד"ת
רא ביאור שני ש"פ מרני לבנון שם פ"ד ד"ת
רב ביאור פסוק והלוחות מעשה אלהים המה שם ד"ד
רג ביאור פסוק מה רב עזבך : שער תורת לדיקים פ"ג ד"ע
רד ביאור פסוק מלך אסור ברהטים שם
רה ביאור מאמר רז"ל מ"ש ומ"ך שבעותים שם ד"ז
רו סוד מיתת הלדיקים שם פ"ה ד"ט
רז סוד מיין נוקבין שם ד"י"ת
רח סדר מעשה ברהשית בקצור מופלג שם פ"ו ד"א
רט ביאור פ' מלת ה' היתה זאת . שער דרך אמת פ"ת ד"ז
י ביאור פ' מגדול עוז שם ה' . שער אותיות אות ת' פ"ד ד"ז
יא ביאור פסוק ומרומם אלפים אמה שם פ"ז ד"ה
יב ביאור פסוק מן המרז אשר בלבנון שם ד"ז
יג ביאור פסוק על מה אדניה הוקבעו · אות ז' פ"ת ד"ת
יד ביאור פסוק מי מדד בשעלו מים שם פ"ג ד"ג
טו ביאור פסוק ממכון שבתו השניה . אות מ' פ"ת ד"ת
יו ביאור פסוק מים רבים שם פ"ב ד"ת
יז ביאור פסוק מעיין מחוס שם פ"ד ד"ת
יח ביאור פסוק וזה מעשה המטרה שם ד"ב
יט ביאור פסוק ועשית מעקה לגגך שם פ"ה ד"ת
כ ביאור שני ש"פ מי מדד בשעלו מים שם ד"ב
כא ביאור פסוק וכתבתם על מזוזת ביתך שם ד"ג
כב ביאור פסוק מם מזבח תבניס שם ד"ל
כג ביאור פסוק מקדש אדני שם ד"ה
כד ביאור פסוק וירכב אותו במרכבת המשנה שם
כה ביאור פסוק ומתחים לנוטרים את פריו : אות ר' פ"ב ד"ת

אות נון

כו"ן ביאור פסוק ונחם עפר לחמו . שער מ"ל פ"ג ד"ו
כז ביאור פסוק והתהלכתיך בתוכ יעקב לחניך שם פ"ה ד"ג
כח ביאור מאמר רז"ל נחלה כלי מלרים שם
כט ביאור מאמר רז"ל נוכלות תכמה תורה שם
ל ביאור פסוק ונסר יוצא מעדן . שער ד"ת פ"ט ד"ב
לא ביאור פ' נעשה אדם בצלמנו . שער אותיות אות ת' פ"ד ד"ב
לב ביאור פסוק מנחל בדרך ישתה . אות נ' פ"ת ד"ת
לג ביאור פסוק ומה מנת חן . אות ה' פ"ה ד"ת
לד ביאור פסוק נר אלהים נשמת אדם. אות ח' פ"ד ד"ת
לה ביאור פ' נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל מו"ע פ"ת ד"ת
לו ביאור פסוק נפלאה תכמה ממני שם פ"ג ד"ב

אות סמך

לז ביאור פ' סומך ה' לכל הנופלים. שער אותיות מ"ם פ"ת ד"ת
לח ביאור פסוק סמוכים לעד לעולם שם
לט ביאור פסוק סיזה עפר כריתות תמכם שם

אות עין

מ ביאור פסוק עומר שעורים · שער תורת לדיקים פ"ב ד"ג
מא סוד עשר ספירות בלי מה שם פ"ב ד"ה
מב ביאור פ' עם נבל ולא חכם וביאור תרגומו שם פ"ה ד"ז
מג ביאור מאמרז"ל י' קנין חכמה ירדה לעולם שם ד"י"ג
מד ב"פ עת לעשות ליהוה הפרו . שער דרך אמת פ"ז ד"ת
מה ב"פ עשרה עשרה הכף הפ' : שערי אותיות' אות כ' פ"ת ד"ת
מו ביאור פסוק עין נשיו נראה תתה ה' אות ע' פ"ת ד"ת

אות פא

מז ב"פ פעמים ושלש יפעול אל שער תורת לדיקים פ"ב ד"ה
מח ב"פ הפח נשבר שער דרך אמת פ"ב ד"ד
מט ב"פ פקח עיניך שם ד"ה
נ ב"פ פתחו לי שערי לדק שערי אותיות אות ד' פ"ב ד"ת
נא ב"פ פתחי לי אחותי רעייתי אות ט' פ"ב ד"ב
נב ב"פ פותח את ידיך אות י' פ"ב ד"ת
נג ב"פ פה פה אל פה אדבר בו אות פ' פ"ת ד"ת
נד ב"פ מי זה פה נאדם שם פ"ב ד"ת
נה ב"פ פה אשב כי לויתיה שם פ"ב ד"ת
נו ב"פ פנו אלהים מלא מיס שם פ"ד ד"ת

אות צדיק

נז ביאור פסוק נאפון תומר תני שער תורת לדיקים ש"פ ד"ת
נח ב"פ לדק ומשפט מכון כסאך שערי אותיות אות כ' פ"ב ד"ת
נט ביאור פסוק לדיק ויאר הוא אות צ' פ"ת ד"ת
ס ביאור פסוק הביטו אל צור מובאתם שם
סא ביאור פסוק צור ילדך תשי שם
סב ביאור פסוק והכית בצור שם
סג ביאור פסוק לדיק כתמר יפרח שם פ"ב ד"ת
סד ביאור פסוק לופה רשע לדיק שם
סה ביאור פסוק לדיק ה' נכל דרכיו שם פ"ג ד"ת
סו ב"פ ועשית לין מר קודם שם פ"ך ד"ת
סז ביאור פסוק לו את מהרן אות ר' פ"ג ד"ת

אות קוף

סח ביאור פסוק עיני ה' משוטטות שם
סט ביאור פסוק שבעה עיניס על אבן אחת שם
ע ביאור פסוק עין ה' אל ירעיו פ"ג ד"ת
עא ביאור פסוק עיני ה' אל לדיקים שם
עב ביאור פסוק עלרת תהיס לכס שם פ"ד ד"ת
עג ביאור עוז מלך הבטן שם ד"כ
עד ביאור שני ש"פ זאת תורה העולה שם ד"ג

אות קא

עה ב"פ פעמים ושלש יפעול אל שער אותיות לדיקים פ"ג ד"ה
עו ב"פ הפח נשבר שער דרך אמת פ"ג ד"ד
עז ב"פ פקח עיניך שם ד"ה
עח ב"פ פתחו לי שערי לדק שערי אותיות אות ד' פ"ג ד"ת
עט ב"פ פתחי לי אחותי רעייתי אות ט' פ"ב ד"ב
פ ב"פ פותח את ידיך אות י' פ"ב ד"ת
פא ב"פ פה פה אל פה אדבר בו אות פ' פ"ת ד"ת
פב ב"פ מי זה פה נאדם שם פ"ב ד"ת
פג ב"פ פה אשב כי לויתיה שם פ"ב ד"ת
פד ב"פ פנו אלהים מלא מיס שם פ"ד ד"ת

אות ריש

פה ביאור פסוק רשעים בחושך ידמו שער ת"ל פ"ד ד"ב
פו ביאור פסוק ורוח אלהים מרחפת שער ד"ת פ"ת ד"ד
פז ביאור פסוק רגע קטן עזבתיך שם פ"ז ד"ת
פח ביאור פסוק רגע בלפו מיים ברלונו שם
פט ביאור פסוק רחם לבני דבר עוד שערי אותיות אות ג' פ"ג ד"ת
צ ביאור פסוק רם ושובר אל תתן לי אות ר' פ"ת ד"ת
צא ביאור פסוק רלשית עריסותיכס שם פ"ג ד"ת
צב ביאור פסוק רלשית בכורי אדמתך שם
צג ביאור פסוק רלשית דגנך שם
צד ביאור פסוק ריח ניחוח להי שם ד"ב

שערי כלי הרואים גן הערן

אות שין

רמז ביאור פסוק שמג נח לימים רמשונים שער מ"ל פ"ח ד"ג
רמז ביאור שכח הממטה והיוכל שם
רמח ביאור מאמרז"ל אמרם שבת לכוג' נתת בן זוג ד"ח פ"ח ד"ב
רמט ביאור שיבו וממתו כל המתאבלי' שערי תורתי' תות מ' פ"ז ד"ח
ש ביאור פסוק שמו שערים רמשיכם תות ל' פ"ג ד"ח
שא ביאור מאמרז"ל שערי דמעות לא ננעלו שם ה"ג ד"ג
שב ביאור פסוק שכא כיום הלנתיך תות ס' פ"ב ד"ח
שג ביאור פסוק שוקיו עמודי שש תות ו' פ"ח ד"ב
שד ב"פ ושבתם המרן שבת לה' תות ז' פ"ג ד"ח
שה ביאור פסוק שצת ימים עשה ה' שם
שו ביאור פסוק ומתי כדבר שמשותיך תות ח' פ"ג ד"ח
שז ביאור פסוק שם מאות אלף רגלי וגו' שם פ"ד ד"ג
שח ביאור פסוק כשושנה בין החוחים תות ט' פ"ג ד"ג

אות תיו

שטו ביאור מאמרז"ל תהו קו ירוק שער תורח לדיקים פ"ג ד"ז
שיו ביאור פסוק תוקף רוחם יגוענון שם פ"ד ד"י
שיא ביאור מאמרז"ל תתעוים לורך גבוה שער דרך תמת פ"ח ד"ח
שיב ביאור פסוק ותרד פלמים שם ד"י
שיג ביאור פסוק ותבכם אל ממולך שער תותיות תות ת' פ"ח ד"ב
שך ביאור פסוק ותשב בתתן קשתו שם
שכא טעם חירום הטולם כלותו זמן שער ת"ל פ"ח ד"ח
שכב טעם שנק' ס"ל"ר לשוני שם ד"ב
שכג טעם לבריאת עולם ע"י שם אלהים שם פ"ב ד"ג
שכד טעם לבוחה עולמות ומחריבן שם פ"ג ד"ך
שכה טעם לקדימת הקליפה לפרי שם ד"ו
שכו טעם שנק' מכמה בלשון נקבה שם פ"ד ד"ה
שכז טעם לאמ"ש שנק' אמות שם ד"ב
שכח טעם נון הפוכה בחרן שם פ"ם ד"ח
שכט טעם שהקדימה הסורה מיתות תרח שם ד"ב
של טעם להתחלת האותיות בה' שם ד"ו
שלא טעם שנק' עשירו שילחה שד"ת פ"ח ד"ב
שלב טעם שנק' מ"ק שם ד"ך
שלג טעם להתעוררות שמלא תחלה שם פ"ח ד"ב
שלד טעם שנק' בניס למקום ס"ת תות כ' פ"ב ד"ג
שלה טעם שנק' משה תות ט' פ"ח ד"ב
שלו טעם שנק' משה עבד ונביא שם
שלז טעם שנק' המלאכים עבדיס שם

מזכרת תודה

ברכות לרחם ידידי החבר הגביד מוה' מרדכי גרוים חתן התני הרבני הגביד מוה"ח שלמה שיינבערג נ"י יען חסר תמך לותי במשען כסף על הולחות הדפוס, וזכות המחבר יעמוד לכם ויתברכו ממזלח שילחה בבני חי' ומזו':

ואל הטוקדים על דלתי חכמת החמת לודיע. כי הספר הזה חפצי מכל טעות ומגרעת כי יותר ממחים טעותי' היו ברחטונים מד' לבוד ובכל כותי חפצתי בבחר דפוסים לתקן הכל ולסקל המסילה למען ילכו בעת כל הרולה לטייל במשטול גן עדן זה דברי המלבה"ד **אברהם לוינציוג**

לוח הטעות

דף	עמוד	שורה	טעות	תיקון	דף	עמוד	שו ה	טעות	תיקון	דף	עמ	ד	שורה	טעות	תיקון
ע	ג	יח	חסר	ח' גדולה	מב	ח	מ	בסוד	ביסוד	עד	ח	מע	לוחות	לחות	פד	ח	מ	יודיס	יודעים
י	ב	יב	כתי'	כל אחד	מד	ג	י	נח	לו	עד	ב	לז	ספרסות	הסרסות	פו	ח	ו	תלח	תנח
יח	ב	לח	כבוי"ם	כבשי	מז	ג	לז	וגמיסון	וגרמיסון	עה	ד	פב"ג	בבית	שורות ג"פ	לו	ב	נד	הטעלם	הטעלם
כ	ג	מ	הוח	הוחיל	נ	ח	ל	אח	חות				נכחב	בטעות	לח	ג	למד	ברי"ת	בר"ת
כח	ב	לג	השער	השחר	נה	ד	בסופו	עליולה	עליומה	עז	ח	מב	בידך	בידה	לח	ד	נה	הטומד	הטומד
כב	ב	לו	עלד	מלד	נו	ח	כז	טל	על	פ	ד	ד	תו"רותי'	תורותיה	קח	ד	מג	אחריס	אחריה
כד	ח	כז	שוי	שום	נו	ח	לז	היסוד	הסוד	פח	ב	ז	ישחל	ישח	קה	ח	כג	מלבד	מלבר
כט	ג	כ	מהלך	אהלך	ס	ג	כה	ולויח	ולויה	פג	ב	ב	שהפך	שחפן					
לד	ד	יז	הוד	הוחיל	סב	ב	לו	שוב	טוב	פג	ג	יח	בפניס	בפניה					
לז	ב	לט	ואחת	אחת	עב	ג	מד	שממר	שאמר	פג	ג	לו	הקון	הקן					